

**Учителят
Петър Дънов**

**СЪЩЕСТВУВАННИЕ,
ЖИВОТ
И ОТНОШЕНИЕ**

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

02.10.1931 - 16.09.1932

XI школна година

**Първо оригинално издание
Кърджали 1999**

Петър Константинов Дънов

**СЪЩЕСТВУВАНЕ,
ЖИВОТ
И ОТНОШЕНИЕ**

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

02.10.1930 - 16.09.1932

XI школна година

Компютърен набор и коректори: Тинка Кондузова, Димитрия Иванова,
Минка Андонова, Стоил Янев, Хенриета Недкова, Христо Андонов

Графично оформление: Радко Иванов

Координатор за отпечатването
на неиздаваното и нередактирано

Слово на Учителя Дънов: Вергилий Кръстев

Предпечатна подготовка: Радко Иванов, ЕТ "БЕХИ"

©Издателска къща "Жануа 98"

ISBN 954-9589-53-6

Издателятският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Тодорова (1888–1972), Главка Керемедчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхраняващите го през годините българи.

Да бъде благословен
самоотверженият им труд.

**АВТЕНТИЧНОСТТА НА
СТЕНОГРАФСКИТЕ ЗАПИСКИ
Е ЗАПАЗЕНА.**

Всяко Божие слово е опитано.
То е щит за тези, които уповават на него.
Не притуряй на неговите думи,
за да те не обличат и се покажеш лъжец.

Прит. 30; 5, 6

Пояснение

Отпечатаните лекции се публикуват по нередактирано копие на дешифрираната стенограма, запазено в Държавен исторически архив.

Същите са издадени през 1947 година в томчетата: „Живот и отношение“: Лекции на Учителя на Младежкия окултен клас, г. XI (1931–1932), т.1 и „Фактори в природата“: Лекции на Учителя на Младежкия окултен клас, г. XI (1931–1932), т.2 – с редактирани заглавия, текст и чертежи.

Проверил и сравнил архивните единици Ефросина Антонова Ангелова – Пенкова.

В настоящето издание 1 и 2 том се поместват заедно.

Вергилий Кръстев

Съществуване, живот и отношение

[Копирана:] Дънов, Петър Константинов. *Съществуване, живот и отношение*. Младежки окултен клас. XI школна година (1931–1932). Първо оригинално издание. Кърджали, Издателска къща „Жануа-98“, 1999. 490 с. ISBN 954-9589-53-6.

1. [Свещ, нож и чешма. Съществуване, живот и отношение](#)
2 октомври 1931 г. [[опис](#)]
2. [Десетях възпитани деца](#)
9 октомври 1931 г. [[опис](#)]
3. [Правите и криви линии. Начало и край на всяка работа и постъпка в линия](#)
16 октомври 1931 г. [[опис](#)]
4. [Памет. Методи за усилване на паметта](#)
23 октомври 1931 г. [[опис](#)]
5. [Отношение на силовите центрове](#)
30 октомври 1931 г. [[опис](#)]
6. [Мене, мене, текел у фарсин. Везните на природата!](#)
6 ноември 1931 г. [[опис](#)]
7. [Първият предвестник! – Срамът предшественик и предпазител на най-малкия грях. Срамът и радостта!](#)
13 ноември 1931 г. [[опис](#)]
8. [Човешките косми](#)
20 ноември 1931 г. [[опис](#)]
9. [На време](#)
27 ноември 1931 г. [[опис](#)]
10. [Щастливи числа](#)
11 декември 1931 г. [[опис](#)]
11. [Стимул и любов](#)
18 декември 1931 г. [[опис](#)]
12. [Вътрешното богатство](#)
25 декември 1931 г. [[опис](#)]
13. [Бавни и бързи движения](#)
8 януари 1932 г. [[опис](#)]
14. [Свобода](#)
15 януари 1932 г. [[опис](#)]
15. [Сянка на нещата](#)
22 януари 1932 г. [[опис](#)]

16. [Съзнателни и несъзнателни движения](#)
29 януари 1932 г. [[опис](#)]
17. [Свещеното място](#)
5 февруари 1932 г. [[опис](#)]
18. [Силата на възможностите](#)
12 февруари 1932 г. [[опис](#)]
19. [Фактори на храносмилането](#)
19 февруари 1932 г. [[опис](#)]
20. [Човешкото лице](#)
26 февруари 1932 г. [[опис](#)]
21. [Съзнателни и механически движения](#)
4 март 1932 г. [[опис](#)]
22. [Естествената гама](#)
11 март 1932 г. [[опис](#)]
23. [Петък и събота](#)
18 март 1932 г. [[опис](#)]
24. [Значение на числата](#)
1 април 1932 г. [[опис](#)]
25. [Добрият поглед](#)
8 април 1932 г. [[опис](#)]
26. [Живи числа](#)
15 април 1932 г. [[опис](#)]
27. [Живот, мисъл, воля](#)
22 април 1932 г. [[опис](#)]
28. [Пътят на възможностите](#)
29 април 1932 г. [[опис](#)]
29. [Разумност в природата](#)
13 май 1932 г. [[опис](#)]
30. [Ново знание](#)
10 юни 1932 г. [[опис](#)]
31. [Погледът на Бога](#)
17 юни 1932 г. [[опис](#)]
32. [Разумен център](#)
24 юни 1932 г. [[опис](#)]
33. [Даване и вземане](#)
1 юли 1932 г. [[опис](#)]
34. [Разумният свят](#)
8 юли 1932 г. [[опис](#)]
35. [Тънки и дебели линии](#)
2 септември 1932 г. [[опис](#)]
36. [Човешки и Божествен процес](#)
9 септември 1932 г. [[опис](#)]
37. [Петте области в човека](#)
16 септември 1932 г. [[опис](#)]

Свещ, нож и чешма. Съществуване, живот и отношение

11 година

1 школна лекция на 1 мл.ок.клас

2 октомври 1931 г. петък 6 ч.с.

(Ясно, хубаво, чисто небе. Месецът се празни.)

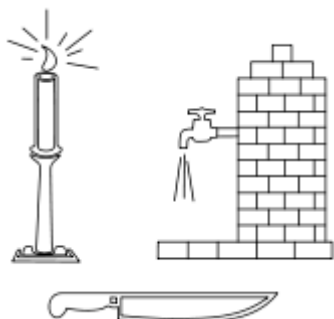
Изгрев, София.

(5.45–6 ч.с. всички ученици, събрани на местата си и в дълбоко мълчание, тъй естествено и непринудено тази година, 11-та, почваме с мълчание, докато по-раншните години тъй много приказвахме в началото.)

6.3 ч.с. Учителят влезе.

Добрата молитва.

Кой от вас е добър рисуващ да нарисува една свещ. Най-добрият рисуващ да излезе. (К. излезе и рисува свещ.) Нарисувайте и един нож, колкото свещта да бъде ножът. И нарисувайте и една българска чешма. Достатъчно, седнете.



Тук имате вече ОТНОШЕНИЕ: свещ, нож и чешма. Какъв е законът? Къде може да има отношение? Само между разумни същества може да има отношение. Защо се дава свещта на човека. Ако вие запалите една свещ денем, показва ли, че вие сте разумен? (Не.) Но я я запалете вечерно време? Значи, отношението на свещта е да ви служи вечерно време. Добре, тогава отношението на ножа, къде трябва да го поставите? Ножът означава сила. Там, дето има големи препятствия, трябва да си послужите с ножа. Значи, ако поставите ножа там, дето трябва, вие сте разумен, ако го поставите, дето не трябва, вие сте неразумен. Тогава отношението на водата какво е? Когато идете при една чешма, какво правите? Кога трябва да идете при една чешма? Когато сте жеден; но когато отивате, когато не сте жеден? Или казано друго яче, нещата имат смисъл, когато ние ги разбираме навреме. Значи, свещта има смисъл, когато е запалена навреме.

Сега, кое у човека представлява свещта? Кое е онова, което може у човека да представлява свещта? С какво може да я уподобите? Кажете, да видим, какво мислите, де е свещта у човека? Сега се страхувате да кажете. (Съзнанието.) До известна степен

умът на човека е свещта. Когато свети свещта на човека, това е мисълта. Човек почва да мисли, кога? Във време на щастие човек никак не мисли. В света мислят само бедните хора, страдащите хора; онези, които са здрави, които са богати, те никак не мислят, техните свещи седят незапалени; хубави светилници имат, златни светилници, но не гори свещта. Но при бедния като идеш, виждаш дим се дига от неговата къща. Тогава вие казвате за богатия човек, че той е умен, неговият ум е прецизен, има сила, за бедния казвате, малко се поразвалила свещта му. Как няма да се развали. Добре, след като изгори една свещ къде отива? Може ли свещта да изгори? Допуснете, че аз вземам едно кило вода от едно шише и го преливам в друго шише, вие казвате, че шишето се изпразни, водата я няма – отиде в друго шише. Или казвате, един човек изпи водата, Иван, Драган, Петко или Стоян. Де е отишла водата? Тогава един човек е шишето, водата може да влезне в което и да е шише или съсъд, но ще стане известна промяна. Ако вие турите водата от един съд в друг, тя може да се измени, зависи какъв е съдът. Ако единият съд е чист, и другият съд е чист, водата ще остане чиста, но ако съдът, в който тургате водата е нечист, то и водата ще изгуби своята първична чистота. Да вземем сега другото положение – НОЖЪТ. Какво представлява ножът? (Езикът.) Словото или човешката воля. Волята у човека е като един нож, лост. Значи ако волята (ножа) употребите навреме, той е на мястото си. Но онзи нож, който се употребява, какъв е сега? Да допуснем, един нож го турите на работа да режете лук с него, хляба да режете или може да копаете с ножа, или може дърва да сечете с него; какво ще стане тогава с него? (Изтъпява се.) И ако някой намери, че вашият нож се изтъпява, де е погрешката? И най-после на какво може да уподобите една чешма? Уподоблението де може да я (го) поставите у човека? (Сърдцето.) Тогава имате едно отношение. (Умът, сърдцето и волята. Свещта, ножът и чешмата.) Имате едно отношение: Едно се отнася към две, както две се отнася към три. Какво подразбирате, какво разбирате от това отношение? 1:2=2:3.

Как се е образувало числото 2. (Числото 2 се е образувало от сливането на две единици.) А числото три? (Пак по същия начин.) Когато две противоположни единици се слели, образували числото 2, а когато една противоположна единица се сляла, образува числото 3. – Когато противоположности се сливат, образуват числа. Какво представлява три? 1+2. Двете включва два пъти единицата в себе си, а трите включва веднъж единицата и веднъж двойката. Защо двете включва два пъти единицата в себе си? Сега трябва да намерите известно подобие вътре. Да допуснем, че аз имам едно число, нали. То се увеличава, събирате го. На колко е равно 1+2+3? Равно е на 6. Да кажем аз вземам числото 6, увеличавам го и тургам на това число една нула. Тогава 60 в дадения случай нали представлява едно количество. Хубаво. Умножено количество. След като съм увеличил това количество, това число увеличило ли се е? (Предполага се, че пред нас има едно ново количество.) Добре, но количеството увеличило ли се е? (Първото е 6, а другото количество не е старото.) Добре, ако сянката на едно дърво се увеличава или намалява, дървото увеличило ли се е или намалило ли се е? В дадения случай правя уподобление. Числата – това са сенки на реалността на количеството. Външните числа може да се увеличават, без да се увеличава туй, което те представляват. Представи си, че ти ставаш на 60 години, когато нямаш 60 години. Това е едно въображаемо число. За да бъдеш на 60 години, в тебе трябва да стане съответствующа промяна вътре. Какво представлява една година? (Даден интервал между две събития.) Но всъщност една година представлява едно обръщение на земята около слънцето. Но същевременно в тази година са станали милиони други обращения и тя е свързана с всичките тия обращения. Вие виждате само обращението, движението на земята и казвате, че земята се подвижила, но същевременно онзи мъдрец, който

вижда това, разбира отношенията на нещата, той трябва да знае всичките обращения на тези тела, които са станали в това време и са се обърнали със слънцето. Защото, ако виждаш само движението на едно колело, а не виждаш движението на другите колела, ти не знаеш истината; да допуснем, че вие виждате движението на 4-те колела, как се движат и колата се движи, а не знаете кой е в колата; вие виждате 4-те колела и двата коня, но не знаете кой е в каруцата. Какво сте добили?

Да допуснем, че вие знаете, в 365 дена земята се завърта веднъж около слънцето и тогава имате две промени на слънцето, едно към север, друго към юг; имате и 4 промени, ако сте в умерените пояси, имате 4-те годишни времена; ако означим годината в 365 дни, вие казвате, земята се обърнала веднъж около слънцето. Слънцето е направило две противоположни течения в пространството; значи, приближило се е към северния полюс, отдалечило се е от южния полюс. И в двете полушария са станали две промени. Какво сте добили от това знание? Защото едновременно с въртенето на земята около слънцето и вие сте се завъртели около един свой център, който е взел 365 дни и във вас са станали такива промени, които са станали когато земята се завъртяла около слънцето. Сега, ако вие схващате само външните промени, а не схващате ония промени, които са станали вътре във вас, вие не разбирате вътрешния процес на природата. Ако ние не можем да схванем промените, които са станали вънка в природата и които са в нас, тогава ние не разбираме същността на нещата. Тогава кой от вас има една статистика, колко пъти се е обърнал около своето слънце? От другата страна бих ви попитал, земята съзнава ли, че тя се върти около слънцето? Това е един много философски въпрос. Може да се твърди и може да се отрече. Да оставим сега. Не може да се каже положително, че тя го съзнава и не може да се отрече, че тя не го съзнава. Но че се върти, върти се. Дали го съзнава или не, то е друг въпрос.

Сега второто, кои са причините, които я заставят да се върти. Защо се върти и защо все пада към слънцето, а не може да падне на слънцето, има желание да падне, а не може да падне, а при това се върти. Ако слънцето седеше на едно място без да се движеше земята, земята щеше ли да падне на слънцето? Да ви направя предмета малко по-ясен, да размишлявате върху ония противоположности. Ако ти се приближаваш към един предмет, който не се мести, ти по-лесно ще идеш до него. Да кажем, ако вие отивате при известен предмет, за толкова и толкова време ти ще бъдеш до предмета, но ако този предмет се увеличава и то се движи към него с такава скорост, с каквата вие се приближавате, и той с такава бързина се отдалечава, питам тогава, ще може ли да го стигнете? Следователно, с каквата бързина земята се движи към слънцето, със същата бързина слънцето се отдалечава от нея, от земята и вследствие на това, тя не може да го постигне. Някой казва: Земята ще падне на слънцето. Аз казвам, с каквата бързина земята се движи към слънцето, със същата бързина слънцето се отдалечава от нея. Следователно запазва се същата дистанция. Какво тургат учените хора за разстоянието, с хиляди години се същото ли е? Стеснява ли се орбитата на земята или се разширява? (Стеснява се.) Ако се стеснява, какво се предполага? Бързината на земята се увеличава, а бързината на слънцето се намалява. Обратното, ако предположим, че кръгът на земята се разширява, тогава ще представим, че кръгът на слънцето се увеличава, а кръгът на земята се намалява. Какво ще заключим от тия две отношения? Ако констатираме факта, че земята се движи по-бързо или турим строго научно факта, тогава ще кажем така, че земята се движи с по-голяма скорост, отколкото се движи слънцето. Какво ще разберем от това констатиране. Ще разберем, че в земята има желание да иде в слънцето и това желание е станало по-голямо. До една степен слънцето е намалило своето движение и в него има едно желание земята да посети слънцето. Не е решено, но

предполага се следователно, слънцето да се поспре тъй по-наблизо, да дойде земята, не съвсем да се изгуби, но слънцето иска по-отблизо да види земята, отдалеч от такова разстояние слънцето не може да се запознае с жителите на земята.

Добре, ако слънцето се запознае с нас, какво ще стане с нас? (Ще се стопим.) Съгласни ли сте всички? Ще се стопим; какво разбирате под думата ТОПЕНЕ? Разсъждавайте, когато снеговете се топят по планините, какво става по долините? Най-хубавите извори се явяват. Именно тогава ще се яви животът. Животът именно иде от топене. Ако няма топене, няма да има живот. Под думата топене подразбирате, трябва да стане някаква промяна, сега друг е въпросът промяната правилна ли е или не? Ако свещта изгаря постепенно, това вече е правилното горение; ако свещта правилно гори, тя не изгаря, ако свещта гори неправилно, тя изгаря. На какво се обръща при неправилното горение? Обръща се на дим, а в какво седи правилното изгаряне? – Че се превръща на светлина. Следователно, количеството на светлината винаги съответствува на количеството на материята, която е изгоряла. Ако претеглите светлината, тя тежи толкова, колкото тежи и самата свещ, която е дала светлината. Смъртта е едно неправилно проявление. (Смъртта идва, ако човек не знае как да живее.)

Сега грехопадението седи в това, че нашето движение около Бога се е намалило, а движението на Бога се е увеличило; и вследствие на това ние сме се отдалечили и от това отдалечаване ние приемаме по-малко светлина и топлина и по-малко храна. Аз обяснявам научно, вследствие на това в нас има един недоимък, от който произтича смъртта. Всички няма да измрат, но някои ще измрат от нямане на храна. У нас нещо постоянно умира от недоимък на храна. Някои наши мисли, наши чувства измират, някои наши постъпки умират. Някой ден например имате вдъхновение, имате голямо желание да станете музикант, но не се минава 4, 5 години заглъхне това чувство; искате да станете художник, не се минава 4, 5 години, заглъхне това чувство, казвате: Не ми трябва да стана художник; искате да станете земеделец, но след 4, 5 години това чувство заглъхна. Заглъхват всички тия чувства. Какво ще стане с човека, когато всичко заглъхне? (Смъртта идва.) Значи смъртта е ограничение вече на човешката дейтелност, в абсолютен смисъл да оставим философските твърдения, но окултистите подразбират изчезване, когато първичната форма на човека, в която той съществува, може да се разруши. Щом се разруши, този индивид престава да съществува; но онази сила, от която той е бил образуван, тя се връща в корена на битието и след известно време пак може да се яви в друга форма. Но той в тази форма в туй битие трябва да изчезва, няма никакво отношение, но някога остава само едно отношение към Първичната причина, която е създала нещата, а към частите няма никакво отношение.

Та под думата съществуване във философски смисъл подразбираме, когато един индивид или една душа има отношение към другите части и към битието, това е съществуване. Когато изчезнат другите отношения към частите, това е смъртта. Значи при смъртта има само едно отношение. Аз казвам, в еднообразието на отношението е смъртта, а в разнообразието на отношенията има живот. БОГ ЖИВЕЕ ВЕЧНО, ЗАЩОТО ТОЙ Е ВЕЧНО РАЗНООБРАЗИЕ. Бог представлява сам по себе си вечно разнообразие; и всяко живо същество, което се стреми към еднообразие, то търси смъртта, а всяко същество, което се стреми към разнообразието, то търси живота. Сега не разбирайте запример, разнообразие не е ти да пиеш една чаша вино, и втора чаша, и трета чаша вино, това не е разнообразие, то е крайно еднообразие. В разнообразието на нещата, ако ти употребиш круша, ябълка, грозде и хилядите плодове, които съдържат

разнообразни вкусове и хиляди отношения, това е живот. – Вие опитвате разнообразието на тия хиляди плодове, вкусове.

Та казвам, когато във вашия ум съществуват всевъзможни разнообразни мисли, от които всяка мисъл носи известно качество на битието, на живота и всяко едно разнообразно чувство, което носи едно качество на живота; и всяка една постъпка на битието, защото и битието си има своя постъпка, тогава вие живеете. Но ако само една еднообразна мисъл занимава ума ви, вие искате да живеете един щастлив живот, искате да бъдете щастливи, хубаво, желанието е добро, отлично, в какво седи щастливият живот? Искате да бъдете щастливи и трябва да бъдете щастливи, но как? Аз ще ви определя ясно; това е най-лесната работа, която съществува в света, по-лесна работа няма. Ама трябва да знаеш. Ти си гладен и казваш, какво трябва да правя? Яж! Как? Давам ти един самун хляб, от тебе зависи, ако седнеш и сдъвчеш, няма какво да те уча; казвам: Заповядай твоето щастие. Т.е. да поставя по-напред, ти вече тази работа знаеш как да я направиш, ти си специалист там. Дайте на което и да е дете, на която и да е птица, на което и да е животно храна, то ще ви покаже, че то разбира това изкуство на храненето, този велик процес; няма какво да седите да ви учат. Такова е храненето. Така и щастието седи в това. Ако на вас ви донесат една паница чорба и вие излеете чорбата на земята и ви дадат един самун хляб и вие го раздадете на кучетата наоколо и вие чакате да бъдете нахранени, ще бъдете ли нахранени? След като те изядат това наоколо. Питам ако всичките кучета наоколо се нахранят с хлябеца, какво ще стане с вас? Ако вашите кучета винаги се хранят, а вие не се храните, какво ще стане с вас? Кучетата ви ще лаят повече, а вие ще мълчите повече; тежестта на кучетата ви ще се увеличи, а вие като перце ще почнете да ставате. Питам тогава, де е философията? Ако всичките кучета затлъстят хубаво, а вие станете съвсем хафив, като перце, какво ще постигнете в живота? Нищо, кучетата ще лаят, вие ще мълчите. Тогава какъв израз ще има, какво трябва да се направи? Кучетата трябва да престанат да лаят, а ти трябва да престанеш да говориш, а да мислиш, нищо повече! И как ще се оправи светът? Като млъкнат всичките кучета, да не лаят, а всички хора почнат да мислят, тогава ще се оправи светът. А сега всичките кучета лаят, а хората не мислят.

Ето какво ще ви кажа, не измътвайте змийски яйца. Ти измътваш това яйце, виждаш змийско яйце е. Тури тези яйца в едно шише и ги дръж вътре. Тогава човек е господар на положението. А ти ги туриш под известни благоприятни условия, а като се измътят змиите, те станат големи и ти не можеш да прекараш с тях. Но най-първо те са яйца и напълно са под твоя контрол, под контрола на твоята воля са, но щом се измътят веднъж, ти не си господар на тях. Ти можеш да ги измътиш, но една змия не можеш да убиеш. И кой досега е избил старата змия? В старата гръцка митология всички рязаха главите на змиите, но кой от тях спаси Гърция? Кой от гръцките герои я спаси? Никой. (Аполон.) Какво уби? (Уби тифона.) Сега тъй както живеете, тъй както сега разбирате живота, това е едно частично разбиране. Аз ще ви превода едно сравнение как трябва да постъпи човек. Вървите по пътя, по един павиран път, но един камък излезнал от пътя, от паважа и кой как мине все се блъска о камъка. Един го ритне, друг го ритне, но всеки си натъртва крака. Някой казва, да се хвърли този камък. Не. Да се тури този камък на място! Ти си умен, така ще направиш. Защото ако го хвърлиш надалече, ти ще се спънеш в празното място. Ще мине някой и ще хлътне в тази дупка. И ще си изкълчи крака. Някой от вас иска да изхвърли някоя мисъл, не, тури мисълта на място! – Тя е излязла от паважа. Тя е била в паважа, но е излязла от паважа. Щом я туриш на място, по нея можеш да ходиш безопасно. Та всяка мисъл, всяко чувство, всяка постъпка трябва да се турат на мястото. Това е закон на природата. И в сегашните отношения

хората, млади и стари, не разбират живота. Неразбирането на живота седи в това, че много от нашите мисли не са на своето място и вследствие на това съществува голямо противоречие.

Сега нека да оставим въпроса. Втория път ще започнем оттам, дето сме дошли. Разсъждавайте сега върху свещта, ножа и чешмата! Водата изгасва свещта и ножът във водата ръждяса и дървото, ако се постави в тази вода, след време ще изгасне. Но никога не може да се наточи един нож без вода и никога не може да гори една свещ без вода. Да. И това, което в едно отношение гаси, в друго отношение носи живота. Водата дава стимул. Както аз говоря, отношенията по видимому не са верни, но горение у човека без вода не може да стане. Щом турите вода, започва горение, реакция; но да турите толкова вода, колкото трябва. Ако турите по-малко вода или повече вода, този процес е неправилен. Та, трябва да се разберат именно отношенията. Да научите онова отношение на науката. Науката сама по себе си е светлина. Тази светлина, вие трябва да я използвате; да знаете как да използвате знанието. Ако не знаете това, тогава знанието ще ви бъде само един товар. И тогава аз казвам тъй, има една максима и тя е следующата, какъв трябва да бъде бъдещият човешки живот. **ВСЕКИ ТРЯБВА ДА НОСИ ТОЛКОВА ТОВАР НА ГЪРБА СИ, КОЛКОТО МОЖЕ ДА НОСИ.** Всеки трябва да има собственост толкова, колкото може да носи на гърба си. Например сто килограма злато носите на гърба си, то е вашето богатство. Но след като вървите 10 км викате един човек и казвате: Ще ти дам 10 кг много ми е този товар. Вървиш, пак ти стане тежък товарът, даваш на втори 10 кг, на тебе останат 80 кг, срещнат те и други, ти все раздаваш и най-после останат 10 кг, това е достатъчно за тебе, а 90 кг ги раздайте. Та единственото положение къде е? Сега натоварете богатството си на гърба си, а сега богатите са натоварили своите богатства на гърба на животните, а те си махат ръцете. И сега богатите казват: Какво да правя с богатството си? Натоварете своето богатство на гърба си! Всеки трябва да носи нещо на гърба си. Това, което в даден случай го носиш в своето съзнание, само то е твоята ценност. А това, което носиш в съзнанието на другите хора, то не е твое. Това е престъпление. Те сега го носят в съзнанието на другите хора и после казват: Дайте го, това е мое. Там е престъплението. Тази философия, това, което аз мога да нося на своите плещи, то е само достойствие на мене. И от него аз мога да се ползвам. А законът е такъв, щом тежестта е по-голяма, аз зная как да се освободя. Ще давам. Щом престане да не ти тежи, не давай. Щедрост това разбирам. Да даваш, докато ти тежи на гърба. Щом не ти тежи, нищо не давай. Питам сега, ако ти, който си се натоварил, носиш сто кг на гърба си и друг някой иска да се покаже, че е щедър и ти тури още 10 кг на гърба ти, умен човек ли си? Онзи, който няма нищо на гърба си, той трябва да го вземе, а ти, който имаш много, трябва да го оставиш, да кажеш: Имам достатъчно аз, не мога да го нося. Вие казвате, какво е социалното разрешение? Ето една формула, с която трябва да разрешавате съвременното общество и вашият живот как трябва да се оправи. Вие някой път носите много и сте се оплели в такива философски проблеми, как ще се оправи светът, какво ще стане с мене като умра? Или, аз ще стана ли учен човек? Че ти и сега си учен, само че не съзнаваш, че си учен. – Ще ида ли в небето? Ти и сега си в небето, само че не съзнаваш. Мога ли да бъда красив? Ти и сега си красив, само че не знаеш, как да проявиш своята красота. Ще бъда ли добър? Ти и сега си добър, само че не знаеш да проявиш своята доброта. Нищо не може да се предаде на характера на човека; всеки един човек ще прояви това, което е вложено в него. Всички разумни същества са същества, които проявяват вложеното у тях. И дотолкова, доколкото вие може да помогнете да прояви един човек Божественото у него, вие сте в неговата услуга. Да се прояви Божественото у човека. И всеки един момент, всеки един от вас трябва да се поучава да се прояви То и в мисъл, и

в чувство. В това седи възпитанието. – Да съдействуваш на човека да се прояви Божественото у него, това, което е вложено у човека. Прояви го! – Ти си една чешма, нали така. Голям напор имаш, ще се пукнеш, казваш: Скръбно ми е, ще се пукна. Аз вземам, отвъртам ти горе канелата и пфууу... казваш, олекна ми малко. В тебе има мисли, идеали, виждаш, излиза нещо от тебе, тече, трябва ли ти да се уплашиш, да кажеш, завърти ръчката. Ще дойда като ваш приятел, ще отвъртя канелата и ще кажа: Прояви се; или като ваш приятел веднага ще дойда, ще драсна един кибрит и ще запали свещта; или ще употребя този нож, или ще ви кажа как да го употребите. Това са начини, дето всеки един от вас разумно може да действа.

А сега вие седите, запушени сте, завъртени канелки имате, ходите, въртите се, пухкате. Казвате, защо хората са създадени така? Върнете посоката си. Казвате, хората са лоши, това е една празна философия. Отвърти канелата си. И ако не можеш сам да го направиш, на някой отвън ще му кажеш: Бъди тъй добър, отпуши пътя! Или сега да ви превода туй. Превод трябва да се направи. Какво значи да отвърташ канелата на човека. Защото в природата трябва да се направи превод. Ако не се направи превод, човек всякога ще прави погрешки. Един правилен превод трябва! И вашият живот не е нищо друго, освен един опит, един стремеж. Вие като живеете с това, правите един превод на онази реалност, с която може да живеете; защото за да живея добре, значи, аз правя един правилен превод. И дотолкова съм аз добър човек, доколкото преводът ми е правилен. Дотолкова съм лош човек, доколкото преводът ми е неправилен. И всеки един от вас в известен смисъл е преводач на оная реалност; защото комисия ще има да преглежда преводите на вашата реалност. Колкото преводът е по-верен, толкова и този превод ще се чете от всички.

Помагайте си един на друг, как ще си помагате? Не е 1001 нощ да знаеш да помагаш. Като минеш покрай едного, ако свещта му не е запалена, драсни един кибрит, запали я; ако видиш, че ножът му е заръждясал, кажи му как да го изтрие, да го изчисти; ако минеш покрай една чешма и е затворена, отвърти канелата и да тече.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

7 ч.с.

Хубаво слънце грее, хладно е.

(Тя е с новата блуза на сиромашкинята, бяла, коприна и лен.)

Десетях възпитани деца

11 година.

2 школна лекция на 1 мл.ок.клас

9 октомври 1931 г. петък 6 ч.с.

(хубаво ясно утро, развиделява се, топло, последната месечина.)

Изгрев.

Отче наш.

ПИШЕТЕ ВЪРХУ ЕДНА ТЕМА: №1. ОТНОШЕНИЕ ВЪРХУ ПРАВИТЕ И КРИВИ ЛИНИИ И ТЕХНИЯ ПРОИЗХОД.

ВСИЧКИ ВИЕ ИМАТЕ ЕДНА ОПИТНОСТ, ЕДНО ЗНАНИЕ НА ВЕКОВЕТЕ С ВАС. Всеки един от вас носи известно знание, но мнозина от вас сте изгубили ония, основните положения, това, върху което почива знанието. И в знанието има наноси. Но от малкото препятствия, а и от многото препятствия ползува човека само онова, което в дадения случай може да се реализира, да се употреби; защото природата никак не обича нещата в застои; тя иска капиталът, който тя дава, да е в обръщение. И вземете яденето запример, какво представлява? Това е един капитал, който всеки ден като възприемеш, да ти даде един капитал. И къде се внася капиталът? В една банка, нали си има една врата, човек ще даде парите на касиера на банката и този капитал се разпределя, разхвърля в работа. По същия начин постъпвате и с яденето; вие възприемате храната. Как? Вие внасяте всеки ден капитал вътре, някой път вие го турите в едно блюдо и вие с една лъжица започвате от този капитал да внасяте вътре. Ще кажете, малко смешна е тази работа. Сега носите една торба пари, ти вземаш с ръката си, бъркаш в торбата, изваждаш тия пари. Питам сега, ако вас ви донесат една торба пари, вие ще оставите ли торбата да не я турите в касата? Най-първо ще се заинтересувате да видите колко пари има вътре. Хващате торбата за двата края на дъното, обръщате я и изсипвате парите през устата на торбата, виждате дали са стерлинги или лири. Сега има спадане на лирата, тези английските монети. Какво има, че пада или се дига английският стерлинг? Целият свят трепери, всички казват: Пада или качва се! Та какво има от това, че падала или се качвала английската лира или стерлинг? Че паднал, пак ще стане, няма нищо. Тя пада, пък хората се страхуват, треперят. Какво разбирате вие с падането? Какво страшно има? Може да падне от една педя, ще клекне, ще се поизмаца малко, после ще се поизчисти. Вие ще кажете, тук малко по-друго яче стоят работите. Тук в умовете на хората е нанесена една мисъл с векове, че пада лирата, всички хора са заинтересувани, казват: Губя аз. Това подразбира падането на тази лира. Ти имаш в английската банка акции, да допуснем, ти имаш в лири, сто хиляди английски лири, нали така, по 15 на сто колко правят на български? (15 хиляди английски стерлинги.) Те правят повече от няколко милиона. (Около 8 милиона.) Но тези 8 милиона не можете да ги носите със себе си. Е, добре. Хубаво. Сега тая загуба съществува. Сега хората се безпокоят от материалните загуби, че някой е загубил 8 милиона. А че някой път той е загубил сто милиона в моралния свят или духовния, за това казват, това е празна работа. Изгубил 8 милиона в материалния свят, той ще се самоубие, тук в една сапунена фабрика един даже не 8 милиона, а един милион лева изгубил и този фабрикант на сапуни, не искам да му кажа името, сега скоро е станало това, се самоубива човекът, че изгубил една загуба от един милион; той мислил, мислил и се самоубива, не може да ги посрещне и

си тегли куршума, самоубива се. Питам, защо се самоубива той? Че английската лира паднала. – Сапунът му спаднал. Не се подига, не може да си посрещне задълженията. Питам, той има вече една загуба от един милион, но не знае, че като направи едно престъпление, той има една загуба може би сто пъти по-голяма, отколкото тази. Какво е разрешил сега той като се е самоубил?

Имаме един анекдот, когато Господ създал лисицата, тя била един отличен банкир, млад, красив, който се е занимавал само с гешефти; такъв банкир била лисицата като влязла в живота; създал Господ и кокошката, тя била спретната мома. Но дошла кокошката да иска услуга от този банкир, малко царевица, нещо искала да си вземе. Банкирът казал, ще ви дам нещо назаем, но и вие ще ми дадете нещо. – Ако искате едно перце, ще откъсна от красивите си пера. – А, мен перцата не ме интересуват, какво е това, интересува ме онзи съществения капитал под перата отдолу. Какво разбирате вие сега под перата отдолу? Не се задоволила лисицата с едно перце, казва: Мен ме интересува капиталът, който е под перата – месцето. Питам, ако ти вложиш този вътрешен капитал в банката на земята, какво ще остане от тебе?

Сега искам да ви нанеса една мисъл, онези мисли (ония нанеси), които съществуват, знанието, което имате, ония морални принципи, на които градите живота си, вие трябва да знаете как да ги употребявате в даден случай. Ти носиш един чук, да знаеш къде и как да го употребяваш; ти носиш пари, да знаеш къде и как да ги употребиш. Ти носиш един нож и не знаеш как да го употребиш. Всяко нещо в природата изисква да знаеш кога и как да го употребиш. В това отношение в какво седи правилността на писмената реч? Далеч ли да се поставят буквите? Всяка една буква е елемент в създаването на изрече. Ако не се турнат буквите на тяхното място, какво ще бъде?

Ако човек постоянно пише: 

Е, какво разбирате сега от тези линии? Но ако всички тези пръчици бяха от злато, нещата струват нещо. Представете си, че всяка една чертица тежеше по 10 грама, колко са те? 8. 8×10 правят 80 грама. Колко струва един грам? 80 лева. 80 грама по 80 лева колко правят? (6.400 лв.) Хубаво. Но някой път ти за да изкажеш една дума, енергията, която ще употребиш в изказването на една дума, може да струва сто хиляди лева, а ти изказваш тези думи за 8 хиляди лева. Запример ти имаш едно малко безпокойствие в света и ти казваш: МНОГО МИ Е МЪЧНО! Тази дума струва сто хиляди разноски, а ти имаш една загуба от 8 хиляди лева. Питам, какво си спечелил, ако произнесеш думата: МНОГО се измъчих? Освен, че няма да пренесеш нещо с тази дума, не само, че няма да се подобри материалното ти положение, но освен загубата, която имаш от 8 хиляди лева, които ти причиняват вреда, или както този сапунджия, че не може да посрещне своята загуба; изказването на тази дума му струва сто хиляди лева и то в злато. Питам, кое е по-лесно сега, да кажеш: Много ми е зле или да кажеш: Много ми е добре? Аз ви съветвам да кажете: Много ми е добре. Вие ще замязате на онзи бедняк, дето го посетил в старо време един цар – Тептил, тъй предрешен. Като го погледнал, казал му, кажи ми нещо, какво мислиш? Защо мълчиш? И той го погледнал и казал: Имам честта, считам го за голяма привилегия, че съм срещнал лице като тебе! За пръв път ми се случва това да срещна човек като тебе, да ме посети! И какво мислите, че е станало този ден с този просяк след като е казал тези думи? Всичката вода в света, всичките замръзнали реки в неговия живот се разтопили, всичките ниви се обработили, къщата, в която живеел и която била съборена, се поправила, дрипелите му паднали от него, като казал тези

думи, всичката къща и градината, и нивите, и децата му всичко било в ред, всичко се изправило. Но ако беше казал тъй: Считам го за голямо нещастие, че те срещнах.

Питам ви сега, когато някой път великото провидение в света е при вас и вие като този просяк се измените, като мине при вас; ако вие въздъхнете и ви попита какво искате, вие какво ще кажете. По някой път казвате на Михаил, не ще ми се вече да живея. Дотегна ми вече да живея, не искам повече да живея. Има ли право човек да казва, че не иска да живее? Има ли право едно колело, което е турено на колата, на половината път като го кара господарят му да каже: Не искам вече да се въртя, искам да си излезна и да бъда свободен. Има ли право колелото да казва това? И ако каже, господарят ще извади ли колелото, кажете ми? То казва: Додея ми се да се въртя по пътя, тези страдания не мога да ги нося, искам да излезна. И ако това колело излезне, да допуснем, че този господар е толкова умен, че го извади, ще се подобри ли съдбата на колелото? Не, ни най-малко. Някой друг ще го вземе и ще го тури в огъня, а друго колело ще тури на мястото, след като излезне колелото и влезне в огъня. Защото, като излезне колелото от мястото си, то ще се спре и господарят ще го намаже малко, нали българските господари си имат такова перце и дават на колелото малко масло, катран на колелото ще му дадат оттук-оттам, ще го намажат, това е нахранване. След като е скърцало по целия път, ще го понамаже малко, аз съм виждал така българските колари, по три, по четири пъти ще вземе перцето и катрана и намазва колелото, след като започне то да скърца и положението ще се подобри.

Сега пренасям, ако нашето положение, ако ние в дадения случай се намерим в положението на това колело, ти кажеш: Не ми се иска да живея. Мислиш ли, че онзи господар на това колело ще те извади. Ни най-малко. Господарят ще каже така: Ще пристигнеш на своето местоназначение и ще видя, ако действително ти си извършил службата си, за пенсиониране си, добре, тогава ще каже: Стига. Но ако си здрав, той ще го погледне оттук-оттам и ще каже: Здрав е това колело! Клечка има турена. Това е законът, казва, по никой начин не се позволява да напуснеш службата! Искаш, не искаш, ще работиш! Не си за пенсиониране. Та казвам сега, единственото положение, вие сте млади сега всички, едва сте турени на оста на колелото на живота, въртите се, колело сте. Ти казваш, свободен съм. Ти си свободен, но клечка има, отзад нещо те притиска, отпред има клечка турена. Ти си свободен, когато си в колата, но никак не си свободен, да излизаш вляво или вдясно. И трябва едно правилно разрешение на оста на живота.

Та когато ние казваме, ВЯРАТА В БОГА Е ОНОВА ПРАВИЛНО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА ОНЗИ КАРДИНАЛЕН ВЪПРОС. Единственият начин, по който ние можем правилно да разрешим живота, това е само онзи на живата вяра. Аз наричам жива вяра, която разрешава тези съществени въпроси, които са сега. Не е въпрос за бъдещето, не е въпрос и за миналото, но въпросите, които сега се разрешават, те са най-съществените. (6.30 ч.с. лампите се изгасиха.) За да се разреши един въпрос правилно в света, човек трябва да има известен капитал, той трябва да бъде здрав! ПРЕДИ ВСИЧКО ЧОВЕК ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЗДРАВ! И трябва да има едно добре устроено тяло. Второто положение с оглед на неговите работи, той трябва да има един отличен ум в това тяло. Това е второто, сега третото положение, той трябва да има едно отлично сърдце; третото положение, той трябва да има една мощна воля! Питам сега, всички вие сте млади, имате дадени тела, даден ви е умът, дадено ви е сърдцето, дадена ви е и волята. Какво трябва да се прави? Вие по някой път се ангажирате в излишни предприятия и след като загазите, почват да залагате тялото си, почват да залагат ума си, сърдцето

си и волята си; и най-после, след като заложите всичко, какво ви остава? Де остана човекът? Гледам сега тази кокошка, имала ли е право да дава на лисицата едно перце от дрехата си? Кокошката е мислила криво. Тя е разбирала, че с едно перце ще мине работата. А лисицата казва, мен не ме интересува това перце, мен ме интересува капиталът, който е под перцето отдолу. Кокошката мислела да мине с голяма скържавост, много лесно е искала да мине тя, но лисицата е един банкерин, казва не, този съществен капитал, който е основа на всичко, това аз искам, с него да се позанимая. Като се преведе този капитал и след като го пипне лисицата, какво ще стане? Ще върне ли лисицата капитала на кокошката? Не, този капитал ще остане завинаги в нейната банка. А какво ще стане с кокошката? Ще ѝ останат само разхвърляните ѝ перца наоколо. Като изяде лисицата кокошката, ще видиш перцата разхвърляни. Вие знаете как се скубе кокошка, вярвам, няма нито един, който да не е скубал кокошка, най-малкото виждали сте как баща ви и майка ви са скубали кокошката. Вие седите пред този акт и казвате: Кокошка е това. Но по същия начин един ден и тебе ще хванат и ще те оскубят на общо основание, скубане ще има.

Та казвам, всичките тия процеси, които стават вътре в живота, човек трябва да ги преведе във вътрешен смисъл. Тъй както сега живеете, какво очаквате вие от света. Вие казвате, че сте млади. Но младостта е един преходен капитал. Какво ви очаква? Вие казвате, да си уредим живота. Как ще го уредите? Дайте ми един млад капиталист, който досега си е уредил живота; и всичките стари капиталисти, които са си уредили живота, като дойде един млад капиталист при един стар капиталист и един млад банкерин при един стар банкерин. Старият капиталист казва на младия: Едно време и аз бях като тебе, много мислих, но както виждаш, сега съм съвсем закъсал. – Лирата му съвсем паднала, не с 15 на сто, а със 101 на стоте. И какво означава старостта? Соломон, един от великите царе, ял и пил, вършил каквото му дошло на ума, банкерин е бил, разполага; и след това написва едно изречение, казва: СУЕТА НА СУЕТИТЕ, ВСИЧКО Е СУЕТА! (Учителят пише на листа изречението с едри букви.) Сега мен ме интересува съдържанието, но ако дойде един графолог, той от моето писмо ще си извади едно мнение за мен, той ще извади какъв съм аз. Аз проповядвам на света: – Суета на суетите, всичко е суета! А той от камъчето масло ще извади. Той е друг банкерин, там, дето никой нищо не подозира, оттам той ще извади нещо за себе си. Какво разбираме под думите: СУЕТА НА СУЕТИТЕ, ВСИЧКО Е СУЕТА? Да допуснем ти вечерно време сънуваш, че имаш два милиона английски лири, един отличен костюм, къща, маса, седиш, едно хубаво ядене и ти си казваш насън, благодарим вече на провидението, избавих се, уредих си живота и работите, отсега нататък всичко се свърши, сбогом на всичките страдания. Тъй си казваш в това сънно състояние. Изведнъж някой дойде и те бутне, и казва: Я, ставай! И с неговото побутване всичко се разваля; той е развалил всичкото щастие и ти се събуждаш, и виждаш един юрган отгоре ти, а ти отдолу под юргана. Подигнеш си главата и казваш: Съмнало се е вече; станеш, погледнеш, облечеш се, и казваш: Богатството, парите няма ги. Всичките тези илюзии, маса, ядене и прочие, няма ги. Ти станеш и казваш, трябва да се работи, тази работа насън беше хубава, но сега господарят ще дойде и те впрегне на работа; и ти казваш: Такъв ли сън сънувах? Каква голяма разлика – велик сън на живота; и ти почнеш едно колело – тъка, тъка, тъка, тъка и се върнеш вечерта. Сега ние идваме с въпроса, този господар има ли нужда от това колело. Аз не искам да хванете този песимизъм в живота; песимизмът в света е едно неразбиране на живота и оптимизмът е друго неразбиране на живота. Светът е нито много добър, нито много лош, нито твърдението, нито отричането изразяват известна истина. Може да кажа, че животът е много добър или че животът е много лош. За живота никой не може да каже

нищо. Ако животът е един резултат на общия живот, тогава аз не мога да кажа дали е добър или, че е лош. За онова, което аз преживявам, аз мога да се произнеса. Като казвам много лош е животът, какво подразбирам, то е едно вътрешно преживяване. Някой път имаме известно състояние, в което казваме, че животът е много лош. Това е един много общ език. Какво разбирате под думата: Животът е много лош? Че нещата не вървят тъй, както вие си мислите. Но в дадения случай, според вас, как мислите да станете щастливи? Нали искате да станете щастливи, да ви е добре? Какъв проект бихте дали, как човек може да стане щастлив от гледище на сегашния живот?

Тогава аз ще продължа своя разказ. Като създаде Господ тия двамата, банкера и кокошката, тя ходила да взема от този банкерин пари на заем, за да се ожени. И казвала си кокошката тъй, много иска този банкерин, да му дам и от под перата си, това не мога да му дам. Оженила се тази кокошка и наредила деца, тя имала 10 деца и се намерила в нужда, в задължение и ходила да взема назаем пари от лисицата и всякога залагала едно от децата си. 10 пъти ходила и заложила и 10-те си деца. Лисицата казала, аз ще ги възпитавам, ще ги пратя на училище и тъй възпитани ще ти ги дам. Питам, лисицата издържала ли си е обещанието, че ще възпита децата на кокошката и имало ли е случай, дето лисицата да е издържала обещаните думи – да възпита децата на кокошката? Преведете сега този окултен разказ. Кой е този големият банкерин в света. Има един банкерин в света, на който ние залагаме най-хубавото си. Ти ще заложиш една своя мисъл, едно желание ще заложиш, една своя постъпка ще заложиш. Сега начина на разсъждения. Питам тази кокошка, която е отишла при лисицата да залага своите деца да и ги възпита лисицата – повярвала в нея. Кокошката много вярва и много е страхлива. Де е погрешката на тази кокошка? Сега ние трябва да отнасяме работите до себе си. Ние колективно всичките въпроси в света, ние не ги разрешаваме. За сегашното състояние на света ние не сме отговорни. До известна степен ние сме отговорни само отчасти за участието, което ние вземаме, за съдбата на света ние не сме отговорни. Ако има една отговорност то имат отговорност всичките същества, всичките поколения, които са живяли досега, те имат дял в живота и за благата и за страданията, актив и пасив.

Какво е страданието в света? Актив или пасив? Нали е пасив. А радостта? (Актив.) И в какво седи пасивността на страданията? Какво подразбира в търговските книги, пасив има? (Това, което дължим, то е пасив.) А актив? (Кое е налице, наше притежание.) Тогава де стават загубите? В актива или в пасива? Активът е в обращение на пасива, плаща. Значи придобитата опитност е каква посока на капитала? А от това, което придобивате, вие тургате известен капитал в обращение. Обращението на капитала зависи от доброто разбиране, за да водите търговията или трябва да вярвате или доброто учение на ученика, който добре се учи, използва времето, той прилага на своя пасив. Придобитите знания той ги превръща, това е един пасив. Но някой път вие казвате, този човек е пасивен. Трябва ли човек постоянно да бъде активен? Не, в природата това са полюси. Всеки един пасивен момент съответствува на един активен момент; и всеки един активен момент съответствува на един пасивен момент. Всеки един момент си има своята противоположна мисъл. Вие не можете да желаете постоянно едно, има едно малко разколебание. След всяко разколебание ще дойде едно равновесие; и след всяко равновесие – едно постоянно клатушкане ту отгоре, ту отдолу. Освен това има едно друго движение в света, от което зависи активът и пасивът. Зависи, как ще използвате вие вашия капитал. Ако на вас ви е дошло едно страдание, вие може да го използвате, вие ще увеличите вашия кредит. При страданието ние вземаме от пасива. От пасива ще извадиш този капитал, ще го направиш активен.

(Обръщение ще има.) За да се разбере законът. Всяка една радост, постигната от вас, тя се превръща в пасив. Имате един придобит капитал отвън, имате един излишък от сто до двеста в злато, няма къде да го турите. В оборота не го влагате, в пасива го внасяте. Следующия момент оказва се друга нужда, веднага вие пак този пасив го тургате в оборот, в обращение; и тъй капиталът влиза и излиза. В науката имате една крива линия, по която змията върви, по която светлината върви и почти всички неща вървят по тази линия. В тази линия някой път има едно малко колебание и всякога в подигането на тази хубавата линия вие имате една голяма светлина, а при слизането, то е ограничение, вие усещате едно намаление на вашата личност, на вашата мисъл, чувствата, на схващането и се намирате в тъмното, не можете да се ориентирате, всичко потъмнява във вас и този момент може да трае една секунда, втора секунда веднага пак ще се смени състоянието ви, пак има подем нагоре, пак се развидели. И казвате: Ще я бъде, няма да я бъде, ще я бъде, няма да я бъде. И най-после вие дойдете до една такава линия, дето тази линия спира вече това движение, дойде старостта и банкеринът ликвидира със своето богатство, със своето предприятие. И тогава какво трябва да прави той? (Той ще приключи сметките си) Пък някой път ще ликвидира с известна загуба. Какво правят кредиторите? Правят някоя отстъпка. Та казвам, ние като едно предприятие в живота, един път вие казвате тъй в живота си: Няма да я бъде, значи, искате да приключите с банката си. Тогава всичките членове на банката, понеже са внесли известен капитал, казват: Недейте, не ликвидирайте, защото и те са заинтересувани. Защо? Защото ако ликвидирате, те ще губят. Те ви казват, ние ще помогнем и вие се насърдчите и пак започнете предприятието. И всеки един от вас е имал разпавии със своите кредитори. И вие се насърдчите и пак започнете предприятието. Сега психологически, това е един момент, втори, тези кредитори, те съставляват дружеството, са членове на дружеството, вие сте председател на дружеството. Те казват, ние те упълномощаваме с права, дадохме ти името банкирина Иван Стоянов от Нова Загора. Сега ние сме заинтересовани и гледай сега нашето предприятие да не фалира. Сега някои от вас искат да знаят какъв е смисълът. В банкерството няма никакъв смисъл. Това е една верига свързана, едно предприятие, едно движение. Ражда се човек. Какво мисли? Това е едно предприятие. Този човек расте, това е едно предприятие; жени се, предприятие е; умира, ликвидира. Е, питам сега, след като се е родил, раждането е създаване на предприятието; расте, развива се, учи се, умира, ликвидира. Вие казвате, след като ликвидира банкеринът, къде отива? Там където е бил по напред. И като го срещнат другите, казват: Като иде човек в онзи свят, живеят те там. Там хората живеят с названието Иван Стоянов от Нова Загора е банкерин, който сега е ликвидирал със своята банка. В книгата на живота така е написано. И тогава онези кредитори, които са го кредитирали, казват, да го пратим ли пак наново като банкерин или не? Сега аз говоря за вътрешния процес, който става у вас. Някой път някои от вас казват така: Господ така е наредил света. Ние не знаем още как Господ е наредил света, защото, ако знаехме, как Бог е наредил света, ние щяхме да вървим по Неговия път, ние само предполагахме как е наредил, а ако ние знаехме как Господ е наредил света, щеше да бъде, както един добър музикантин, той не се нахвърля тъй, онзи новак, който не знае, не взема добре такта, той удря с крака си такта не тъй изправно и взема фалшиви тоновете. А който знае, той седи и свири добре, не тропа с краката си, но вярно взема тоновете, когато новакът и като тропа, пак нищо не излиза. (Смях.) Той казва, трябва да тропам. Не е в тропането. Ти трябва да престанеш да тропаш, защото ти си един новак и казваш не е лесна работата. Сега това не е смешно, но който така прави, той още не е дошъл до разрешението на онзи въпрос, който може да му донесе щастието. **ЩАСТИЕТО СЕДИ В РАЗБИРАНЕТО НА ЖИВОТА, ТЪЙ КАКТО БОГ ГО Е ОПРАВИЛ, ДА РАЗБИРАШ ЗАКОНИТЕ, КОИТО**

РЕГУЛИРАТ ЖИВОТА, ДА ДОЙДЕШ В ТАКТ С ТЯХ. Дето всичко се поправя, тогава с всичко се разполага. И ти имаш тогава тази магическа пръчица, тояжка. Онзи виртуоз, цигулар, маг е той. Всички му ръкопляскат. Той ще направи всичко, каквото той иска със слушателите. Той само като тегли лъка по цигулката, кара всичките хора да викат бис и да ръкопляскат. Ти на тия хора да им плащаш, няма да ти ръкопляскат, а при него, всички ръкопляскат! Маг е той! Този човек хем плаща и ръкопляска. Маг е този цигулар, защото разбира. И всеки, който го е слушал, казва: Струва си този цигулар! И не съжалява, казва: Много хубаво свири! Така разбира състоянието. Ако ние разберем великия Божия закон на живота, както този цигулар. Ти слушаш един добър цигулар, всеки казва: Такъв искам да бъда и аз! – Маг е той! Някой професор, някой учен човек и той е маг, защото знае как да го направи и как да го представи.

Сега какво заключение ще извадите от моите думи? Я ми кажете какво разбрахте? Разбрахте нещо. Аз желая да видя какво сте разбрали. (Учителят поглежда листа, дето е писал изречението на Соломона.) Сега превърнете думите. Не е всичко суета. Но само половината е суета. Аз правя сега корекция. „Суета на суетите, всичко е суета“. Има неща, които са суета. Суета е само когато банкиеринът ликвидира по отношение на стария банкиер; но по отношение на новия банкиер не е всичко суета. Защо ти като нов банкиерин ще вземеш да цитираш изречението на старите банкиери? „Суета на суетите, всичко е суета“, това се отнася до всичките банкиери, които са ликвидирали с живота. Какъв трябва да бъде мотивът на младите банкиери? За старите всичко е суета, а за младите: – ВСИЧКОТО Е ПЪЛНОТА НАД ВСИЧКИТЕ ПЪЛНОТИ!

Станете.

7.3 ч.с.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

(Хубаво слънце изпълня салона. Весело разположение на учениците, може би от хубавия превод на суетите. Времето е топло, приятно.)

Правите и криви линии. Начало и край на всяка работа и постъпка в линия

11 година.

3 школна лекция на 1 мл.ок.клас

16 октомври 1931 г. 6.15 ч.с., петък

(Лек дъждец вали.)

(От вчера следобед, 4 ч. откакто се върнахме от първата екскурзия след Рила заваля силен дъжд и валя през цялата нощ.)

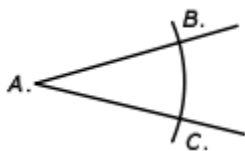
Изгрев.

(6.15 ч.с., още е тъмно, цялото небе е покрито с облаци. Лек дъждец вали.) Учителят дойде.

Отче наш.

(Четоха се темите: ОТНОШЕНИЕ НА ПРАВИТЕ И КРИВИ ЛИНИИ – по азбучен ред.)

Тогава колко категории са криви линии? (В геометрията изучават отворени и затворени криви линии.) Сега какъв е произходът на правите и криви линии? За да има известен произход, трябва да има основа, от която да произтичат. Щом говорите за някоя река, нали тази река трябва да има известно начало. Вие не можете да говорите за някоя река, ако няма някой извор; вие не можете да говорите за светлината, ако няма някой извор, от който да произтича светлината. Светлината сама по себе си не съществува. Например слънчевата светлина произтича от слънцето, нали така, по отношение само на нас! Та казвам, крива и права линия сами по себе си не съществуват, не че не съществуват, съществуват, но имат свой произход и свое начало откъде именно? ПРАВИ И КРИВИ ЛИНИИ, ТОВА СА ЯВЛЕНИЯ НА РАЗУМНИЯ ЖИВОТ. Вънка от разумния живот никакви прави и криви линии не съществуват. Ако нямаше светлина, нито прави, нито криви линии нямаше да има; ако материята не съществуваше и съгъстената материя се явява в материалния свят. Да кажем имате правите и криви линии като граница. Тук имате каква линия? (Учителят показва края на рисуващия лист на дъската.) Граница на какво? (На една плоскост.) Не на плоскост, на една точка. Но кое е определило тази граница? Едно разумно същество е турило граница и е поставило правата и крива линия. Защо то не е турило кривата, а правата линия? (Има известни съображения.) Да, съображения има. Сега, от геометрията, оттам ли ще намерите произхода на правите и криви линии? За какво служат те там? Ако извадите от геометрията точката и извадите и правата и кривата линия, де остава тогава



геометрията.

Или да кажем, турите две прави линии под известен наклон, образувате известен ъгъл; образувате и една крива линия и правите ред разсъждения за отношението на правите и криви линии, които вървят към известна посока и после, кривата е, която ги пресича. Какво отношение има всяка една крива линия, която пресича две прави линии? В геометрията как седи въпросът? Вие разсъждавате толкова общо, че почти никаква философия няма. Всъщност вие говорите за духовния свят, като че сте били и пребили там. Аз бих желал да ми опишете

духовния свят. Вие като че сега сте излезли оттам, дошли сте от духовния свят. После говорите – ЖИВОТ – това е много казано. Какво нещо е животът? Можеш (ли) да хванеш тъй живота и да го доведеш тук? Животът сам по себе си е нещо невидимо, неосезаемо. Например виждаш ти материя, казвате, ръката, окото. Но окото не е самият живот, проявява се животът; и в ръката проявява се животът, но животът не е там. Животът сам по себе си е невидим. Хората говорят за живот, като че те с него са толкова запознати. Най-първо, ако хората бяха толкова запознати с живота, нямаше да има никакви погрешки, но те не разбират живота в неговите прояви. Сега, кое е онова, което ние разбираме? Казвате: Животът ни го налага. Хубаво. Кой живот ни го налага? Никога вие не сте виждали този живот. Или да вземем човешкия ум. Говорим и заради него, но и това е нещо, което е невидимо, имаме само неговите проявления, разумните проявления и съотношения.

Сега в моето разсъждение тъй както сега сте, във вас ще влезне една друга мисъл, вие ще кажете: Ние не разбираме тази работа. Т.е. аз ви говоря като че нищо не разбирате, но ето каква е моята идея, да се определим. Всеки един от вас вижда, нали; да кажем не виждаш, виждаш, но зрението е нещо относително, неопределено е зрението. Ти виждаш, но гледаш нещо малко, не можеш да го довидиш или ако един предмет се отдалечи от тебе, не можеш да го познаеш; виждаш нещо се мърда, далеч от тебе, но не можеш да го познаеш, човек ли е, вол ли е, камък, дърво; виждаш нещо, но не можеш да определиш какво е то. Ти виждаш, но не довиждаш нещата, предполагаш човек да е. А във виждането трябва да знаеш точно нещата, да кажеш: Човек е това! После да знаеш млад ли е или стар. Мъж ли е или жена. После друга категория има да знаеш, професор ли е, офицер, владика или поп, да разпознаваш човека, най-първо какъв е. И в зрението вие твърдите много работи, които не са така. Вие казвате: Прави и криви линии. Но правата и крива линия, като изучавате окултната наука, какво значат? Ако изучавате хиромантията и там правата и кривата линия са недостатъчни. Или стойността и ценността им ще научите. Една линия, ако е дълга или къса, там ще видите какво отношение има правата линия в живота; или във физиономията, ако изучавате правата или кривата линия, запример, ако правата линия се продължава или ако носът се изкривява, продължава или скъсява, всичките тия кривини, прави и криви линии си имат своя цена. И ако ти не разбираш отношението на тия прави и криви линии, ти никакъв физиономист не можеш да бъдеш. Физиономически отношението на правите и кривите линии или са затворени, или са отворени. Запример затворените криви линии какви са? Имаме кръгове, после имаме отворените във вид на спирали. Линията, която е поставена тук при завивката на края на носа (крилата на носа) една малка линия има тук, каква е тя – отворена или затворена? После тази отворена линия (дупката на устата) каква е? Отворена или затворена? Очите са затворени криви линии. А клепачите? Клепачът е отворена линия. Веждата каква линия е? Отворена. Обаче, тази е отворена крива линия на силовите линии, които действуват. После веждите са затворени. Тази линия, която е образувала веждите, тя отдолу минава през окото. Силите са затворени, а веждите, кривата линия, по която минава тази малка отсечка на физическото поле, кръгът е отворен. Тогава, ако известна крива линия е отворена, какъв извод можете да извадите от това? Просто да си представим, може и перспективно да видите една крива линия и може да се види, като че е отворена. А тя може и да е пресечена. Да вземем един кръг затворен, например тази част, която е видима тук на листа, може да се вижда, като че е отворена, но ни най-малко да не е отворена. Може само тъй да ни се представи; или може да ни се представи като че е затворена, пък тя да не е затворена, но в дадения случай, известна крива линия може да бъде като тази (виж чертежа). В дадения случай тя е отворена линия, отсечка е.

Сега разбира се, кривите линии вънка от живота, вънка от проявите на живота, не ни интересуват. Всяко нещо, което е във връзка с живота, с нашето съзнание това ни интересува. Сега как определяте вие в геометрията правата линия? Най-късото разстояние между две точки. А как определяте вие кривата линия? За да направите каквото и да е движение около някой разумен център, вие всякога ще употребите кривата линия. Може да опишете една крива линия около известен център, както радиусът се движи. Тогава кривите линии си имат едно свойство, те могат да бъдат какви? Огънати криви линии. Кога се огъва една крива линия?  Тази крива линия ли е? Крива линия е. Всичките тези кривини, тази кривина може да се обясни в живота. Така се движи змията. Може да се определи от съзнанието на това животно. Защо змията избира този път на кривата линия? Защото е най-износен. И най-практичният път е кривата линия. И змията не може да върви по права линия.

Та правите и криви линии. Сега ще се стремите и някои познания, които имате, да бъдат верни, понеже всяко едно познание, което е вярно, има полза за самите вас. Някои познания трябва да бъдат верни и вие да имате поне няколко от тях, да сте сигурни. И всичката философия на някои окултисти, окултни учения зависи от онази правилност на линиите, които са поставени и образуват известни форми. Като се погледне човешкото око, може да се съди за човешкия характер. Онзи физиогномист или хиромантист, той като погледне известна линия, той вижда в линиите известно съотношение. Той практически е запознат с геометрията. Не само физическата геометрия на мъртвите линии, но геометрията на живите линии. Запример, всеки един от вас може да забележи тази разлика, общо вземете онези хора, които са с валчести лица и другите, които са с продълговати лица, каква разлика намирате между тези, които имат валчести лица и които имат продълговати лица? Тези с продълговатите лица са активни, схващат някои работи лесно, а онези с валчестите лица, те обичат полеката работа. И те са активни, но тяхната енергия, аз по някой път я уподобявам, хора с валчести лица, това не е един неизменяем закон, но относителен закон е. Тези хора с валчести лица мязат на пеперуди, които хвъркат от цвят на цвят; пеперуда е той, който каца от един цвят на друг цвят и днес може да кацне на хиляди цветове. А онези хора с продълговатите лица, аз ги уподобявам на един червей, като влезне в едно дърво, прави дупка вътре, работи, когато една пеперуда никога няма да влезне в едно дърво да си прави дупка. Това не е нейна работа. Онези хора, които правят тунели с валчести лица ли са или с продълговати? С продълговати са.

Сега виж до какво заключение можем да дойдем. Енергиите, които действуват по правите линии, ще ни заставят да се движим в известен кръг, а онези енергии, които действуват с кривата линия, ще ни заставят да се движим в друга някоя посока. Да допуснем, че вие сте човек с известен морал, разбирам, че цените времето и казвате: Аз съм човек на правата линия, аз се движа само по права линия; той турга правата линия като мярка на морала. Да допуснем сега по правата линия, че вие ще идете при един кредитор, на когото дължите 50 хиляди лева, нямате пари, а трябва да идете през неговата линия. Тогава какво ще правите? – Вашата права линия ще се изкриви, защо? 50-те хиляди на вашия кредитор ще я огънат и вие ще заобикалите наоколо и някой човек, който ви гледа, ще каже: Защо този човек заобикаля, защо не си минава по правата линия? 50-те хиляди са едно препятствие на правата линия. Не може човек да го прескочи. Дойде човек там и някой казва, не може оттук, не пуска, казва: От друго място. Но да допуснем един човек се научил да върви само по права линия, нали така. Обича да заобикаля. Но три дена е гладувал, а до къщата му има гостилница, той като излезне никак не заобикаля, но право вътре. И разбира се това може да си го обясните.

Него ден той е получил едно наследство, пари има, джобът му е пълен, казва, днес да си имам един хубав обяд, досега все съм избикалял, надалече съм избирал, търсил гостилница, защото по крайнините се намират евтини гостилници, а в центъра, там са богатите гостилници, а тези в крайните квартали са по-евтините гостилници. Сега това са изводи, трябва да се докаже дали всякога евтините гостилници са по кривите линии. И дето са аристократите и там се намират някои локали, гостилници. Като влезнете в някой европейски град, в някоя гостилница и като погледнете там, има една психология, може да знаете дали трябва да влезнете или не. Дипломация е това. Ако вие сте в някой краен квартал, дето къщичките почват да стават по-малки и по-малки, като погледнете гостилницата ще знаете, че може да влезнете вътре, ако нямате много пари. Но ако сте в центъра на града, дето зданията са по-големи, приближавате се при един ресторант, поглеждате го и себе си поглеждате, и казвате, в този ресторант мога да влезна. Поне всички вие, които сте тук все имате такова знание. Няма някой от вас, който да не разбира в това отношение по права линия ли трябва да вървите или по крива линия. Вземете сега всички постъпки на човека в движението си. Човек повече кривите линии ли употребява или правите линии? Вземете неговите лостове на ръцете му – от прави линии ли са направени или от криви линии. Ако турите известен лост, в каква линия се движи неговият лост, налягането му? (Описва дъга.) Ако вземете и кривите линии в моралния свят, моралът на хората, постъпките им, това е все известна динамика. Както във физическия свят един техник, един инженер, той разбира добре своето изкуство, така и в моралния свят, пак има известна наука. Ние наричаме един човек добър инженер, който разбира науката и е направил добре работата си; или морален човек е само онзи, който не прави престъпления, никакво престъпление не е направил той. Например той не може да открадне пари. Ние можем да обясним от научна гледна точка кражбата. Той не може да носи парите, не може да издържа да ги носи, дотегна му носенето. Друг пак не може да ги носи и ги скрива, не ги скрива, но ги е турил в банката. Защото всяко нещо, което ти можеш да носиш, ти го носиш със себе си, а всяко нещо, което ти не можеш да носиш, тежко ти е, ти го оставяш някъде. Сега ние казваме, той скрил парите някъде. Тежки са тия пари. Той тежестта е оставил за по-удобен случай. Та казвам, вземете един човек, след като е взел той пари от някъде, той ги крие – тежки са тия пари. Щом са чужди, те са свързани с известна мисъл, значи, тия пари той не може да ги държи никъде, освен като ги вземе, оставя ги някъде – скрил ги той. И той чувствава, че тия пари принадлежат на някого друго, а той иска да се осигури с тях. Най-първо иска да се освободи от парите. Да кажем, някой взел стотина или 200 хиляди лева, скрил ги е някъде, той чака, докато онзи замине някъде или умре, че тогава да ги извади. Щом те не са свързани със съзнанието на някое живо същество, онзи, който ги е откраднал, той се счита да е господар на положението, чувства се свободен, изважда ги вече; и той иска да се освободи от някое друго същество. Даже и у животните го има това. Да кажем едно куче или коте, или ако една лисица е оставила една кокошка някъде и друга лисица дойде при кокошката, тя като я помирише, че е чужда, тя я оставя, не я бута вече, знае че това не е право. И те си имат право. Щом една лисица вземе някоя кокошка, че я остави някъде, втората лисица като дойде, тя не я бута. Другата може само да я погледне. И ако хората бяха чисти или честни, има известни пари в света, като дойдеш до тях, не трябва да ги буташ, трябва да ги оставиш, да не ги отнесеш със себе си. Те носят нещастие. Те носят една енергия със себе си, едно нещастие. Не само това, но у хората има едно суеверие и това суеверие си има своята основа. Че аз да ви кажа, ако един човек е имал проказа или е бил сифилистичен, някой такъв дрехар, който ти ушил дрехата и ти мислиш, че няма да се заразиш, ще се заразиш; или някой такъв пил от някоя чаша, ти можеш да се заразиш, макар и чашата да е златна или каквато и да е, не ти трябва да пиеш от тази чаша; или една дреха, може

да е от най-хубавия плат, по-добре е да ходиш със своите скъсани дрехи, отколкото да вземеш такава дреха от този шивач.

Та казвам, има и морални недъзи. Има известни морални недъзи, които могат да се предадат. В това отношение ние казваме, в постъпките трябва да се живее добре. И добрият живот, това е хигиеничният живот в света. Да знаеш добре да пазиш хигиената на твоя ум, да пазиш хигиената на твоето сърдце и да пазиш добре хигиената на своето тяло – да бъдеш здрав.

Виждале, в природата кривите линии дават красота на нещата. Всякога красотата произтича от кривите линии. В общия живот казват, крив (е) той. Но кривите линии



дават красота!

Геометриците са рисували човека само с прави линии. Много лесно рисуване е това. Всеки един от вас може да бъде такъв рисуващ и то първокласен. Значи ако всички бяхте нарисувани само от прави линии, определен морал щяхте да имате, всичко щеше да бъде отлично. Сега тази картина как ви се вижда на вас? (Смях в класа.) Защо се смеете? (Това е един образ от прави линии, няма никаква красота в него.) Като нея няма друга! Но ако аз съм един скулптор и ви извая един образ само от прави линии, но този образ е от злато, не от камък, да кажем тура вътре два, три килограма злато, няма ли да бъде ценна моята картина, моята статуя тогава? Добре. Ако ви дадат най-хубавия плат, но само тъй в права линия, да не е тъй модно ушит и скроен, само един плат, не може ли да го увиете около себе си отгоре? Вие ще го увиете около себе си насам-натам, като източните народи.

Сега правите линии, това е вложеният капитал, а кривите линии, това е развитият капитал. Кривите линии са резултатът. Те показват крайния резултат. Всяка крива линия е резултат, аз я определям – крайния резултат. Защото в кривата линия няма нищо друго освен резултата. Всяка права линия, която се продължава, но тя вечно не може да се продължава; и всякога правите линии се превръщат. И в крайния резултат е кривата линия. Всяка една права линия като се обърнат енергиите и тя става крива. Крайният резултат е кривата линия и в природата виждаме един плод – образуват се кривите линии – образува се един малък плод, резултатът е извършен.

И тъй може да турите една максима, да има един закон. НАЧАЛОТО НА ВСЯКА РАБОТА СА ПРАВИТЕ ЛИНИИ, А КРАЯТ НА ВСЯКА РАБОТА, ТОВА СА КРИВИТЕ ЛИНИИ. И щом една работа е свършена с крива линия, тя е добре свършена. И после работа, която не започва с правите линии, тя не е добра работа. Правите линии трябва да бъдат вложени в работата. Запример, вие никога не можете да имате тази дъга

(виж първия чертеж ) , вънка от правите линии. Без двете прави линии тя не може да се образува. Тя е един резултат от тегленето на тия две прави линии. Запример, ако вашият нос е разширен от долната страна, това показва правилността на вашите дробове. Това физиологист или хиромантик добре знае. Ширината на носа винаги показва, че вашата дихателна система се е добре развила. Широчината на носа винаги има отношение към вашата дихателна система. А щом той гледа дължината на вашия нос, по това той съди за вашата интелигентност, доколко вие сте интелигентен и каква е вашата прозорливост в живота. Сега това се отнася до правите линии на носа. А в

материалистическата геометрия тъй както я употребяват за строежа на всички здания, всеки един архитект трябва много добре да разбира геометрията, тези отношения на правите и криви линии, друго яче вънка от геометрията тия отношения на правите и криви линии, той не може да построи никаква постройка. Така и природата, когато е строила онези разумни същества, тя е имала предвид онези разумни изчисления. Човекът както е построен, главата му и всичко, тези геометрици имат предвид тези тънки изчисления. Тъй е построен светът. Понеже и в света, в който се движите, вие ще имате големи изчисления. Тъй е направено, че правите и криви линии, с които вие си служите, да посрещате нещата по възможност с най-малките съпротивления. И природата работи с най-малките съпротивления.

Станете сега.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

7.3 ч.с.

(Няма слънце, небето съвсем бяло, облачно, вижда се силно белият цвят на небето.
Хладно.)

Памет. Методи за усиляване на паметта

11 година.

4 школна лекция на 1 мл.ок.клас

23 октомври 1931 г. петък, 6 ч.с.

(Меко, приятно време, малко облачно.)

Изгрев.

6.08 ч.с. Леко облачно, меко, приятно време.

Тайна молитва.

Тема 2: РОЛЯТА НА ЧЕТНИТЕ И НЕЧЕТНИТЕ ЧИСЛА.

Малко трябва да мислите, не да мислите, че е един лесен въпрос. Четни и нечетни числа, това може да го разрешите в една минута отгоре. Ако вземем един въпрос, как се палят кибритените клечки и малките деца могат да го разрешат в един момент отгоре, но първоначално, когато човек е нямал кибритените клечки, как е разрешавал въпросът? Та вие всички имате такива клечки. Някои клечки много лесно може да ги палите, а някои не може да ги палите. Да кажем имате една такава клечка – слаба памет; казвате, лесна работа, драсни и запали клечката. Хубаво. Да ви прочета един псалом. Това е лесно, но като ви кажа, прочетете ми го пак този псалом наизуст. Клечката не се запалва. Ако да прочетеш – веднага клечката се запалва. Питам, на какво се дължи това различие? Могат да се дадат много обяснения. Но обяснението всякога не е едно доказателство. То е един метод да можеш да поправиш паметта си. Запример какъв начин имате вие за поправянето на вашата памет? Според вас на какво се дължи отслабването на паметта? (Неправилното разпределение на енергиите.) Е, кой разпределя енергиите? Щом кажем, че на някой човек му е отслабнала паметта, де седи причината? Той казва, не зная причината, но моята памет отслабна. Аз му казвам, от неправилното разпределение на енергията. Той казва, че де е това неразпределение. Ям както всички хора; спа спокойно; обличам се, чета, занимавам се, а при това отслабнала ми е паметта ми. (Както воденицата отслабва.) Вие не можете да сравнявате една воденица с една памет; защото паметта е складиране на енергията, а воденицата в даден случай е произвеждането на известна енергия, на известна работа. И право е, че като се намали енергията, тя по-малко произвежда, а в паметта процесът е друг. Човек яде много, а помни малко; много добре мели воденицата, много брашно изкарва. Съпоставяне е това. Мисълта трябва да

е права. Стомахът му мели хубаво, ям хубаво, казва, но помни малко. Въпросът седи там, едно стълкновение има между ума и чувствата. Щом дойде едно такова стълкновение и паметта почва да отслабва. Вземете един човек богат, може да правите наблюдение, но му се случи едно голямо нещастие, пропадне, стане едно стълкновение между неговия ум и чувствата, че е изгубил парите си. Почва в него една борба, умът му се отвлича, в ума му влиза една фикс идея, казва, загубих един милион, един капитал от един милион, който струва за 30, 40 години труд и сега на стари години какво ще правя? И умът му, и сърцето му така са впадени, така отвлечени в тези въображаеми работи – парите, че всички други работи той ги забравя. Вземете някоя майка, която е загубила детето си, това тъй влиза в ума ѝ, че всичко забравя. Детето вече е отвлякло ума ѝ. Та причината косвено играе и тук роля. Разпределението на енергията. Има значи известни прозорци, през които минава светлината; по-малко светлина има. И тъй, другият факт, който трябва да имате предвид: Това, което обичате, него запомвате, а което не обичате, него не запомвате, забравяте го. Обичате някой човек или предмет, запомвате го много добре. А нещо от което никак не се интересувате, него не помните. Обичате някоя храна, помните я, не обичате някоя храна, нея не помните. Та в това отношение, когато някой човек някой път стане амбициозен, той помни много добре. А когато не е амбициозен, той не помни добре. Могат да кажат някои, той е много амбициозен. Но е и много паметлив; а друг не е амбициозен, но и по-слаба памет има. Понеже в него има амбиция, той казва, трябва да помня, трябва да уча. Неговият ум е концентриран в известна посока. Сега за нас е важно, да се изтъкне един факт правилен. И мнозина от вас трябва да поправите паметта си! Аз забелязвам мнозина и млади, и стари, някой път когато трябва да се цитира някой стих, те цитират това, което не е. Не го цитират точно. Когато ще цитираш един стих, кажи: Ще цитирам свободно, не буквално и не цитирай тогава точ в точ. Защото може да се цитира едно изречение в буквален смисъл, тъй както е, а може да се преведе и неговия смисъл, на изречението.

Сега в тази философия за паметта, понеже тя е един склад на човешкия ум или дух. Има хора, които по естество са родени паметливи, а има хора, които са родени по естество и не са паметливи, тази способност у тях на паметта е по-слабо развита. Сега, има ред категории на паметта. От категории е паметта. Някои хора имат историческа памет развита, някои имат музикална памет, някои имат памет за анекдоти. Най-доброто състояние на паметта зависи от отношението, което съществува между подсъзнанието, съзнанието и самосъзнанието на човека. Щом в съзнанието се вмъкне някоя мисъл, която безпокои, тя постоянно става като един проводник за отслабването на човешката памет. Запример, всички вие сте били студенти, ученици, знаете чувството на страх като влезне в ученика,

учениците забравят всичко. Добре учил урока си, знае го хубаво, но като излезе на дъската, стресне се, уплаши се и забрави всичко, като си иде на мястото, пак му хрумне всичко, което е учил. Но в дадения случай на дъската, страхът е това. Имате две противоположни състояния. Страхът се намира отзад, а паметта отпред френологически. Значи при страха, съзнанието на човека, неговата свещ е била отвлечена отзад, задната част е останала с много светлина, а отпред всичко е потъмняло. Значи този човек вижда опасностите, а не вижда средствата, чрез които може да се избави, тях забравя. Запример, един човек вижда, че ще го убият, но не му иде на ума как да се избави. Той се уплаши, вижда, че ще го убият, но не му иде на ума как може да се избави. Когато един заек е толкова страхлив, но заекът мисли. Някоя хрътка отподире му хукнала, той вижда, че хрътката ще го настигне, той се свие, простре се на земята, той мисли, клекне на земята, хрътката го настигне и мине отгоре над него, понеже тя се е замислила, прескочи го. Заекът разбира закона, тя не може да се спре изведнъж, ще го прескочи, тогава заекът стане и тръгне на другата страна и хукне нагоре. Този заек му иде на ум как да се избави. Докато се върне хрътката, той вече на стотина метра е офейкал напред. Вие казвате за някого, той е страхлив като заек. Но трябва и да мислиш като заека. Ти си учен човек, виждаш някоя голяма канара пада отгоре ти, голяма опасност виждаш! Казваш: Голяма опасност! Канара пада! Премести се малко като заека. Мене ми разправяше един господин, той вече е доста голям турист, качва се на планината и вижда един голям камък се търкаля, иде отгоре му и казва, няма накъде. Но вижда един голям трап и една височина и казва, ако не бях се спрял в трапа, тя щеше да ме помете, но аз като заека се свих и тя мина отгоре ми. Вече има съобразителност. Логически извод, бързо решаваш, няма да се питаш дали да влезнеш или не. Той веднага решава, трябва да влезна. Защото от две злини по-малката ще се предпочете. Защото, ако много мислиш, непременно ще те отвлече канарата!

Сега ние се отвлякохме. Та страхът ви отвлича съвършено, но заекът мисли вече. Защо този човек се е слисал? Не му иде на ум как да се избави. Та казвам, това избавление, ние казваме, че има една промисъл вътрешна. При всяка една опасност трябва да има някой, да те ръководи. (Вследствие на какво се явява страхът?) Вследствие нарушение на някой закон в природата. Щом пристъпиш един закон в природата, страхът се явява като последица. Имаме един пример, виждаме първия човек, той беше невинен, ходеше из рая, не знаеше какво нещо е страхът, но щом той пристъпи само една заповед, веднага чува глас, Господ ходеше из градината и извика: Адаме. Но той казва, чух Те, но убоях се, за пръв път му дошло едно чувство на страх и как му дошло на ум да се скрие? Мен ме учудват две неща, първо, че се явил страх. Най-първо иде страхът, значи, едно противоречие има в ума му. И второто противоречие, откъде му дошло на

ум да се скрие в една шубрака? (Защо страхът изчезва при дълбоко дишане?) Защото страхът е винаги придружен от едно свиване на капилярните съдове, свива се човек, схващат му се краката. И дето стават такива гърчения и прояви, то е все от страх. Ти се свиваш от страх, този да не бутнеш, онзи да не бутнеш, все се свиваш, свиваш, а при безстрашието ти се разширяваш; отпускат се. Щом човек се уплаши, даже най-големият герой да е, все малко приклепне на земята, а щом няма никаква опасност, тогава има разширение. Всякога в страха има едно свиване на капилярните съдове, кръвообращението не е правилно. Та философията на живота е един неправилен живот. При един правилен живот има правилно кръвообращение и правилно разширение и свиване. В един неправилен живот има свиване, а свиването е свойство на студа. Всички тела от студ се свиват.

Сега вие ще преведете примера, че водата като замръзне..., но и тя се свива, до известно време се свива, а после какво образува? Разширява ли се? Тогава, заекът когато бяга, какви са неговите крачки? Когато заекът е без страх, неговите крачки са по-малки, а когато се уплаши, неговите крачки са много големи – разширява се. Значи, в свиването, ... Сега вие може да вземете смешната страна, че заекът бяга, да се направи умен, че много прескача. Ако студът произведе едно свиване, тази енергия, ... Допуснете сега, че в една гумена топка, в която има вода и в която има една малка дупка, аз стискам гумената топка, водата изскача. Колкото повече стискам, има по-голямо налягане, свиване става. Свиване в едно направление, а разширение на водата, която излиза, излиза в друго направление. Друго се забелязва, че онези тела, които изстиват, не само се свиват, но всякога изстиват. Те изпускат повече енергия от себе си навън, изтича енергията. Следователно, тялото, което изтича, изгубва нещо от себе си, а онова тяло, което се стоплюва, се разширява, придобива нещо. И тъй в стоплюването телата придобиват нещо, а при изстиването, те губят. Следователно, щом грешиш, ти изстиваш, значи процесът на злото е изстиване, ти губиш, а щом живееш добре, ти се стоплюваш, придобиваш. Щом мислиш добре, ти придобиваш, щом мислиш зло, ти изстиваш, губиш. Те са процеси, съответствующи процеси. Та не трябва да смесвате процесите. Имаш един процес, трябва да се види, придобиваш ли или губиш в него? Какво се ползуваш, ако губиш в един процес? Нищо не се ползуваш.

Та казвам, паметта е един процес, който събира. Да кажем, ти си учил 4, 5 години в университета, насъбираш знания по всичките клонове, но представи си, че в един момент дойде едно състояние и веднага това знание изчезне, отлети. И представете си, вие сте били един знаменит математик, но след това изчезне знанието от ума ви, ти не знаеш да

смяташ, всичко забравиш. Питам тогава, можеш да го забравиш в един ден отгоре всичкото си знание. Това е вече едно анормално състояние. Може чрез един удар или чрез някое голямо вътрешно душевно преживяване и т.н.

Та на първо място ви трябва една наука, да схващате всичко правилно. Трябва да се научите най-първо да спазвате придобитото, което имате. Придобитото, което имате по наследство. Онова, което майка ти, баща ти са дали и ред поколения още. Ако ти него изгубиш, много мъчно може да го получиш, да се възобнови. А вече на това придобитото има правила, по които може да развиете вашите способности и сили. Сега има един закон, който действа: Винаги, ако искате да имате една добра памет, събирайте се с хора, които са паметливи. Дали го знаете или не. Може да го знаете, в мнемониката има много правила, те се основават на други закони, но най-простото правило е това, което ви давам. Всеки човек, който е паметлив, от него излиза една енергия и тази енергия се докосва до тебе, до паметта и дава подхранване на паметта и човек е паметлив, и ти дружиш с него, веднага в тебе ще се събуди паметта. Та мисълта се предава. Мене ми разправяше един виден музикант, казва: Чудно, когато в България дойде един виден артист, виртуоз, много хубаво свиря. 3,4 дена, той като е в България, аз свиря много хубаво, щом си замине той,... Значи, той като музикант възприема тия трептения на този виртуоз и неговото музикално чувство се усилва. Щом си замине музикантът, у него стане едно отслабване, изгубване. И друго забелязвам, когато почна да свиря, казвам дошъл е онзи. Той е един субект, който възприема трептенията на онзи музикант.

Та казвам, този закон е верен. Това става навсякъде и в математиката, някой човек е способен, той ще ти предаде по памет. После за морала, пак същото, има и морална категория. У някои това чувство е развито, не у всички хора това морално чувство е еднакво развито, у някои хора то е много слабо развито. После не всички хора са еднакво съвестни, не всички еднакво разсъждават, разсъдителните чувства не са еднакво развити, има хора, у които разсъдъкът е слабо развит, те могат да го развият, но се изисква време. Някои хора са родени така, с едно малко пробуждане само. Та казвам, онова, което може да използвате, именно, дружете с хора, на които паметта е развита. Ако се свържете с онез, които обичат спорове, да се бият и ти ако влезнеш в една тълпа, дето така са възбудени, мен ми разправяше един наш приятел, мирен човек, казва, не мога да си обясня един факт, аз никога не съм взимал камък да ударя някого, един ден гледам тук, на площада пред двореца, в двора тълпа се карат, влезнах и аз там, ще направят нещо и тръгнах с тях и аз, наелектризирах се и задигнах един камък да ударя един противник, но ударих една стара баба и казах на себе

си: И ти си отишъл да избавиш някои хора! Мислех да ударя един от стражарите, който ще препятствува, а ударих наместо стражара старата баба. Не може да си обясни и той как. Казва на себе си: Слушай, тези работи с каране и с хвърляне на камъни не стават. Ти искаш да удариш стражарина, пък удари старата баба. Тя що е виновата? Един факт как човек се увлича. У този човек се събуждат онези възбудените чувства. Ще дойдем до едно положение на нормалност. Такова положение съществува в природата, едно нормално положение. Та първо при самовъзпитание, всеки ден като ставате, всяка сутрин, трябва да знаете намирайте ли се при едно нормално състояние. Щом сте в нормално състояние, ти ще бъдеш трезв сутрин, ти ще мислиш, ще обмисляш плановете, какво ще работиш и ще имаш приятно настроение. А щом влезнеш в едно анормално състояние, ти си смутен целия ден, ще ходиш не можеш да си намериш спокойствие. Или аз мога да го уподобя, да го превода, да не ви се вижда трудно. Станеш сутрин, 20 градуса студ има, какво ще учиш? Навънка мраз, сгушиш се, ходиш, неразположен си, анормално състояние е това. Но дойде някой и ти даде дебели дрехи, хубави чорапи, вълнени, една хубава фланела, после дебели такива вътрешни гащи, ти се обличаш и тогава се усещаш нормален, усещаш приятност и можеш да работиш.

Та ония нормалните състояния. Трябва да си спомагате да имате нормални състояния. Докато ти не дойдеш до едно нормално състояние, ти не можеш да мислиш и не можеш да разбираш нещата в природата. Не само да ви предам едно знание, но знанието трябва да го научиш. Да кажем пренасяш един предмет от едно място на друго, но трябва да имаш някаква мисъл. Пренасяш вода от едно място на друго; от чешмата и нивата, дето работят жетварите. Има си смисъл! Пренасяш яденето в къщи, направено за жетварите – има смисъл! Но носиш една торба пясък и я оставиш насред пътя...

Сега до паметта. Изберете онези хора, които помнят добре, които имат един ясен ум. И човек, за да помни добре той трябва да очисти съзнанието си от всичките безпокойни мисли. Станеш сутрин, освободи ума си от всичките вътрешни ненужни безпокойства, които може да съществуват; и у човек се заражда един вътрешен страх. И страхът е едно спасително средство, но някой път страхът няма никакъв обект. Например, да кажем, станеш сутрин и почнеш да мислиш, казваш: Може да се разболея или obuеш се и виждаш чорапите ти тънки, казваш: Може да се простудя, дрехите ми са тънки, пък и чорапите ми са тънки, пак може да се разболея, да се простудя. А можеш да туриш и обратното. За тези тънките чорапи можеш да кажеш, те са много хубави, много хубаво топлят. Като кажеш, че са топли чорапите, те ще ти стоплят краката. Но ето какво ще стане, най-първо от страха ще стане едно свиване и част от енергията ще изскочи от

тялото. А ако кажеш: Няма да изстина! Защото тази енергия ще остане вътре, тогава с тази енергия ти можеш да се справиш с окръжаващата среда и окръжаващите условия, които съществуват – противоречията. Тогава част от енергията ще се запази. Сега да се повърнем, съществуват временни условия и понеже животът сега е почти анормален, влезнал е в едно анормално състояние. Ние не сме в едно нормално състояние, ние не сме в добро отношение с природата, а сме в едно отношение на воюване, в стълкновение сме и вследствие на това, природата и тя, дето те срещне, тя те глобява. И безпощадна е тя! Ти не се разправяй с нея! Тя постъпва с тебе както ти постъпваш с нея! И тя така постъпва. С каквато мярка мериш и тебе мерят. Ти пристъпваш закона и мислиш, тя да бъде малко снизходителна към тебе. Не, тя като те срещне, на общо основание, така както ти постъпваш и тя постъпва. Най-първо ще дойдат болестите, заболи те крака, а трябва да работиш. Някъде трябва да се качиш, някъде те връщат и целия ден изгубваш. Ти си ученик. Изпит имаш, а заболи те глава, а трябва да издържиш изпита си. Природата ни пет пари не дава, че тебе щели да те скъсат, това, онова, не мисли за тебе. Е, какво трябва да (се) прави? Готвиш се веднъж, готвиш се два пъти. Та разрешението е, в един ден не става тази работа. Можеш да кажеш, аз вече реших да поправам живота си. Решил си, но докато го поправяш. Решил си да станеш учен човек, но докато станеш учен човек в пълната смисъл на думата. В какво трябва да седи учеността на един човек? Според мен един учен човек трябва да разбира отношенията, които съществуват в него. Тези отношения той трябва да знае, че после да изправи другите отношения отвънка. И действително, с това се отличават всички велики хора в света. И най-нормалните хора са били учените хора, всичките и в древността и сега, те се отличават с нормалност във всяко едно отношение. Та всеки един от вас трябва да има за правило, той трябва да има тази мярка, да бъде нормален! И вие не трябва да вървите по обратния път. Имате един недостатък и трябва да намериш един учен човек, за да изходиш своя недъг. Да кажем, например, някъде слаба ти е паметта, ти ще цитираш някой учен капацитет, че неговата памет била такава. Но този учен човек, който забравя, той не е бил учен човек. Ученият човек не му се позволява да забравя! Умът му трябва да е чист! Той трябва да помни! Кога може да помниш? Аз наричам знание това, което нищо в света не е в състояние да го заличи! Аз наричам истинско знание в света, дето нито болест, нито никакво състояние да не е в сила да го заличи. С него ти винаги можеш да разполагаш. А има знание временно. Един плод е временен, вие пишете нещо, но после вземете затривалката и отгоре му, заличите го. Това е за упражнение. Ако вие, съвременните хора, така все заличавате, вие имате една полица от 50 хиляди лева да взимате отнякъде и ако се заличиха всичките числа в книгата и полицата остане чиста тъй дълго, питам, какво ще стане с вас? Книгата остана чиста, но и парите се очистиха. Как

мислите вие, всички вие обичате да имате един изправен живот, нали тъй? Но ако аз коригирам всичките ваши полици да бъдат чисти, без дефект. Питам, какво ще спечелите? Сравнение е това само. Но ако вие изкарате при това сравнение съвсем други аналогични заключения. Аз давам възражение, ако аз направя тъй чисти вашите полици, както са били първоначално, какво печелите вие? За тази чистота вие ще платите глобата. Щом полицата ви е чиста тъй както е била първоначално, вие на тия 50 хиляди ще им четете една упокоителна молитва. И тогава, ако ме попитате как стана това? Ще кажете нека се върне както е било по-рано, оцапана, отколкото да е чиста. Не, тогава аз казвам, оцапаните работи струват повече. Но аз правя една корекция: Разумните оцапани работи струват повече отколкото глупавата чистота на света. И следователно тогава ще дойдеш и ще направиш една постъпка. Някой път ако тази погрешка е разумна на природата, ти я приеми! Защо ще се безпокоиш? Когато погрешката е разумна от природата, струва повече, отколкото ненаправената глупава. Казвате, човек да не греши. Много лесно може да се направи да не греши. Отнеми му ума, отнеми му и сърдцето му и няма да прегресиш, разбира се. Е, кое е по-хубаво сега? Да има ум и да има сърдце, и да греши човек или да си остане праведен, и да е лишен от ума си и от сърдцето си? Кое е по-хубаво? Някои хора казват, защо трябва да греши човек? – Защото има ум, има и сърдце. Щом имаш сърдце, ще мразиш, щом имаш ум, ще правиш погрешки като смяташ. Много по-добре е да правиш погрешки в смятането. По-добре е да мразиш и да имаш сърдце и ум, отколкото да си свободен от противоречия, без тяло, сърдце и ум. Казвам, ние трябва да влезнем в живота си с противоречия и щом приемем противоречията, ние приемаме и дарбите, които имаме. Всяко едно противоречие представлява известна дарба. Имаш сили, издържаш и ти се ползуваш от благата, които има в природата. Сега да не се обезпокоявате от противоречията в живота. Не казвайте, защо е така? Така е в живота. На вас ви хрумне някой път питате се: Защо се родих в живота или казвате: Защо не се родих 10 години по-рано? Защо се родих в тези неблагоприятни времена на войни? Да ходя войник, да ме бият? Не разрешавай този въпрос. Ти се радвай, че сега си се родил. После, безпокоиш се, защо да живея в тази стая? Малко по-голяма стая да беше, прозорците малки, малко светлина влиза. Благодари на тази стая! Ти не разрешавай този въпрос, защо? Ти не си осъден вечно да живееш в тази стая. Само временно си там, един час, два часа, една година, две години, три години и след това ще излезнеш от тази стая. И като излезнеш от тази стая, ти след време ще бъдеш по-способен. Виждаме същите процеси, някои отричат еволюцията. Та едно време вие всички живеехте в такива малки стаички, че едва с микроскоп могат да ви видят. Разбирате ли и аз сега като ви гледам, се чудя, не мога да ви позная. Едно време ви посещавах в тия малки стаи и пак имаше място за мен, в тази малка стая,

макар да беше толкова малка, пак имаше място да влезна. А сега staите ви са големи, а няма място.

Ако един човек не може да види връзката между миналото и настоящето и не може да намери една връзка между настоящето и бъдещето, той не може да разбере онази дълбока връзка, която съществува в природата. Защото въпросът на миналото и въпросът на настоящето, и въпросът на бъдещето те са неща относителни. Настоящите неща заради нас, хората, степента, до която сме развити, за животните, млекопитающите, които са най-близо до хората, за тях това положение е един идеал, който те очакват за бъдеще, да бъдат като хората. А нашият идеал, ние очакваме да бъдем като ангелите, като тях да живеем. За малкото дете една реалност е положението на един студент. Реалността за един учен човек, това, което сега е настояще, за младия студент е едно бъдеще, а за ученият това е само едно настояще. Това е една реалност, която съществува в ума на всички. Това, което за тебе е бъдеще, за него е настояще. Та казвам, миналото, настоящето и бъдещето са неща относителни. Всичко в света е все настояще, то съществува! Тогава ние казваме, в Бога едновременно всичко съществува! – Настояще е.

Сега изводът, който трябва да си направите за себе си, за самовъзпитанието. Колкото и да ви бъде тежка скръбта, противоречия ще дойдат във вашата душа, неизбежни са те. Но в тия противоречия всякога има смисъл. Казвате тогава: В противоречието има известна мисъл! Ама не може да го обясниш. Как може да изразите едно число на противоречие? Имате една дроб верижна. Защо не може да я делите? Делите, делите, делите и дойдат математиците до там, до едно положение, турят една точка и много точки. Защо не може да се дели? Делят я и не може да се раздели. Питам, това число може ли да се дели с едно друго число, за да даде резултат? При дадените условия, при които този математик работи, той знае и казва: Повече не може да се дели или с тези числа, които имаме, с които разполагаме, по-нататък не може да се дели. Сега тъй както математиците делят, вие не може да делите с тези числа, с които сега разполагаме. Сега може ли да определите каква част остава неделима? Кажете сега една дроб, която не се дели. Например, четните числа се делят винаги. (Най-малко на 2.) Нечетните, например $\frac{7}{9}$, значи, все ще остане една единица, няма другар заради нея, не може да се дели. И тогава кажете: Имате една мисъл, не може да се разреши, не търси. Тогава, тя не може да се разреши. Има една мисъл, на която не можеш да дадеш категоричен отговор и не можеш да дадеш крайния резултат. Все ще ви остане една част неделима, неразрешена, тя остава, хората да я разрешат. Сега, ако ние се спрем върху тези неща, но никой не се е спирал върху една дроб, която не може да се дели, все остава някоя малка част. И в живота имаме такива

верижни дробни, които са останали неразрешени. Ще турим една точка. Е, кой досега е обяснил такива неща. Срещнете един човек, но усещате, че спрямо вас е несимпатично разположен. Направите му услуга, всичко това, но той неприязнено се държи. Влизате в училището, за пръв път идваш, а учителят спрямо тебе е неразположен, хука те, това-онова. Да си му направил някоя пакост, не. Да си се отнесъл зле спрямо него, не. Но той е неразположен спрямо тебе. Учиш се добре, но. Как ще си го обясните това? Аз наричам, по някой път в моя ум ето каква идея изпъква. Казвам, в един добре организиран град все ще има боклук, кола за изхвърляне на този боклук. Следователно, тия коли все вършат най-почтителната работа, че ни освобождават от боклука. А те се непочтени. Та и тия неспособните ученици в училището, те създават гения. Това е твърдение. Но тия твърдения, те трябва да се докажат и могат да се докажат. Геният, това са ред поколения, които са работили, а той е наследил всичко това. Те са работили все заради него. Казвам сега за изяснение. Защо тази кола е непочтена, дето изхвърля нечистотиите на града, обаче, в един разбран свят вече, това показва, щом в един град аз правя моето заключение, казвам, щом хората не почитат своите боклукчийски коли, тия хора не са много културни. Запример, ако вие влезнете в един ангелски свят, техните боклукчийски коли са, (че) даже нашите най-чисти коли не могат да се сравнят с техните боклукчийски коли. Най-чистите коли, които тук имаме, които се считат за светли, те не могат да се сравнят с техните боклукчийски. Следователно, каква култура може да има там? Вие ще кажете, това не може да бъде. Но това е факт. Това показва, че в тях няма толкова излишъци, както у нас. Те са толкова разумни, че у тях няма толкова излишъци, както у нас, тук на земята. На земята в тая гъста материя излишъците са толкова много, чрезмерно анормално!

Сега заключението. Поставете правилото. Стремете се да не поставяте ума си, сърдцето си в противоречие. Най-първо пазете да има един вътрешен мир. Човек трябва да има мир в ума си, мир в сърдцето си. А причината на всичко търсете в себе си. **ПЪРВАТА ПРИЧИНА НА ВСИЧКО ТЪРСЕТЕ В СЕБЕ СИ И ПОСЛЕ ТЪРСЕТЕ ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТВЪНКА.** Но причината на всяка една несполука се търси само у себе си! У човека! Вие сте господарят. Щом причината за всичко е у вас, и щом намерите тази причина, вие всичко може да изправите! **А НЕБЛАГОПРИЯТНИТЕ УСЛОВИЯ СЕ НАМИРАТ ОТВЪНКА,** вънка от вас. Та щом намерите причините, ще знаете къде са последствията. Щом не можете да намерите причината, не може да намерите и последствията. Може да кажете: Без причина! Не, **ПРИЧИНАТА СТЕ ВИЕ!**

Да преведа един пример, за да изясня работата. Той е един пример за вас. Един студент се готви за последния си изпит. Но професорът го е късал 10

пъти. И той е решил да не го пуска по никой начин. Студентът казва: Няма да свърша и остава само един шанс. Мисли, какво да прави? И на студента му идва на ум да вземе револвера и да го утрепе. Нищо повече! Иде му тази мисъл. После му иде да иде да се хвърли някъде да се самоубие. Но казва: Затворена работа. И най-после му идва една мисъл, една идея, той вижда, че професорът има една дъщеря, която много обича, а тази дъщеря обичала да се разхожда покрай една река дълбока. И той казва на някои студенти, идете, че я бутнете вътре, пък аз ще се хвърля да я спасявам. Нагласяват се няколко души и отиват и я бутат в реката, после той се хвърля, спасява я. И оттам насетне професорът го прекарва. Това е само да ви изясня. Ще кажете: Право ли е или не? Това е друг въпрос, право ли е? Казвам, изобретателността, която вижда, че само едно средство има за спасение – да бутне дъщерята на професора и после да я спаси.

Та казвам и за вас има едно средство. Бутнете професорската дъщеря, а вие я спасете. Същият процес. Ще намерите отношенията, сега не се спирайте да казвате: Дали ли е право или не? Туй я е било, я не. Възможно е да е било. Все таки случило се е някой път. Не може да се разправя за нещо, което не се е случило някога. Може би преди хиляди години да е имало една такава дъщеря на професор, та някой студент да я извади от водата.

И казвам: Има един изходен път за всички противоречия. Той е именно този, този студент като е мислил, мислил, казва: С най-малкото престъпление. Да направя убийство, не! Да се хвърля, не става. Но мога да бутна дъщерята, нека се омократ малко дрехите ѝ, аз ще я спася и след това ще помогна на себе си. Уверен е той. И след това на професора се смекчава сърдцето. И знаете ли защо този професор късаше този ученик? – Да ви го дам запример. Защото ако този професор нямаше вас предвид, той никога не би го късал. Тогава другият закон, който е верен. Щом природата допуска известни противоречия вътре в живота, тя има предвид едно разумно общество, разумни хора, на които тя иска да помогне. Това е законът! Всичките противоречия в живота си имат свои разумни разрешения; и те са допуснати за някакво благо. И който разбира, ще намери благото къде се крие. Тя казва: Това нещо е за тебе. А който не, ... Сега вие казвате, когато професорът има дъщеря, лесна работа, а когато няма? Тогава питайте ме другия път: Като няма дъщеря професорът, какво трябва да правите?

Станете сега.

Тайна молитва.

7.12 ч.с.

Отношение на силовите центрове

11 година.

5 школна лекция на 1 мл.ок.клас

30 октомври 1931 г. петък, 6 ч.с.

(Облачно, северен вятър духа, хладно.) Изгрев.

Отче наш.

Сега, да ви кажа на вас, класът ви до де е достигнал. Никаква друга наука не може да ви се даде. Най-първо вие не сте точни. Не знаете цената на времето. После някои от вас отсъствувате на време и без време. Запример вие считате класа както в света. Аз наричам това е една лъжлива теория. Вие казвате, ние сме свободни хора, можем да правим каквото искаме. Свободата не седи да правиш каквото искаш. Ако един трен върви по-бързо отколкото трябва, релсите не могат да издържат, ще се строшат. А ако един трен върви по-медлено отколкото трябва, става закъсняване. Ако ви запитат тъй, при какви условия се ускорява движението? И при какви се намалява? Имате кръвообращението нали? Вие обичате да се занимавате с науката, но вие със себе си не се занимавате, само лекарите се занимават, носят барометър тук и там и ще видят, че температурата или се е намалила или се е увеличила. Ако температурата се е увеличила, тогава какво е отношението с организма? Каква е нормалната температура? (36.6°) Тази нормална ли е? (Тъй я намират.) Добре, сега тази температура се покачва с единица, става 37° . С колко се е покачила от нормалната? (С 4 десети.) Кои са причините за покачването на тия 4 десети? Присъствуват значи 40 деятелни единици. Вие си вземете един барометър и проверете тази теория вярна ли е или не. Дали когато човек е здрав и се намира при най-доброто си разположение, температурата му е 36.6° . Да кажем, вие имате едно радостно състояние. Мислиш, че целия свят си спечелил! Премерил ли си температурата си? Или имаш едно мрачно състояние, като че всичко си изгубил. Пак премерил ли си температурата? Човешкото съзнание влияе ли се от температурата? Практически, казвате, че полето на зрението се е увеличило или, че то се намалява, нали? Всъщност има ли увеличение на полето. Тогава вашето зрение обхваща по-голяма площ, казвате: Полето се увеличило. Полето на вашето зрение, значи в мозъка ви е станал известна промяна, не във външния свят. Казвате, в ума не е станала промяна. И там е станала някоя промяна. Добре. Аз ще ви задам един научен въпрос. При какви условия стават промените. Научно сега, не тъй – при какви условия стават промените? Да допуснем, един професор имате в училището, но у него станат известни промени. Да кажем, професорът спрямо вас е разположен или спрямо вас е студен. Ние не говорим за другите учители при малките деца. Там, при първоначалните учители отношенията са малко

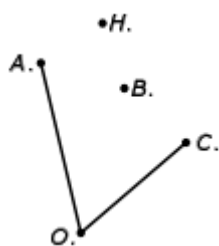
по-други. Този учител казва, малко дете е, не разбира, ще потупа детето по гърба, но един професор в университета никога няма да потупа тъй по гърба когото и да е. Защото, ако те потупа, ти ще се усетиш тъй обиден, докачен. Сега това са традиции, но да се не отклоняваме, защото това потупване отива към друга категория. Но казвам, този професор може да има други отношения. Кои са причините. (Три причини се допускат, или у него, или у децата, или и в двамата.) Добре. Ако причината е у него, какво ще стане? (Ако той не е разположен спрямо мен, тогава няма помощ.) На какво се дължи това разположение? Аз искам да ви кажа законите, които действуват там. Има едно отношение. Вие казвате, че мен ме интересува какво е отношението на професора спрямо мен. Но този закон, който действува едновременно в професора и в тебе, ти съзнаваш, че има нещо, съзнаваш, че има отношение между тебе и професора и професорът съзнава, че нещо го отблъсква, казваш на другите, професорът има нещо. Този професор казва за тебе: Този студент не знае как да се носи, после има нещо в походката, не знае как да ходи, като върви, тропа като един кон. Или той може да каже: Този студент си турил такива дебели налчета на краката, няколко пъти съм му казал да ги махне, ще развали дюшемето, той не ги маха. Петала са това! Не съм разположен спрямо него. Като дойде, тропа, тропа и разваля дюшемето. Това е сега символът. Е, хубаво, на това петало е потребно. Защо? Ти си турист, а твоят професор никога не е ходил по планината. Петала, гвоздеи са потребни за планински места, по-стръмни места, задържаш се с тях и са приятни. Професорът възразява научно, казва, ти на екскурзия като идеш, два чифта обуца трябва да имаш, като ходиш на университета особени обуца трябва да имаш, там не е място за туризъм. Тези обуца да ги извадиш, трябва да имаш и университетски обуца. И професорът е прав и ти си прав. Ти си прав за планината, горе, а професорът е прав за университета. В даден случай се явява едно различие в обущата. Традиции са това. Постоянни традиции, но казвам, коя е причината, съществената причина, как тъй този професор да обърне внимание на тия петала. Кой го е заставил да обърне внимание на тези петала? Запример, кой е заставил лекаря да обърне внимание, че нормалната температура е 36.6° , 37° е нормалната температура. Оттам нататък температурата минава 38 , 39 , 40 , 41° . Мине ли нататък, стигне ли 42° , там какво става? (Човек свършва вече.) Значи, 42° за сегашните хора е една крайна мярка, при която един човек при 42° температура свършва. Нали така, но има микроби, които при 120° температура пак не свършват. Тогава? Кой е по-учен в дадения случай? Когато един учен професор при 42° не може да издържи, а има микроби, които и на 200 , и на 300 , и на хиляда градуса могат да издържат. Тогава как ще определите. Да кажем при хиляда градуса не е проверено, но 120 градуса те издържат на температурата. Сега в 42° , в тази температура какво се крие? При 42°

стават известни химически реакции, в които (се) отравя организъмът, отравяне става. Та това е сега отравяне.

Ние сега минаваме към една област, от какво започнахме? От петалото, нали, от обикновената наука дойдохме до 42° . Сега за мен главното са числата. Значи 36.6 от какво? От единицата, там температурата е нормална. Добре, ако съберете тия числа и извадите, и направите съкращение, и съберете какво число се образува? 36 колко прави? 3 и 6 прави 9. И 6? 9 и 6 е 15. 1 и 5 = 6. Какво означава числото 6? Отношенията. Ако вземете числата от 1 до 10, как ще определите, какво отношение има

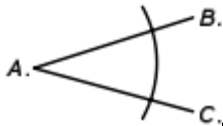
A. ————— B.

числото 2? c.  Или в геометрията вие изучавате какво отношение имат числата. Нали имаме линията AB и линията CD. Какво отношение има между правите и кривите линии. На какво се дължи произходът на правата линия? Кое е причината на правата линия? Движението на някоя точка в известно положение. Да кажем някоя точка се движи. Да вземем една определена точка H, тя се движи в пространството, най-късото движение, което тя може да направи от едно място, от един център към друг, ние мислим е правата линия. Тогава на какво се дължи произходът на кривата линия? Тогава заключенията, всяка точка, която не може да се движи в права линия, в каква се движи? (В крива.) Добре, тогава в даден случай вие имате две проявления на точката, в единия случай при известни условия, когато точката минава от едно състояние, значи, от един център, от най-близкия център, в друг център, тя образува права линия, но когато минава през центрове, прескачане става, става по-дълга линия. Кривата линия прави тази точка по-дълга. Промеждутъци има, тогава тя може ли да минава по правата линия?



Сега да обясня теорията. Сега това ще го увеличаваме. (Двете точки, взети увеличени.) Тия, двата центрове колко пъти са увеличени? Те са увеличени с милион пъти. Това за обяснение. Това е една реалност, това е един преходен пункт. Тази точка A тя се движи, дойде до B. Тъй става образуването на правата линия. Същевременно в тази посока се намира и друг център. Нали H се движи по права линия. Но H се движи от друг център. Не свързвайте A със C. Имате H права линия, но ако речете да свържете трите центъра, какво ще имате? Крива линия. Следователно, всякога отношението между две същества е образуване на права линия. Щом има от две същества нагоре, които са свързани по един начин в някоя

система, образува се крива линия. Допуснете сега, че тия три центрове, според тази теория, A , B и C , те образуват отношение и имат една крива линия. Но допуснете, имате центъра O . A има отношение към O и B и C какви ще бъдат тогава линиите? Образуват се радиуси, нали? Тогава отношението $A B C$ могат да се образуват и ред други центрове и те ще бъдат все по каква линия? (Все по крива линия.) Допуснете сега, че тия са центровете; най-първо тази енергия минава от A до O . От O имате друго отношение, от O до C . И допуснете, че A и C имат друго отношение чрез AB и C . Сега да кажем, ако A и O имат права линия право отношение имат. И после A чрез този център O иска да има отношение със C . По каква линия вървят те тогава? Пак по права линия. Но права линия, AO OC , която се намира под известен ъгъл. Две прави линии, за да образуват известен ъгъл, на тях им трябва колко точки? (Три точки.) Е, добре, сега законът на



ъглите. Да допуснем ъгъла ABC имате, ако този ъгъл се намалява и увеличава, какво заключение вадим? При какви условия се намалява един ъгъл и при какви условия се увеличава? Да вземем този ъгъл в астрологията. Ако астрологически известен ъгъл се увеличава или намалява на планетите, какво означава това? Идва до места хармонични и дисхармонични, те се редуват. Но простата причина, щом се намалява този триъгълник, да допуснем, че вие се приближавате към един триъгълник, нали така, да кажем вие се движите така. Този триъгълник е обърнат с отворената част към вас. Ако вие го гледате отдалеч, как ще ви се покаже? (Тесен.) По-тесен. Ако турим така, колкото повече вие се приближавате, той постоянно се увеличава. И щом дойдете до C , вие казвате: Този триъгълник се е увеличил. Тогава ще стане ABC . Сега това увеличение съществено ли е? Този ъгъл не се е увеличил, но това увеличение показва, че вие сте се поддвижили по-близо до предмета. И следователно го виждате тъй както си е. А щом се отдалечавате, триъгълникът почва да се намалява. Това е едно от знанията. Но другото, когато вие се движите в една по-гъста материя и срещнете по-голямо съпротивление, и тия части се разтварят, и колкото съпротивлението е по-малко, то и разстоянието и междината на ъгъла ще бъде по-малка.

Сега да допуснем, че вие имате известен морал. Допуснете, че този морал се отнася по права линия. Морален човек се нарича човек, който има отношение само спрямо две точки. В даден случай вие трябва да говорите Истината и не трябва да лъжете! Запример, какво нещо е лъжата? Това са невероятни неща. Да кажем, ти нещо не си го турил на място. Ходил си за вода, господарят те пита: Тури ли стомните на място? – Турих ги. Отива господарят, никакви стомни няма там. Ти казваш: Аз ги турих там, но някой ги е взел. Стомната изчезва. Но господарят ви дава пак 5, 10 лева и

ви казва купете нова стомна. После ти пак тръгнеш за вода и стомната пак я няма. Чудите се вие: Кой бута стомните? Може да има някой, който ги побутва, но кой е той, има някой виновен. Един, който купува стомните, и друг, който ги продава. Двама са те. Питам сега, кой е онзи, който лъже? Който продава или който купува? Така е при сегашните условия. И тогава този господар, щом се изгубят 4, 5 стомни, почва да се интересува къде се дават стомните? Почва да прави научни изследвания и търси къде са се дянали стомните? Как тъй се изгубват? И най-после, след като направи научните си изследвания, идва до едно откритие. Да кажем изгубят се 10 стомни, той ги е отбелязал и един ден вижда стомната на пазаря, вижда и неговия инициал на стомната, турен отгоре. Сега стомната може да е пръстена, този господин се интересува по какъв начин неговата стомна е дошла до пазаря. И казва: Стомната крака няма и очи няма, а е дошла тук на дюкяна и тъй се е представила на някоя витрина, седи готова да я купи някой, да се цани някъде за слугиня; а стомната не е готова да иде при господаря си. Но това не е научно, нали. Но това е един факт, господарят пита господина как е дошла тази стомна. Казва: Тук дойде едно лице младо, мустаки нямаше, брада едва набола. Господарят се интересува, той поставя детективи и най-после хващат, кого? – Онзи, който е ходил за вода. Питам сега, как тъй? Защо в този слуга е влязла мисълта да каже: Аз оставих стомната на мястото, но я няма там? Кои са съображенията? За мен сега е по-важен един въпрос, аз оставям лъжата настрана, но си правя своите научни изследвания, КАК МУ ДОЙДЕ НА ТОЗИ СЛУГА НА УМА, именно голямо откритие е направил той, той е допуснал една теория, той казва, че една стомна може да стои на две места, не само на едно място; и той доказва теорията си на господаря. Казва: Телата са подвижни, той доказва на господаря си теорията, че всичко в света се движи. А господарят му казва: Крива ти е теорията. На едно място трябва да седи стомната. Казва, тази стомна не трябва да иде на друго място. А слугата казва: Тя като е излязла от пещта, тръгне ли на работа, нищо няма да остане. Не е съгласен господарят. Единият твърди, че всички тела се движат, изменят своите положения, а господарят твърди, че не трябва да менят своето положение. Кой е на правата страна?

Да пренесем тогава тези думи. Допуснете, че вие живеете в един свят, както нашата земя, нали така и казвате, че човек трябва да се движи. Допуснете, че някое друго тяло в небесното пространство се приближава при земята и представете си, че това тяло има такава притегателна сила, че претегля всичките хора от земята. Да допуснем и вие тук в класа, всички изведнъж ще напуснете тук мястото и ще тръгнете за това тяло и животът ви тук на земята остава недовършен, нали тъй? Защото искате, не искате, вие като стомната ще идете там. И след като идете там на другото място, ще започнете да развивате новата теория. И защо това тяло в

пространството ще ви привлича от земята при себе си и сте напуснали своето място. Че в един наполеон има такава динамическа сила, че даже един професор свършил 4 факултета може да го привлече. Златото има тази сила! Може да привлече професора да влезне в касата; пък какъвто и да е скъпоценен камък, даже който да е от вас, който не разбира, не обичате да правите упражненията си по гимнастика, считате, че гимнастиката е долна работа и не искате да я правите, но като намерите един диамант голям колкото гълъбово яйце, ще започнете да копаете, да правите гимнастика, ще считате даже за голямо щастие, че сте се навели да го вземете. Но това навеждане ще ви осигури за цял живот. С едно навеждане за този диамант вие може да свършите много науки. И музикантин може да станете, и актьор може да станете. Ако един човек забогатее, какви професии ще упражнява? Какво ще стане? Допуснете, че аз ви подарявам 10 милиона лири стерлинги, каква професия ще си изберете вие? Сега ще разсъждавате като богат човек. Богат човек с 10 милиона, каква професия ще си изберете? Най-първо ще си изберете един голям чифлик с три автомобили и с 5 коня арабска порода. С 10 души слуги и тъй облечен ще бъдете. Тогава ще имате изящни динете, всяка вечер ще давате по едно угощение на вашите приятели и приближени; и след това ще имате учени хора около вас, една зоологическа градина с редки животни, ще имате и една ботаническа градина с редки растения, посадени там, ще имате един музей от старовременни работи, събрани оттук, оттам. После ще имате 4 доктори да ви гледат конете, арабските. Това са все хора с висше образование, да гледат конете. И най-после ще имате двама доктори, като дойдат вашите гости, в случай, че преядат и се разболеят, да бъдат на тяхната услуга. Но кой от вас би избрал положението като има 10 милиона английски стерлинги, да избере професия зидарство? Или кой от вас би избрал професията да бъде слуга някъде? Възможно ли е при 10 милиона английски стерлинги да бъдеш слуга? Възможно ли е това? Каква е вероятността?

Само при един случай можеш да бъдеш слуга. (Като си богат.) Кога? Когато си болен. Тогава като дойде лекарят, каквото ти каже, ще изпълниш всичко. Той ще ти каже: Ти, богатият човек, който обичаш да заповядваш, на всички тия наоколо, сега той ти каже: Слушай, това малко шишенце ще вземеш и ще изваждаш по една малка лъжичка от цяра и всеки 5 минути, все ще вземаш и ти, точно нито половин минута няма да забравиш. Той като дойде лекарят, веднага ще извади барометъра и ще мери температурата. 36.6°. И ти ще бъдеш слуга. Докога? Дотогава докато болестта ти гостува ти ще бъдеш слуга, ще се въртиш. Щом си замине болестта, дойде здравето, какво ще стане? Пак си милиардер с 10 милиона английски лири стерлинги. Пак заповядваш. Ще кажеш, аз се научих как да слугувам и вие ще се научите да слугувате! Питам, онези, които слугуват

какви са, здрави или болни! Болният още не слугува. Той се готви за слуга. Но той е само послушник. БОЛНИЯТ ЧОВЕК Е САМО КАНДИДАТ ЗА СЛУЖБАТА СЛУГА. Но той още не е слуга.

Сега да ви направя едно сравнение. Богатството е голяма пещ, в която е турен един човек да направи един химически опит. Трябва ти огън, пещ ти трябва, за да се изпарят работите. Щом станеш сиромаш, какво показва това? Ако си богат, в пещта си, ако си сиромаш, извънка пещта си, облечен си. Значи, докато си богат, ти не си годен за работа, други трябва да ти помагат. Ще те водят от едно място на друго, ще се обличаш. Щом станеш беден, ти си вече готов за работа. Или аз наричам богатите трябва да работят, а бедните да почиват. Как е започнала природата най-първо? Със сиромашия или с богатство? Природата е започнала с най-голямото богатство и тя свършва курса си с най-голямата сиромашия. Научно е така. Сега. Да превеждате. Представете си какво отношение, онова светкавично движение, което имат телата, ако те се движат с тази неизмерима скорост. Представете си една малка частица, една молекула, която се движи вътре в своето пространство прави 9.5 от цялото. Това са такива милиарди пъти стълкновения в една секунда. 9.5 милиарди части от цялото стълкновение с други частици от цялото. Един милиард частици, представете си какви скандали са това! Ти можеш да направиш през седмицата един скандал и ще го пишат във вестниците. А една малка частица от цялото прави 9 милиарди и 9 десети скандали в една секунда. Стълкновения са това. Питам, ако се заведат дела за това сблъскване? Питам, може ли вие да живеете един нормален живот при такова едно състезание вътре във вашето тяло? (Абсолютно невъзможно е и да се мисли!) И следователно, човек има за задача в живота си, като си дойде до възпитанието да доведе твърдата материя и силовите линии и всичко това да доведе в един правилен живот, едно правилно отношение. Да ги възпитава тия скандалджии вътре. Е, колко време ще ти вземе тебе докато ти употребиш един атом от кислорода? Аз бих ги превел. Един атом прави таман скандали. Той пише няколко милиона такива любовни писма и то такива, скарват се! И сега казвате, какво нещо е любовта? Кажете вие, нещо ме привлича. В Любовта има нещо за хиляди привличания. Е, питам сега, този, който те привлича, каква любов може да има в него? Казвате вие, привлича ме нещо този господин. Има нещо, с което ме привлича този човек. Аз говоря за Любовта в най-обща смисъл. Има нещо, което ме привлича у този господин. Казвам, но ще има нещо, което ще ме отблъсква.

Та казвам: При сегашните условия на живота, вие всички тъй както се намирате, вие нямате нещо определено. Да кажем, мислите, че човек ще живее с хората, ще има образование, най-после ще остарее и ще умре. Ще

иде някъде и си представя работите, те както не са. Ти като идеш на онзи свят при онези разумните същества, какви ще бъдат отношенията там? Отношенията ви в онзи свят ще бъдат точно такива, каквито са тук. Е, какво е онзи свят? Какъв може да бъде онзи свят? Допуснете, че вие сте затворен в някой затвор в една малка килийка. Дойде вашият свят, пуснат ви само веднъж на обяд за 15 минути или за 20 минути, или за половин час. И после пак ви турят в затвора. Представете си онзи свят положението, когато вас ви освобождават. Осъдени сте били за 20 години, веднъж сте имали право да видите слънцето и после пак ви затворят така 20 години. Заминавате от този затвор за онзи свят, отдето сте влезли в затвора и ви пуснат. **ТОГАВА КОЙ СВЯТ Е ПО-ХУБАВ? ЗАТВОРЪТ ИЛИ ОНЗИ СВЯТ?** Ако си богат, по-добър е онзи свят, ако си сиромаш, по-добър е този свят. Да кажем пуснат ви зимно време, когато има 35° студ отвънка. Вие нямате дрехи, нямате обувки, никого не познавате, излезнете навънка, престъпник сте и носите затворнически дрехи? Питам не е ли по-хубаво да седиш в затвора? Но щом разполагаш с пари, какво трябва да правиш? Да излезнеш! Първото нещо! Какво трябва да правим ние в затвора? Да снемем халатите си и всички тия неща от затвора. После второто нещо, да идете в банята да се окъпете хубаво, да се изчистите. Момъкът да си обръсне брадата, мустаките, в дадения случай аз ви казвам, ако затворът е бил нехигиеничен, мъж или жена, косата ви е станала пълна с гниди и въшки, нямате гребен. Какво ви остава като излезете навънка? Мъж или жена? Да се обръснете хубаво, да хвърлите нечистите си дрехи, да се облечете много добре.

Та това, което вас ви мъчи в материалния свят, това са неблагоприятните условия. Вие разсъждавате сега, четете един трактат на някой учен човек. Но казвам, това са много елементарни работи. Казват: Трябва да постъпиш добре. Хубаво, между два центъра има много правилни отношения, лесно стават там работите. Много правилни линии са това. Но ти имаш отношение с няколко хиляди центрове. Какво ще правиш? Не само по права линия, но ще ходиш и по крива линия. Налага ти се да опиташ и кривата линия във вземането си и в даването си. Да кажем, вие сега идете, ще се научите на окултните науки. Как ще се изучават окултните науки. Допуснете, че аз дигам този стол и му кажа: Дигни се във въздуха. И той се дигне, но тъй с целия пръст на дясната ръка. (Показалеца.) Той ме слуша, аз му заповядвам. Докога ме слуша? Докато аз му заповядвам. Ще кажете, това и аз мога да направя. Допуснете, вие сте студент, аз съм професор. Аз дигна стола с единия пръст. Дойдете и вие, дигнете стола с единия пръст. И вие станете професор. После вие казвате, а, той с третия пръст дигнал стола и аз мога това. Но аз казвам тъй на стола да се дигне и той се дига. И ти казваш на стола да се дигне, но той не се дига. Сега къде е истината. Представете си, че тия столове са направени така, всеки един стол е

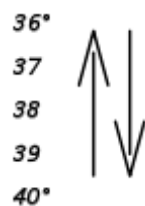
свързан с една жичка невидима. Това са все силовите линии нагоре. Но същевременно този стол е свързан с друг един център надолу. И тогава столът седи на едно място, защото той едновременно се тегли и нагоре към центъра на слънцето и надолу към центъра на земята. И вследствие на това той стои. Но представете си, че вие сте разбрали закона да го освободите от този конец, който го държи към центъра на земята, да се стреми към слънцето. Какво ще стане със стола? Тогава столът ще почне да се качва нагоре. Но същевременно вие потегляте конца, той се върне пак надолу. И тъй си остане. Разслабете долния конец, пак слиза туй тяло, пада долу. Значи вие сте се научили, при двата центъра съкратявате тяхната енергия, на тези до центъра. Тъй както в машините става. Почваш да въртиш едно колело и тя тегли предмета. Някой път едните отиват в една посока, другите отиват в друга посока. Това е все същото. Това е, което става и у човека. Всички ония постъпки, енергии, които са свързани с центъра на земята, ние считаме нормални. Всички ония постъпки на енергиите, които са свързани със слънчевата енергия, ние считаме морални, добри. Защото, който и да е от вас, при това състояние, ако слезне в центъра на земята, какво ще стане с него?

Колко има тук по права линия до центъра на земята? Колко хиляди (повече от 6 хиляди км.) 6 хиляди километра, ако слезнеш в центъра на земята и започнеш да пъплиш нагоре, колко време ще ти вземе, да изходиш 6 хиляди км? Ако 15 минути, да вземем 20 минути се взема на километър. Може да се направи едно изчисление.

Сега за вашия клас трябва да бъдете точни. Тъй както сте сега, аз считам това е малко разтеглена наука. А разтеглената наука резултат не може да има. Защото ако обръчите на една каца се разтегнат, какво става с кацата? Отварят се повече междините. Следователно кацата не може да задържи материала, който е турен в нея. Съдържанието ще изтече навънка. Следователно, колко условия, колко причини има? Първо, ако се разтегнат обръчите на една каца, второ, ако частите, от които е направена една каца, изсъхнат повече, пак се образуват междини. Сега щом изсъхнат, какво трябва да се направи? Да се забият нови обръчи. Кацата става по-малка, когато се забият обръчите, но когато обръчите се разтегнат, какво трябва да се направи? Обръчът това е един закон. Та казвам: Във вас трябва да има едно желание, да имате една наука, която да сте приложили на опит и да може тя в даден случай да ви служи.

Сега на вашия клас ние сме избрали ПЕТЪКА. В колко часа идвате вие в клас? (В 6 часа.) Това число обича точността. Животът обича ТОЧНОСТТА! Каква е нормалната скорост, в която трябва да дойдете? И нормалното време кое е? Защото ако вземем 36.6° , това е нормалната

температура за човека. Сега при колко градуса вие трябва да бъдете нормално в клас? Кажете ми сега нормалната температура за класа коя е? Е 6 часа. Десета част има ли? (Няма.) Колко десети искате? (Никак.) Точно в 6 часа. Добре. **ВТОРИЯ ПЪТ АЗ ИСКАМ ВСИЧКИ ДА БЪДЕТЕ ТОЧНО В 6 ЧАСА В КЛАС!** Щом дойдете извънка този час, ще го сметнем за болен. 37°, 38°, има вече болезнено състояние там. Питам при тази температура човек може ли да учи? На този човек, на когото се мени състоянието му вътре, какво може да се направи? При 42° той забогатява, но богатство ли е това? 42° това е сиромашия. 36° е нормалната температура, нормалното състояние. Това е богатството. Тогава човек е богат, има уравновесен бюджет. 37° – в бюджета вече има една криза. Някакви малки условия за криза се явяват. Но ако има 36° или 35°, тогава какво бихте казали? Има един вид изгубване и повишение на



температурата. Когато стрелката отива нагоре ↑, отива към спадане на температурата, а когато отива надолу ↓, температурата се качва. Или в даден случай нормална температура е тази, нали имаме числото 6. Светлината, която иде от слънцето към земята, се движи с хиляда скорост и светлината, която се връща към слънцето от земята, нали се движи със същата бързина. Със същата скорост ли се движи. Не стана ли някъде намаление на бързината? Колко е намалило движението, бързината на светлината? 300 хиляди в секундата. Тази бързина при отиване и връщане еднаква ли е или не. Защо светлината отива и се връща. Как мислите вие, еднаква ли е? (Не е еднаква.) То е тъй, ако средата, дето се движи светлината, не е еднаква. Ако средата не е еднаква, то е тъй, но ако е еднаква средата, дето се движи светлината, ще има ли някакво намаление? (Няма да има.) Но намаление става някой път, защото тя прави някъде рандеву. Тогава светлината, която се движи с 300 хиляди км в секундата, каква част от секундата ще бъде рандевото на светлината? Какво отклонение може да направи бързината на светлината в даден случай? Ако в нея само се зароди мисълта да се поспре малко. С каква единица от времето може да се поспре? Даже не можете да го забележите. У Бога се зароди едно желание да се поспре малко; с каква единица от времето Той може да се поспре малко? (С една 300-хилядна част от секундата.) Сега тези са, аз ги наричам схоластични научни разисквания. Вие ще кажете, какви по-важни работи има в дадения случай. Но трябва да разбирате времето. Или у българина, у всички българи времето е недоразвито. За да бъде човек тактичен, у него времето трябва да бъде развито. Всичко трябва да става точно навреме! Той трябва да има 36.6 бележка. Най-малко 6 трябва да имаш на дипломата си за времето. Защото

само човек, който оценява... Две неща трябва да има човекът. Човек трябва да има една ясна представа за пространството. Какво нещо е пространството? И ясна представа за времето. И ако може да турите всяко нещо на времето си. Да знаеш, че всички неща ще дойдат точно навремето си. Да кажем, че нещата загубят своята цена. Ако ти не знаеш времето, кога тръгва тренът, защо тренът тръгва точно на секундата. Ти имаш един часовник, който не върви, не е точен, не е верен, а тренът тръгва точно на минутата и секундата. Ти си закъснял, отиваш, но тренът е отишъл. Ти трябва да бъдеш точно навремето там! Представете си, че има един трен, който на хиляда години тръгва само веднъж. И хиляда години ти си чакал за този трен и си закъснял само с половин минута. Казваш, само 10 секунди, а тренът тръгнал. Колко точно трябва да бъдеш там! Защото има известни процеси в природата. Ние грешим по единствената причина, че не знаем времето. И щом пропуснеш времето, ти ще направиш друга погрешка.

Е, добре. Сега нагласете си часовниците и втория път кой как влезне тук, ще направим една проверка. Аз искам да дойдете тук точно в 6 часа. Ще си изберете един часовник точен и кой как дойде, ще се забележи. Ни по-рано, ни по-късно. По-рано може да дойдете и 10 минути, но абсолютно точно на времето всеки да бъде тук! Никой не трябва да закъснее нито с 10 секунди, защото тренът ще тръгне! Ще направим ние една проба! Сега, да видим. И тогава според тия числа, с които ще закъснее, вие ще си изберете един часовник, може и по този тук да се справяте. Идущия петък ще го нагласим хубаво. И тогава ще си турите на ума да дойдете точно навреме! И кой как дойде ще си отбележи с колко минути е дошъл по-рано, ако е дошъл по-рано. Ще си пишете, с 2, с 5 или с 10. А ако закъснее, ще седи отвънка. Пак ще влезнете вътре, но ще стоите през цялото време прави. Сега, ако искате, онези, които дойдат късно, те да стоят прави, а, които дойдат рано, те да седят. Но да има едно различие между едните и другите. Кой трябва да седи? Който рано е дошъл или който късно е дошъл? (Който е дошъл рано.) И после турете си всеки един от вас, когато има, когато не може да извърши нещо, той трябва да знае причините кои са, дето не може да го извърши. Основните причини. Той трябва да изследва причините, да каже: Днес аз не съм разположен и да знае, кои са същинските причини. И тези причини оправдават ли го? Човек пред себе си е отговорен! Да кажем, сега в университета или в училището, нали държат виновен учителя, нали класният наставник отбележи всеки, който закъснее. Колко пъти като закъснее и му турят единицата? (При закъснение 15 минути се счита един час отсъствие.) Тогава вие ще си изберете един, който да преведе всички тия центрове в една геометрична таблица. Той ще си запише кой колко е закъснял и кой колко рано е дошъл.

И после ще разискваме върху причините, които са го накарали да дойде по-рано или по-късно.

Та втория път задачата ще бъде тема. Всеки сам ще си запише кога е дошъл. Ще си напише всеки в 6 или когато е дошъл. Сега това ще ви бъде ТЕМАТА: ДА СТЕ ТОЧНИ! И ще определите ВРЕМЕТО КАКВО Е БИЛО. Влажно ли е, ясно, облачно. Но ще направим една проверка, да видим. Аз искам сега да ви помогна, да видим стомната къде е. Искам да хвана стомната, научно изследване. Искам да видя защо стомната е отишла на пазаря. Когато стомните почнат да ходят на пазаря, тогава разносните се увеличават; а пък когато стомната не ходи на пазаря, а остане вкъщи, тогава разносните на господаря се намаляват. Та непременно стомните трябва да престанат да ходят на пазаря, за да се увеличи вашият приход, вашият кредит на касата. Сега в касата има голяма криза. И ако още така вървите, вие ще фалирате. Вижте сега французинът прави икономия, ходи при Вашингтон. Криза е това! А това какво означава, това не се отнася до вас. Какво разбирате под отношение на думата: движението, в което и ти участвуаш. Погрешката може да е направена отнякъде и ти да участвуаш, да носиш отговорност. Нали сте играли някой път на скамбил. Нарездат се фигурите като войници и като бутна едната фигура и падне едната, всички падат. Някой път и вие сте турени в такава верига, че един като се бутне и ти ще идеш с него. Каквото направи той и ти ще го направиш. Вземете на бойното поле, един извика УРАААА! И всички тичат УРАА! Избиват ги и всички идат на болницата, превържат ги и пак казват: Ние победихме! А не казват кой ги рани.

Та в света не сме тъй свободни. Щом си в известна редица, защото и животът, и постъпките на хората си имат известна редица. И каквото ти правиш, и другите вземат участие в това. И твоите постъпки ще се отразят отгоре ти; и каквото другите правят, и то ще се отрази върху тебе. Никой не е свободен. Затова има една наука в света, да намерим характерните отношения в света. Правилният живот седи там. И ако човек не може да намери това, ти можеш да му казваш морални правила, но ако ти не му извадиш примката от врата и да го пуснеш, да му кажеш: Свободен си сега. Има някой човек, ако не може да се освободи, той се е оплел в едно въже, ако не го изтегли нагоре и не я разшири, той не може да се освободи от примката. Онзи, който не е умеел да извади примката, ще увисне на нея и ще плати с живота. А онзи веднага ще потегли въжето от врата си, ще извади примката и ще се освободи.

Та около вас има много примки. И аз виждам някой път хората все държат примките си. И затова трябва да има една наука на примките. Има една наука за изкушенията. Запример, да знаеш кога си в изкушение. При

изкушенията ти имаш един красив момък, много добре облечен с копринени чорапи, парфюмиран, тъй охолоен, казва: Заповядайте! А след като влезнеш вътре всичко, което имаш в джоба си, ще изчезне. И няма да остане нищо. Или имаш някоя си идея някой продукт в света. Това е примка. А разумен е онзи човек, който разбира. Не е всичко лъжа в света. Има една реалност в света на разумните същества. Две реалности има; една реалност на глупавите същества и една реалност на умните същества. Значи, два свята има, ще преминаваме и в умния свят, и в глупавия свят. Щом постъпиш неправилно, между глупавите си и ти ставаш глупав. Ама че слушай, хванат те тебе десетина пияници, кажат: Ще играеш, ако не играеш, ще те бият. Ти може да си свършил, професор си, но ще играеш, друго яче ще те бият. Вие мислите, че по един много лесен път ще минете. С хокане, ако не, тояга ще има отгоре ти. Ще играеш! Тогава ако един човек 10 души пияници могат да го накарат да играе, какъв е той? Умен човек ли е? Аз няма да му се смея, казвам, не е умен този човек. Той не може да се справи с тия пияници. Но ако той може да се справи с тия пияници, той е много умен. Сега вие трябва да се справите с вашите пияници. Ако не се справите, ще тропате. Всяка една погрешка в света се дължи, че тебе са те хванали пияниците и ти тропаш. Казваш, не исках да го направя, но какво да правя. Условията на живота са такива. Ще те убият. Сега ще се справите с това. Сега тази е много проста работа. В света има една страна, която е забавление. Един свят има на децата, дето, ако майката има 10 гърнета с лешници, орехи, какво ли не, бонбончета и тя казва: Ти няма да буташ там тия гърнета, ще искаш. Детето иде с показалеца си, бутне това гърне, онова, след това майката има закон, казва, кой е бутал това гърне и ти почнеш да трепериш. До кога бият това дете? Докато е малко. След като стане голям, студент, свършил училището и ако момчето и бута гърнето тогава, не е вече престъпление. Майката се радва, казва: Всичките гърнета можеш да буташ! Даже щом възмъжее, счита се голяма привилегия, че е бутал гърнето. А докато е малко детето, това е престъпление. Та и в света, има един свят, той е само за възпитание, за самовъзпитание, не че там има някоя погрешка. Какво лошо има, че си взел от някой богат от богатството му? Облекчил си товара му. Де е престъплението? Той златото от баща си ли го е взел? И той е окрал баща си. Това злато казва: Открадох ме! Те го извадиха от земята, той казва, аз ще го занеса пак там, отдето е извадено. Та казвам: Правилното употребление на златото къде е? Ако хората по някой път обичат златото, причината е съвсем далечна. Хората не са се научили как да обичат златото. Ако те го обикнат и научат езика на златото, нямаше да има кражби. А сега те си служат с преводчици, не знаят, не разбират езика на златото.

Та сега, каква беше темата? Втория път ще направим, ОТНОШЕНИЕТО МЕЖДУ ПРАВИТЕ И КРИВИ ЛИНИИ. Всякога една крива линия съответствува на една права линия. Във всяка една права линия влизат два центъра. А във всяка една крива линия влизат няколко центъра. Следователно, трябва да се определят най-първо кривите линии. Когато една крива линия съответствува на една права линия, да имате едно право отношение. И кривата линия е крива дотогава, докогато намери съответсвующа права линия. Как се образува кривата линия? Трябва да знаете кривата линия от колко центъра е образувана. От колко точки. От 3, 4, 5, 6, 10, няколко милиона, това са съотношения вътре, един известен капитал, който е вложен от разумни същества, които влизат и търгуват с този капитал. Та сега трябва да застанете всички, само по този начин вие може да бъдете силни хора. Силен човек е само онзи, който може да побеждава мъчните условия, при които се намира. Кой е способният ученик? Който разрешава всичките задачи, които учителят му дава. Да кажем, ако той при едно упражнение решава само една задача, а дават му се 10, тогава колко учен ще бъде той? Да допуснем, вие сте изучавали само процесът на събирането, вече сте майстор на това, но не знаете изваждане, не знаете да умножавате и не знаете да делите. Някой от вас ще каже, че вие знаете да делите, нали така? Но имате необикновени числа да делите. Да кажем има някой, който може изведнъж да раздели. Но да разделиш 57 на 5 десети, какъв е резултатът? (114.) Правилно ли е? Сега те са частични случаи. Но аз искам да ви наведе на ония общи закони, да сведете физическите резултати, имат отношение най-първо към умствения свят и после към духовния свят. Във всеки един резултат на земята седи известно количество от мисли вътре. И известно количество чувствование. И ако вие вземете известна човешка кост, да кажем, ако вие сте чувствителен, веднага в тази кост вие ще забележите, ще познаете това същество. Като пипате костта ще знаете колко интелигентно е било. В тази кост, да кажем в ръката му е внесено това. Ръката съдържа количеството на неговия умствен манталитет, който е влезнал в костта и после чувствата и те са внесени, и постъпките. Ти като попишаш костта, веднага ще знаеш колко умно е било това същество, колко е бил неговият духовен багаж. Но ако не си чувствителен, ще кажеш колко е тежка костта. А онзи ще види, че във всяка една кост има внесени известни количества мисли; и всичките чувства, които имате, и те са внесени там. Не само това, но в костта е внесено, че лицето е свършило университет. После, колко се е тревожил, колко пъти са го късали на изпити. Всичко е написано в костта. После колко пъти си ходил на randevu или на гости, как са те гощавали. Колко пъти си боледувал, кои лекари са те гледали. Всичко го има в една кост. На това се дължи ясновидството. Казват, че са виждали неща. Всичко е писано в костта. Хвана костта и ако съм чувствителен, всичко е вложено там. По този начин трябва да се изучава света.

Та ако идем сега в числата, онези числа, които са написани, те си имат отношение. Арабските числа са извадени от един кабалистически закон. И ако разбираме вътрешната страна на числата 1, 2, 3. Запример, ти отиваш на изпит, числото ще те скъса. Вие може да си направите числа. Числото ще те скъса. Запример числото 13 в Европа къса всички. Никой не иска да иде на работа при числото 13. На материални работи не върви! На малко хора в света върви числото 13. То е от какъв характер? От огнен тип! И какво прави? Всичко изгаря! И само ако има една азбука, разбира се всички няма да могат, **НО ДА СЕ ВНЕСЕ ЕДНА НОВА МИСЪЛ В УМА ВИ.** Новата мисъл ще внесе едно ново разбиране. При сегашното положение вие минавате в крайни резултати: Насърдчите се много и след това пак обезсърдчите се веднага.

Сега ние ще определим класът да става много точно. И после много малко да се говори. 30 минути са достатъчни, пък онова, ако едно знание няма приложение, в даден случай това аз наричам **УПРАЖНЕНИЕ**. Виждам вие имате повече упражнения отколкото трябва. Сега трябва по-малко упражнения, повече работа!

Станете сега.

Тайна молитва.

8.20 ч.с.

(Студен вятър духа.)

Мене, мене, текел у фарсин. Везните на природата!

11 година

6 школна лекция на 1 мл.ок.клас

6 ноември 1931 г. петък, 6 ч.с.

(Времето е много приятно, меко, ясно,
не много студено. Здравч.)

Изгрев.

(Днес имаме за тема да отбележим кога сме дошли в клас, трябва да дойдем малко преди 6 ч., но не и след 6 ч. Който дойде след 6 ч., би трябвало прав да седи.)

Тайна молитва.

Като се върнете дома, прочетете 3 ГЛ. ОТ ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪМ ТИМОТЕЮ.

Може ли да изпеете песента АИН ФАСИ (Един брат свири на цигулката си, ние пяхме. 3 пъти.)

Е, как мислите, изпяхте ли вярно песента? Колко процента приблизително вярно я изпяхте? Такива положения неверни има и в живота; във всяка една постъпка, когато човек направи едно добро или зло, все има някой недостиг. Сега, ако вас ви турят една комисия да дадете някоя норма на живота, коя е най-нормалната точка, от която човек трябва да тръгне? Нали казвате, че животът не е добър. Кое считате добро? Коя е онази точка, от която човек трябва да тръгне? Нормалната точка. Вие всички говорите, че животът не е нормален. Коя е нормата? Представете си едно място, дето хората, да кажем, че отиват на работа да обработват скъпоценни камъни или обработват златни материали. Представете си, че всички тия работници нямат еднакви понятия за живота, те отиват да обработват скъпоценни камъни или обработват златните материали и някои от тях се влюбват в златото, някои в скъпоценните камъни и след като се влюбят, погълнат ги. Някой скъпоценен камък може да се изяде като едно агне. Сега скоро имаше из вестниците един анекдот, един български селянин продава един чифт волове за 15 хиляди лева, той имал и едно магаре и докато селянинът проверява другите пари, защото освен 15-те хиляди имало още дребни пари, магарето изяжда 15-те хиляди. Връща се тук в София и пита ветеринарния лекар, какво трябва да се направи, за да се извадят парите от корема на магарето? – Двата вола са отишли. Сега

въпросът е така. Защото те си имат везни, в такива рудници, дето и един грам даже ако се вземе, може да се премери. Там преди да работиш, ще те претеглят колко тежиш. Като влезнеш и ако си глътнал една златна монета или две или някой скъпоценен камък, после като си отиваш вечерта и ако те намерят по-тежък, ще ти дадат очистително масло, за да станеш по-лек. Това не е само между хората, но и в природата и тя си има точни математически везни, че когато тя те праща на работа, те тегли, преди да си направил някое добро или зло; тъй като една семка ще те пусне и ще те претегли и после след всяка една мисъл, след всяко едно желание или постъпка, ПРИРОДАТА ТЕ ТЕГЛИ НА ВЕЗНИТЕ и вижда колко си станал тежък или колко си олекнал; и по различните тежести тя познава. Защото и една лоша мисъл и тя тежи. Лошите мисли тежат повече, а добрите мисли тежат по-малко; има едно различие в тежестите. Сега каква е тежестта на една лоша мисъл? Вие не можете да схванете, но има тежест. Една лоша мисъл и тя е тежка. Вие казвате: Тежка е мисълта вътре – известно напрежение има, пък някоя мисъл ви е приятна, защото ви е лека и тя има своята тежест. За някого казват, той е лек човек. Какво подразбират в преносен смисъл, символично или в какво отношение казват, той олекнал малко? За друго казват: Тежък е този човек! В постъпките си е тежък. Това не е само една фигура на речта, но има известна доза истина вътре. Следователно всяка мисъл, която влиза в съзнанието на човека и образува една верига, една връзка, има ред системи в съзнанието или всяка мисъл, която влиза в тези системи и намира точно своето място, ние наричаме ПРАВА МИСЪЛ! И всяко желание, което намира своето място в тази система, ние наричаме право желание! И всяка постъпка по същия закон. И всяка мисъл, която седи разединена, разхвърляна в съзнанието, ние наричаме лоша мисъл и според нейните последствия се определя; според онова, което мисълта е извършила или според онова, което чувството е извършило, ние определяме стойността, възможността в единия и другия случай. Защото всяка една мисъл има динамическо свойство.

Какво подразбирате вие под думата – ДИНАМИКА? Какъв е коренът на думата? (гръцки Дин значи сила), (динамис). Значи, всяка една мисъл носи в себе си известна сила. Но тя става проводник на силата. Едно условие. Хубавите мисли, добрите мисли и добрите желания са проводници на онази творческа сила, която гради. И защо казват, човек трябва да мисли добре? Понеже мисълта ти ще стане проводник. Защо човекът трябва да има добро желание? Защото без добрите желания никаква сила в тебе не може да има; никакви сили не могат да се внесат у човека. Защото в злото ние вече имаме изразходване на силите, направиш зло в тебе има изразходване на силите. Всякога в злото имаме изразходване на силите. Всяка една лоша мисъл, лошо чувство и всяка лоша постъпка изразходва

енергията. Следователно, ако ти направиш само една лоша постъпка или ако ти имаш само една добра мисъл и само едно добро желание, а създадеш 10 лоши мисли и 10 лоши желания, тогава имаш, да кажем 1, какво ще бъде тогава отношението? 1:10. И после имате пак първото отношение. Имате една добра мисъл и имате 10 лоши мисли, после имате 10 лоши желания и само едно добро желание. Тогава имате отношение

1:2 A:B
10:1. 2:1 B:A Имате тогава аритметическо отношение: 1 се отнася към 2, тъй както 2 се отнася към 1. $1:2 = 2:1$. Или може да се каже тъй: А се отнася към В, тъй както В се отнася към А. Обърнати са центровете. Но законът е следущият, представете си, че при едно и две вие имате известно отношение. Представете си, че единицата, това представлява бащата, а двете представлява майката; при първото отношение какъв резултат ще имате 1:2, тъй равенство имате, тъй както към какво? Бащата се отнася към майката, тъй както майката се отнася към бащата. Защото във втория случай, В се отнася към А, то е вече отношението. Като кажеш 1 се отнася към 2, причината се явява вече бащата. Най-първо бащата има отношение към майката, той е изградил къщата. Следователно, в този случай когато бащата разпорежда, ще имате вие и в дома ще се роди синът; следователно в този случай силата на бащата е по-голяма отколкото силата на майката. Това означава. Това е на първо място. Във втория случай, ако майката е активна, чрез нея иде силата, тогава първото дете ще бъде дъщеря. Следователно майката ще бъде по-силна от бащата. Ако майката ще бъде по-силна от бащата, тя ще заповядва; и нейните мисли, желания и постъпки, те ще бъдат меродавни въщи.

Преведете вие сега този закон. В човека има положителни и отрицателни мисли; не положителни и отрицателни мисли, тъй както вие си мислите, това е едно статическо положение. Но една мисъл в един момент, която ще мине в друг момент. Защото моментът в природата, това е мярка на проявление. Всяка мисъл, която се проявява, каквато част вземе от времето $\frac{1}{2}$ или една стотна, определено е числото в дадения случай. Когато една мисъл се проявява, тя е една положителна мисъл; щом се прояви, тя е вече отрицателна, тя взема мястото на един резултат, представлява нейната деятелност, понеже в даден случай някоя друга мисъл ще завземе нейното място. Защото щом една мисъл престане да бъде активна, друга мисъл иде на мястото ѝ. Допуснете простия пример. Вие имате кон, впрегнете го на работа, но този кон след като е работил 2, 3 часа, умори се, вие го разпрегнете и впрегнете друг кон. Кой кон за вас е важен? – Този, който е на работа! Това, което е на работа. Важната мисъл е тази, която е на работа, а онази мисъл, която няма тази работа, тя си е загубила за вас значението. Разпрегнатият кон не си е изгубил своята цена, но за вас онзи кон, с който вие работите, е по-важен. Следователно за вас онази мисъл, с

която вие оперирате през деня, е по-важна. И целия ден вие с една мисъл не може да оперирате, вие само с един чифт волове не можете да орете на нивата. Колко време може да орете с един чифт волове? 3, 4 часа. Ако вземем сегашните машини, целия ден с нея не можете да работите. И тя ще трябва да почине. След като работиш целия ден ще трябва да я разпрегнеш, да си почине. Всичко се уморява в света, нищо не може да работи по цял ден. И всяка една мисъл, колкото и да е чиста и добра, след известно време, като си я упражнявал, ти ще я освободиш. Сега аз може да ви превода един контраст, но гледам, ако ви превода един контраст – един човек трябва да го залюбиш и трябва да го разлюбиш. Какво ще разберете вие сега? Вие нямате научното разбиране, ще кажете, че разлюбване значи преставане на любене. Не, оставил си го да не оре на нивата. Да го отпрегнеш от колата, да го оставиш от работа, да го оставиш в дама, да си почине, да му дадеш да яде и след като си почине, пак ще го впрегнеш и пак на работа. – Пак ще го залюбиш. Това е Любов и разлюбване. А вие разбирате друго яче. Казвате, той го е любил до известно време, вземал пари назаем от него, защото имал, но след известно време той го напуснал, защото няма вече пари. Не че е сиромаш, но казваш: Аз от него вече пари на заем, не вземам, не че няма, но в дадения случай не вземам пари. Вие казвате: Мен ме разлюбиха. Оплаквате се, че ви разлюбиха. Вие трябва да се радвате и когато ви любят, и когато ви разлюбват трябва да се радвате. Законът в природата е такъв. Когато природата те обича, тя те впряга на работа. Когато природата те разлюби, тя те оставя на почивка. Такъв е нейният метод. И ако така разбирате, животът ви ще се осмисли. Пък ако така не разбирате, животът ви ще се обезсмисли и ще имате една философия на Шопенхауер: Животът не струва, всичко е една празнота, нищо няма, дотегна ми да живея. Само на мене ли се дадоха страданията. И като някой обран поп ще седите и ще мислите, ще философствувате защо светът е направен така. Много добре е направен светът. Тя, природата, която е мислела, когато светът се е създавал, когато цялата вечност се е създавала, тя е мислела, мислела и като е мислела толкова, е измислила това нещо. И сега вселената както е създадена, това е един метод; и всичките погрешки, които тя е направила. Защото природата и тя прави погрешки. Вие ще кажете: Втасахме я! Не само тя, но всинца сме втасали. Няма някой от вас, който да не е втасал. Но нейните погрешки са такива, че най-големите наши постижения, нашето най-голямо безпогрешие, не може да се сравни с нейната погрешка! И най-малките нейни погрешки седят по-горе от безгрешието ни! Ние считаме, че тя никога няма погрешки. Не, нейните погрешки седят по-горе от нашите най-съвършени дела! Но тя си мени метода. Погрешка е запример, ако една майка храни две деца по един начин. Така често майките уморяват децата си. Тя като се радвала, че го храни много и тогава изважда един метод, по 4, 5, по 10 пъти тя ще стане и ще го храни. Така е правила тя с първото дете

и като дойде второто дете, то се ражда по-деликатно, то се нуждае от по-малко храна, но майката ще му даде толкова много колкото и на първото. И тогава то ще боледува от пресищане. А майката казва: Трябва да му се даде да яде. Тогава тя не може да си представи защо първото не е боледувало, а второто боледува. Казвам, второто боледува от пресищане, а първото? Но сега обратният процес. Първото дете е много деликатно, нуждае се от много малко храна, идва второто, то се нуждае от повече храна, за всяко дете си има специален метод за хранене. Та майката най-първо трябва да изучава неговото естество.

Сега този закон като се преведе в човешкото съзнание, у тебе се зароди една мисъл, тази мисъл е като едно дете. Като едно родено живо същество, едно бръмбарче, някоя птичка, някоя кравица или кон, или овчица, или козица, или тя може да мяза на един обикновен човек; или една мисъл може да мяза на един адепт. Тя върви със своето развитие. Ти трябва да разбираш естеството на своята мисъл, тя расте и ако ти не ѝ даваш подходящата храна, тя има лоши резултати, лоши последствия. Та казвам, вие говорите някой път за възпитанието. Кажете ми един от педагогическите методи, които следват. Какво значи ПЕД? – Дете. АГО значи вода. Значи, водиш детето, но не можеш да го водиш като кон, като крава. Казва се, че трябва да се води, значи и човек се води. Значи, мислено. Тогава всеки един трябва да знае в себе си, в даден случай, ако той има една положителна мисъл, а има същевременно 10 отрицателни мисли, които почиват, какво трябва да направи? Какви ще бъдат резултатите в това отношение? 1 се отнася към 10, тъй както 10 се отнася към 1. $1:10 = 10:1$. Какво друго пояснение може да дадете? $1:10$ какво се разбира? Да кажем, синът се отнася към баща си, но ако там се спрем. Защото, ако кажем синът се отнася към баща си, тъй както дъщерята се отнася към майка си, какво е отношението? Ако синът има отношение към баща си, той като дойде възраст, той няма да се допитва до майка си, той за всичко ще се допитва до баща си. И дъщерята, която обича повече майка си, щом дойде тя, ще представи работата на майка си, отношение има. В това няма нищо лошо. Може да има и друго отношение. Може дъщерята да има отношение към баща си и може синът да има отношение. Но законът е, подобно с подобно се отнася. Дъщерята е подобна на майка си и синът е подобен на баща си. Тогава жената подобна ли е на мъжа? В какво е подобна жената на мъжа? Не вземайте това, което не е жена. Защото това, което вие мислите да е жена, никаква жена не е това! Защото, ако вие мислите, че хлебар е онзи, който изважда хляба от пещта. Той турга хляба в пещта, опича се и после го изважда навън. Значи, турга и изважда. Сега, кои са качествата на хлебаря? Да разбира от брашното, той трябва да е специалист, да разбира от брашното, хубаво ли е или не, после трябва да знае да меси добре хляба, да разбира качествата на водата, после, ако е

направено с квас или без квас и на второ място иде печеният хляб е един резултат. Хлябът се внася непечен, а се изважда печен из пещта. Казвам, това е хлебар! Но представете си, хлебарят остави своя чирак, който не знае да меси, той само турга хляба със своята лопатка и после го изважда навънка. Той на една лопатка турга по 3, 4 хляба едновременно. Казвам, този слуга, който само знае да турне лопатата, да метне хлябовете и да го извади, а не знае как да меси хляба, той хлебар ли е? Казвам, той изважда и турга хляба в пещта. Тогава и бабата, която бабува на майката, майка ли е?

Кое наричаме земя? Да ви обясня. Земя е това, върху което всичко расте и израства, то е земя. Това, върху което нищо не расте, никаква земя не е. Под думата земя се разбира едно тяло, върху което други тела органически могат да растат и земята е като майка на тях. Те върху нея израстват, създават се. Следователно, човек е само този в даден случай, който може да мисли, може да чувствава и може да постъпва. Това е човек! Следователно в този смисъл, неговите мисли, неговите желания и неговите постъпки са неща, които са израснали от него, а всяка една мисъл е взета отнякъде; всяко желание е взето отнякъде и всяка постъпка е взета отнякъде и ти да минаваш за човек? Това е автомат! Защото и един автомат може да говори, може да постъпва така или иначе, но той е автомат – няма съзнание. Сега, ако твоето съзнание не взема участие в твоята мисъл, ако твоето съзнание не взема участие в твоето чувство, желание и твоето съзнание не взема участие в твоята постъпка, ти в даден случай си само автомат. И тогава през деня колко пъти вие сте автомати? Че не боравите с ония мисли, чуждите мисли. Да кажем вие гледате някой станал професор, инженер или доктор станал прочут, вие като го погледнете, кажете изведнъж: И аз искам да стана доктор. Питам, тази мисъл естествена твоя ли е? Почваш да следваш за доктор, ще седиш една година в университета и после кажеш, не е за мене тази работа! Отиде едната година, излизаш и казваш, не докторство, има нещо по-важно. Седиш и погледнеш някой цигулар свири. Постъпваш в музикалното училище. Седиш и там една година и кажеш: Тази работа не е за мене! Излезнеш навънка. Гледаш някой инженер гениален, направил толкова къщи. Ти казваш: Инженер ще стана! Отидеш една година, излизаш навън, вече три години минаха, почнеш да обикаляш, какво не става; доктор стана, по музика свършваш, инженер става, след това казваш: Ще ида да постъпя в богословския факултет, богословие ще учиш. Но хванат те там с догмите, това, онова. Питам, след като си посетил всичките факултети и специалности по този начин и не си намерил нито един начин, дето да се спреш. И казваш: Опитах всичко, не върви. Какво си разрешил? Кажете ми сега? Доктор не си станал. Казваш, учих за доктор. За инженер си учил, цяла година си учил за музикант и по богословие си учил и после ще кажат той от всичко знае.

Сега аз ще ви оставя, да си извадите едно заключение. И вие сега установили ли сте се да следвате в някой факултет или още не? ДОБРО И ЗЛО В СВЕТА СА ДВА УНИВЕРСИТЕТА, ВЕЛИКИ УНИВЕРСИТЕТИ. Единият университет се занимава с всичките положителни сили, какво влияние имат за доброто; а другият университет се занимава с отрицателните сили, със злото се занимава. Този университет се занимава с всичките сили на природата, които не могат да донесат полза на самия човек. Тъй се разбира. Двата университета изучават методите и на доброто, и на злото. В този случай и двата са еднакви. И лошият човек постъпва тъй както и добрият. И той постъпва тъй приятелски, ще ти говори и лошият ще те повика на гости, когато иска да те обере, ще те угости, ще се запознае, ще говори меко и сладко, ще те похвали за баща ти, за майка ти. И двамата имат еднакви методи. Да ви представя един пример. Преди години в нашето общество имаше един приятел, той живееше в Търново. Един ден идва един млад момък при него и казва на този приятел: Аз съм твой братовчед! – Тъй ли? Че как така? – И то пръв братовчед! И почва да му разправя цялата история, баща му, майка му, цялата генерация на рода. Отива той, казва на жена си, угощават го, той седи 2, 3 дена, казва: Връщам се от търговия, аз съм човек, ехе! Но не му достигат 1 500 лева. Той бръква в джеба си и дава му 1 500 лева. Обаче се научават отпосле, че никакъв братовчед не е бил, а всичко задигнал. Ти сега отиваш при някой добър човек и му ставаш братовчед. Не е така. Казваш, аз сега съм се обърнал към Бога, по три пъти се моля на ден! Питам, това не е ли този братовчед, който е дошъл в къщата ти? Или да преведа малко по-конкретно; дойде една мисъл у тебе, която те настройва религиозен. Но тази мисъл след един час си отишла и ти казваш: Празна работа е това! Твоят братовчед е взел вече от тебе, каквото му е трябвало. И той казва: Взех от този човек, убедих го, че аз съм негов пръв братовчед. А после се оказва, че не е никакъв братовчед. Сега неговата мисъл се сменя.

И казвам, от чисто научно гледище, всичките състояния, тази неустойчивост, която има у вас, то се дължи все на вашите братовчеди. Вие имате много братовчеди, хем първи братовчеди. Те като дойдат, угощавате ги, това, онова и след като ви закърпят, вие почнете вече практически да гледате на работата. Но най-първо трябва да се отделят положителните мисли в даден случай. И всяка една мисъл, която има отношение към цялото ти битие, тя е добра мисъл. И всяка мисъл, която няма отношение към цялото ти битие, тя не е добра мисъл. Щом няма отношение към цялото, тя е лоша мисъл. Всяко едно желание, което има отношение към твоето битие, към твоето сърдце, то е добро желание, щом няма отношение, то е лошо желание. И всяка постъпка, която има отношение към твоето битие, тя е добра постъпка. И тия отношения как се забелязват? Щом има отношение, вие чувствувате известна радост вече,

разширение има у вас, щом няма отношение, много пъти е привидно добре, но като направите нещо, мъчи те нещо. Казваш: ХМ, не ми харесва това нещо. Другите могат да те хвалят, но ти в себе си усещаш, че това чувство или тази мисъл няма отношение, ти се мъчиш. Има нещо у тебе, което показва, че твоята мисъл, желание и чувство няма отношение, ти можеш да си разсъждаваш както си искаш, но не можеш да се убедиш, можеш да питаш учени хора, те да са авторитети, но в дадения случай, известна мисъл или трябва да има известно отношение пряко или косвено отношение или пък тази мисъл няма никакво отношение, само привидно е така. Та този е законът. Ако вие искате да работите над себе си, над своето съграждане, да се облагороди вашето сърдце и ум, ако не познавате този

вътрешен закон на отношението. $\left. \begin{matrix} \text{м: ч.} \\ \text{ч: п.} \end{matrix} \right\} \text{Ц}$ И мислите имат отношение. Всяка една мисъл има отношение към чувствата и чувствата имат отношение към постъпките. А всичко това има отношение към цялото Ц. Това е към човешкия Дух. Най-висшето у човека, това е неговият Дух! От това гледище имате Духа и човешкия ум, те са прогресивни, безформени са. Нещо, което е без форма, се подразбира в движение, е то. $A \longrightarrow B$. Ако кажем, вие имате точката А. Тази точка е в движение. Тогава вие няма да го означите с две букви, А и В, тогава имате една отсечка, това е една статическа линия. А не е една линия в движение, а определя, че точката е спряла, не се движи. Щом точката е в движение, вие ще кажете линията А, лъчът! Значи продължава се тя. Ние казваме, човек е това! Значи, човекът е, който прогресира. Щом кажете, мъж или жена, то е вече определено

$A \longrightarrow B$.

отношение. $B \longrightarrow A$. Мъж и жена, това са отношение на една цяла отсечка. Мъжът е равен на АВ, а жената е равна на ВА. В геометрията тези неща имат ли приложение? Това е отношение. Във втория случай А-то се е превърнало в В. В тия две букви на тази отсечка какво показват? Че тази точка така се движила, ако в това движение, ако една точка се движи от една точка, от една посока, в друга, щом достигне до В, тази точка придобива ли нещо или не? (Придобива.) Да допуснем първото положение от А към В. Вие се намирате в един кораб, измервате дълното на океана. Каква буква тургате за измерване на дълбочината или да кажем за височината? (Н) Добре. В този случай А е спущане на това въже, значи показване на дължината. Този род ще се отвие. Пък дължината В във втория случай ВА, ако показва начина на навиването нагоре. В единия случай АВ е за отвиване, а ВА за навиване. Под думата мъж, аз разбирам, отвиване на въжето, измерва се дълното. Щом се измери дълното колко е дълбоко, веднага вие имате другото положение – това показва пасивното състояние, съзнание. И ако турим ВА, е обратният процес или резултат на АВ.

Сега същественото. Това е превеждането, установените порядки в света. Вие трябва да разбирате законите. Допуснете, че имате един камък, който седи на една плоскост, ако вие можете да турите този камък в движение, ще изкарате една работа. Тази площ допуснете се движи. Всяко тяло, което е в покой, ако разбирате закона, вие можете да го турите в движение. И всяка една ваша мисъл, в даден случай, тя може да е в покой и изведнъж да бъде турена в движение, тя ще има два резултата или добри и лоши резултати към вас. Добър резултат ще има, ако вие навреме сте обикнали тази мисъл и сте я турили на работа. Тогава тя ще има добър резултат. Ако вие сте извикали вашата мисъл не навреме, тя ще има лош резултат към вас. Могат да се наведат много примери. Но казвам, при развиването на човешкия живот, в неразбирането на закона седи. Да кажем, тук са турили закон, в 12 часа време за обяд. Обаче този час не е меродавен за всички хора. И съвременните хора страдат от 12 часа. Всички страдат, понеже на 12 часа трябва да ядат, гладни не гладни, трябва да ядат. И това 12 разваля хората. Сега в природата 12 часа кога е? Когато си гладен. Да не си само прегладнял. Когато дойдеш до най-високата точка на глада, това е 12. И ще почнеш тогава да ядеш, защото, ако оставиш малко да кръшне на другата страна, да не ядеш, това е вече един наклон. Преставя гладът. Кога трябва да яде човек? Когато гладът дойде в него, този импулс да възприемаш храната, тогава е точно на зенита! И ако ти ядеш тогава, гладът се използва, тогава е най-добрият момент за яденето. Защото тогава храносмилането става по всичките правила. Щом не си гладен, храносмилането не става правилно.

И когато човек е гладен, гладът се отнася само по отношение на стомаха. И когато ти усещаш най-големия глад, стомахът мисли най-много и е на върха на своята мисъл. Той казва: ХЛЯБ! Дробовите и те си имат време, когато трябва да дишаш. Тогава за стомахът е гладът, а за дробовите, какво? Дишането, как ще го определите? Сега да оставим въпроса за дишането. Но какво е отношението на глада спрямо стомаха? Такова е, каквото е храната спрямо стомаха, ако се приеме навреме. Такова е и отношението на въздуха отвън спрямо белите дробове. После и такова е отношението на мислите. Всяка една мисъл трябва да я предизвикаме точно навреме. (Всичко това върви в една верижна пропорция.) И всяка една мисъл трябва да остави онова, което има в себе си. Ако не го остави, онази мисъл не е права. И всяка мисъл, приета в съзнанието ти, трябва да приеме онова, което е в съзнанието ти. Ако не го възприеме, тази мисъл не е права.

Та казвам, трябва да дойдете до онази идея, че един правилен живот, един нормален живот, естествен, един Божествен живот, ние разбираме онзи хармоничен живот, дето всичките мисли, желания и постъпки се

хармонират. И да не остане никакъв излишък! Това е Божественото, дето няма никакъв излишък и няма ни най-малка сянка от някое противоречие. Ти като дойдеш до Божествения свят, там няма никакво противоречие, няма сиромашия, няма болести. Ти виждаш страданията и всичко, но можеш да помогнеш. А щом дойдеш до нормалния живот, нормалният живот е живот на равновесие. Ти седиш на въжето, държиш върлината, но твоят ум е концентриран, при най-малкото отклонение да не участва твоето съзнание, ти можеш да се катурнеш от въжето и после пак да се качиш на въжето. Вие знаете колко пъти на ден вие падате от въжето. Запример, вие се катурнете от въжето, някой път това въже се тури по-високо и по-високо, и ти губиш равновесие, и търкулиш се, и паднеш долу. Та зависи от каква височина пада човек; на физическия свят падането е по-лесно, от ниско. Но като стане човек духовен, (той пада от високо). Той е акробат вече от по-високо като се повдигнал, че да го виждат всички, но като се катурне и последствията ще са лоши.

Сега трябва да пазите отношенията на тия мисли към вашето съзнание. За самовъзпитанието вие не можете да предадете една мисъл някому, ако вие не знаете как да предадете тази мисъл на вашето съзнание. И в целия сегашен човешки живот, те са изгубили онази първоначална норма. И всичките адепти, учени хора, те знаят тези закони как да живеят. Един учен човек в тази смисъл, той не се изкушава. Защо? Той знае законите. Понеже знае последствията. Едно дете, което се е опарило няколко пъти от една свещ, то знае после и се пази. Дават му орехи, пари, това, онова, то не иска да пипа свещта. То е бутало вече 10 пъти и има болезни и белези от своето геройство. Майка му каже: Бутни свещта, то си покаже пръста и казва: За никакъв орех не бутам свещта с пръста си!

Та това е опитност. И от опитността ние учим. Човек трябва да научи в живота си за ония последствия, които не са хармонични за човека, но човек губи времето си само и тогава той не може да се освободи от тези последствия. Човек трябва да учи всички условия, които са хармонични. Сега, какво остана във вашия ум? Кажете ми една мисъл. Иване, я ти си от Стария завет, кажи ти, каква мисъл остана в ума ти? Тук може да има и един Матей, той е (от) Новия завет. (В природата има едни везни, които теглят всяка мисъл, чувство и постъпка на човека. Затова човек трябва да бъде внимателен.) Претеглен си, значи, и в Данаил има: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ У ФАРСИН. (5:26 ст) Теглен си, претеглен си и трябва да достигнеш на мярката.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.

В Истината е скрит животът. 7.12 ч.с.

Първият предвестник! – Срамът предшественик и предпазител на най- малкия грях. Срамът и радостта!

11 година.

7 школна лекция на 1 мл.ок.клас

13 ноември 1931 г. петък, 6 ч.с.

Изгрев.

6.09 ч.с. (Учителят влезе) (хубаво, ясно, меко време)

Тайна молитва.

Сега ако имате едно състояние на срам. На какво се дължи състоянието, когато човек се срамува? Как сте опитвали, при какви състояния у вас се явява срам? Да вземем, децата се срамуват и възрастните се срамуват. При срама имате едно неестествено състояние. Но добрата страна на срама къде е? Запример, считат, че онази, целомъдрената мома се срамува. Считат, това е благородният срам. Но откъде у тази целомъдрената мома се явява този срам? Защото срамът съществува. Когато ти кажат, че ти си невежа, ти се срамуваш. Как тъй, ти, който имаш понятие за себе си и някой каже, че ти си невежа и ти се засрамиш; или бръкнете в джоба си, искате да извадите пари – нямате, засрамите се; или искаш да помогнеш някому, не можеш, засрамиш се. Сега въпросът е, откъде у тази целомъдрената, чистата мома произтича този срам у нея? Може ли да считате, че един ангел се срами? (Не.) Е, кое е равносилното на срама. В даден случай, може психологически вътре в тази мома да минава една мисъл, че ако тя изгуби това, което има у себе си, тя ще изгуби своята цена и вследствие на това при минаването на тази мисъл се ражда срамът. Запример, кога се срами младата мома? Като и кажат, че тя се е влюбила в някого. Или като ѝ кажат на тази младата мома, че като минавал еди-кой си, тя само погледнала. Тогава тя се засрами. Пък онази, която е свършила тези науки, как я наричат тогава? Безсрамница или безочлива? Тя ще се посмее на това, ще се засмее. Пък онази даже като и се спомни, че тя като гледала работата си и само погледнала през прозореца, и вече тя се засрами. И при срама какво става? (Зачервява се лицето ѝ.) Е, какво означава този срам? Какво означава този прилив вътре в природата? Вътре в природата става един прилив на сърцето. Питам какво лошо има в срама? От вашето

гледище срамът трябва ли да съществува? Той съществува в света като едно състояние. На какво се дължи срамът? Срамът всякога е един признак, който произтича от едно неразбиране. Когато човек не разбира външния свят и когато не разбира себе си, той винаги се срами. Защото ако попитате тази младата мома, аз вземам момата като символ, младата мома или младия момък, ако тя е погледнала през прозореца, тя не може да си даде отчет, защо този момък ще гледа, а не някоя си звезда или слънцето. Защо тя като погледне момъка, ще се яви един прилив на кръвта по лицето ѝ, а като гледа слънцето, не се явява такъв прилив? Защо, ако види тя един момък, ще ѝ кажат: Засрами се! А като види слънцето, ще ѝ кажат – ухили се! Откъде произтича това вътрешно състояние? От неразбирането. Тя се срамува от своето неразбиране. От този срам се заражда винаги едно тънко чувство. **АЗ НАРИЧАМ: СРАМЪТ Е ПРЕДШЕСТВЕНИК НА НАЙ-МАЛКИЯ ГРЯХ**, който съществува в света! Това, което никой не може да забележи, тази мома го забелязва. – Този прилив на кръвта показва, че тя има вече възможност да съгреши. Най-малкият грях се изразява вече в първия срам. **И СРАМЪТ Е ПРЕДШЕСТВЕНИК НА НАЙ-МАЛКИЯ ГРЯХ В СВЕТА!** Срамът е едно чувство, което предшества. Сега, какво се заражда в душата на тази мома? Защо се срамува тя? Да ви кажа защо се срамува тя. Вие досега дали ли сте отчет защо се срамува тя? Тази мома, която е била толкоз чиста, аз вземам момата, онази чиста душа или чист дух. В нея за пръв път се заражда едно тънко чувство на користолюбие. Не може ли тя да има този момък? Тъй да си го има? То е все същото – не може ли тя да го има? В нея после се заражда едно чувство. В нейното съзнание се зараждат две противоположни мисли. Тя казва и той е като мен и той мисли, и има съзнание; ако той узнае, че аз искам да го имам като някой предмет и в нея се зараждат тия двете противоположни чувства на борба и веднага война има! Воюване; избликуването на кръвта в нея показва, че става война, бой, едно малко сражение и кръв има. И младият момък и момата се сблъскали; и този момък със своята мисъл ѝ ударил един юмрук на нейното съзнание и веднага кръвта иде на лицето ѝ, и тя тогава казва: Колко съжалявам, че се бих с този момък! Срамът е първото сражение с греха. **ВСЯКОГА КОГАТО ДУШАТА Е ЧИСТА, НЯМА СРАМ.** – Тя не е съгрешила. Та, срамът, това е сражение, а избликът на кръвта на лицето, това са падналите войници. В този срам има няколко хиляди клетки, които са станали жертва. Е, разбира се, вие не сте съгласни с това, нали? Но въпросът не е дали вие сте съгласни или не; аз не искам вашето съгласие. Това са ред разсъждения, които за бъдеще ще са ви полезни.

Ако вие не изучавате естеството на срама от това гледище, вие не можете да имате един благороден характер, вие не можете да се самовъзпитате. И за да създаде човек своя характер, той трябва да създаде една основа.

Запример той иска да стане велик човек, да влияе на хората; иска да пренесе някоя полза. Хубави са тия идеи. Но ако ти сееш и твоето семе изникне и не даде плод? Ако ти учиш и твоето учене след време не принесе плод? Ако ти си добър, но твоята добродетел след време не даде плод? Аз наричам този безполезен труд! Не само човек трябва да се роди, не само да израсне, но в неговото съзнание да остане нещо за самия него и той трябва да има някоя малка придобивка.

Следователно какво изучава младата мома при този срам? В съзнанието ѝ вече прониква една възвишена мисъл. Каква е тази възвишената мисъл? Сега досещате ли се? Да видим вашата досетливост. След този срам, какво се заражда, какво изпъква в нейното съзнание? Под срам в момата аз разбирам всеки човек, който е имал едно сражение с греха. Сражение в най-малкото. Законът е все същ. Какво предполагате е придобила тя за пръв път? Тази срамежливата мома оценява какво нещо е чистотата, целомъдрието. И от този срам в нея започва един процес. След първия срам започва един процес на ред разсъждения. И тази срамежливата мома, всякога срамежливите моми минават за много разумни. Не този изкуствения срам; някои моми имат този изкуствен срам, тя ще си наведе очите надолу, но това не е срам! В какво седи срамът? Някои казват, че очите трябва да се наведат надолу. Може ли някой да ми представите срама? Може ли някой да излезе и да предста срама? Представете си, че вие сте на сцената, представете формата на срама. Не знаей дали някой от вас може да го представи. Но тъй да го представи, че да бъде като изкуство изящен! Така. Как ще представите това, тъй да се зачерви лицето ви? Ако някоя млада мома, която никога не е виждала момък, а в ума и някъде влезне един идеал висок, за пръв път го вижда тя. (Учителят представи лицето на срама.)

Сега във вашия ум се заражда идеята: Пък защо сега да се говори за срама? Това ли остана сега най-важното? Толкова други важни работи има, че за срама. Ако ти при първата добродетел, която виждаш в света, и ти не се засрамиш от нея като я видиш, ти не си я разбрал. Трябва да се засрамиш! В какво? Тази младата мома може да се засрами, ако се намери пред лицето на един момък, когото тя усеща, че седи малко по-горе от нея и тя се засрами, и казва: Колко по-чист и по-високо седи от мене той! – Вече го оценява, създава го като един идеал! И като си замине той, тя си казва: Не става така. Ти малко по-умна трябва да бъдеш! Тя вижда, че има хора, които седят много по-горе от нея; пък ти само знаеш да гледаш през прозореца. На себе си говори тя, за да си даде един отчет. Сега, този е един психологически момент. Човек, който не може да се засрами, като видиш, да оцениш. От какво трябва да се засрамиш. Момата се срамува, значи тя няма това знание. Ти като видиш доброто, усещаш, че тази добродетел я

нямаш в себе си, а той я има. Представете си, че тази добродетел представлява едно възвишено същество, един ангел, на когото опитността не може да се сравни с цялото човечество. Опитността, която той има, минава опитността на цялото човечество. И минава това същество до вашия прозорец и вие го виждате. Той ще остане един момент, два и вие ще се засрамите от това как досега не сте го видели? Самоосъждане е това. Но срамът е едно чувство, казвате: Какви велики работи има в света, пък аз още не ги знам. И като не ги разбирам? И в момата се явява вторият процес на криво разбиране. Тя не е разбрала този момък и затова се е засрамила. Тя е пожелала да има този момък. И защо казват, този момък е неуловим. Тя е пожелала да има неговата дреха. Но дрехата не е момъкът. Тя се е увлякла в тази външната дреха.

И първия срам опитаха родителите. Първата мома знаете ли де се засрами тя? Когато първата мома беше пред дървото за познаване добро и зло; като взе от този плод и яде от него, тя се засрами и извика: Отиде всичко. Но след това дойде онзи закон на безочливост. Казва: Трябва да се скрие това! И да не съм само аз, в нея след срама дойде първата лъжа: Казва, аз намерих еликсир на живота, намерих онова, което Бог има в себе си. И Адам без да му мисли и той яде. Той беше първият момък. И двамата като ядоха, засрамираха се. И като се погледнаха, видяха, че са голи и се скриха в гъсталака. Или това скриване е когато ти мислиш, че твоят фасон е смачкан. Това е скриване. Ти се скриеш в един гъсталак и казваш: От мен нищо вече няма да стане! Тогава, дойде това съзнание. Онзи, който те е пратил, който ви е дал живота и почва да вика в своята градина. И това стана надвечер, когато слънцето е минало, залязло. Кога казва Писанието, сутрин или вечер, когато Господ викаше? (Надвечер.) А надвечер това е старините на живота. След като е минал този живот, ял си, пил си, в разгулян живот, мъж си вече, дядо с брада до пояса достига, а жената е станала баба и всичката ѝ коса е окапала от главата ѝ. Тя се поглежда и казва: Колко беше дълга косата, а сега погледне се в огледалото. Оголяха и двамата. Дойде съзнанието, онова горчивото съзнание, казва: Отиде живота в безразборност. Отидоха онези светлите дни, всичко това. Ние казваме, това е опит на онзи вътрешен разбор на душата.

Сега вие имате мечти. Хубаво, аз ви насърчавам за хубавите ваши мечти, но като се изправиш пред дървото и като го погледнеш, да кажеш: И целия свят да спечеля, не искам да ям! Нищо! Ако при едно ядене ти ще изгубиш своето достойнство, ти ще изгубиш своята свобода, своето здраве, своята светла мисъл, ако при едно ядене ти ще загубиш своята сила, защо ти е това ядене? Стой гладен! Но не глад. Защото в рая имаше две дървета за ядене. От едната страна беше дървото за познаване на добро и зло, а от другата страна беше дървото на живота. Следователно, не е за разбирането

на човека, да каже, гладен ли ще бъде? Ще вземеш и ще ядеш от плода на дървото на живота. Ще ядеш от онова, което подига твоето достойнство! Та казвам, вие младите трябва да имате един възвишен идеал. Как ще го намерите този идеал в света? Може ли някои от вас да ми разправите; вие казвате, нали аз имам идеал! Как сте намерили вашия идеал? Запример, кой е идеалът ви? Аз разбирам идеалното, когато аз кажа, че съм намерил един идеал, че съм намерил една чешма, от която постоянно да ходя да пия вода. Това е идеал, оттам добивам своята сила; и когато намеря една банка, от която постоянно да черпя своя кредит. Или имам едно слънце, дето постоянно да се грея; или каквато и да е мисъл, която дава посока на моя живот. Идеалът това е отворената врата, това е прицелната точка, към която човешката душа се стреми! И когато човек тури каквато и да е преграда, каквато и да е друга мисъл, която закрива този идеал, той може да изгуби своя път. И ИДЕАЛЪТ НА ЧОВЕКА ТРЯБВА ДА СЕДИ НА НАЙ-ВИСОКОТО МЯСТО. Каквото и да търсите в света, кой е идеалът на живота? ИДЕАЛЪТ НА ЧОВЕКА Е ДА ДОБИЕ БЕЗСМЪРТИЕТО НА ЗЕМЯТА! Тогава наука, сила, богатство, каквото и да е друго, този идеал



трябва да бъде. А всичките други идеали или каквито да са други мисли, те остават надолу. Идеалът на човека трябва да бъде на най-високото място. И този е пътят, по който душата върви. Този идеал трябва да бъде всякога на най-високото място! Всичките други неща, нека ги желаем, но щом загубим този главния идеал, всичките други идеали сами по себе си не струват нищо. И те нямат отношение вече.

Да допуснем вие имате едно отношение между три неизвестни: X , Y , Z . Как ще ги поставите? X се отнася към Y как? Тъй както $Y : Z$. Е, какво отношение има сега за вас? Какво нещо е неизвестното. Да вземем човешката душа, известна ли е? От вас някои виждали ли сте човешката душа? Или човешкия дух? Човешкия ум? Кога нещата стават неизвестни за нас? Когато са вънка (от) нашето съзнание. X в дадения случай е една реалност вънка съзнанието. В съзнанието има само нещо, което наподобява. Не познаваш известен човек, той е X заради тебе. Той е скрит за тебе, непознат. Но образуваш известни отношения. Запример, допуснете, вие влезнете в едно училище. Най-първо вие не познавате онзи учител, който преподава по някоя наука. Той е неизвестен, но постоянно ден след ден в преподаването си, той като ви преподава, във вас започва да се открива не само неговото знание, но и неговият характер. Добре. След като сте опознали този учител донякъде, на какво се равнява опознаването на този учител? На какво се равнява вашето познание? Да допуснем, той е X . Или да допуснем тогава X за мен е безразличен.

СЕГА Х ТОВА Е СРАМЪТ. Сега неговият произход. Срамът сам по себе си е един Х. Щом го проучите, знаете неговото естество, от какво произтича. Кой са основните подбудителни причини, когато се яви в съзнанието. След като опитате първия срам, вие имате прилив на кръвта. И след като го опитате, знаете ли какъв отпечатък ще остави този срам на лицето ви? Добре, питам тогава, трябва ли човек да се срамува, когато дойде Любовта в сърцето му? Или трябва ли да се срамува, когато светлината дойде в ума му? Или трябва ли човек да се срамува от силата, когато дойде в тялото му? Тогава, положително чувство ли е срамът или отрицателно? (Отрицателно.) В дадения случай срамът представлява едно отношение. Срамът е едно отношение. Ти правиш една връзка с едно същество, без да го познаваш. Защото момата няма право като види този момък, веднага да отиде при него, да го пожелае! – Защото тя не го познава. Срамът е там, че тя е направила едно отношение с момък без да го познава. И вследствие на това, срамът е едно негативно чувство. Зараждат се колебания, какви ще бъдат последствията. Или да ви представя друго яче. Представете си, че вие сте беден човек, толкова беден, че нямате пари, но не смеете никому да кажете. Но представете си, че Провидението ви представи една отворена каса, когато вие минавате, и се зароди във вас желание. (Учителят леко се повдига на пръсти.) Гледаш тия пари, отдалечиш се, гледаш, връщаш се, след това дойде мисълта да вземеш и почнат такива фантазии. И след това дойде другото положение, съзнанието на съвестта, засрамиш се, наведеш глава. Засрамиш се ти. Тръгнеш по пътя, но кой как те срещне ще види, че лицето ти почервняло, ще каже: Какво има? – Няма нищо. Но касата тия пари, те са произвели цяла една пертурбация. Ти си имал цяло едно сражение. Ти мислиш, че като вземеш парите, ще се уредят работите. Няма да се уредят. Ти си образувал едно отношение, не с касата, с господаря на касата.

Та казвам, сега тия са големите нещастия, които днес сполетят хората на света. Всичките сегашни хора проповядват учението да се освободят от срама. Тогава кой е цярът да се освободят от срама? Всеки може да се освободи от срама. По два начина. По негативен начин, като отхвърли всяко престъпление от себе си! Второто положение, **СРАМЪТ МОЖЕ ДА СЕ ЗАМЕНИ С ЛЮБОВТА!** Срамът е винаги едно отрицателно качество, което помага на хората. И докато това същество, то е най-слабото разколебаване на човека. То е първият лъч на съграждането на човешката съвест. Когато съвестта се събужда, човек се срамува, че не е помогнал, че не е направил услуга. И в него естествено иде едно силно чувство на срам. След срама иде съжалението и ред други чувства.

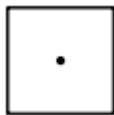
Но срамът е едно проявление на човешкия интелект. То не е на сърцето. Сърцето е крайно безочливо, но умът се срамува. Имаш предвид

отношенията на хората; как ще погледна хората в лицето; как ще погледна баща си, майка си, как ще погледна приятелите си? – Ти се срамуваш. Този срам може да се яви и от ред други чувства.

Та казвам, в този случай срамът е едно чувство, едно предпазване от една голяма опасност, която за бъдеще може да ви причини хиляди страдания. И ако ти опиташ този срам, ще опиташ най-малката болка. Срамът е най-малката болка, която можеш да опиташ, за да се спасиш. Пък ако ти пренебрегнеш срама, неговите предупреждения, тогава ще дойдат най-големите страдания, ти ще се натъкнеш на най-големите страдания, които ти не си сънувал. И сега, защо съществува срамът? Аз изваждам заключение. То е едно хемеопатическо лекарство, за да не дойдат големите страдания, които могат да ни сполетят. И срамът иска да ни избави от големите страдания; срамът е, който се явява, за да се запазим от голямото страдание. То е едно подканване, подрънкване – дзънн..., ти да се спреш. Ако ти обърнеш внимание на това ПОДРЪНКВАНЕ, ти ще се спреш и ще четеш неговия надпис, вляво или вдясно. Пък ако не обърнеш внимание и не се спреш, ще паднеш в това положение, дето ти не си го искал.

Да допуснем сега, че този X след като направите едно разкритие, видите, че е равен на числото 2. Или числото 2 аз го вземам в даден случай, след като вие сте се запознали с вашия учител, в гимназията или в университета, но да вземем гимназията понеже там е развито съзнанието, вие намерите, че вашият учител е добър и умен. Вие казвате, две качества има нашият учител, той е много умен и много добър човек. Аз го тургам числото 2. Тогава именно в какво седи добродетелта на този учител? Кога считате вие един учител добър? Или кога вие сте го считали добър? Нали сте били в гимназията, кой учител наричат добър? Учители, които ви туриха високи бележки? Аз ще ви дам една моя представа, някой път учениците какво са представлявали. Има такива добри учители. Той е тъй досетлив учител, забележи, че ученикът падне духом, тогава той мине покрай него, усмихне се и каже: Ще се оправи работата! Ще оправим тази работа! Това той направи през месеца веднъж. Тогава ученикът каже: Добър е нашият учител! Защо е добър? – Срещна ме на пътя и каза: Ти не се бой, тази работа ще се оправи! Случило се е, че учителят му турил 3, имал е желание да му тури повече; ученикът усеща това, казва, три ми тури учителят, има вече едно недоволство. Ученикът погледне, иска да си измени мнението. Но учителят разбира това нещо, той го потупа и каже: Аз ти турих 3, но ще се поправи тази работа. Ще поправим 3-те! Тогава на мястото на тройката, какво ще дойде? По-хубава бележка от 3-те няма. Най-хубавата бележка е 3! – А, казва ученикът, три ми тури. Тогава учителят казва: Хайде 4. После пак погледне, че се усмихне, хайде 5. Изяснете сега тия бележки в съзнанието на учителя. Те означават три велики етапа. Три велики

подтици, които могат да се явят, да се родят у човека. Законът на 3-те



какво означава? На 4-те? Щом учителят му тури 4, геометрически, вие 3, 4, 5 имате квадрата. Тези ъгли това са полесражения, а вие сте в центъра. Щом ви турят 4, учителят казва: Слушайте, вие в живота си трябва да имате такива сражения. Че вие трябва да бъдете готови всичките си крепости да усилите. Пък щом тури 5, това е закон на работа. Ще работиш там, ще се спретнеш да работиш и ще се изпотяваш по 10 пъти на ден! Не тази работа да переш ризи в коритото, това не е работа, това е забавление. Не и да жънеш и да копаеш. Това е упражнение. Не и да вземеш чука и да събаряш. Това е събаряне. Но да вземеш чука да градиш, това е градене! Ти можеш да вземеш и да съградиш един палат. Този учител като ти е турил 5 казва тъй: Ти имаш една работа в своето сърдце, ти трябва да разбираш онзи велик закон, да почистиш сърдцето си, да стане чисто като кристал! И като погледне учителят към трите казва: Единство с Бога трябва да имаш! Тогава ученикът гледа и подига рамената, не разбира ученикът – единство с Бога? Тогава в света учителят ще му даде ниви, 4 ще му тури. 4 това са ниви големи, земя. Тогава ученикът погледне, каже: Това го разбирам, но Господ да е горе, де да го зная, горе ли е Господ, долу ли е Господ? А нивите вече имат една реалност. А 5-те вече означават общественото положение, министър, професор, владика, патриарх! Е добре, той ти тури вече 5. Тогава след като ти тури учителят 5, ученикът какво казва тогава? Нали знаете – хъм, 5 имам! А горкият като има 3, казва: Три. Но пак се утешава. Казва, благодарение, че се минава с 3.

Сега това са ред разсъждения. Смешната работа е, че вие считате 3-те, казвате, загазих я, аз мислех да имам 5, да стана човек в света, а учителят ми писа 3. Няма нищо и ние минаваме. Или тогава казват: Смачкаха ми фасона. Питат го: Колко ти туриха? – Е, три. – Ние мислим, че все си малко по-способен! – Е, толкова ме оцени учителят. Но ще похвалите онзи способния ученик. Той трябва да разбира висшата математика. 3 и 4 колко правят? 7 и 5? 12. Той трябва да стане астролог. Тогава, щом са му турили три, той трябва да намери един, на когото са турили 4, и един, на когото са турили 5, и да направи ортаклък с тях. Да събере числата 3 и 4 и 5 – 12. Той търговец трябва да стане. 3 е третата зодия. От Овен, Телец, Близнаците. А 4-те коя зодия е? Рак. А 5-те? Лъвът! Ти на българина му кажи 5. Ще видите българинът защо е взел лъва. На петата зодия, лъвско сърдце трябва, той и генерал става. Българинът въобще има голяма слабост към числото 5. Много обича той числото 5. Ти му дай една лекция и тури 5 стотинки, всички ще дойдат, но дай една лекция и тури 3 хиляди на лекцията – нито един! Ако туриш 3 хиляди, или 300, или 30, колко души ще дойдат? Сега, повече ще дойдат. Сега ние се отвякохме, нали. Тия (са)

психологически работи. Та в разбирането на числата, ако тебе първоначално учителят ти е турил 3 или представи си, че учителят най-първо те здрависа с единица. Той казва, какво значи единицата? Ти изучаваш философията на космоса: Че всичкият космос е станал от единицата. Здрависа те учителят с двойката. Не разбираш, какво трябва да кажеш. Той казва, ти трябва да научиш закона на еволюцията, как е станал светът от единицата. Единицата е станала двойка. А тройката е производителната сила на природата и да произведеш; да почнеш ти да мислиш; а ти можеш да мислиш, да имаш един резултат, само като имаш числото три. Ако нямаш едно добро тяло, едно добро сърдце и един светъл ум, ти никога не можеш да мислиш! Това значи 3-те. Та казвам, понеже вие сте ученици в света и претърпявате промени, аз сега превеждам, взимам основните неща от училището и понеже и вие се намирате в едно училище, дето и единица ще има, и двойка, 3, 4-ка, защото всичките изпити все ще държите, на много предмети ще ви скъсат. В закона на природата, щом те скъсат на един предмет, турят ти единица, показват ти какво ти не достига, казват ти тъй, ти не познаваш основния закон, върху който почива природата, космосът. Върху този предмет ще вземеш да проучаваш! И оттам насетне тази единица расте. Досега най-ученият човек в света си е дал мнението и е казал, че от създаването на света, вселената сега е три пъти по-голяма, отколкото първоначално. Той развива теорията, че вселената расте като един мехур. По-напред мехурът е бил надут по-малко, а сега три пъти е надут повече. Първоначално е имал хиляда милиона светлинни години, а сега има 3 хиляди милиона години, расте и казва, че още ще расте за бъдеще. Колко ще расте? И тогава учените хора казват тъй: Докога ще расте? Какво ще стане след това? Ще дойде до едно място, ще почне пак да се свива. И като се свие казвате, какво ще стане? Аз ви казвам, след като е изгряло слънцето какво е станало? Образува се е денят. А след като е залязло слънцето какво е станало? Станала е нощта. Питам, в залеза слънцето загубило ли е нещо? Не. При изгрева слънцето спечелило ли е нещо? Не. Ние казваме в 24 часа, 12 часа са нощ и 12 часа ден. Питам като вземете цялата земя, когато на противоположната страна на земята е нощ, на другата какво е? Ден. Когато вие спите, другите са будни и работят. Питам тогава, защо ще кажете, че животът е нощ? Нощ може да има само за вас. Ден и нощ, добро и зло съществуват тъй по същата необходимост на нашето битие в материалния свят, както съществуват денят, светлината и нощта; те съществуват по единствената причина, понеже земята е съставена от гъста материя и слънчева светлина. Когато се огрява от светлината едното полушарие, тя не може да проникне в другото. И вследствие на това казваме, че има нощ на противоположната страна, на тази неогрятата страна. Огрятата е ден, а неогрятата е нощ, според нейното въртене и тя се огрява после от слънцето. Та казвам, когато ти се намираш в нощта на живота, когато ти се намираш в закона на най-

голямото противоречие, то в противоположния полюс на твоето битие се намират същества с противоположни тенденции и качества. И трябва да знаеш точно, на противоположната страна на нощта се намира денят. Следователно, умният човек щом като знае къде се намира денят, той може да се подигне да мине на другата противоположната страна на полушарието. Да кажем, вас ви е страх от невежеството, нали? Е, коя е причината за страха от невежеството? Не помните. Кой са причините за непомненето? В съзнанието ви има по-гъста материя, която не ви дава възможност да помните. Когато човешкият ум се напълни с непотребни желания, човек почва да губи своята памет. Щом човек почне да се безпокои много за своето вземане и даване, веднага изгубва своята памет. Та първото нещо, което е необходимо за човешкото сърдце, то трябва постепенно да се облагородява, за да може човешкото съзнание да се очисти и човек да добие своята памет. Щом човек изгуби своята памет и своите способности, той почва да остарява. При остаряване става промяна в съзнанието и човек казва: То се свърши! То се свърши! Нищо няма да направим. Нищо няма да направим. И той наистина остарява и се смалява, и излиза от орбитата на живите хора. Питам, след като е излезнал от орбитата на живите хора, къде отива? – Отива при умрелите. А щом отиде при умрелите, ще каже: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите“. А аз казвам така: Това е една крива философия. При смъртта ти ще дадеш едно сражение на дявола. Там ще имаш такъв бой! (Учителят се боксира с ръцете си). Че ако те бие дяволът, ти ще излезнеш с пукната глава. Той ще ти вземе всичко, ще те умъртви. Смъртта не е нищо друго, освен ще се бориш там. Можеш да изгубиш тялото си, всичко ще изгубиш, но ако победиш, няма да се дадеш да те върже дяволът, че да те занесе в ада! Като победиш дявола, ще кажеш, дяволът всичко взе, но той избяга. Ще кажеш, всичко изгубих, но победих. Като се откачиш от ръцете му, да знаеш, че си извоювал своята свобода. Ще наточиш ножа си като умираш. Ще туриш 10 ножа, когато се биеш! Че тъй, сражение е това! Най-голямото, най-страшното сражение, което някога сте виждали! Как са ви лъгали, че ще се мре. Не е така! И ако ти в това сражение можеш да победиш, ти си герой! И тогава като влезнеш в небето, ще те посрещнат, ще ти турят венец. На кого тургат венци? Който е победил. Пък ако не си победил, никакви венци няма, ще се срамиш, с рани ще бъдеш. Пък ако победиш, песни ще има!

Та казвам, не трябва да бъдете стари хора, слаби хора, стари баби. Аз не зная, но по някой път вие при сто лева борч клетнете; при един ден глад казвате: Закъсахме я, ще умрем гладни. Не! Смели трябва да бъдете. Ще проповядвате едно учение, аз по някой път ви гледам, вие ставате много малодушни. Пък като ви кажат: Този е от новото учение. (Учителят моментално се отдръпва назад.) Вие казвате: Не, не, не. Слушайте, ти ще кажеш, преди хиляди години аз учих новото учение. Аз не го уча сега. Аз

още в райската градина с Адам го учих. И аз не мога да се откажа от това учение! Аз го носих със себе си! Аз там го учих! – Че ти беше ли в рая? Бях, как не. Аз знам, веднага ще кажат, че вие сте обезумели. В рая сте били. Като кажа, че съм бил в рая, безумен съм. Пък ако кажа, че съм вънка от рая, умен съм. Тогава аз ще им кажа тъй: Аз съм от тия, които останаха в рая, а вие сте от ония, които излезнахте от рая. Те кажат, ние не вярваме в тази работа. Не вярвате, понеже сте извънка рая. И казвам, трябва да си спомните. Туй учение не е учение, което сега ви се проповядва, това учение много пъти са ви го проповядвали, трябва да си го спомните. Това учение вие сте го учили всъщност. И всичкото спасение на човека седи в това, да си спомни това минало, както тогава са ви говорили, тъй и сега Господ ви го казва. Вие сте млади; казвате, ние не сме от новото учение. Е, от кое учение сте? От старото? Старото учение – това е дяволът, нищо повече! Разбра ли! Новото учение това е Любовта! Това е Мъдростта, Истината! Това е всичко възвишено и благородно!

Сега нека седи тази мисъл във вас. Новото, това е свободата в света! Новото това е милосърдието в света! Човешината в света. Ново е всичко онова, което дава подтик! Това е новото! Какво ще се срамувате? Някое верую ли е това новото? Никакво верую не е! Всичките веруюта, това е старото учение на дявола. Имало един Бог, който имал три лица и убивал хората. А имал три лица. Нас не ни важат тези три лица. Ако е с три лица и убива, ние не го обичаме, но ако е с три лица и обича, тогава ние го обичаме с всичкото си сърдце. Че така, ще бъдете смели да говорите Истината! Може да страдате за Истината. Че такива бяха всичките велики хора в света. Когато питаха Христа, ти кой си? Той какво каза? Ако каже, че не познавам Бога и не върша Волята Му, аз ще бъда първият лъжец като вас, но аз Го познавам и Волята Му върша. А вие какво ще кажете? И вие когато говорите – не мога да върша Волята Божия, това е дяволско учение! Как не можете? Вие не искате! В моя ум това е една лъжа – не можеш. Да ядеш можеш, да носиш пари в джеба си можеш, а не можеш да работиш, да ги спечелиш. Можеш, как не! Можеш да бъдеш господар на парите, можеш да бъдеш стопанин на знанието в света. Сега тази е мощната идея, която трябва да проникне, за да бъдете творители! Вие страдате, вие погледнете и кажете, ние какво можем да направим. Какво можеш да направиш, това е друг въпрос. И какво Бог чрез тебе може да направи е друг въпрос. А какво ти без Бога можеш да направиш, аз знам какво можеш ти да направиш.

Та казвам, вие сега ще имате едно ново верую. Искам да ви кажа, новото верую какво трябва да бъде във вас, не да лъжете хората. Като кажеш, че джебът ми е пълен, да е пълен. А не да кажеш, че е пълен, когато не е пълен; нито че е празен, когато не е празен. Щом имаш една идея, ти я изкажи. Че когато онзи извор, който тече, не трябва ли да каже нещо?

Всичко каквото знаеш, няма да кажеш, но все таки трябва да кажеш нещо, за да покажеш, че ти си един човек, който имаш нещо. Ще кажеш по новото учение Бог е съградил целия свят. Новото учение, това е учение на Бога, който носи живот! Живот през всичките векове. Той е носил свобода на хората. Какво е новото учение? Ако го определим ново, то не е никакво ново учение. Та новото учение е това, което всякога коренно променя живота на хората. То е учение за човешката душа, за човешкия дух, за ума на човека. Тъй трябва да разбирате. И ако дойде някой, вие ще кажете какво разбирате под новото учение. И ако той ви каже, вие от новото учение ли сте? Ще кажете: Всякога съм бил от новото учение, в рая съм бил и рая сте виждали. Значи това какво показва, че трябва да влезне тази идея, че сте били в рая. Искате да бъдете в рая. Защо? Отде е влязла тази идея във вас? Вие искате да се върнете там, дето сте били по-рано. Да.

Сега, започнахме с какво? Със срама, а свършихме, до какви заключения дойдохме? – Сражение със смъртта! Човек, който разбира срама в пълната смисъл, може да се сражава със смъртта, а който не разбира срама, той не може да се сражава със смъртта! Човек, който разбира срама, може да побеждава дявола! Всичко в света може да побеждава. А човек, който не разбира срама, смъртта всякога ще го побеждава. Или той всякога ще бъде победен от дявола. Или научно ще ви кажа: Човек, който не прави най-малките погрешки, животът му е турен да прави погрешки. Ще кажете, че е съвършен. Това значи да престанеш да се срамуваш, значи абсолютно да не правиш никакви погрешки. Щом престанеш да правиш погрешки, да не правиш най-малкия грях в света или щом знаеш отгдето започва най-малкия грях, ти си турил една основа в живота и ще бъдеш успешен в живота! Тогава ще знаеш по кой начин всяка една работа може да бъде извършена, за да имаш успех. И няма да имате тогава тия несретици, от които сега се оплаквате.

Та казвам, психологически всички ще се опитате. Всеки ще опита себе си. Аз бих желал да дойдете до този срам, който първоначално сте имали. Като дойдете до там да знаете, че сте видели първата добродетел. А като видите добродетелта, дето има срам, има и радост. Радостта е едно естествено положение. Като видиш доброто и се зарадваш, това е първият лъч, който е огрял в душата ти. И казва: Изгря слънцето! Мога да работя вече.

Следователно, срамът е една предпазителна мярка от онзи първия грях, а радостта е онзи велик подтик да намерим целта на живота. Това са двете положения, от които вие младите всякога трябва да изхождате. Срамът да седи като крепост, а радостта като един велик подтик в душата ви!

Сега аз искам да остане във вас положителното, една положителна мисъл. Не, да не ядете, но да ядете най-хубавия плод! Не да не пиете, но винаги да пиете най-хубавата вода! Не да се отказвате от живота, но да имате най-хубавия живот! Най-хубавото всякога!

Отче наш.

7.15 ч.с.

Човешките косми

11 година

8 лекция 1 мл.ок.кл.

20 ноември 1931 г. петък, 6 ч.с.

(хладен вятър духа, скреж пада, облачно.)

Изгрев.

Тайна молитва.

Тема имате ли? (Не.) Резюме? (Не.) Пишете върху ТЕМА: РАЗЛИКАТА МЕЖДУ ДИНЯТА И ЧЕСЪНА. Мислите ли, че произходът между динята и чесъна е един и същ? Какъв е животът на чесъна? Към кои спада той? Някои от вас, които сте проучавали въпроса? Тогава как ще развиете темата в какво седи съществената разлика между чесъна и динята? Е, представете си, че един човек има характер на чесъна, а друг човек има характера на динята. Как ще обясните два такива характери? Представете си един човек, който постоянно все рита, сърди се; той не мяза ли на чесън? А един благ човек мяза на диня. Следователно един лош човек и един добър човек по какво се различават? Какво има в състава? Тогава, ако произходът на всички лоши хора е все от чесъна, всеки, който мине през чесновия лук, мяза вече на него. Тогава какво бихте съдили, какви са били условията според закона на наследствеността, според който се е явявал чесънът. В кой клас поставяте чесъна? (Чесъна поставят в семейство лилиецветни.) Какво съществено имат те? (Имат луковица и числото 6 и 3

в цвета играе рол.) Е, някои от вас проучете малко какво говори ботаниката за чесъна и динята. Не да философствате за чесъна. Ние от философия не се нуждаем за чесъна.

Тогава пишете и друга тема: РАЗЛИКАТА МЕЖДУ ФИЛОСОФИЯТА И НАУКАТА. Сега направете един разбор върху 4-те главни пророци: ИСАЯ (66 гл.), ИЕРЕМИЯ (52 гл.), ИЕЗЕКИЛ (48 гл.) и ДАНАИЛ (12 гл.). За следуюния път пишете върху това като ТЕМА, че после другите теми.

Някога задавали ли сте на себе си въпроса: КОИ СА ОНИЯ УСЛОВИЯ, ПРИ КОИТО ЧОВЕШКИЯТ ХАРАКТЕР СЕ МЕНИ? Да вземем двама хора, които се различават по характер; единият от тях кротък и смирен, а другият е енергичен и буен. Ако попитате един френолог, той ще ви каже, че причината у военния е тази, че главата отзад е по-широка. Това не е обяснение. Това е един факт: че хората с широки глави са гневливи и когато тилът е широк отзад, са пак буйни. Когато главата е тясна, хората са по-кротки. Тези, които са дългоглави. Кога човек се уморява. Да кажем някой е ходил на разходка, не се е уморил, а друг се е уморил. Питам, ако един ходи само един километър, а друг ходи 50 километра, каква е разликата? Значи по-голяма енергия е изразходил. Усеща по-голяма умора. Разбира се добрите хора в света имат друг произход. Добри и лоши хора не произлизат от един и същ вид. От начало те се диференцирали, има някоя вътрешна причина. Сега да допуснем, някой път човек се гневи на другите хора, но някой път той се гневи и на себе си. Вземете човек, който казва, че се е отчаял и мисли да се самоубие. Среща голяма несрета в живота си, някой военен, някой генерал, за да не попадне в плен, той ще се самоубие. Но интересно е, трябва едно знание, което да даде една посока на човека, нали? Често в света има един относителен морал или относителни съждения. Допуснете сега, нали хората обичат да заколват едно агне, това не се счита за грях, за престъпление, нали? Но, ако В. заколи своето агне, това се счита в реда на нещата. – Право има да го заколи. Но ако В. заколи едно чуждо агне Ч., това се счита вече за престъпление. И то престъплението не е, че той е заклал агнето, а го съдят, обвиняват го, могат и да го накажат, че той заклал ЧУЖДО агне. Сега по същия закон, ако бъркаш в своя джоб и извадиш пари, това е в реда на нещата. Но ако бъркнеш в чужд джоб и извадиш пари, веднага ще те накажат. Сега отношението не е, че парите са взети, но защо в чуждия джоб бъркаш. Както не, че агнето е заклано, но защо чуждото агне е взето. Питам, какъв морал може да има в това? Моралът може да е в това: ТИ НЯМАШ ПРАВО ДА УБИВАШ ИЛИ ЗАКАЛЯШ АГНЕТО! А дали е твое или чуждо, в това няма разлика. А сега хората казват: Своето можеш да заколиш, но не и чуждото. А какво право има в това да заколиш своето агне?

Запример, ако ще имаш интерес отнякъде, ти ще му кажеш истината, но когато нямаш интерес, ти ще му кажеш лъжата. Запример, всеки един от вас би казал истината, ако го заставят да я каже. Биха заставили, който и да е от вас, даже някой, който никога не е говорил истината, като му дадат сто хиляди английски, той ще я каже! Ако ти можеш да го убедиш, че той може да стане богаташ, той ще ти каже истината. Обратното е, ако богатият човек знае, че той може да осиромашее, ако каже истината, той няма да я каже! Ще каже лъжата. В такъв случай хората нямат понятие какво нещо е истината. Днешните хора, като кажат, кажи истината, те разбират – ти нямаш право да колиш чуждото агне! До там са дошли! Истината, като е за твой интерес, ти можеш да я кажеш, но като е против, ти тургаш лъжата на място. Сега вие може да кажете, че вие правите едно изключение, но наблюдавали ли сте себе си в живота си. Много пъти една черта има у човека: Някой път говори истината, някой път полъгва, те не са от лошите лъжи. Запример, питат някой ученик в клас: Защо не дойде? – Е, корем ме болеше. Него никакъв корем не го е боляло, а казва: Корем ме болеше.

Но работата е защо човек не трябва да лъже? Или защо трябва да каже истината? В лъжата има едно качество, тя винаги руши! Всяка лъжа, каквато и да е тя, от какъвто и да е характер, тя все ще разруши нещо у човека. И ако един човек през целия си живот би лъгал, той ще се деформира с тези думи. Начините и методите, с които може да си служи човек, веднага ще го деформират и веднага ще бъдат против него. Сега забелязва се, у всички тия хора, които обичат да лъжат, те са крайно страхливи, чрезмерно страхливи. Сега то е едно съвпадение, страхливи са. Защото страхът е спътник на лъжата. Сега аз не говоря за неверни работи. Неверните работи произтичат от съвсем други причини; когато човек не знае, много пъти той може да произнесе някои лъжливи работи, то не е лошо. Но кажете ми сега една лъжа по същество. Нали има закон: Не убий! За отмъщението някои казват: Убий го! Как го наричате това – убий го! Да допуснем, че вас ви викат за свидетел и дават ви една крупна сума, да кажете, да свидетелствувате: Той уби, аз го видях. Той уби човека? Кое е онова сега, което ви заставлява да кажете една лъжа? Все таки трябва да се плати нещо. Може ли да се каже една лъжа, без да се плати нещо за нея? Детето обича да лъже, понеже ще го бият, ако каже истината. И за да се избави от закона, то веднага ще каже, какво ще каже?

Сега вие сте дошли до едно положение; било е време, като деца сте говорили. Доста време са лъгали хората. И виждате, цялата тази култура какво е произвела? – Лъжата вътре в тази култура. Разбира се ред елементи има, които лъжата е покрила. Но всякога лъжата прави човека крайно несамостоятелен! Най-първо да говориш истината не значи да разправяш

на хората всичко. – Къде си ходил? Кой е най-разумният отговор? Колко отговора могат да се дадат на този въпрос? Срееще те някой и те пита: Къде си ходил? Ако си крайно неразположен, какво ще отговориш? Или ще махнеш с ръка или ще отминеш и няма да кажеш нищо. Колко отговора могат да се дадат? (По работа.) Отивам за хаджилък. Или къде отиваш? Отивам да си плащам дълговете. Представете си сега такъв случай. Учителят пита ученика: Кажи ми знаеш ли си урока или не? Няма да те изпитвам, но кажи ми: Знаеш ли си урока? Ако го знаеш, няма да те изпитвам, ако не го знаеш, ще те изпитвам. Какво ще кажете? Да кажем, учителят разчита на вашата дума. Казва, ако си знаеш урока, няма да те изпитвам, ще ти пиша 6, пък ако не го знаеш, ще те изпитам. Разбира се, някои от вас ще кажат: Изпитай ме! Защото не знаеш.

Та съвременният морал, съвременните ваши мисли трябва да ги подложите на една вътрешна критика. Запример, много пъти вие се считате онеправдани в живота. Така е. Не само вие сте онеправдани. Преведете ми един човек, който не е онеправдан. Няма нито един! Без разлика и добри, и лоши хора все са неоправдани. Най-първо вие не сте толкова висок, колкото трябва да сте висок. И не сте толкова широк, колкото трябва да сте. Краката ви не са толкова хармонични спрямо тялото, колкото трябва; а все имате един дефект; и главата ви не е толкова голяма, колкото трябва да е. Ръцете ви не са такива, очите ви не са. Мислите ли един човек, на когото главата му не е такава, каквато трябва да бъде и на когото ръцете не са такива, каквито трябва да бъдат и краката му, мислите ли, че този човек може да мисли правилно? Може, но каква ще бъде неговата мисъл? Ще кажете как да не можете? Той е все същият закон, ако опнете една жица на някоя дъска и кажете на най-великия виртуоз: Изкарай една песен! То все ще бъде някоя песен, но каква песен ще бъде тя?

После, да ви наведе на другата мисъл, научно. Един човек, на когото главата има много малко косми, какъв е неговият характер? Главата му се вижда, прозърта, много малко косми има. Нали сте виждали такива хора, които имат много косми на главата си, какъв е техният характер? Хора с голите глави са по-груби, по-опасни са те. Сега аз ще си послужа с една аналогия. Де има по-големи пороища, дето има гори или дето има голи върхове? – Голи върхове. КОСАТА Е ЕДНО СРЕДСТВО, КОЕТО УРАВНОВЕСЯВА МИСЪЛТА. Сега аз говоря за косите на една нормална глава, когато има известно отношение между широчината и ръста. Защото има една ръст, на която трябва да се тури известна глава. Има известно геометрическо съотношение между главите и развитието. И когато се каже, че трябва да се развие човешкият характер, най-първо трябва да се поставят частите, които са в плана във вас. В ума ви може да седят някои

идеи, да организирате характер. Но вие не можете да образувате характер, докато не знаете плана на вашето развитие на земята, какъв трябва да бъде.

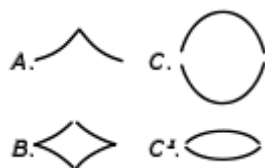
Запример, вземете онези хора, които имат валчести лица, и онези хора, които имат продълговати лица. Те по характер едни и същи ли са? Не са. От едно валчесто лице ти не можеш да изискваш онова, което се изисква от продълговатото лице. Онези с валчестите лица са пъргави, но не са за тежка работа. Те не обичат тежка работа. Но въобще дипломатът трябва да има валчесто лице. Глава обла трябва да има. Ръцете му не трябва да са много малки тантурлясти. Тантурляст с изрядно благоутробие. Въобще дипломат човек е онзи, който всякога има засмяно лице, много учтив. Въобще хора с валчести лица, има изключение от тях, те имат по-изящна обхода отвънка.

Сега, за следуюния път: Нарисувайте един дипломат. Постарайте се малко да нарисувате такъв образ. Същественото е човек да изучава формите. Сега вие все боравите с ония готовите величини, които съществуват, с готовия капитал, който съществува в света. Сегашното знание няма почти никакво отношение към характера на човека. Например ботаниката какво отношение има? Онзи ботаник може да има такова отношение: полезните растения той ги използва. А пък ония отровните, вредните, той може да ги употреби за лекарство. Но какво отношение могат да му допринесат растенията за бъдеще при възпитанието? Изучавайте ботаниката в правата смисъл, както е в природата. Тя ще окаже върху вас известно влияние. А щом дойде сега, да кажем, може някой да се увлече в астрологията, после трябва да дойде тя. Астрологията е толкова далеч, тези небесни тела. Наблюдавали ли сте вие какви хора са астрономите? Кои са тези наблюдателните хора? Кои обичат звездите? Сега разбира се, астрономията трябва да дойде после. Човек трябва да бъде готов за това. Тя ще даде едно разширение, един простор на неговия ум и сърдце за онова идейното. Другояче човек. За сега астрономите приготвяват само данни върху слънцето, върху вътрешните състояния на слънцето, за отношението на звездите. Според сегашната астрономия, слънцето е горящо тяло, (в) звездите почти никакъв органически живот не съществува. Следователно, имаме една вселена, запалена само с огньове, която се върти из пространството и обикаля върху нашето слънце. Земята е една планета. Да се намери една планета, която да не гори, дето огън не гори. И благодарение на това, че земята не гори. Много слаба е температурата. Но въобще окултната наука твърди, че всичките светове са светове за много напреднали същества, които трябва да живеят, тук на земята са тези от земята, които след хиляди години ще бъдат кандидати да идат да живеят на слънцето и да се върнат. Та казвам, сега, трябва ви сега и

на вас една наука, която да обобщи сегашните науки, да се ползвате от тях.

Да допуснем сега, че вие изучавате сега физиономията. Докато вие изучавате хората, добре, но като почнат да изучават вас? Вие изучавате хиромантията, докато изучавате чуждите ръце. Но като почнат да изучават вашите ръце? Да. Та в окултните науки най-първо човек трябва да започне от себе си. – Да изучава и себе си. Ако вие имяхте едно огледало, което при всяко едно неразположение, което имате, отбелязва това; защото при известно състояние човешкото лице се удължава с няколко милиметра. При известно състояние човешкото лице се разширява, при други състояния то става обло. Или когато човек се учудва, какво става лицето му? Или когато се смее, какво става с лицето му. Удължава ли се при смях лицето или се разширява? Разширява се. При страха? Свиване става. И ако се измери ръката на човека при страха, тя се стеснява. Ако премерите при страха вашата гуша, ще намерите разлика. Щом се махне страхът, веднага ще видите, че вашият врат и той ще се измени.

Та казвам, сегашното лице е образувано от ред безбройни променения. Всеки ден лицето ви се мени. Постоянно се мени. Запример дойде някое



песимистическо чувство. АВ. – това е песимизъм. Вземете, какво означава отвореното око С. (Учудване.) Учудване; но всякога, когато очите са отворени показва, че този човек е роден при по-малко светлина и вследствие на това очите са по-отворени, за да възприеме повече светлина. Но често тия големите очи показват известна страхливост. ОТВОРЕНИТЕ ОЧИ ПОКАЗВАТ СТРАХ! Когато човек се уплаши, той отвори очите си. Понеже той иска да схване всичко, за да разреши въпроса. Онзи, който не се страхува, на него очите не са тъй отворени С¹. Но това са ред наблюдения, това не е една систематическа наука, понеже има доста изключения. Изключенията зависят от факта от приспособлението, много пъти човек се въздържа. Например у него са личните чувства или тщеславието, да не покаже, че той е страхлив, той реагира върху това чувство.



Сега аз бих желал да ми кажете, какъв човек се крие под тия косми 1 и 2. Научно каква е разликата между тия две глави? – Двата характери. Какъв е единият характер и какъв е другият характер? Кой бихте избрали сега? Представете си, че бихте гласували за един професор в университета. Да кажем, че имате право като студент да гласувате. А това са двата професори. За кого от тях ще гласувате? (За къдравия.) За този? (1) Нямам нищо против, но този с къдравата глава винаги ще закъснява, понеже ще му вземе доста време да се къдри. Сега защо за къдравия ще гласувате, на какво основание? В дадения случай вие трябва да знаете формата на нещата. Тия къдравите косми какво означават? Този човек с къдравите косми, той е много припрян човек, своенравен, упорит; живели ли сте вие с човек с къдрави косми? Но зависи общата форма да е хармонична. Защото зависи и от главата. На каква глава е къдравината на космите. Има една къдравина, която тъй прави впечатление. Та тъй по космите ще гласувате.

Допуснете, че тия двамата са банкери. Вие трябва да си вложите парите в банката. При кого от тях ще си вложите парите? Къдравият като поет може да напише нещо хубаво донякъде, ако е поетична натура. Но ако двамата са банкери? Най-първо ще гледате, защото в космите се показва характерът на човека. Вие сами върху себе си можете да правите изследвания. Вземете един косъм и прекарайте пръста си по него и вижте гладък ли е или не. Ако космите са гладки, то е един добър признак, но ако се гърчат космите, не са равномерни, като ги попипате не са изпредени добре, хубаво. Нали като вземете една прежда, вие я пипате, гладка ли е? Ако е гладка, вие казвате, че е добре изпредена, ако не е гладка, казвате, че не е добре изпредена. Коя прежда е хубава? Която е хубаво изпредена. Тогава и за космите е същото. Ако са добре изпредени космите, добре е. Ако косъмът не е добре изпреден, онзи, който ги е прел, не е майстор; пък ако космите са добре изпредени, който ги е прел, е майстор. Добре, сега това става в природата. Вие може да направите косата си в една година къдрава. Негрите имат много къдрави косми. Къдравината от какво произтича? От ума, от мислите или от чувствата? Това е известно съчетание, при известни мисли, те могат да образуват къдрава коса. Те си имат свой психологически и физиологически произход. Къдравите косми показват, не че упоритост и своенравие, но показват преобладаващо влияние на чувствата. И всякога

човек ще произхожда от едно гледище. Какво говори сърдцето. Той най-първо ще слуша какво казва сърдцето, после ума си слуша. Пък ако са гладки космите, той по-напред слуша ума си, после чувствата си; това са два типа. Те не са лоши. И двамата са добри хора. И двамата са отлични; аз и на двамата, ако имах пари, бих вложил половината от парите си в банката на едного и половината в другия. Но всичките пари не бих вложил само в едного. Защото тия двамата души, тъй както са устроени космите им, те не са дотам хора далновидни, те са честни, но не познават външния живот. И може да се случи някак си, да стане една криза, че да изгубят парите си. Пък ако си по-умен, задръж парите в себе си. Защото по-добър banker от самия тебе няма. И ако внесеш пари, внеси две трети, пък едната трета остави в себе си. Това е най-доброто.

Та казвам, когато космите почнат да се бръчкат и когато нектите и те почнат да се бръчкат; когато се къдрави косите е хубаво, но когато се къдравят нектите, тогава знаете ли какво ще стане? И тогава ако вземете главата на тези хора, които са с къдрави косми, не всичките косми са къдрави. Нали у някои хора космите вървят първо гладко, а после стават къдрави, долу като се спуснат, те стават къдрави. Запример, къдравите косми при едно валчесто лице ще дадат един характер, а къдравите косми при друго лице, при продълговато лице ще дадат друг характер. Гладките косми при едно валчесто лице ще дадат един характер, а при продълговато лице ще дадат друг характер. Та за всяка глава друго лице. Това е мода. Разбирате ли и природата си има своя мода. И според кой какви косми иска, такива косми му дава природата. Те не са много промените.

Значи, зад човешките косми седят човешките чувства. И онези хора, които имат обилно косми, имат повече косми, по-голямо изобилие на живот има в чувствата, наследили са повече жизнена енергия. Затова е необходимо човек да държи космите си в изправно положение. Да държиш космите си в изправно положение, колко пъти трябва да си миеш главата в седмицата или в месеца? Кой от вас практикува всяка седмица да си миеш главата? И какво влияние упражнява това? Кой от вас се мие на месеца веднъж? Но кой от вас практикува това на месеца веднъж да си мие космите. Да се квасят космите, главата, това е добре, но да се мият космите с много сапун, това не е хубаво. Измивайте главата си с чиста вода, такава балканска вода, чиста е добре. Не зная с много сапун всякога не е хубаво. Понеже сапунът сам по себе си съдържа много мазнини. Според вас колко пъти човек трябва да си миеш главата? Нямайте опитност. Има някои от вас, които имат установени навици на миене. Миенето на главата трябва да произведе известна промяна в характера на човека, не само да му е приятно. Защото мнозина, след като си измият главата, се простудяват и вследствие на това не се мият често.

На първо място човек трябва да има предвид онази хигиена (на) своите мисли, онази хигиена на своите чувства. – От космите си той трябва да следи какво е състоянието на неговия ум. Защото всякога щом има известна дисхармония в мисълта и в чувствата на човека, веднага тази дисхармония се явява и в космите му. И затова е необходимо по някой път да имате един гребен, с който по един механически начин да регулирате своята мисъл. **10 ПЪТИ НА ДЕН ПРОРЕСВАЙТЕ СИ КОСМИТЕ.** Носете своя гребен със себе си! И като седите чешайте косите си тъй гладко наредени по главата си. Нали сега това правят дамите, само че гребените им не са толкова прави. Трябва да имате специфични гребени за чесане. Като седиш да си вчеше хубаво косите. 10-ина пъти най-първо трябва да мине хубаво гребенът. Тогава ще направим един малък опит за една седмица. **ПО 10 ПЪТИ НА ДЕН ДА СИ ЧЕШАТЕ КОСАТА НА ДЕН.** Тъй почти през час да си чешате косата. И ще видите през седмицата какво ще бъде състоянието ви. Колко души от вас бихте направили опита? Но редовно 10 пъти през деня ще направите опита. Не да се забравите, но съзнателно 10 пъти през деня да си чешате косата. (За сестрите е доста трудно 10 пъти да се чешат на ден: коси, плитки...) Не така, само по главата да мине гребенът, плитката може да не се разплита. Сутрин като станете да се вчешете хубаво и вечер преди да си легнете, като си лягате пак да си вчешете косата и тогава да си легнете. Да направите един опит, да видим: Какво влияние оказват космите като вървят тъй гладко по главата. И даже онези от вас, на които главите страдат; ако човек концентрира силно мисълта си към главата, за една година ще израснат дълго космите му. Орехаването на космите се дължи на едно вътрешно неспокойствие. Или аз казвам, когато в човешкия организъм почне да отсъства влагата, веднага тя ще се отразява – космите в човешкия организъм оредят; същата роля, каквато играят растенията върху почвата на земята. Растенията са помпи, които държат водата близо. И там, дето няма растения, дървета, там няма влага – водата потъва много дълбоко. Та те със своя организъм държат водата по-близо до повърхността. И човешките косми играят същата роля. И те държат влагата на човешкия организъм.

Или ако нямате гребен, може някои от вас тъй с пръстите си да прекарате през косите си. По-хубав гребен от това няма. (Учителят с пръстите си прекарва през косите си няколко пъти.) Ако някои от вас нямате гребен, може и така. Само пък ако сте разтревожени, тогава извадете си гребена, понеже гребенът не е разтревожен. Щом сте разтревожени, вашите пръсти нищо не могат да ви предадат, тогава извадете си гребена и прекарайте веднъж, два пъти, три пъти през косите си. И щом се турят космите в паралелно състояние, тогава вече магнетизмът и електричеството почват да действуват, функционират правилно. По този начин може да се

въздействува. (Коя глава е по-хубава?) – Да падат косите от едната и другата страна. Даже аз бих препоръчал да имате в джоба си вместо кърпа в горния си джоб, да си носите едно гребенче. Тези модните кърпички, които сега носите в джеба си, са турени само за украшение. Аз харесвам този, който сега носи кърпичка в джеба си. Той контролира устата си. Човек трябва да има кърпа, за да спре устата си, да не говори много, с нея да я изтрива, пък онзи, който е нервен, да носи един гребен. Човек трябва да има два джоба: Ако речеш да кажеш нещо лошо, извади си кърпата, изчисти си устата; пък ако умът ти е малко тревожен, ще извадиш гребена си и ще си вчешеш косата гладко. Ще считате всичко това тъй естествено и ако някой ви види, ще бъдете толкова откровен да кажете: Ще извиниш, аз имам обичай да си вчесвам малко косата. Та ще бъдете толкова откровени да кажете самата истина. Представете си един оратор ще излезе пред публиката и ще си вчеше косата? (Това не е прилично пред публиката да си чеше косата.) Сега самият човек е един автор. Ти пред себе си, една голяма публика, излизаш пред огледалото и хубаво е, не е лошо.

Най-първото нещо, дръжте космите си в изправност. Когато имате условия. Онези, които искате да се самовъзпитате, това са от малките работи. Но малките работи често принасят голяма полза. Сега мнозина от вас, аз виждам сте завършили науките си, но от тези упражнения ще се ползвате. Сега колко души от вас, дигнете си ръцете, бихте се чесали по 10 пъти на ден. Но тъй разчитам на вас! Хубаво пък ще ви дадем по едно бонбонче. От днес ще почнете упражнението.

Станете сега.

Тайна молитва.

7.18 ч.с.

Студено и пак хубаво.

На време

11 година

9 лекция на 1 мл.ок.клас

27.XI.1931 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата Молитва.

Кое знание може да интересува човека? – Колко категории може да има? Ако един човек е излязъл от формата на рибите, кое най-много ще го интересува? Интересуват го рибите, разбира се. Ти може да му разправяш за много работи, но той обича да му разправяш за братята му, сестрите му, баща му, майка му. Ученият човек се интересува от учените, те какво са открили. От какво може да се интересува един кръчмар, от произведеното вино, от бъчвите, ракията, абсента, коняка? – От напредъка на културата, какво може да се ползува той?

Сега е мъчно да се произнесете за ония времена, когато е живял пророк Исаия и кои са причините да го заставят да говори по един или по друг начин? – В моите очи Иеремия е краен националист, партизанин, духовен партизанин, като че за него благото на еврейския народ е благото за всички. Когато еврейският народ го постигне нещастие, той плаче за него, като за своите деца, плаче ли плаче. Исаия е по-друг. Той казва: Няма нищо. А на какво може да уподобите Изекеила. В него има малко архитектура, той е инженер, разбирал е тази наука на инженерството. Когато описва своите видения, по механичен начин ги описва. Говори за колелета, за колела, в колела. Колелата се движат във всички страни, навсякъде се движат едновременно. Вие разглеждате Иеремия от ваше гледище, туряте му малко идеализъм. Има един външен идеализъм.

Когато рибаринът тури мрежата на гърба и върви, каква е неговата идея? – Мислите ли, че той отива да проповядва или отива да държи лекция на рибите. Той като отива там, казва: Голяма култура има за рибите. Вратата е тук, през която можете да влезете и хвърля мрежата. Като ги хване в мрежата какво им проповядва?

Вие ще кажете какво отношение може да има между един рибарин и нас. Между всички неща има отношение. Запример, вие хвърляте своята мрежа в мисловния свят и хващате една мисъл. Искате да хванете някоя мисъл на любовта, мъдростта, обичта. Един шаран е той. Като го хванете, какво ще правите? – Или обичта аз считам една добра крава, която може да доите. Хванете я, турите и едно въже. Турите я на вашия обор и я храните добре.

Постоянно говорите за вашата обич, но вашата обич не ражда вече, казвате, че е ялова. Какво ви интересува в кравата ви? – Нейното теленце и нейното мляко. Някой път вие се интересувате от науката дотолкоз, доколкото тя може да ви даде. Съвременните хора защо обичат науката? – Идейно ли обичат науката? – Прехранва ги тя. Това е то всичкото. А пък онази наука, която не храни, наричат я фантазия, мечти. Че не е нещо положително, което може да гради и прави са. Защото и в най-отвлечените науки и когато някой поет пише нещо и той има скрита мисъл. Не е толкоз желанието на поета да просвети света, а да покаже на света какво знае, да покаже своето разбиране.

Ако пророците не са успели досега, ако учителите не са успели досега, има нещо, което куца. Едното от двете: Или че светът не ги разбира или че те не разбират света.

Запример, вие доколко сега се интересувате от Исая? – Колцина се интересуват от Исая. Онези, които са малко религиозни, се интересуват, а пък другите казват: Един писател, писал е нещо.

Да пристъпим към онова, което е съществено. Има една съществена страна в живота, което наричат реалност или съществени неща, които във всичките времена имат една и съща стойност. Запример, откога се е явило златото в света, изгубила ли се е неговата стойност в света. От най-старите времена до сега, не. Намаляла ли е обичта към златото или се е увеличила. На какво мнение сте вие? – (Увеличила се е.) Увеличила се е, понеже има повече злато. Вземете желанието за житото. Откак е дошло то в света, увеличило ли се е това желание или се е намалило? (Увеличило се е.) Има други неща, които не са съществени. Има някои неща вас ще ви интересуват, докато сте млади. Щом дойдете до средната възраст, те ще изчезнат. Запример, една млада мома се интересува да се облече хубаво, туря си китки, по 10 пъти се чеше на ден, докато се ожени. Като се ожени, китките отиват. Китките отиват на една страна, чесането на другата страна. По един път се чеше на ден. Защо се чеше младата мома по много пъти? Тя не се чеше, защото е разчорлена. Докато животът има смисъл за нея, тя се чеши, щом престане да има смисъл, тя не се чеши. Думата чеши не звучи хубаво, нали?

Преходни понятия имат хората. Има и друг пример. Хубавото ядене изгубва ли своята цена? – В началото на човешкия живот и после когато остарее? – Не. Значи в яденето има една страна. На знанието кое е същината? – Сега по една вътрешна аналогия по какво се отличава едно добро хранене? – Добрата храна никога не внася в човека отвращение. Има храна, която може да внесе отвращение. Много пъти човек може да се отврати от известни храни. Било е време в живота на човечеството, когато

хората са употребявали известни храни, но после е дошъл законът на отвращението. Много от животните, след като са получили отвращение от растителната храна, останали месоядни и казали: Дотегнало ни е вече само трева да се яде и оттам насетне, те изменили целия ход на културата си и загазили съвсем. Питат какво да правят. Или гладни трябва да измрем или трябва да преминем към друг начин на хранене. И преминали чрез общо гласуване към местната храна. Как бихте разбрали вие този процес? – Как е влязло първоначално месоядството в света. Кое е било първото животно, което е почнало да яде месо, но ще кажете: Биологически така са били създадени зъбите им. Но за да знаем как са били създадени зъбите им, трябва да знаем при кои условия е било това. Казват, че при много неблагоприятни условия започнало това. Нас не ни интересуват месоядните животни, защото по какво се отличават месоядните животни от

тревопасните? $\frac{A}{B}$ – У всички месоядни животни, тези, които са топлокръвни, диаметърът на главата, широчината на главата е по-голяма. Да кажем, че тази линия A , показва диаметъра на главата на месоядните животни, а пък у тревопасните тази линия е по-малка B . Ако правите наблюдение на главата на мечката, лъва, вълка, лисицата, коня, ще забележите едно различие. На тревопасните главите са по-тесни, по-продълговати, а у месоядните са по-широки. Едно съвпадение, една аналогия правите тогаз: Ако един човек има широки възгледи, това към кои животни ще спада, към месоядните? – На какво ще уподобите тревопасните животни? – Как ще кажете? (Тесногръди.) Тесногръдието е за гърдите, а за главата? (Тесен мироглед.) Тогава как мислите, кои имат по-широки възгледи? – Месоядните имат по-широки възгледи, а тревопасните? (По-високи възгледи имат тревопасните.)

Знанието в живота е потребно дотолкоз, доколкото то служи за съграждането на човека. Знанието има отношение към трите свята. Първо човек се намира във физическото поле. Ф. Ч. У.

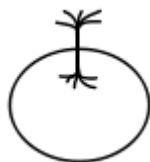
Можем да проучваме твърдата материя, например храната на човека. После може да проучаваме чувствения свят. Коя наука спада към чувствата на човека? – Науката за морала. Моралът съдържа законите, по които трябва да се ръководят чувствата. После имаме умствен свят. Кои науки се отнасят към умствения свят? – Философията. Във всичките стадии, народите са разглеждали живота от умствено гледище, но при разглеждането на нещата от умствено гледище има два възгледа:

$$y < \quad > n$$

Аз наричам едното увеличение, а другото намаление. Единият процес наричам инволюционен. Той е слизание отгоре надолу. Другият наричам еволюционен, той е възлизане нагоре. При сегашните условия, понеже цялата човешка раса, човечеството взема ход на възлизане, то вие трябва да проучавате живота от друго становище. Всякога, когато вие се отдалечавате от известни идеи, ако тази идея постоянно се отдалечава и губи смисъла във вашия ум, тогава какъв е този процес? – Да кажем: Идеята за обичта към ближния. Ако тази идея във вас не прогресира. Най-първо като млади, вие се въодушевявате и дойдете до известна точка и тази идея отслабне у вас. Казвате: Трябва да гледам своя живот, с хората няма да се занимавам и няма да оправям света. Тогава тази идея се отдалечава от вас. Според закона като ви станат известни идеи неинтересни, вие се отдалечавате от тях. Тези идеи не са ваши вече. Вие сте се приближавали до тях, после по известен закон, като се движите по вашата орбита, започвате да се отдалечавате от тях и губите своя интерес към тях. Така е и с физическия живот. Да кажем, че вие се интересувате от някои животни, например някои ги е страх от змиите, от паяците, вълците, мечките, тигрите. Питам: Човек, който седи толкоз високо, има вяра в Бога, а при това го е страх от една змия или от един вълк, или от някой паяк, интересно е, че вашият страх от вълка иде от това да не ви изяде. Вас ви е страх от змията да не ви погълне. Вас ви е страх от паяк да не ви ухапе, че да не умрете. После ви е страх и от пчелите, защо? – Тези са временни обяснения, които имате, имат известно психологическо влияние върху човешкия ум. Какво е предназначението на вълка в природата? – Да допуснем, че всички месоядни животни са минали през много лоши условия и са се научили да ядат месо. Но същевременно с тях съществували ли са тревопасните? – Те защо не са отстъпили? – Защо волът или овцата не е отстъпила от този режим? – Тогава трябва да допуснем, че не са живели в една и съща среда. И ако вземете дрехата, която овцата има на гърба, какво може да заключите от нейната дреха? (Студено е било.) За да си създаде тази вълнеста дреха, през какви условия е минала овцата?

Да допуснем сега, че имате един съвременен модерен параход. Как ще обясните неговата големина? – Да допуснем, че той има 250 метра дължина и 40 метра широчина. Може да побере цял един град. Не с къщите, но с всичките хора на един град може да ги натоварите на един съвременен модерен параход. Как ще обясните тази големина? Ако останеше този параход, като един остатък, след 2000 години, как ще обяснят неговия произход и причината за неговата големина и широчина. От самата култура, от нуждите на хората. Защо правят много големи параходи? – По-износно е. Тогава според вътрешните удобства на парахода вие ще имате известно понятие за онази култура, която е

преодолявала. Сега аз искам да ви наведе на мисълта: За създаването на човешката глава. Три епохи е минал човек, в това отношение в света, когато се е създавала неговата глава. Виждате тези глисти, ония животни, може ли да направите лесно разлика между предната и задната част на глистите. Има разлика, но едвам се забелязва, едвам се различава главата от глеста. И у рибите главата едвам се различава. Отделя се, почва да се организира. А у другите по-низши животни главата едвам е в проекция. Кое дало повод на човека да създаде своята глава по този начин, както сега е формирана? – Как мислите? Каква философия има по това. Кои са



причините, за да се създаде човешката глава? Това представлява земята. Тази линия представлява човека. Когато човек е слизал, той е бил под влиянието на силите, които са били в центъра на земята. Корените се привличат от центъра на земята, привлечени са от земята. Главата представя клоните, долните корени представят неговата симпатична нервна система. Клоните горе представляват мозъчната система. Но по-рано е било обратното. Неговата симпатична нервна система е била в клоните, а мозъчната система е била в корените. Може да си представите тогава, човек с главата е бил заровен в земята, а симпатичната нервна система е навън, в листата. Листата са неговите дробове. Дробовете му са излезли вън, той диша с тези листа.

При проучването на великите закони на света, трябва да имате една съществена идея, без която да не се изменят причините на вашето знание, макар и да се измени формата на вашето знание. Ако у вас причините се изменят, както и формите, тогава вие седите на една лъжлива почва. Например, ако се измени вашия възглед за Бога, например, каква разлика може да има във възгледите на стария човек и детето? За слънцето по същество и двамата знаят еднакво. Нито младият е бил на слънцето, нито старият. По същество не знаят. Ние нали знаем, че слънцето е един и половина милиони пъти по-голямо от земята. Това е предположение, казват, че науката е доказала това, но има един американски учен, който казва, че земята не е била валчеста. Това са теоритически доказателства. Той донякъде е прав, донякъде не е прав. За да се проверят работите, съвременните учени хора трябва да излязат на 100 хиляди, 500 хиляди км най-малко извън диаметъра на земята. Диаметърът на земята е 12 хиляди километра.

Това са научни въпроси. Нас не (ни) интересува дали земята е валчеста. Ето аз как разсъждавам: Земята е валчеста и не е валчеста. Аз да ви докажа защо така мисля? – Ако вземем един мехур и го надуем, става валчест.

Като го пуснем не е валчест. Значи земята, в съзнанието ни при известни условия, може да бъде валчеста, ако мислиш така. По същина нас хората ни интересува реалността. Светът ни интересува дотолкоз, доколкото нашето съзнание е будно. Вие имате едно привидно познание за земята. Тя е съставена от безброй, милиарди частици и всяка частица е свободна. Всяка една от тия частици се движи самостоятелно има свой път и цялата земя съставя един организъм от тела, от частици. Цяла една вселена и тази вселена ние наричаме земя. Всяко нещо неразбрано е смешно, всяко нещо разбрано е чудно. Това, което човек не разбира, му се смее. Това, което разбира, се учудва. Както е мъчно да разбираш малките тела, така е мъчно да разбираш и големите. Запример сегашните учени представят едно слънце, което има 10 милиона в диаметър. Представете си едно такова слънце. Нашето слънце има 800 хиляди километра. А пък има слънца, които имат 100 милиона километра. Как тогава ще си представите такова грамадно тяло? Това е една Божествена проекция в света. Земята, за Божественото съзнание е, както заменяме един мехур. Представете си, че ако на този мехур живеят микроби и имат съзнание, как ще си обяснят това? – Представете си, че тези микроби могат да измерват земята, измерват, че не е валчеста. Аз надуя земята и тогава техните учени ще кажат, че се е изменила. И после пак изпразня въздуха из мехура, после пак го надуя. Какво заключение щяха да си създават тези философи?

Искам да ви наведе на мисълта: В природата стават коренни промени, според дейността на онази интелигентност, която работи в нея. Защото целият свят е израз на една висша интелигентност. Човешкият организъм и човешкото сегашно развитие се ръководи от тази висша интелигентност. Човек претърпява тези бързите промени не по свое желание. Вие по ваше ли желание остарявате? Вие остарявате без да искате. Въпреки вашето искане остарявате и после заболявате въпреки вашето желание. После от ваше ли желание ядете? – Не. Някой път ви заставят да ядете. Някой път не ви се позволява да ядете. Тогава де е човекът? – Ако направя аз една аналогия: Една воденица яде жито, докога? – Докогато господарят смели всичкото жито. Тогава ще млъкне, ще престане да яде. После пак ще огладнее, ще започне да работи. Тази аналогия нищо не доказва. Защото вие, в тази работа, яденето, сте ангажирани. Гладни сте.

Вашите мисли, чувства и постъпки, колкото и да не мине времето, да не изгубват своята стойност, това е реалното. Защото има една част от живота, която може да се измени. Но когато говорим за същественото, за реалното, разбираме онези мисли, чувства и постъпки, които във всичките времена, в нашето съзнание ще останат едни и същи. И ако се доберете до едно такова състояние, вие ще можете да се развивате правилно и да растете. Ако не може да се доберете до това, не може да се развивате

правилно. Вие казвате: Еволюция, но еволюцията е общ процес. Защото, когато се уреждат пътищата на една железница, не се уреждат милиони работи, ако имам билет, мога да се кача на железницата, има билет от коя класа, първа, втора, трета класа. Или ако се уреждат моите работи, това не показва, че се уреждат работите на железницата? Когато положението на целия народ се подобрява, това не показва, че положението на целия народ се е подобрило и обратното. Ако настане подобрене на целия народ, то води към подобрието на всеки един човек, на народа, а това показва, че човек е умен. Това в сегашната култура го няма. Но в бъдещата култура, в шестата раса ще го има. Тогава мислите, чувствата и постъпките на самия човек няма да губят своята цена.

Казвам: Има едно знание в света, към което всички трябва да се стремят. То е следното: Да знаят всяка една работа да я извършат на своето време, да знаеш точно времето, когато да ядеш, да знаеш точно времето, кога трябва да спиш, кога трябва да четеш, да се молиш, да се миеш точно, а не приблизително. Вие приблизително в кое време си лягате? – Аз не съм срещал човек да си ляга навреме. Или по-точно малцина съм срещал да си лягат навреме. Много малко хора съм срещал, които да ядат навреме. Казват: 12 часа е дошло. 12 часа е към относителната мярка за яденето. Ето каква е идеята: Само онази храна ползува човека, която е взета навреме, инак много малка част от храната остава в организма. (Един брат запитва дали отделно за всеки човек е това време или има общо време.) Има едно общо време. Човек в рая имал тази норма на яденето. При съгрешаването изгубил тази норма. След като яде от този плод, изменя се целият режим. Идеята да познавате доброто и злото, тази идея в света внесе месната храна, нищо повече. А след запознаването доброто и злото, с него влезе и убийството. Няма да ядеш месо, понеже там се жертвува живота на други същества за твоето благо. Храненето се измени в рая и след като се измени, Бог разбра, че тези хора ще започнат да колят животните в рая и щеше да има пастърми, консерви и райските животни щяха да се мъчат като ги колят. Някоя кокошка ще кряка. Понеже раят не е място затова, то Бог ги изпъди от рая. Защото човек трябваше да излезе от рая, за да реализира своите идеи. Че наистина е така се вижда от това, че Каин излязъл от рая, извърши убийство. Какъв беше Каин и какъв беше Авел? – Те престъпиха Божиите заповеди. Втория път намерете кой каква жертва принесе. Авел принесе животни, а Каин – земеделски продукти, плодове. Авел знаеше, че трябваше да се колят животните. Каин като видял, че Авел заклал животно, казал: И аз мога да го убия. Блъснал и го убил. Бог заповяда да не убият Каина. Това е един дълбок въпрос. Вие може да минавате за един праведник, без да знаете, че сте направили един грях. Защо са тези страдания? – Все сте направили една грешка, която не съзнавате. Има някои неща, които сами по себе си не са прави, макар и да не ги съзнаваме.

Запример, ти хванеш един човек и дръпнеш един косъм от главата му без да го питаш, имаш ли право да теглиш един косъм от него? – Нямаш право. Вие отивате при едно растение, откъсвате едно листо от него, имате ли право? – (Това е дихателната му система.) Причинявате му страдание. И после отчупвате цял един клон от него. Ще кажете, че това е една дребнава философия. Но от тази дребнава философия са произлезли всичките ни сегашни страдания, които идват в нашето съзнание, и бял ден не можеш да видиш. Почти никакви постижения нямаме. Тъкмо добиеш знание да живееш добре, дойде някое голямо нещастие и те задигне. Съградиш къща, оставиш я, други да я ядат и пият. От сегашните опити по спиритизма се вижда, че богати хора съжالياват затова, което са оставили на земята. Един спиритист дойде и ми казва: Знаеш ли софийските колеги какви са? – Да не ми се смееш, те са дипломати, които искат да знаят какво става в София, какво става в търговията. Това е едно мнение на този спиритист, това е неговата мисъл сега. Турците казват: Ола билир.

Мисълта, която трябва да остане, е важна. Онази философия, в науката, която изучавате, има една преходна страна. Науката, която нищо не внася, то е едно упражнение. Но има една наука, към която всички трябва да се стремите. Науката, която трябва да ви даде известни ценности във вашите мисли, чувства и постъпки. Аз често загатвам за закона за подмладяването. Обновявайте се във вашия ум, във вашето сърдце и вашите постъпки. Законът за обновяването в мислите, чувствата и постъпките, това е първата философия. Ако вие не я приемете, то всичко друго е изгубено. Изгубена Станка е. Има една Станка в света, изгубена Станка я наричам. Онзи човек, който не знае правилно да мисли, да чувства и да постъпва правилно, това е Станка. Станка значи това, което става. Сад – което се проявява. Много неща, които са станали, не са станали както трябва. Както онзи поп в старо време, който не знаел как да кръщава правилно. Дали му първото дете и той го мушнал във водата и то умряло, понеже било студено, казал, дайте друго дете, това дете не е на свят. Като умряло второто дете казал, дайте и трето дете. Но после като убил четири деца, казал: Слушайте такива деца да не донасяте, които не могат да се кръщават. Съвременната наука изменя нашите идеи и във философията изменят нашите чувства и в морала изменят нашите постъпки. Приличат на този поп. Казват: Тази постъпка не струва, това чувство не струва, дайте друго. Но това другото трябва да се роди. Една мисъл трябва да се роди навреме. Едно чувство трябва да се роди навреме и една постъпка трябва да се роди навреме.

Отче наш.

Щастливи числа

11 година

10 лекция на Младежкия клас

11.XII.1931 година, петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Мястото на прозата и поезията в живота“.

Нали сте учили вие какво разбирате под думите нещо и тяло? – Има нещо станало, нещо някъде или другояче зададен въпрос: Произходът на нещата. Може ли в света да произлезе нещо без да има някаква причина. Може ли да има някаква причина, без да има някаква разумност в причината. Това не е едно философско твърдение, но един закон, по който животът се развива. Вие трябва да го изследвате по същия начин, както зидаря, когато ще построява къща, взема размерите на къщата, каква ще бъде височината, взема предвид каква ще бъде тежестта, прави пресмятания колко да бъдат дълги и колко високи стените. Когато става самият процес човек в мисълта си има съображения – дебелината и издръжката на тежестта. И при изграждането на тялото, е така: То е едно великолепно здание, вие не може да изучавате вселената. Много неща могат да се предполагат за вселената, но това са предположения. Човек не е бил там, не е видял или неговото съзнание не е така будно. Вие казвате, че земята има 12 хиляди километра диаметър ѝ. Имате ли ясна представа какво е това 12 хиляди километра? Или казвате, че слънцето има 800 хиляди километра диаметър. Или вземете идеята за един ангел. Вие си го представяте, но си го представяте като един човек. Той е грамадно нещо, не може да бъде като човека. Под думите прилича на човека, разбираме, че има нещо което наподобява. Ако ние предполагаме, че от първата клетка е произлязъл човекът, то можем да кажем донякъде, че първата клетка наподобява човека. Но между първата клетка и сегашния човек има грамадно различие. Различието седи в придобитото. Сегашният човек има повече нещо. Да ви туря един контраст. Има нещо, което може да се знае. Вземете изречението: „Любовта поддържа живота“. Дето има любов, има живот. Но Любовта не е животът. Любовта поддържа доброто, но любовта не е доброто. Любовта поддържа разумността в живота, но любовта не е разумност. Любовта е всичко и същевременно тя е нищо. Вие сега под думата „нищо“ разбирате небитие. Че от нищо станало нещо. Но именно небитието е реалността. Това, което не е, е. Пък това, което е, не е. Трябва да се огъне умът ви. Вие казвате: Не може да се огъне умът. Обикновено човек не може да обръща главата назад, но има акробати, които обръщат главата си назад и се

допират до петите на краката, значи невъзможното става възможно. Когато човек дълго време се упражнява, може да добие това. Има идеи, които не могат да се схванат, но това не показва, че тия идеи не съществуват. Казвате: Заблуждение е. Заблуждението е криво схващане. Но във всеки случай в едно заблуждение има някаква реалност. Един човек не може да ви излъже с лъжа, той ще ви излъже с някаква реалност, ще ви излъже с нещо, което не е лъжа.

Вие казвате: Сега толкоз сняг има вън, трябва ни въглища. Какво ни интересува нас, че главата може да се обръща назад до петите. Отде знаете, че има сняг. Вие казвате, че ние виждаме. Не се съмнявам, че виждате. Не се съмнявам в това, че има сняг, но какво ви дава повод да се плашите от този чистия сняг. Той досега никакво зло не ви е мислил. Той досега е дошъл в бялата си премяна на гости, вие казвате, сняг! – Вие туряте една идея за последствията. Аз наподобявам какви са тези последствия. Ако дойде най-добрият човек при вас, може да ви трепне сърдцето. Например той има да взема от вас 100 хиляди лева, а вие нямате нито 5 пари и се засрамвате, трепва ви сърдцето. Защо? – Има да взема от вас. Имате да му давате. Вие се плашите не от човека, но от парите, които имате да му давате, но ги нямате. А пък този човек е едно отражение. Или да допуснем, че вие седите и се безпокоите в ума си. Но мине през вас една лоша мисъл и веднага трепнете. Когато през ума ви мине една лоша мисъл, защо се уплашвате от нея. Тази лошата мисъл може да ви напакости. Тази лошата мисъл може да е някоя бомба. Изисква се малък фитил да избухне. Страхува се човек. Но питам сега: Кое е поводът? По какъв начин тази мисъл е дошла в ума ви. Ако някъде поставят бомба, например до вашата къща, то трябва да има някакъв повод, някой неприятел, който иска да ви причини някакво зло. Ако някоя мисъл е дошла във вашия ум, трябва да предполагате, че някой е турил някоя бомба у вас. Ако вие съзнавате, няма да ви уплаши мисълта, но вие трябва да разбирате законите. Тази мисъл е дошла по известни закони. Вие казвате, че това са учени работи. Реките не текат по върховете на планините. Ти никога не може да заставиш една река да тече по върховете. Следователно, щом някой каже, че еди-коя си река щеше да ме завлече, ти мое ли да предполагаш, че този човек е на върха на планината. Ти предполагаш, но той е долу в долината, дето при известни условия реките текат. Има известни съчетания, при които реките може да ни повредят. Някой казва: Без малко щях да падна и да се убия. Можеш ли да предположиш, че този човек е в долината? – Не. Предполага се, че е на високо място. Значи хората падат, не когато са били на равно място, на полето, но когато са били на високото място. Това са научни изследвания, които можете да приложите в живота. Например губиш пари. То отговаря на даването. Или изгубиш общественото мнение. То отговаря на падането отвисоко. Ти веднага падаш духом, наранил си се, не искаш да излезеш да

се покажеш на прозореца, защото си изгубил общественото мнение. Питам: Когато изгубите общественото мнение, колко хора мислят заради вас? – Целият ли народ мисли заради вас, цялото ли общество мисли заради вас. Вие много предполагате. Няколко души мислят заради вас. Някой критик е писал заради вас. Ако някой критик, като Ръскин, известен английски критик, то е друго. Обаче, в случая, някой студент едва свършил, иска да се прослави за критик. Пише статия някъде във вестника. Вие се плашите и казвате: Цялото обществено мнение се изменило заради мене. Но вярно, че в тази критика има нещо опасно. Защото един критик е като една запалка. Питам сега една запалка колко процента има да попадне на своята цел. Ще ви дадат едно голямо пушкало, едно военно оръжие. Или ще ви дадат да обстрелвате на разстояние един километър и ще ви дадат награда от 10 хиляди лева. Като изхвърлите 100 снаряда, да попаднете на целта. Вие като стреляте, колцина от вас ще попаднете на целта. Това не е така лесно. Дълго време човек трябва да се упражнява да нагласява оръжието. Вещият стрелец е направил своите изчисления. Всяка една мисъл, за да постигне своята цел, си има закони, по които върви. Същият закон е и за каквато и да е друга стрелба. Запример по отношение на богатството щастието е променливо. Щастието е пак нещо реално. Както на земята го разбираме, щастието пак си има връзка с някое материално благо. Вън от материалното благо не може да се разбира. Щастието подразбира богатството. Земи виден човек, общественото мнение да е за вас. Такъв човек минава за щастлив. А пък нещастен човек кой е, който няма нищо. Нито пари има, нито нивици има, нито къща има, нито някакво обществено мнение. Питам: Щастливият човек и нещастният човек не започнаха ли от едно. И те са вече прогресирали в известно направление. Може ли човек да се роди нещастен? – Не. Той никога не може да се роди. Нито щастлив, нито нещастен. Той може да се роди с условия за щастието и с условия за нещастieto. Никога не се ражда или щастлив, или нещастен. Той може да се роди в щастлив момент, в такива условия.

Вие трябва да имате една конкретна идея, конкретна идея, че щастието трябва да започне с ума на човека. $^1Y \wedge ^2$ Първото е нещастният човек, а вторият е щастлив човек. Щастие и нещастие. Вторият е щастлив човек, но този човек, който е щастлив, е изложен на големи възможности да изгуби своето щастие. А пък другият, нещастният, има всичките възможности да стане щастлив човек. Нещастният човек е кандидат за щастието, а щастливият човек е кандидат за нещастieto. Това са отношенията. Това е в законите на природата. Вземете числото 1 и 2. 1 и 2, вие може да ги разглеждате като количества, но същевременно 1 и 2, това са полюси на действие. И тогава количествено едно се изразява в количеството 2. Числото 2 е полюс, в който силите на едното се изразяват. И следователно,

две показва едновременно отношение към 1 и количеството от енергията, която от 1 пада в 2. Следователно двете е електрически полюс, дето се появява светлината. Двете е отрицателният полюс. Тогава, за да започне вашият живот, вие трябва да имате едно, един център, от който да излиза вашата мисъл. После трябва да имате две, условията, при които вашата мисъл трябва да се проявят. Не са мислите, които дават условията. Мислите всякога насочват човека към целта, а пък чувствата и желанията дават условия за реализиране на целта. Мисълта е силата, която тласка човека към неговата цел или това е центърът на неговите тежнения. Например падението на земята към слънцето, това е мисъл. Някаква сила тласка земята към слънцето, това е целта. От падението на земята към слънцето се предизвиква енергия от слънцето, която произвежда светлина на земята. Ако земята престане да се интересува от слънцето, то и слънцето ще престане да се интересува от земята. Няма да има никаква светлина.

Аз изваждам закона: Ако във вас няма тяжнение да се стремите към Бога, в Бога никога няма да се зароди желание да ви помага, да ви изпраща светлина. Вие искате да бъдете щастливи в света, това е само резултат на вашия ум. Мисълта, това е целта, която трябва да се реализира в далечното бъдеще. Тази мисъл събужда във вас мощни сили, които се крият във вас. Трябва да дойде тогава сърдцето на помощ. Има цели големи и малки. Всякога човек трябва да има някаква цел. Някой казва: Целта може да бъде



неразбрана. Когато в човека се зароди страх, в даден случай – страх, безпокойство, вътрешна несамоувереност, тази несамоувереност показва едно малко отклонение от онзи път за постигането на целта. Всякога, когато има едно малко отклонение, в сегашния човек се заражда едно безпокойство. Например, имате една такава линия Тази линия е огъната наляво и надясно. Има линии, които са обърнати нагоре и надолу, защото има отклонение наляво и надясно. Но има отклонение нагоре и надолу. Да кажем, че вие имате един импулс. Трябва да знаете този импулс къде е отклонен, вляво и дясно или нагоре и надолу. В ляво и дясно е отклонението на сърдцето. А пък нагоре и надолу това е вашият ум. Това е в стремежа на вашата цел. Вие може да спирате, има слизване и качване. Една линия може да е огъната вляво или вдясно. Кога произтича отношението вляво или вдясно. Вляво тяжненията всякога произтичат от характера, когато чувствата вземат надмощие, вземат тежестта. Някой човек си държи главата на лявата страна. Защото лявата страна, мозъкът му е малко по-тежка, с няколко грама по-тежка. Той си държи главата така. Някой си държи главата надясно. Един навежда главата си надясно, друг

наляво. Казват няма да я бъде. Единият е отишъл в кръчмата и му ударили един ритник. Той си навежда главата наляво и си казва, втори път като отива в кръчмата ще гледам да ме не ритат. Другият, който държи главата наведена надясно, той е кръчмарят, който казва: Много пиха, но не платиха всичко. Втория път, като дойдат, по-скъпо ще платят. Той иска да подигне цената на винцето. Той казва, ядоха, пиха, но не платиха всичко. На моя гръб остава всичко. Ако те ядат на моя гръб, какво ще стане? – Тоя човек продава вино, а пък първият мисли за ритника, който му ударили. Хубаво ял и пил, но мисли за ритника, който получил от неговите приятели. Ако вие имате едно неприятно чувство или имате ритник от някой ваш другар, или пък сте кръчмар и сте продали виното по-евтино.

Или да ви приведа. Някой казва: Аз се изложих пред другарите си. Какво подразбирате вие под това? – (Когато човек направи нещо, което не е както трябва). Но защо се е изложил пред другарите си? – Той е дал някакво обещание и не е устоял на думата си. Разчитали са другарите му на неговите чувства 100%. Но той не си устоял на думата и тогава съжалява. Или пратили са го да свърши някаква работа, а той съвсем загази в тази работа. Значи изложил се е. Седи и си потрива ръцете. Хубаво, за да не се изложи, какво трябва да направи? – Всеки един от вас може да се изложи. Най-напред го мислят за голям цигулар, той излезе да свири на сцената, но не е хубаво времето и свири зле. Публиката не е доволна и той се усеща, че е изложен. Какво мисли? – Веднага се заражда един контраст. Той казва: Ще им докажа втория път, че мога да свиря. Втория път идват и си изкривяват лицето, направят гримасата, казват: Хайде да го послушаме. После се учудват всички и казват: Хубаво свири, той направил прогрес за 4–5 месеца и веднага се изменя мнението за него. Сега това са промени, които стават бързо. И вие трябва да се справите със себе си. Вие имате цял един свят, на вашите мисли, чувства и постъпки. Това са живи числа, които постоянно говорят. Количеството едно е живо число. Количеството две е също живо число. Също и количеството три. Колко числа има от 1–100? – На някои като съберете сбора дават все 10. 33 числа има, които се различават по количество, но всеки път дават единица като краен резултат. Втория път напишете тези числа. Можем да се спрем на тях. Например

$$64 - 6 + 4 = 10$$

$$55 - 5 + 5 = 10$$

$$73 - 7 + 3 = 10$$

$$82 - 8 + 2 = 10$$

$$91 - 9 + 1 = 10$$

$$19 - 1 + 9 = 10$$

Тези числа играят важна роля. 19 е едно щастливо число. Аз ги наричам тия числа 33. Те са мощните, силните числа в живота. Всяко едно число, което завършва с 10, е число на хармонията. Като можеш да събереш общия сбор от цифрите и да получиш 10, то краят ще бъде добър. Можеш да започнеш зле, но всякога ще свършиш добре. Другите числа, които остават, сборът на чиито цифри не е 10 (*От 1–100 има 67 числа, сборът на които не дава 10*). Втория път направете таблица на тия числа. Например 24, 25, 28. Числото 28 е щастливо число. Майката е в началото. 8 е в края. В това щастливо число 28, щастливо е двете и осемте. Двете е първата майка, а 8 е другата майка. Първата майка е бабата. Тя като дойде ще каже бабиното и ще даде орехи, а 8-те е същинската майка, тя иде с дървото. Казва: При баба си ще ходиш, трак, трук, трак, трук. Като поплаче ще дойде при голямата майка и тя ще го потупа. Та в края на краищата има кой да те утеши. Твоята същинска майка ще ти даде възпитание педагогическо. Твоята баба ще те потупа и ще ти даде орехи и ти се усещаш уравновесен и казваш: Много добра е баба ми, Господ здраве да ѝ дава. Но питам, где седи лошавината на числото 8? – $4+4$ е 8. Две положителни числа правят едно отрицателно. В дадения случай 8-те е лошо, понеже е двамата бащи, дядото и бащата. Двама мъже са образували една жена. Какво ще разберете под това – двама мъже могат ли да образуват една жена? – Вие не вземате жената в този смисъл. Това са две положителни числа. Законът сега е друг. Вие имате два воденични камъка – горният е 4 и другият е 4, но между тия камъни туряте житото и то става чрез смилането на брашно, меко. Числото 8 е смляното брашно, от което можете да направите приятна пита. Но приятно е, че в огъня ще се опече. Тази майка, макар че може да ви натупа малко, но тя ще ви приготви топла пита. Вие ще кажете: Лошите условия отгоре и отдолу. Тези два камъка като се въртят, се образува положителното. Но винаги две отрицателни дават положително. При всичките рационални числа, ако разбирате закона, ако не губите вяра, крайният резултат е добър. При две лоши условия, резултатът може да бъде добър. Може да идете в Монако, ако може да изберете един момент, когато се събират, хвърлят и теглят някой билет, веднага ще изтеглят числото 8. 8 какво означава? – Има един закон, който трябва да проверите в себе си. Всякога, когато попаднете в едно хармонично състояние в живота, вие чувствувате една приятност. Да кажем, че сте в много неблагоприятни условия, чувствувате една малка радост, като че нещо хубаво е станало, ще се променят условията. Не че нямаш данни. Все имаш известни данни, но ти чувствуваш тази промяна, която ще дойде. Както барометърът схваща. И в човека има един психологически барометър, а пък някой път обратното: При най-голямото щастие, което имате, има нещо, което ви безпокои. Казвате: Струва ми се има нещо да стане. Безпокоя се.

Та именно законът е там: Когато човек попадне в едно от тия числа 10, 19, 28, 73, 64, крайният резултат е добър. Това са течения. По това течение като вървиш ще постигнеш своето щастие, ще отидеш до една пътека, до някой извор. Жаден си, попаднал си по една пътека, която води до някой извор, след един, два километра ще дойдеш до извора. И тогава тази мъчнотия, която има, ще се премахне. Същият закон е и във вашия ум. Някой път младият човек не иска да живее, казва: Не мога да нося тия неща. Той трябва да се спре в този момент. Той се намира на един възел, на един висок планински връх. Трябва да намериш едно течение, едно правилно щастливо течение, по което да тръгнеш. Трябва да измениш своята мисъл. Щом някой път сте неразположен, изменете мисълта си. Ти казваш: Как ще се измени? – Тези предмети или тела, за които мислите, или тези приятели, за които в даден случай мислите, изменете вашата мисъл. Престанете да мислите за тях. Да допуснем същия пример за онзи цигулар. Младият цигулар, който за пръв път излиза на сцената и го освиркват. Той си казва: Що ми трябваше да свиря. Трябваше да почакам. Но станало, освиркали го. Той оставя цигулката и казва: Не ми трябва да свиря, не трябваше да им свиря. Той трябва да престане да казва така. Той трябва да остави тази публика, да счита, че този инцидент го е видял насън и да си представи втория момент, когато всичките му ръкопляскаат. Но ще кажеш: Това е заблуждение. Че и другото е заблуждение. Разправят един анекдот за Паганини. Този случай не е турен в биографията му. Попаднал той на едно място и излязъл да свири. И като се качил на сцената, те му казали, долу не искаме да свири този. Ти искаш да играеш ролята на Паганини, долу. Той им казал, чакайте да ви посвирия. Някаква погрешка имате. Най-после той трябвало да укроти публиката. Като започнал да свири, започнали да му ръкопляскаат. Ако той беше изгубил присъствието на духа си, щеше да изгуби. Те са си мислели, че той иска да играе ролята на Паганини.

Та в живота може да ви се случи такъв някакъв някой инцидент. Могат да ви кажат: Долу. Там онзи, какво се е качил там. Той ще каже: Чакайте, господа, погрешни сте в себе си. Някой път ти кажеш на себе си: Долу от тебе нищо няма да стане, не е ли същото. Ти искаш да снемеш Паганини от сцената. Кажи си, чакай, чакай. Този, който казва така, е голямата публика. Ти казваш, чакай, ще ви покажа.

Вие трябва да имате при известни условия правилни разсъждения. Ако нямате. Какво е реалистичното разсъждение. Някой път се заблуждавате. Някой поет пише, той работил в миналото. Текат му мислите, знае как да постави ритъма. Ти пишеш, но като дойдат твоите стихове да се четат, като на този знаменития поет, може да бъде в този живот, но може да не бъде в този живот. Трябва да работиш. Много хора не успяват по единствената

причина, че преждевременно излизат на сцената. Аз ще ви дам едно правило, то е следното: Поет си, напишеш едно стихотворение. Един пробен камък е следният: Ти не ходи да четеш своите стихотворения, какво ще кажат другите. Аз да ви дам един пробен камък. Запазете си това стихотворение и един ден, когато си неразположен, вземи и го прочети. Ако това стихотворение измени твоето неразположение, то е хубаво. Но ако не го измени, хвърли го и напиши друго стихотворение. Като го четеш, тогава ще знаеш силата на стихотворението. Това стихотворение е за тебе. Ако той има върху тебе хубаво влияние, то ще упражни такова влияние и върху другите хора. Защото то е направено, за да даде тласък някому. Ако си музикант, когато си неразположен, посвири си някоя серенада или някое класическо парче. Ако от това свирене може да се измени настроението ти, то ти си добър музикант. Ако другите хора те хвалят, пък ти не се хвалиш, то не струва музиката ти. Такъв е законът в битието. Ако ти не чувстваш сам в твоето съзнание, ти никога не можеш да направиш рефлекс, да го отразиш в другите. Един испански поет написал 4 куплета и другите като ги прочели, казали: Хубаво е, но не знаем какво иска да каже този поет. Викат го и го питат: Дайте ни едно изяснение на тази дълбока идея, която сте вложили. Той казал: И аз не зная. Писах: Колкото вие разбирате, толкоз и аз разбирам.

Ако не спазвате вие тези правила в живота – от неспазването на тези правила в живота произтичат всичките недоразумения, обезсърчения, безверие, противоречия. Като не се спазва този основен закон може да се натъкнете на хиляди мъчности. Пазете едно правило: Когато счупиш едно шише, не го хвърляй на пътя си. Събери парчетата, тури ги в една торба и ги зарови, защото иначе ще мине някой друг и ще се нарани. И ти като минеш втори път ще се нараниш, тогава и ти ще опитаеш закона. Събери ги като светиия, тури ги в торбата, зарови ги отгоре. Тури един камък и си кажи: Втори път няма да чупя.

Всички вие, младите и старите, страдате от изчупените шишета. От счупени мисли и чувства. Щом е счупено, погребви го. Или пък ако си майстор, купи го и направи друго шише. Ще дойде време, когато няма да погребват. Сега погребват. Не е ли смешно, двама щастливци, момък и мома, се оженили, тръгнали по пътя, гугуцат си. Изведнъж момъкът пада и умира. Тя плаче и вика: Затова ли ме взе, че тук да ме оставиш. Къде ще остана без тебе и тя плаче. Това е счупеното шише. Минава един мъдрец и момата му казва: Умря този, в когото вложих сърдцето си. Мъдрецът казва: Не бой се, той се преструва. Момата казва: Пулсът му не бие, не тупа му сърдцето. Мъдрецът казва: Не, преструва се. Мъдрецът го хваща и казва на момъка: Стани. Момъкът става. Той казва на момата, нали ти казах, че се преструва. Този мъдрец знае законите. Казва на момъка: Не карай тази да

плаче заради тебе. Това става, за да те опита. Ако ти имаш вяра в Бога, той ще стане. Ако нямаш вяра, ще го погребеш в гроба, ще кажеш, горкият. А пък ако имаш вяра, непреодолима вяра и знание, този мъдрец ще мине, ще го хванеш за ухото и той ще стане. И какво е станало тогава. Един разказ може да направите. След като въздигнал мъдрецът този младия момък, какво са направили младият момък и младата мома? – Вие ако бяхте, какво щяхте да направите. Вие щяхте да кажете: Благодарим, много сме признателни. И мъдрецът ще си отиде на едната страна, и вие на другата. Разрешихте ли въпроса? – Утре и момата ще се престори на умряла, тогава? – Трябва да последват мъдреца. Тръгват и двамата, и казват: Учителю, с теб ще дойдем, защото е безопасно, ти ще ни ръководиш в този път. Другояче и момата ще се престори. Ако те тръгнат с този мъдрец, там е щастието. Щастието, това е разумното начало, на което човек поставя живота си. Защото каквото и да стане, мъдрецът ще хване за ухото този, който се преструва на умрял и ще го изправи. Всяко едно нещастие е условие, за да проявиш своето знание. Неразрешените въпроси за невежите хора са въпроси, разрешени за разумните, за мъдреците. И следователно всеки един човек трябва да има една мисъл в себе си. Когато може да възкресява мъртвите мисли, чувства и постъпки, това е законът.

Тази идея да остане във вас: Идеята за Бога, мощната идея, която всякога може да възкреси в нас мъртвите работи.

Отче Наш.

На 4.XII.1931 г. по каталога на Елена Андреева няма лекция.

Стимул и любов

11 година

11 лекция на 1 мл.ок.клас

18.XII.1931 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

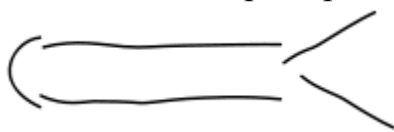
За следуюния път извадете едно от най-хубавите изречения от Библията, по един стих от разните места, да видим дали има еднообразие или разнообразие.

Прозата на живота е обоснована на чистия, обективния ум, който се занимава с близките неща на живота. А пък поезията – с висшите способности на човека, със страничните работи. Има два вида проза: положителна и отрицателна. Също така има и два вида поезия – положителна и отрицателна. Всякога отрицателната проза на живота има обич към положителната поезия. И отрицателната поезия има обич към положителната проза. Когато прозата е положителна, има нещо хубаво в нея. В поезията вие често можете да преувеличавате нещата, поетически може да опишете нещата, които не са верни. Поетически можете да предадете на змията, която се движи, гъвкавост, красота, интелигентност. Когато змията се движи, има ли поезия в нея? Когато птицата хвърка, слиза и се качва, има ли поезия? – Тя е единствено съсредоточена да си добие храната. Пък поетът вижда поезия. Тя търси онези мушици като един търговец на дребно обаче, поетът вижда някаква поезия в това. А пък има поезия, след като се е наяла, кацне на клончето и пее. Тогава има поезия. Тя си обръща главата навсякъде. Ако нямаше проза в живота,



какъв би бил животът? Прозата е долу в земята. Поезията е горе в клоните. Мислите ли, че е нещо лошо да бъдете в прозата? – Не е лошо. Ако са отсечени клоните, тогава не може да се появи поезията. Поезията е един висш живот. Идеалът на прозата е в поезията. А пък основата на поезията е в прозата. Всеки един може да опита красивото в живота, но това още не е поезия. Това е ваше мнение. Ако опитваме обикновеното в живота, това е само едно ваше преживяване. Това не е още животът. Животът не може да бъде нито поетичен, нито прозаичен. В него няма нито проза, нито поезия. А в човека, който преживява, има проза, има и поезия. Какъв ще бъде животът без проза и поезия? – Допуснете сега едно изяснение. В един красив живот някой човек е лишен от органи на

зрението и слуха и започва да се блъска. Тук се блъска в някой камък, там се блъсне в някой камък, някой вол го убоде, някой кон го ритне и т.н. Тогава какво ще мисли той за този живот. Отворите ли на този човек очите ще види поезия, порядък. Всичкият този безпорядък е произлязъл оттам, че той не е вървял в правия път на живота. А пък като му се отворят очите, ще види, че животът му не е така нещастен, както е мислел, тогава кучетата няма да го хапят, няма да се блъска у камъните. Когато се случи неприятност в живота, казват, че има нещо лошо в живота. Това е едно субективно наше схващане. Съществува една реалност. Но на нас ни липсва нещо. Допуснете, че двама души се скарват в живота. Каква проза има в живота. Намерете основните причини, защо двама души не се обичат. Запример: Какъв е поводът на безлюбието?



– Представете си, че тука имате едно течение. Представете си, че вие туряте тези препятствия на това течение. Тогава течението се намалява. Представете си, че на тази вода отгоре има едно колело, което се движи. Щом се тури препятствие и се намали водата, тогава се намалява въртението и тогава воденичарят казва, че не върви тази вода. Кое е причината? – Тези две препятствия. Ако тези две препятствия се съберат на едно място, тогава ще престане водата, ще престане течението, ще престане да се движи воденицата. Някой път това става и в живота. Някой път и вие туряте препятствия на течението на живота. Тогава ставате песимистични и казвате, че има нещо съдбоносно в хората, във времето. Всяка промяна тълкувате най-лошо: Ако пее петелът, ако лае кучето, казвате: Че то лае, но е на лошо. Ако някой запее, казвате: Че на лошо пее. Ако вятърът задуха, казвате, че на лошо духа, ще отдуха всичко.

Новият живот изисква нови разбирания. В сегашния живот има едно препятствие в правилното разбиране. Хората са отбили това течение на живота. Това трябва да се премахне. Животът трябва да тече нормално. Ние търсим живота там, дето го няма. Сега, ако ви попитат в какво седи силата на живота: Да обичаш или да те обичат. Аз уподобявам сегашния живот на онази басня, дето цяло стадо мишки намерили пълен хамбар с жито, яли много и се веселили. Господарят слушал, че голямо веселие има в хамбаря. Мишките мислили, че това жито е за тях и затова се веселили. За тях ли е житото. Един ден господарят дошъл и пренесъл житото в друг хамбар, а този хамбар оставил празен. Тогава мишките започнали да мислят где отиде житото. Животът не прилича ли на един пълен хамбар и вие зацацирикате. И господарят изпразни хамбаря. Вие казвате, че е празен. Не сте работили. Наготово е било. То е хубаво, но готовото трябва да бъде случайност в живота. Важно е това, което изработи човек.

Да те обичат, това е намереното жито в някой намерен хамбар. Хубаво е по някой път, ще пееш, ще се разхождаш. Но могат да ти вземат житото и тогава ще кажеш: Защо взеха житото? – Защото този господар, когато е турил житото в хамбара, ни най-малко не е имал предвид мишките. Те случайно са дошли там и те мислят така, и ние сега мислим, че светът е създаден заради нас. То е наше мнение. Никой не ни забранява да мислим, че е създаден заради нас, но дали е така, то е друг въпрос. Разбира се мишките не разрешават въпроса. И господарят след като преместил житото от един хамбар в друг и той не разрешава въпроса. При този хамбар се явила котката на господаря и казала на господаря: Тежка работа е да преместиш житото. Има по-лесен начин. Аз ще реша този въпрос. Това казала котката за втория хамбар. Мишките намерили и този втория хамбар. Котката казала и аз искам да споделя тяхната радост. Отворете ми място и като влязла котката в хамбара, започнала всеки ден да изяжда по една мишка. Мишките казват: Голяма напаст дойде върху нас. Казвам: При сегашните условия, при които живеете, трябва да имате правилно схващане. Аз наричам правилно схващане това: Да мислите така, както всичките разумни хора в света мислят. Вие някой път мислите, че умни хора в света няма. Много умни хора има в света. И те крепят света. Това жито в хамбара е тяхно, а вие наготово ядете житото. Те казват: Нека да цирикат, има колкото искат.

Допуснете, че вие сте недоволни в живота и вас ви извикат тия умните хора и ви питат: Какво искате вие? Да си представите вашата програма. Какво бихте искали да ви дадат? – От всичките дарби коя дарба бихте избрали: Да бъдете здрави, да бъдете силни, да бъдете богати, музиканти, поети, писатели? – Ако си поет, ще те изпратят на месечината, ако искаш да станеш богат, ще те изпратят при някоя мина долу, дето има злато.

В живота този въпрос го задал един: Вие мислили ли сте кое е най-хубавото в живота, без което човек не може.

Има едно нещо: Истината никога не се казва на хората. Нито една майка не би желала да разправи историята си на своята дъщеря. Тя може да разправя историята от раждането ѝ, но никога не разправя историята преди раждането. Вие всякога обичате да разправяте за своя живот, след като сте се родили. И зъб не обелвате за вашия живот преди да сте се родили и ако ви попитат, вие ще кажете, че нищо не знаете. Тогава може да ви попитат защо не помните вашето минало. Когато някой човек се напил, дали е той професор или княз, или светия, помни ли той своя живот. Той вика, кряска, питат го, откъде иде. Той нищо не казва. Щом изtrzeнее, той какво знае само? – Знае само, че се е напил. В пианството той не помни своето достойнство, че трябва да живее разумно, затова пет пари не дава. След

като изтрезнее, казва не. И тогава той не обича да говори за своето красиво поведение. Много пъти светията разправя за своя живот, но като дойде до отиването, тогава замълчава. Писателите, като описват живота на някой велик човек, като дойдат до някоя негова отрицателна черта, позагладят, смачкат, направят един мост и пак продължават. Срещат друга някоя некрасива страна и пак позагладят. Както младата мома, като си скъса роклята някъде, тури някоя панделка и казва, че станала много модна. Като срещна някого, който има много моди, казвам: Дупки има там. Аз имам мнение за модата. Да имаш една дреха, която е цяла, да е скроена така, че да има само две дупки, една дупка, през която можеш да нахлузиш и друга, през която може да мине главата. Да има други две дупки, през които да си туряш ръцете. А пък сега дрехите имат много дупки. Ще закопчееш една дупка, ще туриш копчето, после второ, трето копче, настрани, на ръкавите. Защо са тия копчета? (За украшение.) Не, не е за украшение.

Има една важна страна: Как трябва да се гледа на живота? Кой е най-красивият живот. Аз наричам живот, който да съставя едно цяло от младост до старост. И човек никога да не съжалява, че е минал през този живот. И като остарее да е млад, и като е млад да е стар. В природата това е. Малкото дете има желание да стане стар. Старият като остарее, в него има копнеж да стане млад. Не само да има копнеж, но като си стар да се чувствуваш, че си млад. Представете си един човек, който е научил смисъла на живота, защото старостта е една дупчица. Представете си, че си остарял. Като няма никой ти като малко дете си играеш, търкаляш се в стаята, а пък като дойде някой вземеш старата форма. Като си отиде онзи пак се търкаляш и си играеш като дете. Питам: Кой е в пътя на истината, старият или младият? – Вие сте забравили изкуството да ставате деца. Нали има един стих в Писанието, който казва: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“.

Да се върнем сега в реалното в живота. Кое вие наричате реално – реалността е една действителност, която е станала. Това, което ние наричаме реално. Този свят, който вие виждате, състената материя, която виждате и която вие наричате реално, то е вече един изживян живот. Следователно, целият материален свят, аз го наричам свят на почивка, положителен свят. И хората се наричат реални. Един завършен резултат вътре в природата, ние наричаме реалния свят. Но реалният свят може да се измени. Както житото, събрано в хамбаря, може да се изнесе и мишките да останат в празния хамбар, така и реалният свят може да се измени. Представете си, че вие се намирате в реалния клас, както сега, обичате се един друг, но един ден, този се хване на работа, онзи се хване на работа, някой се ожени и тогава ставате чужди един на друг. След 40, 50 години си казвате: Едно време как беше в класа? Отидоха онези хубавите времена. А

пък сега имаме да даваме полици. Къщата се съборила, жена ми ослепя. Или жената казва: Направиха на мъжа операция, отрязаха му краката и вие казвате: Така не се живее.

В противоречията на света има една истина, която трябва да намерим. Разбирайте сега. Да ви приведа: Ключът на тази истина, вие можете да я намерите в азбуката. Колко букви имате в българския език. В еврейския език има 22 букви, само съгласни. В българския език гласните и съгласните колко са? – 30 ли са? – Да кажем, че вие имате тези елементи ТИ/СИ. Добре върви работата. Но още едно име ако турите, ще стане цяла експлозия. Ако туриш тази третата дума и ако не знаеш какво да правиш, отиде та се не види. Ако знаеш какво да кажеш, веднага ще намериш своето щастие. Запример можеш да кажеш: Ти си гениален човек, ти си гений или ти си вагабонтин.

Мисълта върви по същия закон. Мисълта ти може да върви правилно, но туриш една неправилна мисъл и веднага стане експлозия. Казваш: Ти си – третата дума, която поставиш, тя определя. Та ние сме хората, които градим своето бъдеще. Понеже, дадено ни е да го съградим. Даден ти е материалът, от тебе зависи как да го съградиш, какви прозорци да туриш и каква форма да дадеш на къщата, как да я направиш по твой план. После като я направиш, ти ще я опиташ. Ще страдаш. Но ако оставиш другите хора да направят твоята къща, те ще я направят, съобразно техния ум.

Сега кое е хубаво, ти да съчиниш за тебе една поезия или другите да съчинят една поезия. Понякога очакват някои като умрат да ги възпеят. Каква нужда има умрелият да го възпяват? – Всичките онези поети, които пишат за умрелите, те пишат за себе си. Защото не се прославя умрелият, а се прославя поетът. Казват: Гениален човек е той, написал нещо хубаво. От един умрял човек изкарал нещо. Така го възпял, че всеки иска да умре, че да го възпеят така. Като видите някой голям паметник, казвате: Някой път и аз искам да умра, да ми турят такъв паметник, с поетически надпис. Ще кажете, че моите думи са пресилени. Аз разделям хората. Има едни хора, на които фасонът се смачква отвън, има други хора, на които фасонът се смачква отвътре. Когато фасонът се смачква отвън, хората го смачкват. Когато се смачква отвътре, ти го смачкваш. Да приведа: Беден си, невежа си. Пишат ти слаби бележки. Работиш някъде и не ти дават пари. Не си честен. Фасона отвън ти го смачкват, но вътре си честен, имаш съзнание. Казваш си: Има нещо в мене, може да ме тъпчат. Имаш една самоувереност. Фасонът отвън не е смачкан. Друга една страна. Онзи богатият богат е, всички го уважават, почитат го, задигне от този, от онзи, отвън е добре, но отвътре е смачкан. Сега мнозина от вас казват: Искam да ми бъде фасонът като на онзи богатия. Питам кое е за предпочитане,

външният фасон ли да ти е смачкан или вътрешният. Разбира се външният, отвътре да не е смачкан. Защото все ще бъде смачкан той.

Често във вас има една проява. Аз наблюдавам хората и у хората има една гримаса, няма да я кажа, вие може да я намерите. Когато ти направиш една услуга с чистосърдечие, той направи една гримаса, не е доволен и счита, че фасонът е смачкан. Най-често съм виждал стари хора на 80–90 години някое малко детенце дойде, вземе стомничката, донесе вода. Дядото му казва: Много ти благодаря. Че това дете не е ли смачкало фасона на дядото. Дядото можа да каже: Аз останах това дете да ми носи вода. А пък той трябва да каже: Благодаря, че детето ми донесе вода. Тези деца са били много добри.

Та в живота има една философия. Когато един човек ти направи едно добро, ти да имаш едно правилно отношение, да разбираш една велика истина. Благодарни на Бога, че го е изпратил, че не те е забравил Бог. Да не кажеш: До този ли хал дойдохме ние, това дете да ни носи вода. Някой може да е цар или генерал, като го наранят на бойното поле, нали го носят милосердните сестри от един креват на друг? – На всинца ви трябва една много правилна философия. Ако така мислите, както сега, нямате за света едно правилно разбиране. Вие имате идеята, че някой е идеалист, а някой – материалист. Аз да ви кажа как разбирам материалист и идеалист. Нито идеалистът, нито материалистът разбират какво нещо е животът. Аз уподобявам на следното: Материалистът живее в едно здание, с една стена е разделен от идеалиста. Материалистът се отличава по това, че всичките му прозорци са затворени. Той има всичките удобства вътре, електричество, библиотека, книги и той казва, че това е реалният свят. Завърти ключа, иде топлината, светлината. Казва, това е светът. Има меки столове, всичко му е наредено, яденето, облеклото. Идеалистът и той има всичките удобства като материалиста. Но щастieto е, че той има една малка дупчица, отдето влиза светлина. Идеалистът казва: Има нещо вън. А пък материалистът казва, няма нищо вън, всичко е вътре. Идеалистът казва: Има нещо, влиза през тази дупка. Материалистът казва: През тази дупка какво може да се види. И двата пишат: единият пише, че няма нищо вън. Другият пише, че има. Материалистът пише, ако това е реалното, защо в моята стая няма такава дупка? – Другият казва: Има нещо, което ти липсва – една малка пукнатина. И след като спорят години, един ден се озовава там един окултист, но този окултист е без стая, като влезе той няма стая, няма юрган, няма столове. Питат го: Ти откъде дойде? – Той знае законите. Когато те са спорили, той е влязъл, понеже и двете стаи имат врати. Той показва ключа. Фактът е вече налице. Материалистът го вижда и идеалистът го вижда. Казват му: Ти какво търсиш. Той им казва: Искам да ви изведа от този свят навън, да ви покажа друг свят.

Сега искам да ви представя: Когато дойде една съществена идея вътре във вас. Когато иска да ви изведе навън, материалистът казва: Ти да не поддържаш идеята на онзи идеалист. А идеалистът казва: Ти да не поддържаш идеята на онзи материалист. Окултистът казва: Аз не поддържам нито твоята, нито неговата идея, но мога да ви изведе навън. Казват: Къде из стаята навън? – Питам сега, ако един ден дойде този окултист във вашата стая, какво ще направите вие? – Това, което хората наричат, той се обърнал, иска да измени живота си. Онзи дойде и им казва: Няма какво да спорите, този въпрос с писане на книги и със спорове не може да се разреши. Аз ще ви изведе. Във вашите стаи има врати. Ще излезете вън в другия свят. Питам сега, след като ги изведе окултистът във външния свят, где е идеалистът и где е материалистът? – Материалистът ще каже: Заблуден съм бил, не бил този свят, в който аз живея. А идеалистът ще каже: Аз подозирах по тази светлина, че може да има нещо вън. Аз наричам прозаичния живот материалистичен живот, а поетичният живот е животът на идеалиста, който едвам вижда един малък лъч, върху който той пише цели томове, но и той още не е излязъл вън. Та прозата и поезията да станат едно и също нещо, да дойде до една и съща реалност. Да ви дам една картина на прозата и поезията, на материализма и идеализма. Да ви наведе още един пример за идеалиста, материалиста и окултиста, какви са отношенията. Онзи материалист казва, че не може да се предскаже бъдещето. Аз съм минавал в океана няколко пъти, казвам: Мога да мина. Онзи казва, не можеш да минеш. Онзи се хваща на бас и казва: Аз влагам хиляда английски лири стерлинги. Ако аз мина, ти ще дадеш хиляда лири стерлинги; ако аз не мина, аз ще ти ги дам. Ако аз мина и замина, ще си взема парите. Ако не мина, той ще вземе парите. Така се хващат на бас. Ако аз ида и се върна, това казвам е реално. Ако отида и се върна, значи съм прав. Има нещо в живота, което има своето постижение, то е реално. 10 пъти съм отивал и съм се връщал: Има нещо, в което не трябва да се съмняваш.

Тези нови положения трябва да бъдат една опорна точка, понеже пътят, животът, по който вървите, не е една равна плоскост. Вие ако влезете в цялата вселена, ако я посетите, ще намерите такова голямо разнообразие в слънчевата система, че даже човешкият ум не може да си представи това велико разнообразие. Не само в самите планети и в слънцето, но и в празните пространства ще намерите такова грамадно различие, че ще имате голяма трудност, докато минете. Като деца ще имате едно препятствие, като възрастни ще имате друго препятствие. А като стари ще имате трето препятствие. Всякога колкото повече в живота вие напредвате, толкова повече ще се увеличават препятствията. Увеличаването на препятствията е един велик признак. Колкото повече се увеличават, толкова по-добре за вас, значи движението ви се е усилило.

Та сега мисълта, която трябва да остане у вас е. От всичко казано, кое е най-важното, кое остава във вас? – (Да излезем вън от стаята в реалния живот.) Или казано в една контрастна форма: Обичай, без да те обичат. Ако твоята любов е стимул на една друга любов, това не е любов. Любовта у тебе да произтича без никакъв стимул. Ако някой е стимулирал твоята любов, това не е любов. Ако турите дърва в една печка и след няколко часа тя изстине, това е един стимул. А реалните неща са: Тези, които без причина бликат. Любовта трябва да произтича, понеже аз живея, самият живот в мене трябва да предизвиква Любовта. Ако моят живот не може да предизвиква Любовта в мене, то никое друго разбиране не може да предизвика Любовта. А пък щом моят живот може да предизвика моята любов, то всеки живот, вън от мене, може да стане отзвук на любовта в мен. И най-хубавата любов е, когато е предизвикана от живота в мене. Тази мисъл разбрахте ли я? – Тази е най-новата мисъл. Вие не сте мислили така. Ако стимулт на вашата любов е отвън, то вие ще имате постоянни разочарования. Защото този стимул ще престане и тогава ще се намериш в противоречие, но ако твоят живот, вътре е самият стимул, то тогава този живот е по-сигурен отколкото външният живот. Както казва Христос: „Имам власт да положа живота си, имам власт и да го взема“.

Хората на новото трябва да имат тези убеждения. Когато дойде страданието във вас, страданията не са нищо друго, освен изпит, изпитват вашата любов на какви основи седи. Имате ли една основа в себе си или една външна основа. Ако основата е външна, тя може да се катурне. Ако се катурне, вие не съжбявайте. Защото успехът на човека зависи от неговия вътрешен успех, от крайния успех, а не временния успех. Защото има един временен успех в живота. Сега хората говорят за международно право, но като дойде за една права постъпка, вършат насилието. А пък законът казва: Насилието, насилие ражда. Това са техни резултати. Нали сега студентите разрешават един въпрос. Така разрешава ли се въпросът? – Колко студенти има с пукнати глави? – Аз ги похвалявам студентите в едно отношение, че те жертвуват живота си за едно глупаво положение. Казвам: Колко е жалко, те жертвуват това, което за великите идеи не жертвуват. Те казват: Да слезе оттам. Онзи казва, не искам. Казвам: Всеки един трябва да снесе престъпника в себе си от катедрата долу, нищо повече. Всяка една идея, която знае да прави престъпление, да се снесе от катедрата. И този професор. Това да важи и за вътрешния живот, не само за външния. Всичките студенти да снемат всичките престъпни идеи вътре в тях си. Да престанат престъпленията в света. Всички трябва да слязат от престъпните катедри. Всеки трябва да жертвува живота си, за да се освободи. Докато не дойде това положение, хората не могат да бъдат свободни. Сега това е вметнато предложение.

Но един правилен възглед трябва да имате всички. Човек трябва да бъде всякога готов, като дойде до истината да каже не. Има студенти с пукнати глави, с вързани глави и пак отиват окървавени, насърдчават другите студенти. Има препятствие отвън. Идат пожарникари. Но пак устояват. Това е геройство. Защото бе да има пукнати глави, де е геройството? – Сега всички трябва да бъдете мъжествени.

Отче Наш.

Вътрешното богатство

11 година

12 лекция на 1 мл. ок. клас

25.XII.1931 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

(Учителят написа на дъската.)

До – червен цвят

си – виолетов цвят

ла – син цвят

сол – светлосин цвят

фа – зелен цвят

ми – жълт цвят

ре – портокален цвят

Тези цветове имат влияние. Между музиката и цветовете има известно съотношение. Ако някои тонове в организма вземат надмощие, то и цветът взема надмощие. Ако ми взема надмощие, човек пожълтява. Ако ре взема надмощие, лицето става оранжево. Ако лицето е почервеняло, то до взема надмощие. Ако фа вземе надмощие, тогава човек става зелен, позеленява. Каква е теорията за светлината? – Да кажем, че някои предмети отразяват червения цвят, зеления, жълтия, какво е теорията за отражението? – Когато имаме до, червеният цвят преодолява. Когато тези звукови вълни на дото преодоляват, имаме червен цвят. Ритъмът се възприема тук в носа. Като минаваш някъде, помиришеш от някоя тенджера. Запример защо се смеете? – Можете ли да ми определите произхода на смеха? – От кой тон е

образуван смехът. Кой хора се смеят най-вече? – Които имат червен цвят или син, зелен, портокален, кои се смеят най-вече? – Между смеха и плача има ли известно съотношение? – Смехът е пеене. Например не може ли да се засмее някой от вас, ако може да определиш с какъв тон си се засмял, ти вече имаш едно разгадаване на характера, ще знаеш преодоляващия тон, ще знаеш кои са подбудителните причини за смеха. Ако издадеш при смеха тона до, ако оттам започне тази гама, ще знаеш как да нареждаш всичките други музикални тонове и после какво е отношението между смеха и плача. Можете ли някои от вас да ми кажете как плачат децата? – Как плачат децата и как плачат възрастните? – Запример ако някоя мома плаче, как плаче? Когато бащата плаче или когато майката плаче, или пък някой поет плаче и поетите плачат. Няма човек, който да не плаче, бащата по-рядко плаче. Сега вие ще кажете какво ни интересува това сега. До, си и пр. Да си имаме хлебец, да си похапнем. Човек, който разсъждава по този начин, де се намира той? – Той е при фа, при зеления цвят. Всичките животни са се спрели при тревата, при фа-то, зелена е тревата. Всяко говедо пее фа, пасе тревата и казва фа. Онези, месоядните, са на до. А тревопасните на фа. Къде се намира човекът? – Между фа и до.

Сега природата защо дава разни храни на човека? – За да предизвика разните тонове, да има едно разнообразие. Еднообразието на тоновете причинява в организма едно болезнено състояние. Всички болезнени състояния на тялото, разгледани от музикално гледище, имат вече дисхармонични съчетания. Сега има учени хора на запад, които лекуват известни болести чрез музиката. Да допуснем, че вие имате коремоболие. Как ще го лекувате с музика? – Сега опасната страна е там. Това е една далечна наука. Мъчна работа е да приложиш музиката като едно лечебно средство. Забележете, че щом човек се е разболял, той престава да пее. Той е замислен, върви, върви и издава един звук. Какъв е звукът, когато човек е заболял? – (Ох, ох.) Ако му кажеш да пее, той ще каже: Не ми се пее. Щом човек каже не ми се пее, той вече е заболял. А пък щом на човека му се пее, това е едно здравословно състояние. Веселият човек, който иска да пее, какъв звук издава? – Онзи, който е заболял, казва ох. Онзи, който оздравява, какво казва? – Забележете, че много работи вие знаете, но най-важните работи вие не знаете. Знаете от науката колко километра има оттука до месечината. Знаете каква е големината на Слънцето, на Юпитер, на Марс. А такива най-съществени работи не ги знаете. Или пък сте ги знаели, но сте ги забравили. Като разглеждаме слънчевата система, най-близката планета е Меркурий, но предполагат, че има още една близка планета, но тя не се вижда. Меркурий е най-малката, после е Венера, Земята, Марс, Юпитер, Сатурн. Най-малката планета е най-близка. Колкото отиват по-далече, стават по-големи. Между Марс и Земята има едно изключение. Земята е по-голяма, а пък е по-близо до слънцето. След

Марс иде най-голямата планета Юпитер. А след това идат другите планети, по-малки от Юпитер. Защо планетите не вървят постепенно, така че най-напред да са най-големите? – За земята законът е верен. Има еднакви отношения. Меркурий е най-малката планета, а от слънцето до земята, земята е най-голямата. След земята иде една по-малка планета, Марс и след това най-голямата планета на слънчевата система. Някои от вас учили ли сте нещо по този въпрос?

Някои въпроси вас ви интересуват толкоз, колкото един петел се интересувал, който ровел в едно бунисче и изровил един скъпоценен камък, и казал, тази пущина. Ако беше едно зрънце да го клъвна, свети нещо там. Вие сега бихте се посмяли. От гледището на петела този камък е безполезен. В техния свят нямат понятие за скъпоценности. Кой петел ще го продаде. Няма търговци в техния свят. В нашия свят има търговци за скъпоценности. В петловия свят няма такива търговци. В петловия свят едно житено зрънце струва повече от един скъпоценен камък. Значи понятията в петловия свят са други.

Аз сега няма да ви отговарям. Само ще ви кажа друго. Да кажем, че някой човек не го познавате и аз казвам: За едикой си човек трябва да мислите. Вие казвате, този човек не ме интересува. Да кажем, че някой си Драган Стоянов. Ти казваш: Мене Драган Стоянов не ме интересува. Но един ден ти дадеш на Иван Драганов сто лева, ти вече се интересуваш от Иван Драганов, защо? – Казваш: Срещна ли Иван Драганов? – Тук ли е той? – Срещна ли го някъде? – Казвате: Срегнах го. Вие сте му дали 100 лева, това е причината за вашето внимание. Но утре вие му дадете 1 000 лева, какво ще бъде вашето отношение. Колко пъти на ден ще питате за Иван Драганов. Добре, дадете му 10 000 лева, колко пъти ще питате за него. Дадете му 100 000 лева, с тези пари се увеличава вашето внимание. Където ходите, разправяте на хората за него. Питат ви, защо ви интересува толкоз този човек – ти казваш: Има да ми дава. Ако вие имате да вземате, какво е вниманието на Иван Драганов към вас. В първия случай, това е положителната страна. Вие търсите да го видите, като го зърнете, приятно ви стане, че сте го видяли, потупате го по рамото. Как сте, добре ли сте? А парите? – Иван се посвие. Взема една поза. Как да кръстим този, който е дал 100-те лева? – Да му дадем едно музикално име. Иван Драганов музикално име ли е? – Той пита: Тук ли е онзи? – Той пита, за да го срещне. Ако му каже, че го няма, той се поотпусне. Този, който има да взема, да вземат от него по-добре е за него, защото му желае доброто. Казва: Дано да не заболее онзи, да е здрав. Да не би да му се изкълчи кракът, да не му изгори къщата, да не му умре козата, да го поживи Господ, живот и здраве да му дава. Той като ходи все се моли. Казва: Дано не му се случи някакво нещастие. Защото щом му се случи нещастие, ще

отидат и неговите пари. Та казвам: Хубаво е някой път да има да взема някой от вас. Вие казвате някой път: Аман този човек ви желае доброто. Той не иска вие да пострадате, да умрете.

Щом си изплатиш дълга, той казва: Може да умре. Преставя да се интересува от вас. А онзи, който има да дава, той казва точно обратното: Да пукне. Когато казва, че се е разболял, става му приятно. Та в това отношение е хубаво да имаш да даваш. Този, на когото ти имаш да даваш, той ще ти мисли доброто. Най-опасната страна е в това, че ти ще си изопачиш характера и ще станеш лош. На това основание, изплащай си дълговете, за да не станеш лош. На това основание природата не иска човек да бъде грешен. Всеки, който има да дава, е грешен, в какъвто и да е смисъл. Някое дете откъснало една ябълка от една градина, казват: Какво престъпление има да ядеш една ябълка, опасна работа е. Щом има закон, предвижда се затвор. Представете си, че първият човек е изял ябълката, вие съгласни ли сте с това, че ябълката съблазнила хората. Вярно ли е това? – Този, който вмъкнал греха в света, е бил доктор по алопатия. Той е бил алопат. Но за да прокара своите хапове, да ги продава, станал хомеопат и обвинил своите лекове с една сладка обвивка, направил ги сладки. И казал: Когато човек иска да прокопса, да вземе от тези хапове, но те били отвън сладки, а отвътре горчиви. Този плод, който човек е ял, отвън е бил сладък, а отвътре дошло отравянето. Този плод отвън бил сладък, а отвътре горчив.

Ти вземаш 100 лева назаем отнякъде. Най-напред има една приятелска обмяна. Този човек е готов, веднага да ви услужи. Кой е по-виноват, който взема парите назаем или който ги дава. Всичките дървета в райската градина от чисто психологическо гледище. Ева беше гранд дама. Така ли се казва на френски? – На английски е грейт лейди. Който взема парите, е изкусителят. Ева беше богатата. Дяволът, който дойде, адептът, който дойде, той дойде да вземе пари назаем, нищо повече. Защо това дърво беше в рая? – Той не донесе плодове извън рая. Интересно е, че той откъсна от плодовете. Един бакалин ще ти продаде едно кило захар и ще дадеш 8 лева, ще ти даде едно кило ориз и ще ти даде нещо. И ти ще дадеш нещо. Свещеникът ще продаде въздуха и ще ти каже: Плати 20 лева. Ще те убеди, че е чел за дядото, който е умрял. Ще каже, че неговата молитва ще направи нещо. Ти не си проверил, казва: Дядо ти е в по-добро положение. Ти вярваш и казваш: Чете попът. Нито ти знаеш, нито попът знае, дядо ти не е получил това, но попът и ти вярвате, че на дядо ти е добре станало. Явява се този черният адепт при това дърво, което е забранено, той откъсва един плод и дава. Той го продава на Ева. От рая продава на нея. Не е ли смешно един човек да вземе твоя скъпоценен камък от къщи и да ти го продаде, и ти да плащаш. Питам: Каква философия има в това? – Или

често вие, младите сестри, искате да опитате любовта на някого. Имате ли право да опитате колко му е любовта? Вие сега се възмушавате, казвате: Да опитам любовта. Хубаво, но кой трябва да опита любовта? – Може ли да опиташ любовта? – Как ще опиташ любовта? – Искаш да знаеш дали един човек те обича или не. Как се ориентирате вие? – Как познавате дали ви обичат или не? По постъпките, по чувствата му, син или дъщеря. Имат ли право да опитат дали баща им ги обича? Приятелят има ли право да опита приятеля си? (Не.) Защо? Това приятелство на връзките на любовта, трябва ли тези връзки да се изпитват. Щом се изпитват някои работи, какво се подразбира от това. Ако трябва да се изпита едно въже, ако аз го изпитвам, това показва, че има съмнение и го поставям на изпитание.

Никой няма право да изпитва любовта на другите хора. Едно правило ще си турите. Другото правило е: Ако искаш да знаеш любовта на другите хора спрямо тебе, това може да познаеш от своята любов. Ако своята любов към тях се увеличава, и тяхната любов се увеличава. Ако своята любов се намалява, и тяхната се намалява. Ти казваш: Моята любов е неизменна, а пък тяхната се е намалила. Такъв закон не съществува в природата. В природата съществува законът. Имате величините плюс и минус. Каква е разликата в математиката между плюса и минуса? Запример имате числото 5. Турите пред петте минус, а след петте плюс, какво ще разберете? – $5 +$. Мога ли да туря така. Плюс 6 минус – $6 -$. Как ще го изтълкувате. Едно живо число е това. Може да имате така: $+ 7 + - 7 -$. В природата съществуват тези неща. Започнеш без пари и свършиш с пари. Започваш с пари и свършиш без пари. Или започваш с пари и свършваш с пари. Или започваш без пари и свършваш без пари. Или започваш болен и ставаш здрав. Или в началото си здрав и накрая пак си здрав. Или в началото си болен и в края пак си болен. Родил се някой човек болен и умира болен. Някой път състоянията може да се сменят. Всяко едно отрицателно състояние може да се смени. Само ако разбираш законите му. При минуса къде е опасността. От бездействие. Той има повече капитал, но това богатство, което има, не може да го разработи. Аз уподобявам минуса и плюса на следното: Минусът е поле, а плюсьт е поле с дървета израснали вече. Минусът е следното: Имаш ниви без дървета, раждат се само магарешки тръни, цигански тръни и си сиромаш. Плюсьт е следното: Представи си, че на това поле отгоре имате няколко дървета от круши и ябълки и всяко дърво, ако даде по 10 кг, ако имате 1 000 дървета по 10 килограма, ако даде всяко, 10 000 кг, ако по 25 лева единия килограм продадете, ще имате 10 000, 250 000 лева.

Вие имате един минус, който трябва да превърнете в плюс. Имате известни енергии в ума и в чувствата си, те трябва да се разработят. Ако превърнете минуса в плюс, изменя се състоянието ви. Този плюс е сила в движението.

Който не работи, не може да страда, а който работи, може да страда в началото. Най-напред си в едно пасивно състояние. Докато те събуди природата, ти страдаш, значи страданието продължава дотогава, докато човек се подвижи, щом човек се подвижи, престава страданието. Този минус се върти, върти и като се върти, всичкото страдание отскача и човек казва, победих. Да допуснем, че ти си в едно пасивно състояние и само чувствуваш нещата и предизвикваш една силна мисъл. Тогава вече имате плюс. Тогава има и отрицателна мисъл. В този случай законът е обратен. Трябва да предизвикаш едно положително чувство. Мислите и чувствата са положителни и отрицателни.

Вие трябва да знаете как да говорите. Няма по-голяма магия от човешката реч. Музиката това е магия. Ако човек повярва в силата на речта, на словото, което има, той в устата си има силата, с която може да направи всичко. Вие седите и търсите магията. Ти ще намериш една дума, например вземете в българския език думата светлина. На френски е люмиер, на английски е лайт, на немски е лихт. Англичаните и западните народи са впрегнали светлината на работа. Българинът и славянинът не е впрегнал. Тя само минава и заминава. Тя си тече. Лайт на английски значи светлина. Но от там произтича светлината. Като дойде светлината, всички неща стават леко. Мъчните работи през деня стават ясни и леки. Лайт, la англичанинът без да знае употребява нотата ла – синия цвят. А пък синият цвят какво означава? – Сега забележете, че това е една материя отвлечена. Аз мога да направя тази лекция много интересна за вас. Мога да направя червения цвят за вас много интересен. Ако в една червена кърпа ви дам 25 английски лири, а на друг, в жълта кърпа, дам 10 английски лири, тогава и жълтият цвят става интересен. Всички неща стават интересни, когато имат известно съдържание. Когато станеш сутринта, природата ще ти даде една мисъл, една добродетел, известно благо. Но ти не обръщаш внимание. Природата ти говори едно, пък ти мислиш само за земята. Природата идва и ти казва: Стани голям, богатството ти ще дойде. Обаче ти не обръщаш внимание на тези думи, ти си мислиш, че имаш да вземаш от Иван Драганов. – Питаш по телефона Иван Драганов там ли е? – Защото има да ти дава 1 000 лева. Казваш на природата, като свършиш с него, тогава. А пък в дадения случай, това което ще ти даде природата и 1 000 Драгановци не могат да ти го дадат. 1 000 Драгановци по 1 000 лева, правят 1 000 000. А пък знаете ли най-малката сума, която природата дава, коя е? – Знаете ли най-малката единица, с която природата оперира. Разликата е голяма. Представете си, че природата дава един обяд на един човек. Колко пчели трябва да извика, за да изядат един обяд на човека. Колко пчели биха се нахранили с един обяд? – Една пчела каква част от един грам мед ще изяде? – Ще бъдете така добри, втория път да прочетете в някои пчеларски книги един пчелен кошер, който има 30 хиляди пчели и остава 10, 12 кг

мед за зимата за 6 месеца. Направете една сметка 12 кг за 30 хиляди пчели, за 6 месеца колко изяде всяка. А те не изядат всичкото, все остава нещо. Каква част от грама изяде всяка една пчела? – Всяка една пчела като отиде при един цвят най-първо се наяде. Това е правилото. След това, каквото остане тя го събира и го занася. Каква част от грама тя изяде? – Приблизително, аз предполагам, че 30 хиляди пчели са малко, за да изядат това, което човек изяде на един обед. 30 хиляди пчели ще изядат толкоз, колкото ние ще изядем. Пчелата, колкото и малко да яде, нейният обед ще струва толкоз, колкото и на човека. Много пъти по отношение на количеството има разлика. – Този човешки обед както го виждате на 30 хиляди какво ще даде? – Представете си 1 000 лева струва един обяд. Като го повишите на 30 хиляди, ще даде 30 милиона. Аз изваждам един закон: Най-малкият подарък, който дава природата, коштува 30 милиона злато. За нея 30 милиона са нищо. Да нахрани една пчела или един човек за нея няма разлика. В съзнанието на природата да нахрани един човек или една пчела е все едно, тя не прави разлика. Тогава на една пчела колко струва обядът. И на нея струва 1 000 лева, и на човека струва 1 000 лева, и за всяко едно същество е същото. Изваждам правилото: Когато природата иска да даде едно благо за 30 милиона лева, ти се потриваш, казваш: Иван Драганов там ли е, има да ми дава? – Вие много пъти и толкоз време да ме слушате, всички седите и все слушалките на телефона, и като ви гледам сега, не виждам нито един без слушалка, всеки има по една слушалка. Вика Иван Драганов и пренебрегва благото, което му дава природата. Ти гледаш земните работи да придобиеш, знание, да прочетеш книги, а какво ще ти даде природата казваш: После ще видим. Ти казваш: После. Мъчно се ядат плодовете зимно време. Лятно време е лесно, зимно време като ти дадат един плод, при 35 градуса студ как ще ядете. Мъчно ще ядете. Ще търсите топла стая. Това се наричат неблагоприятни условия на живота. И в природата се заражда един процес веднага в нея се понижава температурата, която природата дава, в тази температура вие... че при големите блага, които имате, няма да може да ги използвате. Това е все таки като онази млада мома, която мечтала на младини да има корона, огърлица, станала на 80 години на умиране и тогава ѝ донесли огърлица и короната. Тя казала: Да беше на млади години. Сега я погребват с огърлица и корона. Тя ги поглежда и като ги погледнала, знаете ли какво излязло из очите и две сълзи покапали. Но те защо не дойдоха навреме тази огърлица и корона. Понеже тя е държала дръжката на телефона и викала Иван Драганов. Всички сегашни нещастия са все от тези слушалки на миналото, от мисълта: Как ще прекарам аз живота си. Ще стана ли аз учен човек, ще стана ли музикант. Много глупава работа е да мислиш, че ще станеш музикант, ти и без това си музикант, само че не си се опитал да пееш. Ти казваш: Богат ще стана ли? – Ти и без това си богат. Ти като умираш ще научиш, че много работи си знаел. Ти сега през целия живот ще се мъчиш

да прогледнеш. По индуски начин, по западен начин. А пък като умираш ще прогледаш. Защо ти е това проглеждане като умираш. По-напред трябва да знаеш този закон. Ти влизах в една зона и не си готов. В сърцето ти седи страхът. Следователно, изгубил си условията. Човек и без това е ясновидец. Било е време в човешкото развитие, когато хората са виждали, те са виждали и каналите на планетите, на слънчевата система, те са виждали и без телескопи хората там. Всичко това е изгубено. Защо? – И човек си е направил една тръба, един малък телескоп. Казва: Какво чудо, каква голяма придобивка на науката е това. Това все таки прилича на следното: Да спечелиш изгубеното богатство. Днес вземеш 1 000 лева, утре 1 000 лева и най-после като вземеш половината казваш: Слава Богу. Взел ти 30 милиона, ще ти плати 15 милиона, това е придобивката. Човек по-рано имал повече.

Това, което търсите, е вътре във вас. Сега вие трябва да намерите онзи метод, с който да развивате вашите способности, но не всичките изведнъж. Трябва да започнете с най-силните способности, с най-силните чувства, но не по подражание. Например като слушате някой музикант да свири и вие искате да свирите. Това е външно подражание. Вие ще започнете с най-силните способности, докато дойдете до другите. Между способностите има връзка. Като развиеш едни способности, ще развиеш после други. Ти като вървиш по един музикален начин, то способностите си помагат една на друга. Музиката не е чувство, тя е способност. Вие казвате, музикално чувство. Музикалните чувства развалиха музиката. Морално чувство има, но музикално чувство няма, има музикални способности. Религиозни способности няма. Ти като дойдеш, като започнеш да мислиш какво нещо е Господ, ти ще осакатиш чувствата си. Ако човек иска да направи религиозното си чувство способност, то е глупаво. С ума си няма какво да търсиш Бога. Ти като намериш няма какво да Го изучаваш. Както лукът, колко люспи има. Или като дойде колата да видиш колко спици има колелото, или колко оси има. Реалността не е като колата. Няма какво да четеш в реалността. В нея няма никаква наука. Тя съдържа всичката наука. В нея няма никаква истина. Тя съдържа всичките истини. В нея няма никакво знание. Тя съдържа всичкото знание в себе си. По човешки говоря. Защото в другото има нещо по-високо от чувството. При чувството без да разсъждавате, без да анализирате, схващате изведнъж нещата, усещаш радостта. Ти като схванеш с радост светлината, ти схващаш нейните трептения. Всяко едно трептение има свое предназначение. Ако ти едно трептение изгубиш, ти изгубваш всичко. Тогава червеният цвят няма това качество.

За да се образува една човешка мисъл, колко цветове трябва да влязат в нея. Трябва да имате съчетания, най-хубавото съчетание на всичките

цветове, в тяхното съвършенство, за да имате една хубава мисъл. Мисъл без цветове не съществува. И най-после когато всичката тази мисъл дойде в своя апогей, до своето развитие, тя ще стане светлина. Светлината съдържа в себе си всичките хармонични съчетания на цветовете. Червеният цвят в света, ето какво показва от Божествено гледище. Щом аз видя червения цвят в Бога, Бог казва така: Аз съм всякога готов да дам живота си жертва за другите. Вие схващате обратно червения цвят. Вие казвате: Позачервил се е човекът. Червеният цвят трябва да схващате така, че природата всякога е готова да даде живот на когото и да е. Ако така схващате червения цвят, тогава той има смисъл. Сега аз давам само един ключ. За другите цветове какво може да се направи? – Едно вътрешно разгадаване, тълкувание. За червения цвят вие казвате, че той е чувствен. Първоначалният червен цвят има следното значение: Че всякога е готов да даде комуто и да е.

Сега аз ще ви попитам като онзи български поп, който след като говорил, попитал, разбрахте ли? – Ако не сте ме разбрали много добре, ако сте ме разбрали няма какво да ви говоря повече. Сега аз мислех да ви посвирия. Изпейте ми песента „Сила, живот, здраве“. Ако я изпеете хубаво, ще ви дам един банкет. (Изпяхме песента.) Много пъти не сте свободни. Човек не е свободен. Той иска да изпее нещо съвършено. Това не може да бъде. Започнете с това, което може да направите. Не се безпокойте от погрешките, които може да направите. Те са естествени погрешки. Ако не искате да правите погрешки, ще направите 10 пъти повече. Ако искате да направите естествени погрешки, то вие ще дойдете до правилния тон. (Учителят свири на цигулката и пее.) „На мене ли се дадоха тези страдания.“ Тогава аз отговарям: (Учителят пее и свири.) „На тебе се дадоха, по-хубави от тях няма.“ При музиката вие не може да мислите лошо. Българинът е песимист. Всичките хороводни песни българинът ги е създал, за да се лекува. Когато българинът се е лекувал, той е играл хороводни песни. Няма какво да мислиш лошо, търпи. Музиката лекува, колкото и да е болен човек. Двама души, кавалджии или гайдарджии четири деня, ако свирят на болния, той най-първо ще бъде спокоен, а после ще скочи от леглото. А пък тъжните български песни как са дошли? – Българинът казва: То така не става. Най-малко трябва да се замисли човек. Тези тъжните български песни са патологични, не са здравословни, а пък другите са здравословни. Има хороводни песни, при които, ако си болен, ще станеш. Има болни тъжни песни, при които ако си здрав, ще заболееш. Хороводните български песни са лечебни песни. Който иска, може да ги употреби. Някои от вас направете опит. Ако някой го тресе, пейте му два, три деня наред. Идете при някоя ваша приятелка, болна, да се заиграеш, да се затропаш, леко на пръстите си и онзи, болният, да загуби съзнанието си, че е болен. Като те гледа, ще започне и той да скача. Ти го хвани за ръката

и кажи: Няма какво да се тревожиш, Господ не е създал земята за болни хора, земята не е болница, тя е за здравите хора. Че има болести, то е изключение. Болестите на земята са микроскопически. Но в природата съществува едно здравословно състояние и всички ще тълкувате добре.

При най-добрата песен вие ще кажете, не струва тази песен. Тя лекува. Тя носи здраве. Но ако целия ден играеш! – Трябва да знаеш колко време да играеш. В природата има музикални часове. Я изпейте още веднъж „Сила, живот и здраве“. Ако имаме време, ако сте способни, с някои от вас за една две години ще упражним да станете певци по новия начин. Другите по стария начин да видите каква е разликата, по единия и по другия начин. Хубави певци има, но методите, по които те пеят, не може да им дадат онзи естествен тон. Онази певица, която излиза да пее, тя не се въодушевява от една велика идея, тя иска да пее, да угоди на хората, да придобие повече пари. Но малко хора има, които да пеят с идея. Аз това го наричам да пеят за себе си. След като пее за себе си, да пее и за другите. Най-хубавото пеене е това. Аз го разбирам така. Като пея за себе си, да пея за Божественото. Аз не мога да мисля, да чувствам и да извърша каквато и да е работа, ако аз не пея правилно. Ти не може да се явиш пред Бога с тъжно лице, клюмнал. Когато ти се явиш при Бога, нито скръб, нищо отрицателно не трябва да има в тебе. Ти трябва да приличаш тогава на едно малко дете, което като види баща си, да светнат очите му, да е радостно. Но не затова, че ще чакаш, че ти е купил круши или ябълки, но да се радваш, че си видял баща си. Щом мислиш за дрехи и други работи, то са мъртви работи. Като имаш първичното онова състояние, ти всичко друго може да имаш.

Ако дойдете след хиляда години ще видите, че тази наука се е изменила. Отношенията между сегашната наука и бъдещето ще бъде както между гъсеницата и пеперудата. Ще турите за една седмица следното упражнение: Всеки един от вас да си вземе по едно огледалце и като се огледате си кажете: Няма да мисля по старому, малко по-весел ще бъда. Какво си се намусил. Я ми дай една хубава усмивка, усмихни се насреща ми. Ще приказваш на себе си в огледалото. Ще се постараш да дадеш на лицето си най-хубавия оттенък, че като се огледаш в огледалото да ти е приятно и да се харесаш. Да кажеш: Така да те запомня. Поне една, две, три, пет минути в огледалото да се оглеждаш. Ако някой може и без огледало да го направи, може, но с огледалото е по-лесно. Най-първо ще си представите, че имате едно чуждо лице, един ученик и ще кажеш: Какво си се представил така пред мене, я се представи, както едно време те знаех, я се представи хубаво, а пък той се смущава горкият. В тебе низшето се смущава от висшето. Като дойдат те в съгласие, ти ще видиш един оттенък в очите, в мускулите. Най-първо едно недоволство, веждите, устата

изкривени, косите разхвърляни. Ти ще се загледаш хубаво, има разни методи. Едно време учениците правеха косата да щръкне, косите не трябва да бъдат много пригладени, но и много чорлави не трябва да бъдат. Ако са много чорлави имат много електричество, ако са много прилепени, имат много магнетизъм, а трябва равновесие. Косата един, два пръста, един сантиметър да излиза вън от ушите.

Отче Наш.

Бавни и бързи движения

11 година

13 школна лекция на I мл.ок.клас.

8.I.1932 год. петък.

Изгрев.

Отче наш.

Един основен въпрос е дишането. Дишането физиологически е частно, специфично по отношение на дробовете. Човек диша чрез цялата кожа, седем милиона пори има и през порите си диша. Ако затворите порите на човешкото тяло, веднага умира. Специфичното дишане не може да го спаси. Ако диша през порите и специфичното дишане премахнете, пак умира. Следователно, тия двата процеса – специфичното дишане и дишането чрез порите, трябва да бъдат в хармония. Човек, следователно, трябва да диша с цялото тяло и специфично трябва да диша. Ако вие не се научите да дишате с цялото тяло и с дробовете, всякога ще бъдете болен, само ще боледувате. Значи в природата има един закон: тя обича туй, което ти е определено, дажбата, която имаш, известно количество въздух трябва да го преработиш. Че вие сте ученици на земята, известно количество въздух е определено да го преработите. Ако вие не го преработите, в книгата на вашия живот се пише, че вие не сте преработили. Тогава идат болестите, намалява се заплатата ви. Казва: Защо аз съм болен? – Не си обработил въздуха. После от въздуха ще извадиш тая енергия, която едновременно е потребна и за вас, потребна е и за природата. Всичките съзнания са съединени като клетки в един организъм. Следователно, вие сте полезни в общото, тази работа, която вършите, ще влезе в общо

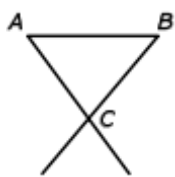
употребление на цялото. Защото, ако вие нямате туй схващане на живота, мислите, че сте самостоятелни, не сте толкоз нужни, вие се самозаблуждавате. Може от вашето гледище да не сте полезни, но от гледището на природата сте полезни. Може от вашето гледище да сте малки, но може туй схващане да е криво. Трябва да схванете в какво отношение сте полезни. Тия двете стрелки на часовника доколко са полезни? – Доколкото показват времето, са полезни. Но същевременно махането не показва времето, в него има обратно движение, но туй движение е във връзка с горните две стрелки (ръчици), но същевременно махалото е свързано с цял един организъм. Ако колелцата, ако всяко колело, пружината, която извършва известна служба, ако те се откажат, кажат: Какво ще стане? Не може да има един общ резултат. Сега в този живот като малките деца елементарни работи да се научите, да вършите работа. Вие седите, не знаете да дишате. Запример, ти дишаш само с върха на дробовете, с наведена глава. Когато дишаш, ще държиш главата перпендикулярно. От центъра на слънцето до центъра на земята ще теглиш една права линия и тогава ще се изправиш точно на перпендикуляра. После едно отклонение може да става. Вие не сте господари. Сега сте млади, гледате защо старият човек се е прегърбил. Защото нарушил този перпендикуляр. Кога се нарушава перпендикулярът? – Когато се туря известна тежест. Върху един перпендикуляр абсолютно никаква тежест да няма, която да стане причина да се наведе. Той трябва да бъде абсолютно без тежест. Перпендикулярът това е положението, дето всичките сили са уравновесени. И следователно, щом този перпендикуляр е уравновесен,



поне вие може да мислите. Тази линия на перпендикуляра всякога трябва да бъде успоредна с гръбнака. Правата линия, която не е успоредна с гръбначния стълб, не е перпендикулярна. Той не може да бъде мярка по отношение на плоскостта. Защото ти схващаш, че AB е плоскост, но ако ти нямаш съзнанието, твоето схващане за тази плоскост ще зависи от твоето будно съзнание. Следователно, дотолкоз, доколкото твоето съзнание е будно, дотолкоз този перпендикуляр напълно зависи от твоето съзнание. Тогава щом има известно нарушение, щом ти си неспокоен, ако в духовния свят, в умствения свят си неспокоен, нямаш перпендикуляр, ти си в бурно море, ти мязаш на часовник. В часовника има перпендикуляр. Перпендикулярът е точката, която не се мени. Тази точка не се мени, тя е в общение с една пружина, която държи перпендикуляра, да се движи махалото. Казвам: Всеки един перпендикуляр трябва да бъде успореден с човешкия гръбначен стълб, тогава е перпендикуляр. Сега този закон ще пренесете. Един физически закон ще пренесете към хората. Вие не можете да бъдете в хармония с когото и да е, ако неговият перпендикуляр и

вашият перпендикуляр не са успоредни. На двама хора физическите перпендикуляри трябва да са успоредни. Ако единият е гърбав, а другият – прав, никога не може да дойдат в съгласие. Тогава какво ще правят.

Сега ще ви превода един пример. Представете си, един господар отива да хваща работници, но здрави работници. Питам: Кого ще хване той за рамото? – Правия. Гърбавия от нямай къде ще хване. Той знае, че този гърбавият не може да върши така добре работа. Сега гърбав човек кой е? Всеки човек, който не мисли право, е гърбав; всеки човек, който не чувства право, е гърбав; всеки човек, който не постъпва право, е гърбав, гърбица има. Има един паралел между тази гърбавина и има една неправилна гърбавина в живота. Аз говоря за тия гърбавини, които нямат никакъв център. Не говоря за окръжностите. Окръжността не е гърбавина, тя е кривина. И в една окръжност няма никаква гърбавина. Всяка една окръжност е направена от безброй прави линии. Защото между две точки, може да се тегли само една права линия. Една окръжност е направена от безброй точки. Следователно, между тия точки има само права линия, няма никакви криви линии. По отношение на главния център, те са полюси. В окръжността имаме полюси. По отношение на другата линия, която съставя триъгълника, между двата радиуса правата линия е вече основа на тяхното действие. Следователно, във всяка една линия...



Ако начертаете от един център една окръжност, тогава правата линия, разстоянието... да допуснем, че правата линия е AB . В природата в този общия център се разбират всички радиуси. Някой път вие начертавате по-голяма окръжност, следователно, линията AB ще бъде по-голяма. Но в природата такива кръгове не съществуват. Такива ние си ги чертаем. Тогава да кажем радиуси CD и CB – имате линията AB . Тия линии, които се образуват, равни ли са? Кога са равни? Те образуват безброй триъгълници. В сегашния живот е така. И следователно, ние се стремим да уравновесим своя характер. В що се изразява характерът? Защото има по-голяма окръжност. Как се наричат тия страни, катети. Във всеки един организъм катетите са по-дълги. Ако всичките тия триъгълници, които са събрани, как може основите да бъдат на повърхността. Вие казвате, че другото е основа. Да изясним тази идея. Представете си, че вие имате един стан. Основата нали е турена на две кросна. Ето едното кросно, ето и другото. Вътъкът върви перпендикулярно с кросното, не върви успоредно с основата. Следователно, кой е онзи хубав изтъкан плат? Някои нишки са вървели перпендикулярно на основата, а успоредно на кросното. Добре. Изяснете ми тия двете кросна. Къде са двете кросна. AB е основата. Другото заблуждение седи в туй, че вие мислите, че центърът на една

окръжност е невидим. Точка. Но няма нищо от центъра. Този център вас ви се показва, че е малък. То е едно перспективно гледище, понеже този център е във вечността. Този център на деятелност е толкоз далече, че вас ви се вижда като точица. Следователно, като го погледнете този център във физическия свят, ви се вижда като точица, отношенията ви се виждат по големи отколкото центъра. Туй е противоречие на съзнанието. Много малка е точката. Но всичката деятелност на този кръг произтича от този център. Силата, която произтича от този център, не е пространството, което завзема.

Мислите ли, че едно колело, което завзема едно голямо пространство, е силно? Ако направим един кръг около себе си, мислите ли, че мястото, което сме описали, ако е голямо, този кръг е силен? Силата е в центъра, която прави кръга, онази малката точица е по-силна от цялата тази окръжност. Сега приложението. Вие избягвате едно приложение. Вие разсъждавате механически. Казвате: Аз съм голям. Твоята големина още нищо не значи. Същевременно ти може да имаш голяма глава, ти може да имаш голямо тяло, ти може да имаш дълги ръце, ти може да имаш дълги крака – това са само възможности. Доколкото ти може да бъдеш господар на своята ръка, да имаш отношения с ръката, доколкото може да работиш с мозъка, може да работиш с дробовете, дотолкоз, доколкото ти си господар на онова, което притежаваш – разумен господар – толкоз ти може да бъдеш силен. Ако един ден се откаже твоята ръка да ти служи, кои са причините? Не си ти господар. Че ти един ден изнасилваш ръката, работиш повече, осакатяваш ръката си. Правиш престъпление спрямо себе си, спрямо онези живите сили. Един ден ръката се отказва да ти служи. А пък някой път не работиш никак, ръката пак се отказва. Казва: Не да не работиш, но да работиш толкоз, колкото трябва. Коя е мярката да работим колкото трябва. Във всяка една работа, която усещаш приятност в работата, тази работа е нормална, тя е в съгласие със законите на природата. В момента, в който почувствуващ най-малкото неразположение, ти си в дисхармония, спри там, престани повече да ядеш. Седнеш на една богата трапеза, вземеш една хапчица, тебе ти е приятно, дойдеш до едно място, усещаш тежко. Какво показва? Преработил си. Спри. Не довършвай работата докрай, ако искаш да бъдеш здрав. Вие казвате: Да се свърши работата докрай. Никога не довършвай работата, физическите работи всякога остават да има нещо недовършено. Понеже туй недовършеното в природата е. Ти ако довършиш своята работа, има общ план, ти ще влезеш в дисхармония. Природата трябва да довърши своята работа и тогава завърши. Ако ти завършиш своята работа преди нея, ти си в дисхармония, ти не вървиш по правия път.

Хубаво, ако 10–20 души са определени да идат към една точка, ако един иде по-рано, работата не е свършена. Всички трябва да пристигнете на мястото в пет и половина и тридесет секунди, ако ти пристигнеш десет секунди по-рано или десет секунди по-късно, ти не си изпълнил задачата точно. Вие сега не мислите правилно и не чувствате правилно. Кои десет секунди, кои петнадесет, коя една, но една или петнадесет, ти си вече в дисхармония с природата, следствие на това усещаш известно разногласие вътре в себе си. На какво се дължи? Ти си недоволен. Ти си бързал най-първо да глътнеш една хапка. Знаете ли колко пъти трябва най-малко да я прекарате в устата. Твърда или жидка храна трябва да се прекара по същия начин. Всяка храна, която не е прекарана в устата толкоз колкото трябва, не може да принесе полза. Сега вие имате една илюзия. В една храна или в съдържанието на храната, в яденето на храната има три процеса, които трябва да станат едновременно. След като дъвчите тази храна дълго време в устата, тя съдържа известна енергия, прана – туй което наричат индусите, или животворна сила, или животворно електричество, или магнетизъм. Като дъвчите, тази енергия минава през езика и се складира в нервната система. Ако вие дъвчите по-малко, значи по-малко енергия туряте. Като влезе в стомаха, започва един друг процес. Отгоре на мозъка трябва да се даде енергия на стомаха, тогава вие ще харчите повече енергия, ще добивате по-малко. Като нямате енергия в мозъка, храната долу не може да се смели. Смилането зависи от енергията, която е в мозъка. Ако вие дъвчите дълго време, учените обясняват, дълго време да се дъвчи храната, за да може да се възприеме и да се складира, за да може после другата енергия да се изкара, която е потребна за мускулите, за костите. Казвам: Ако ума ви не е съсредоточен в яденето, туй ядене е без полза. Ще бъдеш като някой търговец, който има не книжни пари, но златни. Той като ги види приятно му е, гледа една златна монета, втора, трета, четвърта, пета. Вечер ги извади, брои ги, туря ги в касата. Търговец, който изобщо по този начин работи, никога не боледува. Боледуват, знаете ли кои търговци? Които дават на вересия. Дойде някой, няма пари, даде на вересия, той пише, няма пари, тревожи се. Дойде втори и той на вересия, трети на вересия и търговецът се разболява на вересия. Ако туй дъвкането не си свършил, ти си ял на вересия. Мислиш ти някъде, умът ти не присъствува, всякога когато умът не присъствува в яденето, ти си дал стоката на вересия. Може да вземеш някога нещо, но ще мине време, ще се съдиш, ще кажеш: Втори път на вересия не давам. Затуй в природата няма такава отделна рубрика, за да оперира на вересия. *Argent conte* – в брой. – Ама ще получа, ще почакам. Тогава ще ти кажат тъй, щом нямаш, ще ядеш толкоз колкото имаш. Като идеш на гостилницата, нищо не дават на вересия. Ти ще бръкнеш в джоба си, ще ядеш толкоз, колкото имаш в кесията си, само с това имаш право да се разполагаш. Или в даден случай, да обясня работата; ти дотолкоз си ял правилно, доколкото твоят ум присъствува в

първата хапка. Ти ядеш първата хапка, гледаш яденето – голяма паница. В даден случай ти като вземеш първата хапка, ще ядеш, тя трябва да бъде център, а другото ядене е реално толкоз, колкото влиза в устата. Туй ядене, което е до тебе, то не е реално. Ти я го ядеш, я не. Знаете какво става с вас. Сядат двама англичани на една богата трапеза. Единият, като яде, умира, яденето остава наполовина. Другият англичанин продължава яденето, нахранва се и казва на келнера – Дайте ми сметката. – Който прави сметка за двамата. – Не на приятеля наполовина седи яденето. Та казвам: Вие сега не знаете, може наполовина да оставите лъжицата. Набраното е важно. Няма какво да гледаш паницата, ти гледай хапката. Ти, като ядеш, радвай се на тази хапка. Една хапка, на която се радваш, ще принесе хиляди пъти по-голямо благо, от хиляди паници, те нищо не допринасят. Този закон може да го приложите по-широко. Онова, което виждате отвън, то са паниците; онова, което вие чувствувате вътре в себе си, то са хапките. Философия трябва да имате на живота. Вие искате да бъдете здрави, от туй зависи здравето на човека, от туй зависи неговата права мисъл, от туй зависи неговото бъдеще отсега до вечността, от този момент зависи. Ти казваш: Ние за бъдеще ще станем нещо. Оставете тия глупави работи. Ти ако в даден момент човек не може да станеш, ако хапката сега не я сдъвчеш, както трябва, всичките ти работи през цялата вечност такива ще бъдат.

Казвам: Физическият свят това е прелестно учение, туй за ученици, които са напреднали. Вие искате да знаете смисъла на живота. В геометрията най-първо какви отношения има? Има отношения към вашите къщи, има отношение към ниви, към физическия живот, геометрия има във вземането на пари, трябва да знаеш какво пространство има. Правиш разчет, за да може разстоянието, което имаш в ума, да го събереш. После когато потопяваш парите в мастилото, изчисляваш колко трябва да туриш, всякога умът ти работи. Ако ти не разбираш тая сложна геометрия, тогава няма да знаеш да пишеш правилно, едната по-голяма буква, другата по-малка. Защо не харесвате една буква по-малка, друга по-голяма, какво означава. Голямата буква е несдъвкана буква. Онзи, който пише много малки букви, той е много скържав, пък онзи, който пише големи букви, той е щедър. Някой път е щедър на чуждото. Има едни букви, които са нормални. Ти като погледнеш ще кажеш: Защо пишеш толкоз ситно. Казва: Защо пишеш толкоз едро. Онзи не довижда, той пише големи букви, нему са слаби очите. Ако пишете на един човек писмо с големи букви, той е стар. Ако пишете много ситно писмо, той е млад, скържав. Когато пишете нормално, както трябва да бъдат геометрически, има една норма в природата. Тогава каква е нормата? Всяко едно писмо, което като напишете, сте доволни по форма, съдържание и смисъл, туй писмо е хубаво. Всяко едно писмо трябва да принесе полза на вас. Аз да ви кажа:

Писмо, което не донася полза, трябва да го съдвчете. Хубавото писмо трябва да е съдвкано. Тъй както майката дава на детето мляко. Ако писмото, което вие сте написали не е излязло мляко, не го давайте на децата, защото всеки комуто пишете, ще го развалите. Защо не хранят децата с твърда храна? Знаете едно правило: Всеки човек, на който пишете едно писмо, той е дете много малко. Когато на вас пишат, вие сте толкова малко дете. Защо пишат хората писма, деца са. Писмата трябва да бъдат добре съдвкани. Написаното трябва да бъде разработено, че като го четете, че туй дете биберончето като туриш, много хубаво писмо. Питам: Вашите идеали такива ли са? Каквото и да е да го прекараш отгоре-отдолу, криво-ляво. Не, чисто трябва да бъде писмото. Капане, зацапване, такива работи да няма. Да бъде преписано много хубаво, и в съдържание, и в смисъл да е много хубаво. Казва: Не струва толкова писмо да му пишеш. Ти правиш пакост на себе си. Ти като напишеш едно хубаво писмо, допринасяш на себе си, ти се подигаш. Ако пиша хубаво писмо, аз го пиша най-първо за себе си. Майката яде най-първо за себе си, излишъкът, който остава, се набира в гърдите. Тя казва, много хубаво ядох, мама. И детето като го тури на гърдите казва: Много хубаво ядох.

Вие сега още не сте се освободили и сега ви подуват. Вие казвате, че майките ви не ви подуват. Аз отричам. Вие нали пиете мляко, овцата е вашата майка. Всеки човек, който яде мляко от кое да е животно, туй животно му е майка. Аз правя заключение. Затуй казвам: Щом напуснеш детинската възраст на млякото, тогава идваме до твърдата храна. Храната, която трябва да се съдвчи, показва, че сме станали възрастни. Затуй именно децата правят една погрешка, че не дъвчат храната. Затуй децата боледуват. Майката трябва да даде урок на детето да дъвчи. Като смуче млякото, трябва да го прекара един, два, три, десет пъти през устата, чрез езика да изкара храната, да складира, че тогава да го глътне. Те са умните деца. Онези деца, които постоянно гълтат, гълтат и след туй знаете какво става. Аз съм наблюдавал някое дете, майката като го подува, повърне млякото навън. Млякото се е съсирило, образували се киселини.

Та казвам: Този сложния физически живот, който имате, вие мислите, че добре живеем. Колко нещастия трябва да се коригират в сегашния живот, за да може човек да живее на земята. От него зависи бъдещото щастие, здравето, от него зависи бъдещият прогрес. От яденето, от дишането, от ходенето зависи цялото щастие на човека. Три неща са потребни. Ако вървиш, да вървиш правилно, да не вървиш като пиян. Как вървите някои от вас? Трябва да имате една права линия и ако тази кривата (правата) линия се мени, като ходите, трябва да мислите. Човек, който върви и не мисли, не ходи правилно. Отиваш към една работа, трябва да избираш пътя, по който трябва да минеш. Ти отвсякъде не можеш да минеш.

Тръгнеш из София, искаш да познаеш откъде да минеш, щом стигнеш до мястото да знаеш коя улица да хванеш. Определено е през коя улица да минеш. Ако ти не минеш през тази улица, ти не знаеш как да ходиш. В човека има едно чутие, едно чувство. Щом като пристигнеш някъде, ако пазиш едно чувство, като пристигнеш, нещо ще ви каже или вляво или вдясно. Ако вие се поведете по това чувство, право ще бъде, но ако започнете да се колебаете, ще изгубиш само време. Нещо ти казва вляво. Ти започваш да разсъждаваш, тогава изгубиш целия ден. Казвам сега: Зависи от правилното дишане. Законът на дишането е важен.

В тези триъгълници тия основи са равни. Какво означават катетите, защо ги наричат катети. Втория път разгледайте думата. Радиусите успоредни ли са, как се смятат? Успоредни са. През един център колко успоредни може да прекараме. Безброй. Две успоредни линии в далечността нали се съединяват. Радиусите, които излизат от една окръжност, не са успоредни. Тъй както ги чертаете не са успоредни, но в природата те са успоредни. Сега въпросът не е да вярвате, то е едно твърдение. Вие ще разсъждавате, ще кажете тъй, че описаната окръжност не е тъй. Но туй ли е в природата. Сянката мяза ли всъщност на дървото. Ако вие начертаете една окръжност, донякъде представлява реалната окръжност в природата. Допуснете сега, че ви представя положението: вие се намирате на физическото поле нали. Ако построите каква да е машина, едно колело, някаква воденица в третото измерение, колелото и оста се движат, повърхността седи, в покой е, остава в четвъртото измерение и се показва, че и цялата плоскост се движи, тя се върти. На какво седи тази плоскост, на какво се върти. За да се върти плоскостта на физическото поле, плоскостта трябва да е в покой. А пък ако цялата плоскост започне да се движи, тя трябва да има някаква друга основа. Та казвам: Вие ще се намерите в едно чудо. Понеже вие имате едно разбиране, вие имате ос, колело и вашата ос седи сега, понеже караме и вашата плоскост да се движи, кажете на какво мяза. В природата всичко е в движение, всичко е в движение, но туй движение е разумно. В туй движение няма никакво сблъскване, всички същества се движат, но всяко същество се движи в своя посока и никога не става сблъскване. Туй движение то е разнообразно. Като започне от най-слабите импулси, които има, има едно движение, което след няколко милиона години като се движи една точица, едва ли е извършила една хилядна от милиметъра. Тогава във вашето съзнание един милиметър като се движи е голяма бързина. Ако извърви една хилядна от милиметъра, питам: Ще забележите ли туй движение? Вие ще мислите, че туй тяло е в покой. Някое голямо тяло се движи толкоз бързо, един милион години ти няма да го намериш. В природата има каквито искаш движения, може да избереш, каквито искаш, може да започнеш от най-слабото до най-бързото, което изведнъж се движи, че едновременно е навсякъде. Едни се движат толкоз бързо, други

се движат толкова слабо, че движенията съвпадат. Най-бързото движение съвпада с най-слабото, достигат се и двете. Защото да допуснем, че нашата вселена обикаля цялата вселена за 36 хиляди години, светлинни години. Знаете ли колко е светлинната година? Колкото път извърви светлината за цяла година се взема за единица, като се движи всяка секунда с 300,000 километра. Такава една единица и туй 36 хиляди години. Едно същество, в което се зародило една идея да извърви с най-слабо движение, което се движи микроскопически. Тогава значи, каквото извърви в 36 години и с едно слабо движение се съвпадат. Най-силното движение, понеже оттам, отдето изхожда, и най-слабото движение, като дойдат те съвпадат. Слабите и силните движения са винаги съединени и свързани. Слабите движения в света представляват опорните точки. Най-слабото движение това е опорна точка. Най-силното движение това е периферия на тази точка. Те вървят в противоположност. Представете си тия две точки вървят в две противоположни, направления – едната се движи вдясно с голяма бързина, другата докато направи една хилядна от милиметъра за 36 хиляди години, първата извървява грамадно пространство, те се съединят, завършат цял един кръг. И двете се събират. Казва: Една грамадна работа свърших. 36 хиляди години работил и извървял една хилядна от милиметъра. Другата знаете за 36 хиляди години какво голямо пространство извървяла. И двете разправят опитности. Според вас коя е по-учена? Тази, която се движи с голяма бързина, това е външният обективният свят. Тази, която извървяла една хилядна от милиметъра за 36 хиляди години, е нашият вътрешен свят. Движението във вътрешния свят става много по-медлено. Вие сте на особено мнение. Аз нямам нищо против, може да направим вътрешния свят да се замени, безразлично е, ще се пазят само отношенията, които съществуват. Отношенията между *A* и *B* са определени. За мене е все едно дали *A* е председател и *B* слуга или *B* е председател и *A* слуга. Изменя се положението. Но питам: Когато *A* работи добре и *B* работи добре, какви ще бъдат резултатите *C*. Ако се сменят, какъв ще бъде резултатът *C*. Стига работата да е свършена добре и резултатът ще бъде добър. Следователно, който и да бъде председател, нищо не значи. Когато жеравите вървят, пътуват, има председател, няколко председатели има. Най-силните жерави образуват триъгълник, те излизат напред като генерали, всички вървят, той отваря въздуха, вървят в крива линия, като се умори председателят иде друг на мястото му. Председателят върви напред, по-слабите остават на опашката, не са уякнали крилата им. Председателят, като извървят стотина, двеста километра, казва: Да се спрем за децата, за по-слабите. Слезнат, малко починат и пак тръгнат. Тия младите един ден и те станат председатели. Идущата година крилата станат яки, станат председатели.

Искам да оставя мисълта. В природата трябва да схващате двата процеса. Трябва да се движите бързо като светлината, някога човек трябва да бъде

тъй медлен в своето движение, че движението на един охлюв да ви се вижда като светкавична бързина. Един охлюв за 36 години колко место ще изходи. За 36 години доста път ще извърви. Има отношения вътре в света, които се свързват с тия медлените движения. Но този, който е минал по туй медленото движение, всичко знае, затуй този, който извървял една хилядна от милиметъра в 36 хиляди години, той е специалист, мястото го знае. Онзи, който се движил с тази голяма бързина, той е обиколил много работи, но нищо не знае. Затуй онзи, който малко върви, много знае, всичко знае наоколо, онзи описал грамаден кръг, но нищо не проучил. Тия хора, които имат големи идеи, казват: Голяма идея имам. Хубава идея има, но тия работи не ги знае, той не е проучил работите, както онзи, който се движи медлено. Онова, което е проучил, знае го да го приложи. Този ще разправя всичко туй, което опитал, той го обработил. Той казва: И аз искам да посетя тези места, дето ти си посетил. Колко милиона години му трябват на този медления да изходи всичкото туй место. Знаете какъв учен би станал. Онзи, който описва големия кръг, за да може да вземе периметър, той е предприемчив. Онзи, който се движи с микроскопическата бързина, на него се дължат всичките изводи, енергията ще преработи и животът ще добие смисъл.

У вас има два процеса: недоволният процес, той е който се движи с голяма бързина. Той бърза, казва: Времето тече. Пуснете го нека върви. Един има, той яде, яде. Не спъвайте нито единия, нито другия, нека се движат, но като се върнат, като се срещнат на същото място да образуват един правилен кръг. Във всяка една ваша мисъл, вашите медлени мисли на движение и силните движения на мисълта да се образува една връзка. Туй е правилно схващане или го наричам да бъдеш доволен от онова, което си извършил в даден случай. Някой път може да възразите: Как да бъде доволен. Ако първата хапка не си сдъвкал. Ето аз как разрешавам въпроса за мене. Недоволен съм. Казвам: От какво произтича моето недоволство? Не си сдъвкал втората хапка, започни да дъвчеш. Ние бързаеме да дишаме. Поемам въздух, концентрирам ума си да изведе из въздуха всичката сила, която е скрита да я складирам. Тя ми е работа дадена. Понеже като изхвърля вън от себе си въздуха... която работи, аз няма да извадя съдържанието, няма да извърша работа. Ще имам обратния процес. Всяко едно дишане умът трябва да присъствува, като възприема първата въздишка в себе си, след като извадя силата, ще има в душата една благодарност. След туй ще дойде друга радост. Като дишаш, в живота се получава една малка радост. Като направиш упражнение да речеш: Много съм благодарен, че направих тия упражнения. Казвам сега: Ако вашето дишане не е правилно, вие искате да дишате, да сте поети. Знаете ли каква галиматия може да напишете. Поезията ви напълно ще зависи от дишането. Както сте дишали, тъй ще пишете, както сте яли тъй ще пишете.

Всякога може да направим един опит и да видим какво отношение ще има. Донесете ми съчиненията на няколко души, български поети, които аз не зная, след като ги прочета, ще ви кажа, дишат ли добре, хранят ли се добре, ходят ли добре. Най-добрият философ в света, какъвто е бил Кант, и в движенията си той е бил като часовник. Всяка сутрин минавал като часовник. Само две изключения направил в живота си. Като умрял хората, които свикнали да го виждат, казали: Случило се е нещо с Канта, не минава. Кант така е могъл да напише „Чистия разум“.

Като тръгнете в пътя си да знаете, че ходенето е много важно. Ангели от невидимия свят ви гледат как ходите и веднага определят вашия манталитет само от движението ви. Тъй като вървиш не като войник, но като поет. След като си ходил право да станеш философ, да станеш поет. Поетически ход няма, философски ход няма, Божествено ходене няма, музикално ходене няма, има едно ходене, аз го наричам правилно ходене. Хубаво, вие бягате, засилвате, после спрете или равномерно ходите. Някой път искате да се научите на търпение. Трябва много бавно да движите краката си. Сега вие какво ще кажете, че всякога трябва да правите туй движение, за да добиете търпение. Във всичко да участва умът. Някои неща са смешни, казва: Много бързо ходи. Смешността не е там, но движението не е отмерено, смешно е, че неритмично е движението. Той полека се движи и там няма ритъм. Във всичко може да има ритмичност. Когато мислиш, то е движение, философската мисъл е най-слабото движение. Ти мислиш сега какво да направиш, имаш да плащаш на гостилничаря, студент си, вървиш, имаш сто, двеста лева, трябва ти за много други работи. Ти вървиш бавно, върнеш се, забързаш. Ти мислиш да платиш или не. Да платя ли на този човек или има концерт вечерта, пък има и друго представление. Тръгне бързо и отиде плати. Свърши се въпросът. Казано свършено. Каквото решиш, не отлагай, иди точно навреме. Иди навреме, ти си изправен, в невидимия свят считат, че си платил. Казал си, че в пет и половина ще идеш да платиш. Ще идеш в пет и половина, ще кажеш, ще ме извините, обещах, ще дойда навреме да ви платя, след три дни. Ще се ръкувате. След три дни ще кажеш: Моля, извинете. Ще бъдете точни, на третия път давате, свършва се. Бъдете точни, не се срамувайте да кажете: Какво ще каже човекът за мене. Бъдете точни, за да имат добро мнение в невидимия свят. Казват: Той е изправен, поне държи времето. Ти щом отпуснеш и времето не държиш. Казвам: Бъдете в изправно положение, трябва да имате една философия на живота. Казвате: Туй нищо не значи, онуй нищо не значи. По този начин не може да имате успех в живота. Вашият успех зависи от много малки работи.

Кои неща останаха? Трябва да имате прав перпендикуляр. Гледайте да оправите всичките гърбици, никой да няма гърбица. Не се навеждайте.

Като дойде някоя скръбна мисъл, не се навеждайте. Като дойде някоя скръбна мисъл не се срамувайте. Като дойдат скръбните мисли много се срамувате, вземете раболепно положение. Като дойде скръбната мисъл, поусмихнете се. Ами че то е характер. Като срещнеш мечка, погледни я, поусмихни се насреща. Казва: Не се нахвърли отгоре ми. Помнете едно; присъствието на духа в човека дава сила. В даден случай дойде една скръбна мисъл, вие се уплашите. Лошото е в уплахата. Вие не знаете дали тази мисъл е скръбна или не, но вие предполагате, не знаете. Вие в какво положение ще се намерите. Във Франция отива един французин, който ходил в странство, забогатял, понеже станал възрастен, не мислел да се жени, мислел, че между двамата си братовчеди ще преживее. Искал да ги изпита, при кого може да живее. Взема че се облича в скъсани дрехи, тояжка, отива при единия и казва: Изгубих всичко, дойдох, ще може ли да прекарам живота си при вас. Може. След като седял една седмица, казва: Ще извиниш моята другарка жена ми, тя не е благодарна. Отива при другия братовчед. Посреща го казва: Не бой се при нас ще живееш, няма нищо, случват се тия работи. Минава месец, два, цяла година след туй казва: Аз не съм беден, имам толкоз милиона. Научава се другият братовчед, идва.

Всяка една скръбна мисъл, тя ви изпитва, тя е вашият братовчед, който ви изпитва, ще може ли да остави парите при вас или не. Във всеки един момент Бог ви изпитва какво може да направите. Вие се поставяте на изпит. Посрещнете тази мисъл, кажете на братовчеда при мене може да седиш, ще се уреди тази работа. След една година тази ваша скръбна мисъл ще ви каже: Аз не съм от бедните, но от богатите, цялото богатство го оставям на вас завещание.

Сега разбрахте ли. Ако сте разбрали, движете се с медлено движение, една хилядна от милиметъра в 36 хиляди години. Туй е много нещо.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

За втория път всеки един от вас да направи една картина, да обрисувате геометрически тази лекция. Цялата лекция преведете в геометрическа форма. Само скицирайте основните форми, основните положения.

Свобода

11 година

14 окултна лекция на 1 младежки окултен клас,

държана на 15.I.1932 год.

Изгрев.

Отче наш.

Тема: Произход на гръцката митология.

Втора тема: Предназначението на митологията. (Прочете се темата: Най-хубавият стих от Библията).

Какво трябва да подразбирате под думата „свобода“. Свобода лична, обществена, народна, общочовешка и свобода на цялото битие. В какво седи личната свобода на човека? Може човек индивидуално да бъде свободен. При сегашните условия, както е устроен човек, докъде се простира неговата физическа свобода. Ако съберете десет души най-силни, но тия десет души са зависими един от друг, вървят по градация, всеки е малко по-силен от другия. Кой е най-свободен? Най-силният. Ако направите едно аритметическо отношение, математически как ще изчислите постепенно. Първият от тях може да бъде най-силният или най-слабият. Може да ги турите във възходяща степен или в низходяща степен. Ако първият е най-силен, с колко единици ще бъде силен? (с 9). Вторият с колко единици ще бъде? Всички вие мислите по един изтъркан начин – път на разсъждение. Против туй нямам нищо. Ако е десет, тогава той е десетият. Може да допуснем сега първото положение 10 и 9. Ако е с десет по-силен, тогава той трябва да се бори със себе си. Ако човек може да надвигва себе си, какъв е. Ако може да побеждава себе си или да познава себе си. Ако един човек побеждава себе си, какво спечелва, герой ли е? Може. Какво ще добие. Човек може да вземе ножа да го забие в себе си. След като забие ножа, какво ще почувствува. Ще отслабне, ще изтече част от неговата кръв, ще почувствува, че е по-слаб, отколкото е бил. Сега вторият има при това 9 и 8; третият ще има 8 и 7; четвъртият – 7 и 6. Тогава някои от героите ще имат рационално число, делимо, някои – ирационално. Кой герои са най-големи в света? Срещнат се двама герои, единият казва на другия: Аз може да ти счупя главата. Другият казва: Знаеш ли, че аз като те духна ще те отвея. Кой е по-силен, който може да те бие или който може да те духне и отвее. Питам: Кой е по-силен? Който с едно съвременно оръжие може да те отстрани на един километър и да те убие или онзи, който със своята мисъл, щом излизаш от къщи, може да те повали. Някой казва: Не може аз да бия.

Сега кой е свободен от тия десетте? Последният нали? Но по-енергичен кой е, кой е по-силен. Може ли силата на първия да се равнява на силата на деветия? Как мислите? Възможно е. Един пехливанин може да е по-силен от девет деца, може да ги разкъшка, но девет юнаци ако са, той може всеки едно да ги повали, но ако се съединят деветте души против него, може ли да устои? Аз наричам юнак онзи, на когото силата да се равнява на силата на деветте, не да е по-голяма, но да се равнява с тях. Ако първият е по-силен от втория, от третия, от всеки едно това още не е юначество. Защото ако вие сте юнак, пехливанин, на хорището да се борите и метнете двама, трима, четирима души, вие минавате за герой. Не да метнат вас. Дойде друг по-силен, метне ви. Вашата слава престава. Дойде друг и той го метне. Питам: Каква е философията на пехливанлъка в света? Защото пехливанството навсякъде го има. Пехливанлък има на физическото поле, има в астралния свят, има в духовния свят и в Божествения свят има пехливанлък. Тъй ще говорим. Героите от Божествения свят, когато искат да проявят своето геройство, слизат да спасят човечеството от неговите грехове. Те са герои, това е геройство. А пък героите на земята, те снемат главите на хората. Туй е общо във всичките животни и растения – на физическото поле се унищожават, избиват се. Друго яче геройство няма да бъде. Ти трябва да унищожис неприятеля си, защото друго яче той ще те унищожис на физическото поле. Ако твоят неприятел е на физическото поле, ще го унищожис, но ако не е на физическото поле? Методът не е правилен. Ако работите се решават само с физическа сила, право е. Нямам нищо да набиеш когото и да е. Защото няма някой, който да не е бит. Най-големите герои в света, няма някой, когото да не са тупали като малко дете. И голямо като стане, се ще се намери някой майстор, ще го натупа. Вие ще мязате като онзи турски пехливанин, който се хвалил всеки ден да бие гяурите. Казва: Баба, днес бих един гяур. Бащата бил силен и му казва: Синко, не ги бий тия гяури, ще се намери някой по-голям герой. Казва: Те са всички страхливци като плъхове, но обаче един ден той се върнал с пукната глава и счупена ръка. Значи намерил се един от гяурите, който бил много самостоятелен. Той бил един овчар и без да му мисли спуска се с кривака, турчинът върви с ножа. Хвърляй тоягата си. – Ела да я вземеш.

Та казвам: Вие искате живота, който срещате, туй, което става пред вас; за да бъдете силни и вие не трябва да бъдете изненадвани. Как човек трябва да запази своята сила. Мен сега не ми е до физическата сила на човека. В света се биха боговете, най-умните същества, най-умните същества някога в историята пощуряха, че се биха на общо основание. Физически се биха, не духовно и най-силните от тях останаха, онези слабите паднаха, задигнаха се от земята и си отидоха. Мнозина след боговете се биха, сега и вие се биете, вървите по примера на боговете. Но както боговете заминаха, така и вие ще си заминете. Но както боговете заминаха, така и вие ще си

заминете. Има закон в природата: Всеки който се бие, понеже е герой, пращат го на едно място, пак да се бие. Тогава ако човек е направен от твърда материя, с какво ще го биеш? С тояга. Но ако е направен от вода, с какво ще го биеш? Ако е направен от пара, с какво ще го биеш. Парата е въздухообразна, каква тояга трябва да имаш, за да го биеш. Ако е направен от огън, как ще го биеш. Дилаф имате, но тия дилафи са слаби. Огънят при вашето огнище това не е от много силните. Той е най-слабият, който е дошъл при вас. Питам: Ако дойде онзи силният, който може да запали цялата земя, с какво ще го биете. С вашия дилаф какво ще правите. По някой път вие го потупвате, казвате: Слушай, ще гориш. Смушнете го да гори. Вие някой път го биете с дилафа, посмушкате го, той току пламне. После дойдете, че го духате, казвате: Слушай или ще слушаш, видиш ли дилафа или ще те изпъдя, друг ще дойде на местото. После не само това, но аз ще те отвее. Огънят вече познава тия герои и двамата. Тогава много хубаво. Аз ви (познавам тия герои) намирам, синца сте герои в туй отношение, отлични герои сте за огъня, да не стигне по-нататъка вашето геройство. Всичките хора са така герои. Дойде във вас едно малко зло, един малък герой дойде във вас, този герой вие не знаете. Биете го постоянно, всеки ден вие го наричате малко изкушение. Запример, един пияница доще му се чашка винце, трепери. Той се въздържал веднъж, два, три, след туй вече изгуби своята сила, пие. Онзи го е победил. Питам сега с този вътрешен юнак как ще се бориш? Сега казвате: С дилаф не може и с духало не може. Вие ще кажете: Парен каша духа. Не зная някой от вас дали се е борил с чашата. Много силни са чашите, като речеш да се бориш с нея, тя те похлупи. Щом речеш да направиш нещо с нея, тя като капак те захлупи и ти останеш отдолу. Ти мязаш на човек в някой миши капан. Аз наричам туй положение... Един от най-големите герои в света, който някога съществувал, той е бил един плъх, който победил всичките плъхове, по всичките къщи ходил. Обаче един ден огладнял, той вижда един капан вътре. Казва: Не съм ли ходил през толкоз къщи, през керемидите дупки съм направил. Гледа капана, има нещо за ядене. Влиза вътре, започва юнашки да потегля, затваря се в капана вътре. Гледа зъбите му са силни, да разяде стените, но желязо навсякъде. Ден, два, три, казва: Беше, чорук излезе тази работа. Онзи, който направил капана, бил по-майстор от него, по-юнак. Питам сега: Как ще излезе из капана навън? Какво трябваше да знае плъхът. Той беше изучил изкуството на тоягата, изкуството на духането, но липсваше на тоя плъх едно знание. Той не знаеше свойството на огъня. Тогава митологически може да ви обясня, как се зароди изкуството в растенията. Когато срещнаха съпротивление, растенията воюваха в света. Докато си пробият път в света, какви ножове са имали; докато се засият и пробият тази твърда материя, не знаете каква война са водили. Но те водиха химическа война, която хората водят,

химията употребиха и онези елементи се подчиниха, тогава започнаха да вземат материал да градят своите тела.

Сега аз не съм от миролюбивите хора, да се не бием. Аз съм да биеш и да не могат да те бият. Ако ще биеш, ще те бият, ти само повод даваш да дойдат да те бият. Може някъде скрит пък като започнеш една война, ти да биеш, да не може да те бият. Че това е свобода. Когато говорят за свобода, за юначество в света подразбирам тази вътрешна свобода. Отрицателната свобода заробва човека. Тогава чашата ще бъде още по-горчива.

Та казвам: Ако вие изучавате тия числа, на всеки един герой може да му предскажем каква ще бъде съдбата. Някои числа са рационални, някои – ирационални. Събират се двама герои на едно място, единият казва на другия: Да внимаваш, видиш ли тая тояга? Другият казва: Зная, но тази тояга ми е била учител преди тебе, тази тояга, която е в твоите ръце, тя ме много познава, тя е мой ученик; тя ме толкоз познава, защото ти с нея не може да ме удариш. Как, казва, да не мога да те ударя. – Не може да ме удариш. Дига тоягата, дига, не може да я дигне. Питам: Ако тази тояга не може да я дигнеш, как ще удариш човека с нея? Ако онзи юнак, когото искаш да биеш, може да внася сила в своята тояга, никога не може да го биеш. Всеки човек, който може да внесе своята сила в своята тояга, ти по никой начин не можеш да го биеш. Тълкувайте сега, какво значи да внесеш сила. Сега вие в света искате да бъдете герои, да успявате. Някои от вас за учители се готвите, някои от вас за семейство се готвите, някои ще имате деца, синове и дъщери, не знаете какво ще ви се случи. Ако сте учители, ще ви изключат из училището, не се подчинявате на закона, искате да покажете вашето геройство. Дадат ви път. Ако сте жена, ако сте майка, не се подчинявате на вашия възлюблен, ще ви даде път. Ако сте майка, не знаете как да се борите с децата, ще ви дадат път. Някои от вас казват, да станат майки. Но ако сте майка и не знаете как да се борите с децата. Ако децата ще те бият, каква майка си. Майка значи, да те познават, че да треперят всичките деца, казват: Мама иде. Вие си представяте майката, че е много мекичка, че тя всякога ги милва. Казва: Вие сте герои между другите хора. Майката е голяма героиня. Вие още не сте научили изкуството на майката. Преди да бяха израснали тези гаржета, тя като лисицата ходеше по чуждите курници, оттук вземе една кокошка, оттам вземе една кокошка, престъпи всичките писани закони в някоя камара. Казва: Ни пет пари не давам, кокошките да дойдат при мене. Така мисли лисицата. Герой е. Тя като приспи малките герои, след туй влезе в курника и вземе толкоз колкото ѝ трябват. Мислите ли, че физическите лисици са донякъде укротени, но духовните – ни най-малко. Вие мислите, че сте самостоятелни, но лисиците ви приспиват, вие още не сте ги укротили. Няма някой от вас, когото да не приспива някоя лисица. Няма някой, който

да не е приспиван от някоя мечка. Един българин носи два кобура, казва: Защо ги носиш? Герой е. Казва: Може да срещна някоя мечка. Той срещнал мечка, но забравил, че носи револвер. Минала мечката покрай него, пък го плюла, плюла. Казват му: Защо те плю мечката? Плю ме – казва – защото не можах да употребя кобурите. След като го плюла и си заминала му дошло на ум, но забравил по-рано. Тази мечка го видяла по-рано и той забравил, че има револвер. Някой път не се знае, друго яче мисли човек в страха си. Тази мечка разбира закона на хипнотизма. Една мечка, ако не стреляш, имаш шанс да оживееш. Ако извадиш и стреляш, тогава питайте всички ловджии какво правят. Ако само я засегнете някъде, хванете изтръгне ръката и си замине. Колко такива ловджии има с откъсната ръка от мечка. Защото ако я удари и убие, (се отървава), но ако я удари някъде и тя е здрава, като го хване изтръгне ръката, тя знае коя ръка. Това са истории на земята, много са ви ги приказвали. Но тази вътрешна борба става и в самите вас. Когато две мисли се борят във вас, вие се борите с вашите мисли, вие се борите с вашите желания. Ако вие не можете да надделеете над вашите мисли, ако вие не можете да надделеете над вашите чувства, ако вие не можете да надделеете над вашите постъпки, тогава де е геройството. Човек е вътре. Външната борба е донякъде завършена, но ако не можете да се справите със себе си, де е юначеството ви. Вътре трябва да се принесе юначеството ви в дадения случай. Когато ние говорим за постъпки, да знаеш при какви условия и как трябва да постъпиш. Вие трябва да постъпите, както Иван Кронщадски е постъпил. Той е бил един от героите. Вика го епископа в Петербург, казва: Слушам, че ти си учил учение несъгласно с православната църква, аз ти забранявам да проповядваш такива работи. Казва: Много добре, щом така желаете, ще се постарая да изпълня волята ви. Но щом като излиза Иван Кронщадски, епископът се простира болен ден, два, три, не може да стане цяла седмица. Вика го и му казва: Моля ти се, направих една погрешка, че ти забраних да проповядваш, помоли се на Бога да дойде здравето ми. Помолва се онзи и епископът оздравява. Казва: Ти проповядвай, както знаеш. Герой е Кронщадски.

Аз искам сега да ви кажа: Бъдете юнаци, където трябва. Да бъдеш юнак със слабия; това не е юначество; да биеш малкото дете не е юначество. Да хванеш някой по-юнак от тебе, че да го набиеш тъй както този епископ, който беше по-силен от него го просна, разбирам, това е юначество. Казвам: Ще пренесете и вие имате епископи. Кой от вас няма епископ? Аз ги знам вашите епископи с епатрахили така. И млади и стари, и братя и сестри, всеки си има не само по един епископ, владика и в буквалния, и в преносен смисъл. Но Иван Кронщадски не дойде да служи на един епископ, под неговото ведомство спада, не е бил по-умен от него, нито по-силен, но имал власт дадена. Казват хората на някой човек, че всяка власт

била дадена от Бога. Така се говори за деца, така се говори за онези, които не разбират. „Всяка власт е от Бога дадена“, то е вярно само в известно отношение. Под думата власт, вие разбирате туй, което подчинява, но ние отделяме тогава: Всяка една власт от Бога дадена, ние отделяме Бога отвън, ние сме отделени от Него и Той ни дава нещо. Ако знае човек как да употребява властта, той е свободен. За да имаш власт, значи да бъдеш свободен. Или казано друго яче, всяка свобода е от Бога дадена. А всяко робство от кого е дадено? Всяка свобода е от Бога дадена. След като те набият и ти пукнат главата казват: Тъй е писано. Кой го е написал? Действително, всичките неща, колко ни е писано? Когато майката бие детето, какво пише на гърба? Пише на общо основание, някой път по главата, някой път по ръцете, по краката пише, разни методи има. Запазили ли сте стихотворението, превели ли сте нещо, нито един не е превел от съчиненията на майката. Казвате: Не знаела майка ли как да пише, нейните стихотворения не са за превод. Ако вие вземете сега във вашите отношения, кой от вас е написал нещо хубаво, докажете ми. Не едно нещо да е написано, ако сто погрешки си написал, а си написал една дума правилна, ти разбираш ли езика? Да имаш 99 погрешки, а да имаш само една права дума, какво знание е това? Да имаш 99 верни, а една погрешка разбирам. Казвам сега: Вие може да изучавате философията на окултната наука, тайните науки да знае човек като онзи българин, когото баба му повикала: Синко, юнак бъди! Ела баба да те научи една мъдрост. Ела баба знае да бае, че като те срещне мечка да те не бута. Той казва: Бабо, бай ми никак да ме не среща меца. Ако знаеш туй изкуство, ако ще проповядваш, никак да ме не среща, не съм до там юнак. Бабата казва, че знае едно изкуство да бае, да го не бута мечка. Той казва: По-добре ми бай никак да ме не среща. Сега кой е по-умен, бабата или юнакът? Бабата е умна, тя е по-умна от юнака. Вие казвате, че онзи, който написал тази поговорка, не е бил умен, или който дал тълкуванието, той нямал вяра. Казва: По-добре ми бай да ме не среща мечка. Аз вече разбирам, че този юнак е по-слаб от мечката. Аз няма защо да му бая на него. Ела, казва, баба да те научи, че като те срещне мечка, да знаеш как да приказваш, да те науча да разбираш езика на мечката. Ако вие не разбирате езика на мечката, тя всякога ще бъде по-силна от вас. Ако вие разбирате езика, туй, което вие разбирате, вие го владате, туй, което не разбирате, то ви владее вас. Кой е по-силен келевото, което се върти, или водата, която върти келевото? Кой е по-твърд? Самото келево, което се върти е по-силно, водата е по-слаба. Видимо е по-слаба, но в даден случай е по-силна от келевото.

Казвам: Всички тия образи ще ги преведете, защото в света вие има да се борите, няма да остане нито един от вас, вас ще ви изкарат да се борите в света. В живота от единия край до другия е борба, не са още мирните години, не си хабете времето, ще се борите. Мнозина от вас очакват да ви

посрещнат с венци. Тук синца вас ще ви посрещнат с венци, както агнетата посрещат с венци на Гергьовден. С такива венци ще ви посрещнат и вас и ще ви запалят по една свещ. Не е венец сухият венец, който турят на главата и може да гори. И на Христа туриха венец на главата, но го заковаха на кръст. Туй е сега мъчната страна на живота. Хубаво. Къде е разрешението? Сега ще кажете: Такива работи, какво ни очаква нас – страдания. Ами онези малките деца, които са народени, те нищо не знаят. Майката ще помисли, направи къща, ще съгради, тури печка. Децата изгарят вкъщи, излязат вън, майката ги пази. Но казвам: Когато майката замине, кой ще остане на мястото? Или най-големият брат, или най-голямата сестра – тя ще играе ролята на майка, ако знае, ако не знае, питам тогава?

Ще ви попитам един въпрос: Защо след като ви изстинат ръцете, пръстите ви болят? Много деца плачат, защо плачат? Бие ги студът. Той казва: Вие като не разбирате с кого имате работа защо ходите да се закачате с мене? Той като ги е бил, всеки се наплашил от студа. Ръкавици ще има, дрехи ще има, обувца ще има, шапка ще има. Защо носиш дрехи? Да се покаже страхливецът. Всички вие и аз все сме страхливци. Голи бяха първите хора, герои бяха, голи ходеха, юнаци бяха, (след като съгрешиха) не ги беше страх от студа. След като съгрешиха казват: Колко хубаво е облечен. Казвам: Първокласен страхливец. – Шапката колко е хубава. – Много голям страхливец е. Обущата лачени, яката, пък ризата. – Страхливец е. – Пък кожата му колко е хубава. – Страхлив е. Моите понятия за живота са съвсем други. Красивото, което имате, не е в дрехите. И аз като седя, играя рол. Казват някому: Много хубави са дрехите. Не си прави никакви илюзии. Ти носиш един халат в затвора си вътре. Този халат в затвора показва, че сме в ограничение. Имаме велика задача да се освободим, не да кажем: Съдбата е такава, няма какво да правим. Не, не, този халат трябва да го хвърлим, по който и да е начин.

Сега искате да разберете въпроса на живота. Няма изходен път, някой казва: Да се самоубия. Тогава ще нападнеш на друга бела. Няма освобождение. На страхливите хора никъде не върви. Страхлив ли си, никъде не върви, юнак ли си, ще намериш пътя. Някой казва: Да отстъпя. Юнакът той трябва да знае как да отстъпва. Да отстъпиш, да дадеш място, нищо не се разрешава. Някой казва: Да замина за другия свят. Онзи свят е за героите, страхливците като идат пак ги върнат тук. Така е писано там: Само героите ще влезнат в Царството Божие, страхливците ще живеят на земята. Някои от вас казват: Тъй Учителят иска да ни каже, няма да бъдем баби. Аз ви казвам какви трябва да бъдете. Вие всички сте баби, няма нито един от вас, който да не бъде баба. Подмладете се, на вас знание трябва. Ще мислите правилно. Не само един противник, но всичките противници

трябва да ги победите. Юнаци трябва да бъдете. Вие казвате, че едн-кога си победих много. Но имаш още толкоз врагове. Пред тебе седи едно бъдеще, но ти ще минеш с тояга, с нож и кобури ще минеш навсякъде като юнак, че като победиш всичките неприятели ще дойдеш до царската врата на Царството Божие. Ще сложиш всичките оръжия, и ножа, и кобурите, ще бъдеш свободен човек. Ще дойде един ден, когато ще победиш всичките врагове. Сега взимам борбата в широк смисъл. Някой път и между вас става борба. Борите се не знаете да разрешите един въпрос. Запример по някой път онзи, който лъже, е един страхливец, онзи, който не седи на думата си, е един страхливец, онзи, който нищо не прави, той е един страхливец.

Аз гледам културната страна. От моето гледище хората още не са много културни. Има и други начини за приготвяне на обуща. И в туй отношение птиците са по-умни от хората. У тях дрехи не може да крадеш. За да откраднеш дрехата, трябва да откраднеш целия господар. Тук на всеки може да откраднеш обущата, може да откраднеш шапката, палтото и не само това, но в живота има голяма борба. Някоя мечка хване един голям вол, пробие му дупка, вземе му кръвта. Погледнеш този големият вол се моли, той да дойде на себе си. Мечката изтегли кръвта, тя се оправя, става юнак. Казвам: Браво, че на онзи вол защо му са дадени рогата? Страхливец е той, два кобура има.

Аз наскоро четох един разказ: в Атлантическия океан на север горе тези мечоносци гонят един голям кит, бяга, той най-първо влиза в една река, китът бил женски, наближава да ражда, атакуват го. Най-първо като ражда, атакуват детето, този големият герой бяга от мечоносците, той не е в състояние да запази детето си, убиват детето и нея убиват. Защо станал този пример? – За да ви го приведа на вас. В туй голямото море вие сте един кит, мечоносците са много малки, но има оръжия, с които вие не сте се справяли. Вие имате едно малко желание, на което вие не сте господари. Дойде едно, второ, трето, дойдат, с ножове мушкат, изтече кръвта. Вие се оплаквате, казвате: Дотегна ми. А дотегна ви, какво трябва да правите тогава? Вие ще отговорите: Нашите бащи не са разрешили този въпрос и ние не ще го разрешим. Има една философия. Вземете предвид всякога една мъчнотия. Мъчнотия значи нещо, което трябва да преодоляват тия герои пред вас, не се самозаблуждавайте, вземете предвид силите на вашите противници. Не се самозаблуждавайте от привидността на противника отвън. Вземете всичко предвид, за да не бъдете изненадани. Всеки човек, който не взема предвид, той ще бъде изненадан. Изненадата в живота никога не носи добри резултати. В каквото и да е поле вие може да приложите този закон. В науката правите изследвания. Каква нужда има природата от вашите изследвания на нейните истини. Правите изчисления.

И досега учените хора не са могли да изчислят квадратурата на кръга. Защо? Вие казвате: Тази задача е неразрешима. Разрешима е тя в природата, но тъй както е сега кръгът, той е понятие в съзнанието на хората, той е неразрешим. Една задача, която по един начин не може да се разреши, може по друг начин да се разреши. Трябва да се намери една мярка. Вие вземете един пергел, опишете един кръг, какъв е смисълът на кръга в живота? Всяка една ваша сила, дали е тя физическа, духовна, или тя има един център, от който започва, има един кръг, додето може да стигне. Силен е онзи човек, който знае всичките възможности в този вътрешен кръг, който имате на вашата сила. Ако вие ги знаете, вие може да се справите с мъчнотиите. Да допуснем един прост пример. Да допуснем, че вие сте студент в университета, искате да свършите с отличие. Но имате един професор, той вижда, че вие сте амбициозен, веднага вашето държание събужда в подсъзнанието му друга амбиция. Той иска да ви покаже, че по този път, по който искате да се подигате при всичките професори е добре, но като дойдете при него къса ви. Какво трябва да правите? Къса ви на общо основание, се намира някъде да не знаете. Учите, учите, се ще дойде да ви изпита от това, което не знаете. Той ви знае слабостта. Като ви изкара на дъската, винаги ще ви зададе тоя въпрос, който не знаете, погледне ви тъй с ирония, казва: Този е голям пехливанин. След туй пред всичкия клас ви изложи не може да решите задачата. След туй казвате: Как ме метна, не бях добре намазан. Втория път пак се намазвате, но този професор е майстор, той има такъв сунгер, че като те хване някъде, обръсва всичкото масло и пак те хване за ръката, че не се изхлъзва ръката му. Какво трябва да правите? Вас ви се вижда смешна тази работа. Терзаете се, казвате: Ще му дам да се разбере, ще го набия. По някой път се случва тия професори са от героите. Среща един ученик един от своите професори, казва: Господин професоре, ти имаш смелост да туриш слаба бележка, знаеш ли ще те набия. – Много добре, ако можеш да ме набиеш, ще ти туря шест. Удря му един юмрук, той се поваля по гърба си. Казва: Много добре, че съм ти турил слаба бележка, защото не може да ме биеш. Ако може да ме набиеш, някога ще ти пиша шест. Правилно разрешава въпроса. – Ако може да ме набиеш, разбирам, но сега какво ще ме плашиш. Ти си представяш това, което не е. Казва: Ти знаеш ли, че мога да те набия? Сега на вас ви се вижда смешно.

Ти влизаш в живота с идеали, държиш ги. Веднага те скъса някъде този професор. Удари ти един юмрук, повали те на земята, ти наведеш главата, казваш: Лошо е робството. Че е лошо, лошо е, но то не е по-лошо от нас. Съдбата не е по-лоша от нас. Съдбата казва тъй: Победи ме, ако можеш да ме набиеш, аз ще ти туря шест. Тя е един професор съдбата. Ако ти кажеш: Знаеш ли кой съм? – Тогава започва борбата. Ти още не може да биеш професора си. Ти какво трябва да правиш? Ще намериш дъщерята на

професора и ще направиш съюз с нея. Ако си момък, ще намериш дъщерята и пак ще направиш съюз с нея. – Тогава ще победиш. Ако си мома, ще намериш сина на професора, ще направиш съюз. Преведете ги сега. Вие казвате: Ние тая работа знаем. Не я знаете вие. Вие вършите любовни работи само да ви бият. Аз не съм срещнал някой, когото да не са били за любовни работи. Хубаво е да те бият, не е лошо.

Аз в живота имам особени възгледи. Аз като се спъна някъде, падна, оцапам се малко, не казвам: Препънах се. Веднага в моя ум изскочи една картина в дадения случай. Бутнал си нещо повече. Бутнал си, стани, засмей се и кажи: Ще бъда внимателен. Казва: Паднах. Аз казвам: Отивам за някоя работа, имам търговия, отивам да разрешавам. Аз вече зная, аз врачувам. Още не съм дошъл до мястото, той ме повали на земята. Започвам да мисля сериозно. Вървиш, пак паднеш, казваш: Не ми трябва тая работа, няма да я бъде. Подхлъзнеш се на десет места, изкълчиш си крака. Онези хора, с които имаш работа, са силни хора. Това е, дето наричат лошата съдба. Това са съзнания, които противодействуват. Те са съзнателни. Дали вие съзнавате или не, но онова, което противодействува, което ви огражда, което ви спъва, е съзнателно. Вие ако наблюдавате, ще забележите, че има нещо, което постоянно ви спъва. Онези ученици, които по-малко се спъват, са по-способни, а които много се спъват, са по-неспособни. Той, горкият, много се спъва, чака благодат от професора, гледа го. Поведение има много добро, шест има на поведение, а две на знание. Винаги онези способните учители – не обичат онези ученици с високо поведение, а със слабо знание, винаги имат почитание към онези, които имат шест в знанието, а две в поведението, по-лесно се преподава на онези, които в поведение имат две. Аз имам крайно отвращение към лицемерието. То е страхливост. Казва: Аз не мога да се изказвам. Страхлив е той. Изкажи се. Ако трябва да го кажеш, кажи го. Някой казва: Не може да изкажа мнението си, понеже отивам да се боря. Ще изкажеш мнението си, дето трябва. Ще си изкажа мнението. Като бият, кажи: Бият не бият, ще кажа, поне ще се боря, ако надвия, ако ме надвият, ще се върна назад, ще зная, няма да се обезсърчавам. Ще започна да се мажа със зехтин наоколо.

Сега тайната на живота седи в туй вътрешно геройство. Трябва ви едно ново разбиране за живота. Когато срещнете един нещастен човек, не да съжалявате, че той е нещастен, но да съжалявате, че той не е праведен. Дойде някой, оплаква ми се, че гладувал, че бос ходел. Аз не го съжалявам, че е бос, аз не го съжалявам, че е гологлав, но го съжалявам, че не е праведен. Той казва: Ако бях облечен. Аз казвам: Аз имам друго мнение за облечените. Казвам: Ето един голям страхливец. Като дойде много учен, казвам: Ето още един страхливец. Знание е само това, което употребяваш. Да преведем: Да имаш знание, да те бият заради него, да натовариш своето

знание в книгите и да ти го вземат, и после с туй знание да бият. Защото като прокараш някаква теория с твоите факти вземат, че те бият. Колко учени хора не са се отчаяли. Да имаш едно знание, с което да те бият, това не е знание. Да имаш едно богатство, с което да те оберат, не е богатство. Туй, което имаш в даден случай, никой да не може да ти го вземе. Към това трябва да се стремите. Сега хвърлете дрехите. Човек може да си хвърли дрехите, но пак е страхливец. – Какво ще кажат хората. Защо ходиш гол? – Пак си страхливец. Като се облечеш хубаво, имаш едно упование, хората вече вярват, че ти си станал вече праведен. Това е хубаво, против това нищо нямам. Но когато дойдем до истинския живот, не уповавай на едно оръжие, което може да ти изневери в един важен случай. Не уповавай на дреха. Може да уповаваш, но вземай предвид, че ще имаш една борба, в която ще се биеш, ако твоето оръжие не дойде, тогава ти изгубваш всичко и ставаш роб на условията.

Казвам тогава: Най-важното е да правите съюз с дъщерите на професора и със синовете на професора. Ако може да направите един превод, хубаво ще намерите. Човек който не знае да прави съюз с Любовта, човек, който не знае да прави съюз с Мъдростта, него всякога ще късат. Те са дъщерите на професора. Преведете тогава. Не да завладаш Любовта, но съюз да направиш с нея. Като говориш за баща ѝ, какво ще пишеш на тая професорска дъщеря, баща ѝ десет пъти те е късал. Хайде сега един брат и една сестра да напишат по едно любовно писмо за дъщерята и за сина на професора. Доброволно, които искат. Вие сте страхливци сега. Аз ви наричам страхливци, щом не може да напишете по едно любовно писмо. Аз говоря на един много разбран език. Смело напиши едно любовно писмо. После ще кажеш: Ще ме вземат на вили и мотовили тези тук. Да пишеш едно любовно писмо, че като го напишеш, да бъдеш доволен и да получиш отговор! Ако тази професорска дъщеря не отговори, ще пишеш друго. Не само да го напишеш, но да получиш отговор. Не получиш ли отговор, не върви тая работа. Тогава по бащата може да познаеш дали писмото е получено или не. Щом е добре написано, професорът като те срещне, ще те погледне малко милно, казва: Ти си даровит, аз на шега го правех това. Ще те потупа малко, виждаш в неговото лице едно благоразположение. Дъщерята казва: Не го плаши, той е страхливец. Наскоро получих едно писмо от един студент, много си го наплашил, ще му се пукне жлъчката. Тогава бащата като дойде, понеже обича дъщерята, поне 3, 4 ще тури.

Сега вие търсете, превеждайте нещата. Докато човек не си състави ясна представа за живота, ако вие не може да изтълкувате произхода на всичките неща, ако вие не знаете произхода на дрехите, вие не знаете произхода на ония противоположни чувства вътре във вас, вие не знаете

произхода на ония противоположни мисли във вас. Трябва да знаете произхода, откъде, къде е станала. Докато не се запознаете с тази вътрешна философия, сегашният живот не може да ви бъде ясен. Ще срещнете големи мъчности, няма да са непреодолими, но мъчности. Ще ви се осмее. И най-великите хора са били осмивани. Вие не си правете илюзия да не ви се осмее. Ако един от великите хора като Христа го туриха на кръста и му казаха: Я слез долу. – Подиграваха се. Герой е бил този. И вие ще опитате ограничението. Ако вие мислите, че за вас друго яче хората ще мислят, вие се лъжете. И вас ще ви се смеят, се ще се намери някой да ви осмее. Не е останал човек на земята, който да не е осмееян. Лошото не е там. Няма лошо в това. Те ще говорят за нас, усмихване ще има. Ако ти кажеш: Защо така да бъде. – Ще учиш тогава причините, защо и за какво. Онзи, който казва: Тази работа тъй ще върви, не само за героите. Герой е онзи, който има знание, как да постъпи.

Тогава сега какво разбрахте? Разбрахте, че не сте герои. Досега считяхте, че сте герои. Сега ще се поставите герои.

Казвам ви: Ще напишете първото любовно писмо. Нищо повече. Тази младата дъщеря на професора, тя отдавна е издържала своя изпит; този младият син на професора отдавна е издържал своя изпит. Никога не пишете любовно писмо на човек, който не е издържал изпита. Да искаш помощ от онзи, който може да ти помогне, разбирам, но да искаш помощ от онзи, който не може, е глупаво. Глупостта на човечеството беше, че те се молеха, на молбата искаха помощ от там, отдето не може да дойде. Това е всичкото безумие. Безумие на живота е, когато ние търсим изходен път на живота там, дето го няма. Ще дойдеш до онова място, дето може да се разреши животът. Вие търсите едно разрешение на живота в този смисъл. Ние търсим едно разрешение на нашия живот на земята. Той е най-щастливият момент, като намерим туй разрешение на живота си. То е най-близката програма; разрешението на сегашния живот, не само еднократно разрешение, но целокупно разрешение на живота.

Сега да не остане мисълта, за какво трябва да живеем? Ще живееш да намериш разрешението на живота или ще живееш, за да бъдеш пълен юнак. Смисълът е и десет пъти да те бият, ще станеш. Онези, които са страхливи, съвсем се обезличават, те нямат никакъв поменик. Помнете туй, за страхливите поменик няма, за юнака поменик има. Памет нямат страхливите, памет имат само юнаците. Синца ви бих ви нарекъл с едно име, но ще кажете, че ви се смея. Вие сте кандидати за герои. Може да питате, какво значение в света е да сте кандидати? – Ще може да набиете професора. Сега от вас нито един не е бил професорът, други сте били, но професора не сте били. Може да сте били някой малодушен професор, но

някой герой не сте били. Всеки от вас ще каже: Професор не се бие. Бие и той не се церемони. Та професор аз наричам в дадения случай съдбата. Туй ще помните. Онзи професор, с когото вие ще трябва да се справите, то е вашата съдба. Тя е безпощадна. Няма веднага да му четете морал. Той като те погледне, ако знае, че си страхлив, казва: Такъв страхливец да го няма. Като се покажеш на съдбата, че си умен, професорът казва: Има надежда от този ученик да излезе нещо. Съдбата е много справедлива, има надежда. Нали знаете онзи разказ на Тарас Булба, той е много хубав. Изтълкувайте го тъй, както казвам. Като идва бащата със сина, там има смисъл. Гогол както го изнесъл има смисъл. Ще дойде съдбата, този пехливанин вече и ще налага. Там синът налага бащата и бащата налага сина. Казва: Как тъй бащата да те изпитва и ти ще седиш да те бие. Опретва се синът, раз-два, раз-два. После казва: Бива го този. Та ще бъдете юнаци. Искам да ви кажа, де седи юначеството. Не мислете, че сте юнаци, ако набиете слабия. Ако ти не си се борил със своята съдба, със своя професор, тогава юначеството го няма.

Сега какво правило остана? Две любовни писма. Ако има такива герои, то е вече не по принуждение. Ако напишете едно любовно писмо, добре. Вие всички напишете по едно писмо, пък кое от тях ще се приеме, не се знае.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

Сянка на нещата

11 година

15 школна лекция на 1 ок.мл.клас.

22 януарий 1932 г. петък, 6 ч.с.

сухо време, ясно, прохладно.

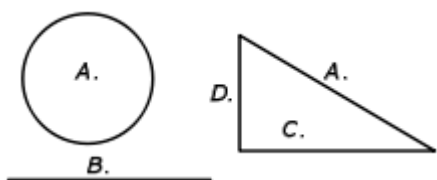
Изгрев.

Само светлият път на Мъдростта

води към Истината.

В Истината е скрит животът.

Имате ли някоя зададена тема? (Да: ПРОИЗХОД НА ГРЪЦКАТА МИТОЛОГИЯ). Четоха се темите по желание. Учителят чертае на черната дъска, учениците четат темите си.



Можем да кажем – митологията, това са останки на предипотопни същества, изразени в новия език на хората, на човечеството; или това е азбуката, по която нещата могат да се тълкуват. В митологията защо египтяните са кръстили своя Бог Озирис? И кои са били причините, които са заставили гърците да го кръстят Зевс, а римляните – Юпитер? Това е един вътрешен процес. Вземете в математиката един прост процес. Имате аритметиката; с какво се занимава аритметиката? С числата. С какво се занимава алгебрата? Какво е отношението на алгебрата и аритметиката? Имаме едно разрешение. След това иде висшата математика. Значи във всичките науки има едно растение вътре. Сега разбира се, когато поетите разглеждат митологията, те изхождат от съвсем друго гледище. Тези митове и божества днес съществуват ли? В изкуството има много картини, които са останали и днес, а самите художници са заминали някъде. Къде са художниците? Или има много гръцки скулптори, които са оставили своите творения, а къде са скулпторите? Сега мен ми е целта, тези скулптори, които са оставили своите творения, тяхното съзнание свързано ли е с техните творения, които са оставили на земята? Да допуснем един поет, който е оставил своите кости и е заминал, този поет интересува ли се от своите кости? (не). Тогава защо ги оставя? Обаче другите, съвременните учени, хора се интересуват от костите на заминалите. Френолозите се интересуват много от главите; по черепа на един такъв заминал поет преди хиляда години може да се каже какъв е бил той.

Та казвам: Митологията това е знанието на миналото, турено в една алегорична форма; разбира се сегашната митология е още разхвърляна, не е преведена в една научна форма, тъй да се обосноват всички форми и да се свържат. Миналото трябва да се свърже със сегашното и настоящето трябва да се свърже с бъдещето от гледището на сегашния живот. Но сега да разгледаме живота и от ваше гледище, от настояще гледище, от степента на настоящето съзнание. (Учителят показва чертежа).

Имате в геометрията една права линия. Коя е онази вътрешна причина, която е дала повод на човешкия ум да се образува правата линия? Какво подразбира той под права линия или под точка, център, съсредоточие? Там, дето се явява известна деятелност, човек е кръстил, това е център на известна деятелност, където хората си съсредоточават вниманието. Правата посока, в която тази точка се развива. Щом посеете едно семе вътре в почвата, това семе иска да се прояви. То изведнъж не се проявява във всички посоки; най-първо трябва да се проявява в права линия, но тази права линия не върви така геометрически, както се чертае тук, тя не върви по права линия, понеже има съпротивление. Средата, в която едно семе расте и се развива, не е тъй благоприятна и при среща на противоречие тази линия се огъва; тогава да допуснем, че някои растения са живели преди хиляди години и са били прави като свещи, а други – изкривени. Пита се, защо едните растения са прави като свещи, а другите са изкривени? Вие ще почнете да философствате; някой ще каже: Тъй са ги направили условията. Какви са били условията на правите свещи? (благоприятни). А условията на кривите свещи? (неблагоприятни). Тогава как ще си обясните, че всички растения са били криви? Има някои растения, тръгнали са право, а след това се изкривили? Но в това изкривяване на клонищата ние виждаме известна красота. Тези линии на огъване има ги и у хората; когато почнат да преобладават кривите линии, вече съществува известна дисхармония в тях.

После геометриците тургат кръга. Какво представлява кръгът сам по себе си? Една хармонична линия без противоречие. Какво представлява триъгълникът? Това е езикът на нещата. Но триъгълникът може да се измени. Когато поставяме един кръг в тази форма, се подразбира едно..., което е хармонично. Тук съществува известна хармония. Щом се измени кръгът, това показва, че силите, които са включени в кръга, (са) се изменили. Какво става с едно яйце след като се измъти? (разчупва се). Защо? Къде е отишло яйцето тогава? Сега трябва да направите един превод. Ако вие имате известни установени възгледи както правата линия, ако имате известни установени възгледи както кръга или имате установени възгледи както този триъгълник, питам: И ако у вас правата линия се измени, и вашият кръг се измени, и триъгълникът се измени; вие някой път

се считате нещастни. Защо? Защо богатият след като изгуби своето богатство, трябва да се безпокои? (Защото няма пари повече). Няма пари, добре. Питам тогава: Защо богатият след като натовари магарето си, се радва, че е натоварил магарето си, а магарето страда, съжaliaва, че е натоварено; когато разтоварят магарето, то се радва, а богатият съжaliaва. Защо? Преведете това. Това е една математика, преведете тия числа. Нали в математиката превеждате числата. Какво отношение има сега, ако вземем, кое свързва богатия и магарето? (товарът). Значи, в дадения случай богатият не може да пренесе своето богатство от едно място на друго. Кой е богат? Магарето може да пренесе богатството, но не е богато. Защо това, което носи богатството, не е богато, а това, което не носи богатството, е богато? Вие ще обясните това по следуюция начин, ще кажете: Човек е по-умен, а магарето не е умно, то е по-глупаво. Как е възможно тогава туй, което е глупаво, да е по-силно, а това, което е по-умно, да е по-слабо? За човека е право; човекът е по-умен, но той не носи товар, а магарето носи товар. Как е възможно тогава, това, което е по-глупаво, да е по-силно, а това, което е по-умно, да е по-слабо? Значи тълкуването не е право. Има известни отношения – между магарето и човека има съдружие. Т.е. теоретически, когато изясняваме някои известни теории, ние можем да ги изясним по един, по друг, по трети начин, можем да дадем каквото да е обяснение; но има едно реално приложение в живота на човека, на което ние ще се натъкнем. Ако ние сме в самата истина, ние ще се ползуваме, ще изтълкуваме нещата вярно, но иначе не. Ти един факт можеш да тълкуваш както искаш; в музиката може да вземете един тон както искате, но не всякога един тон може да бъде музикален. Кой са причините, че някой път тонът не е музикален?

На този триъгълник какво му липсва? (виж първия чертеж). Правилен ли е този триъгълник? (Не той е правоъгълен). Защо и кои са причините, които са го заставили да бъде правоъгълен? Представете си, че тия страни са живи. Ако вие вземете страната *A*., как се казва тя? Хипотенуза. Защо е тя по-дълга? Кой ѝ е дал това право. Тя е взела от страната *D*. и тя се е удължила по причина, че е взела от страната *D*. Ако от тази страна постоянно вземаме и удължаваме хипотенузата, какво ще стане? Следователно, за да дойдем до това вътрешно равновесие, трябва да вземем от страната *A*., понеже тези страни са били равни, равностраниен триъгълник. Та ако вземем от тази страна, триъгълникът ще бъде равностраниен. Но това е известно положение, което се взема; в дадения случай има известно споразумение между тия хора, едната страна има по-голяма дължина, а другите имат по-малка.

Сега да вземем онези, които изчисляват в пространството, когато се изчислява светлината, която иде от далечното пространство, по какво се

изчислява? Колко начина има за изчисляване бързината на светлината? По колко начина я намират? Как са изчислили това? (има 3 начина за това). Ако един лъч падне по права линия в човешкото око, може ли той да бъде видян, ако не стане някъде пречупване? Все таки трябва да се образува един малък микроскопически тъл, за да бъде лъчът видян. Или виждането на лъча, показва, че има своя сянка. Виждането на лъча не е нищо друго освен сянката на лъча. Всеки лъч, който не хвърля сянка, остава невидим. Всяка мисъл, която не пуска сянка, остава неразбрана; всяко чувство, което не хвърля сянка, остава непознато. Тогава идваме до изяснението, що е страданието? – Една сянка, за да бъде разбрана радостта! Сянка е това, но ако тази сянка не съществува в света, тогава самият лъч ще мине и замине. Той ще бъде непознат, той ще бъде недостъпен за човешкото съзнание един ден, ако си замине. Значи каквато и да е светлината, ТРЯБВА ДА ИМА СЯНКА! Следователно, от това гледище, когато един лъч се пречупи и даде цвят, когато цветовете изникнат, какво представлява цветът? Как разглеждат физиците пречупването на известен лъч, от който излизат цветовете, разлагане на цвета, елементи ли са цветовете на светлината? Като се разлага светлината, елементи ли са цветовете? Питам тогава, как е възможно 7 цвята като ги съедините в едно да образувате светлинния цвят, бялата светлина? Да образувате светлина? Светлината мяза ли на цветовете? (не). Следователно, от това гледище как ви гледам, цветовете не са елементи на светлината, това са сенки на светлината. Сега това да го имате за вас. Това не е ядене, това е сянка. Ако съедините два елемента, това, което произлезне от тях, то трябва да мяза на тях. Ако съедините кислород и водород, водата мяза ли на тях? Не, съвсем не. Питам тогава, ако съедините един петел и една кокошка и излезне едно магаре. Това значи едно разсъждение; че водата излязла от кислорода, трябва да мяза на кислорода и водорода, щом не мяза, то е нещо противоположно. Кислородът и водородът в дадения случай, това са проводници. Нищо повече! Но учените хора зад кислород и водород, те разбират нещо друго, учените хора са скрили, водата се е родила от съвсем други елементи, но те са скрили истината от простите хора и казват, че водата е от водорода и кислорода. Че как тъй от кокошката е излязло това магаре? Казват, че по закона на еволюцията. Та когато се казва, че водородът и кислородът са елементи, това, което излиза от тях, трябва да мяза, детето, което се ражда, то трябва да мяза на баща си и майка си. Може да се отличава от майка си или от баща си в някои черти, все таки ще се отличава някъде, но и ще мяза на майка си. Може да се отличава от единия, но да прилича на другия. Например може да се отличава от баща си, а да прилича на майка си или обратното.

Сега ние идваме до въпроса да се научите да мислите. Вие сега като разгледате вашия живот, се питате, защо сте нещастни, искате да бъдете в

живота си щастливи. Щастieto от какво произлиза? МАЙКА НА ЩАСТИЕТО Е ДОБРОДЕТЕЛТА. А БАЩА НА ЩАСТИЕТО Е РАЗУМНОСТТА. Нищо повече! Те са двамата. Там, дето няма добро, може ли да има щастие? Не може. И там, дето няма разумност, може ли да има щастие? Не може. Може да има нещо; какво ще бъде то? Нещастие. Е, коя е майката на нещастieto? Защото и нещастieto си има своя майка. (Грехът). Но Агар е това, слугинята, от която се родил Исав. Какво подразбирате тогава под думата слуга. Защо слугува човек? Има едно обяснение. Защо пие човек вода? За да утоли човек своята жажда. Защо яде човек? За да утоли своя глад. Ако нямаше гладът, би ли ял човек? Ако нямаше жажда, той не би пил. Защо гледа човек? За да види. Ако нямаше желанието да види, нямаше да има желание и да приема светлината. Светлината е гостенка. Щом дойде, човек трябва да има една стая и ще седне на кревата. Щом дойде светлината, тя е господарка, а човек е слуга. Докато я няма светлината, ти седиш на едно място, щом дойде тя, ти почнеш да обикаляш наоколо. Защо? Сега аз не изнасям противоречие, аз изнасям само неразбиранията, които съществуват в живота; и вследствие на това има цяла една галиматия във философията, в научните разбирания, в изясненията на търсене смисъла на живота. Дали има задгробен живот, има ли душа, няма ли, духове има ли? Досега толкова години не са узнали хората дали има душа, дух и го правят голям научен въпрос. Или ако вземем от това гледище, има ли човешката душа сянка? Има ли човешкият дух сянка? Има, разбира се! СЯНКА НА ДУХА Е УМЪТ, СЯНКА НА ДУШАТА Е СЪРЦЕТО. А СЯНКА НА УМА КАКВО Е? МИСЪЛТА. СЯНКА НА СЪРЦЕТО, ТОВА СА ЧУВСТВАТА. А сянка на мисълта кое е? (О кажи: Не зная). Не знаеш ли? Сега това е само един начин за изяснение. КОГАТО ГОВОРИМ ЗА ФИЗИЧЕСКИЯ СВЯТ, ТРЯБВА ДА ВЗЕМЕМ ПРЕДВИД СЕНКИТЕ. Без тях на физическия свят не можете да обясните живота. Без сенките, то няма да бъде пълното обяснение; на един физически свят, за да разберете нещата трябва да имате сянка. ЩОМ ИМАТЕ СЯНКА, ЩЕ ДОЙДЕТЕ ДО САМАТА ИСТИНА. И щом имате в ума каквото и да е противоречие, вие трябва да го снемете на физическото поле. Вие се питате, защо трябва да страдаме? Е, какъв отговор ще дадете на този въпрос? От две злини човек трябва да избере по-малката. Страданието – това е най-малкото зло в света. Следователно, трябва да приемеш по-малкото зло, за да не дойде голямото. Не си свободен от да не страдаш. Какъвто и да е животът на физическото поле, не може да се прояви в света без страдание. Това е невъзможно. Ако може тогава онзи, който казва, че може, нека покаже живота на физическото поле, дето няма страдание. Птицата поглъща комара и казва: Така е наредил Господ. Дойде соколът, изяде нея и казва: Така е казал Господ. И човек хване птицата и каже: Така е казал Господ. Дойде друг, изяде човека и той каже: Така е казал Господ. Изядат се един други. Има един закон: Умният гълта

глупавия. Любящият гълта кого? Любовта гълта безлюбието. На общо основание го гълта. И като го глътне, то стане любов. А РАДОСТТА ГЪЛТА СТРАДАНИЕТО. Следователно, ако нямаше страдание, радостта ще умре гладна. Трябва да има страдание, за да я гълта радостта. Не можеш да се радваш, ако не си страдал. Необходимо е за да живее вашата радост, непременно трябва да имате скръб, да се храни радостта. Радостта се храни със скръбта. По този начин, ако разсъждавате, вие ставате силни. Това е начин. Идвате до едно разсъждение, казвате: Светът не е направен разумно. Или светът не е направен разумно, или вие разумно не го обяснявате. Така аз съпоставям нещата. Ако вие разумно направите или обясните света, в света има противоречие – светът не е направен разумно; щом вие разсъждавате по-добре, отколкото е светът, щом светът не е направен разумно, тогава вие можете да направите един разумен свят, нищо повече! Аз ви давам право да го направите. Вие казвате: Нещастен е моят живот. Щом знаеш, че е нещастен, направи по-добър живот.

Всеки един човек, който съзнава, че страда, той може да бъде радостен. Всеки човек, който съзнава, че е сиромас, той може да бъде богат. Нещастни са само онези хора, които съзнават, че са сиромаси и щастливи са само онези хора, които съзнават, че са богати. Едното и другото то е богатство. Щом съзнаваш, че си богат, това е богатство. Щом съзнаваш, че си сиромас и това е богатство. Съзнаваш, че не си учен толкова, можеш да бъдеш учен. Съзнаваш, че не си добър, значи, можеш да бъдеш добър. А съзнаваш, че си добър, значи, придобил си, господар на положението си. Човек, който мисли, че е добър, той е разрешил въпроса на времето. А човек, който съзнава че е грешен, той съзнава, че не е решил въпроса. Там е грехът. Какво му коствува да го разреши. Та вие ще мязате на онзи български поп, отишли да се изповядат млади моми, пък той бил пийнал малко винце, казва: Вие, млади моми, какви грехове имате? Елате, сега аз ще ги изтъркам всичките. Като видели момите пилата, избягали. Казват, не искаме да се изповядваме, нямаме никакви грехове. И страданието в света, противоречието някой път е, ти отиваш да се изповядваш, казваш: Много погрешки направих, но като дойде попската пила, ти веднага тургаш в ума си мисълта, казваш: Нямам грехове. Някой ще каже: В света има една голяма пила, която пили всичките млади моми. Пили ги на общо основание и когато отивате вие на училището, ще кажете: Как тъй? Та всичките професори не ви ли пият вас с голямата пила? Защо? За поведението там тургат бележка. По колко ви тургат за поведение? За знанието ви тургат по 6, по 5 за всеки предмет. Като дойдеш ще кажат: Ще учиш и ако не искаш да учиш, отварят ти вратата и казват: Тук, който учи, може да седи в университета, но щом не искаш да учиш, ще умреш. Такъв е университетът и в живота. Като умреш, къде отиваш? Отиваш в света на свободата, където не учат всичко.

Сега това са ред разсъждения, които по законите на аналогията вие трябва да преведете, за да станете силни. От сегашния живот вие трябва да излезнете. Трябва да знаете най-първо кои са елементите на щастието. Аз ще ви обясня елементите на щастието. Представете си, че вие имате една кибритена кутия вътре в джоба си, но сте забравили, че имате кибрит. Зимно време, седите в една хижа, треперите и сте цял вкочанясал, казвате: Да има огън. Дърва има, всичко друго има и казваш: Как не са наклали огъня? Защо са направили тази хижа? Седите и философствувате, но са вкочанясали ръцете ви. Но бъркате в джоба си, да стоплите малко ръцете си и виждате кибрит! Веднага трас и запалвате. Казвате, намерих го в джоба си като се намирах в противоречие и бъркнах в джоба си. Та като се намираш в противоречие ще бъркаш в джобовете си. Като бъркнеш в джобовете на сърцето или на ума си, все ще намериш една запалка, с която да се освободите от голямото противоречие в света. Наоколо са вложени много блага в човешката душа. И всеки един от вас трябва да намери ония блага в себе си. Те няма да дойдат отвън. В дадения случай казвам, няма да дойдат отвън. Може някой път някой друг да дойде отвън да носи своя кибрит, да ви запали огъня, но в дадения случай когато сте сами вие, при неблагоприятните условия все трябва да имате няколко клечки кибрит в джоба си, да си запалите огън, а може да дойде някой отвън да ви помогне.

Та най-първо ще създадете една обхода. Вие мислите, че природата е нещо неразумно. Природата това е най-разумното, което съществува засега в света! Най-разумното същество е тя! Аз мога да ви представя природата като есенция, събрани съзнанията на всички разумни същества! Едно същество е тя, която ги свързва над тях. Всички имат отношение към него. Природата създава съзнанието на най-разумното същество, което вземе предвид, когато вие страдате. Това същество влиза във вашето положение и се стреми да намерите вашето най-малко щастие. Вашето щастие е щастие на това същество. И някой път, ако ние страдаме, нашите нещастия са необходими за Бога; някой път нашите глупости са необходими за Бога и греховете, и те са необходими; всичко е необходимо за Него. И следователно, Той като го приеме в себе си, от другата страна ние излизаме радостни и честити. Друго яче, ако не страдахме, това съзнание не би ни приело в себе си. Някъде Писанието казва тъй, когато човек се намери в голямо противоречие, Писанието казва, Бог казва: Обърнете се към мен. Разумните хора са взели това: „Потърсете ме в ден скърбен“. Ние казваме как да Го потърсим? Как ще търсиш светлината? Какво ти струва да си отвориш мигачите? Питаш: Как да я намеря? Казвам, отвори си мигачите и тя сама ще влезне вътре. Няма защо да плащаш 10 и 20 бъклицы на тази светлина. Щом си отвориш очите, тя ще влезне и ще ти представи света такъв, какъвто трябва да бъде.

Сега ние се учим как да мислим, ние осакатяваме мисълта си. Светът



трябва да гледаме по новия начин. Запример по този начин на разсъждение трябва много време да се изнасят нещата. Казваш: Човек трябва да върви по права линия. Всеки човек, който не върви по права линия, е крив. Но кажете ми кой човек върви по права линия? В ходенето вие вървите ли по права линия? Не. Вие само се кривите, а говорите за права линия; говорите за човеколюбие всичките. А де е човеколюбието? Говорите за обхода, а де е вашата обхода? Я ми кажете вашата мисъл, вашите чувства; всеки един от вас се дразни; по-слабият се дразни и по-силният се дразни, и всеки си има една мярка, с която се разправя с по-слабия, с която се отнася към другите. Това е хубаво. Един човек трябва да бъде справедлив. Дойде някой по-силен, блъсне го. Щом те блъсне, казваш: Защо ме блъска той? Тогава трябва да разсъждаваме правилно. Не само да го отместиш. Има отмествания дисхармонични. Ако един музикант прекара само своя лък и дига шум, взима дисхармонични тонове, ще му кажат: Или излез, или ще си излезнем. Защо? Не можем да слушаме. Или излез, или да излезна. Ако те са умни, те ще си излезнат; ако той е умен, той ще си излезне.

Та казвам: Вие сте от онези музиканти, които сте дошли в света и не знаете още да свирите, и ви казват: Или си излезте, или ще излезнем. Че не сте от знаменитите музиканти, не сте. Аз съм гледал някой млад, върви той, въодушевил се той, чете. При мен са идвали много млади поети, чете той стихотворението си, въодушевил се той. След една-две години, срещам го, навел глава, казвам: Къде? – С поезия не се върви. Че как тъй? Ти казваше едно време: Без поезия не може, а сега как тъй си дошъл до противното? А, не стига, човек гладен ще умре с поезията. Не, той не е турил поезията на мястото. Аз с поезията бих си уредил живота по-лесно, отколкото с прозата. За мен прозата е реването на едно магаре, а за мен поезията е пението на един славей. Разбира се магарето като ми носи товар, ще му търпя прозата и то може да реве. Но когато искаме да имаме приятните впечатления, ще слушаме славея като пее сутрин рано. Та кой от вас не е слушал славеят като пее? И всеки един от вас нали си има по един славей? Хем с много пъстри перца! Когато неговият славей престане да пее, той става нещастен. Нали така. Съгласни сте. Но и магарето като престане да реве, пак сте нещастни.

Или сега да турим в положителна смисъл, при славея щастието се добива, то е вече едно качество не на човешкото сърце, то е разбиране. Щастието е качество на човешкия ум, то зависи напълно от ума. То върви по мъжка

линия. А нещастieto върви по женска линия. Тогава кои са строго научните неща? Научни неща наричаме тези, които могат да се приложат в живота. Да имаме един резултат. Това е научно, всеки един човек може да бъде щастлив. Но той трябва да има предвид не само своето щастие, той трябва да има предвид и щастieto на другите хора; тогава той ще бъде щастлив, нищо повече! Но той трябва да има предвид не само своето щастие, но той трябва да има предвид и щастieto на другите хора, тогава той може да бъде щастлив, нищо повече. Дръж в ума си не само идеята за своето щастие, но дръж идеята и (за) щастieto на другите хора. Ти като държиш щастieto и на другите хора, ще ти върви напред. Ти като държиш своето щастие, дръж и щастieto на другите хора; така ти ще усилиш своя ум, усилване е това на ума. Като търсиш своето право, дръж и правото на другите хора в ума си и ще бъдеш силен. Това е закон, по който хората сега се усъвършенствуват – това (е) съединение на хората да си помагат един на друг. Това, което търсиш за себе си, имай го предвид и за другите хора. Това съзнание трябва да се роди у хората. Ние сега живеем още отделно. Ние казваме: Аз да съм щастлив, пък за другите да става каквото ще! По този начин става едно разслабване, ние се сблъскваме, но два предмета като се сблъскват, става едно счупване. Някои хора казват, че търкането на умовете произвежда мисълта, развива я. Да по някой път, но някой път търкането и скъсва мисълта.

Та у всинца ви трябва да се роди една мощна мисъл: Никога не изменяйте вашите основни възгледи, с които сте родени! Тълкувайте нещата добре! Вас ви трябва една права линия. Вас ви трябва един кръг. Вас ви трябва един триъгълник. Това са мощните сили, с които човек може да воюва. Искаш да оправиш работите си в живота. Върви по права линия! Искаш да растеш в живота. Воювай с кръга! А искаш да имаш един завършен резултат. Дръж триъгълника! Ако искаш да постигнеш целта си, ти непременно трябва да имаш един триъгълник. Това нещо практичните хора го знаят от памети века. Те си носеха нож и стрела, да си пробиват пътя. Ти имаш една силна мисъл – твоя нож. Тълкувайте вие нещата, твоята силна мисъл не трябва да се пречупва никъде. Тя трябва да минава през всички мъчнотии в света и трябва да строшава всичко! Ако твоят нож при всеки един камък се троши, ти нищо не можеш да направиш; ако твоята мисъл при всяка мъчнотия се губи, това не е никаква разумност в света; ако твоята мисъл при най-малкото спъване се спре и ти кажеш: Нищо няма да направя! Това не е никаква мисъл! Сега вие сте се явили в света, не сте фактори на света, а сте удове на едно велико съзнание и трябва да извършите работата си тъй както трябва. Трябва да бъдете в хармония с това съзнание. Вие сега се индивидуализирате. Прави сте. Едно малко клонче е вашето съзнание на това велико съзнание, на което вие сте един уд на съзнанието и следователно, ако се държите в хармония и силите

на това съзнание ще минат през вас, и във вас ще се роди нещо хубаво, ще се яви нещо велико. Но ако вие загубите връзката на това съзнание, вие ще изгубите смисъла на живота, ще замязате на един сух клон. И ако някой път в обществото кажете: Отця ми се да живея, тогава вие сте в дисхармония с битието, с това съзнание.

Тогава ако аз ви дам една задача, как може да се поправи един сух клон? (Да се отреже). Щом сте обидили един ваш приятел, какво трябва да правите? Щом сте осакатили една ваша мисъл, какво трябва да правите? Щом сте осакатили едно ваше чувство, какво трябва да правите? Че ако вие това не знаете, как да изправяте вашето осакатено чувство, вашата осакатена мисъл и не знаете как да изправите вашата осакатена постъпка, вие сте един инвалид; вие сте изложени на външните условия да ви помагат хората. Най-първо ти ще мислиш, че можеш да изправиш една своя осакатена мисъл, че можеш да изправиш едно свое осакатено чувство и че можеш да изправиш една твоя осакатена постъпка. Можете и ако така вървите, вие сте в едно нормално състояние. Ако кажете вие: Тази работа не може да се оправи. Питам тогава, защо ви е знанието? Вас не ви трябва знание. Щом така мислите, вие ще бъдете едно натоварено магаре; щом мислите по друг начин, вие ще бъдете един славей, който сутрин пее. Защо пее славеят? Казва: Разреших магарешките въпроси. А защо реве магарето? Сега аз оставям на вас вие да разрешите въпроса, вие да мислите защо реве магарето? Аз ви давам същинското разрешение на въпроса и бих желал и вие всички да разрешите въпросите както славея. А защо реве магарето, оставете този въпрос за по-после. Той е МАГ ХА ХАРЕЦ. Ако знаете как да съедините вашата мисъл да работи; когато вашата мисъл се съединява, вие ще бъдете светлина. Това е силата или магията, да знаете как да работи вашата мисъл.

Станете сега.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

6.10 ч.с.

Съзнателни и несъзнателни движения

11 година

16 лекция на 1 мл.ок.клас

29.I.1932 год. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Изпейте песента „Сила, живот и здраве“. „Аин фаси“.

Десет души да напишат по две думи и после да се образува от тях едно изречение или един период.

Мъдрост, Любов, Светлина, Живот, Майка, Девица, Първоизточник, Безкрайност са начало на Битието. Те съграждат човека. Истината и свободата дават простор. Любовта е в Бога. Ако за тези две думи се плащат две английски лири, то веднага ще излезете, понеже даром се пишат, затова сте така скръжави. Мъдростта може ли да се яви преди Любовта. Друг въпрос: Синът може ли да се яви преди майка си. Младостта може ли да се яви преди старостта. Или старостта може ли да се яви преди младостта. Светлината може ли да се яви преди живота. Мъдростта, Любовта, Първоизточникът, Безкрайността са все служби. Да любиш, то е служба, да си мъдър, то е служба. Любовта съществува ли сама по себе си. Срещали ли сте досега някъде Любовта. Любовта и Мъдростта са извън физическия свят. Ако срещнете Любовта, каква ще бъде тази любов. Аз бих желал да опитате Любовта, какво нещо е, като сте я срещнали. В човека се проявява Любовта, но той отчасти я проявява. Но как познавате Любовта в човека? Как познавате, че човек има любов? – Мъдростта и Любовта са атрибути на онзи, който твори. Той е, който създава. Защо нещата са наредени в този порядък, коя е причината? – Когато в природата вие намерите такъв надпис, на какво ще го отдадете? – Че много души са работили. Когато мнозина работят, какво има в работата им. Допуснете, че между тях има промеждутък 10 години от 100 години или от 1000 години. Всеки е направил по нещо. (Няма връзка). В речта какво място заемат глаголите. В живота на какво можем да уподобим глаголите? – Кога се явяват глаголите? Кога се явяват местоименията? В живота местоимения и глаголи има ли? – Ако някой ви запита така: Аз кой съм? – Какво ще му отговорите? – Коя е подбудителната причина на този въпрос? – Ако някой попита, ти знаеш ли аз кой съм? – Какво ще отговорите на този въпрос. Една загадка. Ако я разгадаеш, ще спечелиш. Но ако не можеш да я разгадаеш, същият закон е и в човешката мисъл. Когато много мислят, дават подтик за мислене. Тогава мисълта е разпокъсана. Или когато много

чувства дават подтик за чувствуване, има един вътрешен закон, по който трябва да турим в ред и порядък. От много мисли и чувства, които имаш, трябва да знаеш кои да избереш и на кои да дадеш ход. Защото ако имате един овчар, с него ще говорите по-лесно, отколкото, ако имате един цар. Каква е разликата между един цар и един овчар. – Защо при царя човек се усеща стеснен, а при овчаря е свободен? – Или да ви представя друго яче въпроса: Защо, когато човек търговец има полица от 100 лева, не се безпокои, а когато има полица от 10 хиляди лева, става неспокоен. Защо не е така разположен? Защо при 200 хиляди, които има да дава, е неспокоен, а при стоте лева е спокоен? – Има различие. И кредиторът, който има да събира тази полица, той като вземе 100-те лева, казва си: Хабя си само времето, а като вземе 200 хиляди лева, той се усеща повече радостен. Радостта при стоте лева е малка. Обратното е за онзи, който има да дава и да взема. Първият е сериозен при 200 хиляди лева, а вторият е радостен като ги получи. Една полица тежи 5, 10 грама, а на нея пише 200 хиляди лева, понеже са живи левове, а те са книжни въображаеми и той се плаши от тях. Разбира се, ако са в гората, 200 хиляди лъвовете, кой може да се справи с тях. Ако те пуснат между 200 хиляди лъва, какво бихте направили? Онзи, който има да взема, и онзи, който има да дава, като ги пуснат лъвовете, да му мисли онзи, който има да взема. Ако той беше един маг, онзи му казва: Ти ми дължиш 200 хиляди лева и той му каже: Заповядайте в пустинята, ще ти платя и пуца тези 200 хиляди лъва. Какво ще бъде положението на онзи, който има да взема? – Лъвовете са много ужасни. Българите имат да плащат данък, но като пуснат лъвовете.

Да се върнем към тез думи, които написаха 10-те души. Съществуват много загадки в природата и трябва да се разбират законите. Който от вас е графолог, защо започнаха писането на думите с думата мъдрост, а не с някоя друга дума? – Мъдрецът се отличава с едно качество. Той започва със самопожертвуванието. Той жертвува, мъдър е, понеже жертвува всичкото свое време. Младия си живот, той е изживил. Първата буква М показва закона на самопожертвуванието. Българинът казва – Мъдрост, славянинът казва – Мъдрост. На немски мъдрец значи Вайзе, а на френски саж. Ж – означава човек. Човекът е закон на движение. Господ е закон на самовладане. (Една котка се движи в салона). Какво казва тази котка? – Няма ли нещо за ядене? – Българинът има два вида д., нагоре и надолу.

d g d – е което преодолява мъчнотиите. Р държи нещата в ръката си. О – това е, което дава условие. С-то – мъдростта има много страни. Мъдростта няма едно лице. т – ш обърнато надолу, означава, че каквито лъжи има в света, мъдростта ги обръща надолу. Ако устои добре, ако не устои, не устоява. Ъ, ер малък, прилича на бемол или на числото 6. Ъ и числото 6 на български се пишат еднакво. Това е закон на промените. Мъдростта постоянно не седи на едно място. Малкият ер показва. Законът на

промените не се спира на едно място. Сега може да се приложи кои са качествата на един мъдрец.

Може ли да ми кажете едно от качествата на неразбраната любов. По какво се отличава разбраната и неразбраната любов? – Ако четете в Битието, там се определя Любовта. Българите често казват: Някои жени казват Лююю! – Слушали ли сте тази дума, какво искат да кажат? – Това, което остава от думата Любов, е Бог. Това значи един човек, който иска да се покаже. Любов значи всеки човек иска да се покаже, че е нещо. В думата Любов първата буква е най-силна. Това е един велик стремеж. Както е в думата любов, означава стремеж. А обърната надолу е противоречие. Онзи, който пише любов, казва, значи да бъдеш в съгласие с Битието, с разумността в природата. Първата буква това означава. Буквата Л означава законът на единството. Без закона на противоречие. Ю е сложна буква, съставена е от I, съставена и с точка и о. Тази буква и с точка означава първата причина с която човек трябва да бъде в единство. А буквата О означава, че любовта носи в себе си един зародиш, който трябва да се развие. Този зародиш е излязъл от Първата Причина.

В средните векове е имало въпрос дали яйцето се е явило по-рано или кокошката? Един от трудните въпроси: Яйцето ли беше по-напред или кокошката? Аз казвам кокошката. Има една кокошка, която е останала без яйце. Тя, като дошла, започнала да носи яйца. Това е един въпрос, както разказа за Колумбовото яйце.

В какво положение са учениците пред Учителя? – Те са изправени. Те показват, че всичият им стремеж е нагоре. С това искат да покажат, че стремежът им е нагоре. Щом си отиде учителят, ръцете ни са надолу. Децата, когато гледат някоя ябълка, ако пазачът е там, ръцете са надолу, щом го няма пазача, посягат ръцете към дървото. Това е тактика. Значи, когато човек е изправен, стражарят е там. Човек седи. Аз научно изследвам. Щом пазачът го няма, това дете си позволява като учен човек, да вземе някой екземпляр за изследване в дома си.

Да кажем, че някой има да дава. Седи и мисли, и си казва: Трябва да платя. Ръката му е в джоба. После си тури ръката на главата. Казва: Мога да не платя. Все с плащане ли става? – Искане да каже: Мога да не платя.

Да допуснем, че вие сте срещнали един ваш приятел, който ви е писал едно любовно писмо. Приятел или приятелка. Той ви гледа и след това си подигне главата. Барне космите си. Как бихте изтъкували това движение на неговата ръка? – Има един закон, който определя движението. Един разумен закон. Всяко едно движение определя дадения случай, точно какви са крайните резултати, последствията. Ако сте запознати с тази

наука, от движенията на един човек може да знаете какви ще бъдат крайните резултати, последствията. Този закон има значение при самовъзпитанието. Човек трябва да се учи, да си движи ръцете. Най-мъчното нещо е с ръцете. Говорителят като излезе да говори, не знае как да си тури ръцете. Когато си в някое общество и слушаш как си тургаш краката. Някой път туряш единия крак отгоре, другия отдолу, после си изваждаш ръцете от джоба, пак ги туряш в джоба. Кой са психологическите причини? – Или някой път си навеждаш главата настрани, на едната страна, на другата страна. Това са разни пози, които се дължат на човешките мисли и чувства. Като вървите, много пъти вашите движения се дължат на вашите чувства. Някой път някои се дължат на мислите. Други на баща ви, майка ви, на вашите близни. Или пък на окръжаващата среда. Трябва да намериш движението, кое е повлияло? – Като се движиш по една улица, в която има много хора, може ли да се движиш в една права линия? – Не. Ще образуваш крива линия при ходенето. Защото всичките хора, които срещаш, ще упражнят влияние. Някой си хване двете ръце отзад. Ние не сме свободни при всичките си свои движения. Всички външни условия ни повлияват. Както една гемия, като върви, ѝ влияе вятърът.

Та най-първо, всички трябва да се освободите от посторонните влияния. Някой път ви дойде страх, песимизъм, обезверяване. Те са чужди мисли. Или ви дойде някоя лоша мисъл. Те са все чужди работи. Например радостен си и след това дойде едно мрачно настроение. Такива малки препятствия трябва да ги отстранявате. Има една наука, трябва да изследвате тия работи от научно гледище. Вие изучавате астрологически някои работи, но знаете ли взаимното влияние, което съществува между планетите и взаимното влияние, което съществува между звездите. Една звезда не може в две години да упражни едно и също влияние. Една звезда като упражни едно влияние, в нея стават ред промени. Всички същества, които живеят на тази звезда, техните мисли като достигнат до човека, ще упражнят едно микроскопическо влияние, във връзка, в съчетанието с други някои звезди. Видимите звезди са свързани с други някои звезди, които упражняват точно обратното влияние. Има звезди черни. Много пъти светлината на една звезда като минава край една черна звезда ще упражни едно обратно влияние.

Ние се отдалечихме. Коя беше първата написана дума? (Мъдрост). Онова, което трябва да започнете, е първата дума. Какво трябва да има човек, за да се бори с мъчнотиите в живота? – Мъдростта разрешава всичките противоречия в живота. Онзи, който иска да разреши всичките мъчнотии на живота, той непременно трябва да има силите на Мъдростта.

Свещеното място

11 година
17 лекция на 1 мл.ок.клас
5.II.1932 год. петък, 5 ч.с.
Изгрев, София.

Добрата молитва.

Ще ви прочета няколко стиха от 23-тата глава на Притчите. Отначало до 27 стих. Как определят във вашата словесност какво е притча? – Притча е една скрита реч по възможност. Да разбереш много и малко.

Има една поговорка, която казва: „Не отваряйте стара рана“. Тук казват: „Не премествай старо здание“. Може ли да преместиш едно старо здание. Ако отвориш старата рана, какво ще спечелиш? – Освен ако е живеница на петата. Не отваряй стара рана, която е била някога в ума ти, която е била в сърцето ти. Намажи ги с дървено масло и тури една бяла книжка, и напиши на книжката нещо. Какво бихте написали на бялата книжка? – (Не пипай!) Можем да кажем, че пипането и гледането са донесли на хората нещастие. Три неща са донесли на човека най-голямото нещастие: гледането, пипането и яденето. Всичките нещастия на човека започват оттам. Видиш нещо, пипнеш го, ядеш го и дойде всичката бея. После иде и обличането. Сегашните хора страдат и от обличането. Сега преведете думата, какво значи обличане? – Ако облечеш една прокажена дреха на някой прокажен, какво ще спечелиш? – Или ако облечеш една грозна дреха на тялото си, какво ще спечелиш? – Или ако окичиш характера си с лъжливи учения, какво ще спечелиш? Самоизмамваш се. Казваш: Друго яче не може да живея, ние сме млади. По някой път ще си позволим някои неща. Може да си позволиш, но ще имаш опитността на онзи американски апаш, който отишъл да обере един учен знаменит, американски професор, който се занимавал с нови открития по физика. Той имал два златни цилиндъра, съединени с електричество. Апашът си казал: Този професор няма защо да прави опити със златни цилиндри, може да тури железни цилиндри. Отива, изважда револвера и хваща цилиндрите. Професорът хваща дръжката на тока и апашът не може да пусне цилиндрите. Професорът го върти из къщата си.

Ти влизаш, имаш едно желание и мислиш, че това желание е един невежа. Не. Това желание е един професор, който се занимава с една велика сила. Ти хващаш златния цилиндър, но като го пипнеш, не можеш да се спреш. Като легнеш под юргана, не те свърта. Не че не те свърта, но професорът държи ръчката. Ти обикаляш наоколо. Професорът бил благороден, въртял го половин час с ръчката и казал: Много се радвам, че си ме посетил. Професорът изкарал апаша на улицата и още веднъж да идваш. Най-после той оставил ръчката и той пуснал цилиндъра. Професорът му казал: Не бутай златния цилиндър, опасен е. Има неща в света, които не може да се бутат. Това помнете. Има неща, които може да буташ, да пипаш, безопасни са. Но има неща в природата, аз ги наричам свещени области.

Запример в Библията се говори за дървото на познанието на доброто и злото. То беше свещена област, където човек не трябваше да туря крака си и за която човек не беше израснал, не беше достатъчно чист. Нямаше това знание. И Бог му каза: „Това свещено дърво няма да буташ, като го бутнеш ще умреш.“ Ти мислиш, че дървото за познанието доброто и злото беше дървото на греха. Не. Когато човек дойде до една свещена област, за която не е готов. Ако си тури крака, ще пострада. Когато Мойсей се подвижи до горящата капина, гласът му каза: „Изуй си обувката, понеже мястото, на което стоиш, е свято“. Вие мислите, че онова място, на което може да извършите едно престъпление, е най-лошото място. Ако е най-лошото място, няма защо да ви държат отговорни. Защото кого държат отговорен? Искam да ви дам едно понятие. Когато вземат от някой сандък на богатия човек вежди неща, той ще обърне ли внимание? – Той ще каже, може да напълниш торбата си, но ако бутнеш свещената му каса, ти ще намериш участъка. Следователно, човек се държи отговорен само за онези неща, които са ценни и които той бутане без позволение. Има известни мисли, има известни желания във вас, които никога не трябва да се бутат, понеже, са свещени. Помнете: Младите трябва да имат този морал. Това е морал. То е най-свещеното. Ти, ако го опозориш, ти престава да си човек, ти изгубваш своето равновесие. Щом изгубиш своето равновесие, изгубва се твоето кръвообращение, дишане, своята мисъл. Най-после какво достойнство може да имаш? В какво седи достойнството? – Аз бих желал вие, младите, да ми кажете, в какво седи достойнството на човека? – В какво седи достойнството на един ученик или един студент в училището? – В учението. Да учи, да разбира предмета. После никога да не си позволява лъжа. Той се отличава с това, че е способен, учи се и никога не употребява лъжа. И се държи с всичките ученици добре или със студентите. Сега това правило важи не само в университета, но и във всяко едно общество.

Аз забелязвам, че на вас ви липсва обхода. Вие мислите, че на вас всичко ви е позволено. Младият трябва да живее като стария. Старият трябва да

живее като младия. Ако мисли, че на младини се позволяват някои работи, а на старини не, или обратното, то е стара философия. Старият дявол, който беше ял от забраненото дърво, който беше оголял, дойде да измами младия човек, той каза: Аз имам опитност, стар съм. Аз като бях едно време като тебе млад, ядох от това дърво и познах истината. Представете си дявола като адепт, маг, погледна той Ева, тя беше една студентка, свършила университета на 21 години. Тя казва: Искам да пиша една нова теза: Докторат. След това вие седите и казвате: Закъсахме я. Ще я закъсате, разбира се. Ядеш ли ти веднъж от този плод, ще я закъсаш и оттатък ще минеш. То е все едно да туриш огън в своята къща. И ако може да се запали да очакваш, че може да живееш в тази къща. Ще гледаш после като се запали, да имаш време да я изгасиш и каквото извадиш, спасяваш го. Всичкото друго ще изгори вътре. Аз представям това, което може да бъде в бъдеще. То и сега може да стане. Не говоря за това, което е станало. Аз ви говоря сега за три неща: Това, което е станало с младата студентка в рая. Знаете ли как се е наричала тогаз. Трябва да знаете тази свещена област. В знанието има една свещена област. Когато човек не спазва свещената област, нищо не може да сполучи в света, по простата причина, че ти ще бъдеш един инвалид. Какво може да направи един инвалид? Представете си, че един човек иска да чете, но му са развалени очите. Може ли да чете? – Не. Не. Представете си, че някой иска да стане музикант, но ушите му се развалени. Или пък иска да стане художник, но ръцете му са парализирани. Какво може да направи човек тогаз? – Та сегашните моралисти, онези, които са ви проповядвали, казват: Човек трябва да живее добре. То е много проста работа. Как трябва да живее човек? – В какво седи добрият живот? – В какво седи доброто учение. Това, което учиш, да е вярно. И да може да ти послужи някъде. В какво седи добрината на парите? – Парите, които носиш в джоба ти, да могат да ти послужат там, дето трябва. Ако не ми послужат, тогаз защо ми са? – Те ми са товар непотребен. Ако знанието, което имаме, не може да ми помогне, то ми е товар непотребен. И ако имам едно верую и не може да ми помогне, то ми е товар непотребен. Вие нямате едно определено верую, макар че ме слушате. Вие младите студенти и студентки, всички сте многобожни, не сте дошли до еднобожие. Всеки ден вярвате в една религия, в едно ново Божество. Какво е новото Божество? – Разбирам човек да има Божество, да има едно свещено място, дето крак никога не е стъпил. Този човек има убеждение. А пък този човек, който навсякъде е ходил в себе си, няма място да не е стъпил. Такъв човек го наричам човек без убеждение, без морал, без самоувереност. Всеки човек, на когото това място е оцапано, той няма морал. Морал е това, да имаш едно свещено място, дето кракът ти не е стъпвал. То е убеждение. В душата си, в сърцето си вътре да имате такова свещено място. Там е смисълът. Всичката ти сила седи в това. Ти казваш: В какво да вярвам. Ще вярваш в онова святото място, което е в тебе. Ти имаш едно свещено място

вътре в тебе. Това свято място е най-разумното, най-чистото, най-умното. Вие нали искате да влезете в света. С това знание, което имате, не можете да влезете в света. Силните ще ви разиграват, както американският професор, апаша. Ще кажете тогава, както казва турската поговорка: Теле дошъл, вол си отива. У вас може да се зароди една мисъл: Няма ли нещо добро в нас? – Ами, че аз за това говоря. Ако има място, на което не сте стъпвали, да. Но трябва да го пазите. Всеки един от вас, не оцапвайте себе си. Под това не разбирам, че не трябва да влизаш в условията на живота. Има едно священо дърво в рая. С други думи, не бутай свящото дърво на живота си. Това е новата идея. Това дърво е на познанието, доброто и злото. Това дърво беше свящото дърво и сега не трябва да го бутате. Провидението иска да отучи хората да бутат това священо дърво. Ако ме питате вие какво трябва да правите, ще ви кажа: Не бутайте свящото дърво на познанието, доброто и злото. Не слушайте онзи, брадатия, старият професор, с дългата брада, който казва, че откак е ял от това дърво, всичко е научил. Той нищо не е научил. Всички стари студенти, които са се учили при този професор, какво са получили? – Ако той говореше истината, де е силата на човека? – В какво седи познанието? – Вие всички сте яли от това дърво. Вие, младите, сте яли. Кажете ми сега какво има на слънцето? – Кажете ми колко е температурата на слънцето? – Най-после кажете ми какво има в центъра на земята? – Нали казвате, че всичко сте научили. Де са скрити всичките богатства? Земята е много богата. Какво има на земята, не знаете. Какво има на слънцето, не знаете. Какво ще знае човек тогаз? – Казано е ще бъдеш като Бога. Какво значи да бъдеш като Бога? – Бог е навсякъде и всичко знае. Хубаво, ако е казал, че ще бъдете като Бога, тогава вие били ли сте на слънцето? – Трябва да бъдете тогава на слънцето. Защото Бог е навсякъде. Какви са последните новини от слънцето? – Даже новините на земята не знаете. Последните новини какви са? – Какво е станало сега в политическо отношение. Ще ви кажа сега какво става. Събрали се трима души, от най-учените, учили, учили и отишли да мелят брашно. Единият от тях носил една печена кокошка. И като учени хора се спрели и казали да я разделим, да я разделим едва ли ще си куснем. Единият казал: Да седнем да сънуваме и който ще сънува най-дълбокия, най-хубавия сън, нему ще дадем кокошката. Лягат да спят тримата души. След като спали, събудили се и първият започнал да разказва съня си: Отвори се земята надолу и една голяма пропаст, и аз слизам надолу, и като слязох надолу, и помислих, че не мога да изляза нагоре. Като погледнах нищо не се вижда. Обърнах се как съм слязъл долу? – Другият казал: Аз сънувах, че като заспах започнах да се качвам от звезда на звезда и едва отидох на слънцето, загубих се и видях, че земята едва се вижда малка. Чуден сън. Третият казал: Аз сънувах и като ви гледах, че единият отишъл до центъра на земята, няма да се върне, а

другият отишъл на слънцето и няма да се върне, станах и изядох кокошката.

Това е сега политиката на света, която става в света, но тя е политика, която и с вас става. Какво ще става с вас? – Вие като сънувате чудни сънища, до вас третият ще изяде кокошката. Единият ще отиде до центъра на земята, другият – до слънцето, а третият ще изяде кокошката. Нали има нещо реално в това? – Онзи казва: Блазе на онзи, който нищо не е сънувал. Как ще приложите този разказ? – Онези, които сънували, изгубили кокошката. А онзи, който не е сънувал, а само видял, изял кокошката. Той казал: Като видях, че единият е на центъра на земята, а другият е на центъра на слънцето, аз изядох кокошката да не се вмирише. Кой може да яде кокошката? – Може да я яде само онзи, който не бута свещеното дърво. Онези двамата, които сънуваха великите сънища, единият отиде до центъра на земята, другият – на небето, те са двама студенти, студенти, които ядоха от дървото на познанието, доброто и злото. Това е приложението. И в живота сега е същото. Каквато и работа да се започне, ще има същия край. Защото в лъжата ти не можеш да съградиш нищо. Затова трябва да знаете. Трябва да изучавате онази същинската наука, да знаете кое е вярно във вас, коя мисъл е вярна и коя не. Нали казвате по някой път за нещо, че е илюзия. По какво може да познаете дали една ваша мисъл е произлязла от илюзия, или от някоя реалност? – Когато прекарате през разните пластове мътните води, те се пречистват. Но когато водата тече по повърхността, взема от нея елементи, през които минава. То е закон. Такъв е законът на земята. Вие може да извадите по същия закон известни правила за вас. Може да направите превод от реките, дърветата, ветровете, светлината. Ако изкарате превод от тях, то вие ще изкарате за себе си, цял един морал, как трябва да живеете. Аз не искам да ви казвам подробности. Като започнеш да учиш. След като яде човек от онова дърво, изпъдиха го навън, за да не яде. Тогава на първия човек му казаха, цялата земя стана проклета. Много ще работи земята и тя ще ти дава малко плод. И на студентката казаха: И на тебе ще се увеличат страданията ти. На студента казаха: Много ще работиш и все ще фалираш. Казвам: Когато в тебе се увеличава страданието, ти си студентка. Когато започнеш да загазваш, нямаш пет пари в джоба си, дойде сиромашията, много работиш нищо не печелиш, ти си студентът. У вас трябва да има една наука. Ти казваш: Смути се умът ми, смути се сърцето ми. В какво се смути сърцето ти и умът ти? – Сърцето може да се смути от какво? – Твоето сърце от какво се смущава? – От какво се смущава човешкото сърце? Едно време Илия избяга от Иезавел. Как е на еврейски, то е превод на български. Защо се уплаши Илия. Той се уплаши от една жена. Той като избяга избяга от единият пророци, те влязоха в него и той не можеше да ги носи, и той се уплаши от една жена. 400 души пророци той избяга. Сне им огън от небето. Една жена

му каза: „Ти избии тези пророци и аз ще ти покажа как трябва да мислиш и как ще реформиращ света“. Илия може ли да реформира света. Тя му каза: Аз ще ти покажа какъв реформатор си ти. Оттогава насам има ли три хиляди години? – Светът не се е оправил. Илия мислеше, че като избие всичките лъжливи пророци ще се оправи светът. Най-после го удари на бяг. Той казва, светът няма да се оправи. Да ви приведа сега иносказанието. Някой път човек е сам като Илия. Ти казваш, пророк Илия съм, но после се сгушиш и казваш: Господи, сам останах, живота ми искат. Един момък на 25 години среща една жена и казва: Дотегна ми да живея, иде ми да се самоубия.

При мене идва един господин и ми казва: Ти си много учен човек. Казвам: Учен съм. Той ми казва: Познавал си. Казвам: Познавам. Той пак казва: Искам да опитам твоето учение колко знаеш. Искам да взема един лотариен билет. Един билет има, който печели 100 хиляди лева, той да ми се падне. Той като ми се падне ще ти дам 25 хиляди лева. Рекох му: Ти мислиш, че аз съм толкоз будала. Онзи ми казва: Защо не са ли ти достатъчни 25 хиляди лева. Те ти стигат, не ти трябва повече. На мене ми трябва повече пари. Казах му: Въпросът не е там, не разсъждаваш правилно. Аз на тебе ще кажа: Аз знам номера и ако ти го кажа, ти като ми дадеш 25 хиляди лева, ще кажеш аз му дадох 25 хиляди лева и утре ще започнеш да се хвалиш, че си ми дал 25 хиляди лева. Защо ще ходиш с моите пари да ми правиш благодеяние. Ти не поставяш въпроса както трябва пред мене. Ако ти се намериш пред голямо нещастие. Ако жена ти, децата ти, ги продават за 100 хиляди лева, то друг въпрос е. А пък нито тебе, нито децата ти продават, ти искаш да ме лъжеш сега. Ако ги продават живи, тогава ще му кажа номера, да се изкупи. И тогава няма да искам пет пари, не ми трябва. Аз не се нуждая от пари. Аз като имам това знание, не се нуждая от никакви пари. Няма нужда той да ми дава подаяние, от никого не се нуждая. Аз не искам да ви занимавам с това. На вас пари не ви са потребни още. Аз да ви кажа защо ви са непотребни. На вас е потребно знание сега. Сухи корички яж, но знание да имаш. Знаете ли какво нещо е знанието? – Аз не говоря за сегашния ни живот. В сегашния живот вие сте затворници. Някои сте в пранги, букаи. Някои сте в предверието, да ви пуснат. На някой от вас животът ви е уреден, хранят го. Затворникът гладен умира ли? – Не, пенсионери сте вие. Какви пари ще искате: Най-после какви пари ще могат да ви се дадат? – На затворника позволява ли се да има пари? – Той не разполага, другите му държат парите.

Та казвам: Само свободният човек може да бъде богат. Морал е това, не си правете илюзии. Само човек, който има знание, свободният човек, само той може да бъде богат и да разполага със своето богатство. Щом сте

затворник, друг ще разполага. Знаете ли на какво прилича несвободният човек, който не разбира новото.

Да ви приведа друг един анекдот на вас, младите. Един турски ходжа изучавал корана. Много се молил, молил и казал: Аллах, трябват ми много пари. 20 години се молил на Господа, но Господ пари не му дал. И той казал: Не плаща Господ за молитвите. 20 години се молих и не дава. Един ден му се пада едно наследство от дядо му 200 наполеона. Той искал да има много пари, искал да ги даде 100% лихва. Казва: Така се печели. Идва при него един майстор и казва: Аз ще ти дам 100% лихва. Дай ми 200 наполеона. И той му дал 200 наполеона. Първият месец дал 100% лихва, и така 6 месеца му плащал и му дал 100 наполеона. Онзи казал, ами майката кога ще върнеш? – Другият казал: Ти за майката не мисли. Онзи му дал половината от неговите пари, а другата половина изял. Та казвам: Светът, в който живеете, ще вземе всичките ви капитали и ще ви даде половината от вашия капитал. Ще каже: Доволен ли си. Ти ще кажеш: Ами майката? – А онзи ще каже, ти остави майката.

Това са постоянните разочарования. И млади, и стари се разочароват в живота. От младини, откакто се роди човек, и в този свят, и в другия свят има разочарование. Защо? – Там не те приемат. Тук разочарование, там разочарование. Да оставим сега какви са разочарованията. Но понеже сте на земята, за да разберете този живот, който сега имате, в това тяло, при тези си способности, вие искате да бъдете полезни. За да бъдете полезни на някого, най-първо трябва да имате един свещен идеал, Божественото. Всеки един човек си има един вътрешен, Божествен стремеж. Три неща има човек, на които той постоянно да служи. На Божествения стремеж, на Бога, на себе си и на окръжаващите го. Та знание сега е потребно. Вие още не разбирате в какво седи алхимията. Някой път казвате: Аз имам много мисли, много желания, че то е едно богатство. Тогаз щом имаш много, кое те смущава? – Но има един закон, че в дадения случай, не всички мисли може да ги употребиш. Ти може да имаш желание, голямо богатство е да имаш много желания, но работата е във всеки даден момент да можеш да използваш едно от твоите желания. То ти е полезно.

Онази наука, с която започва самовъзпитанието, е да познаваш качеството на мисълта, да знаеш всяка мисъл какво може да ти допринесе. Една своя мисъл можеш да я поставиш някъде. Гонят те някъде, може да поставиш на пътя някоя своя мисъл като преграда. Като дойде онзи, ще се спре, не може да премине. Това можеш да направиш, ако ти разбираш законите. И не само той, но и 10 полка да дойдат там, ще се спрат. Това е знание. Сега вие казвате: Кое е това знание? – Това знание го добива само онзи, който не е опетнил онова свещеното място на своя живот. Всички онези адепти, които

разполагат с онези мощни сили на природата, те са онези, които са верни на онези Божествени принципи, на онова Свещеното начало. Те никога не са опетнили онова свещеното място. Природата има доверие в тях. Знаете ли каква е природата, като идеш при нея? – Тя не е лоша. Ти целия ден можеш да я занимаваш. Тя те гледа и нищо не ти дава. Тя ще ти даде много малко. Казва: Не ти трябва повече от това. Днес се разболееш, гладен си, гол си, бос си, спечелиш, изгубиш. Казва: Животът няма смисъл. Не че животът няма смисъл. Животът има смисъл, но има едно вътрешно неразбиране. Сега вие седите в един свят, който е крайно дисхармоничен. На пътя си имате големи препятствия. Как ще ги преодолеете. Представете си, че вървите по един път и 10 мечки са събрани насреща ти. Ти видиш тези десет мечки, какво ще правиш? – Ти казваш: Трябва да се върна назад. Обаче, пътеката е така, че и като се върнеш трябва да минеш през това място. Назад не можеш да се върнеш. Ще кажеш с пушката да стрелям, но речеш да стреляш, пушката не хваща. Не може да убиеш мечките. И за най-смелите ловци има изключение. Казва: Като ме погледна мечката, замръзвам. Ако мечката те е видяла по-рано, преди ти да я видиш, ти вече не можеш да си мърдаш ръцете. Ако вълкът те е видял по-рано, не може да си мърдаш ръцете, не можеш да викаш, схваща ти се гласът. Маг е вълкът. Ако го видиш по-рано, това значи, че си по-силен, ако той те види по-рано, той, като те види, те хипнотизира и ти се смразяваш. Зимно време вълкът има едно качество, казва нито пет пари не давам за тебе.

Един български свещеник ми разправяше: Зимно време било, тръгва той от село Чатма, Варненско, на попа насреща излиза един вълк. Той ми казваше: Четох му една молитва, не се мърда, хвърля насреща ми сняг в очите. Казвам му: Не те ли е срам, аз съм поп. Казах си аз, с тази вяра ще намажеш корема на вълка. Аз поседях, поседях, вълкът се отдалечи и ме чака. Тогава си казах: Докато е сам да се върна назад, извадих си поясът и го пуснах, и се върнах по пътя. Та се отказал да иде в село Чатма. Вълкът казал: Нито пет пари не давам за тебе. Да приведа: Ти срещаш в живота си една мъчнотия. Това е мечката, вълкът, змията, боата. Ти като я видиш, уплашиш си. Казваш: Както ме е страх от вълка, уплаших се. Че кой не се плаши от вълка.

Та, въпросът е трябва да имате едно същинско разбиране, трябва да се стремите към едно разбиране. Някой път аз изнасям някои идеи, вие казвате: Тези неща верни ли са? – Имате право да разсъждавате. Аз ги знам дали са верни или не. Вие може да предполагате. Вие казвате: Дали това нещо е вярно. Дали е вярно, че аз мога да ви дам например номера на един лотариен билет, но кога, само при един случай. Ако искате да ми дадете 25 хиляди лева от спечеленото, никога няма да ви дам номера. Само в един случай, ако вас ви продават и жена ви, и децата ви като роби, тогава може

да ви дам номера, за да се откупите. Само при един случай ще кажа: В този случай вземете този номер и си свършете работата, и благодарете на Бога, че ви е избавил от зло. А пък ако вие ми кажете: Ти ми помогни и аз ще употребя живота си за добро, това са за мен залъгалки. Ти с това, което имаш, не помагаш, че за в бъдеще ще помагаш.

Вие казвате: Да дойдем ние до положителното знание в света. Най-положителното знание в света отива към тези хора, които правят нещо. Има ред учени, които много добре си гледат работата. Има учени хора, които не си гледат добре работата и те свършват зле. Първите помагат на културата. В химията, техниката, навсякъде има хора, които помагат. Те са, които подтикват. Има други, които искат да уредят своите си работи. Човек, който иска да уреди своите си работи, той е на крива посока. Най-първо ти дръж връзките, които трябва да имаш с Първото Начало, с Онзи, Който ти е дал живота. Който ти е кредитирал живота и ти е дал всичко. Не прекъсвай тези връзки. Дали го познаваш или не, то е друг въпрос, дръж тези връзки. Защото, ако ти държиш тези връзки с Бога, само тогава, когато ги виждаш това, е вярно. Ако ти обичаш някого, понеже той постоянно върши нещо заради тебе, това е право. За да обичаш ти, трябва да познаваш. За да те обичат, ти си длъжен да познаваш доброто на другите. За да обичаш, ти трябва да познаваш тяхното добро. Ти не можеш да бъдеш обичан, ако не познаваш доброто на другите. Такъв е законът. Този закон можете да го приложите. Ако си ученик, ако имаш един учител и имаш пълна вяра в него, той има всякога разположение към тебе. Но имаш ли малко неразположение, критикуваш ли професорите си, ти вече затваряш крана си. Защо? – Защото ти не признаваш доброто в тях. Та първото правило: Ти не можеш да бъдеш обичан, ако ти не познаваш доброто в другите. И ти не можеш да обичаш, ако те не признават доброто в тебе. Тогава се прекъсва онзи ток на Любовта. Ако другите губят вяра в тебе, веднага се прекъсва и твоята любов. Ти не можеш да бъдеш обичан никога, защото той няма вяра в твоето добро. За да обичаш някого, трябва да имаш нещо на (от) него. Обичта се познава по това, че тя трябва да даде нещо. Тази е положителната страна. Трябва да работите върху себе си. Ти не може да бъдеш обичан или да обичаш другите, ако не отговаряш на тия условия. Най-първо трябва да познаваш хората, това значи да познаваш тяхното добро. Човек вън от неговото добро, не знае къде е. Де е човек вън от неговото добро. – Аз дойдох до едно място, дето виждам, че ако ви говоря повече, ще ви стане тежко. Знаете ли защо? – Във вас има един процес. Ти си казваш: Какво искаше да каже Учителят, за мен ли се отнасяше или за другите? – Това което се отнася за тебе, взemi си колкото ти трябва, а другото, което не ти трябва, пусни го да отиде на другите. Да познаваш доброто на другите хора, ти трябва да пуснеш това добро, да те рентира. Всички трябва да бъдем проводници на живата природа. Всеки

един със своя ум и със своето сърце, със своята душа, трябва да бъде проводник на великите идеали, които природата храни. Щом ние сме проводници на това, което природата иска да прояви чрез нас, тогаз можеш да прогресираш. Иначе не може да прогресираш. Алхимиците имат един начин на лекуване. Например за подмладяване. Например за добиване на богатство. Ако по този начин добиеш един диамант, тогава сиромаш ли си? – Не си. Този диамант струва 400–500 хиляди лева, тогава ти можеш да идеш в странство, но природата си има закон тогава. Този диамант, ако го продадеш, онзи, който го взел диаманта, ще се разпукне от него. Щом се разпукне, той ще започне да те търси. Кой е онзи, който го е продал, че се измамил да го лиши от неговата свобода. Ще заведе дело против тебе. Сега вие мислите, че имате да продавате диаманта, нали така? – Онези от вас, които се занимават с геометрия, какво показват правите линии? – Това са кристалите. Какво показват кривите линии? Това са образите на

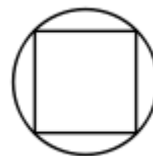
организмите, на растенията.



Правата линия съдържа безсмъртието, нищо повече. Всяка права линия. Всеки един кристал се отличава по това, че той се стопява, но не изгаря. При силните атмосферни налягания, може може би и при много хиляди градуса топлина, той се е стопил и после се е кристализирал, и след милиони години се е превърнал в скъпоценен камък. Правата линия показва високо налягане и силна температура, без да изгаря. Защото смъртта иде от изгарянето. Ако премахнете правите линии, ако махнете всички прави линии, в един живот, вие умъртвявате един човек, той вече изгаря. В едно твое желание трябва да има една права линия, за да издържи на високото налягане, защото големите мъчности са налягания, както атмосферното налягане. Терзанието, което усещате, е огън.

Та ако вие изучавате алхимията, най-първо ще изучите кристалите, с които най-първо висшето съзнание се е занимало. После ще влезете в микроорганизмите, растенията, животните и най-после ще дойдете до човека. Вие казвате, че сте човеци. По какво се отличават човеците? – Сегашните хора се отличават с велики паметници. Писано е: Тук почива един млад, който умря на 25 години. Тук умря един стар, който умря на 85 години. Благороден човек, цар и пр. Това ли е човекът? – Не. Затова диплом ли се поставя. Това са дипломи на онези, които са свършили. Дипломи на гробищата, на умрелите на кръстовете. Какви дипломи са това? – Това не е разбиране на живота. Смъртта не е нещо съществено. Това не е закон в университета. Човек трябва да видоизмени този процес. Казвам това на вас младите. Сега понеже между вас няма стари, вие не можете да разберете напълно учението. И старите, когато няма между тях млади, не могат да разберат учението. Вие трябва да се намерите между две крайности, като стари и като млади. От единия полюс до другия полюс

между младите и старите може да има функциониране. Процесът на остаряването какъв процес е? – Едни ще остареете, няма да знаете как сте остарели. Философията е да знаете как сте остарели. Запример: Един ден ще дойдат белите коси, ще се появи една бръчка, тук те свие нещо, там те свие нещо, понаведеш се малко, почваш да изсъхваш тук и там. Най-първо като си млад, лицето ти е като месечинка, после като стар, лицето ти хлътва. Хлътването на лицето не е хубаво. Като хлътне лицето ти, хлътне и стомахът ти. При новата наука: Като физиономисти трябва да разбирате. Тялото е една малка книга, която показва резултата на онази умствена дейност, която в миналите векове се е извършвала, и дейността, която сега трябва да се върши. И ако разбирате закона, трябва да разбирате онези щастливите моменти. Кога трябва да правите нещо. При мене, ако дойдете, ще ви пратя на баня, ще пратя един човек на банята, хубаво да се измие. После ще му дам очистително, рициново масло, после ще го пратя при бръснаря, след това ще го накарам да си изреже ноктите, никакви нокти да няма. И сега ще спра тук, няма да дам заключението, да мислите. Всеки един от вас, върху тази лекция мислете. Тя е за младите. Ако мислите, ще намислите нещо. Ако не мислите, ще ви накарат да мислите. Ако ходиш сам, няма да те заставят да ходиш. Знаете ли колко е лошо инвалида да чака да има някой да го подпира. Окултната наука, както сега се е развила в Америка и навсякъде другаде в странство, учат, учат, започват сто души, 500, 600 и все очакват. Учителят като учил целия клас, остават или един или двама, защото, като е говорил, говорил, трябва и приложение. А всеки човек не иска да губи време. Вие сега във вашата наука може да знаете много да смятате. За какво ще ви послужи висшата математика? Не че не е



полезна, има известни формули в математиката, важни. Защо търсят учените хора квадратурата на кръга. – Аз ще ви дам сега една идея, върху която да мислите. Квадратурата на кръга е да знаеш онези свойства, върху които е построен кръгът. Да знаеш квадратурата на кръга, значи да знаеш онзи принцип, по който кръга да не си изгубва своята сила. Защото магията е в квадрата. Всичките маги си служат с квадрата. Силата е там. Всички неща са все квадрати. Маг, който знае силата на квадрата, той прилага тези линии. Та учените хора търсят онези линии, по които кръгът, органическият живот може да стане издръжлив. Това са правите линии. Това значи трябва да бъдеш морален. Истинският морал е следният: Трябва да издържиш на голямото налягане, на големия огън, на 35 хиляди градуса като имаш да не можеш да се запалиш. Да се разтопиш, да се превърнеш на всичко, но да не изгориш. Защото като изгориш, ти изгубваш вече условията за прогреса.

Защо е квадратурата на кръга? – За да се намерят елементите на безсмъртието. Тази идея е скрита в органическия живот. Дали всички математици го знаят или не, не важи. Досега не са го намерили. Но трябва да се намери. Тази идея е права. Може да кажете, че този кръг е затворен или отворен, то е друг въпрос. Кръгът е фигура в процес. В кръга лесно можеш да изгубиш силите си. Казват: Паднал в кривия път. Простите хора знаят това. Ако този кръг не се основава на квадрата, няма да има резултат. В квадрата ще имаш една определена величина. Или казано другояче, ще имаш едно верую, на което можеш да разчиташ. Представете си, че имаш телефон, съобщаваш се с баща си. Не знаеш пътя на станцията. Но ти казват като задрънкаш на този телефон, ще кажеш малко хляб ми трябва. До вечерта хлябът ще дойде непременно. Ти дрънкаш на телефона и каквото искаш, не идва. Но който не говори на телефона, нищо не му се праща. Ти седиш, какво ти коства (на) тебе да знаеш как да говориш по телефона, как да натиснеш на звънеца, ще говориш и ще имаш. Ако не знаеш как да говориш, няма да получиш. Всеки един от вас трябва да има по един телефон, по който да говори. Вие имате по един такъв телефон.

Отче наш.

Силата на възможностите

11 година

18 школна лекция на 1 мл.ок.клас

12 февруарий 1932 г. петък, 6 ч.с.,

от вчера имаме пак първи сняг.

Хубаво, свежо утро.

Изгрев.

Тайна молитва.

Какво значи думата ученик. Най-първо ще вземем най-обикновеното, който се учи, нали. Какво значи думата Бог? Бог първоначално защо е станал Бог? Не го знаете и защо ученикът е станал ученик, и него не знаете. Яде кой? (Гладният). А ситият може ли да яде? (Не може). В празното шише вода можеш да налееш, но в пълното можеш ли да налееш вода? Добре. Какво ще стане с ученика, след като учи? Трябва да имате

един естествен път. Вие се намирате в един такъв ограничен свят с такива ограничени възгледи, че не можете да прогресирате. И най-малката мъчнотия, която може да се представи на младите, веднага ви обезсърчава. Е, в какво седи учението? Учението на каквато и да е система седи от ред сплетни. Вземете в математиката или в алгебрата, числата какво са? Това са сплетни. Една сплетня е една дантела, както обичате да плетете дантели разни, сплетнята е там. И всичките тези сплетни вие трябва да знаете как да ги разплетете. Една задача е една сплетня, трябва да я разрешиш. Казваш, каква сложна форма? Сложна е задачата, формула оплетено нещо. Някой учен човек е направил нещо, някой модел. Ученикът трябва да го разплита. Някъде може да го разплетете, пък някъде не можете да разплетете. Това, което не може да се разплете, казваш: Неразрешимо е. Е, хубаво, може ли една задача, която е сплетена, да се не разреши? Онзи, който е направил една задача, значи, може да се разреши, може да се разплете. Що е един изпит, една мъчнотия, една сплетня?

Що е една радост? Една разрешена задача. Що е скръбта? Неразрешена задача. Що е радостта? – Разрешена задача. Аз ви давам едно ново схващане, що е скръбта? – Неразрешена задача. Има нещо, което тебе те мъчи. Гладен си, искаш да ядеш, но не можеш да намериш хляб. Гладът те мъчи – една задача. Намираш хляба, разрешена е задачата, зарадваш се и почнеш да дъвчеш. Жаден си, не можеш да намериш вода. Страдаш. Намираш вода, пиеш, дойде радостта, задачата е разрешена. Вие питате, какъв е произходът на скръбта? Никакъв произход няма скръбта! Какъв е произходът на радостта? Никакъв произход няма радостта! Скръбта и радостта са две състояния на разбиране. Аз вземам в много обикновен смисъл. Сега целта ми е да ви наведе към друга една посока. Вие казвате: Тези работи са отвлечени работи, нас не ни занимават. Много хубаво, отвлечени работи. Да ви дам една нова представа за живота.

Една нова представа, която в ума ви не е идвала. Имате един първокласен богаташ, милиардер, турен на земята в един златен ковчег, с пръстени, брилянти на ръцете си, с огърлици диамантени, но той е затворен в един ковчег; той съзнава, че не е умрял, но не може да даде признак на хората, че е жив. Всичкият шум около ковчега той го чува, но не може да даде знак, че вижда и чува; до него седи един бедняк, неговият ковчег е от много прости дъски 3, 4, само заковани, неодялани, турен е вътре със скъсани дрехи. И той е умрял, и той чува какво хората приказват. За богатия хората казват, хубав е този ковчег, за богатия милиардер, а за него казват: Горкият, как са го турили в този прост ковчег! Питам, какво го ползува милиардера с хубавия ковчег и какво го ползува бедняка тук между дъските. Питам ви, каква разлика ще направите; тези двамата хора правят ли разлика кой в какъв ковчег е вътре?

Сега да ви представя малко по-друго работата и това ще превода. Това е една задача, аз ви превеждам сега. Мъча се сега да намеря квадратурата на кръга и като намеря тази квадратура, да извадя кубическия корен на този квадрат. Представете си, че този богатият човек е турен в затвора, със златни букаи, осъден е до живот; после и другият връщат назад. И двамата умрели ги връщат назад; и двамата са виновни за нещо. За да умира човек, трябва да е извършил едно голямо престъпление, защото не можеш да умреш, без да извършиш едно престъпление; а пък другия го връщат и го тургат в много прости железни букаи. И двамата ги тургат в една килия вътре. И двамата се разхождат и дрънкат с букаите.

Сега богатият има едно качество, с което той може да се хвали. Слушай, казва, виждаш ли тези букаи са златни! (Учителят вдига краката си един след друг и ги показва). Сиромашът показва своите и казва: Железни са. Богатият казва: Моите струват повече! Богатият говори ли право? Говори право. Повече струват неговите букаи, но в дадения случай, тази цена на тези окови, че струват повече, какво го ползват? Той е ограничен с тях, той с тях ляга, с тях става. И другият, и той ги погледне, дига ги, дрънка. Представете си, че един ден бедният почне да скърби, че няма златни букаи; и виждаш го, всеки ден проронил сълзи, плаче. Защо плачеш? Е, нямам златни букаи! Вашето положение е такова. Аз ви характеризирам така, плачете; защо плачете сега? Е, нямате златни букаи. Мъчна работа е това. Осъден сте да носите 10 кгр букаи. Железните са по-евтини, златните са по-скъпи. Законът е такъв, железни или златни по 10 кгр тежат. Има по-големи страдания. Защото онзи, който турга букаите, той не мисли за тежестта, да му мисли онзи, който ги носи.

Тези двамата са в затвора. Каква разлика? Питам: Какво беше положението в ковчега, богатият, който съзнава, и сиромашът, който съзнава, но не могат да дадат израз, че те всичко виждат и чуват.

Сегашните ви страдания всичките мязат на тия двете положения. Едното положение на богатия в ковчега, ковчегът е много хубаво направен, онези живите казват: Когато ще умираш, тъй да те заровят, това го разбирам! А не като този да те турят при 4-те дъски; това не го искаме. Забележете философията. Хората не мислят за престъпленията, които тези двамата са направили, а мислят за техните погребения. Някои казват: Ако аз умра, искам тъй да ме заровят, сандъкът ми тъй да е направен! Питам, има ли някакво разрешение на тази задача? Щом ги турят в земята, знаем хубавото, почвата почва да ги човърка. Богатият има злато в сандъка си, а бедният няма злато. Смъртта разчовърква и двата тия ковчези. Казва: Чакай да видя какво се крия в богатия и тя си пише: Това е главата на богатия милиардер! След години вие се връщате и виждате, златото

останало не се развалило, но ковчезите и на двамата се развалили; само че при ковчеза на богатия ще намерите златото и пръстените, и ценните му камъни. Сега разтълкувайте загатката, какво означава ковчезът на богатия и неговите скъпоценности, те останали; а от сиромаша и неговата сиромашия нищо не останало.

Сега да ви представя малко задачата. Един ребус, нали. Сиромашът това е скръбта. Богатият, който е погребан, това е радостта. И скръбта, и радостта, и двете умират. Не вярвате ли? Щом една скръб се изгуби, тя умира и щом една радост се изгуби, и тя умира. Питам тогава, по какво се отличава радостта от скръбта? Радостта се отличава от скръбта само по това, че златото ѝ и скъпоценностите ѝ остават, а от скръбта нищо не остава. Та вие не обичате да скърбите, защо? Знаете ли това? Аз като разрешавах тази задача, казвам: Защо младите не обичат да скърбят? И като разрешавах задачата, намерих, че скръбта нищо не е оставила. Щом умре, тя нищо не оставя. Затова не я искаме. А богатият като умре, поне пръстени оставя, затова има за какво да се радваш! Ето за какво се радваш на радостта! Защо? Тя като умре, оставя ви наследник на нещо. А скръбта като умре нищо не оставя. Струва ли си да имаш един баща на скръбта, една майка на скръбта, един брат, една сестра на скръбта? Пак не си струва. Защо? Естественият ред на нещата, ако някои неща се избягват, има си известни причини. Скръбта на земята е една вътрешна спътница. **ВСЯКА ЕДНА НЕРАЗРЕШЕНА ЗАДАЧА В ЖИВОТА РАЖДА СКРЪБ.** Като скърбиш някога, може би преди 8 хиляди години или повече, не си разрешил една задача; като изпъкне тя носи скръб всякога; а всяка една разрешена задача на миналото тя произвежда радост. Произходът на вашите скърби и радости се дължи на разрешението на вашите задачи.

Дарвиновата теория за произхода на видовете и човека, сега аналогията. Всяка една задача иска разрешението си. Казвате трябва да се живее. Известни задачи са дадени и ако ги разрешите умно, и в сегашното ще имате радост, и за в бъдеще ще останат радости; а ако останат известни задачи неразрешени, и в сегашното ще имате скръб, и за бъдеще ще останат скърби. Защо трябва да живееш? За да разрешиш дадените задачи. А после всяка разрешена задача носи радост. А радостта има и друга една придобивка. Тя е потребна, понеже тя допринася на живота. Скръбта отнема нещо от живота, лишава нещо от живота, тя взема онова благо, на което ти можеш да се радваш. В това отношение скръбта е полезна дотогава, има нещо в скръбта, само едно нещо намирам аз, като правех своите задачи, намерих само едно нещо. Какво е това? **ЧЕ МАЛКО ОВЛАЖНЯВА ГЪРЛОТО**, че като речеш да глътнеш, плюнка има турена на устата, че като глътнеш, по-гладко минава яденето. **ВСИЧКОТО, КОЕТО СКРЪБТА МОЖЕ ДА НАПРАВИ, Е, МАЛКО ПОНАМАЗВА**

ХАПЧИЦАТА С ПЛЮНКА. Малко понатърква, но все по-гладко минава. И без нея може, но така минава малко все по-гладко. И СКЪРБИТЕ СЪЩЕСТВУВАТ ДОТОЛКОВА, ДОКОЛКОТО СА НЕОБХОДИМИ ДА СЪЗДАДАТ МАЛКО ПЛЮНКА, ДА НАКВАСЯТ МАЛКО ГЪРЛОТО. Защото без нея човек не може да яде. Защото радостта не върши тази работа, тя е много аристократическа. Тя като дойде до яденето, казва: Не ти трябва да ядеш. Човек като се радва яде ли? Той не яде. Когато човек има някаква радост, той веднага мисли за радостта. Вярно ли е това? (Вярно е). Той е толкова увлечен в радостта, че и два, и три дена не му идва на ум да яде. И в моето математическо разрешение, от моето наблюдение намерих, че хора, които много скърбят, много ядат. На скърбящия дай му хляб; а радостният лиши го от храната, малко му дай, малко му трябва.

Сега да ви обясня защо грешните хора ядат повече, а светиите не ядат? Същият закон. Казват: Ще умре гладен, светията се е захласнал с любов. Светията е един влюбен човек, от сутрин до вечер той мисли само за любов и от любов той е забравил да яде, че му хлътнали страните; но очите му са така ококорени и където ходи все нея търси. Кого? Възлюбената. От сутрин до вечер все романи чете, любовни романи. Е, хубаво, тогава какво нещо е грешникът? И той се е влюбил. Само че възлюбената му е такава грозотия, че той казва, как ще се живее с нея? Постоянно се оплаква. И той е влюбен, но не може да намери по-хубаво либе, никой не го иска, погледна я и той копнее за любов, но като няма друга. Все пъшка, казва, да беше малко по-красивичка! И поплаче си, поплаче и после пак я погледне. Значи и праведникът е влюбен, и грешникът е влюбен в нещо. Нали.

Сега вие сте ученици, искам да ви представя да имате една ясна представа за живота. Скърбите вие, седите и казвате: Скърбен съм. Веднага турете: Една неразрешена задача имам, не съм я разрешил. Скърбен си, това е неразрешената задача. Радостен си, защото си разрешил една задача. **ЗАЩО ТРЯБВА ДА ЖИВЕЕШ ДОБРЕ? ЗА ДА РАЗРЕШИШ ЗАДАЧИТЕ НА ЖИВОТА СИ.** Защо трябва да ги разрешиш? За да имаш радост. А радостта носи благото на човека. До там ще живееш. Там ще се спреш. Който човърка Божествените блага, той човърка бомба. Който човърка любовта. Какво нещо е любовта? Той човърка една много голяма бомба. Тогава не се спирайте, вие някой път се спирате върху вашия живот; много се човъркате. Седи един и почне да се сравнява с някого; една слабост у всинца ви. Седи той, погледне някого и каже: Той нищо не струва. Той е най-простият, не може да разреши никаква задача. Най-слабият е той. Седи той надигнат, но дойде един по-способен от него, тогава той го погледне, този се сгуши и онзи му даде една задача; тури си ръката и каже: Ти си простак като него. Но дойде от него по-учен и той каже същото; наредят се така все учените простаци. Туй, което е вярно за учениците в един клас –

учените простаци – е вярно и в света на учените капацитети. Като се сравни един човек с някого, все ще има нещо, което не му достига. Ти не човъркай това, което не знаеш! – Защо да не го знаеш? Ако го знаеш, ти ще бъдеш простак. Вие искате да знаете доколко сте учени. Не обтягай конеца до крайния му предел! Ако го опъваш, ще го скъсаш. Нали имате ластик. Ти можеш да го разтягаш, той става по-голям, но той има един краен предел, до де може да иде. Да кажем, имате един ластик, обтягате го, но ако речеш да го опъваш още повече, какво ще стане? Ще го скъсаш. Ако искаш да разрешиш крайните предели или крайните знания на живота, ще се скъса животът.

Това, което има разрешение, това не е реалност. Помнете това. Относителната реалност има разрешение; абсолютната реалност няма никакво разрешение. Или аз тургам вътре една своя формула. Що е абсолютна реалност? Реалност, в която всички задачи на живота се разрешават. Но няма нито едно същество в света, което е разрешило всичките задачи. Поне в анализите на цялото човечество няма един, който е разрешил всичките задачи на живота. Следователно, за всеки един ум все остават известни задачи, които трябва да се разрешат. И тъй, абсолютна реалност, като казвам, тя е недоразрешима, тя не може да се разреши. Всяко нещо, което може да се разреши, то има отношение, то е ограничено само по себе си.

Добре. Какво съпоставяте сега между тази аналогия? Аз ви преведох там примера с ковчега, двамата души с букаите. Дадох ви известни понятия, ново понятие за радостта и скръбта, какво са те. Сега как ги съпоставяте във вашия живот. Запример, според мен, мнозина от вас, някои са доволни, някои са недоволни. Сега, който е недоволен, взимам числото едно и аз му казвам веднъж браво – че не е доволен. Вторият, който е доволен, на него казвам два пъти браво. Първият направил една погрешка, казвам му браво; на втория, който изправил погрешката си, казвам два пъти браво. Туй е сега разликата, че онзи, който е направил погрешката, има веднъж браво, а който изправи погрешката си, казвам му два пъти браво – нищо повече. Пита ме някой: Ами, който е направил погрешка и не я изправя? Казвам му: Зле става. Но това, това е едно число. Сега вземам третата категория: Който не изправя погрешката, зле става. Следователно, тук имате корен квадратен.

Сега вие питате: Защо браво? Браво, понеже този човек има свобода да направи една погрешка, а пък на другия защо казвам два пъти браво? Защото има двойно свобода да изправи погрешката си. Значи, два пъти е по-свободен. Онзи, който прави една погрешка, има единица свобода, а който изправя погрешката си, има две единици свобода. Или, казано във

физиката: Ако приведа онзи, който изправя погрешката си, той има повече сила, който прави погрешката, има по-малко сила. Следователно, за да покажеш, че си силен човек, ти трябва да изправиш погрешката си. Щом не я изправиш, силен си, но не можеш да имаш изобилна сила. Не можеш да имаш постижения. И всеки човек, за да изпита постоянството си, трябва да се избави от погрешката си. Сега, философията: Трябва да се стремите да изправите една своя погрешка, за да имате постижения в света. Защото при усилието да изправиш една погрешка, ти вече имаш вложен капитал, с който можеш да работиш. Щом не изправиш една погрешка, значи ти си силен, ти си имал сила да направиш погрешката, но нямаш сила да я изправиш. А онзи, който изправя погрешката, той има двойна сила: Има сила да я направи, има сила и да я изправи. Затова, казвам: Един човек, който може да направи погрешка и не може да я изправи, той втора погрешка не прави. Другото заключение: Третата категория – онзи, който направи една погрешка и не може да я изправи, той втора погрешка не прави. Това е една задача. Сега, повторете задачата!

Питам тогава: Онзи, който не може да прави погрешка, какъв човек е той? Той е слаб човек. Ако той не прави погрешки, няма никаква сила. Математически изваждам заключението: Това не е едно преимущество, казва: Аз не правя погрешка. Ако той не прави погрешка, значи, няма никаква сила. Но ако каже: Аз не искам да направя погрешка. Мога да я направя, но не искам да я направя. Защо не искаш да направиш? Понеже тази задача аз съм я решавал.

Отива един беден човек в една гостилница при един сприхав гостилничар и му казва, като че има нещо в джоба си: Дай ми нещо да ям? Гостилничарят му дава. После, като да си плати, той казва: Ще ме почакаш нямам пари. Гостилничарят му казва: Не виждаш ли какво е написано? Днес с пари, утре без пари. Защо измени ти реда на нещата? Това ли учиш в училището? И му удря една плесница, и втора. Сега трябва да спечелиш пари и да ми платиш. Я се опретни сега – удря му още две–три плесници. Сега ще измиеш всичките паници и ще изметеш, и като си платиш яденето, ще излезеш от гостилницата. Казано е: Днес с пари, утре без пари. Ще работиш да си платиш? Така и онзи гостилничар в света прави с вас същото – нищо повече. Казва: Защо изменяте това правило? И щом измениш правилото, една плесница, друга плесница. Казвате тежка е работата? Ще измиеш паниците, ще изметеш гостилницата всичко това ще си платиш. Така е правилото: Днес с пари, утре без пари. Трябва да спазвате това свещено правило. Днес погрешки се правят и се изправят, а за утрешния ден друг да му мисли.

От какво произтича вашето обезсърчение в живота? Има една философия: обезсърдението никога не се ражда в настоящето. По никой начин не може да се роди едно обезсърчение в настоящето. Обезсърдението или се е родило в миналото, или се ражда в бъдещето. Обезсърдението има едно свойство: това, което не съществува, то ражда обезсърчение. Две майки има то: миналото и бъдещето – те раждат обезсърдението. Ти помислиш: Как ще свърша училището? Пет пари нямам. Това е за бъдеще, след четири пет години – как ще свършиш училището. Ти си едва първата година и се питаш, как ще свършиш университета. Ти се обезсърдчаваш за бъдещето, не ти трябва да мислиш за бъдещето, за онова бъдеще, което може да внесе в тебе едно обезсърчение.

Каква е задачата тогава на обезсърдението? Онзи, който се обезсърдчава и не може да се насърдчава, какъв е? Правило ще турите: Онзи който се обезсърдчава и не може да се насърдчава, какъв е? – Слаб е, той повече не може да се насърдчава. Правилото е – онзи, който се обезсърдчава и не може да се насърдчава, повече не може да се обезсърдчава. Следователно, онзи, който веднъж се е обезсърдчил и не може да се насърдчи, невъзможно е втори път да се обезсърдчи. Но онзи, който може да се обезсърдчи и да се насърчи, той втори път пак може да се обезсърдчи. Това е наука! Това са задачи, това са проблеми на висшата математика. Наука е това! Ще кажеш правилото: Който може да се обезсърдчи и не може да се насърдчи, повече не може да се обезсърдчи? Така ли е? А всеки, който може да се обезсърдчи и после може да се насърдчи, втори път пак ще се обезсърдчи. Ще кажете: После какво ще стане? Пак ще се насърдчи, и пак ще се обезсърдчи, и пак ще се насърдчи. Процес е това! Значи, този човек влага капитал: губи, печели и най-после има един баланс. И балансът е такъв: всяка загуба е условие за нова печалба. А после? Всяка нова печалба е условие за нова загуба. Това е в реда на нещата. Тя е такава истина, че дето и да ходите, от тази математика не можете да се избавите. В който университет и да влезете, и учителят като дойде, същото нещо ще ви каже.

Понеже питате, защо е създаден животът, аз казвам: Животът не е създаден. Ще кажете: Защо съществува животът? Животът съществува, за да направиш една погрешка. Защо? За да ти кажат браво. Ами после какво? После трябва да изправиш своята погрешка. Защо? За да ти кажат два пъти браво. Защо трябва да направиш една погрешка? За да имаш един опит. За да имаш малко страдания. После твоето страдание да се превърне в радост, защото след страданието ще дойде радостта – превръщане има. Преминаване на силите в природата става, от едно състояние в друго, смяна става. Скръбта е един трансформатор, акумулатор. Събира нещата. Трябва да знаете произхода ѝ. Тя е необходима да извърши една работа. След като акумулира енергиите в природата, защото в нея няма знания да

трансформира силите ѝ, и човек остава от тази скръб – която е един помощник, той ще превърне енергиите на скръбта и тогава ще се яви радостта. Следователно, скръбта е начало на задачата, а радостта е разрешението на тази задача.

Сега разбрахте ли? (Има ли един човек, който да живее само в радостта?) – Няма. На земята няма такива същества, все остават известни междини. На земята няма човек, който може да живее само в радостта. Радост и скръб са сплетени. Скръбта и радостта, като се оженят и живеят заедно, фамилно. (Какъв трябва да бъде процентът на радостта?) Аз ви казах: Като скърбиш имаш едно браво, радваш се, имаш два пъти браво. Радостта има сто, скръбта има 50.

Я запейте сега песента „Сила, живот и здраве“ (три пъти изпяхме песента). Атмосферата се подига, а у вас има малко развала на времето. Гласът е на всички спаднал. По някой път, когато температурата се оправя и гласовете се оправят, а някой път, когато се подига атмосферата у хората, има едно спадане на гласа. Гласът е малко по-дрезгав. Сега вие сте се нагърбили с една много трудна задача и не можете да пеете. Защо? Защото много мислите. Дайте сега една дума, да създадем една песен! (Изгрев) Изгревът за едного е залез за другиго. Дайте друга дума, която няма залез! (Прогрес) И тя има обратна. (Хармония. О, слънце на живота ми). Тя е евангелска песен, вече съществува. Пък и изгрев, има вестник на това име, не искам да му пеem. Сега, страх ви е да кажете една дума.

Сега ви казвам: Знаете ли историята на хляба? Защо е дошъл хлябът на земята? Хлябът, като чул на небето, че се говори за големите страдания на хората на земята, почудил се, какво ли нещо са това страдания, скръб? Събудил се голям интерес у него да слезе да научи какво нещо е страданието на земята. И като слезнал хлябът на земята, учи от човек на човек какво нещо е страданието. Но и досега хлябът още не е намерил страдание. Казва: Толкова години, нито едно страдание не можах да срещна. Така си разправя хлябът. Толкова години как ходя по всички хора и не можах да намеря нито едно страдание. Той и досега не може да разреши какво е страданието. И го питат: Колко години ще седиш на земята? Казва: Да срещна страданието. Като го срещна, тогава ще се върна. Иначе, не мога да се върна. Сега, аз съм упълномощен, ако някой от вас страданието срещне, да ми каже, хлябът го търси. И ако вие покажете на хляба, де е страданието, той ще се върне на небето. Защото, ако хлябът си замине от земята, какво ще стане с хората? Сега, благодарете се за едно нещо, че нито един от вас не знае де е страданието.

Страданието, това е най-красивата мома, която се дегизира. След това, като те срещне, така се обличва пред тебе, че ти не можеш да я видиш –

предреши се, съвсем друга се яви пред тебе. После, като те срещне някъде, пак е много хубаво. После пак ти направи гримаси, такъв един фокус, че се уплашиш, не можеш да я познаеш. После пак се дегизира, яви се пред тебе много хубава и ти ѝ казваш: Направиха ме много нещастен. Кой те направи нещастен? Та казвам на вас: Доведете ми я! Най-красивата мома в света е страданието. Знаете ли, каква е хубава! Питам тогава: Защо тази красивата мома така изненадва хората? Да има нещо, което да не знаете. В един свят на съвършенство, в един свят, създаден от Бога и е допуснал страданието! Ако е допуснал това страдание, то си има своето разрешение, но сега не трябва да се разреши. Даже и аз не съм съгласен да се разреши въпросът на страданието – понеже хлябът ще си заmine тогава. Аз не искам ни най-малко хлябът да срещне страданието, защото той ще се влюби в него. Казвам: Хлябът настрана да седи! И мен, като ме срещне хлябът и каже: Ти срещал ли си страданието? Но и като питах хлябът: Ти срещал ли си страданието? Хлябът отговаря: Няма го страданието. И аз казвам: Ти още дълго време има да седиш на земята – няма го страданието. И вие казвате: Няма го страданието. Защо? – За да остане хлябът тук. Защото като кажете, че имате страдание, веднага хлябът ще дойде при вас. Като чуе хлябът, че страдате, той идва и пита: Де е страданието? Вие сте много хитри! Като кажете, че имате страдание, хлябът идва и казва: Така ли? Я да го видя! Позволи ми... И като се нахраните, казвате: Няма го страданието. И хлябът казва: Защо ме излъгахте? – Излезе навън страданието. И той е много лековерен. Ти казваш на хляба – замина си страданието. И той отива пак да го търси. Като дойде хлябът, пак е дошло страданието. И после пак си заmine. Там, дето хлябът влезе, страданието бяга оттам. Знаете ли каква е велика задачата на страданието и на хляба? Цял роман има за това, но не искам да го разправям. Толкова интересен роман! Той е за любовта между хляба и страданието. По-хубав роман не съм чел, но не искам да го разправям, той е толкова голям, такива подробности има в него. После интриги има как се е започнала тази работа. Та всички тия новелисти, които са писали, са чели само два листа от този роман и са правили все преводи от тези разкази. Казвам: Благодарение, че вие вкарвате хляба у вас, казвате, че сте научили нещо за любовта на хляба към страданието. Като кажете, че във вас е страданието, веднага като дойде хлябът, той е готов на всички жертви: да го мелят и в огън да го турят, само да зърне страданието. Но като влезе у вас, той пита: Де е страданието? Ти казваш: Замина си, няма го. (Да пеем за думата хляб). Хубаво, хайде тогава да пеем за любовта на страданието и хляба! Какъв тон ще дадете? Хайде, да видим кой от вас ще даде тон? Но да не бъде като някоя песен от тези, които досега сте имали. Тогава да оставим тази работа за втория път.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

7 и 10 ч.с.

Фактори на храносмилането

11 година.

19 школна лекция на 1 мл.ок.клас

19 февруарий 1932 г. петък, 6 ч.с.,

малко облачно, стегнато време, още е тъмно.

Изгрев.

Добрата молитва.

Да направим едно малко упражнение. (Упражнението за дишането, 6 приемане на въздух, 3 задържане и 6 издишане.) (Всички прави.) Сега ще правите вдишките като вдигате ръцете си нагоре до мишниците си, ще задължите до три и ще издишате, като издигате ръцете си право над главата. После, снемате бавно ръцете си до мишниците като вдишате и ще броите до 6, ще задържите до три и после надолу снемате ръцете си и издишате до 6. (Това упражнение направихме шест пъти).

Сега ако ви се зададе една тема да развиете, ОТ КАКВО ЗАВИСИ ХРАНОСМИЛАНЕТО. Това е само за изяснение. Има няколко фактори храносмилането. Най-първо организмът трябва да бъде здрав; т.е. стомахът трябва да е в изправно състояние, не трябва да има никакви дисхармонични чувства. Зъбите трябва да бъдат здрави, ръцете и краката здрави; а другият процес, яденето, зависи от сдъвкването на храната, най-първо от подбора на храната и после от сдъвкването на храната. След като се свърши този процес, човек е свободен. А това, което става в стомаха, съзнанието на човека не взема участие. В подбора на храната вашето съзнание взема участие и в сдъвкването на храната, зъбите, съзнанието ви взема участие. Но в храносмилането не взема участие. Значи, други се

интересуват от този процес. Този процес е верен и по отношение на мисълта. Има един вътрешен процес на мисълта, който не зависи от вас. И вие не трябва да се месите в този вътрешен процес. Най-първо сами трябва да знаете доде се простира вашата свобода. СВОБОДАТА НА ЧОВЕКА СЕ ПРОСТИРА ДОТАМ, ДОДЕТО ТИ МОЖЕШ ДА РАБОТИШ. Но там, дето не се отнася до тебе, ако ти се намесиш в този процес, нищо няма да постигнеш. Запример ако сега остане на вас, вие с вашето съзнание да влезнете в стомаха и да вършите работата на храносмилането, какво щяхте да правите? Да допуснем, че ви турнат в храносмилането, да работите, то ще бъде най-тежката работа и не много желателна работа.

Та заключението ми е следующото. ТРЯБВА ДА ЗНАЕТЕ ДОДЕ СЕ ПРОСТИРА ВАШАТА СВОБОДА. Вие казвате: Аз трябва да мисля. Най-първо трябва да имате един здрав мозък, силен ум, после трябва да имате подбор на вашите мисли, след това трябва да оставите мисълта си свободно да се развива. ЦЕЛИЯТ ПРОЦЕС НА МИСЪЛТА НЕ ЗАВИСИ ОТ ЧОВЕКА. Понеже не си ти единственото същество, което живееш и мислиш. Хиляди и милиони същества са, които вземат участие, а техните мисли се преплитат. Най-първо Бог е мислил и след като е мислил дълго време, този свят е останал като един процес на неговата мисъл. Човек дълго време като е мислил за себе си, какво е излязло от него? Ако идете в гората и видите една плочка направена, кой е направил това? Природата ли е направила това; или някое друго същество е направило тази малка плочка? Това е тяхно произведение. Ако вземем на човека неговите къщи, неговата колиба, неговите дрехи, обуца, това са все негови произведения. Но важното е процесът, онзи правилен положителен процес на мисълта. И ако вие не разбирате така, често ще се натъкнете на една от големите мъчнотии. Някой път се казва: Право да мисли човек. Аз правя аналогия, едно сравнение: храносмилането не може да е нормално, ако не е подбрана храната добре; после то не може да бъде нормално, ако зъбите не са здрави и не са извършили своята работа. Ако храната не е била подходяща и ако стомахът е бил слаб, то и храносмилането не може да бъде правилно. Това ще се отрази върху кръвообращението; кръвообращението ще се отрази от своя страна върху дихателната система, а дихателната система ще се отрази върху нервната система и се явява една малка аномалия. Имаме този процес. Тогава и мисълта няма да е правилна. Т.е. тия средства, които предават мисълта, няма да са правилни. Мисълта не става в нервната система, тя само се предава чрез нервната система. Мозъкът не е едно място, дето се предават или създават човешките мисли, той само възприема човешките мисли и ги обработва. Значи, има един свят, дето мислите се създават и се изпращат към нашия свят. Запример влезе във вас мисълта за доброто. Вие не създавате тази мисъл, има други същества преди вас, много напреднали, които са мислили, а вие възприемате

мислите от една по-висша йерархия и ги предавате. Но да се не отвлечаме в непонятни работи.

Кои са необходимите работи за храносмилането? Най-първо тялото, стомахът, зъбите и подборът на храната. Същият закон е и до мисълта. Значи, онези процеси, които стават в ума, са процеси, за които вие не трябва да се безпокоите. Запример, ако се обезпокоите за положението, как ще разберете някой предмет дали можете да го разберете или не, вие няма да го разберете. Да кажем изучавате математиката, но се безпокоите дали може да я разберете или не; няма защо да се безпокоите, вие няма да може да я разберете. Най-първо вие няма да я разберете, после ще почнете малко да надзъртате в нея, после ще ви се уясни и след години ще почнете да я разбирате малко. И още като минат известно число години, ще почнете да разрешавате някои задачи; някой път ще почнете от себе си да разрешавате нещо. Но с това в математиката няма да разберете всички сложни процеси, които съществуват. Отчасти ще разбирате. Или да кажем изучавате музиката. Същият закон, отчасти ще започнете.

Сега вие се безпокоите с вашия живот. Има нещо у човека, за което той може да се безпокои, но за живота си вие не трябва да се безпокоите. Какво ще стане с вашия живот? С вашия живот ще стане, каквото става с едно семе. Животът ви вънка от вашите безпокойства, той ще се развива и ще си върви; и да мислите и да не мислите, все ще се развиете. Някой път вие мислите, че ако правите усилие, като че ще подобрите нещо. Нищо няма да подобрите, само ще бъркате на процеса. Единственото усилие, което човек трябва да прави, е да не бърка на онзи Божествен процес, който става. Значи, да не бърка, да не спъва процеса. Да кажем във вас става един правилен процес, вие искате да бъдете добри. Това е един правилен положителен процес на природата. После казвате: Аз не трябва да бъда толкова добър, хората злоупотребиха с моята доброта. Вие спъвате този процес на природата. Или искате да се занимавате, да учите, но нещо ви казва: Аз не трябва да мисля. Не спъвай процеса в себе си. Онази мисъл е обратна. И самовъзпитанието на човека седи само в това, турнете си тази мисъл: **НЕ СПЪВАЙ ПРАВИЛНИЯ ПРОЦЕС НА ПРИРОДАТА!** Правилния, разумния процес, който става в своята душа, не го спъвай. Тази е най-новата философия.

Най-новата философия казва: След като се наядеш, не се безпокой дали тази храна ще иде на мястото си или не. Бъди напълно уверен, че всичко ще иде на мястото. И после не се безпокой дали ще станеш учен човек или не. Затова не се безпокой! Дали ще станеш светия? Не се безпокой затова. Дали ще станеш богат? Остави тези работи. Само работи! Ако е определено да станеш богат, то ще дойде само по себе си. Сега вие ще

направите едно възражение: Ами ако не работи човек? В природата няма отрицателни думи: ако не работи. В природата няма отрицателни процеси. Това, което хората наричат отрицателни процеси, то е само един малък момент, когато стане смяна между един процес и друг, тогава те го наричат отрицателен. Но отрицателен процес – ако аз не работя – такъв процес не съществува. Вие ще работите и отатък ще минете! И бих желал някои от вас да ми каже едно същество, което не работи. Аз съм търсил и не съм намерил такова същество или един процес, дето в природата нищо не става, или да се не работи. Вие виждате един камък и казвате: Той не работи. Вие се лъжете. В този камък стават такива процеси вътре, каквито вие не си предполагате. От вънка, по видимо е така; да кажем, вие сте в една замръзнала вода. Казвате: Водата не тече накрая, но отдолу под този лед, има един известен процес, който става. За който вие даже и не мислите. Запример вие не можете да кажете, че аз не мисля, че няма такъв процес. Ако аз не мисля, ти временно можеш да мислиш, че не мислиш и можеш да мислиш, че не чувствуваш, но ти се самозаблуждаваш. То са временни такива процеси. Или казваш: – Аз не искам да бъда добър човек. Такъв процес няма! И аз наричам ЗЛО в света това, когато ти не искаш да направиш една работа, както природата изисква от тебе. Това е зло. **КОГАТО НАСИЛА ТЕ ЗАСТАВЯТ ДА НАПРАВИШ ЕДНО ДОБРО, ТОВА Е ЗЛО! А КОГАТО ДОБРОВОЛНО ПРАВИШ ЕДНА РАБОТА, ТОВА Е ДОБРО!** Значи, ти не си искал да направиш едно добро и са те заставили насила да направиш едно добро, и са те заставили насила да направиш това, което не си искал. Това е вече зло. Да допуснем, че направиш едно зло; как можеш да го направиш. Да допуснем, оставят те тебе да напоиш едно малко дете с вода, но ти възвариш водата до 100 градуса, отвориш устата на това дете и почнеш да наливаш тази вода врялата в устата на това дете. Желанието е много добро, но къде седи погрешката? Къде е престъплението? В нагорещаването на водата повече отколкото трябва. Ти си турил 100 градуса горещина и те съдят за това престъпление. Казват: Направил престъпление, че напоил детето с гореща вода. След това тебе те накажат и ти извадиш едно заключение, казваш: С вряла вода детето да не поиш, но със студена. Вторият път ти дадат една риза да переш и ти по същия закон кажеш: Понеже ме биха за врялата вода, вземаш и със студена вода переш ризата. Питам, какво можеш да изпереш със студена вода? Пак те бият наново. Кажат: Риза със студена вода не се пере, а с много гореща вода. Ти се чудиш. Питам, де е погрешката между първия процес с детето и втория процес при прането на ризата? Ризата и с топла, и със студена вода да я переш, тя няма да се повреди, а при детето при врялата вода може да се изгори гърлото му. А ризата със студена вода може да замръзне и ще остане нечиста, пък тя се разваля. Значи студеното разваля, а топлото не разваля ризата.

Сега друг процес. Аз ви казвам, че в природата не съществува отрицателно; ако аз не го допусна, у мен такъв процес не съществува, то е само един въображаем процес; помнете едно, че в природата не съществуват такива процеси. Защо казваш ти: Ако аз умра? Но смъртта е един процес, ако аз умра, ще стане това, което е процес вътре. Но можеш ли да си представиш нещо, което природата не иска, а вие да можете да го направите? **ВИЕ НЕ МОЖЕТЕ ДА НАПРАВИТЕ, КОЕТО ПРИРОДАТА НЕ ИСКА!** Вие трябва да се благодарите на това, че природата е предпазила човека от големите злини в света. Сега престъпления стават за малки работи: че си напоил детето с вряла вода, че си изпрал ризата със студена вода. Всичките престъпления са врялата и студената вода. Направете един превод с врялата и студената вода. Врялата вода това е доброто. Студената вода, това е злото. Сега как ще приложите. Запример вземете едно житно зърно и го поставете в земята. И това житно зърно почва да умира, да гние и след това възкръсва това житно зърно; и след това вас ви възнаграждават. По този начин, ако вземете вие да заровите един човек както житното зърно, ще изисквате ли вие от него това, което изисквате от едно житно зърно? Той на общо основание ще отиде! Това, което е полезно за житното зърно, не е полезно за човека. Добре. Искате да направите една услуга на рибата, изваждате я от водата в една по-рядка среда за по-добре и тя умира. Един човек му дотегнало да живее във въздуха, турете го във водата и той умира. Като извадите рибата и я поставите в положението, дето човек живее, тя умира и като поставите човека на мястото на рибата, и той умира. Рибата при по-доброто умира, и човек при по-лошото, и той умира. Питам тогава де е философията? Представете си, че човешкият живот, това е раят. Като внесете рибата в рая, тя умира. Представете си, че водата, това е ада; като внесеш човека в ада и той умира. Питам тогава: Защо рибата умира във въздуха и човек умира във водата? Това са аналогии, разсъждения. Сега във вас се зараждат известни противоречия, които вие не можете да си ги обясните. И в ада умираш, и в рая умираш. Но не е едно и също нещо това. Рибата в рая умира, и човек в ада и той умира, тогава? Сега аз правя следующата аналогия. Представете си, че вие имате едно желание, което принадлежи към рибешката природа; и това желание вие го внасяте в човешкия свят и то умира. Представете си сега, че във вас има едно човешко желание благородно, което го внасяте във ада, в света на рибите, и то умира. Де е погрешката? Де е разумността? Разумността е, че човешкото желание трябва да го оставите в човешкия свят, а рибешкото желание във вас да го оставите в рибешкия свят. Това е което трябва да направите! Ако се яви някое противоречие, вие не сте постъпили тъй както трябва, вие не разбирате законите на природата.

Какво разбирате вие. Едно във втора степен? 1 на втора степен, 2 на трета, 3 на четвърта, 4 на пета. ————— ☐ До 2 на трета степен можем да го обясним, геометрически може да си го представите, но 3 на четвърта, как си го представлявате? Сега идваме до три в 4-та степен, как си го представлявате? Каква беше първата степен? (движение). Втората? Разширение. Третата, растене в обем. Четвъртата степен, организация; 5-та степен мобилизиране; 6-та степен външно украсяване; 7 степен идейна почивка; 8 степен създаване на дома; 9-та степен създаване на човека. Тъй щото в 9-тата степен е човекът. Сега това са отвлечени идеи. Една идея е понятна дотолкова, доколкото може да влезне като елемент във вашата мисъл, да може да боравите с нея. Да допуснем човек има най-хубавата цигулка, най-хубавия лък, но вие не можете да свирите, извадите цигулката, разгледате я, турите я като един цигулар, направите си една хубава кутия, искате да свирите, но не можете; после пак турите цигулката на мястото в кутията; после пак я извадите, погледнете я. Много сложна работа е! Все такива сложни работи, които мъчно се свирят; има такива упражнения, даже човек след като се занимава 10 години, пак мъчно се свирят. Има цигулари, които мъчно свирят упражненията.

Та казвам: Такива процеси има и в човешката мисъл. Да допуснем сега, че вие искате да превеждате математиката във всички нейни отношения. Математиката, с която човек се занимава, тя е с физическия свят; има една математика, която се занимава с духовния свят и има една математика, която се занимава с умствения свят. Най-простата математика е математиката на физическия свят. И малките деца в небето започват с физическата математика. Там още малки деца като се раждат, се раждат математици, всичко знаят, а после в техните университети изучават духовната математика, онези процеси, които могат да станат в човешките мисли и човешките чувства. Запример да изчислиш две желания като се съберат на едно място, какво могат да дадат; или две мисли като се съберат какво могат да дадат. Това, което в съвременната окултна наука наричат силата на човешката мисъл. Човешката мисъл не седи само в едната мисъл. Силата на всяка мисъл се проявява, когато две мисли дойдат едновременно, тогава се проявява силата на мисълта.

Та казвам: В това седи силата на мисълта! Сега да ви дам едно малко изяснение. Да допуснем, че вие имате една мисъл за себе си; вие съзнавате, че съществувате, имате известен стремеж, не го знаете какъв е, но вътре имате един напор, желаете нещо неопределено. Най-първо във вас се заражда желанието да растете. Най-първо вие виждате, че сте малък, другите са по-големи от вас, искате да растете. За да можете да растете, във вас се заражда онзи процес; за да расте човек трябва да вземе материали от някъде. Яденето това е градеж; значи, за да градиш, трябва

достатъчно материал да имаш; на онези работници вътре трябва да им доставиш материали, които са необходими. Ти за да растеш, трябва да ядеш и вътрешните работници почват да градят. Те през устата си добиват материал, те градят и най-после стигаш 165 или 170, или 175 см. Най-много до 3 метра можеш да достигнеш, но то изисква дълго време. Каква височина имаше Голиат и сега много рядко се случва човек да израсне до 3 метра. Обикновено човек може да расте 165 или 170 см. След като спре растенето, какво става с човека? Той почва да надебелява. След това спре надебеляването. След като спре растенето нагоре и след като спре надебеляването, и ти постоянно ядеш, къде отива енергията на яденето; тази енергия отива в префиняването на тялото. Най-първо се създава човешкият организъм, после почва да се префинява и съвършено като се префини човек, той излиза навънка. И тогава сте както бубата, която яла, яла, стане голяма и като се префини тази буба, веднага си направи един пашкул. Това е остаряването. Значи старостта, това е един пашкул, после тя се прероди наново. Значи, старостта е когато напредналите същества се ограничат вътре в себе си. Който разбира процесите правилно, той мисли вече за неща идеални. Казва някой: Аз ще умра. То е жалко. Друг казва: Аз не искам да умирам. И това е жалко, ако не можеш да умреш. Някой път е жалко да умреш, но някой път е жалко да не умреш. Жалко е за онази пеперуда, която е влязла в пашкула, че не може да умре, не може да излезне. Тя трябва да влезне в новото положение на пеперуда.

Та ако схващате положението от смърт в живот, това е трансформиране, това е дълбокият смисъл. Вие седите и казвате: Какво нещо е животът? Или какво нещо е смъртта? Смъртта е един процес; животът е също важен процес и същина. Защото животът е отделил смъртта от живота; животът е родил смъртта; смъртта служи на живота, а не животът на смъртта. Явява се тогава един процес, този процес човек го е избрал, когато е бил в райската градина, да ви говоря научно. На първия човек му казали: Слушай по този път на доброто и злото вървят всички животни, той е един много дълъг и сложен процес. На какавида ще станеш, ти като ядеш от това дърво, пеперуда ще станеш. Затова му казал Господ: Да не ядеш, понеже ще почнеш да умираш. Там е казано: В който ден ядеш, ще умреш и в който ден ядеш, ще почнеш какавида да ставаш. И попитал го Адам: Какво нещо е да стане човек какавида? И като дошъл онзи професор, му казал: От какавидата като излезне човек, божество става. Ще влезна тогава в какавидата, щом божество мога да стана. Казвам: Не е лошо човек да бъде какавида. И сега всички хора все са какавиди. Какво значи КАКАВИДА? КАКА И ВИДА. Да види човек как си. Откъде е излязла тази дума КАКА И ВИДА? Глагол има ли от нея? Глагол няма. Какво означава КАФ на еврейски? (буква е това), (сила значи). Сега това е нещо вметнато. Важното е временните процеси, които трябва да се разберат. Не трябва да се

затруднявате с ония новите схващания вътре в съвременната психология или в съвременния живот.

Едно криво схващане имат всички съвременни хора за същината на живота, за същината на мисълта, чувството и желанията на човека; кое желание да има и кое да няма? Кой мисли да има и кои не. Какво да направи? Всички неща са на място, когато навреме се правят и всички неща не са на място, когато не са на времето. То зависи от времето. Запример ако е лятно време, когато има 35 градуса топлина, накладеш един огън голям на един човек, да го постоплиш малко, той веднага ще махне с ръката и бяга; зимно време пък идеш, той наклал огън и ти вземеш и го изгасиш по същия начин. **ОГЪНЯТ ЗА ЗИМНО ВРЕМЕ, А ВОДАТА ЗА ЛЯТНО ВРЕМЕ.** Сега вие сте се занимавали с мислите. По какво отличавате една правилна мисъл $2 + 2 = 4$. $3 + 1 = 4$. Резултатите все са същите. Но каква е разликата в събирането? Да кажем вие събирате два камъка, но представете си това са две разумни същества събрани заедно, работници са, работят; а тук имате едно разумно същество към три, значи $3 + 1$, резултатът е един и същ все имаме 4. Какво означава този процес 4-те? Представете си, че тук имате 2, двама хора като се съберат с други двама хора какво могат да направят? Представете си, че това е един квартет, нали. Първите двама души свирят първа цигулка, а вторите двама свирят втора цигулка. Какво имате? Не е един квартет, но на дует мяза това. Когато четирима свирят на четири различни инструмента, тогава имате квартет. А в случая имате четирима, но свирят дует; после може да имате четирима души, трима свирят първа цигулка, а един свири пиано, пак имате дует; ако вие слушате тези четирима, когато свирят, какво ще бъде вашето впечатление от тяхната музика? Резултатът е все музикален, но има известна разлика в музиката. Следователно, ние изваждаме едно заключение, двама души може да са расли при същите условия, почти донякъде могат да имат същите резултати, но се различават в тяхното развитие. Затова на това основание човек трябва всякога да избира условията си. Той в самовъзпитанието си трябва да избира ония условия, които съставляват една вътрешна съпротива на онзи правилен процес, който служи за неговото развитие. Той не трябва да се самоспъва! Или с други думи казано, той не трябва да прави крайни заключения. Да допуснем сега, че един човек се родил астрологически при най-добрите условия, кои са най-добрите условия в астрологията. Коя е най-щастливата зодия и кое е най-щастливото съчетание? Най-щастливото съчетание е когато слънцето е в центъра, в сърцето на живота. Човек трябва да е напълно под влиянието на слънцето. Не вземам външната страна, моята цел беше само да ви наведе на известни мисли, да се освободите от известни атактистически възгледи, които съществуват. Някой път съществуват противоречия, натегне ви някоя мисъл, вие чувствате, че

нещо ви противодейства, в дисхармония сте с хората. Какво има? Но във вас е тайната на живота, този ключ, вие сами може да се освободите. Аз съм при огъня. Мене ми пари, мога да се отдалеча от този огън на два метра, от мене зависи, но мога да кажа: Защо така са наклали този огън? Но от мене зависи да се отдалеча. Има известни мисли, тебе ти са неприятни, те са някакво външно влияние, ти можеш да се отдалечиш мислено от нея (тях). Ако ти не можеш да измениш тази мисъл, отвънка е тя, или от нейното влияние ти можеш да се отдалечиш мислено. Или ти имаш известно желание и то е от вънка. Да допуснем ти минаваш по улицата и имаш известна слабост към дрехите, обичаш изящните дрехи, роден си така, не е лошо, у някои хора е като болест това желание, те са родени с тази слабост. Минаваш ти покрай някоя витрина, гледаш хубави дрехи. Днес минеш, утре минеш, пари нямаш да си ги купиш, дойде ти една мисъл: Не мога ли по някой начин да задигна тези дрехи. Един апаш отива в Америка. Той като ходил, ходил, не му върви и най-после той изучава как да краде. Отива той при един бижутер, хубаво е облечен, разглежда скъпоценностите, но същевременно той носи една саксия, като че е голям богаташ, но носи и фалшиви камъни, като гледа същинските камъни, той бързо турга фалшивите на мястото на истинските, тъй замества ги и след това, за да не се хване, той укрива скъпоценните камъни в саксията. Взима един по-прост камък, плаща го и казва: Г-не, нека седи тази саксия тук, имам малко работа за няколко часа, ще ида и ще се върна да си взема саксията. И той отива, после се връща, взема си саксията, благодарим, сбогом! Минават няколко дни бижутерът вижда, че тези скъпоценни камъни изчезнаха. Питам сега, какво казвате вие, този направил ли е престъпление според вас? Това престъпление е по вашето разбиране. В природата съществува ли престъпление? Ние наричаме престъпление всички ония неща, които се хроникират в природата. Щом нещо е престъпление, то се отбелязва в човешкия организъм. В човешкото тяло съществуват ред престъпления, които с години се вършат, има известни признаци, които от хиляди поколения са останали, те не са твои, но са останали. И някой път ти можеш да попаднеш по атавизъм на тия наследени черти. И някой ден минаваш покрай някое агънце, потупаш го малко по атавизъм, ти си вегетарианец, но може би едно старо желание дойде и ти се предаде, някога ти си ял месо, а сега се чудиш откъде тази мисъл и веднага се зароди едно атавистическо чувство у тебе.

Та казвам, в сегашното ваше съществуване вие сте турени в известна област да коригирате погрешките на предшествуващите съществувания. Там седи науката за самовъзпитанието и за щастливия, за сполучливия живот в света. Науката трябва да се гради на един разумен закон. Вземете онзи гениален музикант, щом даде един концерт, той може да спечели за една вечер толкова, колкото вие за 10 години сте работили; но той е знаел

как да постъпи, а вие не сте знаели как да постъпите. Та в природата има известни пътища, по които човешкият живот трябва да се развива. Всеки един от вас трябва да намери онзи път, по който правилно да се развива. Вие може да тръгнете по който и да е път. Аз определям това така: Природата е изчислила всичките пътища на човека, тя знае какво ще стане от човека, тя е оставила само един път у него, който е неговият път. Като иде той при природата, тя му казва: Тия са пътищата, избери си, който искаш. Има 10 пътища, които тя е изчислила хубаво. Тя ги знае, знае какво ще стане; но има един път, за когото тя никакво изчисление не е направила. **ТОВА Е ПЪТЯТ НА ОНЗИ, КОЙТО ИЗБИРА.** Той гледа, гледа, казва: Ето този път, който не е изчислен, и хване него. После си каже така: Ако бях хванал другите пътища? И другите пътища, които са изчислени, и там има големи мъчности, но неизчисленият път той е най-лесният път. Изчислените пътища са най-мъчните пътища, а този път, който не е изчислен, той даже не си струва. И тя каже: Туй е за тебе. И някои от вас, като сте хванали този неизчисления път, най-лесният път, вас ви се вижда, че е много мъчен, но ако бяхте хванали тези изчислените пътища? И по някой път природата ви изважда от вашия път и ви тури в един изчислен път, и вие кажете: Господи, избави ме от този път! И тогава Господ пак ви тури във вашия път, в неизчисления път, после пак искате да направите нещо, пак влезнете в изчисления път и като се намъчите, казвате: Господи, избави ме! И пак Господ ви извади. Господ ту ви тури в единия, ту в другия. Вие не можете да разберете, казвате: Дотегна ми този път! Пък тези са изчислените пътища, ако вие вървите по този неизчисления път, там е най-хубавата наука и ако вие можете да разберете, там са най-хубавите постижения.

Сега двете важни, важни работи, които трябва да останат в ума ви: **НЕ ПОСТАВЯЙТЕ ПРЕПЯТСТВИЯ НА ОНИЯ ПРОЦЕСИ, КОИТО РАБОТЯТ ВЪВ ВАС!** Или ще бъдете в пълно **СЪГЛАСИЕ С ЖИВАТА ПРИРОДА!** Не си тургайте никакви въпроси какво е природата, дали е мъртва или жива, има ли задгробен живот или не? Има ли онзи свят или не? Но ви казвам, раят за рибата е смърт и адът за човека е смърт. Защо? Не трябва да живеем в ада, защото ще умрем. Ти щом умираш, в ада си. Щом живееш, в рая си. И тогава аз ви казвам тъй, какво нещо е рай? Аз щом живея, в рай съм; щом умирам, в ада съм. Е, какво трябва да правя? Да влезна в рая. А като не съм доволен от рая, какво трябва да правя? Ако си риба, стой в ада. Рибите трябва да седят в ада. Или вие под думата ад трябва да разбирате най-неблагоприятните условия, от които човек вече е излезнал. Човек не трябва да се повръща назад. Ад това е миналото на човека, а раят това е бъдещето. А животът това е настоящето, следователно, в ада няма какво да се повръщате. Ще умрете там. Щом се връщаш, ти ще умреш. Това е схващането. Та според тези схващания вие

казвате: Има ли бъдещ живот? Има разбира се! Има ли рай? Има разбира се! Има ли ад? Има разбира се! Всичките гробища, все са ад. Какъв пострашен ад си представлявате от това? Вие си представлявате един ред на нещата дисхармоничен. Адът е място, дето се спира човешкият щастлив живот, а раят е място, дето започва човешкият щастлив живот. Ти от рая можеш да излезнеш, както рибата може да излезне от водата. Ти си щастлив, дали това щастие те прави повече или по-малко щастлив, ти си в рая. Но ти можеш да попаднеш всеки ден в ада и всеки ден можеш да излезнеш от ада; както рибата като попадне във въздуха. И човек сега е в рая. Не ви казвам, че е изпъден от рая. Това е само за обяснение на онази вътрешна идея. РАЯТ Е ТАМ, ДЕТО Е ЖИВОТЪТ. Какво нещо е раят? Там, отдето започва истинският живот, това е рай. Там, дето свършва истинският живот, там е адът. Какво е адът. Ако искате да знаете, за вас е тази мисъл, не е за света; там дето свършва добрият живот, това е раят. Това са условия, това е степен на съзнание. Ти влизаш в една област на същества, дето като те видят, всички те обичат, всички те залюбят, почват да ти помагат; пък като влезнеш в ада, там са вълци, всички се нахвърлят, този вземе нещо, онзи вземе нещо и ти останеш на парченца, изядат те. Адът е процес на разлагане. Като идеш там, веднага ще бъдеш разложен, а щом влезнеш в рая, ти веднага ще се събереш.

Сега дръжте следната мисъл в ума си: **ТОВА, КОЕТО ВЪВ ВАС ГРАДИ, ТОВА Е РАЙ, А ТОВА ВЪВ ВАС, КОЕТО РУШИ, ТОВА Е АД.** И тогава дръжте онзи вътрешен закон: **СТОЙ ДАЛЕЧ ОТ АДА, ЖИВЕЙ БЛИЗО ДО РАЯ!** Ще хлопате в рая да ви приемат, защото, ако влезнете в рая, работата е свършена. Сега мнозина от вас сте при рая, хлопате на райските врата: Човек, който влезне в рая, трябва да се откаже от живота на какавидите.

Та двете основни мисли, които трябва да останат в ума ви: **ОТРИЦАТЕЛНИ ПРОЦЕСИ В ПРИРОДАТА НЕ СЪЩЕСТВУВАТ!** Смяната между един процес и друг, тази междина се нарича отрицателен процес. Второто положение: **НЕ ПОСТАВЯЙТЕ НИКАКВИ ПРЕГРАДИ, ПРЕПЯТСТВИЯ НА ВАШАТА МИСЪЛ!** Да казвате, това е постижимо, онова е непостижимо. Постижими неща са всички неща, които съзнанието ви може да схване в даден случай. Това, което прави едно съзнание да има една щастлива мисъл, то е правилен път. Когато злото в света влезе, то е един промеждутък между два процеса, ако не се смени този промеждутък, не стане правилна смяна, там се ражда злото, там се ражда всичката дисхармония в сегашния ред на нещата. Сега хората имат преизобилно, но има един ред на нещата, който не е установен; едни са богати, други са бедни, едни са хилави, други са здрави. Не че сили нямат, имат, но в разбирането, всички нямат еднакви разбирания, всички същества, които живеят на земята, не работеха еднакво и вследствие на това има един

отрицателен процес или казано в научна форма, смяната на процесите не става правилно. Някой път богатите ще дадат нещо на бедните. Както онзи мъж, като умряла жена му, тя това искала, онова искала, нему му се свидело да даде пари, но тя като умряла, след смъртта ѝ той казал: Сега да дам за душата ѝ, дано се утеши. Той приживе не ѝ дал, че като умряла тя, той ѝ купил всички тия неща и ги раздал за нейната душа. А щеше да бъде много по-хубаво, ако беше купил всички тия неща на жена си, докато беше тя жива. Тя искала да яде, дрехи искала, нямали пари. Та като умряла, купил ѝ ги, раздал ги, казал, за Бог да прости жена му. И казвам: И вие много пъти оставяте после за Бога да прости. Казвате: Сега няма да се живее добре, но като умрем, тогава по-добре! И това не е лошо. Но по-добре е приживе да имате хубавите дрехи и да имате храната, отколкото след като умрете да ви ги дадат за Бог да прости.

Сега за втория път ще пригответе миналата лекция и ще я свържем с тия процеси. Това е една нова материя, която много мъчно се развива, понеже вашето съзнание е разпокъсано. Всякога новите работи не се възприемат; имате някои дрехи хубави, но искате от 10, 15 хиляди лева. Казвате: Тази работа не върви. Гледате дрехите от 10 хиляди, нямате толкова пари, отстъпвате на 5 хиляди и като дойдете до хиляда лева, бръкнете в джоба си и кажете: Дайте ми тия дрехи, купите тях. Та вие всякога искате тези дрехи, колкото пари имате в джоба си. Ако ще си купиш едни дрехи, нека минат 10 години, но дай 10 хиляди лева, пък си направи тези дрехи, но на свят да бъдат. Такива за хиляда лева не ти трябват; и ако си купиш чепичета, купи си най-хубавите, на свят да бъдат; избери винаги най-хубавото. Имай туй в мисълта си. Защото най-хубавите неща са най-скъпите в природата!

Станете сега.

Само светлият път на Мъдростта

води към Истината.

В Истината е скрит животът.

Сега за втория път ще имате едно упражнение за пръв път, каква трябва да бъде новата обхода на един ученик. Сега аз ви намирам всинца вие живеете по старому, всинца живеете по стария начин, старомодни сте, та новомодни искам да станете, по новия начин как да живеете. **10 ДЕНА ЩЕ ПОСТЪПВАТЕ ПО НОВОМОДНИЯ НАЧИН.** (Вие ще ни дадете програма). Ще ви дам програма. От толкова години какво може да направите. От толкова години слушате. Ще имаме едни упражнения от 10 дена.

Човешкото лице

11 година

20 лекция на 1 мл.ок.клас

26.II.1932 година, петък, 5 ч.с.

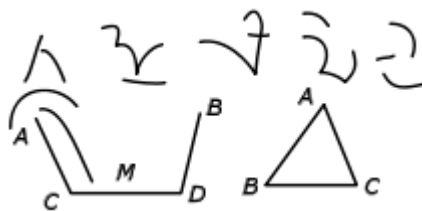
Изгрев, София.

Добрата молитва.

Изпейте „Сила, живот и здраве“. „Аин фаси“. Направихме дихателни упражнения с движение ръцете нагоре и надолу, вдишване ръцете нагоре. Задържане, ръцете горе. Издишване – ръцете долу.

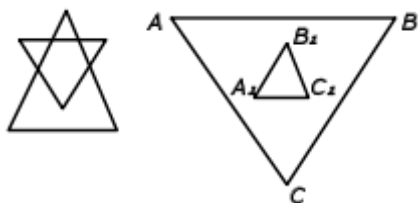
Представете си, че влиза един голям трън в крака ви, цяла нощ седите, неспокоен сте. Болките ви са толкоз големи, че даже плачете. Дойде някой и ви извади тръна, после намаже мястото с масло и ви е приятно. Щом се извади трънът, изпитвате малка радост. Радвате се, че трънът е излязъл и са го назначили на друга служба. Разбира се това са алегии. Ако бяхте един ангел, завършил своята еволюция, и дойде страданието при вас, какво разбиране щяхте да имате? – Когато сте в училището, когато учителят ви учи, щом влезете в училището, всички сте сериозни, но когато свършите гимназия, учителят има друго отношение към вас. Следователно, ако страдате, знайте, че много работи не знаете. Затова страданието постоянно ви гълчи. Страданието е сериозно. Страданието е сериозното лице на учителя, който ви пита как да не знаете. Как да не можете, как да сте болен, как да сте сиромаш. Сиромашията е неразрешена задача. Или явяването на една погрешка, не трябва да се спираме да казваме: Защо страдам, но да се научим да не страдаме. Защо трябва да се правят погрешки? – Научете се да не правите погрешки. Защо някой не може да пее верно? – Защото не се е учил. Защо човек да не може да пее за себе си. Най-първо човек трябва да пее за себе си, после за другите. Най-хубавата публика е самият той. Но понеже стимулите са външни, то сегашните хора са като децата. Всичко каквото го правят, те го правят за един външен свят, следствие на това има едно голямо стълкновение. Добре. Допуснете кое състояние е по-хубаво? – Вие не искате да страдате. Камъните не страдат, а човек страда. Природата ти казва: Какво искаш? – Ти казваш: Не искам да страдам. Природата казва: Стани камък. Ти казваш: Не искам. Ти искаш знание, тогава ще страдаш. Камък не страда, но и знание няма. Човек страда, но има и знание. Кое е по-хубаво. Да имаш страдание и знание, или

да нямаш знание, но да нямаш и страдание. Но вие не сте убедени. Хората не са още убедени. Те са твърди, но не са убедени. Има едно страдание неприятно. Да работиш без да ти плащат. Да ядеш без да се наяждаш. Да пиеш без да се напиваш. Да мислиш без да разрешиш една задача. Какво



имате приблизително? – Тези фигури съществуват ли? – A и B са едното и другото око. C, D са устата. Тогава какво отношение имат тези продълговати линии? – Да допуснем, че C, D е по-тясно, тогава вместо AC ще имаме AM . Колкото линията между очите AB е по-голяма, по-широка, организмът е по-издръжлив. Същевременно организмът е по-консервативен. Колкото тази линия е по-къса, толкоз организмът е по-слаб. Колкото AC и BD са по-дълги, толкоз активността е по-голяма. Линиите от окото към устата са волеви линии. Колкото тези линии са по-дълги, толкоз волята е по-силна. Колкото са по-къси тези линии, преодоляващо влияние имат чувствата. Чувствата винаги правят линиите къси. Мисълта прави линиите дълги, вследствие на това, ако имате едно валчесто лице, винаги във валчестите лица преодоляват чувствата. Геометрическите линии са по-къси там. В образи, дето линиите са по-къси, преодоляващо влияние имат чувствата.

Този триъгълник ABC е носът. Аз го наричам триъгълник на живота и устата има голямо значение. Много въпроси се разрешават чрез устата. Като ядеш, като говориш, ти ще решиш въпросите. Ако ядеш добре и ако говориш разумно, ти ще разрешиш добре въпросите. Но ако не ядеш както трябва, ще страдаш. Ако не говориш както трябва, пак ще страдаш.



В лицето има два триъгълника. Единият триъгълник представя носа с върха нагоре, а другият триъгълник представя устата с върха надолу. Соломон мислил, мислил и преплел тези два триъгълника. Природата казва така: Ще ядеш добре и ще говориш добре, ще мислиш добре. Соломон ги е турил в отрицателен смисъл: Ако не знаеш да ядеш добре, ще бъдеш болен. Ако не знаеш какво да говориш, ще ти бъде зле в света. Соломон е преплел триъгълниците. Защо ги е преплел? – За да решава въпроса с противоречие. Ако в големия триъгълник, AB се увеличава, а пък A_1B_1 се намалява, какъв процес ще имате? – Ще имате тогаз вече една дисхармония. Щом се увеличава AB , същевременно трябва да се увеличи A_1 и B_1 . Щом се намалява AB , трябва да се намалява A_1 и

B1. Хубаво е стеснението на вашия нос. Ако вашият нос се стеснява и очите ви се отдалечават, ще има дисхармония. Обаче, ако тази линия $A B$ се отдалечи, т.е. твоите очи се отдалечават, тогаз вие ще виждате нещо повече. Зрението ви ще бъде разширено, ще виждате повече предмети. Тези предмети се отпечатват върху мозъка. Тогаз мозъкът ще изразходва повече енергия. Външно, ако вашият нос става по-малък, тогава ще харчите повече енергия, повече разносики ще имате, а по-малко придобивки. Може да стане и обратното. Ако и A , и B се намаляват, A и B се увеличава, тогава какво ще стане? Ще имате обратния процес. Представете си, че при увеличението на $A B$ се увеличават вашите чувства. Разносиките ви ще се увеличат. Навсякъде ще имате разносики. Сега разбирате ли отношението на един широк нос. Не надебеляването на носа, но отворстието на дихателните дупки да станат обемисти, по-големи. Това показва, че развитието е нормално. Но ако тези дупки не се изменят, а само носът надебелява, това е натрупване. Когато горният триъгълник се увеличава в своята основа, $A B$ трябва да стане нагоре. Когато горният триъгълник се увеличава в своята основа, $A B$ трябва да стане нагоре, понеже в строежа на очите трябва да станат малко по-големи. Ако линията $A B$ се увеличава, а очите остават същите, тогава имаме дисхармония, това е натрупване. Колцина от вас знаете как да подобрите организма си. Най-първо като се родите, организмът ви е добре устроен, от онези, които са го направили. После колкото повече вие растете, вие съвсем загазвате. Започва да отслабва къщата ви, мазилката ѝ започва да става слаба. Краските ѝ се изгубват. Светлината ѝ замъждява. Вентилацията малко се поврежда. Може да изучавате строежа на организма си – кръвообращението, сърцето, мозъка, но ако не разбирате законите, ако не знаете как да се ползвате от дихателната система, от вашия стомах, каква полза ще имате. Вие ако дъвчите целия ден, ако преживяте като някое животно, какво ще се ползвате? – Вие казвате: Ще се яде. Ти искаш да разрешаваш някоя Питагорова задача, но и яденето е Питагорова задача. Какво иска Питагор да каже със своята задача? – Че сборът от квадратите, построени на двата катета, е равен на квадрата на хипотенузата.

Важно е следното: Трябва да се учите да вярвате. Вярата е един завършен процес на най-разумните същества, които някога са живели на света, без да са умирали. Следователно, те са оставили вярата като едно наследство. Този процес са го оставили като наследство да се ръководим ние с вярата. Никога не чопли какво нещо е вярата. Защото трябва да вярваш, във вярата всичко е точно определено. Няма нищо непредвидено. То е завършен процес. Ти като вървиш по закона на вярата, след като извършиш нещо по закона на вярата, тогава имаш право да разсъждаваш. Ти казваш: Без вяра не може ли. Вярата на физическото поле е основата, върху която трябва да градиш. Защо ще се гради върху вярата? – Ако нямаш вяра в нещо, ти не

можеш да градиш. Ако не вярваш, ти не можеш да мислиш. Ако не вярваш, че ще станеш силен, богат, не можеш да работиш, но ако вярваш, че ще станеш богат, имаш стимул, трябва да вярваш. Вие казвате: Защо трябва да вярвам. Какво бихте искали да правите на земята, кажете ми? – Вие искате да кажете, че не искате да вярвате. Не да вярвате в това, което не е, защото има отрицателна вяра. Тя е да вярваш в това, което не е. Ти казваш: Защо ще вярвам? – Ще вярваш в това, което е. А пък да вярваш в това, което не е, то е отрицателна вяра.

В общия окултен клас нали ви дадох онази задача.

$$2 + 2 = 4$$

$$2 - 2 = 0$$

$$2 \times 2 = 4$$

$$2 : 2 = 1$$

4041, това число е красиво число. 4 е едно щастливо число. 1 е малко проблематично. Числото 4 е щастливо число. Всеки, който не го обича е противоречие за него. Който го обича, по-щастливо число от него няма на земята. Който не го обича, огъва го, товари го. А пък който го разбира, носи щастие. 4041, като съберете цифрите на това число получава се 9. То е едно красиво число. Онези, които знаят добре да смятат, по всичките правила. Той е щастлив човек. А онзи, на когото умът не му стига, той е нещастен човек. Ако искаш да си създадеш добри условия за себе си, ще употребиш изваждането. Когато искаш да направиш приятелство, ще направиш събиране. Когато искаш да дадеш угощение на хората, ще дадеш умножението, да ги разположиш към себе си. Ако искаш да се покажеш много справедлив, ще употребиш делението, ще дадеш на всекиму каквото му се пада. Делението е справедливост. Радостта е в умножението. Условията са в изваждането. Събирането е приятелство.

Някой казва: Човек трябва да има воля, трябва да има гръбнак. Но трябва да знаеш как да употребиш гръбнака. Знаете ли колко прешлени има вашият гръбнак, не сте ги чели. После знаете ли колко дупки има всеки прешлен? – Изваждането е хубаво, когато имаш работа с едно отрицателно чувство. Тогава употреби изваждането. Тури изваждането и го извади навън. Ти казваш: Ти му прости. Тогава не излиза. Ти ще му кажеш аз зная да смятам. Ще дойдеш до него и ще му кажеш: Ела насам да те науча. Кажи му, влез в кофата и като влезе завърти, за да излезе навън, за да му покажеш как се изважда. Особено страданието не обича да го изваждаш. Ти казваш: Прости му, обикни го. Не, с любов не става. Ти лошия човек колкото повече го обичаш, толкоз по-лош става. Разбирайте ме сега. Ако не ме разбирате, ще кажете: Как? – Ако един вълк го нахраниш, не става ли по-лош? – Ако една змия нахраниш, не става ли по-лоша. Ти не давай

условията на злото да се развива. Прекрати му условията. Защо човек не трябва да дава място на злото. Защото злото ще погълне неговата сила. Когато дойде време, за да прояви човек доброто, няма да има сила, с която да разполага.

Ще поглеждате своето лице всяка сутрин. Вземете си по едно огледало, оглеждайте се, докато започнете да се харесвате. Като погледнеш на очите си, на веждите си, във всичко това да намериш нещо хубаво. Да има нещо приятно в лицето ти намерено. А пък сега понякоя път се огледаш, не се харесваш, липсва ти нещо. Не го знаеш какво е, но нещо ти липсва, не е в пълнотата. Лицето може да е пълно и пак да не се харесваш. Очите ти може да са светли и пак да не се харесваш, има нещо в лицето ти, то е онази вътрешна подвижност на линиите. Има една линия, която се проявява някой път. Нито фотографите могат да я фотографират. Щом се съсредоточиш, тя се губи. Щом съзнанието ти е свободно, тя се появява. Има в човека една линия на красотата, която никой художник не е в състояние да я схване. И като я видиш затупти сърцето ти и като се изгуби, ставаш пак обичаен човек.

Та онова реалното, е нещо, което не се ограничава. Тази живата реалност не е нещо, което може да го схванеш и да го ограничиш. Ти може да се радваш, може да си добре разположен, но речеш ли да направиш една малка обида, веднага тази реалност изчезва. Тази линия е линия на красотата. Понякоя път се появява, когато имаш светлина в очите си. Тази линия понякоя път я имате в устата си, но после се изгубва. Когато тази линия е в лицето ти, то лицето ти е живо. Понякоя път вие седите много сериозни. Онзи, който размишлява, какво трябва да прави? – Някой казва: Втасахме я. Представете си, че вие се намирате в един от най-важните процеси в природата. Да видиш едно събитие, което милиони години си чакал и от този момент зависи бъдещото твое добро. Каква напрегнатост ще имаш, за да схванеш онова, което има да видиш? – Това, което ще видиш, ще внесе в тебе новата светлина. Това е първият лъч, който прониква в твоето съзнание. По-рано е било тъмно в тебе. Като видиш всичко наоколо ще видиш. Дотогава ти си бил в мрак и тъмнина, но дойде светлината и тогава виждаш, че този свят не е такъв, какъвто си мислил. Слепота има, когато грехът влезе в света. Тогава има неразбиране. Тогава ставаме нещастни, затваряме си очите и казваме: Не си струва трудът да се живее. Това е неразбиране. Във всеки един мозък има толкоз енергия вътре, че ако тази енергия могат да я превърнат, тя би могла с хиляди години да осветява света. Един човешки мозък с хиляди години може да храни света. Вие оставяте това голямо богатство и казвате: Какво да правя? – Сега, като се огледаш, погледни си носа и кажи: Хубав е носът, той не е израснал още. Вашият нос не е един завършен процес. Той расте.

Помилвай го малко. Кажи: Много хубав си. Бъди по-умен, мисли по-хубаво. Понякоя път го помилвай и кажи: Много си умен, много си красив. Вашият нос е свързан с известни същества. Ти като го милваш, той усеща това и те благославя. Вие барате грубо носа си, много грубо се отнасяте с него. Вие като се секнете нямате етикеция. Няма да хващате грубо носа си. Ще го хванеш, ще го погладиш. Казвам: Най-първо трябва да се възпитаваме. Ще ви дам няколко правила: Сега ви давам едно правило за носа. Като станеш помилвай го и речи: Най-голямото благо за човешкото лице е носът. И човешкото щастие зависи от това. Какво ви коштува да кажете това? – Ти си се намусил, мисълта ти зависи от твоя нос. Колкото и да се пъчиш, ако нямаш нос, нищо не струваш. Твоят нос струва повече от всичкото ти пъчене. Който не разбира, носът се пъчи, който разбира, носът се радва. Казва: Хубав е носът ми. Колко си е хубав. Може ли да бъдеш тогава песимист? – Вие седите и мислите за неща, които нямат нищо общо с вас. Вие гледате за вятъра отвън. А пък, носът, който е едно ваше богатство, вие не му обръщате внимание. Помилвай носа си и му кажи: Колко те обичам. Каква услуга ми правиш? – Като милваш цветята, какво ухание чувствавам. Отличен приятел е носът. Всички мъчни работи, все той ги прави. Помилвай го и му благодари. Много му благодари. Де ще намерите вашия ум? – Станцията му е тук. Както дирекцията в една гимназия или както министерството, техният ум е там. Ще го погладиш и ще му кажеш: Моля, мога ли да видя господин министъра. Ще го поздравиш учтиво. Сега помилвайте вашия нос. Това за вас да си остане, защото, ако разправяте това на другите, те няма да го разберат, това е само за вас. Когато станете сутрин и сте сам в стаята си, никой като няма, ще гладиш носа си и никой да не те види. Ще затвориш всички завеси, да не вижда никой какво правиш. А пък отвън като се секнеш няма да барате носа си грубо. Преди да се посекнеш, ще си помислиш малко и ще кажеш на носа си: Искам да ти направя една услуга, мога ли? – Това ви се вижда малко смешно, но е хубаво. Ще направите опит и ще видите един добър резултат. Някой път, когато сте неразположени, песимистични, погладете носа си и вижте какво ще стане. Неразположени сте, някой път като че целият свят се е обърнал с главата надолу. Криво ви е, ще се пукнете. Спрете се малко и погледнете носа си. Попитай го: На тясно съм, но всичко това ще си иде. Сега на вас ще оставя за колко дни ще можете да гладите носа си, колко деня да правите това. Но не го натискайте, като го гладите. Много деликатно трябва да го пипате, та той да остане доволен от вас. Ако пипате грубо, няма да е доволен от вас. За една неделя направете този опит, после правете този опит, когато сте неразположени, песимистично неразположение имате. Или когато учите някой предмет, погладете носа си и кажете: Тази работа не върви. И тогава работата ще тръгне напред.

Та казвам: Лицето, което Бог ви е дал, е едно благо. Едно огледало ви трябва да го гледате с най-голямо уважение. Лицето дава цена на човека. Душата, умът, сърцето се изразява чрез лицето. Всички вътрешни сили на душата се простират там. От нормалното състояние на твоя организъм зависят и дарбите, които могат да се развият в тебе. Поетически дарби, музикални дарби и пр. Щом носът ви взема участие в нещо, там работата е успешна. Той каквото каже; той е главният съветник. Той ще ти каже: Тази работа не става. Тогава каквото ти каже, ще го направиш. Станете.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

Съзнателни и механически движения

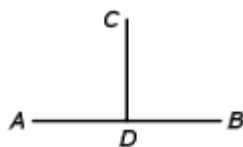
11 година
21 школна лекция на 1 мл.ок.клас.
4 март 1932 год. петък, 6 ч.с.
(тихо, още тъмничко, здрач)
Изгрев, София.

Отче наш.

Направихме упражнението за дишането, с движение на ръцете, всички прави, ръцете бавно се издигат до над гърдите, след това пак бавно се издигат по-високо над главата и се издиша, при вдигане на ръцете до над гърдите се вдишва; след това ръцете пак бавно се снемат до над гърдите като се вдишва, след това ръцете се снемат до долу и се издиша. Това няколко пъти.

Пишете за следния път една тема: СВОЙСТВО НА ЧИСЛАТА.

Движенията в природата могат да бъдат съзнателни или могат да бъдат подсъзнателни, или механически движения. Запример, ако имате някой камък, който пада от някой връх и се търкаля, това движение съзнателно ли е? (механическо е). Ако имате някой екскурзиант, който се качва нагоре



по планината; това движение е съзнателно. Сега каква е разликата между това движение, механическото, на камъка, и движението на екскурзианта нагоре? Че камъкът ще измине един особен път, който той не знае, а посоката, по която екскурзиантът ще мине, е един определен път. Да кажем сега, че говорите общо за движението. Има общо движение, има и частично движение. Движението, доколкото има отношение към хората то ви интересува, вас например не ви интересува как се движи земята; не ви интересува, но трябва да ви интересува, защото, ако вие сте в едно бурно море, тази буря вече ви засяга, понеже параходът, на който вие пътувате, ще има повече клатушкане. Та общите и частични движения в света имат известно отношение към нас. Науката седи в това да обясни какво е влиянието на тия движения, които стават. Сега как ще познаете, че едно тяло се движи? Запример имате точката *A*. Имате едно тяло, което се движи от *D* към *C*, и друго едно тяло, което се движи от *A* към *B*. Добре. Ако едно тяло се движи механически от *A* към *B*, какъв резултат ще има? Да кажем, това е една хоризонтална плоскост *AB*. *CD*., е една перпендикулярна плоскост, по която става движението. Сега пренесете това движение в човешкия организъм. Да допуснем, вие растете от *D* към *C*, израствате нагоре. Едновременно у човека стават тези движения. Ако вземете човешкия път, то е *D*. Аз вземам туй, на човека е горната част, от пъпа нагоре расте, от *D*. към *C*. Но същевременно той може да проектира движението към краката надолу. Тогава, ако движението е по-силно надолу, какъв резултат ще имате? Ще вземете човека като една елипса, движението на човека, то е едно от органическите тела. Всичките движения на човека стават по елипса. Елипсата е турена за едно по-просто, по-конкретно разбиране. Сега как ще познаете дали движенията стават правилно? Ако движението е по тази линия *AB*. и *D*. е възходяще, то е от полза за човека. Ако той расте, движението пак отива нагоре. Вие можете да преведете движението във вашето съзнание. Това движение може да ви послужи при вашите мисли. Вие можете да имате движение от *D*. към *C*. към някакъв център. Защо да се движи едно тяло от *D* към *C*. нагоре, нали това тяло трябва да е в зависимост от някой по-далечен център, от някоя по-далечна сила, която упражнява влияние.

Сега да направя едно определение, да поясня мисълта. Представете си, че вие седите в къщата си, зимно време; спокоен сте, но у вас се зароди едно желание, да идете при един ваш приятел, един устрем имате в себе си; вънка е студено, но вие искате да посетите приятеля си. Кой са причините? Вие ще направите едно движение от *D* към *C*. Представете си, че този ваш приятел е на 100 метра от вас или на 200, или на 300, или на 4 километра, или на 5 км от вас. Ако той е на 100 метра и вие искате да идете, по това

може да съдите за заинтересоваността и за интензивността на вашето желание, ако е зимно време и вие искате да идете, вашето желание има голяма интензивност; при сто метра подбудителната сила е по-малка, а при 4 км подбудителната причина е по-силна. Може обща да нямате или храна, или пари и ред други причини могат да ви заставят. Но да допуснем, че вие се движите по посоката *D* към *C*. Аз поставям – това е разумният живот на човека. Следователно всяко движение от *D* към *C* или всяка посока от *D* към *C* е добра. Щом знам, че той се движи от *D* към *C*., в мен е определена посоката, че той отива с една определена цел и подбудителните причини са добри, и няма нищо задкулисно.

Сега как ще се познае, че това движение отива нагоре или надолу. Във вашето съзнание как е поставен въпросът? Искате да отидете при някой приятел, как ще познаете дали отивате от *D* към *C*., или слизате от някоя точка надолу? Вземете например, ако в тази посока *DC* имате един барометър, какво ще показва той, ако живакът се движи нагоре? Промяна на времето. Сега колкото по-високо се подига, по-хубаво е времето. Колкото повече слиза, защото може да се слезне от *D* надолу, под нулата, по-лошо е времето. Може да слезне и от *D*., от нула градуса надолу; ще имате промяна на температурата. Сега как ще определите защо именно когато живакът се повишава нагоре, имате температура, повишена температура, а когато живакът слиза, имате понижение на температурата; вие ще си го обясните физически. Как обясняват физиците, на какво се дължи повишението? (на топлината). На топлината. Какво свойство има топлината? Разширява нещата. (Всички тела от топлината се разширяват). Сега това е до разширението, а когато живакът се движи надолу, кои са причините? (Студът, охлаждането, то причинява свиване). Значи имате две причини, топлина и студ, които произвеждат движение. Ако от *C* нагоре не може да се качвате, какво показва това? При топлина до къде можете да се движите? Допуснете, *C* е крайният резултат, крайната точка, и от *C* нагоре не можете да се движите, тогава какво заключение ще направите? Да кажем, вие се движите от *D* до *C* и по-нагоре не можете да се движите, тогава какво ще направите? Тук ще се превърнете на едно въздухообразно вещество или казано друго яче, в съзнанието ви ще настане една промяна; и вие ще се движите в известна посока, но в съзнанието ви става една промяна. Вие вървите, но дойдете до едно място, спрете се и върнете се. Защо? Защо се връщате назад? Значи влезнала една нова мисъл вече. Това разбира се е един процес сложен, той не е така прост. Но щом влезне една нова мисъл в съзнанието, веднага посоката на съзнанието се изменя, спира се или взема обратна посока назад, или ще стане едно малко отклонение, едно малко люлеене ще се образува. Отношенията на ъглите ще почнат да се изменят в една или в друга посока. Ако да кажем ъгълът *ADC* стане по-

голям, какво ще покаже в дадения случай? Известна промяна в пътя на това същество.

Сега ние можем да съдим, ако лявата страна се увеличи, се разширява, какво заключение можем да извадим? А пък ако ъгълът *BDC* се намалява, до какво заключение ще дойдем; представете си, ако това движение се увеличи, цевта стане по-голяма и повече вода ще приеме, а представете си, че вие направите една цев, която приема повече вода, но там, дето ще изтича водата, цевта стане по-тясна; какъв резултат ще имате? Ще приемете много, а ще давате малко, нали. Добре. Щом приемете много, а давате малко, какви последствия ще имате? (Ще се пукне тръбата). Но ако тръбата е здрава, тя няма да се пукне и ще имате едно обратно движение назад. Излишната вода, която не може да премине, тя ще се върне назад, понеже ако влезне повече вода, тя не може да изтече. И често от водата, която не може да изтече, ще се образува едно обратно движение назад. Излишната вода, която не може да премине, тя ще се върне назад, понеже ако влезне повече вода, тя не може да изтече; и често от водата, която не може да изтече, ще се образува едно обратно движение. Често това става в съзнанието ви. Вие усещате, че имате едно бълникане. Имате някакъв импулс да направите нещо добро, някоя добра мисъл по посока на изтичане, но след това у вас се породява движение назад, казвате: Тази работа няма да направя! Вие ще кажете, така – че няма условия да се извърши тази работа. Аз казвам: Накрая цевта, през която изтича вашата енергия, е малка, не може да излезне от този път. Тогава какво трябва да направите? В духовния свят не се менят тръбите, но те имат едно свойство да се разширяват. Тогава ще се спреш за известно време, ще разшириш своята тръба, канализацията си. Това, което се нарича закон на внушение или закон на разширение. Ти ще се спреш, виждаш, че условията, тази работа не може да стане, но казваш, ще стане! Щом кажеш: Ще стане, ти вече разширяваш тръбата: Щом разширяваш тръбата си, веднага изтичането ще стане правилно. Нали щом ти разшириш на физическото поле една тръба, ако тя е по посока на устието, на приемането, широка, ще изтича толкова, колкото е влязло. Аз ще ги туря така. *В.С.* Посоката, отдето влизат, ако е тясна, в този случай приема повече, а дава по-малко. Във втория случай приема по-малко, а дава повече. Питам, ако един богат човек, който има много, а е скържав, дава малко, този е първият случай – богатият, а втория случай имате сиромаша. Сиромашът при изтичането е щедър, от него изтича, той е щедър, всичко прави; той като няма, всичко прави и църкви прави, и бедни облича, всичко, но казва: Аз да съм богат всичко ще направя! Той е сиромаш. Защо? Защото приема много малко. Отлична идея има той, но като стане богат, защо се изменя, защо не поддържа своята идея, своите идеи? Защо богатите хора стават по-скържави? Те и сиромасите са скържави привидно. Представете си, ако

канализацията се е свила, представете си, ако са тези железните тръби и паднала е някоя скала, че се е свила дупката малко, какво ще имате? Та при богатите е станало голямо съпротивление и те се свиват малко. Всеки един човек, който мисли повече за себе си, е един богат човек, без разлика. А всеки, който мисли повече за другите, е сиромаш човек. В природата тъй седи въпросът. Мислиш постоянно за себе си, ти си богат човек, работите ти са оправени; мислиш повече за другите, ти си сиромаш човек. Понеже ти мислиш за другите хора, те мислят за тебе. Как бихте турили по математически начин това; когато ти мислиш за хората, а те не мислят за тебе. В число как ще го турите това? Г. как ще го туриш това? Представете си, че давате една лекция такава в геометрията или в математиката. Вие трябва да минете от един род процес в друг процес.

Съвременната математика борава с резултати. Всичките числа, с които тя работи, са резултатни числа, те не са чисти числа, те са завършени резултати, а по изчисляване те са верни. Резултатните числа са верни, запример измерването количеството на топлината, то е един завършен резултат или измерват количеството на светлината или силата, с която един предмет се движи; или обема на слънцето, кои са причините за това? Искате да изясните вътрешната му гъстота, температурата, щом определят те това, те си имат известни понятия и дават едно обяснение за това; например за да има 10, 15 или повече милиона градуса температура, те го обясняват с известни вътрешни причини, които съществуват в самото слънце. Учените хора го обясняват това, но ние срещаме този закон в природата, който е верен по отношение на каквото и да е тяло. Този закон е верен и по отношение на човека; стига да знаете как да разглеждате въпроса. Да допуснем, някой от вас е даровит музикант или певец и друг един, който не може да пее. Каква е разликата между този, който знае да пее, и този, който не знае да пее? Единият иска да пее и другият иска, но единият пее, а другият не може да пее. Единият казва, искам да пея, а не мога да пея, а другият казва, искам да пея и пея. Подразбира се, че той е способен, значи нему му е дадено, а на другия не му е дадено; всъщност не е така. Ти като не можеш да пееш, значи твоята тръба, от която изтича тази съзнателна енергия, е много малка, следователно, ти не можеш да се проявиш. Имаш желание, но щом дойдеш до изпълнение, оттам, дето изтича енергията, или ние казваме, че условията не са така благоприятни. Ако сте сам, вие ще направите опит, но ако сте тук в клас, вас ви е срам, има ред причини, и вие няма да се решите, и ако рече някой да пее, даже и най-добрият певец тук няма да пее, при тази критическа публика. Та вие ще замязате на онзи турчин, като се давали драмите на Шекспир, отива този турчин да гледа, та на онзи, който извършва престъплението, турчинът му казва: Ти ли забърка тази каша там; и забърка цял един скандал, казва му: Не те ли е срам. Та ако сте сами тук, вие ще станете и

ще пеете. Вие сте една публика отлична, тъй снизходителна към себе си, но онази публика е много взискателна, веднага ще ти каже: Ти като не знаеш да пееш, защо пееш, пей малко, но пей по-хубаво! От тебе има много по-способни, че ние време имаме ли тебе да слушаме?

Аз ще задам един въпрос, защо именно когато певецът пее лошо, публиката е недоволна? И защо при доброто пеене публиката е доволна и му ръкопляска. То си има обяснение. В публиката се заражда едно недоволство, че не е тъй добре както тя е очаквала, следователно, в публиката се заражда едно обратно движение на недоволство, че това, което е очаквала, не е излязло и тогава за онзи, който пее, те казват: Още веднъж да не си позволиш да пееш така. Какво трябва да прави певецът, който веднъж е освиркан? Трябва ли да се обезсърдчи? Ако този певец не се обезсърдчи, той певец ще стане, това показва, че у него има воля, има стремеж, той иска да пее. Той е готов, по който и да е начин. Значи музикалните условия ще се развият у него. Вземете тогава научно, изяснете всяко едно обезсърдчение, то е едно препятствие на пътя ви. Тогава голямото обезсърдчение е голямо препятствие, малкото обезсърдчение е малко препятствие. Какъв е законът? Ако тежестта е голяма, какво е голямо? Как ще се оправите тогава с препятствията? Аз сега преплитам физическите работи, които стават със съзнателните промени. Ще направите тъй, както Аделина Пате е направила. Тя отива в Ню-Йоркската гара, имала да си взема един чек от 25 хиляди долари и директорът там ѝ казал: Съжалявам госпожице, не ви познавам. Тя отива в Ню-Йорк за пръв път там, кого ще търси? Тя се спира там и изпява едно парче. Веднага директорът казва: Дайте ѝ парите, тя е Аделина Пате! Съобразителност у нея. Тя сама е дигнала това препятствие с пението си.

Преведете сега и вие имате като Аделина Пате това препятствие, как ще го преодолеете? (Ако има някой чек. Стига да има 25 хиляди долара). В живота все има чекове. Животът седи от ред чекове. Вие си представлявате, че няма чекове.

Отиват двама млади да изкопават имане с книгите си; единият отива, копае, копае, три дена копае, остава му една педя до мястото, дето са заровени парите, но казва: Няма ги парите, няма да копая вече. А другият отива и копае точно на мястото, дето е гърнето с парите на същата дупка, намира парите, изважда ги. Сега единият казва: Празна работа, изгубих си времето, 3–4 дена да копая, нищо няма, изгубих си времето; а другият идва и намира парите, казва: Има пари на мястото! Тогава първият казва: Ух, да знаех! Лъжливи са тия документи! И оставя да копае. А другият изважда парите. Тогава първият казва: Много будала съм бил, да бях копал още малко! Та някой път и на вас ви трябва само една педя още. Вие

разрешавате, разрешавате и казвате: Тук не може да се постигне нищо! Но като ви кажат, че други са постигнали това, вие казвате: Ух, да знаех.

Та сега за разрешението на всички задачи, трябва само още една педя, българска педя, или казано в друг смисъл, ако човек не постигне; ти имаш един документ, ако по един начин не може, тогава опитай по друг начин, дотогава опитвай, докато постигнеш. Защото всяка една задача, която е дадена в съзнанието на човека, всеки един стремеж, който човешкият ум има, или човешкото сърдце има, това са все задачи, които могат да се разрешат. Някой път тия задачи са много сложни. Да допуснем вие сте студент в университета, скъсал ви е професорът два-три пъти, ще се явите пак. Колко начина има за излизане от неловкото положение? Последното е да пригответиш материята много добре. Ако се напусне университетът, остава задачата неразрешена. Но ако искаш да разрешиш задачата си, най-естественият път е да учиш хубаво. Да кажем, че този професор е решил пак да те скъса. Тогава какво трябва да правиш? Ще се оплачете в министерството, ще образувате една нова комисия или както този студент направил, той се приготовил много хубаво и на третия път отива с револвер, и пак го скъсали, той хваща професора си и казва: Или ще ми пишеш 5, или ще те изхвърля навънка от университета, защото не си на мястото си! Аз не давам сега изпит, да покажа, че съм пригответен, много добре знам, но ако не ми пишеш 5? Сега всички не могат така да направят, и вие, които не сте толкова силни, не можете да изхвърлите професора си от прозореца навънка, тогава какво ще правите? (Ще учим). Хубаво, ако след като сте учили, професорът пак ви скъса, не иска да ви пусне? Ако имате пари, ще идете в някой друг университет в странство, ще промените 2, 3, 4, 5 университета, защото може професорът да не иска пари?

Няма задача в света, която да не може да се реши! Само е въпросът на времето! При големите спънки, всяка една спънка, има един професор, който спъва работата, трябва да го заобиколите, да напуснете университета; а сега може, който и да е професор да го намажете с пари, той ще отстъпи. След като го намажете, той ще каже за вас: Той е доста способен! Пък ако не го намажете, той ще каже: Неспособен е. Питам тогава, след като намажете професора, нему може да му е приятно, но вас не ви е приятно; ако се научат вашите другари, те ще кажат: Слушай бе, ти не мина по достойнство, но като намаза колата на професора. Ти не мина по естествен път, но с масло мина. У турците има един обичай, като се борят пехливани, те се мажат с масло. Но маслото не прави човека пехливанин. Онзи, който може да намаже един професор с пари, той не е юнак. Той не знае. Масло може да се тури, ако е силен. Той е здравеняк, има условия да спечели в това борене. Но ако той е слаб, колкото масло и да се тури, той все ще бъде повален на земята.

Та първото нещо у вас е да се развие силата. Дръжте сега в ума мисълта си всякога в една възходяща степен. Може да имате вяра в това. Има един закон, който е и личен, и безличен. Например, вие можете да вярвате, че има някоя сила вън от вас. Но вън от вас или вътре във вас в природата съществува един закон, в който невъзможните неща стават възможни. Преди хиляди години беше невъзможно хората да хвърчат из въздуха, а днес това е възможно. Сега не е възможно хората да отидат до месечината, но може би след хиляди години ще бъде възможно това. Обаче съзнанието на тия хора, които ще отидат до месечината, и техните познания ще бъдат големи. Те ще бъдат запознати с тези сили, с които сегашното човечество не борави. Вие считате, че известни задачи са непостижими, понеже у вас има много тесни схващания за природата. Казвате: Тази работа не може да стане. Мен не ми е дадено това. Щом кажете така, няма да успеете. Отде вадите това заключение, че не ви е дадено? Например някой ще каже: Мен не ми е дадено аз да бъда певец. Но вие сами си правете опити, опитвайте се да пеете. Не да привлечете вниманието на публиката, вие нямате тази сила, но пейте сами. Ако ви турят в едно положение, да си изкарвате прехраната чрез пеене и да няма какво друго да правите, питам ви тогава: Какво ще направите? Вие ще употребите точно метода на котката. Котката има практически разсъждения. Като дойде до едно препятствие, ако има една височина, например, тя погледне натук-натам, мързи я да скочи, но ще обиколи наоколо, да намери едно място, да мине така без да има нужда да скочи. Може да мине половин час, докато намери една дупка, но ако се намери в трудно положение, тя и през стобора прескача, даже и от два-три метра висок. И човек има това свойство на котката. Той търси лесния път, може повече да обиколи, но някой път, като няма никъде дупка, той дойде до някои лоши условия на живота и като погледне, казва: Оттук ще мина. Казвам: Един път е той. Този път е изтърканият, всеки може да мине покрай него. Но и през другия може да се мине, изисква се само малко усилие. Така прескачат апашите през тарабите на къщите, от една в друга. Човек трябва да държи една мисъл в съзнанието си. Това, което човек иска, може да го постигне, но той трябва да държи тази мисъл в ума си и ако не я държи, външната среда, външните условия ще му въздействуват обратно. И тогава, ако не иска да държи тази мисъл в ума си, и възможните работи ще станат невъзможни. Та дали ще постигнете работите или не, дръжте една мисъл в ума си. Тя действа творчески. Да допуснем, че ви изстинат ръцете. Какви начини имате вие за стопляне на ръцете? (Духаме ги.) Духате ги, но пак не се стоплят. – (Мачкаме ги). Мачкате ги и пак не се стоплят. Тогава? Вие сте в гората, трябва да намерите малко сухи клечици, оттук, оттам, ще съберете и малко сухи листа, ще запалите една кибритена клечка и ще накладете огъня. Сега това е една мъчнотия – това, което не може с търкане и с духане, най-после, като почне да работи ума ви, ще си

накладете огъня и ще си стоплите ръцете. Тогава питам: При огъня можете ли да си стоплите ръцете? (Разбира се, може).

Казвам: Ще държите мисълта, че невъзможните работи могат да станат възможни. Това е разумното. Всеки в себе си ще намери условията, при които неговите ръце могат да се стоплят зимно време. Сега може да ви се даде една такава тема. Да допуснем, че вас ви се яде баница. Отивате до едно място, няма баница. Вие имате желание да е стоплено, хубаво сготвено, има брашно, сирене, всичко това, вода, но никога не сте правили баница. Имате книга, там пише как се прави баница. Вие ще прочетете и ще наточите баницата. Първия път няма да бъде такава, каквато трябва, но все-таки ще мяза на баница. Втория път, трети, четвърти, пети и на шестия път ще направите една доста порядъчна баница. Но ако не прочетете в книгата, вие само ще погледнете на сиренето и на водата и ще кажете: Как така тия хора да не са оставили една баница и за мене? Какво значи сега това? Когато имаме приготвена баница, това показва уреденият живот. Но когато уреденият живот не е така нареден, а трябва ние сами да го уреждаме, тогава трябва да знаем как да го уредим. Знанието се отнася за един живот, за който другите хора не са мислили.

Сега какво остана във вашия ум? Баница можете ли да направите? Сега ние говорим за неща, които не стават. Как ще си обясните вие въздишането? Вие ще забележите, че в публиката, когато човек се облича хубаво и иска да даде внимание, той задържа дишането си и когато дълго време е спирал дишането си, тогава ще каже хуу – въздъхне. Въздишането е един признак. Щом въздъхнеш, ти казваш: Чакай да си помисля малко върху тази работа. И така се обяснява въздишката. Въздишате ли, това показва, че трябва да мислите. И ако при всяко въздишане вие мислите, въпросът ще се свърши. Но ако вие въздишате и не мислите, работите не се уреждат. Ти въздъхнеш. Въздишането произтича от една възможност и от една невъзможност. Когато две възможности се срещнат, едната с минус, а другата с плюс, човек въздиша и стопля тази студената невъзможност. Като въздиша, той образува топлина. Следователно, невъзможността той я стопля. И тогава имате този отрицателен знак минус, имате и плюс. После имате плюс и плюс, какво става? Събират се нещата. Та въздишането е един процес, да се отнеме само една от величините. Човек, който не въздиша, въпросът с него е свършен. Има два вида хора: единият вече не въздиша, отчаял се е той, свил се, не въздиша. Другият не въздиша, но той е положителен, няма отрицание, и казва: Тази работа е станала. Той се радва. Въздишането е процес на развитие. Затова, когато вие въздишате, например, то е от неволя. Върви из пътя, въздъхне; не си доспал, въздъхне; погледне обущата си, въздъхне; погледне палтото си, влезе в студена стая, собата не гори, въздъхне. Това е все процес на развитие. Казваш: Отнякъде

все ще си намеря малко въглища. Въздишането е един обновяващ процес. Значи, само една от величините е отрицателна. Или препятствието е отрицателно. Вие трябва да превърнете всички минуси в плюс. Ако взема един от сегашните термометри и го накарам да се подига нагоре, това повдигане показва ли и външната температура? Аз мога да подигна този термометър до сто градуса, но това показва ли, че и външната температура се е повдигнала на сто градуса. Ни най-малко не показва. Значи един термометър може да показва само твоето състояние, но не и това на външната природа. Значи в даден случай един термометър може да покаже, какво аз желая, какво е моето състояние, но когато този термометър по естествен път показва каква е температурата отвън, то е друг въпрос. Та понякога трябва точно да определяте, когато термометърът се е подигнал, дали това подигане показва вашето състояние или подигането на външната температура. Да кажем, че вие взимате един термометър и го турите под мишницата си. Той в дадения случай показва каква е вашата температура, но не и температурата на външната природа. Това не показва, че температурата на цялата природа се подига. Щом се подига температурата на външната природа, това вече е друго положение.

Та в съзнанието ви вашият термометър показва какви са вашите мисли, какви са вашите желания, но не и тези на външната природа. Там вече условията са други. Та съзнанието може да показва какви са вашите мисли и вашите желания, а вашият термометър показва какви са влиянията на външната природа, на окръжаващите ви върху вас.

Та умните хора си имат два термометъра, с които различават подигането или спадането температурата на външната природа, както и тази на своите състояния, на своето тяло. Този човек е умен. Който не е сведущ и не може да различава тези температури, той не е умен човек и се намира в противоречие с окръжаващата среда. Да кажем, че някой човек туря термометъра си под мишците и намира, че температурата му се е повишила на 41 градуса. Излиза вън, не намира същото положение. Той изпада в противоречие. Обаче кой човек, при температура от 41 градуса, може да излезе вън на разходка? Такъв човек е аристократ, той се изтяга на леглото и колкото да го убеждават, той не може да излезе вън, казва: Не мога да стана от леглото.

И тъй, природата е направила нещата много разумно. Когато температурата на човека не е естествена, природата го поставя на легло и му казва: За предпочитане е да лежиш на леглото, отколкото да бъдеш вън. Иначе ще имаш страдания. Малките страдания отвътре са за предпочитане пред големите страдания отвън. Та когато човек страда отвътре, тогава малките страдания отвътре са за предпочитане от големите страдания

отвън. Тогава пък имаме обратния закон: Големите блага отвън са за предпочитане от малките блага.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

7 ч.с. Изгрев.

Естествената гама

11 година
22 лекция на 1 мл.ок.клас
11.ІІІ.1932 година, петък, 5 ч.с.
Изгрев, София.

Добрата молитва.

Ще ви прочета 9 глава от Притчи. На какво може да уподобите вие Притчите? – Да допуснем сега вие толкоз време сте се учили. На кое от вашето знание можете да се осланяте? – Да допуснем, че сте на път в гората и срещате мечка. Как ще се разправите научно с мечката? Разбира се, ако имате пушка, ще ѝ теглите един куршум. Но представете си, че нямате пушка и сте наблизко до мечката, какво трябва да правите? – Представете си, че краката ви са здрави и сте добър гимнастик. Учили сте гимнастика, учител сте имали. Имате сръчност и по всичките гимнастически правила се качвате по дървото. Мине мечката и ако ви каже, че вие сте страхлив човек, право ли е? – Гимнастик сте, нищо повече. Ако ви каже учителят на урока: Горее на върлината да се качиш и се качваш. Каква разлика има тогава, че се качваш на дървото при мечката или при учителя? – Учителят ви туря бележка и ви похвалява. При мечката ще ви направят страхливец, а при учителя минавате за способен. Отгдето накъде изкарва такива отношения. Едно и също знание се предава от мечката и учителя. Защо като те учи учителят, имаш шест, минаваш за отличен гимнастик, пък като те учи мечката, минаваш за страхливец. Психологически как ще се обясните? – При гимнастиката ти се качваш на върлината в присъствието на мнозина, а при мечката ти сам се качваш. Там е специална наука. При мечката си сам. Ти като видиш мечката, казваш: Така ме учи учителят. Питам: Мечката разбра ли, че си учен човек? – Като се качваш горе на дървото, може да кажете: Що ни интересува, че някой срещнал мечката и се качил на дървото. Вярно е, разсъждението ви е

правилно, но същевременно може да разправа, че пред целия клас един ученик се качил горе на върлината и казва, че той е добър ученик. Ти казваш, че първият случай не те интересува, а вторият те интересува. Какво печелиш във втория случай, питам аз? – Хубаво, когато дойде някоя мъчнотия и ти се качиш горе на дървото, уплашиш се, а може да се качиш на върлината пред учениците. Каква е разликата? – Или казано друго яче. Да допуснем, че ти страдаш, понеже не вярваш в Бога. Казват за някого, че той страда, понеже не вярва в Бога. Но има друг, който вярва в Бога, и той страда. Каква е разликата сега? – Има нещо неразбрано в светските хора и в религиозните хора.

Човек може да има светски живот и да не страда. Може да не вярва и да не страда. Друг може да е религиозен, да вярва в Бога и пак да страда. Как ще го обясните научно? – Вторият страда, защото не е разумен. Ако един страда повече, друг страда по-малко, има изключение. Но изобщо човек страда, защото не е умен. Запример, представете си един светски човек, който не разбира метеорологията. Облякъл се по Великден с тънки, хубави дрехи, за хатъра на хората. Времето се разваля, като излезе на разходка, простудява се, лежи два, три месеца. Той се е простудил за хатъра на хората, за които беше облечен по-хубаво, но по-тънко и страда. Дойде някой религиозен човек. Да допуснем, че и той се е облякъл с тънки дрехи и се е простудил, и двамата пострадват. Вие казвате, че причината са тънките дрехи. Ако светският човек беше излязъл с по-дебели дрехи, не щеше да се простуди. Следователно, една от причините е разумността. Следователно, когато дойдат някои мъчности в живота, страданието, неразумността на човека е по-малка.

до – па
ре – во
ми – га
фа – ди
сол – ке
ла – зо
си – ни
до – па.

Представете си, че някой чете това. Това не са знаци на нотите, а само имената. Нотите се означават друго яче. Европейската музика е по-хубава, отколкото гръцката. Европейската музика е хармонична, а гръцката музика е мелодична. Каква е разликата? – Ако вземете па, ако вземете до, мислите ли, че произнасяте един и същи глас? – Не. При вземането на до и па, същият тон е, но ако вземете, ще имате едно различие, защото трептението на до и на па се различават. Два тона са, само ако дават един и същи цвят.

Па и до не дават един и същи цвят и вследствие на това гръцката гама е мелодична, а втората е хармонична. В европейската музика, тоновете са наредени по хармоничната гама, а в гръцката – по мелодичната. Тогава трябва да се смесят двете гами, мелодичната и хармоничната. Миньорната гама е мелодична, а мажорната е хармонична. Вие не можете да имате мелодия с диези, не може да имате хармония с бемоли. В мелодията трябва да турите вплетени знаците диези и бемоли. Тогаз имате естествената гама. Музиката, това е резултат на живота. Ти не можеш да бъдеш музикален, ако дълго време не си мислил. Човешкият говор, това е първата музика, с която човек е започнал. Всички хора са музикални, изобщо всички хора са музикални. Има някои същества, които не издават глас. Те не са музикални. Всички същества, които издават глас, са все музикални. Рибите музикални ли са. Не. Ако човек не обича музиката, това е най-ниското състояние. Щом е музикален, той е извън водата. Музиката започва извън водата. Във водата няма музика. Там има само движение. Движението после се превръща. Механичното движение после е превърнато в звук.

Въпросът е за вътрешната мисъл, на която човек може да разчита. Представете си, че вие знаете изкуството да ставате видим и невидим. Срещате мечка в гората, ще станете невидим. Ще имате едно упражнение при това. Мечката няма да ви види, тя ще усеща, че има някой по пътя, но няма да види. Ако вие искате да се запознаете с някого, какъв е той? – Нали някой път учениците не искат да срещнат учителя си. Едно време учениците ги беше страх да срещнат учителя си, това са общи положения. Човек може да има същия страх. Запример някой човек го е страх да излезе навън или го е страх от много учение. Разни могат да бъдат побужденията на страха. Тогава страхът уместен ли е? – Казано е в Писанието: Начало на Мъдростта е страхът. Не онзи страх, който те кара да трепериш, той е на място. Дето няма трепване, там страхът не е на място. Защото ако един човек трепери, колкото и да е студено, той няма да умре. Но ако престане да трепери, опасно е. Някой казва: Аз съм престанал да се страхувам. Това е опасна работа. Страхът при трепването показва, че се образува известно търкане. Законът е верен и в психологическия живот. Докато страхът носи в тебе един свещен трепет, страхът е на място. Но ако в тебе няма този свещен трепет, тогава е опасно. Там, дето има страх, има по-малко страдание. Там, дето няма страх, има повече страдание. Природата винаги компенсира едно качество на човека с друго. При големия страх има по-малко страдание. При малкия страх има повече страдание. Плюс и минус (+ и –) тогава към кои ще спаднете богатия човек. Де ще го турите? – Богатият е страхлив. Вие ще кажете, че сиромашът е страхлив. Понеже богатият е страхлив, натрупал толкоз богатства в къщата си и ги носи вътре в ума си, мисли как да ги запази. Затова на гърба си нищо не носи. А пък сиромашът понеже отвън няма никакво богатство, няма никакъв страх,

че това ще изгуби, онова ще изгуби, затова носи на гърба си. Чувалите ще носи, онова ще носи. Ако искате да бъдете богат, трябва да бъдете страхлив. Ако искате да бъдете сиромаш, смел трябва да бъдете. Аз мога да ви похваля, че всинца сте смели хора. Това са моите логически изводи. При един естествен път смелите хора са бедни хора, а страхливите са богати. Тогава учените хора са страхливи, а невежите хора са безстрашни. Ние вземаме страха като вътрешен повод. Тебе те е страх да не би да дойде страдание. Уплашиш се ти. Вие ще кажете: Той е учен човек. Той може да има страх от общественото мнение. Той знае, че като не е учен, не може да стане началник, директор, министър, а като учен ще стане. Благодарение на този страх, той се учи, в основата има един малък страх. Това не е лош страх, а другият, невежият, е без страх.

Това са изводи, научни. Това е наука. Някой казва: Аз съм крайно безстрашен човек. Прилежният ученик и той е страхлив. Благочестивият и той е страхлив, и него го е страх от ада. Грешните хора са безстрашни.

Някои казват за някого: Той е праведен човек, защо е страхлив? – Казват за някого, той е учен човек и е страхлив. Страхът е научил учения човек, дал му е всичките уроци на учения и след това не го признава за авторитет. Ученият казва за страха: Той нищо не знае и горкият страх остане като един учител, който не е признат от своите ученици. Единственият учител, който минава без почит, е страхът. Той е научил хората на много работи и при все това не го признават. Казват: Страх е това.

Какъв е изводът сега? – Защо турих тези ноти па, во, га, ди, ке, зо, ни, па. Че ти ако не знаеш да пееш, нямаш разумния страх. Разумният страх започва с музика. Децата знаят. Като направят една погрешка, започват да пеят на майка си. Като дигне майката палката, детето пее. Как се казва пръчката на капелмайстора. Защо изведнъж дава основния тон детето? – Кой тон дават децата? – Като дигне майката палката, детето започне с първия тон. Кой е тонът на плача? – Толкоз сте плакали и не знаете основния тон на плача. Научно не сте пели, без учител сте пели.

Казвам: Всяка една мисъл важи дотолкоз, доколкото става основа за вътрешен органически градеж. Музиката става основа за градене на човешкото тяло. Когато човек е роден при благоприятни условия, мозъкът му, стомахът му, дробовете му, нервната му система е построена по друг начин и се познава. Човек, който е роден музикално, носи си признаците. А пък онзи, който е роден при неблагоприятно съчетание, друго яче е устроен мозъкът му. Когато се говори, че трябва да се възпитава човек, че трябва да се съгражда характера му, вие не може да възпитате себе си, не може да съградите себе си без музикална мисъл. Може да го вземете в буквален смисъл и в преносен смисъл. И в двата смисъла е вярно. Всяка

една мисъл ще предизвика един стремеж да възприемеш известна храна. Обичането на сладките работи, на киселите работи, на ябълка, круша, яйца, боб, картофи, всичко това се предизвиква от известни мисли и желания вътре в човека. Каквито са мислите и желанията, такава е и съответната храна отвън. Следователно, ако човек има една обширна, разнообразна мисъл, той ще предизвика в себе си приемането на най-хубавата храна. Според мисълта ще му бъде и храната. Според храната ще бъде неговият мозък и неговото тяло. На това се основава бъдещата хигиена или бъдещата диета, която човек трябва да има при възпитанието. В училището трябва да се възпитават хората. В добрия живот трябва да се започне с добрата мисъл. От това ще зависи храната. Защото не може да се храни един човек с една храна, ако няма вкус към нея. Някой път детето иска специфична храна, струва скъпо, 50–60 лева. На вас някой път ви се ревне някоя храна, която е скъпа. Запример, видите в някоя сладкарница пасти, по 25–30 лева. В сладкарницата вие сте яли пасти някой път с нечисти яйца. Такива яйца, които на пазаря не ги изнасят. Ако някой от вас е видял в някоя сладкарница как се правят пастите, той никога не би ял пасти, конфети, шоколади. Шоколадът сам можеш да го направиш.

Когато разглеждаме ние съвременната литература, много пасти има в литературата, направени от развалени яйца. Икономически е, но не е здравословно. Вие отивате досега в сладкарницата и досега не сте обърнали внимание. Вие отивате в сладкарницата, ядете пасти. Излизате, но казвате: Втория път сладкаринът ще направи пастите по-хубави. Не говоря за всичките сладкарници. Има някои сладкарници, особено демократическите, те всякога ще произведат демократическо разположение на стомаха. Най-хубавите сладкарници са аристократическите. Ако влезете в аристократическа сладкарница, там са направили пастите от пресни яйца. В демократическите сладкарници ще ядеш пасти от развалени яйца. Мимоходом, без да искам, аз ви предпазвам от демократическите пасти. Защото мнозина съжаляват, че нямат 5–10 лева да изядат една паста от яйце запъртък. Една кокошка, която мътила, мътила яйцето, нищо не е излязло, с тези яйца правят пасти. Давам ви едно правило: Ако ще ядете пасти, яжте от първостепенните сладкарници, а не от демократическите.

Ще направя съпоставяне. Съвременният живот е така усложнен, че хората нямат мярка за нещата. Дадеш една паста и нямаш предвидливостта дали тази паста е здравословна или не. Чете нещо, някое стихотворение трябва да знаеш, какъв отпечатък остава в тебе. Мнозина сте писали стихотворения. Едно стихотворение да е, което никога да не те засрами. И в детинство да си го писал, после като го четеш на старини, да ти е приятно. Ето едно стихотворение, което ще мине в другия свят с тебе. А

пък някой път като го погледнеш, като го прочетеш, казваш си: Колко съм бил глупав, срам те е да го прочетеш някому. Тогава друг е въпросът.

Сега основната мисъл: Всякога се стремете да създадете една красива или музикална мисъл. Защото щом допуснеш една отрицателна мисъл, по всяка вероятност ти си страхлив. Сега не че тези отрицателни мисли са безполезни, те са на мястото си, но отрицателните мисли могат да градят, само когато имаш положителна мисъл. Никога не допускай само една отрицателна мисъл. Ако допуснеш една отрицателна мисъл, тя трябва да стане като основа, да предизвика положителна мисъл. Ако дойдат две отрицателни мисли, то непременно ще дойде в тебе непоносимо страдание. Когато допуснеш една положителна мисъл, тогава всяка отрицателна мисъл, като дойде в тебе, ще има с какво да се занимава. А ако дойде в тебе една отрицателна мисъл, няма с какво да се занимава и тя ще причини непременно в тебе неприятност. Запример, искате да бъдете богат, желанието ти е да страдате по-малко, да не страдате. За богатството каква е мисълта, положителна или отрицателна. Всичките богати хора са били работливи. Бедният, който е станал богат, който е забогатял, е образувал навикът на ленност. Но може би са минали 4–5 поколения и после се е родила ленността. Отначалото е имало страх, имало е една отрицателна мисъл, едно желание, след това е дошло богатството. Плюс и минус какво дават? – Плюсьт и минусът не може да се унищожат. При минуса вие имате една отрицателна сила. А при плюса имате една положителна сила, изменя се тяхното отношение. Да допуснем сега, че имате:

$$-5 \times 5 = -25$$

$$+5 \times 5 = 25.$$

–25 означава, има да даваш 25 лева, 0 какво означава. Нулата сама по себе си не се увеличава, но нулата, турена при известни условия, има известни условия да се видоизмени.

В преносен смисъл всякога трябва да се има предвид дали има основна мисъл, върху която може да градите. Запример казвате: Че той е религиозен или че той е учен. Основна мисъл трябва да има човек, за да бъдат човешката мисъл и тяло в изправно положение. Човек не може да бъде здрав, ако неговите мисли не са хармонични и мелодични.

Имате две гами: Една мелодична, друга хармонична. Знаете ли как да ги съпоставите? Ако вие положите в съвременната мелодична гама ми, ще имате ми бемол, тогава защо да не повишите и ре, да имате ре диес? – Но между ми бемол и ре диес има една малка разлика. Вие не можете да имате същата мелодия. При ми бемол имате една мелодия. При ре диес не може да имате същата мелодия. При човешката мисъл вървите по естествения

път или пък в гамите на мелодията, или вървите по естествените гами. Има гами, които не са нито мелодични, нито хармонични. Те не се менят. При мелодичните и хармоничните гами има промени. Там има еволюция и инволюция. А пък естествената гама е основата на хармоничната и мелодичната гама. Аз ги наричам първите гами съвършените гами. Тоновите там са едни и същи. Обаче естествените гами са за човека, който е много напреднал. Същества, които не са напреднали, те трябва да употребяват мелодичните и хармоничните гами. Източните народи са на мелодията. Западните – на хармонията. Бъдещата култура ще внесе естествените гами. При тях са важни не само тоновете, но и съзнанието вътре. При музиката трябва да се засегне не само ухото, но и вътрешно, съзнанието. Музиката трябва да произведе един вътрешен ефект. Ако сам пееш и не може да дадеш едно разположение в себе си, ти не си певец. Певец си, ако като пееш, произведеш едно разположение в себе си. Някой път не си в духа си. Запей една песен, нищо повече. Някой път аз мога да ви дам една българска хороводна песен. Може да я пеете: „Право мисли и право постъпвай.“ (Учителят го пее). Това е една естествена гама. На тази гама като запееш песента всичкото ти неразположение, дето имаш, ще изчезне. Я ми изпейте думите: „Право мисли“, хороводно. Втория път някои от вас да изпеят думите „Право мисли и право постъпвай“ хороводно. Хороводните песни у българите са с бекари. Защо българинът обича да му пеят стари песни. Корава сърдце има българинът. Но засвири му една стара песен, тази песен да е на ми бемол или фа диез, веднага ще си вземе шапката и ще си трепне сърцето. Сърдцето унищожава тези знаци с бекарите. Засвири една хороводна песен и той ще стане приятел, каквото му кажеш, ще го направи. Ще каже: Може да се разбирам с тебе. Тогава му говори за вдовицата и той ще ѝ помогне. Ако не му засвириш старинна песен и после хороводни, той ще каже: За вдовицата, остави я да страда, но засвири от тези песни и той ще каже: Трябва да ѝ се помогне. Първият българин, който е измислил тази песен с ми бемол и фа диез, е бил гениален, че е намерил ключа да отвори сърдцето на българина. Българинът тогава казва: Засегна ми сърдцето. Като му засвириш малко хороводна песен, тогава той казва: Повече мисли, повече мисли, мисли, мисли, мисли, с ми бемол и фа диез се изразява това. Фа ти казва, не ти трябва много, малко ти трябва. Малко ти трябва, но разумно. Ми ти казва: „Много мисли, много мисли. Мисли, мисли, мисли.“ Българинът след като му кажеш, след това той те разбира.

Аз съм намерил една българска хороводна и една старинна песен, в тях имате ключа, който показва онзи психологически бит на българина. Който измислил тези песни, това са вътрешни песни. Всеки един човек си има по една песен, една старинна песен, която упражнява влияние върху него и една хороводна песен. Едната е хармонична, а другата е мелодична.

Всичките хороводни песни са хармонични, а всичките старинни песни са мелодични и за мисълта, това е вярно. Трябва да имаш една хармонична мисъл и една мелодична мисъл. Трябва да имаш една естествена гама на мисълта. И тогава създаваш всичко, което е, но и може да постигнеш всичко това, към което твоят дух се стреми. Тогава се дава насока на живота. И няма човек да се обезсърчи.

Има един естествен начин, по който могат да се решат сегашните мъчнотии. Това, което един не може да го направи, двама може да го направят. После трима, един народ, което един народ не може да го направи, много народи могат да го направят и цялото човечество. Това, което цялото човечество не може да го направи, Божественото може да го направи. Следователно, когато човек сам не може да го направи, той ще поиска съвета на мъдрите хора. Ако те не могат да го направят, той ще поиска съвета на Божественото, на Великото. Ще употреби музиката, за да употреби това действие върху себе си.

Това е разумният човек, който може да работи разумно със законите на живата природа.

Отче Наш.

Петък и събота

11 година

23 школна лекция на 1 мл.ок.кл.

18 март 1932 г. петък, 6.3. ч.с.

тихо меко приятно време, облачно, тъмно.

Изгрев.

Отче наш.

Чете се темата: „СВОЙСТВАТА НА ЧИСЛАТА“. Идущия път пишете върху НАЙ-СВОБОДНАТА ТЕМА.



СЕГА ЩЕ ВИ ДАМ ЕДИН РЕБУС. Това е един ребус, който съществува в природата. Представете си сега, че вие сте един беден студент в училището и ви недостигат средствата; вие искате назаем хиляда и петстотин лева от някой ваш приятел и той ви изпраща. Вие искате 1500, пък то погледнато философски, колко прави? 1 и 5 – 6. Значи нещата могат да станат, а могат и да не станат. 6 това значи. Или пък ще станат така, както ти никога не си мислил, но все ще излезне нещо. Представете си, че вие турите едно яйце да излезе, не го знаеш какво ще е, ако е едно кокоше яйце, то ще излезе някое пиле, ако е от малката патица, или от голяма патица, или някоя пуйка. То след като излезе от яйцето, ти ще знаеш какво се е крило в яйцето. По-рано не можеш да знаеш.

Сега този господин ви казва: Не мога да ви дам 1500 лева, но, казва, мога да ви дам 15 лева. Тези 15 лева, казва той, вие ще ги умножите на числото 10. 10-те на 10, след това той казва, ще ги намалите с числото 2 и пак ще го умножите с числото 20. 15 по 10 – 2 по 20. 13 по 20 и 4 равно на X. Казва: Ще имате търпение. Или казано друго яче, той като праща тия пари, казва: Ще потопите това число в една чаша вода и след като го потопите 10 пъти, то донякъде ще даде основата на това число, след това ще извадите числото 2. В дадения случай ще го омиете, а числото 2 като го потопите два пъти във водата, ще го изтриете. Тури изваждането. И след това като извадите 2, колко остават? Остава числото 13. Това число ще го умножите на 20. Или ще го потопите 20 пъти в една вода, взета от 4 извора, значи водата е събрана от 4 планински извори и ще придобиете една сума X,

която ще ви служи за цяла година. $+13$ по $20 + 4 = X$. В кабалата тази задача може да се реши, изисква се време; въпросът за късо време не може да се реши, но тази задача напълно е осъществима. 5 години като работите върху тази задача, ще я разрешите и ще имате средства не само за една година, но ще имате средства за 15 години – $+15$ години. Да допуснем, че това са 15 житени зрънца, взети от много добро качество. Първата година след като ги посадите, всяко зърно ще даде по колко? По 60 зърна. 15 по 60 колко правят? 900 зърна. Добре. На втората година, ако тези 900 зърна ги умножите на 60, колко прави? 54000. В третата година умножете го на 60. 3240000. 4-тата година? 194, 400, 000. Но представете си, че този човек ви праща числото 15. Праща ви 15 породисти кокошки, на които всяко яйце струва по 150 лева, колко ще струват, ако ви носят два месеца? И вие ще имате достатъчна сума. Това са живите числа, които работят в природата. Разбира се тия числа ще бъдат такива, че който яде, ще оздравее от тях; ако е болен, трескав, той ще оздравее и затова струват по 150 лева. После и най-слабите хора, ако ядат едно такова яйце, той става силен. Привидно човек може да се обезсърдчи, който не разбира законите в природата, но има известни идеи, които мязат на тия кокоши яйца. Като изядеш едно кокоше яйце. Има мисли, някоя идея като влезне в човека тя може да прилича на такова яйце. Такава мисъл като влезне в ума ти, веднага ще дойдат сили.

Да ви превода един анекдот. Вървял един дълго време по света, не му вървяло, едва имал 2000 лева в джоба си и се спира при един дервиш, и го пита: Кои дни в живота са най-щастливи, за да работи и в какво трябва да вложи парите си? Дервишът му казал: **НАЙ-ЩАСТЛИВИЯТ ДЕН Е ПЕТЪК**, а **НАЙ-НЕЩАСТЕН ДЕН Е СЪБОТА**. И ако в петък започнеш търговия, ще успееш, но ако в събота започнеш търговия, всичко ще пропадне. Но за да успееш, ще ми дадеш всичките си пари, които имаш в джоба си и ако ми ги дадеш, ще успееш, пък ако не ми ги дадеш, няма да успееш, няма да ти върви и човек няма да станеш. Значи му струва тази идея 2000 лева. И после дервишът му казал, като отиваш на път, всяка работа, която ще вършиш, **ПОМИСЛИ ДВА ПЪТИ ДАЛИ ТИ Е ЗА ДОБРО, ИЛИ ТИ Е ЗА ЗЛО**. За щастие този човек изведнъж изважда и дава 2-те хиляди лева, плаща и си тръгва. Мисли върху задачата си.

Сега какво е станало, станал ли е той щастлив? Е, станал е разбира се, щом е дал, не се дави този човек. Това примерът показва. Връща се той дома си, но без пет пари, но научил кой ден е щастлив и кой нещастен. 20 години той бил настрана от жена си и като идва вижда жена му, и при нея един млад момък, седи, прегръща я и целува я. Той си казал, ако не бях ходил при дервиша, щях да му тегля куршума, но понеже ходих и сега знам, ще помисля за добро ли е или за зло. И си казва: Чакай да видя за добро ли е

или за зло, турга си ухото и слуша, разбира, че този, младият момък бил неговият син, който целува майка си. Питам 2-те хиляди, които той е дал, той е намерил щастливото число. А този ден е бил петък!

Та нещата в живота, които се обясняват, имат своите добри страни. И сега хората, които вървят по този път, те се намират в положението на този, който търси щастието. Сегашните хора са при дервишина. И трябва някой да им каже, че има един щастлив ден и един нещастен ден, и те трябва да се върнат, и да дадат всичко от джоба си, и ако не дадат всичко от джоба си, те няма да се научат. Този закон е верен в природата. Природата, за да ти даде нещо, тя ще те обере. Като идеш при нея, тя ще те обере. Каквото имаш в джоба си, всичко, на което разчиташ, ще ти го вземе. Понеже тия пари, това е слабото и ти разполагаш с щастливия ден, щом знаеш деня на щастието, то носи много по-голямо щастие и ти богатство ще имаш, колкото искаш от 2-те хиляди; а при нещастния ден, ти и милиони да имаш, ще ти ги вземе. Ще носиш парите в банката, срещнеш разбойници, налагат те и ще ти вземат парите.

Сега кой е щастливият ден? Петък. В петък някоя царска дъщеря се къпе в реката, дави се, но ти я извадиш и твоята работа се оправя. Ти вървиш из пътя, закъсал си, а нищо не ти коствува да я извадиш от реката. Ти не знаеш кой е този, който се дави, но тъй се случва, че тя е царската дъщеря, а ти я изваждаш и оттам насетне и богатство ще имаш, и щастие ще имаш, но работата е да извадиш царската дъщеря! Та казвам: Струва си да дадеш 2000 лева, да не пропаднеш в ръцете на разбойниците. Преведете сега в живота кое е разбойник? Някой път ходили ли сте на кръчма, имали ли сте приятели кръчмари? И ако те срещне кръчмар, той ще ти каже така: Помежду вас Драган има ли? (не) Тогава може да ви говоря. Той казва: Драгане, отдавна не си идвал, имам 15, 20 нови бъчви, много хубаво вино и десетгодишен пелин, ела да те почерпя. А кръчмарят е много щедър, той винаги пълни чашата, но след като пиеш, той винаги пише на тефтера си. Непостигнатите желания в света, това е туй, което не може да се постигне, това е заведението на кръчмаря. Ти ще пиеш и ще плащаш. В това отношение интересно е, че онзи, който учи хората да пият, той сам е трезв. Кръчмарят е най-трезв от всички, той никога не може да бъде пияница вътре в своето заведение, той е образец на трезвеността! Той казва: Драгане, не пий толкова, една чаша е достатъчна. На този името му е Драган, защото Иван никога не може да пие. Иван постник може да стане и главата на човека може да отсече, отреже, но пияница никога не може да стане! И да ви се каже защо не може да стане пияница. За да образуваш ти това, което може да опиеш човек, ти трябва да спреш движението у него. Това, което опива, ти трябва да го туриш в бъчва, то не трябва да тече постоянно, ти трябва да го ограничиш и то добива свойство да опива.

Значи в Ивана има нещо, което постоянно тече. В света има ли някоя чешма, която опива хората? Виното не може да стане чешма. Всичко можеш да направиш, но да направиш чешма от вино да тече – никога. И никой не се е опитвал да направи от вино чешма. От бъчва можеш да направиш да тече, но не е чешма.

Сега това са преносни работи, трябва да се занимавате с идеите. Аз ги наричам реалните идеи, а не механическите идеи. Кои идеи са реални? Които растат и се развиват, и дават храна. Те са реални идеи. Реално е житото, реална е царевицата, реални са ябълката и крушата. А нереални неща са кои? Онези, въобразяемите, които си предполагаеш, ти кажеш: Един ден аз ще бъда богат. Но в света има ли богати хора? И в света сиромаси хора няма.

Сега в какво седи отношението – пълното и празното. Запример казваш: Чашата е празна. Но чашата празна може ли да бъде? След като се изпразни чашата от водата, тя е пълна с въздух. И след като извадиш въздуха от тази чаша, тя е пълна със светлина. И като извадиш светлината, тази чаша е пълна с живот. Е, питам тогава, казват: Той може да се изпразва. Значи тия съдържания, които чашата съдържа, могат да се изпразват. Но ти никога не можеш да изпразваш съдържание на чаша. Туй, което седи в природата! Ти никога не можеш да изпразниш пълното съдържание, което природата е вложила. Запример учените хора сега впрягат силите, които са в природата. Но никога учените хора няма да решат да лишат хората от тези елементи на всички сили в природата. Да извадят всичко от тях. Значи и ако могат да извадят, всичката тази материя и енергия трябва да се превърне в нещо друго. Нещата в света не се губят. В дадения случай всеки може да бъде нещастен; след като образуваш в себе си един навик, който никога не е съществувал, ти можеш да бъдеш щастлив или нещастен. Да допуснем, че си ходил бос, както ходят животните, не знаеш какво нещо е обуца, птиците, млекопитающите нямат обуца, но един ден ти носиш хубави обуца, както аз нося сега. Носиш хубавото и ти е приятно, но допуснете един ден ти нямаш обуца, ходиш бос. Ти си свикнал на положението с обуца и искат да те научат да ходиш бос, неприятно ти е вече. Или научил си да пиеш винце; щом не ти дадат, неприятно ти е, нещастен си. Щом имаш известен навик, който притежаваш... Всяко едно желание, което може да се зароди в душата ти, ако това желание ти не можеш да го притежаваш, ти можеш да се чувствуваш щастлив или нещастен. Ако на това желание не ти се дадат условия да го притежаваш, ти не се чувствуваш щастлив, но нещастен. Но някой път и след като си го опитал, ти е неприятно. Природата има два метода да цери от образуването на навици. Тя някой път тури минус, а втори път тури плюс. – + . Някой път тури така + –, някой път тури два

минуса – –, а някой път два плюса + +. Мога да ви превода един анекдот, един ученик от варненската гимназия, бедняк, издържали са го. Там има един прочут гостилничар Шишко, един ден отива този ученик при гостилничаря и му казва: Шишко, дай ми от най-хубавото ядене и Шишко мисли, че той е получил от баща си пари, дава му една паница, две, три, четири и чака Шишко. Това се случва на „Мусалата“, от лява страна била гостилницата във Варна, чака го да плати. Ученикът му казва: Ще извиниш, днес бях много натъжен и затова ядох много, а нямам пари. Бе, синко – казва Шишко – яж една паница, а ти 4 паници изяде? За едната хайде от мене да мине, но трите? Хваща го и го налага хубаво в гостилницата и после го изритва навънка. Заради 3-те паници го бие. Едната – даром, аз съм щедър, но за трите? Той излиза, другите го питат какво се разправяше с Шишко? – Имах да му давам, пък нямах пари, че ме би. Ама хранил ме е затова.

Та казвам: Този анекдот в живота е верен, няма някой от вас, който да не е претърпял този крах. Все в някоя гостилница има такива кризи. Всеки човек все е претърпял някоя криза в живота. Но тия кризи не са определени в природата, ние ги определяме, ние ги създаваме и ставаме нещастни. Ти си създадеш една фикс идея, искаш да я постигнеш. Имаше един българин, 60 години той се занимаваше с идеята за ПЕРПЕТУУМ МОБИЛЕ и казва, сполучих, че имам един модел. Ходил в Русия, там демонстрирал идеята. Един ден един наш приятел му казва: Ти знаеш ли твоето изобретение поне дай го тук в братството. Но този човек го подозира и си казва: Искат да ми вземат изобретението. И оттам насетне не стъпи вече тук. Загази той, но идеите си за ПЕРПЕТУУМ МОБИЛЕ не даде. Но тази идея не може да се разреши, не може да се осъществи, но той се докачи, как тъй искат да му вземат идеята. Той в друг свят държи една теза. Болен е бил, излекувал се, но като дойде до ПЕР. МОБ6 той се въодушеви, разбира от математика и геометрия, там е доказал всичко и казва, много малко ми трябва още. И въпросът е разрешен. Но в практическото му приложение му остава още малко.

Та всеки един човек все си има по една идея на перпетуум мобиле. Или аз наричам, всеки един от вас все си има една идея, която не може да постигне и той се занимава с последната задача на П.М. Когато човек свърши всичките си работи в света, че няма какво да прави, тогава може да се занимава с П.М. Не че тя е лоша идея, отлична идея, но законът на природата не работи. Занимавай се най-първо с най-маловажните работи, разрешавай тях, че тогава тури П.М. и като разрешиш П.М. трябва да бъдеш някой маг, гений в света, мъдрец! Но трудна задача е. Или в живота си не разрешавайте П.М., нека има една задача на П.М. да остане нещо неразрешено. Вие и без да искате, пак ще остане нещо неразрешено.

Станете сега.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

7.10 ч.с.

Значение на числата

11 година
24 лекция на 1 мл.ок.кл.
1.IV.1932 година, петък, 5 ч.с.
Изгрев, София.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Слабите и силните страни на човешката природа“.

От какво зависи човешкият живот, щастието на човека? Няма да ви обяснявам. Считайте, че съществуват закони, методи. Знанието, това е един метод. От какво зависи щастието на човека? – Аз ще ви представя това в числа.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22. Тия числа съставят цяло едно изкуство. Ако беше един кабалист евреин, щеше да каже, че вашето щастие зависи от числото 22. Всеки човек, който има числото 22, той е Израил. Някой народ не се спира на 22. Но 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31. Всеки човек, който има числото 31, той е българин. Който има 30, той е французин. Тези числа, както са поставени, това е един ребус за вашето щастие. Ако знаете отношенията на тези числа, можете да направите всичките чудеса в света. Всичките последующи числа са в отношения, в зависимост от тях. Това са символи. Всяко число има свой смисъл. Ако знаеш как да съпоставиш това число във връзка с другите числа, ти може да произведеш какъвто резултат искаш. Резултатът всякога трябва да бъде едно съчетание на силите. Ако не знаеш как да ги съчетаеш

ти ще имаш един резултат, дисхармоничен. Всички дисхармонични резултати действуват зле върху човешката нервна система. Вие казвате сега: Щастието въвн от тези числа не може да дойде. В живота има три числа, които трябва да разбираш. Ако не разбираш свойствата на числата 1, 2 и 3. Ако не разбираш техните отношения, ти нищо не можеш да направиш в света. Това е една основа. Тези числа са поставени, и някой път вървят по един хоризонтален начин. Имате хоризонтален начин на

действие. $\begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{matrix}$ 1, 2, 3, или имате обратния процес. Процесът е точно

противоположен. $\begin{matrix} 3 \\ 2 \\ 1 \end{matrix}$ Имате 3, 2, 1. Тези числа 1, 2, 3 действуват по особен начин. Някои числа започват с 2, свършват с три. Неестествено вървят процесите. Някой път започват с други числа. Тогава ще имаме различни резултати. Ако започнем с числото 1, 2, 3 отгоре надолу, ще имаме един резултат. Ако са отдолу нагоре, ще имаме друг резултат. Вие не знаете какви са резултатите. Това е една загадка.

1
2
3
4
5
6
7

Сега да ви представя други числа. От числата, от 1–7, при дадени условия, зависи цялото ваше бъдеще. Трябва да знаете всичките пермутации, които може да станат, как да ги съпоставите. Да знаете техните свойства, как се увеличават и намаляват. Как се събират и как се изваждат, умножават и делят. Да кажем, че вие имате простите процеси на събирането, простите процеси на събиране и изваждане, умножение и деление. Но има процеси, дето трябва да бъдеш един от гениалните философи, за да знаеш да събираш. Има процеси, дето трябва да бъдеш гениален, за да изваждаш, умножаваш и делиш. Някои казват: Аз знам да събирам. Като обикновен човек, всеки знае да събира, в обикновения живот. 1, 2, 3 и пр. както са поставени, в тях седи всичкото ваше щастие. Тези числа трябва да знаеш да ги превърнеш в звук. Числата 1, 2, 3 и пр., да ги превърнеш в звук, после да ги превърнеш в слогове на думи. Свойствата трябва да разбираш. Вие имате в живота прости отношения 1, 2, 3, 4 и пр., но никога не сте правили опити какво може да излезе. Вие казвате 1, 2, 3. Например имате една голяма бея на главата си. Например, студент сте и са ви скъсали, изгубили сте пари, ще ви се смеят. Вие казвате 1, 2, 3. След като повторите това хиляда пъти 1, 2, 3, какво ще стане с вас? – Всяко едно число, след като сте го повторили хиляди пъти, 1,2,3, колко път сте изходили. Разбира се известна енергия сте изразходвали. Какво ще стане с вас, след като сте

повтаряли 1, 2, 3 хиляди пъти? – Ще кажете, изгубих си времето напразно. Като ходиш ще казваш 1, 2, 3 и т.н. и тогава математиците казват: Те са заменили числата с букви. И казват: $A - B = C$. $C - B = A$. $C - A = B$. Някой ще каже: Проста работа е. За обикновените хора това е проста работа, но за онези гениалните това е процес, от който зависи животът. Ако знаеш как да ги съпоставиш $A - B = C$, при известни условия ти можеш да направиш това съчетание. Ти всякога това не можеш да направиш. $A - B$ ти всякога не можеш да го напишеш. Като спиш не можеш да го напишеш. Ако двете ти ръце са счупени, може ли да го напишеш? – Не. Ако можеш да го напишеш всякога, ти си гениален човек. Ти като казваш , че всякога можеш да го пишеш, ти си даваш цена, която нямаш. Ти не говориш истината, ти като спиш не можеш да го напишеш. После като си болен не можеш да го напишеш. Като си болен даже не можеш да пишеш за $A - B$, за съвсем друго ще мислиш тогава. Да допуснем при дадени условия, едното, ако знаеш как да го съчетаеш. Да кажем имате $1 - 3 = \dots$. Ако вие знаете в какъв случай как да ги преместите тези числа, вие изведнъж ще почувствувате какви сте в света. Като направиш съединение на 1 и 3, ти ще почувствуващ, че си човек в света. До този момент ти ще мислиш, че няма смисъл, че всичко е глупаво, че човек е животно, че човек е това-онова, но щом съчетаеш 1 и 3, ти изведнъж ще измениш положението си, лицето ти ще се измени и какво е станало? – Този човек е натъкнат на числата $1 + 3 =$ на 4. Какво е четири. Този човек до този момент е нямал основа на живота си, щом е намерил и съчетал 1 и 4, той има ново понятие за вътрешните прояви и сили, не отвън. Той е намерил начин да пази равновесие. Например, едно дете учи за тези сили 1 и 3, то пъпли по земята, философ е то. То търси с пъплене. Ходи, за да се съедини 1 и 3, за да образува равновесие, за да се издигне на краката си. $1 + 3 = 4$. Имаме вече квадрата. В разумния свят, това е един човек, който при всичките условия може да бъде поставен в безопасност. Но във вас се заражда онзи лесния процес на обикновените хора. Вие казвате: Кажи го по-ясно. С такова очертание, с такива загадки не искам. По-ясно го кажи сега. Един стар човек се разболял на 50–60 години и не може да стане. И той пъпли. Ако малкото дете пъпли, кои са причините. Казват, че нервната система не държи, това отчасти е вярно. Но когато старият човек пъпли, тогава кои са причините. Старият човек е забравил отношението на 1 и 3 и той започва да пъпли като малкото дете. Ако малкото дете проходи, казват, че детето е проходило. Имате една идея. Значи глупаво е било, а сега проходило. Но ако старият човек проходи, казвате: Оздравя човекът. Когато старият човек пъпли, казвате, че е болен. Когато малкото дете пъпли, а после проходи, казвате, че е проходило, значи научило се е да ходи. За старият казвате, че е оздравял.

4	1
3	2
2	3
1	4

Представете си, че това е една стълба, малкото дете слиза отгоре надолу, едно, две, три, четири. Следователно, детето се е учило да слиза надолу, а пък старият се е учил да възлиза. Във физиката имате тогава онези тела, които слизат, и онези тела, които се качват. Какво отношение има между тях? – Онези тела, които слизат, губят по-малко от своята сила. Онези тела, които се възкачват, губят повече. Следователно, малкото дете, което слиза надолу, прави малки усилия, големият човек, старият човек, като се учи да проходи, ще изхарчи по-голяма сила. Детето, което по-малко губи, по-малко печели. Обратният процес е у стария. Който много губи, много печели. Много изгубил, много спечелил. Какво е отношението между печалбата и загубата? Какво е отношението между многото печалба и многото загуба? – Ако имате резултата много загубил – много спечелил, какъв ще бъде резултатът, приблизително ще бъде нула. Ако кажете много изгубил и много спечелил или ако кажете много спечелил и много изгубил, какво ще имате? – В първия случай имате: Много спечелил и много изгубил равно на нула.

$$M C M I = 0$$

$M I M C$ = тук имате число, което не знаете. Защо не знаете това число. Защо първото число знаете, а второто не знаете? – В първия случай, ако печалбата е първа, а после загубата, то знаете резултатът е равен на нула. Ако по-рано е загубата, после печалбата, вие не знаете на колко е равно. Това е един относителен закон. Всички, които сте започнали с печалба и свършили със загуба, ти го знаеш. А всички, които започвате със загуба и свършвате с печалба, ти не го знаеш. Ти правиш едно добро. Това е една загуба. Но това лице, на което ти си направил доброто, то има един резултат. Ти не знаеш как то ще се обходи с тебе. Да ви дам друг един пример. Срещаш някого, носиш гърне и го блъснеш, и се счупи твоето гърне, какъв ще бъде резултатът? – Но представете си, че ти имаш гърне, пълно с масло, и срещнеш се с един човек, и му дадеш гърнето си, какъв ще бъде резултатът, когато този човек те срещне втори път? – Ти не знаеш той като те срещне какъв ще бъде резултатът. Той може да ти върне гърнето пълно, но с какво ще бъде пълно ти не знаеш. В първия случай ти имаш резултат нула в кесията, имал си гърне и си го счупил. Във втория случай не знаеш резултата.

Сега да се върнем към тези числа. Вие всички искате да бъдете гениални, щастливи. Ще работите и работите ви ще вървят. Не знаеш как да работиш.

Ако знаете как да съедините 2, 3 и 4. Ако знаете да ги съедините в света, от който сте излезли, от гениалния свят, ако тези числа 1, 2, 3, 4 може да ги чертаете както трябва, вие ще донесете вашето щастие на земята. Ако някой от вас разбира свойствата на числата, може да ги превърне на звукове, както музикантът. Тия звукове той може да ги тури на цигулката си, да вземе лъка и той може да даде концерт, и той да стане виден човек. Всичката мъчнотия седи в 7-те числа, които той ще превърне в тонове. Този човек е изучавал законите на числата. Ако иска някой да бъде музикант, трябва да знае тайните на числата 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, тогава той става музикант. Който научи числото 1, той става господар, който научи числото 2, става слуга. Който научи числото 3, става ученик, който научи числото четири, става вече професор. Това е една система от 1 до 4. А пък от 1 до 7 е друга система. Числата от 1, 2, 3 имат друга една система. Това е стара кабала. Мнозина в Европа пишат върху кабалата, но те не разбират. Те разбират буквалната страна на кабалата. В кабалата имате следното. Направете един квадрат:

1	4
3	2

Ти като направиш самата формула, ти си вече господар на всичко. Това е вече едно разрешение на задачата. Но тази задача в ръцете на едно дете носи смърт. Да извикаш духовете е лесна работа, но да ги изпратиш по домовете е най-мъчната работа. Да дигне един скандал всеки може да го направи, но да примириш хората в този скандал е мъчно. Всяко дете може да вземе една кибритена клечка и да я запали. Изкуството да запалиш една плевня е лесно, но като запалиш плевнята да я изгасиш, там се изисква усилие, иначе отиде цялата къща. Има известни процеси в природата, които са лесни. Аз ги наричам процеси на обикновените хора. Има такива процеси, че гениален трябва да бъдеш, за да ги направиш. За мене има причини на доброто и на злото. Аз ги турям в разни системи: Злото е зло, понеже принадлежи на една система, с която не съм свикнал. Ако съм свикнал с нея, то за мене няма да бъде зло. Ако ти принадлежиш на известна система, която е добра за тебе, ако ти изгубиш законите и не постъпваш както трябва, то веднага това добро ще се превърне в зло. Ако отидеш в Англия и направиш погрешка в произношението на една английска дума, англичанинът ще разбере, че не си англичанин. Ако направиш 2, 3 погрешки, той не ще може да се разговаря с тебе. Така е и с българина, и с французина.

Един американски мисионер идва тук в България. След като научил български език, тук стоял около 20 години и веднъж проповядвал за Израйля, говорил за нещо в своята проповед и трябвало да каже: „Това

приличало на разградена колиба“, и той вместо това е казал: „Това прилича на разградена кобила“. За религиозни работи приказвал, а пък слушателите се усмихват. Той си казва: Тези българи нямат благочестие. Един му казва: „Не е кобила, но е колиба“. Каква е разликата? – После проповедникът видял защо се смеят. Веднъж той решил да се венчава и го питат: Къде отиваш? – И той казал: „Отивам за жежене“, а то не е за жежене, а за женене. Те му забелязали това и той казал: И таз добра. Той си записал това. Женене и жежене за него е все едно. Този американец е бил учен човек.

Ако в живота, когато не знаете свойствата на числата, вие ще изпаднете в големи противоречия, както този американец. Всичките противоречия в живота произтичат от това. Онзи българин, който знае свойствата на числата до 31, той може да помогне на целия български народ и ще го изведе от всичките мъчности, които има. Но аз не съм срещал нито един българин, който да ги знае. В България няма българин, който знае свойствата на числата до 31. Даже не съм срещал българин, който знае

214	413
321	234

числото 4, свойствата на квадрата. Цяла магия е там. Тези числа да ги съпоставите. Неразбраните работи са гениални работи. Това, което разбирате, е в реда на нещата. В това, което не разбирате, там се крие всичкото – в неразбраните работи на природата. Това не е срамът. Не че не разбирате, но не знаете какъв е резултатът. Всички онези обикновени работи, които започват с печалба и свършват със загуба, вие знаете какъв е резултатът. Но там, дето свършват, но там, дето започват със загуба и свършват с печалба, вие не знаете какви са резултатите. Например, резултатът, с който човек започва, първият резултат, създаването на човека. Бог създава света. Адам е числото едно. Второто число е две – създава се жената. Това е печалбата, с която започва. Обаче в края има една загуба. Те съгрешиха, дойде загубата. Дойде едно число 3. Те и двамата души направиха съчетание с числото 3. Този адепт като дойде в рая, образува съчетанието с числото 2. Направи едно прегрешение. На какво е равно всичко? – Изгубиха рая те, резултатът е нула. Това е изпъждането от рая. Сега човек започва друг един процес. Започва се с процеса на Христа. Той представя пак числото 1. Вземете евреите и еврейския народ, е числото 2. Резултатът е смъртта. Имате пак загуба. Със загуба започва, но това учение минава в другите народи и го възприемат. При Христа вие не знаете какъв ще бъде резултатът. Имате друга една печалба, но не знаете крайния резултат. При изпъждането на човека имате страданието. Сега започва друг един процес на страдание. След страданието започва печалбата. Какъв ще бъде резултатът вие не знаете.

При първия процес човек като съгрешил, изгубил, резултатът е нула. При втория процес, след големите страдания и изпитания, които цялото човечество ще претърпи, казват: Че след това ще дойде голямата печалба. Вие не знаете какъв ще бъде крайният резултат на човешкото въздигане. Никой не го знае. Знаещият знае, но обикновеният човек не го знае. Вие започвате със страданието, но не знаете след страданието какво ще дойде. Знаете, че ще се измени онзи Адам. Но какво ще добиете не знаете. Знаете, че ще дойде нещо в нас.

Мнозина биха желали да знаят свойствата на всички числа. Евреите достигнаха до 2. Всичките учени в старо време едва можаха да научат до 2. 22 значи майката с печалба 2 пъти. То е един процес. Този процес не е взет отгоре надолу, а отдолу нагоре. Имате тогава процеса 4. Ако не съберете двете двойки на едно място, какъв резултат ще произведат? – Скандал. Тогава както са поставени, следователно, за да измените съдбата на 22, откакто се е създадо човечеството, иска да научи качествата на 22. Има неразбиране на друг един закон. Това число 2 да се тури в право отношение. Гениалните хора сега трябва да дойдат да се справят с числото 4. Числото 4 е най-строгото число, което съществува в нашия живот. Това число знаете, че е кръстът, страданието. У човека, който е създаден по образ и подобие Божие, щом туриш ръцете настрани, ти страдаш, започва страданието. Но за да избегнеш страданието, какво се изисква? – Ако твоите крака са свързани, ще страдаш. Но ако твоите крака са свободни, то кръстът ще дойде в движение. Щом твоят кръст се движи, ще се измени положението. Щом твоят кръст не се движи... В това движение трябва да работи твоята мисъл. И в движението седи доброто на човека. Човек, който знае как да се движи правилно. Здравият човек се отличава от болния. Болният човек прави голямо свиване, а пък здравият човек прави малки ъгли, малки свивания има. При пръстите на краката, долу, имате числото 5. Значи като започнеш да се движиш, ти ще подобриш положението.

Числото 4 е квадрат. Ти от него не можеш да излезеш навън, ти си ограден, ти си в обсадно положение. От числото 4 само числото 5 може да те



изведе. То е път, през който може да излезеш навън. Имате тогава пентограма. Онзи, който разбира този закон, той е турил числото 5 във вид на един нож. Човешкият нож, това е човешкият език. Ако ти не знаеш как да мушкаш с езика си, ти всякога ще станеш роб на условията. Трябва да бъдеш герой. Като извадиш ножа си, ще промушиш противника си, да знае той, че не може да се разправя както иска. И Писанието казва: Който може да пее, ще бъде спасен. За страхливите е казано. Какво е казал Господ за страхливите? – Никаква лъжа да няма. Който рече да излъже, ще бъде

промушен от единия край и като го промушат, ножът ще излезе от другия край. На онзи, който лъже, какво трябва да се каже. Ще му кажеш: Не говориш истината. Така не се говори. Сега политика има. В някой случай е политика, но в някой случай ще му кажеш направо. Какво число е 4? – Всеки, който иска да те излъже, ще те окачи на кръста. Никога един добър човек не може да те тури на кръста. Добрите хора градят своето щастие, не върху числото четири, върху числото 5. Щом ти не знаеш как да употребиш числото 5, ще дойде числото 4, значи страданието. Ако не вярваш, че може да излезеш от страданието, ти си лош човек. Ако в една мъчнотия ти не виждаш никакъв изход, ти си лош човек, глупав човек, неразумен човек. Ако от една мъчнотия не може да излезеш, ако от една мъчнотия не виждаш изходен път, че можеш да се отвържеш, ти нямаш вяра. Като си свързан, да не се поколебаеш, макар и да не знаеш по кой начин ще се избавиш. Един голям юнак го свързали неговите противници, той бил по-умен от тях. Свързали го с въже. Те свързали и краката му, и му казали: Ще те оставим като някое куче да умреш. Той казал: Не, аз мисля, че като куче ще живея. Той подразбирал какво ще стане, не се обезсърчил. Като гладувал 10 дня, отслабнали ръцете му, изпустал и той си извадил из примките ръцете и краката си, и като куче се върнал. Той казал, като куче ще живея и разрешил въпроса. Това е умният човек, който разбира законите, веднага се справя. Някой ще каже: Защо е този изпит? – Изпитът те учи, че и като куче може да живееш. Като гладуваш ще си извадиш ръцете и ще научиш тогава закона, че и при най-големите мъчнотии има един изходен път.

Та аз ви давам един нов начин на разсъждение. Няма мъчнотия в света, която да не се разреши. – Но как ще я разрешиш? – Може да я разрешиш като този юнак. Той би казал: Ако имаше Господ, той не трябваше да позволява да ме връзват. Но той не казал така, а се опитал да излезе. Аз ви давам едно правило: Онези от вас, които искат да бъдат учени хора, не трябва да се обезсърчават. Във всяко едно обезсърчение трябва да видите една възможност, от която можете да излезете навън. Гениалността е там. Трябва да знаете, че и в най-голямото изпитание, и в смъртта, има едно място, има един нов път, през който може да излезете. Който може да направи това, той е силен човек. Той умира. Христос провери този закон. Той провери, че и като умре човек, има един изходен път. Като Го поставиха на кръста, забиха Го и умря. Какво казва Евангелието? – Не се ли повърна животът му. Туриха Го на кръста, заковаха Го. Туриха Го в гроба и този, умрелият човек, намери един изходен път и излезе от гроба. Някой ще каже: Господ го направи. Не. Аз вземам у мене, че той като умира пак вярва, че може да живее.

Всинца сте още в този квадрат и сега разрешавате един от главните въпроси. Има ли изходен път от числото 4 навън. Когато хората съграждат дома, то е същата идея. Те съграждат дома, за да намерят изходен път за числото 4. Ако не намериш изходния път за числото 4, ти от този квадрат ще имаш само страдания. Ако намериш изходен път, ще излезеш от страданието.

Например ти учиш в университета, но ако не знаеш силата на знанието, ти в университета ще влезеш и ще излезеш, като само похарчиш всичкото богатство и ще се луташ. Ако излезеш от университета с онова знание, с което той разполага, ти ще бъдеш виден човек. Щом живееш, ти си пратен в това училище като ученик. Ако ти не разбираш законите на тези числа, ти ще страдаш.

И най-големите музиканти, тези класиците, те не са разбирали числата от 1–7. Колко има да се пише още за тези 7 числа! – Те даже още една десета от това, което се съдържа за тези числа, не са го разбрали още. В бъдещата музика не само 7 тона има. Има една музика, музика, в която има повече тонове. Но да не говорим за неща, които не са достъпни до човешкия ум.

Искам да остане в ума ви една основна мисъл. Аз ви давам една нова идея. Моята лекция знаете ли сега на какво прилича? – Тя прилича на онези младежи, които разправят, че има знаци, че на еди-кое си място има голямо богатство. Биволска кожа, напълнена със злато и скъпоценни камъни. Те разправят със сигурност. И вие казвате: Да намерим тази пещера. Но докато намерите пещерата на големите богатства! – Това са все признаци. Като влезете в нея, несметни небивали богатства има в нея. Като се намерите там ще кажете: Сбогом сиромашийо, в света. Сбогом болести и страдания. И ще започнете оттам насетне щастлив живот. Но докато намериш, изисква се работа.

Та казвам сега: Спрете се върху числата 1, 2, 3, 4. Та казвам сега, спрете се върху числата 1, 2, 3, 4. Вземете числото 5 като прицелна точка за изходен

1 1 1 1
2 2 2 2
3 3 3 3

пункт. Всеки един да си направи един малък опит. 4 4 4 4 Направете един квадрат и направете една пермутация. Направете пермутациите, направете 4 квадрата, в които да турите тия числа. Ще турите в един квадрат 1, 2, 3, 4. Ще направите втори квадрат и ще разместите числата. Двата квадрата ще бъдат във възходяща степен, а двата квадрата в низходяща степен. Единият започва с печалба и свършва със загуба. Другият започва със загуба и свършва с печалба. Едните резултати ще бъдат знайни, а другите – незнайни.

Всяка една сила, която ви подтиква напред към прогреса, към добро, това е сила незнйна. Това е една широка област и там са вашите възможности, там седи вашето щастие. Там, дето седят най-големите мъчнотии, там седят и най-големите печалби. Всякога природата туря най-големите препятствия там, дето има най-големите блага. Там, дето има най-големи спънки във вашия живот, трябва да знаете, че там се крие нещо хубаво заради вас. Нали същия закон виждаме на небето. Слънцето, звездите са незнйни, но там седи всичкото богатство на човешкия дух, на човешкия ум и като погледнеш кажеш: Не зная. Но в това незнйното като погледнеш се въодушевяваш. Като погледнеш земята знаеш я. Но като погледнеш обезсърчиш се. Като погледнеш това, което знаеш, се обезсърчиш. Ако погледнеш небето, възвишеното, се въодушевяваш. Всякога, това, което не знаете, подразбира, че има някои, които го знаят. От знйното ще се стремите към незнйното. Идеалът ще бъде незнйното в света. Благодарете, че законът е такъв. Знйното е това, което сега имате. Това, към което се стремите и което постигнете, това е вътре в Битието. Сега се радвайте на невежеството на това, което не знаете. Невежеството е, когато сте опитали нещо и не сте го разбрали. Това е невежество. Ако майката нахрани своето дете с твърда храна, това е невежество. Тя трябва да го нахрани с мляко. А пък възрастният човек на 21 година ако го храниш само с мляко, то е друго невежество. Дайте му твърда храна да дъвчи. Ако детето дъвчи, ще заболее, то трябва да смучи. А пък, ако възрастният само смучи, то ще последват за него същите резултати. Като деца са ви учили. Аз казвам млякото за децата, твърдата храна за възрастните. Ще се впрегнете да дъвчете. Да мислиш правилно, това значи да дъвчеш. Да мислиш правилно, това е дъвкане. Ще дъвчеш твърда храна и като дъвчеш тази храна, тогава стомахът ще изработи храната и ще ти даде известна сила. Ако ти мислиш правилно, природата ще ти възвърне това добро. Тя ще го възвърне с лихвата. Това е възнаграждението, щастieto, блаженството, мъдростта, доброто, всички добродетели в света. Учи закона на правото мислене и чувствувание.

Човек чрез разбирането на тези числа ще бъде господар. Едно, две, три, четири е изпитание на страданието. После иде петте. Това е голяма наука. Едва сега там започва цялото човечество. До 4 като знаете ще страдате. Но след страданието какво ще дойде? – Знаеш, че няма да страдаш. Но какъв ще бъде животът, не го знаете. Както сега човек може да живее, то е числото 4. Кризи, боледуване, но ще мине този период. После идва числото 5. Това значи, когато човек стане разумен. Има по пет пръста на ръцете си и на краката си. У животните, конят например има копита. Всичко е свързано там. Конят изучава числото едно. Волът изучава числото две. Следствие на това неговото положение е много тежко. Раздвоен е кракът на свинята, тя изучава числото две. Копита има ли тя? –

Свинята я хранят, тя квичи. Волът постоянно носи хомота, той оре. Казват му, хайде синко, ще се оправи тази работа. Като изучиш числото две, после ще изучиш числото три. Кокошката има четири крака. Трябва да се изучат свойствата на всички органически свят.

Ти вървиш по пътя, срещаш един вол. Ти си измъчен, скъсан си в университета. Тогава си в положението на вола. Волът има раздвоени копита, но има и два рога. Казвам: Много хубаво, като вола ще работиш, и като вола ще употребиш рогата си. Ако ти израснат рога, ще се освободиш. Животните само рогата ги освобождават. Някои турят на дявола рога. Старите адепти са туряли един рог на Мойсея. Като срещнеш вола ти кажеш: И моите рога трябва да изникнат. Но ако ти имаш рога и не знаеш как да ги употребяваш, тогава си дете, ще те впрегнат и ще ореш цял ден. Аз съм забелязал във вола, той е станал крайно нетърпелив. Волът казва: Един ден аз ще започна да употребявам тези рога. Сега само залъгвам господаря си. Като започна да ги употребявам, господарят няма да ме храни със слама вече. Волът като научи смисъла на своите рога, той хвърля волската кожа, не е вече вол.

Това е преминаването на видовете от една форма на друга. Когато интелигентността, която е свързана с известна форма се засили, формата се променя. Всяко едно животно може да се разцъфти, както един цвят при известни благоприятни условия. Човек е един цвят, той трябва да мисли и чувства правилно, за да може да се разцъфти, в този хубав Божествен свят, в който сега живеем на земята.

Числото 1, 2, 3, 4, това е една система. Числото 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, това е една музикална система. Имате 7 цветове. Всичкото изкуство на художника е в съчетанието на тези 7 цвята, в размиването на боите. Всичко това са пермутации. Ако художникът знае как да съпостави тези бои, той ще може да се издигне. Всички тези числа съответствуват на известни сили вътре в природата. Аз ви дадох само признаците где е затворено богатството. Но богатството трябва да го търсите, лесно не се намира. Ще намерите пътя, по който ще отидете до него. Ако ви попитат какво разбрахте, разбрахте едно нещо, че от числото 1 до 31 се крие всичката сила, с която човек може да разполага в света. Ако той знае свойствата на тези числа, той ще бъде цял маг, всичко може да направи в света. Не само това, но ако той знае свойствата на числата от 1 до 7, пак ще бъде маг. Ако знае свойствата на числата от 1–4, пак е маг. Учениците на Питагора са учили свойствата на числата от 1–4. Гърците до там са отишли. Гърците по-далече не можаха да минат. Те търсеха изходния път и започнаха в изкуствата с числото 5. После цялата култура мина в Западна Европа. Сега европейските народи разрешават числото 5. Това е моралността на човека.

Всеки, който е в числото 4, той няма морал, той е едно животно. Той като животно е силен. Той може да разреши всичко, но той се е научил да разрешава, отколкото да съгреша. При числото 4 искаш да разрешаваш. Например волът бодее, това е числото четири. Ти не излизаш вън от заплетения квадрат или от кръга. А пък при числото 5, ти вече имаш един изходен пункт. Имаш сетива, пипане, вкус, обоняние, слух. Но висшето сетиво е зрението. Той е изходният пункт. Това, което виждаш, то е, което спасява света. Това, което слушаш, и то спасява. Но ако слушаш и не виждаш, ти нямаш изходен път. Ще се намериш в един (замотан кръг). Щом дойде зрението, ти ще се намериш в един простор. Значи зрението е петото сетиво, чрез което излизаш от лабиринта, в който си се вплел. От там започва човешката мисъл. Като дойде зрението, тогава слухът, обонянето, вкусът и пипането дохождат в друга гама. Като виждаш, ти вече друго яче слушаш, пипаш, вкушваш и миришеш.

Ако се учите, ще ви дам някои правила за свойствата на числата. Може да опитаме тази система от 1–5.

Отче наш.

Добрият поглед

11 година

25 лекция на 1 мл.ок.клас

8.IV.1932 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Отличителните черти на кротостта и въздържанието.“

$A \quad B^2 \quad A^2$
 $A^2 \quad B^2 \quad B^2$ Имаме точката А. За някого казват: Силен поглед има той. По какво се отличава силният поглед? – Този човек вижда надалече. Има сила да вижда надалече. Ако виждаш надалече, силен поглед имаш. Ако не виждаш надалече, слаб поглед имаш. После казваме: Красив поглед има той. В какво седи красивият поглед? Красивият поглед седи не само в това да виждаш, но да виждаш хубавите страни. Или красивият поглед седи: В различаването. Не само да виждаш надалече, но да виждаш красивите страни. В красотата влиза хармонията. Туй е музикалната, външната страна. А пък добрият поглед е вътрешното съдържание. Добрият поглед вижда не само далечни работи, не само красивото, хубавата страна, но и това, което може да влезе в живота. Защото само в света може да влезе

животът. Искаш да развиваш погледа си, ще ви дам едно практическо приложение. Човек трябва да има ясна представа за идеите в ума си, за да има ефект. Това е практическо правило. Силният човек владее много, не само в дадения случай. Ти мислиш, че силният човек е този, който прави в даден случай каквото иска. Но не само за дадения случай. Силният може да направи много неща, има голямо пространство. Силен човек е онзи, който има разбиране и може да разрешава задачите. Силата на един човек не седи в разрешаването на една задача само. Ако вашият поглед е слаб, той не прониква надалече. Но щом се каже: Силен поглед, разбираме да виждаш какво става на Черния връх, като с бинокъл. Ако се развивате и имате 4–5, 10 години, то може да се развие и така ясно да гледате какво става на Черния връх, както с бинокъл, който увеличава 10, 20 пъти. Сега работата става ясна по друг начин. Вие употребявате един бинокъл. Хубаво. Това е колективният ум, който измислил бинокъла обаче, вие ще започнете да вярвате повече на бинокъла отколкото на себе си и вашият поглед ще започне да отслабва. По този закон, по тази аналогия, може да разсъждавате. Така и с доброто. Вие може да разчитате. Вие искате една среда. Вашият поглед може да бъде добър. Но вие искате вашият поглед да вижда не само заради самите вас, а за другите. Вие искате погледа ви да бъде добър, за да ви харесат другите. Вие имате тук една среда неустойчива. Да ви харесат хората, това зависи от тях. Я кажат нещо добро за вас, я не. Ако кажат, това е пак тяхната добра воля. В дадения случай вие имате две разсъждения. Ако те кажат нещо хубаво за вас, ще кажат, че имате добра воля. А пък могат и да замълчат. И тогава ще се явят разни възгледи за вашия добър поглед. Човек не може да отдели своя поглед отвън. Но това, което ти не можеш да оцениш, и хората не могат да оценят. Това, което ти оценяваш, и хората ще оценят. Защо умира човек? – Защото не цени живота си. Защо живее, защото цени живота си. Някой човек умира и казват: Такава е Волята Божия. Заключение право ли е? – Ако един извор пресъхне, Волята Божия ли е да пресъхне. Може ли Бог да създаде слънцето да изгрява? И утре да му скимне да каже: Да не изгрява. В природата слънцето може да престане да грее, когато се умори и подаде заявление да турят на мястото друго някое слънце. Докато заменят това слънце с друго някое слънце, може да настане известна тъмнина. И всякога, когато наставка във вашия ум една тъмнина, имате нещо подобно. Да кажем, че вие имате разположение и мислите, че сте разрешили въпроса. Че вашето щастие нищо не може да го отнеме. Но съществува магия. На човека му направят магия. Той мисли, че никой не може да му отнеме това, което има. Става на другия ден, всичко е тъмно, всичко изчезнало. Това може да го обясним така: Това е станало по следната причина: човек намира разрешението на една велика идея. Дал заявление на небето, че е разрешил една велика задача. Защото щом намериш едно изкуство, че можеш да бъдеш завинаги щастлив, то целият свят се е

заинтересувал, пишат го във всичките вестници, че Иван или Драган е намерил това и всички дохождат да те видят, да видят това твое постижение. Те вземат тази идея да разглеждат и ти оставаш без нея. Запример да допуснем, че имаме някоя Мара Пенджурска, най-красивата мома. Целият европейски свят пише за нейната красота. Всички вестници пишат за нея. Заминала е тя в странство, да се излага някъде да я виждат, в Америка, в Англия и пр., не могат да я намерят. Тя е далече, майка ѝ казва: Да тръгне да си дойде. И тя пише писмо, тръгвам с експреса, след 1–2 дни ще дойда. Също така и с вашата идея. И тя ви пише, че след 1, 2 деня ще дойде и после идва. Когато вие изгубите тази идея, тя ще тръгне някъде.

Съществува един закон. Ставате вечерно време, сънували сте един красив сън и мислите, че всичко знаете, може да седнете да си го опишете или да кажете: Утре като станете ще си опишете съня. Уверени сте 100% ще го помните, ставате сутринта и сънят го няма. Мислиш, мислиш и не може да си го припомниш, изчезнал е някъде. Къде е отишъл? – Тогава законът е: Станеш ли, не отлагай. Запиши го. Никога не отлагай. Когато се събудиш, веднага го напиши. После я си го припомниш, я не. Ще съжаляваш, че не си го направил. Този закон действа и в ежедневието. Дойде някога щастието и вие мислите, че с него разполагате. Не. Това състояние вие напълно само го опишете. Опишете това състояние. И след като опишете това състояние, опишете и обратната страна. В първия случай вие чувствувате, че сте богат, че знаете всичко, че сте мощен и каквото кажете, става. Господ, ангелите и хората ви слушат. Отвсякъде искате да им отидете на гости и по хиляди писма идват на ден за тази цел. Вас ви викат и вие отлагате своето отиване. И тогава ви пишат: Ние мислихме да ви изпратим такава сума, но не искахме да я изпратим. Не искахме да имаме вземане-даване с вас. Тогава те се усещат слаби и немощни, и хилави. Опиши го това състояние. Чувстваш се като птичка, на която крилата са оскубани. Чувстваш се като човек, който едвам ходи. По този начин ти вече имаш две величини. Трябва да знаете, че ако човек едновременно не е в състояние да обикне глада, няма правилно отношение към нещата. Този закон е верен в следното. Ти трябва да си в състояние да обикнеш глада. Ти се радвай, че един ден не си ял, защото като започнеш да ядеш ще имаш приятно разположение. Онзи, който е гладувал три деня, ще яде по-сладко отколкото онзи, който е гладувал един ден. Един ден, който е гладувал, ще бъде един ден щастлив, който е гладувал два деня, ще бъде два деня щастлив. Който е гладувал три деня, ще бъде три деня щастлив. Кой ще бъде по-щастлив? – Който 10 деня е гладувал, 10 деня ще бъде щастлив. Следователно, щастието на човека зависи от онова вътрешно противоречие. Ако ти не си могъл да претърпиш едно голямо противоречие в света, само за един ден си го задържал. Ти можеш да кажеш: Че един ден ще бъдеш щастлив. А пък вие един ден сте били

нещастни и очаквате 10 дня щастие. Обратното мислиш, че един ден си бил щастлив, а 10 дня ще бъдеш нещастен. И това не е вярно. Един ден нещастие, един ден щастие. Защото когато в дадения случай ти си нещастен, друг на твоето място е щастлив. Когато ти си щастлив, то друг на твоето място е нещастен. То е разбиране. Ако разбираш, ти си щастлив, ако не разбираш, ти си нещастен.

Говорихме за силен поглед. Допуснете, че вие имате едно разположение на духа. Да допуснем, че имате слаба воля. Кой е вашият метод за усиляване на вашата воля? – Ти ще кажеш, че човек трябва да бъде твърд. За да се добие тази твърдост хиляди поколения са работили, баба ти и дядо ти са работили. Но, как ще я добиеш? – Същото така е и за щедростта, за смелостта и пр. Баба ти и дядо ти са били смели. Покажете ми един пример, когато дядо ти и баба ти не са били смели, а ти да си бил смел. Не съществува това. Ако човек е излязъл от Бога и вярва в това, той трябва да бъде такъв, какъвто е Господ. Той носи качествата на Бога. Ако пък ти се отделиш от Бога и вярваш, че ти си едно, а Бог е друго, тогаз ти веднага се отделяш от качествата на Бога и човек става хилав. Като кажеш Господ е богат, дава всичко, а пък аз съм сиромах и не мога да давам както Бога, аз с него не мога да се меря. Не. Така не се правят сравнения. С Бога няма какво да се мерим. Запример: Какво разбирате вие, че с Бога няма да се мерим. Това, което Бог е направил, ти няма да го направиш. Бог е направил цялата вселена. Ти не можеш да направиш нова вселена, понеже няма пространство, в което да направиш нова вселена. Всичкото пространство е завзето. Ти седиш и казваш: Аз с Бога не мога да се меря. Тук има едно неразбиране на една основна идея. Но има нещо, в което ти можеш да вземеш участие. Може да вземеш участие в тази вселена. Може да вземеш дял. Какъв дял може да вземеш. Ще напишеш на Господа едно заявление. Като погледнеш света, който Той е направил, ще кажеш: Господи, дай ми една месечинка. Няма да се мине много време, Господ е богат и идва разрешението. Имате цяла месечинка и веднага ставате собственик. Защото щом станете собственик. Аз превеждам идеята. Никога не можете да развиете в себе си въображението, ако няма какво да си въобразяваш. Онзи, който има въображение, той си въобразява нещо, някого. Казват, че месечинката развива въображението.

Може ли да чувствуваш ти сладчина, ако нямаш ти захар на езика си. Ти може да си въображаваш, но въобразяването е едно, а истинската сладчина е друго. Аз имам бучка захар, турям в устата. Това е реалността. Ако нямаш бучка захар, ти си въобразяваш, тогава всичкото ти знание ще бъде въображаемо. Никога не си вкусвал захар, не си видял захар, как ще си въобразяваш? – Може ли човек да бъде добър, когато никога не е вкусил доброто? – Може ли човек да бъде лош, който никога не е вкусил какво

нещо е зло? – Допуснете, че сте облечени с бяла копринена дреха. И в тази копринена дреха турям една течност, която е сладка. Мухи и други насекоми се качват и близват. Някой човек мине и той иска да близне. Казват: Много си добър човек. Да близна малко сладчина. Докога ще близват, докогато има сладчина. Но представете си, че имате черна дреха, в която имате горчивина. Дойде някой да те близне и вижда, че е горчиво. Този, който е сладък, сладък ли е? – Когато някой е горчив, горчив ли е? – Сладка и горчива е дрехата. Някой казва: Много лош човек съм станал. Казвам: Облечен си с черна риза, която е напоена с горчивина. За сладчината казваш, много съм добър. Това е дреха, която е направена със сладчина. Дрехата ти може да е такава и такава или обувката, или шапката ти, те приличат. Но това не сте вие. Утре, като се погледнеш, казваш: Скъсани са дрехите ни, осиромашал си. Кажеш на Бога и благодари на Бога, че си разтоварен. Богат си, благодари, че си натоварен. Ние имаме следните разсъждения: Когато ние се разтоварваме, плачем. Когато се натоварваме, се радваме. В животните е точно обратното. Когато разтоварват магарето, то се разреве и се разскача. То се радва, че е разтоварено. А когато го натоварят, то си маха главата. Това са състояния. Не разбират хората. Всички тези състояния са неразбирания на онзи живот, който минава през съзнанието.

Та в сегашната епоха, в която вие живеете, трябва разбиране. Например нервен си. Ти казваш, не бъди нервен. Какво трябва да направиш, за да не си нервен. Много лесно. Имаш едно малко цирейче, боли те, набрало е. Аз вземам една игла и бодвам. Изстисквам, намазвам мястото с малко масълце. Болката веднага престане. Когато си неразположен, може да прекараш петте си пръста през мястото, дето те боли. С показалеца, със средния пръст, с безименния, с малкия пръст, с палеца. Ако имаш какво и да е разположение и знаеш закона, ще прекараш пръстите си, но трябва да знаеш да пипнеш на мястото.

Говоря за ексективна силна воля, изпълнителна. Запример дадеш обещание да отидеш на едно място, но не отидеш, тогава нямаш изпълнителна воля. Ти трябва да отидеш точно навреме, нищо повече. Ти като обещаеш ще хванеш първо най-външната фаланга на този палец и ще му кажеш: Да помниш, че утре ще отидеш непременно, да ме събудиш рано, слушаш ли, разбра ли? – После ще хванеш външната фаланга на десния палец и ще кажеш същото като свидетел и после ще кажеш на себе си, разбра ли? – Ти не правиш това и не си разположен, и се извиняваш тогава. Не дойдох, защото ми дойдоха гости. Защото ме болеше кракът или коремът ме болеше. Това не е извинение. Дадеш ли дума и гръмотевици да има, ще отидеш. Онзи ще каже, че те болял коремът, не е моя работа. Че трябва да отидеш, това е твоя работа. Коремът ти казва: Ако не отидеш при

този човек, аз много ще плача. Понеже коремът ще знае предварително, че няма да отидеш, затова плаче коремът. Ти ще знаеш, че този човек е богат и ще ти даде пари, ще има и за него. Затова коремът плаче и го боли. Боленето на корема е една причина да отидеш. Ти не разбираш езика на корема. Ти си мълчиш там. Казвам: Не считай, когато коремът те боли, че не трябва да отидеш. Изтълкувай го обратно. Викат те например да свириш някъде, боли те коремът. Коремът ти казва: Ако не отидеш да свириш, аз ще страдам. Ние всички неща определяме по отрицателен начин. Туряме го като едно препятствие. Всички препятствия са възможности. Когато има препятствие, ще избереш този път, онзи път. Ти от всеки път ще отидеш. Ако имаш един център, ти отвсякъде можеш да влезеш. А пък който не разбира, той ще иска да влезе от едно специфично място. Неразположен си духом, страхлив си. От какво може да трепериш, страх те е. Например, искаш да държиш една реч, страх те е. Кажеш, ще ми се смеят. Речта ми не е писана, запетаите не са турени. Имате едно неразположение. Върнали сте се от речта и сте крайно неразположен. Никой нищо не ви е казал, всички хора са слушали вашата реч. Всеки върви и си заминава, а вие излизате крайно неразположен. Вие считате: Че вашата реч не е произвела онова впечатление, обезсърдчен сте. Какво трябва да правите сега? – Да хващаш пръстите си, не. Какво бихте мислили, не може да си обясните защо поне един от цялата публика не се намери да изкаже своето доволство. Заминават си всичките и ви заминават, то е изключителен случай. Какво трябва да кажете тогава. Ще си кажете: Това е една от най-хубавите речи, които съм държал. По-хубава реч от тази не съм държал. В тази реч вие сте пропуснали, казали сте някоя дума магическа без да знаете. Понякоя път се държат такива речи. Всякога в една реч може да пропуснеш една дума, която да ти направи такова впечатление, че да има отрицателен характер. Говорил си нещо хубаво на слушателите. Те не са разположени, всички си заминават. Ти си казал една силна магическа дума, която засяга и тебе. Никой не се обръща да ти благодари за твоята реч. Коя е била тази магическа дума, която е произвела този ефект.

Представете си, че аз правя едно упражнение. Движа малкия пръст и го допирам до палеца. После безименния пръст допирам до палеца и т.н. После ще направите друго упражнение. Левия палец с десния палец ще ги допрете. После показалец с показалец. После среден пръст със среден пръст. Безименен пръст с безименен пръст. И малък пръст с малък пръст. Казвам на палеца: Ти на този не му даде добро разпореждане, не направи нещата навреме. Казвам на големия пръст: Ти с голямата си философия сбърка работата. А пък на показалеца казвам: Ти като искаш много да управляваш, всичките хора избягаха. Тези упражнения от палеца към пръстите, съединени на срещуположните пръсти, това са два процеса различни. Те са тайна. С десния палец ще допреш другия палец. Нервен си,

неразположен си. Представете си, че сте държали една реч, връщате се и не може да спите, не ви се яде, не ви се пие вода. Не знаете какво да правите. Барнете с всичките пръсти на дясната ръка, пръстите на лявата ръка. Като започнете от основата на пръстите до върха. После съберете всичките пръсти на лявата ръка и направете също с пръстите на дясната ръка. После двете ръце поставете успоредно, отвесно, с дланите навътре да са допрени. Направете три пъти това и ще видите магическия резултат. Когато имате най-лошото разположение, направете това упражнение, ще видите какво става. Съществува един велик, разумен закон. Всяко едно движение, което ти може да направиш в дадения случай, е един разумен акт. В дадения случай ти не съзнаваш. Ако твоето съзнание не участва, няма очакваното действие. С всяко движение, което ти може да направиш, то някои хора са станали щастливи. Аз зная, че като тръгна с левия крак, 10 души ще станат щастливи, 10 души ще свършат университет. Всяка сутрин, с един ваш ход, 10 души свършват. Та казвам, колко е важно ти да излизаш. Някой път чувствуваш, че трябва да отидеш някъде. Ако ти не отидеш, ние не може да свършим. Но човешкото съзнание не участва в това. Следователно и ти не знаеш защо. Ще кажат скитане. Никакво скитане не е това. Защото със своето скитане онези хора свършват и професори стават. Всичките движения, които аз правя, са разумни. Затова когато човек ходи, трябва да знае, че всяко едно движение, което той прави, всяка една мисъл положителна или отрицателна, то влиза във великата икономия в природата. И доброто, и злото, което правиш, то е на мястото си. Другите хора ще използват, ти няма да използваш. За тебе не е добро, понеже не разбираш нещата. Няма неща празни, глупави в природата. За одного, за обществото може да е празно, глупаво, но за цялото битие, не. Това значи Божествено. Когато дойдеш до Божествения свят, трябва да мислиш, че Бог управлява света. Тогава ти в хвъркането на една муха или в лазенето на една мравя, ще видиш Божественото, красивото. Умният човек като види, че една птица хвърка, той се насърдчи. Същият като види, че някое цвете цъфнало, пролетно време като цъфнат цветята, поетът вижда неща мощни, хубави. Най-мощната сила е, когато цветята цъфтят. Това, което го е нямало, е било под земята и сега цъфти, и дава най-хубавото благоухание, и казва: Както това цвете излязло от земята цъфти, така и ти. Твоето страдание е в това, че нещо в тебе се стреми да излезе отгоре. И като излезе, едно благоухание ще се разнесе из въздуха. Ще мине страданието. Човек трябва да бъде търпелив. Докато дойде да се съедини със съзнанието на онези велики закони, които действуват в целия космос.

Отче наш.

Живи числа

11 година

26 лекция на 1 мл.ок.клас

15.IV.1932 година петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Ще прочета 9 глава от Притчи. В първия стих се казва „Мъдростта съгради дома си“. Изляла седемте свои стълбове. В началото на първия стих се говори за нещо, което е създадено преди човека. Онова, което имаше да се жертвува, трябваше да се жертвува. Под клане винаги се разбира разумната жертва, която може да се пренесе. Казва се по-нататък „Не обличавай присмивател, за да не те намрази“, „Обличавай мъдър и ще те възлюби“, т.е. не учи неспособния, остави го да си върви по своя път. А учи способния. (Прочете до 13 стих включително.)

Сегашните ученици не могат да се избавят от едно вътрешно състояние. Това е слабостта. Например, усещаш се, че си слаб, че си болен, че си гладен, че си бос, че си без шапка, че си без дреха. Това е едно аномално състояние. Тези положителни и отрицателни отношения, които се явяват, създават връзка между хората. Да кажем, кое е онова, което създава отношение между тебе и един хлебар. Между вас има отношение. Между хлебаря и тебе има известно отношение. Някой път го поглеждаш и пет пари не даваш, не искаш да го знаеш, но някой път минаваш, гладен си, искаш да образуваш малко познанство, искаш да знаеш дали е пресен хлябът. Питаш: Може ли да си купя. Казва: Може. – Колко струва? – Толкоз. Плащаш, вземеш хляба. Щом вземеш пари, изваждаш кесията. И с достойнство говориш. Представете си, че нямате нито пет пари. Знаеш закона, че без пари не се дава. На вересия не дава. Даром не дава. Следователно, ти правиш психологическо наблюдение. Наблюдаваш го, туриш главата долу. Не може да си обясниш. Движиш си ръцете нагоре, надолу. Бъркаш това, онова. Гледаш го, тръгнеш, но и той не може да си обясни състоянието си. Да кажеш, че нямаш пари, срамота е. Да кажеш дай ми на вяра, но ако не иска да ти даде, тогаз се уронва достойнството ти. Ходиш, ходиш, пак се върнеш и му казваш: „Добър ден“. Питам сега: По кой начин ще извадите хляба. По кой начин ще вземете от този хлебар хляба? – Представете си, че вие сте крайно честолюбиви. Толкоз

честолюбиви, че даже като ви погледне котка, вие се докачите. Като ви залае куче. Вие вземате камък, искате да му кажете: Ти не знаеш ли кой съм? – Как бихте разрешили задачата? – Можете ли да измислите начин. Нямаме нито пет пари. Ще кажеш от дълго време искам да бъда ученик, да изуча това изкуство. Много ми допада. Да изуча това изкуство как се пече хляб. Искам да остана при вас като ученик. Ако искате даже за в бъдеще да ме научите как се прави хляб. А пък този хлебар има нужда от слуга. Целия ден като работите, той ще ви научи как се пече хлябът и ще ви даде малко хляб. Това е правилният път. По модерному, извадите двата кобура и казвате: „Дайте ми хляб“. Но въпросът става дълъг. Вие вземете хляба, тръгнете, но хлебарят казва на полицията, полицията тръгне след вас.

Вие може да допуснете една мисъл, която произвежда безпокойствие. Това безпокойствие произтича от факта, че не сте постъпили разумно. При сегашните условия, при сегашния живот, вие искате да разрешите много важна задача. Представете си, че отивате в един дом, дето има кучета. Правилото е по никой начин да не дразните кучето в двора да не ви лае. Защото всякога щом ви залае кучето, то в тази къща не можете да влезете. Второто правило е, че вие в този двор ще влезете с чисти крака. Ако краката са кални, по никой начин не можеш да влезеш в двора и в къщата. Третото правило е, че ако не знаеш езика на стопанина, пак не може да влезеш. Три положения: Как ще разрешиш тия три положения. Кучето е честолюбиво, то лае, дето трябва и не трябва. Защищава кауза, която трябва и не трябва. Честолюбиво е, меси се във всичките работи, който и да мине по пътя и на сто крачки да е, пак лае. Ако минаваш близо до къщата, разбирам, но на 100–200 метра разстояние минаваш и то пак те лае. Това са съвременните мъчнотии, които вие ги имате. Понеже вие сте пътници. Всички сте пътници. И в живота минавате. Не е една мъчнотия. Да допуснем, че уредите въпроса с хляба, но вечерта в един голям град трябва да намериш място, дето да спиш. Не се позволява на пейките. Или друг въпрос. Да кажем, че хлебарят има куче, какво ще правите? – Това са неразрешени задачи в живота. Ти си млад, но не знаеш как да свършиш. Ти не знаеш дали ще влезнеш в хотела да спиш. Ти не знаеш дали хлебарят ще ти даде хляб или не. А пък това са задачи, които може да разрешиш правилно, а може да ги разрешиш неправилно. По въпроса за знанието човек по някой път мисли, че знае. Запример много лесно можеш да се справиш с един камък по пътя, може да го търкулнеш, даже може да се справиш с едно дърво. Но имаш отношение с един човек, как би се справил с него? – Например представете си, че вие сте на пътя, дето има стражар, който казва: „По този път никой няма да минава.“ Дойдете до него, той казва: Трябва да се върнете назад. А пък работата ви е толкова важна, че ако се върнете назад, работата ви се изгубва. Какво трябва да направите с този стражар, за да ви пусне? – Този стражар казва: Забранено е за пътници като

вас да минават. Ако спрете там, през целия ден ще видите, че други пътници минават, вие не може да си обясните. Допуснете, че един човек вижда как студентите влизат и излизат из университета или учениците влизат и излизат из училището. На тях е позволено да влизат и да излизат. На тебе не е позволено това. Там е нещастieto. Че сегашната младеж, сегашните студенти влизат с празни торби и излизат с празни торби. Защото като влезеш в университета и научиш, че 2 по 2 е четири, това знание де ще го приложиш? – Или представете си, че знаете да повдигате едно число в квадрат или в куб. Де ще приложите това знание? – Какво значи да се повдигне едно число в куб?

Ако не можеш да извършиш една работа, по първото измерение, ще се постараш да я извършиш по второто измерение. Ако не можеш по второто, ще се постараш в третото измерение. Трябва да повдигнеш тази работа в трета степен някой път. Ако не може да извършиш работата,

$$1^3 = 1$$

$$2^3 = 8$$

$$3^3 = 27$$

тогава ще повдигнеш в четвърта степен. Повдигането в трета степен какво е? Иван Стоянов говори. Повдигнете в трета степен, какво дава? Дава пак единица. Защо единицата не се повдига в по-горна степен? Дайте пример за повдигане един предмет в куб или в трета степен. Една къща какво представлява? – Да съградиш къща – това е куб. Вашият хлебар, при който спряхте, той се е ядосал, понеже някой взел хляба без пари и си е отишъл. Като минавате, той е ядосан. Ако имате знания, какво трябва да направите? – Ще се заинтересувате. Какво нещастие е станало в неговата фурна, че той е неразположен. Какво трябва да направи човек в дадения случай. Ще му кажете: Изгубването на един самун хляб по някой път докарва цяло щастие на човека. За бъдещето ще бъдеш най-щастливият хлебар. Запомни думите ми. Ако сте умен човек, ще му кажете така. Ако не си умен човек, ще му кажеш: „Какво си вдигнал врява че крякаш така.“ А той ще ти каже: Не е твоя работа. Върви си по работата. Преведете сега това. Когато работите, събитията, стават вън от нас, те са лесни. Но по някой път този процес става вътре в душата. Този хлебар цял скандал вдига вътре в тебе. Ти не знаеш как да утетиш хлебаря вътре в тебе. Как трябва да утетиш този хлебар, на когото е откраднат един самун хляб. В дадения случай мъчнотиите, които идат, това са ред задачи, с които трябва да се справиш. Колкото и малка да е задачата. Запример да кажеш, че нямаш пари. Кои са причините за безпаричието? – Запример допуснете, че имате построена воденица на един бент. Но представете си, че воденицата престава да върви, понеже водата се е отбила от бента. Ти ще кажеш, че водата се е намалила. Донякъде водата се е намалила, но се и отбила. Ще намерите мястото, дето се отбила водата и ще запушите мястото. И вашата воденица ще тръгне. Или допуснете, че си ученик и си разсеян, когато учиш. Когато учиш, влизат съвсем други работи в тебе и не

можеш да учиш. Например най-напред се занимаваш с обикновени, механически числа. Правиш смятане за камъните, за вола и пр. Но изведнъж влезе едно число вътре в сметката. Живите числа имат такива едни свойства, че те са магнетични. Това живо същество размърда отношенията и ти не можеш да смяташ добре. Какво трябва да правиш с това живото число? – Представете си, че вие сте един математик, смятате, решавате една от Питагоровите задачи. Ти си близо до разрешението, но дойде едно живо число и ти казва: Търсят те, трябва да бягаш, в 5 минути ще те потърсят и ще те убият. Тогава числата остават неразрешени. Нали сте били някога по пътя и заекът пасе, вие като тропнете с крака, заекът избяга. Във вашия живот колко задачи има разрешени? – Само заради едно търпение колко задачи има такива? – Вие сте във втория клас или в третия клас сте, а някои вие сте напуснали училището и след години казвате: Не можах да свърша училището. За да свършиш училището, ти трябва да имаш известна диплома. А пък за да имаш диплом, трябва да издържиш всичките изпити.

Сега всичките вие, съвременните хора, мечтаете за щастливо бъдеще. Някой казва да свърша училище, да взема отлична диплома, да намеря една хубава работа. Също както онзи циганин, който носил млякото и разсъждавал за женитбата на царската дъщеря. Той радостно започнал да скача и гърнето паднало и се строшило. Изляло се млякото. Допуснете, че вие влизате в един университет при професора, но не се учите. Какво ще се ползвате от тяхната доброта? – Университетът не е място за тези, които не се учат, то е място за способните, за тези, които учат. За тези, които не се учат, не трябва да бъдат в университета. Университетът, това е животът. Животът е един университет. Животът не е за инвалида. Ти ще изхвърлиш всяка една мисъл, че си инвалид. Ще изхвърлиш думата „не мога“. Ще изхвърлиш думите „условията са лоши“, „животът е тежък“, „хората са лоши“. Студентът би могъл да каже: Когато трябва да отида в университета, вълн е студено, сняг има, вятър има, може да ми увреди. Днес няма да отида в университета. Но днес не ходиш, утре не ходиш и т.н., може ли да те извинят затова, че имало сняг, че имало вятър? – Думата „не мога“ е една спирачка. Думите „не могат“ имат отношение само когато един човек кара колата нагоре и завърти спирачката. Тогава на място ли е да завърти спирачката? – Щом завърти спирачката, колата по никой начин не може да се мръдне. Тя ще спре. Ти казваш: По-нагоре не мога. Докато спирачката е турена, не можеш, но като слизаш надолу, ти тогава казваш „Мога“. Като се изкачваш казваш „Не мога“.

Невъзможното при едни условия е възможно при други условия. Или да преведа. Отиваш при един хлебар и нямаш нито пет пари. Хлебарят ти казва: Не мога да те приема. Но след половин час ти се връщаш, кесията ти

е пълна, изваждаш златната монета. Хлебарят казва: Мога. Ти ще го омагьосаш. Няма да му кажеш: Можеш ли да ми дадеш. Но ще му покажеш монетата и той ще каже: Да. Той разбира езика. Да допуснем, че минаваш и нямаш нищо в джоба си. Хлебарят казва: Не мога. Тогава пък ще влезеш като работник. Сега общите изводи, които трябва да направите. Някой път имате едно състояние на неразположение. На какво се дължи то? – Неразположението произтича от вашия стомах, от вашата дихателна система или от вашия мозък. Де е причината, като си неразположен в стомаха, не си ял. Ако си неразположен в дихателната система, нямаш чист въздух. В задушна стая си. Тогава излез вън. Или ако си неразположен в мозъка, в нервната си система, там няма чисти енергии. Ако причината е в стомаха, какво трябва да направите? – Ще дадете хляб на стомаха. Ако причината е в белите дробове, ще дадете въздух на тях. Ако причината е в мозъка, какво трябва да дадете? – Как постъпвате вие, когато причината е в

мозъка? – (С положителна мисъл.) _____ Дайте ми една положителна мисъл. Имате едно пясъчно зрънце, турите го в земята, може ли да израсте нещо от него? – Тези числа, в които (не) стават никакви промени, те са мъртви числа. Мъртвите числа не реагират. Пясъчното зрънце не се изменява. То си остава все пясъчно зрънце. Но ако вие турите едно житено зърно в земята, то ще се измени. Значи ако е пясъчно зрънце, не се изменя, ако е житено зърно, се изменя. Един червей може да се превърне в пеперуда. Всяка единица, която може да се раздроби, претърпява една вътрешна промяна. $12 \text{ делено на } 2 = 6$. Имате 2 числа, които се изменят. Числото 6 го наричат число на илюзиите. Но числото 6 всякога означава един завършен процес в органическия свят. Когато две същества се съберат на едно място и извършат една работа, то всякога тази работа се изразява чрез числото 6.

Това, което езикът не може да го направи. Това, което ухото не може да го направи, окото може да го направи. Езикът може да опознае вкуса на предмета. Ухото може да ви покаже, да ви ориентира в някои условия. Това, което слухът не може да го направи, зрението може да го направи. Езикът ви трябва да работи. Всяко нещо, което се доближава до вас, вие трябва да го опитате. Като дойде някой предмет, трябва да проверите дали е захар. Вкусът, езикът, казват: Аз искам да проверя това, че е захар. Слухът и ухото могат ли да се произнесат вярно? – В дадения случай на кого доводите ще бъдат верни? – На вкуса. Захарта в дадения случай не е от областта на зрението, нито от областта на слуха. Като ви кажа за един предмет, че е захар, той може ли да стане захар? – От двамата светии, единият казал на другия: Да внимаваш да мислиш право, защото каквото помислиш, става. Другият си казал: Да му докажа, че не всичко, което

помислиш, става. Единият останал да готви. Той сготвил боб, но не турил сол. Другият като ял боба казал: Няма сол в боба. Онзи отговорил: Помисли, че има. Вие казвате: Ще стане тази работа. Ако не туриш сол в гърнето, не може да се осоли бобът. Това трябва да го знаете. Ако туриш много сол в гърнето, то бобът няма да стане безсолен.

Трябва да имате едно правилно разсъждаване. Вие казвате: Каквото човек мисли и ще стане. Не става. И благодарете, че не става всичко, каквото помислите. Защото ако става всичко, каквото помислите, то щеше да бъде лошо. Щеше да стане следното: Представете си, че има някъде нарисувана една точка и който мине, надраска нещо около точката. На какво ще заприлича всичко това? Ще заприлича на следното: Внук и дядо пътуват и карат едно магаре. Срещат един пътник, който им казва: Слушай, срамota е двама души да водят едно магаре. Единият от вас да се качи на магарето. Детето да се качи, пък ти върви отзад. Като че му заповядваш. Старецът качил детето на магарето и тръгнали. Срещат втори пътник, който им казал: Не бива така. Младото дете трябва да върви по земята, ти, старият трябва да се качиш. Тогава детето слиза, качил се старият. Срещат трети пътник, който им казал: И двамата може да се качите. Качили се и двамата. Срещат четвърти пътник, който им казва: Не бива това нещо. Двама души сте се качили на едно магаре. (Една котка вляла в салона и тя е кандидат за университет.) Питам: Двама души на едно магаре могат ли да яздят. За да яздят двама души магарето, то трябва да е впрегнато в кола. Двама души не могат да се качат на гърба на магарето. Трябва да има каруца. Тогава магарето може да тегли и двамата души. Някои ще ми възразят. Питам тогава: Защо една жена според църквата може ли да се ожени за двама мъже? – И двама мъже могат ли да се венчаят за една жена? – Следователно, на едно магаре един се качва отгоре. Двама души на едно магаре не бива да се качат.

За да има истинско знание, всичките ваши мисли и чувства трябва да знаете как да ги съчетаете. Вие сте влезли в окултната наука, има известно съчетание между мислите, чувствата и постъпките. Всяка една мисъл

123
123
123

трябва да я превърнете в чувство и после в дело. $\frac{123}{123} = 1$ Напишете 1, 2, 3. Това число може да е в мисловния свят, в чувствения свят и в света на постъпките. Тогава то се различава. Числото 18 в дадения случай е едно нещастно число. Аз мога да ви докажа това. 18 е дисхармонично съчетание на едно и осем. Едно дисхармонично съчетание в астралния свят е също 666. 999 е едно от най-хармоничните числа. Общият сбор е 27. Когато започнем една работа, трябва да разбираш закона на доброто. В каквото и да е занятие, ако ти започнеш навреме, ще успееш. Ти може да направиш

едно възражение защо е така. Например в 8 часа се отваря гишето на пощата. Ти може да отидеш преди 8 часа, но ще чакаш. Като се отвори гишето, ти ще бъдеш първият. Но преди да се е отворило гишето не можеш да си вземеш парите. Или ти отиваш в университета преди време. Но той е затворен. После идва разсилният и отваря.

Ти си на мнение, че можеш да мислиш, каквото искаш. Ти не може да мислиш, както искаш. Ти може да мислиш, каквото искаш, то е твоя работа. Но за да влезеш във връзка с природата, ти трябва да разбираш нейното време, което е определено. Ако спазваш нейното време, тогава ще имаш, каквото искаш и ще го получиш. Но ако ти нареждаш както знаеш, тогава нищо няма да получиш. Казва един вътрешен закон, той е следният: Да допуснем, че сте студент: Вие сте вкъщи и не ви се ходи в училище, искате да знаете дали да идете или да не идете. Ако във вас има един непрекъснат импулс да отидете, не отлагайте. Ако има непреодолимо желание да идете, идете. Но ако във вас се зароди борба дали да идете или не, тогаз имате да проучвате въпроса. Но не оставайте вкъщи, и в единия, и в другия случай. В единия случай отидете в университета, а във втория случай идете по друга работа, но не оставайте вкъщи, и в двата случая ще имате печалба.

В числата 1, 2, 3, числото 1 показва: Как можете да бъдете богат, здрав. Числото 2 показва: Как можете да имате добро обществено положение, да бъдете почитан? – А 3 показва, каквото искаш ще стане. Четирите линии показват, че по който път и да минете, пътищата са отворени, нямате спънка. 666 е една банда разбойници, които чакат в гората. 123 едно щастливо число. По-щастливо число от това няма за онзи, който го разбира. А пък онзи, който не го разбира, по-несъщастно от него няма. Ако вашият склад е пълен с въглища и вън има сняг, какво трябва да правите? – Ще турите въглищата в печката ви и стоята ви ще бъде топла. Ако няма вода вкъщи, ще вземете стомната и ще донесете вода. Ако няма дърва, ще вземете брадва и ще насечете дървата.

Този материал, който имате досега, ще го прилагате. Има една вътрешна страна на знанието. Сегашният материал е суров материал, който трябва да обработвате. Ако се обработи, той има свое приложение. Но ако не се обработи и не се приложи, то животът минава напразно.

Отче наш.

Живот, мисъл, воля

11 година

27 лекция на 1 мл.ок.клас

22.IV.1932 година, петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Ж + М + В

Има известни положения, с които разумните същества трябва да бъдат запознати. Ще ви обясня с няколко думи: Всички същества знаят да се хранят. Колкото и да е дребен процесът на яденето, едно същество, видимо или невидимо, или тези микроскопическите същества и те знаят как да се хранят. И те имат едно малко съзнание за процеса на яденето и знаят как да ядат. Разбира се малките същества не ядат както човека. Процесът на яденето е важен процес, от който зависи много. Зависи от храната. Малките същества и те измират. Измират по единствената причина, че не вземат такава храна, каквато е потребна за тях. Те знаят как да ядат. Но по някой път правят погрешки и не знаят как да си избират храната, и тогава измират. Запример, кои са били причините, които са заставили месоядните животни да изменят своя режим на ядене. Първоначално те не са били месоядни. Няма да се спирам върху философската страна на въпроса. Може да има известни научни теории за обяснение на един факт. Наука е, да изясним нещата както са и да обясним онези причини, които са накарали да стане това или онова. Богословците пък искат да намерят дълбоките планове, то е още по-трудно. Ако едни ученик не може да намери онези основни причини, как ще намери богословът онези дълбоки причини. То е още по-трудно. Затова съвременните хора, които се занимават с Божествената наука, наричат деца на каручката. Като ги возят техните слугини те мислят, че това е в реда на нещата. Кой е поводът да возят тези деца с каручката? – За да се вози едно дете с каручка, това показва любовта на майката. Най-първо любовта на майката се извява в това, че тя носи детето на ръце. Но като се уморят ръцете ѝ търси каруца да го кара, за да икономисва енергия. В който дом влезете, вие можете да познаете дали майката обича детето или не. Не всички майки имат еднаква любов. Казват, че любовта на майката е еднаква. Не, това научно не е доказано. Центровете на любовта не са еднакво развити у майките. Някои майки страдат за децата. Боледуват. Ако детето се повреди някак, постоянно ще мисли заради него. А пък някои майки не мислят така.

Кои са причините за яденето? – Без яденето светът можеше ли да се създаде? – Можеше. Как ще имате един опит на Паганини. Казват му: Можеш ли да свириш на три струни. Той казва: – Мога. – Можеш ли да свириш на две струни? – Мога. На една струна можеш ли да свириш? – Мога. Без струни можеш ли? – Мога. Но без струни не се явил. Един мислен концерт дал. Някои казват: Без ядене не може ли? – То е все едно да кажеш на цигуларя без струни може ли да свири. Яденето – това е струната, която се изпълва. 1, 2, 3, 4 струни като изпълнеш, с 4 струни като ядеш, това е последно ядене. С четири струни е при животните. С три струни е при хората. С две струни е при ангелите, а с една струна е при Бога. Но кажат ли без струни – вѣн от Бога си. Никѣде не си тогаз. Да те търсят никѣде не могат да те намерят. Не можеш да бъдеш цигулар. По какво се познава цигуларят. По неговата цигулка. Без нея къде ще го намериш? – Цигуларят де е? – Изявеният цигулар е цигулар. Без цигулка цигуларят не може да се прояви. У всинца ви трябва да има едно желание да си обясните едно желание правилно. Всякога правилното обяснение на нещата внася една нова светлина. Когато човек върви по онзи естествен път, по който животът се развива, ти всякога усещаш едно движение. Каквито движения срещаш в живота си, всичко се преодолява. В тебе има едно любопитство да прескочите тази долина, онази долина. Мислите, че във всяка долина ще намерите нещо интересно. Когато вървиш по един естествен път, ти почваш да мислиш, да отида ли напред или да се върна? – Питаш се: Ако отида, какво ще добия? – Ще се убеждаваш. Най-после след като разсъждаваш се изменя логически съображението. Решаваш или да идеш напред, или да се върнеш. Но в живота е друго. Тук на земята може да се върнеш назад, но в живота връщането е забранено. Веднѣж си излязал от невидимия свят, от безграничното, ти назад не можеш да се върнеш по пътя, по който си дошъл, както гранатата, турена в едно пушкало, не може да се върне назад сама. Онзи войник като тегли гранатата и излиза, не се връща назад. В нея има желание да се върне назад, но като не може да върви напред. После тази линия започва да се свива, образува се наклон и пада на земята. Ако можеше тази граната да се движи вечно, то тя щеше да се върне назад, щеше да влезе пак в пушкалото. До това техниците не са дошли. Това препятствие е земята. Тя може да направи само половин дѣга на окръжността. Всяка граната трябва да се спре. Да направим превод. Никое ваше желание, никоя ваша мисъл, нито ваша постѣпка не може да се върне назад, отдето е дошла. Вашата мисъл няма да направи един кръг. Силите, които мисълта съдържа, ще ударят земята. Движението продължава, но мисълта ви като форма ще се спре някъде. Да обясня това. Представете си, че имате направена хубава баница. Представете си, че тази баница от любов трѣгва от вѣщи да ви търси, щом тя се влюби, върви по всичките правила и онзи, когото обича, тя го намира и знае в каква посока да върви. Както пчелата намира цветя,

така и влюбената баница намира онзи, когото обича. Пристига при него и се спира. Оттам насетне, тази баница нито крачка напред не може да направи. Като се спре тази баница, предава своята енергия и онези я сграбчват, и я турят навътре. Вие много пъти сте яли влюбени баници. Човек, който не е ял в живота си влюбена баница, не може да живее. Сега може би ще кажете дали това е алегория – не може да ядеш една храна, в която няма живот и няма съзнание. Невъзможно е. Невъзможно е да ядеш храна, която не те обича. Само това, което те обича и мисли за тебе, може да го изядеш.

Някой може да направи опит. В храната е скрит животът. От тази храна излиза живот. Вие след като сте изгубили присъствието на духа и мислите, че не струва да се живее. Вие казвате: Не ми се иска да живея. Но като дойде баницата, вие казвате: Живее се. Преди това са ви държали проповед, че има Господ. Насърдчавали са ви. Но вас все не ви се живее. Кое то баница може да направи, никакъв проповедник, писател, поет, философ не може да направи. Баницата е по-силна от който и да е философ. Защото философът, поетът работят отвън, декламираат. А пък баницата е готова да се жертвува и в тебе, и с тебе да направи, каквото трябва. А пък поетът казва: Каквото можеш да четеш от моето, това е. Аз вземам баницата като символ, онази баница, от която всичките баничари са се научили как да правят баница. Има в природата една баница, която е образец на всички баници, които сте яли. Това, което храната може да направи, друг не може да направи.

Сега да се върнем към предмета. Имате началото на живота – Ж. Животът, това е началото. Мисълта, това е средата – М, а пък Волята, това е крайт – В. Що е животът? – Това е началото на нещата. Там, дето се пробужда съзнанието. Що е мисълта? – Това е средата, през която тези енергии се предават. Живот, мисъл и воля, това са все положителни енергии. Всичките тези енергии от гледището на физическия свят се отблъскват. Когато две същества се отблъскват, как ще го обясните? – Вие ще кажете, че няма хармония между тях. Положителните енергии в света това са ... енергии. Те искат да дадат нещо от себе си. Силите на живота, мисълта и волята са положителни. Те искат нещо. – Х. Сега трябва да изучавате законите на битието. Еволюцията на света започва с хиперболата, това е Божественият свят. Ако искате да разрешите една задача с кръгове, не ще разрешите въпроса. Нито с точки се разрешават. Може един човек да е затворен кръг. Егоизмът на човека е затворен кръг. Едно колело го въртиш. След като го обърнеш хиляди пъти това колело, какво ще научиш, ако го въртиш около неговата ос. Когато едно колело се върти около неговата ос, вие имате едно движение. Частиците на материята се движат около своя център, но и около себе си. Кръгът, това е едно движение около себе си. Но

после този кръг на движение е около един център. Тогава имаме поляризирането на полюсите. В този кръг, който се движи около себе си, в него има движение и около един център. Най-после тези два центъра и те имат движение в друга посока. Така че имате затворени кръгове, които се движат един около друг. Най-първо се движат около себе си, после се движат около други кръгове. Всички те се движат около една посока, която учените хора не знаят. Можем да кажем, че се движат във вечността, някъде в пространството. Цялата наша вселена от сто милиона слънца целокупно се движи и след много време няма да бъде на това място, дето сме сега. А пък някоя друга вселена ще бъде на това място, дето сме сега. Това са сега отвлечени работи. То е само едно схващане. То е само едно предположение. Това пише във всички окултни науки. Учените хора предполагат това. Всеки един може да определи, ако той се занимава докъде неговата мисъл, чувство и постъпки могат да отидат. Не всеки може да определи, но само тези специалисти, които се занимават. Вземете тези, които изучават човешкото лице. Те ще разгадаят от това лице какво може да стане. Като види той някоя черта казва, че този човек ще стане виртуоз. Каквото е казал, става. Той казва, но неговото казване не прави хората музиканти. Той казва, че в този човек има такива способности и така ще се развие. Всеки един от вас трябва да бъде до известна степен гадател. Един ученик, ако беше учен, сутринта като хване палеца, ще може да знае като го дигне професорът, дали да си каже урока или професорът ще го скъса. После като отиде да държи изпит, ще може да знае дали ще го скъсат или ще може да издържи изпита си. Отива ученикът и казва: Тази сутрин ще имам 6. Той знае положително. Палецът е най-разумното в човека. В този палец се крие една велика наука на човека. Основното чукачче на палеца, то е животинската наука на птиците, животните и растенията. Средното чукачче е обикновената наука на човека. А пък горното чукачче на палеца е висшата наука на човека. Сега (ние) правим един извод. Ако горната става е къса, това показва, че този човек е малко извървял и затова не вижда нещата на Божествения свят. Божественият свят е по-далеч от него. Тук имаме известни математически пропорции и известни геометрични съотношения. Онзи, който изучава чертите на лицето без тези мерки, никога не може да има положителни резултати. Могат да имат резултати, но ще предполагат. Има известни математически съотношения, които те трябва да знаят.

Сега вие като се движите, движете се едновременно в три посоки. Всяка една посока на движението е изразена. Тези трите станции показват движението на посоките. Какво сте извървели, какво сте свършили. Това е съзнателният живот. Третото чукачче на всичките други четири пръста показват Божествения свят. В дланната област се показва какво са извършили животните. А разстоянието от дланта до рамената показва

какво са извършили растенията. Цялата ръка от рамото до дланта е направена от растенията. Дланта е направена от животните, пръстите са направени от човека. Най-външната част на пръстите е направена от Бога. Средната част е направена от ангелите, основната част на пръстите е направена от човека, от разумния, от космическия човек, той е работил, но работата още не е довършена. Някой казва да се развие човек умствено. Непременно неговата мисъл трябва да се въплоти в неговото тяло и животът трябва да се въплоти в неговото тяло и волята трябва да се въплоти в неговото тяло. Тялото трябва да бъде израз на тези три велики сили, които действуват във вас. Но това, което действа във вас, вие трябва да му станете господар. Смъртта не е нищо друго, освен събличането кожата на змията. Човек минава през змийското положение сега. И всяка змия, след като се съблече, става микроскопически по-добра. После иде второто събличане, трето събличане и т.н. 10 милиона кожи като хвърли змията, тя може да направи едно добро. Като хване една жаба, като мисли, мисли, ще каже: Хайде да я пусна. Вече има силата да направи едно добро на жабата. Когато на мене ми кажат, че еди-кой си човек е направил добро, аз казвам: Всеки един човек, след като съблякъл 10 милиона кожи, той може да направи едно добро. Затова считам, че хората не могат да бъдат добри, понеже не са съблекли всичките кожи. Имат много кожи да се събличат, затова не могат да бъдат добри. Да превода, да дам малко пояснение. Предположете, че един човек има да дава грамадна сума дългове. Той е получил едно наследство от 500 000 лева, отивате при него и му казвате: Дайте ми пари назаем. Той казва: Знаете ли колко дългове имам да давам? Те му казват: Богат си. Той казва: Не съм богат, имам да плащам много. Само като изплатя дълговете си, каквото остане, ако ми остане малко и като се върна мога да дам, колкото остане. Ако останат 1, 2 лева или няколко стотинки мога да ги дам. Няма какво да се сърдите на човека. 500 хиляди лева има, но има и да дава. Змията защо не може да прости на някоя жаба, защото има да дава. Господарят ѝ казал на змията, която жаба хванеш, ще я глътнеш. За всяка жаба изядена по хиляда лева. И змията казва: Кой ще я пусне, хиляда лева е това. За глътната жаба хиляда лева плащат. После втора жаба, трета жаба, четвърта и т.н., и вие глътате жабите. При сегашното положение, в което се намирате, ако ви дадат 1 000 лева за жаба, вие я изядате. Не всички, но някой от вас предполагам, допускам, научно мога да го докажа. Ако ви дадат 1 000 лева за изядена жаба, не я ли изядате? – Даже и вегетарианец да е, пак може. Ще заприличате на онзи българин, който отишъл да се изповядва при един свещеник. Свещеникът му казал: Свинска мас няма да ядеш, дървено масло ще употребяваш. Онзи българин имал свредел, пробил дупка в дървото, прекарал свинската мас през дупката на дървото. И този българин казал на свещеника: От най-хубавото дървено масло ям. Това са приказки. Приказки, които са верни по отношение на нас, на нашия менталитет, на

нашето умствено схващане. Ние си правим известни уговорки. Направим една свинска постъпка и прекарал някоя своя постъпка през дървото, и казваш, че е станала на дървено масло. Всички хора все дупки пробиват и правят дървено масло. Като премине свинската мас през дупката на дървото, става дървено масло. Дали става е въпрос, но той мисли, че става.

Вие ще ми кажете: Не е ли хубаво човек да има малко парици? Но парите, това е много малък център. Временен център. Имат планети, имат спътници. Парите това са един от малките спътници. И без него може. На земята без месечина може. Тя упражнява известно влияние, но може без нея. Но без слънцето не може. Без пари може, с пари разбира се е по-хубаво, но някой път и без пари е хубаво. Вие ще кажете, ако имам пари, ще си хвана такси, файтон. Ето как аз разсъждавам за таксито, за файтоните. Наблюдавал съм навсякъде и в градините, в Америка. Тук слугините ще турят децата в количката, в едно файтонче и слугинята тика каруцата. Този аристократ се вози. Слугинята го тика. Когато конете ви возят с файтон, не сте ли едно голямо дете. Конете знаят от вас повече. Вие нямате опитността на конете. Тези деца от невидимия свят ги залъгват, за да не крискат много. Дават им таксита, файтони. За малките деца има каручки. Но когато това дете стане възрастно, на 25 години момък, че да турят този момък в каручката и слугинята да го тика или в една количка да го вози, какво ще кажете вие на това? – За детето ви е приятно, че като го видите да се вози, прилича му тази количка. Но ако видите възрастния в това положение, какво ще кажете. Ако видите един светия да се вози на едно такси или файтон, какво ще кажете? – Или да го турим още по-ясно, да дойде един ангел и да се качи на едно такси, с крилата си. Смешно е ангелите да се возят на такси. Така смешно е и за разумните хора да се возят на файтон. Аз принципно застъпвам. Турям едно такси, един файтон, като изключение някога, но не го турете като потреба за тебе, понеже ще ти атрофират краката. Като станеш сутринта ти тури мисълта, че ще ходиш. Ако се возиш на колата, конете ще станат по-добри, но ти ще губиш. Ако бащата има пари, ако е богат, детето ще пътува с такси. А бедното дете, не.

Да превода още по-ясно. Вие искате да прекарате един живот без мъчнотии. Само това е невъзможно. Мъчнотиите, това са препятствия, при които се развиват енергиите в света. Ако светлината нямаше препятствия на пътя си. Ако тъмнината не съществуваше, светлината не можеше да се прояви. Само като се тури едно препятствие на пътя на светлината, тя се проявява. Мисълта като срещне едно препятствие, чувствата като срещнат едно препятствие се проявяват и волята като срещне препятствие се проявява. Като знаеш откъде е препятствието, ти си умен човек. И тогава ще имаш задачи. Всичките мъчнотии в живота са неразрешени задачи. На

кои трябва да се дават задачи. Трябва да имате съвсем друго схващане. Вашето днешно съзнание ни най-малко не влиза в страданието на животните, на растенията, даже на вашите близки. Всеки съзнава само своите страдания. Съберете страданията на всички. Ако има в света някой, който най-много да е страдал, това е Бог. Казваме тогава: Докога ще страдаме. Дотогава, докато станем като Бога. Докога човек ще страда? – Всеки, който не може да търпи – страда. А пък всеки, който не търпи, страда. Търпението е един трансформатор. Той превръща неразположението в една сила. Тези препятствия чрез закона на търпението са една площ, която спира тези вълни и ги превръща. Най-първо трябва да се справите с вашия живот. Всеки един трябва да се справи и да развие каквото и да е изкуство, което има в себе си. Той трябва да се учи от другите хора, но никога да не желае да има тия постижения, които имат другите хора в света. Никога двама души не могат да имат същите постижения. Всеки човек може да има едно свое постижение в света. Дървото, което расте, има желание да расте. Всичките дървета нямат еднакви постижения. Това важи и за хората. Хорското разнообразие е още по-голямо. Един ученик е нещастен, защото единият иска да има 6, като другия. То е едно разнообразие. Единият е получил 6 и другият може да е получил 6. Но разбирането на двамата студенти е различно. Външната бележка е еднаква, но разбирането на единия и другия се различава съвсем. Вътрешните им разбирания се различават. И двама професори, които преподават едни и същи лекции по един и същ предмет, и двамата преподават по един и същи начин, но разбиранията на двамата професори се съвсем различават по известни работи. Всеки един човек дотолкоз може да бъде доволен от себе си, когато не прилича на хората. Да не приличаш на хората, то е идеал. Не да приличаш на хората. Може да имаш същите стремежи, енергии, но всеки един трябва да има нещо специфично, което той да постигне. Вие искате да се нравите на вашия професор, да сте прилежни, то е второстепенно. Най-първо вие трябва да се интересувате от науката, която той преподава. Тази наука, той я взел от природата. От природата трябва да се интересувате. После трябва да се интересувате от това нещо, от което природата е взела това знание, после трябва да се интересувате от проповедниците, един професор, един проповедник. По отношение на нас природата е една област, която съдържа всичките възможности за човешкото развитие. Тези новите схващания са протребни, за да си създадете един нов мироглед. Със сегашния мироглед, който имате, често ще си строшавате каруците, понеже пътят е каменист. Мнозина хора виждам тръгнали с кола, с по четири колелета, но най-после останали с по две колелета. А после ги виждам, че са и без колела, само на коня се е качил, най-после виждам и конят не е останал, върви пеш. С каруцата по гладкия път, с коня по планинския стръмен път. А по стръмните върхове сам ще вървиш. В живота има високи върхове, които

трябва да изкачите сами без коне и без раници. Ще хвърлиш някъде раницата и ще се възкачваш. А пък ако попиташ, защо Господ не е направил света така, че някоя слугиня да те вози с каручка. Сега вие страдате, понеже, слугините са започнали да обръщат каруцата. Превърната е каруцата и ти отскочиш, ти започнеш да кряскаш, пък тя само прави малко джумбуш. Ще запее после, пак ще го тури в каруцата и ще каже на майката: Стана малко нещастие. Една хата днес стана, утре хата и толкоз се наплашиш, че вече не искаш да влизаш в каруцата. Като дойде майката тя иска да го тури в каруцата. Той казва: Не. Сега вие сте дошли до това положение. Ако сами не се възпитае, слугинята ще те възпита да не влизате в каруцата. Хората са дошли до положение, че като запалят свещта, децата искат да бутнат свещта. Но като бутнат свещта се опарват. Той казва: Нека да опитам, имам свобода. Като бутне 4, 5 пъти и се опари и после майка му като му каже, детето казва: Ще слушам вече. Сега ние вече сме дошли да разбираме Божествения език. Страданието казва: Не върви там, дето не трябва. Като бутнеш един, два, няколко пъти, най-после ще престанеш.

Всичките тези положителни сили – *Ж М В*, имат отношение с *Х*. Човек е един *Х*. Животът, човешката мисъл и човешката воля трябва да минат през човека и да оставят онези заложи, онези Божествени благословения, които те носят със себе си. Човек трябва да живее, да мисли и да действа. Тези трите сили са изваяли части от човешкото лице. Волята е създала челото, горната част на ръката. Мисълта е създала носа. Средната част на пръстите на ръката. Животът е създал долната част на лицето, затова човек трябва да яде. Въздухът влиза през носа, то е храна за мисълта. Светлината е храна за човешката воля. Затова човек, който не разбира светлината, той е слаб човек. Волята се усилва от светлината. Интелектът от въздуха. А животът се усилва от храната. Това е една философия. Трябва сега приложение. За да имате воля, вие трябва да разбирате и да възприемате светлината. Трябва да знаете как да дишате. Плавно ще приемаш въздуха. И плавно ще излиза въздухът навън, а не бързо. Въздухът, който влиза през лявата ноздра, трябва да излиза през дясната. И въздухът, който влиза през дясната ноздра, трябва да излиза през лявата. Трябва да се образува едно пресичане. И двете очи различно възприемат светлината. Някой път през едното око може да възприемете повече светлина. А пък през другото може да изпращате повече светлина. И следствие на това, ако хората не знаят закона, ще стават разногледни. С едното око гледате някой път предмета по-близо, а с другото по-далече. Телескопът приближава нещата при вас. А пък ако направите телескопа обратно, тогава предметите се отдалечават. Трябва да разбирате какво отношение съществува между една права мисъл и очите. Една права мисъл зависи как гледате на нещата. Ако човек възприема вярно светлината, той

ще има верни мисли. Всичките невярности се дължат на неправилното възприемане на светлината. Това трябва да бъде един разумен процес. Както ние разумно трябва да се храним, както трябва да дъвчем храната си и трябва да се стремим да възприемем силите на живота, така също и светлината е кондензирана храна за човешкия дух. Ако тази храна вие не я дъвчете, тогава вашето умствено тяло ще бъде хилаво. Както храната на физическото поле, ако не я дъвчете, физическото тяло става хилаво. Това се отнася и за светлината. Въздухът е за ума. Светлината е за Божественото в човека. Така човек се храни с твърда храна, течна, с въздухообразна. А пък светлината е храна за Божественото в човека. Ще се храниш през устата, през носа, през очите.

Отче наш.

ПЪТЯТ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ

11 година

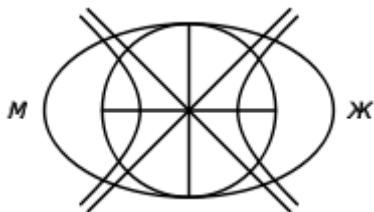
28 лекция на 1 мл.ок.клас

29.IV.1932 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Само Божията Любов носи пълния живот.

Ако прекарате две прави линии през един център, какво ще получите? – Може да ги прекарате да бъдат перпендикулярни. Ако разделите два прави ъгъла на две, какво ще получите? – Как ще го намерите без да измервате.



Как бихте определили един физически резултат? – Каква е разликата между една причина и едно следствие. От физическо гледище каква е разликата? – Да допуснем, че вие имате една запалена свещ, изгаря свещта. Какво е последствието? Изгуби се свещта. Учените хора ще запалят тази свещ под някой голям калпак, след туй ще докажат, че веществото, от което е направена свещта, не се губи, ще дигне големия

калпак и ще каже, че свещта е там и свещта е изменила своята форма. За изменение формата на свещта коя е причината. Огънят, той е причината. Но огънят е последствие. Огънят е последствие, но следствие на една причина. Вие взимате следствието за една причина и казвате: Огънят превърна свещта на газ. Доказвате, че тази материя, от която свещта е направена, се е променила. Но питам: Свещта има ли същите качества както преди. На какво се е превърнала свещта. (Видни пари, газове и малко пепел). Тогава каква е разликата между една причина и едно следствие. Много пъти вие мислите, че нещата са ясни.

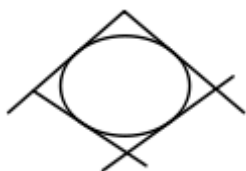
Ако ви питам каква е разликата между хиперболата, окръжността и елипсата? – Физически в университета доказват: Има ред теории, надълго и нашироко. То е физическата страна. Но каква е разликата. И какви са причините. Тези разумните хора, които са образували хиперболата, и тези, които са образували елипсата, каква идея са имали? – Какво искат да докажат на студентите в университета, с какво искат да ги запознаят? Каква е тогава разликата между окръжността и елипсата, от физическо гледище. (Елипсата има два центъра, кръгът – един.) Вие разсъждавате по втория начин. Че елипсата има два центъра. То е вярно. Вярно е, че огънят превърна свещта на газ, но всъщност огъня го нямаше. Откъде огъня запример? – Туй същество, което дойде и запали свещта, то тогава ли образува огъня? – Но да допуснем, че туй същество иде и носи една кутия кибрит, извади една клечка и запали свещта? – Откъде дойде огънят? – Вие казвате: Какво стана с кибритената клечка? – Тя като дойде какво ще стане? – Запалва се свещта и гори. Ученият човек, като учен, той ще види за колко време тази свещ ще изгори. Той ще вземе в съображение, ще измери дебелината на свещта, ще измери дебелината на фитила и след туй ще извади часовника. Като знае височината и дебелината на тази свещ ще каже, че в половин час изгаря половин сантиметър. Тя е 10 см. 15, 20, 25 см. Най-голямата свещ, тези венчалните свещи, те са необикновени свещи, от спармацет, около 25 см, 30 см. Тогава той изчислява, че тази свещ като изгори след 10 часа, цялата свещ ще изгори. Запитайте учения човек къде отиде свещта. Той казва, че нищо не се губи в природата. Казвам: Как не се губи, свещта изчезва, вие не разбирате философията. Той направи опит с теглилка, доказва, че материята е там, но тя се е изменила. За да се образува светлината, тази свещ изгаря. Трябва да стане една промяна. Ученият човек вас ви доказва, че тежестта на материята, че материята не се е изгубила, но има нещо, което се е изгубило. Светлината, която излезе, къде отиде? – Той казва, че толкоз тежи. Не тежи толкоз, тежи по-малко, отколкото свещта по-рано. Може ли сега да определим, като изгори една свещ от грама, каква част се губи? – Светлината, която е излязла от една свещ, колко ще тежи? – Да допуснем, че имате едно шише с розово масло. Розовото масло постоянно се изпарява. Тези пари излитат и какво ще стане

с шишето? – Олеква шишето. Но да допуснем, че вие туряте малкото шише в един голям калпак и се измерва онова, което се доказва. Във вас кое ви дава идеята за някакво ухание? – Какво представя то от себе си? – Дребни частици излизат от розовото масло. Представете си, че такива дребни частици излизат и те като светлината не може да се теглят. Иде учен човек и търси розовото масло в малкото шише. Но маслото не е в шишето, но в големия калпак е. Ако е в големия калпак, вие не можете да го видите. В малкото шише вие можете да го видите, но в големия калпак не е като течност, превърнало се е. Допуснете, че на този големия калпак има една цев и ученият казва, тук е розовото масло, вътре е. Като поставите носа, усещате, че има ухание, мирише. Значи превърнало се е на газ. Но работите в света нямат само физическо обяснение, причина и последствие. Причината съзнава, че положението на известен предмет се е променило. Самото следствие не познава това. Ами ако в природата е обратното, тогава как ще обясните този въпрос от физическо гледище? – Причината съзнава, че състоянието се изменя. Тялото се е променило. Самото тяло не съзнава. Ако вие разцепите едно дърво, ще знае ли дървото, че се е разцепило? – Или ако направите една ръчка на някое сечиво, на брадвата или на някой трион. Разцепите между две дървета, вие знаете, станало известно съчетание, има известно съчетание, но желязото не знае. Да ви приведа друг един пример. Представете си, че се ражда едно дете, което не знае как се е родило. Бащата и майката са причината, но детето не знае, след време детето може да знае причината. Как ще обясните със съвременната наука вие туй? – То е както в геометрията, имате налице една аксиома. Вие аксиомически приемате, в неговото подсъзнание, то е аксиома. Но ако няма подсъзнание? Един материалист какво ще ви каже? – Един материалист приема, че човек няма никаква душа. Но същевременно приема, че временно се явява едно съзнание в него. После туй съзнание изчезва. Материалистът разсъждава днес за днес без да мисли. Има разсъждения без мисъл. Знаете ли какво наричам без да мислиш? – Може да направиш, както жените правят. Синжирчета с колелца. Ако питаш защо, не знае как го прави. Туря един кръг в друг, свързва, но не знае защо направила кръга. Може да направи цяло едно въже, с което да обеси човека. Казва: Туй въже го правя за проба. Онзи, който прави въжето, може да предскаже за какво ще употребят хората неговото въже.

Да ви приведа друг пример: Вие пишете писмо на един ваш приятел, защото имате нужда, студент сте, намира се в трудно положение, пари ви трябват. Пишете на вашия приятел Д.Н. едно писмо, започвате любезни приятелю и след като му пишете, казвате, че имате голяма нужда, ако може да ви послужи с пари. Вие сте уверени, че той ще ви даде пари. Искате му 1 000 лева. Кое е онова, което ви уверява, че той ще ви даде 1 000 лева? Но представете си, че вашият приятел ви отговаря по-любезно и казва: Нямам

1 000 лева, но имам 500 лева, наполовина вашите работи се уреждат. Коя е причината, че вие не можахте да предвидите, че той не може да прати 1 000 лева. Вие мислите, че той ще прати 1 000 лева, но той ви прати 500. След като писахте, вие имахте научни данни по хиперболичен и елиптичен начин. Разрешихте въпроса, но сметката не излезе права. Наместо 1 000 лева 500 ви прати. Но все таки, то е наука да спечелиш 500 лева при едно трудно положение.

Но да са върнем към формите. Кое е причината? – Как се е образувала хиперболатата? – Нали има свои причини? – Ние твърдим, че има хипербола. Тя съществува в природата. Но то е вече философски даденото на Михалчев. Тия плоскости се секат. Тези две хиперболи се движат в две противоположни посоки. Това са осите или диаметърът на кръга или това са двата диаметъра на елипсата. Вие казвате, че в елипсата единият диаметър е по-дълъг, а другият – по-къс. Вие казвате, че тия хиперболи като се движат, тия двете противоположни движения някъде във вечността ще се пресекат.



Приблизително ще направя едно такова движение, тогава като се пресекат какви фигури ще образуват? – Елиптична фигура, понеже има два центъра. Те тръгнаха в противоположни направления. Кой са онези причини, които ги заставиха да се пресекат. Как ще се пресекат, като се движат в две противоположни посоки? – Значи не се движат в една плоскост. Ако се движат в плоскостта, никога няма да се пресекат. Ако се пресичат, значи не се движат в една равнина. Туй движение е *М*. Представете си, че от този център излизат тия двете движения, в една или в друга посока. В живота да кажем двама приятели или брат и сестра, и единият отива в Африка, другият в Америка. 5, 10 години работят и пак се връщат в дома си. Събират се. Те се връщат по един кръг, ако са братя. Но представете си, че имате един мъж, който излиза и казва: Аз съм мъж. Заминава някъде на печалба, другото е една мома, която излиза от един дом и казва: Аз съм жена, трябва да раста, тя отива в противоположно направление. До известно време те растат и после тия двамата души се срещат един ден и образуват запознанство. Те излизат от две противоположни фамилии, с различни качества и след туй между тях се зароди известно сродство. Същото това нещо го има в елементите. Съединява се кислород с водород. Кой са причините, които заставят кислорода да се съедини с водорода? (Афинитет имат.) То е даденото. При това един кислород се съединява с две единици водород. $O1H2$. Защо кислородът е с една единица, а водородът с две? (Според валенциите.)

Това, което никой не е видял, че е едно. Вероятно може да е, но ти видя ли го, не го видях, но предполагам. Учените хора не са видели, но предполагат, то е вероятност. Ние няма да спорим, че то е вярно. Защо едно с две се съединява. В дадения случай кой е по-силен? (Кислородът.) Ако водородът е по-силен? – Сега възражението не е едно доказателство. То е въпрос. В дадения случай тъй както са нещата, вие имате в окръжността един физически резултат. Всичките небесни тела са валчести. Всичките органически същества са елиптични, от валчести се превръщат на елипса, а всички духовни същества са хиперболични. Ти едно духовно същество ще видиш хипербола, няма да видиш цялото същество, но ще видиш само гърба, то е пътят на туй същество. Ние изчисляваме неговия път. Казвам: Хиперболата е път на едно съзнание. Елипсата е път на друго съзнание. И кръгът е път на трето съзнание. Следователно, ние различаваме полето, през което минават силовите линии, които действуват в известно поле. Но туй същество, което функционира, ние искаме да намерим неговия път. Един ден на туй същество ще се измени неговият път.

Та казвам, трябва да разбираме трите основни закона. Щом вие се движите в един кръг, вие трябва да разбирате физическия свят с неговите основни закони. Щом се движите в една елипса, вие трябва да разбирате законите на елипсата. Законите на елипсата не са както на кръга. И движението на ония сили, които се движат по хиперболичен път, то е духовният свят. Човек, който не е запознат със законите на хиперболата, не знае какъв е духовният свят. Запример да вярваш, че след като умреш, ще живееш, то е хипербола или да вярваш, че от невежа учен човек ще станеш, то е хипербола. Или да вярваш от грешник светия ще станеш, то е хипербола. Ученият човек ще докаже, че с ред формули, че тия хиперболи някъде във вечността ще претърпят такова видоизменение, ще докаже, че не се движат по една плоскост и движенията на тия хиперболи ще се пресекат. Невъзможното в едно отношение е възможно в друго. Сега законът, който изваждам: Някой път вие казвате, това нещо е невъзможно. Невъзможно е при дадени условия, но е възможно при други условия. Невъзможно е един човек, когото мразиш, да ти даде пари. Може когато го мразиш да ти даде пари, ще идеш с парабел и ще кажеш, ще те убия. Той ще извади, ще ти даде, но ако е на свобода, никога не можеш до го заставиш чрез омраза да ти даде пари. Ако го обичаш, ще ти даде пари, ако го мразиш, не дава. Сега какъв е законът на Любовта? – Законът на Любовта е закон, чрез който се постигат всичките желания на едно разумно същество. Имаме хиляди желания в света. Любовта е един правилен път, по който всичко се постига. Защо трябва да обичаме? – За да постигнеш онова, което ти желаеш. Сега ясна ли е мисълта? – Научно не е доказано, то е твърдение, то е дадено. Значи ако ти мразиш, чрез омразата ти спъваш своя прогрес.

Правиш един опит, втори, трети, четвърти, пети и ред противоречия се внасят в твоите чувства. Противоречия в ума ти, противоречия в постъпките ти. Ти казваш: Какво трябва да правя? – Казвам, замени омразата с любов и работите ще се уредят. Или сега турям друго едно изяснение. При глупостта не ти вървят работите, тогава омразата и глупостта заедно вървят. Казваш, какво трябва да правя? – Стани умен и разумен човек и веднага работите ще тръгнат. Сега под думата любов разбирам, че любовта си има свои качества. Кое е първото качество на Любовта? (Свободата.) Свободата вече е външно условие. Най-първо Любовта изисква разумност. Онзи, който люби, той е разумен, внимателен към онова същество, което обича и в нищо няма да го увреди. Като е внимателен той не иска да го ограничи. Питам тогава: Майката, която хване детето, завие го в пелените и тя го обича. Защо го увива, има ли свобода? – Ти имаш един свой приятел, пишеш му едно любовно писмо, увиваш писмото, туриш го в плик, запечатваш плика. Де е свободата тука? – Тогава като дойде твоят приятел, ти употребяваш закона на кръга. Затваряш. Имаш един завършен резултат. Затвориш един кръг, прашаш го на един писател. Той е учен човек. (Чертежа.) Казва: Да отворя ли писмото или не. Най-после го разтваряш. Какво е начертал там? – Една елипса. Ти изваждаш писмото, разгъваш го, четеш нещо, хипербола има. Ти искаш 1 000 лева, но на тази хипербола идват 500 лева. Има нещо криво в изчислението. Той казва така: 500 лева ти пращам, Великден иде, иди и купи 500 яйца, вапцай ги, продай ги по 2 лева и ще имаш 1 000 лева. Ти вземаш 500 яйца по 1 лев, 500 лева, вапцаш ги и ги продаваш по 2 лева, ти ще намериш 1 000 лева. Ти казваш нищо не се постига. Той е длъжен само 500 лева да ти даде. То е половината от хиперболата, в едно направление и ти в другото направление, още 500 лева ще вземеш. Ти никога не можеш да вземеш 1 000 лева от своя приятел, ако той ти прати 1 000 лева, тебе 1 000 лева не ти трябва, трябва ти 2 000 лева. Ако ти прати 2 000 лева, тебе 4 000 лева ти трябва. Ще вапцаш яйцата. Колко лева ще употребиш, за да вапсаш яйцата – 2, 3 лева. Сегашните хора се намират в едно особено положение. Всички научно доказват. Но ученият човек като се намери в едно противоречие, забрави кръга, елипсата. Той не е вапцал яйцата. Казва: Трябват ми 1 000 лева. Не му иде на ум, че Великден иде и може да вапца яйца. Казва: Кой ще ходи да ги продава, срам го е. Ами как не те е срам да искаш пари, а те е срам да продадеш яйцата?

Вие сега слушате една лекция, каква е целта? – Целта ви е, вие сте гладни, идвате в гостилницата, искате да ядете. Вие сте заставени и казвате: Дано по-малко да вземе. Седнете на масата, гостилничарят даде яденето. Гостилничарят може да иска пари от вас, а може да има една книга, че накрая на месеца да плащате. Добре. Има и друго положение. Вие сте отруден, измъчен, нямате знание. Намерите някое училище и вие влезете в

училището и слушате лекция. Пак имате положението, както онзи в гостилницата да вземете нещо. Третото положение е, измъчен сте в света, спрете се някъде, коленичите да се молите. В първото положение имате гостилничаря със своите тенджери, с паници, с хляба. Явява се там и той на гостилничаря казва: Можеш ли да ми послужиш, влезе в училището, там е учителят или професорът, който говори. Влезе в църквата, там свещеникът чете своите молитви. И ти като влезеш тебе ти е трудно нещо на сърдцето, то туй, което свещеникът чете, мислиш, че ще ти помогне. Питам: Защо влезе в църквата? – Ти седиш половин час там и казваш: Олекна ми. Питам сега, кое стана причината, за да ти олекне. Казвам: Църквата. Ако зданието го нямаше, щеше ли да ти олекне, после, ако не беше свещеникът, не щеше да ти олекне. То е $\frac{2}{3}$ от истината, $\frac{1}{3}$ остава. То е толкоз вярно, както когато теглите материята и казвате, че тя си остава същата. Но все таки къде отиде светлината? – В дадения случай кое е важно, когато една свещ гори? – Да докажем колко тежи, че не се е изгубила свещта или да почувстваш нещо. Че светлината е отишла. Ако светлината е отишла, питам туй доказателство колко струва. Ти можеш да докажеш, че тази свещ не се е изгубила, но тази свещ има предназначение да свети някъде. Вие четете някой поет, някое стихотворение и за някой куплет казвате: Отличен, много хубаво. Доказвате, че римите са на място, думите са на място. Питам: Този поет, като написал своята поезия, какво е имал предвид „О, майко мила, защо си ме родила?“. Сега, кои са важните думи в тази поезия. Майко и родила. Какво иска да каже поетът? – (Тежко му е.) Защо му е тежко? – Или в гостилницата хляб не дават, или в училището не го приемат, или като се моли в църквата, нищо не получава. Като излезе на отворено казва: О, майко мила, защо си ме родила? – Аз разрешавам тъй въпроса: О, майко мила – 500 яйца ще вапцаш и ще ги продадеш и ще се уреди въпросът. След като си бил в гостилницата и не ти дал гостилничарят да ядеш, след като си бил в училището и нищо не си научил, след като си бил в църквата и нищо не си получил, остава ти само едно, да боядисаш яйцата и да ги продадеш. О, майко мила – майката ще каже: Вапцай ги! – Всяко ваше противоречие, всяка ваша противоречива мисъл, която се намира в ума ви, вапцайте ги в червено. Не със синьо или зелено. Червената боя разрешава всичките трудни работи. Всичките трудни работи в света се разрешават с червеното. Онзи, който се е отчаял, той иска да се самоубие, да изкара кръвта да види червено. Когато някой иска да се самоубие, нека да вземе едно ножче и да пусне малко кръв, тогава ще му мине желанието да се убива. Когато някой иска да се самоубие, казва: Тази задача лесно ще се разреши. Цапни ръката си и като капнат 20, 30 капки, ще разбереш какъв е законът. Имате едно обезсърдчение, решавате, решавате, не може да решите една задача. Ще туриш червеният цвят. Преведете сега какво означава червения цвят? Намирате се при една чешма, вие сте възпитан човек. Минава един човек с

една чаша, вие казвате: Моля господине, дайте ми чашата. Той казва: Не давам чашата. Минава втори, трети и всеки не дава чашата. Аз идвам без чаша, навеждам се на чешмата, турям си ръката и пия. Вие казвате: Дай ми чашата. Аз казвам: И ти имаш чаша като мене. Ти чакаш изкуствена чаша: Тури ръката на чешмата. Съзнай, че онова, което искаш да разрешиш, ти имаш възможност да разрешиш. Ти се заблуждаваш, че не можеш да разрешиш: Ти имаш чаша. Този човек ти казва, че и той като тебе разрешава. Той разрешил задачата на чешмата. Ти казваш, че пил така, казва: Едно време аз пиех с такава чаша. Аз нося една чаша, която всякога мога да имам на разположение. Туй, което искаш от хората, то не е реално, то е временно. Може да дойде, може и не. Законът така работи. Само Любовта, която може да даде твоето сърдце, тази Любов е реална. Само Любовта, която може да излезе от сърдцето е реална. Само онази мисъл е реална, която излиза из ума, отвътре навън. Всички други мисли, които идат отвън, тяхната реалност е относителна. Всяко добро, което не се проектира от твоето сърдце, а иде от друго, то е относително. Не че не е вярно, но има съвсем друго отношение. Вие по някой път вземете два резултата. Вие искате другите хора да бъдат добри, те да бъдат началото, алфа да бъдат, а вие да бъдете омега. Всичките хора в света не могат да бъдат начало. Никой човек не може да бъде начало на нещата, нито край на нещата. Не мислете, че като завършите една работа, сте край. След вас ще дойде втори, трети, четвърти, пети. Ще има мнозина, които ще извършат едно нещо. Нито сте начало, нито сте край. Какво сте? – Вие сте един резултат. Казваш някому една хубава дума, то е само един резултат. Казваш на този човек как да пие вода, с ръка може ли да пиеш? – Той казва: Може ли това нещо? – Може. Аз вече съм правил опит, веднъж, дважд. Той си тури ръката, направи опит, убеди се и той вижда действително, че и той като тури ръката, тази мъчнотия ще се премахне. Сега някой от вас може да каже, аз съм неспособен човек, от мене нищо няма да стане. От тебе музикант няма да стане, от тебе философ няма да стане, от тебе поет няма да стане, но все таки нещо може да стане. Ще намериш последното, което можеш да станеш. Хората казват: Туй е последното – да умреш. Ще създадеш беля на хората, на близките си, да те погребват. Баща ти и майка ти да харчат пари за тебе. Това е последното. Като направиш последното, никого да не безпокоиш. Това аз наричам последно. Седя при огъня, това не е последно нещо. Тогава, кое е последното, което човек може да направи? – Намираш се в трудно положение. Не е последното, което може да направиш. Детето взело една ябълка: Да ви наведе на една мисъл. То държи ябълката и не я дава. Баща му иска да я вземе, но то плаче, кряска и не я дава. Какво трябва да направи това дете? – Последното, което трябва да направи, за да не го бият, е да дигне ръцете и да пусне ябълката. Кажат ли му дай, да я даде. Защо детето не иска да даде ябълката? – Защото то мисли, че в тази ябълка

е всичкото разрешение на въпроса. Казва: Ако ми вземат ябълката, отиде целият живот. Представете си, че те като го бият, може да го натупат и пак да му вземат ябълката. Щом имаш едно желание, с което много пъти те бият, отвори си ръката. Едно правило: Майка ти бие, баща ти, приятелите, всичките, отхвърли туй желание, дай го да го вземат. Щом за една мисъл те бият, дай я. Щом за една постъпка те бият, дай постъпката. Какво ще стане не му мисли? – Ще стане това, че няма да те бият. То е печалбата. Щом дойдеш до едно противоречие, остави това желание. Ще станеш свободен човек. Освободи сърдцето, освободи ума си. Тази мисъл, не че я изхвърляш, но даваш свобода, освобождаваш се и веднага настане едно друго състояние.

Сега ние ще дойдем до онова вътрешното знание. Науката в дадения случай е едно средство, с което могат да се разрешат известни задачи с ума. Аз сега включвам неща, с които науката не се занимава, ни най-малко не се занимава. Тя се занимава само в кръга на физическия свят, със съчетание на плоскостите, отношение на известни тела, привличане, отблъскване. Светлината с каква бързина пътува? – На науката крайната цел каква е? – Каква е крайната причина, науката не знае. Има някои философи, които се занимават, пък да се спре човек, върху крайния резултат, той трябва да започне от себе си. Защото има отношение между макрокосмоса и микрокосмоса, между малкия свят и големия. Каквито са отношенията на големия свят към малкия, такива са и отношенията на малкия свят, на туй, което той търси. Една твоя мисъл, една твоя постъпка, имат отношение. Туй отношение, което съществува в твоето желание, има известно количество материя, която влиза, взима известни форми, занимава те, целия ден се върти в ума ти. Трябва да определиш най-първо пътят на твоето желание какъв е. Път на някоя комета ли е? – Кои тела се движат? По какъв път? По какъв път се движи земята? – Елиптичен. Кои тела се движат в кръгове? Съвсем завършена е формата. Земята е кръгла. По какъв път се движат частиците и цялата земя как се движи? – Цялата земя, ако турите в пространството, ще турите, че тя седи от безброй системи, които се движат все по кръг и всичките съставят едно тяло, наречено земя. Туй е дадено. Кислородът и водородът, единицата с двете се съединява, според валенциите. Тогава какво е валенция? – Трябва една омраза, трябва една любов. От колко елемента е създадена омразата и от колко елемента е създадена проявената любов, от два елемента. И омразата е пак от два елемента. Кои са тия елементи? Всяко любовно чувство започва с два елемента. Всяка омраза започва с два елемента. Ако не разбирате свойствата на тия елементи, там стават всичките противоречия, понеже стават съединения, разединения. Сега не разбирате нещата. Вие имате някой път, някои такива състояния. Вие имате любовни състояния. То не е любов. Едно състояние, то е отражение само. Оглеждаш се в

огледалото, но има ли някой човек в огледалото, няма. По-хубав съм аз. Туй, което е в огледалото, прави точно, което ти правиш. Мръднеш се и то се мръдне. Преместиш си ръката и то си премести ръката. Когато нещо става точно тъй както искаш, то не е реално. Когато нещата стават по опакото, тогава ти си по-близо до реалността. Някой път искате другите хора да постъпят като вас, че то не е реалност. Тогава ако искате един ваш приятел да постъпи точно както вас, тогава защо ви е приятел? – Вие не се нуждаете, но ако искате един приятел той, трябва да бъде точно противоположен на вас. Ако вие сте гладен, той трябва да бъде сит, ако вие ходите, той трябва да седне. Ако вие сте седнали, той трябва да ходи. Ако вие сте скръбен, той трябва да бъде радостен. Ако вие сте радостен, той трябва да бъде скръбен. Ако няма тази противоположност, вие не сте в реалността. Съберат се двама приятели и двамата тъжни, може ли двама приятели да бъдат еднакво тъжни? – Ако единият е весел и бодър, казва на другия, който е тъжен: Не бой се, тази работа ще се уреди. Ако и двамата са тъжни, загазиха, приятелството изчезва. Именно сега искам да ви кажа: Любовта, която се явява и не ражда страдание, тя не е любов. Знание, което иде от ума и не ражда противоречие на ума, то не е знание. Тия контрасти трябва да ги имате. Щом имаш противоречие, ти си в правия път, не си далеч от пътя. То е законът на битието. Всичките мъчности, които се раждат, имате противоречие в живота, трябва да знаете, че вие сте в пътя. Трябва да мислите, да разсъждавате. Защото вън от туй, което учите в училището, всичките ученици имат една вътрешна наука, с която вие сами трябва да се справите. Онова, което вие сами разрешите в себе си, онова, което вие сами схванете, то ще ви ползува. Защото всички изведнъж, без външна помощ, нищо не може да направите. Но и с външна помощ, ако вие не работите, пак нищо не можете да направите. Две неща са потребни. Една възможност и една невъзможност, то е реалността. Щом се яви една възможност, трябва да се яви и една невъзможност, то е реалността. Щом се яви една възможност, трябва да се яви и една невъзможност. Без туй противоречие не можем да мислим. Ако се явят две възможности, вие нищо не може да направите. Сега да изясня. Да допуснем, че влезете в една гостилница, вие влизате и сте гладни. Там има двама гостилничари. Единият казва тъй: Ако ти от моето ядене ядеш, ще придобиеш много нещо. Другият казва: Ако от моето ядене ти ядеш, ти ще придобиеш това, което никога не си придобил. Две възможности. Единият казва: Ако ядеш от моето ядене, ще придобиеш туй, което никога не си придобил, и другият казва същото. Какво ще правите? – Или да приведа друго яче. Да направя мисълта малко по-хармонична. В една къща искате да излезете, но има две врати, седи по един с револвер на вратата, казва: Ако минеш оттука, ще те убия и другият казва същото. (През прозореца.) Представете си, че и през прозореца има. Аз ви навеждам на една трезва мисъл, която трябва да употребите в съвременния живот. Вие бягате от

противоречия. Тогава ако при едната врата онзи казва: Тук ако минеш ще те утрепя, то е едно противоречие и другият казва: Ела мини оттука, няма револвер, отде ще минеш. Ще минеш през вратата на спасението. Ако онзи не беше те спрял, ти ще идеш в кривия път. Казва: Оттука по никоой начин. През този път с револвер трябва да минеш, той не е за слабите, то е път за силните. Другият казва: Тук без револвер може да минеш, то е път за всички. Щом има противоречие в живота, трябва да се явят две неща. Ако търсите две противоречия, няма истина. Ако един казва, мини оттук, а другият казва, не минавай оттук, двама има, както двамата с револверите. Страх те е да минеш, ако ти намериш две врати, на едната има един с револвер, а на другата няма с револвер, тогава мини през вратата, дето няма револвер. Ти си на правия път. Дето има противоречие, има една врата на противоречие. Има друга врата, дето няма противоречие. Мини през вратата, дето няма противоречие. Сега какво заключение ще направим? – От всичките разсъждения какъв извод ще направим? – Тази е една цяла каша от мамалига, мамалига от царевично брашно. Какво заключение изваждат? – Туй желание, от което всички се оплакват, дай го. Ти чакаш последен да го дадеш. Не, бъди пръв, тогава. Сега ще ви дам другия закон: Дето има крайно противоречие, вие бъдете последен. Дето няма никакво противоречие, бъдете пръв. Някой казва тъй: Аз трябва да си пробия път. Вярно е туй. Една граната може да си пробие път някъде, но какво остава от гранатата. Тя мине, пробие някоя гора, извърши един акт, падне на земята, пукне се. Питам: Тази граната два пъти може ли да се пукне? – Няма философия. Кога трябва да постигнете целта по пътя на една граната? – Ако искаш, нищо не се постига. Аз разбирам постижение, ако посееш една ябълчна семка, ще постигнеш повече, отколкото да посееш една бомба. Кръгът е завършена елипса. Това е посаждането на ябълчната семка. Пък да разбереш смисъла на живота, това е хипербола. Ти нямаш пари в джоба си, вървиш, запееш една песен „Заплакала е гората“. Каква песен вие бихте запели? – Три деня си гладувал, нямаш нито пет пари, тръгнеш и си пееш. Ако запеете „Изгрява слънцето“, има три положения. Слънцето като изгрее има възможност всичко да се оправи. Като изпееш, то ще ти сложи да ядеш. Ако ти си отруден, ще ти даде почивка. Слънцето като изгрее, има едно същество в света, слънцето, което се различава. Докато не е изгряло слънцето, е мъчно. Изгрее ли слънцето, запей песен и всичко става. Ама докато изгрее слънцето, докато не е изгряло слънцето, е мъчно. Като изгрее слънцето може да имаш възможност. След като изгрее слънцето какво ще кажеш? – Свърши се работата вече. Онзи ще каже, сбогом вече сиромашия.

Сега тази идея в човека трябва да остане, идеята за Бога като възможност. Бог е една възможност. Щом носиш тази идея в себе си, тогава обстановката на целия ден светне. Отношенията в тебе се изменят. Ако

идеята, която седи в тебе, известни неща, ти реализираш нещата не по механичен начин. Но туй, вече разумното, възвишеното, ражда най-хубавите работи. „Изгрява слънцето“, то е идея за Бога, най-старата идея. Тази идея за Бога, която сега имаме, е реална. Вие мислите, че Бог е същество идеално. Тогава как ще определите. Пророкът казва в далечното минало тъй: „И аз ще се заселя между тях, не на небето горе, но между хората ще живея и ще бъда закон в сърдцата и всички ще ме познаят от малък до голям“. Може ли да има нужда тогава? – Тогаз Господ ще влезе във всичките хора и няма да има смърт, няма да има страдание, няма да има глад, няма да има безплодие, няма да има голота, няма да има босота. Как ще стане? – Тази е новата идея. Реално е, когато Бог дойде да се всели в нас. Да дойде Бог в човека и да живее, тогава ще стане изгряването на слънцето. Няма да има противоречие. Докато Господа не го знаем къде е, мислим че е някъде отвън, не е изгряло слънцето. Може би някои от вас да предполагате, къде е, но тази реалната опитност нямате. Не само да предполагате. Казват някои, но вие разумното същество хиляди същества има. Когато дойде животът в нас, когато дойде Бог в нас, болестите изчезват, ще изчезнат вътрешните противоречия и ще се заменят с хармония. Сега всички вие се стремите към реалността да изгрее слънцето във вашия живот, ще дойде, в този път ще изгрее слънцето, за всинца ви ще изгрее, но ако в този кръг слънцето се движи към центъра, слънцето ще изгрее. Ако вие се движите към центъра на елипсата, слънцето ще изгрее ли? Не. Ако вие се движите по пътя на хиперболата, ще изгрее слънцето. Това е пътят отвън, от материалното, от кривото разбиране. Тия два пътя са затворени в себе си. Те разрешават донякъде живота. Онзи човек, който живее в кръга, той има постижения, раждаш се като човек, израстваш, ставаш учен човек, достигнеш до известна възраст, после остаряваш и казваш: Ще се мре, но не знаеш къде отиваш, не си разрешил въпроса. Този въпрос е разрешен в хиперболата. Този път не е затворен кръг. Тогава, според вашето правило, де ще намери човек истината, в себе си или вън от себе си. Най-първо ще я търси в себе си. После ще търси вън от себе си, но вън от себе си, вие ще я търсите в хората, защото всеки човек е затворен кръг. Вие преставате да вярвате в себе си, вярвате в Ивана, Драгана. То е същото заблуждение. Вие не вярвате в хората, а вярвате в себе си. Казвам: В себе си човек трябва да вярва. Ако ти вярваш в обществото, какво ще ти даде? – Ако ти си учен, ако ти си способен човек, може да работиш, то ще ти даде нещо и ти ще дадеш нещо от себе си, и то ще ти даде нещо. Но ако не си способен, отидеш при един господар, не работиш, какво ще каже? – Ако целия ден си работил тъй както трябва, той все ще ти плати нещо. Та сега ви навеждам на една мисъл. Има един господар в света, лицето не сте му виждали и по-добре, че не сте го виждали. Ако започнете да работите, той ще ви плати, пък ако не работите нищо няма да ви плати. Сега казвате: Ама как да вярвам? – Че вие все ще

вярвате. Ти седиш и вярваш, че един ден ще станеш учен човек. Оплакваш се, оплакваш се, но един ден ще израснеш и ще станеш юнак. Отде ще знаеш, ти първо ще го учиш. Туй, което си казал, каквото мислиш, това става. Като кажеш, че не става – ти си учен човек – и не става. Като кажеш: Силен човек ще стана, не става, тогава какво трябва да направиш? – Ще измениш пътя. Два пъти като се удариш ще измениш посоката. Човек не трябва да бъде като мухата, блъсне се веднъж, втори път, трети път. Веднъж като се блъсне, значи прозорецът е затворен. Чакай, докато дойде господарят вкъщи, та да отвори прозореца, умната муха така прави, глупавите се блъскат. Че така хиляди мухи си трошат главите. Прозорците ще останат затворени. Може да искате да постигнете вашите желания по пътя на милионите мухи. Мухата като гледа, казва: Трябва да се живее, виж какъв хубав свят, затворен е светът. Желанието е право, но има едно препятствие. Често забелязвам, че някоя муха се блъска долу на прозореца, а горе прозорецът е отворен. Тя се блъска в затворения прозорец, но една педя като излезе нагоре е отворено и тя може да излезе. Но тя поддържа навика, казвам ѝ: Дигни се нагоре, ще излезеш, измени ъгъла на движението. Подигни ъгъла нагоре. В дадения случай, в астрологията, това са възходящи знаци. Този е възходящ знак. Това са щастливи знаци, от изгрева на слънцето, нагоре. После има низходящи знаци. Върви всякога в един възходящ знак, подигай ъгъла. Ако е един градус, направи го два, три. Като дойдеш до 90 градуса, ще имаш разрешение, тогава ще намериш пътя. Тогава ще влезеш в хиперболичния път, в закона на възможностите. Законът на възможностите, то е закон на любовта, закон на разумността. Ти ще намериш разрешението. Или казано в религиозна форма. Христос казва тъй: Невъзможното за човека е възможно за Бога. Казвате: Отде да го зная сега? – Вие влизате в една стая, няма никой. Казвам: Бутни звънеца, започни да говориш на тази слушалка. Казвате: Какво ще му кажа на тази слушалка? – Ти говори на слушалката, ще се уреди работата. Мисли правилно. Туй значи да говориш на слушалката. Чувствай правилно, ще се уреди работата. Нали сте били на станцията, дето дават свободен път на трена. Казват: Трен № 125, дайте му свободен път. Тренът тръгне, пътят е отворен. Ако той не беше говорил по телефона, какво щеше да стане? – Казвам, светът, в който вие живеете, все по някой телефон трябва да дойде съобщение, да имате свободен път. Вие тръгвате безразборно, то не става така. Ще кажеш, влак 125 иска да тръгне. Дайте свободен път. Сега разбрахте ли? – Разбрахте ли, че ще тръгне. Дали ще тръгне, то е друг въпрос. Не че е въпрос. Съмнението във вас е, ще стигнете ли? Като върви човек, ще стигне. Вие казвате, ако изкарат трена из релсите, ако има препятствия, те са въображаеми работи. Ако стане това или онова, може да не стане катастрофа. Но в този път такива изключения няма. В пътя на Истината няма никакви изключения. Веднъж като тръгнеш в този път, изключения няма. Може да стигнеш, бъди уверен 101%, че ще стигнеш

там, без никакви препятствия. Може да имаш препятствия отвън, може да вали дъжд или сняг, но то е малко за разхлаждане. Пътят, по който вървиш, ще постигнеш онова, което желаш.

Сега ще си пребоядисате яйца за Великден.

Само Божията Любов носи пълния живот.

Начертайте хубаво тази фигура. Означете я с всичките букви. Нека ви бъде това като задача.

Разумност в природата

11 година

29 лекция на 1 мл.ок.клас

13.V.1932 г. петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Има известни положения в природата, които не се разбират. Малкото дете не знае философията защо майка му го подува. Не му дава храна. То има известна привързаност към майка си. Няма никаква философия, не знае кои са подбудителните причини, защо майка му се отнася към него така. В началото това е тайна за него. Детето постепенно трябва да изучава тези отношения към майка си. Физическият свят във всичките свои прояви е един резултат. Трябва да имате едно истинско понятие. Например София е място на разумни същества. София не е умна, но софиянци са умни. Университетът е място, дето живеят ученици. Университетът не е умен, а учениците. В университета са умните. Университетът образование не дава. Университетът образование не може да ти даде. Както и София не може да ти даде живот. София е едно условие, то е едно разумно място, но в най-разумния живот се проявява. Часовникът не е разумен, но часовникарят е разумен. Часовникът развива разумността на часовникаря без да го знае. Същият закон е и с вашето лице и с вашето тяло. Вашето тяло не е

разумно, но онзи, който живее в тялото, е разумен. Не тялото развива разумността на човека.

Тези трябва да бъдат новите схващания, за да оживее природата. Тялото е място, дето се проявява разумността. Тялото само по себе си не е разумно. Ръката не знае кой си и какъв си. Но същевременно тя развива разумността. Всеки по ръката ти може да познае какъв си, дали си жив или мъртъв. Щом изистине човек, той навсякъде е мъртъв. Трябва да намирате произхода на думите. Кин на английски значи сродник, роднина нещо. А пък китайците казват кин на хипотенузата, правата линия, която свързва двете страни на един прав ъгъл. Китайците разбират под кин едно, а англичаните друго. Под думата кин англичаните разбират цар. Значи разбира някой, който царува. Който царува, той свързва двата края.

Във всеки човек има една линия, която изявява неговата разумност.



Хипотенузата е, която дава тон или мярка на нещата. Тя свързва. Хипотенузата определя степента на този ъгъл. Защото този ъгъл се движи. Той постепенно може да се стеснява и може да се разширява. Ако ъгълът се движи в една рядка среда, той може да се разшири.

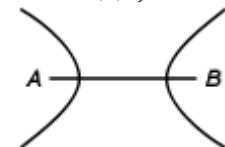
Ако вземете един кръг, какво можете да си представите, че напрежението отвътре е по-голямо. Защо се е огънал кръгът? Вътрешните сили са по-мощни отколкото съпротивлението отвън. Затова се огъва. Кога се огъва човек? Когато отвън има съпротивление и вътрешното налягане образува тази крива линия. Коя е тази вътрешна сила? Това е желанието на човека, неговата воля. По този закон ще изучавате най-първо лицето на човека. Ако искате да изучавате живота. Кои линии са изпъкнали и кои са вдлъбнати ще изучавате и ще видите тогава дали външните сили на природата са по-мощни или субективните сили на човека, на индивида са по-мощни. Ако вътрешните сили са по-мощни, вие ще имате една огъната линия. Ще имате чувства развити. Такъв човек е еластичен, той е господар на положението, ако линията е вдлъбната, това показва, че стомахът се влияе отвън, той не е господар на храната. Тази храна не е здравословна. Тя е развалила стомаха. Това се отразява върху човека и хлътват някои места, а някой изпъкват. Това хлътване показва, че трябва да се поправи стомахът. И ако господарят е разумен човек и не вземе мерки, ще има едно хилаво тяло и самият човек ще стане хилав, ще стане хилав, щом се развали главната машина. Когато стомахът е развален, то и мозъкът не може да функционира правилно. Стомахът представлява симпатичната нервна система, то е стомашният мозък. После имаме главния мозък. Между тия два мозъка трябва да има пълна хармония. Едната система е на

кривите линии, на чувствителността, симпатичната нервна система. Другата система е на правите линии. Тогава ако известна линия е права в човека, това показва, че човек се движи в един разумен път, имате прави линии на челото. Тогава имате разумност. Ако линиите са начупени, това показва, че мислите му не текат правилно. Всяко едно движение трябва да се преведе в геометрична форма. Това е закон. И в науката, ако вие не можете да превеждате, отношението на числата в геометрична форма, вие не можете да изтълкувате външния свят. Запример една долина е огъната, а планините са издигнати. Един геолог на това основание ще изясни кои планини са издигнати и кои вдлъбнати. И те си имат разумни центрове. За да се издигнат Хималайските планини, си има причини. Запример виждам дълъг нос. Казваме, че този човек е умен, вземам един завършен факт. Понеже дългите линии изразяват интелигентност. Образуването на самия нос си има съзнателни, разумни причини. Носът трябва да расте по една хилядна от милиметъра, всяка година в каквото и да е направление. Докато носът расте, той е жив. Като престане да расте, той остарява и устата остарява. И ушите, веждите, космите, пръстите, всички остаряват. А пък когато един човек остарява, друг се подмладява. Тогава се образува известно болезнено състояние. Запример, ако известен човек се подмлади в тялото, някои клетки станат по-мощни, отколкото трябва и тогава се образува болестта рак. Ракът е болезнено състояние. Това е подмладяването на известен орган за сметка на друг. Когато става подмладяване, то целият човек трябва да се подмлади. Тук може да прекараме и друга една аналогия, когато известни способности се развиват за сметка на други чувства, пак има болезнени чувства. Също така когато известни чувства се развиват за сметка на други чувства, е същото, трябва съразмерност. Всичките радиуси на кръга трябва да имат еднакво отношение към първичния център. Щом се измени това отношение, получава се елипса. При една елипса се изисква много голяма разумност, за да се справите. А при две хиперболи трябва да бъдете повече от гениални, за да се справите с две противоположни течения у вас. В една крива се движат вашите хиперболични мисли. А в друга хиперболична крива се движат вашите чувства. Така както се движи хиперболата, може да мислите, че няма никакви отношения между едната хиперболична линия и другата. В лявата се движат вашите чувства, а в дясната – вашите мисли. Дясната ти ръка се различава от лявата, но като се съединят двете образува се кръгът.

Могат да се изследват всичките пътища, по които са се образували пръстите, но трябва да се знае висшият център на организирането им. Вие може да избегнете строежа. То е резултат от онези разумни центрове, които планират къде да поставят университета, как да го наредят, планират назначаването на професорите, заплатите им и пр. Това се определя от

една разумност. Като назначат един човек за професор, той не знае. Като му платят пари, той вече знае. От невидимия свят най-първо избират, вие сте кандидат за нещо, но не знаете за какво сте кандидат. Един ден получиш едно писмо, че се назначаваш за един професор и тогаз се научаваш. Но за да станете професор, трябва да ви назначат. Но и вие трябва да имате качествата за професор. Ако ви назначат и вие не отговаряте на положението, тогава какво ще стане? – Тогава учениците, на които вие проповядвате, ще станат причина да ви уволнят. Те ще крискат. Та всеки един човек е професор. Всички недоразумения, страдания не са нищо друго, освен крискане на вашите студенти. Когато човек е болен, крискат студентите, не го искат, не знае да преподава професорът, по храносмилането, нищо не знае този професор, да се замени с друг. Ние сме професори и по дихателната система, и по мозъчната система. Щом боледуват системите, от тримата професори, тогава какво става с цялата държава? – Някой път уволнението може да стане правилно, да се замести, но някой път не се явяват кандидати. Тогава студентите се разотиват. Този университет се разваля, стачкуват студентите и университетът не функционира или с други думи организъмът не функционира или слабо функционира. Та изводът е: Като погледнете това, което имате, вие трябва да изучавате живата природа отвън. Една планина може да представлява обект за размишление. Може да не разрешавате задачата. Виждате някой път, че клоните на някое дърво отиват долу към земята. Вие се чудите защо на дървото клоните са обърнати в този случай към земята и се допират до земята. Това дърво се намира в много големи противоречия. Вие посадете един орех в камениста почва и ще видите, че клоните на младия орех ще се огънат, като че е един човек, който си е турил ръката надолу на земята иска да се издигне. Клоните се огъват. Посадете ореха в една добра почва, дето корените да проникват надълбоко, и ще видите, че клоните отиват отвесно нагоре. Също така и с вас е. Срещате някое условие, което не можете да преодолеете и почва да се извива гръбнакът ви, това показва, че условията са лоши. Човек се прегърбва. Защо старите хора се прегърбват? – Щом човек започне да се прегърбва, той е изгубил връзка между своите мисли и

чувства.  Това е вече един затворен живот. В този живот няма свобода, а има мъчение. То е механизирание на нещата. Ти си един кръг.



Свободата е в хиперболатата. Но тази свобода зависи от центровете А и В. Движи се във Вечността. Вечността, безконечността е Великото, Разумното в света. Инак ако ги разбирате, няма никакъв смисъл. Под Вечното трябва да разбираме Разумното, то е безконечно. То е, което разрешава, в него няма противоречие. А пък вие турите едно качество

някъде, че да няма никаква граница. Кой неща нямат граница? – Щом туриш една граница, то има временно проявление. Нещата в природата могат да функционират без да ги съзнаваш. Между двама души няма никакво отношение, но само като се видят един ден и те стават приятели. Не се познават двама души, набият се и като се сблъскат после ще се образува приятелство между тях. Природата като тури известно препятствие, то ще се прояви в съзнанието, в разумното. Та трябва да се сблъскате със самата реалност, с разумното в природата. Защо са страданията в света? – Страданията са сблъскване с разумността, с реалността. Инак няма да виждаш никаква разумност в света. Ти кажеш за някого той е много жесток, но един ден ти се сблъскаш с него, той ти помогне, ти си в нужда и веднага се промени твоето мнение заради него. Природата не е такава... Ти може да седнеш под едно дърво и ако изгубиш съзнание, това дърво може да ти помогне както някой човек. Ако си полегнал под една круша и няма плод около тебе, то ти като се събудиш, ще се видиш отрупан от плодове около тебе. Твоето страдание, понеже ти скърбиш, те ти казват: Няма защо да скърбиш. Това, което искаш, туй ще ти го дадем. Имаме всичкото желание да ти го дадем. Вие се намирате в една област на частични разбирания. Вие търсите щастлив живот в света. И този щастливият живот седи в това: Другите хора да работят, а вие да седите. Другите хора да ви носят, а вие да ядете. Другите хора да работят, а вие да се обличате. Следователно, вие искате да бъдете на едно място като цар, а другите да изпълняват. Като мръднете пръста си, всичко да дойде на място. Откъде дойде тази идея във вас. Това е идеята на природата. Понеже вие сте взели една мисъл, мислите като нея, но не постъпвате като нея. Вие чувствувате като нея. В две неща си приличате с природата. Вие мислите да станете като нея, но не постъпвате като нея. И там е всичката погрешка. Трябва да постъпите разумно, както тя постъпва. И понеже вие не правите това, намирате се в един разрез с нейните закони, в разрез с природата. Вие мислите като природата. Всяко същество иска да бъде грандиозно, голямо. После има чувствувания, но в постъпките всяко същество постъпва както то си знае и е в разрез с природата, и всякога разумният взема надмощие над глупавия. Природата постоянно ви мачка. Ние мислим и чувствуваме като нея, но щом дойдем до волята, не. Ти мислиш, че си силен, хване те и те мачка, и те обръща, и най-после казваш: Няма какво да се прави, той е по-силен. Какво трябва да правиш, когато имаш работа със силен човек? – Ще постъпиш, както той постъпва. Ще признаеш, че той е по-силен и ще му станеш сътрудник, съработник. На големия юнак ти ще носиш само дрехата. Той ще се бори, ти ще се учиш при него. Ще видиш този майстор как ще се бори и как преодолява. Това е спасението. Друго яче няма спасение. Ако не му носиш дрехата, нищо не става от тебе. В цялата история на човечеството от кой пехливанин е останало някое величие, никой не е останал. Ние казваме, че трябва да

бъдем в съгласие с природата, тя е разумна. Ние мислим, чувстваме като нея, но не постъпваме като нея. Ако постъпваме като нея, ние ще бъдем в хармония с нея и ще кажем сбогом на сегашните мъчности и страдания. Те ще изчезнат. Това е новият начин на разбиране. Така могат да се развият дарбите на човека, каквито дарби има. Всеки може да стане гениален, трябва да се храни с гениална храна. Талантливите хора се хранят с талантлива храна, обикновените хора се хранят с обикновена храна, а гениалните – с гениална храна. Светиите със светийска храна. Светията се храни главно със светлина. Геният главно са храни с мисъл. Той употребява мисълта, обективната мисъл за храна. Когато човек мисли, той не отслабва никога, той се храни. Много пъти някои мислят, че някои ученици от много учене се разболяват. От много учене не се разболява, а човек от много безпокойства може да се разболее. Талантливият човек с какво се храни? – С известни чувства. А обикновеният човек се храни с трици. И в триците има храна. Но като се превърнат триците на хранителен елемент! – Има по-голяма хранителност в триците, но се изисква по-голяма мощ, по-голяма сила, за да се превърне тази храна. Една груба храна, огрубява човека. Пеперудите със сокове се хранят. Гъсениците са станали гъсеници, понеже се хранят с малко по-проста храна.

Трябва да се измени начинът на живеене. Ти трябва да обичаш светлината, тя е храна. Ти трябва да обичаш мисълта, трябва да обичаш и чувствата си, да обичаш и постъпките си. Човек трябва да се храни със своите мисли, чувства и постъпки. Да храниш постъпките си, това е да подкрепиш волята си. Да храниш чувствата си, това значи да храниш сърцето си. Да храниш мисълта си, това значи да храниш ума си. Никой път не влизай в противоречие с ума си. Съзнавай противоречията, но не влизай в противоречие с ума си. Не влизай в стълкновение. Същият закон е и за чувствата. Не влизай в противоречие с чувствата си. Съзнавай противоречието на чувствата. Чувстваш, че не те обичат, но не влизай в противоречие от това, че не те обичат. Кой не те обича? – Ако не те обичаха, ти на земята не щеше да живееш. Щом живееш на земята, тебе има някой да те обича. Не само един, но мнозина те обичат. Растенията те обичат, въздухът те обича, светлината те обича, малките буболечици те обичат, някои от тях нямат разположение. Ако една въшка те чопли по главата, съзнателно ли прави това или не. Тя даже не подозира, че има някой гениален човек. И ти трябва да ѝ докажеш с ред трактати, че тази глава е гениална. Ти седиш на една канара, чукаш на нея. Казваш, че тази канара не е разумна. Също така и въшката казва така. Този човек си турил гребен и я изважда. Той казва: Какво търсиш, как си влязла? – Също така и човек, който чука канарата, мисли, че не е разумна. Той се мами. Човек се подхлъзне и падне. Като седиш на канарата трябва да знаеш, че седиш на една разумна глава. Камъкът сам е неразумен. Но когато един човек ми

хване ръката, не че ръката е недоволна, той стиска ръката ми както иска и аз най-после изтеглям ръката си, свивам я на юмрук и му казвам, че така не се стиска. Като се качиш на канарата, трябва да знаеш, че канарата е свързана с едно разумно съзнание. Тя е израз на една разумност. Не самите неща са разумни, но тези неща изявяват разумността. Ако ти не се отнесеш добре с канарата, ти ще попаднеш в известно противоречие.

Схващате ли горе-долу това. Това са основни положения на един окултен ученик. Да схващате вътрешната страна на нещата. С тези неща не трябва да се обременявате. Детинското съзнание на хората, но вие като изучавате природата трябва да имате интереси към това скрито богатство. Ще изучавате себе си, веждите си, челото си и пр.

Ако бихте знаели само ноктите как да ги изучавате, можете да четете 6 месеца напред каква работа трябва да хванеш, как трябва да се учиш и пр., написано е това по ноктите. Човек си чисти ноктите и той иска да ги отреже. Тогава природата пише. По-дълбоко ти не може да се освободиш и почват да се проявяват някои признаци. По първия пръст, по третия,



четвъртия върху ноктите.

Ако ноктите стават широки, това показва, че човек става по-смел. Ако стават по-тесни, човек става по-страхлив. Ако са клинообразни, това показва един характер. Ноктите трябва да имат правилни линии. Тези правилни линии се образуват от човешката мисъл, чувство и воля. Ако човек е направил отклонение, това ще окаже влияние върху ноктите. Ноктите са един резултат. Човек трябва да знае как трябва да се прояви. Да кажем, че аз ви давам една дроб $\frac{2}{10}$ или $\frac{1}{10}$ или $\frac{3}{5}$ в статическо състояние. Тези числа ги разбирате, обаче дробите в живата природа имат други отношения. При дробите $\frac{1}{10}$, тук имате 10 господари. Един мъж или един слуга, които служат на 10 господари. Те са взискателни господари. Ти ще се намериш в голямо противоречие да им служиш. При дробта $\frac{2}{10}$, то са две моми, които служат на 10 взискателни господари. Дробта $\frac{3}{5}$, това са три деца, на които слугуват 5 учени, които възпитават три малки деца. В дробта $\frac{1}{10}$ ти трябва да бъдеш много умен. 10-те господари са с различен характер. Ти трябва да познаваш характерите на 10 души и трябва да бъдеш съобразителен. Второто положение $\frac{2}{10}$ е по-лесно. Две красиви моми, те не са стари баби. Бабите не могат да служат на 10 господари, но две моми могат. Един момък може да служи на 10 господари, а при $\frac{3}{5}$ там са децата. Горните числа 1, 2, 3, означават как ще ги преведете под еднакъв знаменател. Кой ще бъде общият знаменател? Тук при бащата, който слугува на 10-те господари? – $\frac{1}{10}$. $\frac{2}{10}$ – тук е майката, която слугува на 10 господари. $\frac{3}{5}$, тук е детето, което слугува на своята майка. Имате това отношение: $\frac{1}{10}$:

$2/10 : 3/5$. При $1/10$ имаме единица. Този човек разрешава въпроса, чрез своята мисъл ще разреши въпроса, ако е умен. Той трябва да е умен. При $2/10$ човек ще разреши въпроса чрез закона на Любовта. Изисква се благородство от него. Чист трябва да бъде. При първия случай, той е гениален, работлив. При втория случай, той трябва да бъде крайно честен. При $3/5$, за да угоди на майка си, детето трябва да бъде послушно, майката каквото каже, то трябва да слуша. 1 и 2 трябва да бъдат умни и добри. А пък числото 3 трябва да бъде крайно послушно, каквото му кажат, да изпълнява. При обикновеното смятане друг е законът, но в живата математика е друг. При $1/10$ онзи, който служи на десетте господари, той трябва да покаже на своя господар, че е умен. Той трябва да ги озадачи, той трябва да покаже, че разбира много добре въпросите, отколкото господарите му. При дробта $1/10$ кое е по-важно – знаменателят или числителят? – Ако вземете единицата и я турите над 10, единицата е по-важна. В дадения случай тази единица е по-важна. Това живото число е по-важно, отколкото неговият знаменател. Или друго яче да го изясня. Да допуснем, че в земята има някое подземие с вода, но онази вода, която извира навън, която влиза в общение с нас, тя за нас е по-важна отколкото всичката друга вода. Проявената вода е по-важна за нас, понеже от нея може да се ползуваме. Малкото проявено струва за нас повече, отколкото голямото, което не се е проявило. Философите искат да знаят какво нещо е Бог. Това е най-неразумният въпрос. По-глупав въпрос няма. Най-глупавият въпрос е какво нещо е Бог? Защото ние мислим тогава, че Бог съществува вън от нас. Искаме безграничното, в което живеем, и се движим да го обхванем, да го разберем. Турците казват в такъв случай и така да бъде не го вярвай.

Частта не може да мисли какво нещо е цялото. Ние можем да мислим за Бога $1/10$, може да мислим какво отношение имаме към цялото, то е друг въпрос. Какви са нашите отношения към разумния живот, това можем да мислим. В дадения случай ти трябва да живееш. Как ще познаеш Бога? – Като ядеш, като дишаш, като мислиш правилно, ще познаеш Бога. Ако неправилно ядеш, дишаш и мислиш, не можеш да го познаеш. Това е толкоз разбрано. Това е по-разбрано, отколкото да кажеш, че Бог бил безграничен, че бил всемоушен. Какво нещо е всемоушен, че всичко е направил. Отде знаеш, че всичко е направил? – Най-първо ти не знаеш колко голямо е слънцето. Слънцето може да е толкоз голямо, колкото мислиш, а може да е два пъти по-голямо, отколкото мислят учените. Ние знаем сега до известна степен може да предполагаме. Всяко предположение, то е обосновано на някой закон геометрически.

Това са посторонни въпроси. Вие ще турите някой малък въпрос под микроскопа, за да го направите достъпен. Ние трябва да турим големите

лещи, за да увеличим, а природата е турила малките лещи, за да ги смали. Едно тяло, което е голямо, да го погледнем като микроскопическо нещо, за да бъде достъпно за нашите умове. Тя си играе с нас. Някой път ние виждаме, че известно състояние не е толкоз, колкото мислим. Но това е посторонен въпрос. Той не влиза в сметката. Аз поставям така въпроса: Да мислим така, както природата мисли. Да чувстваме така, както природата чувства и да постъпваме така, както природата постъпва. Това е философия. Мислим ли, както природата мисли, чувстваме ли, както природата чувства, постъпваме ли, както природата постъпва, тогава ще имаме правилен възглед върху всичко. Ние искаме да знаем какво нещо е Господ. Аз подразбирам, а какво отношение можете да имате към Него. Господ е едно същество, от което е излязъл нашият живот, нашият ум. Какво подразбирате под това? – Ние разбираме механическата страна. Там се казва, че Бог е вдъхнал диханието си в нас. То е само символ. Вдъхнал Бог в ноздрите на човека дихание и човек станал жива душа, казва Писанието. Който разбира закона, ще го разбере. Но който не разбира закона, ще разбере ли? – Той ще разбере толкоз, колкото и от следното отношение: $X:Y:Z$. Какво ще разберете от това? – Какво ще разберете от

тези три неизвестни? Един прост човек какво ще разбере. Какво ще разбере човек от този път. Какво значи този път? – Тази линия е пълна само с живи, разумни същества. Ти не можеш да вървиш по един път, който не е разумен. Пътят винаги подразбира най-разумното. Ти не можеш да вървиш по път, който не е разумен. Някой казва, че може. Добре. Един ден, ако се вземе всичката материя от пространството. В пространството може ли да ходиш? – Не. Или може ли да ходиш в пространството, дето няма никаква материя и топлина? Не можеш. Казвам: Може някъде да има празно пространство. Аз обяснявам така: Дето материята не е разумна, пространството е празно. Дето материята става разумна, както при часовника, то пространството е пълно. Всякога, когато казваме, че пространството е пълно, разбираме проявата на Първата Причина, която проявява своята разумност, спрямо частите или спрямо съществата, с която тази разумност има отношения. Тя има всякога отношения към нас, всякога отделя известно време, за да се прояви спрямо тебе. Доколкото ти може да я разбираш, в своята мисъл, чувства и постъпки, доколкото ти може да ги разбираш.

А пък за да се разбира Бог, непременно ние трябва да разбираме природата. Това е обективна страна. Бог е една реалност, която е недостъпна. А пък видимата природа е външната страна. Това е външната страна на разумния живот. Човек трябва да започне от себе си. Няма какво да се безпокоите какво е Бог. И колко е голям Господ. Това не е наша

работа. Или от колко милиона години е създаден. Това не е наша работа. След време ще знаем. Някои казват: 500 милиона години, други казват 2,5 милиарда години. Но ако влезете в един по-висш свят, ще видите, че това число се увеличава. Сега ние влизаме в една област по-отвлечена. Да направя едно уподобление, което няма връзка с реалността. Виждаш една дама, която ходи облечена в копринени дрехи, твоите дрехи са окъсани. Ти искаш да знаеш може ли да имаш такава дреха. Правиш си сметката. Колко струват тези дрехи на тази дама и дали ще имаш толкова пари да си купиш? Като ти кажат, че много струват, казваш, че е много скъпа работа.

Та всичките учени хора разкриват законите на природата, за да видят дали могат да си купят дрехи. Но като видят, че са много скъпи, казват, няма да я бъде.

Невъзможното за един е възможно за друг. Представете си, че тази дама се влюби в тебе, тя е една млада мома, тогава може да имаш един такъв костюм без пари. Но ако не се влюби тази дама в тебе, ти ще си ходиш със своите скъсани дрехи. Ако вие сте станали разумен, гениален човек, значи влюбила се е някоя млада мома в тебе. Коя е причината, че някой е станал гениален, влюбила се е някоя мома в него. Казват, че е станал такъв с усилие. За това, което си станал, трябва усилие. Но вложеното в тебе, не е чрез твоите усилия. Може ли да предаде на себе си човек интелигентност. Той може да развие в себе си интелигентността. Но той не може да внесе в себе си интелигентност. Той само може да развива дарбите, силите, които са вложени в него, но нови сили не може да внесе в себе си. Той може да развие само вложеното. Това показва отношението на природата спрямо нас. Това, което ние не съзнаваме, това е нейно. Когато разбираме нейните мисли, чувства и постъпки, тогава ще знаем как да постъпваме правилно. Колко работи сега трябва да се знаят? – Отсега нататък вие постъпвайте така.

Отче наш.

На 6.V.1932 по каталога на Елена Андреева няма лекция.

Ново знание

11 година.

30 лекция на 1 мл.ок.клас

10.VI.1932 година

Изгрев, София.

Тайна молитва.

Хората по някой път мязат на гладните пилци. Като са малки пилците около майка си дигат шум. Майката ги учи, взема ги под крилата, като завали дъжд тури си крилата, всички се скрият под крилата ѝ. Престане дъждът, тя пак тръгне, клочи, те пискат, пискат наоколо и така се хранят. Сега можем да кажем каква е мисълта на тези пилци. Защо ходят от подире ѝ? – Учат се на езика ѝ. Тя им предава известни лекции, но след 4–5 месеца те завършват своето образование и тогава всяко пиле става самостоятелно, не търси майка си, не писка, не ходи около нея. В естествено състояние птиците не очакват от никого нищо. Всяка птичка е самостоятелна. Но тези птици, които са изобщо свързани с хората, запример имате кокошката, щом като станат сутрин, всички тичат при вас, гледат дали има нещо за ядене. Не са така самостоятелни както в гората. Този навик у тях не е естествен, той е придобит отпосле между хората. Сега по аналогия някой път хората имат същите навици. Някои имат естествени навици, някои имат неестествени навици. Някои добиват навик и очакват от господаря си. Второстепенните навици се придобиват. Представете си един човек, който имал навик да пие вода, той ходи в гората, търси вода. Вторият навик е да пие вино. Ходи, интересуват го кръчмите. Където ходи, чете на кого е тази кръчма, има ли хубаво винце и колко годишно е. Това е вторичен навик. Влиза там, но каква разлика има между извора и кръчмата? – На извора идеш, нищо не плащаш. Идеш при кръчмаря, пиеш и той казва: Ще платиш. Ти се чудиш защо е туй нещо? – Не е както в природата. Природата дава даром, а кръчмарят казва: Давам, но и ти ще дадеш. Тук се изменя правилото. В природата ще вземеш и нищо няма да дадеш. Кръчмарят казва: Друг закон има в света. Давам, но и ти ще даваш. Тогава този вторият закон ще се наложи. Може да изпиеш 4–5 кила вода, няма да правиш сметка. Но като изпиеш 5 кила вино, кръчмарят казва: 5 кила по 15 лева колко правят? – 75 лева. Веднага сметнеш 75 лева за 5 кила. Ти питаш: Защо е така? Откъде е този порядък? – Този порядък съществуваше ли по-рано, за пиенето на вино? Не. Ако у тебе няма желание да пиеш, ти няма да влизаш в този порядък. Но, понеже ти искаш да пиеш, трябва да платиш 75 лева. Ако малко пиеш, малко ще плащаш. Ако много пиеш, много ще плащаш. Този закон е същият: Влизаш при един гостилничар, ядеш, трябва да плащаш. Идеш в природата, има круши,

ябълки, сливи, ти ядеш, но дърветата нищо не искат. Идеш при гостилничаря, казва: Ще платиш.

Та казвам: Сега трябва да се справите с вашите вторични възгледи, имате вторични възгледи в живота. Искате всичките хора да се отнасят добре с вас. Какъв е порядъкът на нещата? За да се отнесе гостилничарят добре с вас, колко хора трябва да има? – Гостилничарят трябва добре да наготви. Ти трябва да се отнесеш добре с гостилничаря. Как ще се отнесеш добре? – Може да влезеш, да си снемеш шапката, да кажеш добър ден. След като се наядеш, пак излезеш, пак поздравиш. Но гостилничарят казва: Чакайте, господине, не може само с добър ден, ще си платиш. Вие имате една сметка от 85 лева за яденето. Вие казвате: Не може ли той да почака? – Не може, той си има ред и порядък. Тогава казва: Днес всичко е с пари, но утре без пари. Може да отстъпи веднъж, два, четири, пет, десет пъти, но най-после трябва да платиш. Вие казвате, трябва да има човештина, но той казва, че и вие трябва да имате човештина. За мене човештината е, да готвя и да бъде гостилницата в изправно положение. За вас човештината е, да ядете добре и да плащате добре. Ако вие ядете добре и не плащате добре, човештина няма във вас. Ако гостилничарят не готви добре и гостилницата не е в ред, тогава в него няма човештина. Вие казвате: Еди-кой си няма човештина. В какво седи човештината в света. Че готвенето е творчески процес. Той има 25 тенджери, всеки ден твори, мисли какво да готви. След като завел добре своето заведение, то е творчество. Вие като ядете и във вас има творчество. След като ядете добре, то е творчество. Творчеството на онези, които ядат е: Да направят видимите работи невидими. Вие казвате как? – Всеки може да направи това. Ако можеш да направиш видимите работи невидими, в тебе има творчество. Гостилничарят трябва да направи невидимите неща видими. В две посоки има творчество. Гостилничарят прави невидимите неща видими, а вие трябва да направите видимите неща невидими. Какво подразбирате. След като изядеш яденето, то става невидимо. Може след като изядеш яденето, да измиеш хубаво лицата, тъй да я измиеш, че да не остане никаква мас после, никаква трошица. Гостилничарят казва: Плати. Ти казваш: Нищо няма, не си ми дал, какво искаш да плащам? – Представете си, че той няма никакви свидетели? – Какво би казал тогава? – Законът не може да ви хване. Защото работите са станали невидими. На какво ще се спрете върху факта. На вътрешното доверие на нещата. Аз ви навеждам тия примери, за да извадите вие една поука. Ако имате една точка *A*, тази точка съществува, но тя няма никакво измерение. Точката е туй, което съществува без да има някакво измерение. Това е точка. Но ако на тази точка вие дадете едно направление, в каква и да е посока, какво ще имате? – Ако дадете само едно направление, ще имате права линия. Точката ще иде до *B* и ще имате линията *A ————— B*. Вие казвате: Тази точка може ли вечно да се движи?

– Вечно движение в едно направление няма. Може ли мисълта ви вечно да се движи в едно направление? – Няма. (Не). Движение вечно има, но то е в ново направление. Добре сега, второто направление на тази точка накъде ще бъде? – Тогава от какво се състои правата. От безброй точки. Но то е на физическото поле. Една права линия е съвкупност на много прави линии, защото правата линия има само две точки. Това е права линия. Правата линия винаги се определя от две точки, не може да турите три. Щом има три точки, не е права. В геометрията колко точки има? – Безброй. Тогава казвам, представете си, че тази права линия има едно направление. Допуснете, че тази права линия може да стане твърда линия. Тогава ако задам тъй въпроса, по какво се отличават твърдите тела и по какво течните, и по какво въздухообразните. Може да допуснем, че този целият салон може да бъде твърд. Може да бъде изпълнен с вода и може да бъде изпълнен с въздух. По какво се отличава. Каква форма ще има? – Питам, водата няма ли три измерения. В дадения случай аз разсъждавам: Аз нямам никакво мнение. Всяко тяло, което се огъва, е твърдо. В дадения случай водата може ли да се огъне? – И всяко тяло, което се изкривява, е течено. Твърдите тела се огъват, сцепление имат. Течните се изкривяват. Твърдите тела се огъват надолу. Следователно, имате твърди тела, имате и течни тела, които се огъват. Имате едно въздухообразно тяло, което има форма. Въздухообразните тела накъде отиват? – Нагоре. Тия тела, които нагоре отиват, докъде може да идат. До една точка.

В този куб де е твърдостта? – Светът е символическо проявление. Твърдите тела, това е понятие на нашия ум. Ние мислим твърдите тела. Ние мислим твърдите тела, че имат по-голямо сцепление. Течните тела имат по-малко сцепление, а въздухообразните – най-малко. Следователно по силата на своето сцепление, те се отличават. Има ли някои други работи, по които се отличават. По вътрешния строеж пак се отличават. Допуснете сега един атом. Има атоми, които са в твърдо състояние, има атоми, които са в течено състояние. Има атоми, които са във въздухообразно състояние. Вземете радия. В какво състояние се намира? – В твърдо. Как обясняват туй изтичане от него, което постоянно става. Питам: Ако един атом на радий, който 30 хиляди години излъчва, след 30 хиляди години, ще има ли същата тежест? – Няма да има. Допуснете сега, че радият има свойството да изпуска от себе си. Допуснете другото, че някой има свойство само да привлича. Каква ще бъде разликата между атомите, които изпускат нещо от себе си, и тези, които само привличат? – Онези атоми, които дават нещо от себе си или просто казано, онези дървета, които дават плод, какво ще има на пазаря? – Ще има на пазаря за продан. Но онези, които нищо не дават, какво ще има на пазаря, нищо няма да има за ядене. Сега аз искам да ви наведе на мисълта.

Творчество в човешката мисъл. Човешката мисъл се ражда тъй, както крушите, ябълките. Една човешка мисъл може да се роди, както се ражда една диня, една тиква, една краставица. Както те се раждат и растат, следователно, мислите си имат своите свойства за растене. Сега имаш една мисъл, която е във форма на краставица, понеже краставицата минава за символ. Някой път може да правите своите заключения. Отива един българин при един градинар, иска да го угости. Дава му зелена краставица. Но той казва: Не съм толкова глупак да ям зелена краставица. Дай ми зряла, питам тогава: Защо зелените краставици са по-вкусни отколкото зрелите. Но узрялото грозде е за предпочитане, отколкото зеленото. Какви са съображенията, закон на природата ли е това или наше частично разбиране. Този закон природата ли го е създала или градинаря го е създал да продава зелени краставици. Узрялото жито смиламе да го направим на хляб. Направим една нова форма и продаваме хубав хляб. Туй закон на природата ли е или наш закон? – Питам сега? – Ако вие се храните само с жито или само с печен хляб, какъв ще бъде резултатът? – Резултатът няма да бъде един и същ. Ако ядете житото, то е по-хранително. Печеният хляб вече е изгубил част от своята хранителност, следователно, всяка една човешка мисъл, която минава във втора фаза, тя изгубва своята първична ценност. Мисълта може да изгуби своята ценност.

Сега някой път искате животът ви да бъде уреден. Животът първично е уреден. Ако ти имаш разумността на природата, ако ти вървиш по първия закон, нещата са възможни. Запример, туй, което е възможно за птиците, не е възможно за човека. Защо? – Защото на птиците природата е дала крила. Човек не е устроен по същия начин.

Следователно, възможното за птицата е невъзможно за човека. Човек не може да хвърка. Сега се учи изкуствено да хвърка. Сега другото положение. Ако човек се е отказал от птичето хвъркане, той го направил с оглед на друга идея. Туй, което човек може да мисли, туй, което човек може да направи, птицата не може да го направи. Следователно, човек е заменил един естествен порядък на хвъркането с човешката мисъл. Но изгубил вече навика да хвърка. Сега по един механически начин той прави своите хвърчила. Но за в бъдеще, той ще може да хвърчи без хвърчила. От научно гледище кой път ще трябва да се развие? – Един човек, за да може да хвърка, за да накараме един килограм да хвърчи из въздуха, колко пъти трябва да изменим формата, обаче да остане същата тежест. Ще си направите изчисления. Значи в един килограм тежест трябва да стане известна промяна вътре, за да може този килограм да се задържи във въздуха, един килограм може да се задържи във въздуха, птицата в дадения случай увеличава своята сила. Тежестта на птицата е по-голяма, но от силата зависи. Следователно, всички учители поддържат, че всеки един от

вас, ако увеличи силата на своята мисъл, ако вие може да се концентрирате, ако вие може да концентрирате вашата мисъл към слънцето така силно, че да не остане никаква друга мисъл, вие ще се дигнете към тавана. И може да спрете, където искате. Понеже имате много желания на земята, затова сте тежки. Тежестта на един човек, като го претеглиш в килограми е 75, това са общи заключения, които не са валидни. Те за мене са важни, но не са важни и за вас. Един човек, който тежи 75 кила, той има желание, болните хора като се разболеят, олекват. Прекъсват своите желания. Ако човек прекъсне своите желания, съвсем олеква и заминава за другия свят. Питам: Тогава колко желания трябва да останат в човека. Колко желания човек трябва да има? – Ако сте в едно измерение. Ако сте в две измерения, ако сте в триизмерния, четриизмерния, петизмерния свят. Понеже вие сте поставени в триизмерния свят, трябва да обосновате всичката ваша култура на числото 9. Три мисли, три желания, три постъпки. Какво ще разберете сега от това? – Ти от това число 9, по-нататъка не може да идеш. В първата категория на нещата си. Или ако вземете от първата категория, туй е последната категория, последният етап е числото 9. Но ако вземете първата категория на числото 9, имате числото 3. По-далече от числото 3 не може да идеш. Намалете числото 3. На колко може да го намалите?

$$3 - 1 = 2$$

$$3 - 2 = 1$$

$$3 - 3 = 0$$

Това са закони, с които природата оперира. Смаляването на числото 3, да измениш неговата форма. Добре. Ако туй число вие смалите и ако смалявате числото 3, което съдържа известно количество материя, ако го смалявате, къде ще иде? – След като го смалявате, трябва да знаете закона, по кой начин? – По този начин вие имате един процес чисто механически. В едното положение от трите лева вие извадите един лев, остават два. Или изваждаш 2 лева, остава един лев. Най-после похарчиш и трите лева. Но въпросът е, след като се извади един лев, вие сте взели нещо в замяна на този лев, този лев го дадохте някому. Да допуснем, че този човек ви казва: Господ живот и здраве да ти дава. Тогава имате живот и здраве, купувате си го. Казвате: Отиде левът. Отиде левът, но живот и здраве имате. Здравето е равно на какво? – $3 - 1 = Ж = 3$. В ума си носиш тази идея, Господ живот и здраве да ти даде. Досега си бил болен, казваш, живот и здраве. По едно време усещаш една вътрешна промяна. Казваш: Много зле си направил, че си дал лева. Тя е празна работа. Но здравето остава. Човекът ми казва: Живот и здраве Господ да ти дава. Питам заслужава ли да дадеш 1 лев, заслужава. Трите измени ли се? – Ами, че то е закон, числото три е закон на твърдото битие. Закон на твоя ум, закон на твоето

сърдце и закон на твоята воля. Следователно, ти си турил числото 3. Живото число е то, на твоя ум, на твоето сърдце и на твоята воля, това е числото 3. Значи в дадения случай, при какъв случай употребяваш ума си? – Числото три показва при какъв случай употребяваш своя ум, при какъв случай употребяваш своето сърдце и при какъв случай употребяваш своята воля. Туй е вътрешната страна на кабалата. В кабалата ти може да разрешиш как трябва да станат работите. А в магията е едно приложение. Законът е психологическата страна. Както сегашните математици изчисляват разстоянието на някоя планета или на някое слънце. Дали има свиване или разширение на това тяло. Но понеже вие сте вплетени в сегашния живот, има посторонни идеи. Ти си гладен, три деня не си ял нищо, казваш, какво ме интересува мене числото 3? – Числото 3 включва и твоя стомах. Ти гладуваш, понеже не разбираш числото 3. Аз, човекът, който съм гладен, всеки ден може да ме нахранят. Сега трябва ли да ви доказват в какво седи магията? – Представете си, че аз зная изкуството да ставам красив. Толкоз красив с изящни дрехи, облечен хубаво. Представете си, че вляза в една гостилница, дето има млада дама-господарка. Нямам нито пет пари в джоба, поканят ме, поусмихна се малко. Питам тази дама няма ли да ме кредитира. Веднъж, два, три, четири, пет пъти ще ме кредитира. Като погледне в лицето, казва: За лицето струва си да му дам да яде, на нея ще ѝ бъде приятно да ходя да ям и тя да яде с такъв красавец. Тя ще те погледне и тя плаща. Ако съм грозотия? – Сега аз развивам вътрешната страна, туй, което носи магическата сила. Казвате: В какво седи красотата? – На ума, който схваща условията, на сърдцето, което схваща условията, и на волята, която схваща условията и разбира как да се ориентира. Умен човек е този, който при всичките условия не може да се изненада, той може да се ориентира, той не вижда невъзможни неща. Невъзможни са при известни условия, а възможни при други. Седя при един бакалин, той ми доказва, че човештина има, но моя господар е строг. Аз съм слуга. Аз бих желал да ви услужа, но невъзможно е. Аз турям в джоба си, но за пет лева може човек да ви кредитира. Питам 5-те лева, които кредитират, имат ли съзнание. Как туй, което няма съзнание, може да кредитира.

Сега ще ви дам друг един въпрос. Еди-кой си направил една грамофонна плоча и на нея написана човешката реч. Плочата е хубава, но питам: Но тази реч, първоначална ли е върху плочата. Не. Най-първо някой е говорил и тази реч през въздуха се е предала на плочата. Най-първо аз съм говорил и после във въздуха е напечатана моята реч. И оттам се е предала по известни закони на тази плоча. Ако вземе някой, ще разруши тази плоча. Но същевременно моята реч е останала във въздуха и там никой не може да я развали. Там може ли някой тия вибрации да ги развали във въздуха? – Ако поставите въздуха в друго положение, както е сега, на всяка една дума да кажем Питагор, който е живял преди години, неговата реч съществува

ли? – Той е живял в 625 година преди Христа, неговата реч съществува ли? Тя съществува и се носи из въздуха. И може да се схване речта на Питагора. Да знаете как е говорил той. Но трябва приспособление. От толкова хиляди години неговата реч обикаля земята, търси хората. Благодарение на туй движение, на тази мисъл, има мнозина днес, които преподават Питагорейското учение. Туй е вярно за всички науки. За всяка празна реч казва Христос хората ще дават отчет. Една дума, казана в каквото и да е направление, има дълъг живот. Добрата дума и лошата дума на плоча са напечатани във въздуха.

Казвам сега: Морал се иска. Когато в окултната наука казват трябва да бъдеш внимателен, какво мислиш, понеже със своите мисли напълняш пространството. Каквото мислиш, такъв и ще станеш. Ти мислиш така: Да вземеш пари от този, да обереш онзи, от трети, четвърти да вземеш нещо. Не може да постигаш, понеже твоите мисли, като ги вземат хората, започват да ги реализират. Ти си изобретил, показваш по кой начин може да се обере някой. А друг вече обира парите. Всеки един от вас може да създаде своето нещастие или може да създаде своето щастие. Ти казваш, че си ученик. Може този учител да те скъса. Но има условия, при които учителят никога не може да скъса ученика. При какви условия именно. Когато ученикът знае толкоз, колкото учителят, не може да го скъса по никой начин. Но когато ученикът знае по-малко от учителя, всякога има условия да го скъса. За да не те скъса учителят трябва да знаеш толкоз, колкото той знае. Има учители, които пишат 6 на себе си, а на ученика пише 5, за да покаже, че той знае по-малко. Ако му пише 6. Кога може да пише учителят 6, когато знаеш толкоз, колкото учителя. Може ли да знаеш повече от учителя? – Никога. При туй вашето понятие един ученик може да бъде по-горе от учителя си. Но при онова естественото понятие, в което нещата са поставени първоначално, ти не може да бъдеш по-високо от учителя си. Туй е онзи физически закон. Да кажем имате един извор. Тази вода вие можете ли да дигнете по-високо от извора, не може. Същият закон е: И там равенство има. Казва някой няма налягане. То вече друга сила влиза. Ако има налягане, да подигне тази вода нагоре, то е друго, но при едно естествено положение водата никога не може да се повдигне по-високо отколкото главата, отдето изтича. Като казвам: Учителят е по-горе от ученика си, това разбирам. Ученикът не може да има повече знания, защото знанието иде от знание. Достатъчно е ученикът да бъде като учителя си. Достатъчно е водата да се повдигне на височината, отдето е дошла. Казвам сега, новото разбиране седи в следното: Обезсърдиш се, да знаеш произхода на своето обезсърчение и веднага да се справиш. Обезвериш се, да знаеш произхода, който определя обезверяването. Отслабнеш, да знаеш причината на твоето отслабване. Паметта ти не работи, да знаеш причината. Или не може да разсъждаваш правилно, да

знаеш причината. Беден си да знаеш причината защо си беден. Защото всичките ония състояния, които сега ги имате, да знаете причината. Ако не може да успявате в живота си, да знаете причините защо са. И след като знаете причината, да знаете как да се справите с нея. Допуснете, че сте беден, какво трябва да правите? – Към коя категория да турите бедността? – На какво може да уподобите бедния човек? – Във физическия свят всичките гърнета, които е направил един майстор, не са ли бедни? – Бедни са и по причина на тази бедност те се продават на пазаря. Празни са тия гърнета, но ако те са пълни, питам, може ли да се продават? – Може. Ако са пълни със злато? – Но ако съдържанието на туй гърне нищо не струва, туй гърне може ли да го продадете? – Вие посрещате едно гърне заради неговата форма или за неговото съдържание. Казвате: Дайте ми гърне, което съдържа 3–4 кг. Ако туй гърне има вместимост едно, две кила, човек взема гърнето. Ако няма тази вместимост, човек не го взема. Гърнето може да събира половин кило, едно кило, кило и половина и т.н. Вие ще извадите едно заключение. Казвате, празно гърне. Всички ония мисли, които завземат, имат сила, те са магнетични. Всички предмети, които са магнетични, те имат сила. Празнотата привлича нещата. Туй е едно положение магнетично.



А туй положение какво е? – Туй, което събира, и туй, което разпръсква, едновременно и двете неща са полезни в природата. Но в дадения случай, ако ти искаш да постигнеш известно свое желание, ако искаш да станеш градинар, ти не можеш да станеш градинар на този връх, но в долината може да станеш. Ако искаш да правиш научни наблюдения, не може да ги правиш в долината, но може да ги правиш на тази височина и ще имаш по-верни наблюдения. Ако се гради една обсерватория, няма да се направи в някоя дълбока долина, но на някой висок връх. Знание е, в даден случай да знаеш как да постъпваш. Срещнеш един човек, характерът му е или долина, или връх. Има цяла наука, има школа, която изучава слабостта на хората. Всеки един човек има слабост в нещо, те изучават слабостите на хората, за да може работите да прекарат добре. Според тази наука да кажем ти си при един комисионер, искаш да прекараш стока. Комисионерът отива при някой търговец, висш аристократ, той ще избере начините как да влезне при него. Най-първо като влезе той, взема една поза, с влизането с кой крак трябва да влезе. Как трябва да тури ръцете си, всичко туй трябва да има предвид. Ако влезе, този търговец може да говори. Ако не може да му говори, ще каже, господине, вратата е там. Да ви дам друг пример: При един американски търговец, богаташ, отиват студенти, искат да рекламират стока при богатия търговец, той казва, господа, не може да купя. Отива една млада мома и от нея купува стоката. Срещат се двамата студенти и тази студентка в университета. Как, казва,

вашата работа не сполучи, от мене взе стоката. Питам, той защо от младата студентка купил стоката, а от този младия студент не е купил. Сега да поставя въпроса малко по-ясно. Отиват двама души на пазаря. Единият – снажен, силен, със силни мускули. Другият – деликатен, нежен. Като погледне първия, взима стоката, а от втория не взима, защо? – Защото при дадените условия, ти както виждам слаби са ръцете ти, твоите работи не може да поверя на тебе. Сега изводът е: Животът трябва винаги, когато искате да се учите, да работите, с най-силната способност да започнете. Работи в онова поле, дето си най-силен. Не работи със слабите си способности. Музикантът трябва да работи със своите музикални способности. Архитектът, копачът, всеки трябва да работи със своята силна способност. Той има силна способност и с нея трябва да работи, нея трябва да тури в действие. Тогава се задава въпросът, онези слабите какво трябва да правят? – Този слабият, 4–5 деня седи, казва, не върви тази работа. Виждам, той е отличен музикант и наместо да държи цигулка на рамото, той взел мотиката. Какво ще бъде отношението между един музикант и копач? – Единият има своите несгоди и другият има своите несгоди. Онзи ще копае целия ден, ще му се прекъснат ръцете. Пък онзи копач, който взел цигулката, той не може да свири. Цигуларят, който може да свири на хората, той ще попадне някъде, може да го оценят, пък някъде може да не го оценят. Вземете сега другата страна. Някой виртуоз е. Виртуозите са в апогея на своя живот. Те са страдали, страдали и са станали големи музиканти. Те са минали през дисциплина. Те са страдали в миналото. Придобили са знанието. И сега придобиват последните плодове от знанието. Те са били в Египет видни музиканти. Те са били в Индия видни музиканти. И сега се явяват в Западната култура, в бялата раса и тук са видни музиканти. Някои лица сега започват музика, те не могат да се мерят с тях. Те са само умни, техният ум съзнава и схваща. То е само за изяснение. Но така обективно, научно не може да се докаже, но като едно обяснение.

Общото заключение. Трябва да разбирате вътрешния закон на природата, с който вие сте създадени. Твърдите тела се огъват. Житките се изкривяват. А въздухообразните отиват нагоре. Следователно, ще определиш една мисъл твърда ли е, ако се огъва, тя е от твърдите. Ако се изкривява, тя е от течните. Ако нагоре отива, въздухообразна е. Точно обратно ще постъпиш. Според законите на тия три измерения ще знаеш всяка една точка, след като се движи в едно, второ и трето измерение, ще може да се ориентираш. Ориентирането седи в това, една твоя мисъл никога не трябва да влезе в стълкновение с едно твое желание. И другият закон, никое желание не трябва да влезе в стълкновение с една твоя постъпка. Ако влезе, ти не разбираш законите на движението. В самия тебе ще мислиш едно, ще се стълкновяваш със своите чувства и ще се стълкновяваш със своята воля. И

тогава ще направиш нещо, което няма да е в хармония с тебе. Казваш: Не трябва умът ти да бъде в стълкновение със самия тебе. Най-първо ти ще дойдеш в стълкновение с външните умове и с чувствата на външните хора. Най-първо ще се научиш да избягваш стълкновенията със самия себе си. След туй ще се научиш да не си в стълкновение с окръжаващата среда и най-после да не си в стълкновение с природата. Това е мъдрецът, който не е в стълкновение със себе си, с ближните си и който не е в стълкновение с природата или с Бога. Следователно, на този човек всичко ще му върви. Това са твърдения. Сега ви трябва правила как да не си в стълкновение. Първото правило, за да го научите, се изисква три години. Ако дойдете при мене, три години трябва да ви преподавам, за да научите едно правило, да не си в стълкновение с физическото поле. Три години ще се учиш да не си в стълкновение с астралния свят. Деветте години трябва да посветите, за да не сте в стълкновение със своите мисли. След като излезете ще ви трябва три години да ви науча да не сте в стълкновение с окръжаващите. И тогава ще станат 18 години. Ще трябва девет години да ви науча да не сте в стълкновение с Божествения свят, с природата, всичко 27 години. Специално знание, туй вече е знание. След туй вече ще ви дам свобода. Но никога не трябва да иждивиш повече от девет години за себе си, девет години за другите и девет години за Бога. Да не си в стълкновение, тогава ще бъдеш един гений, ще бъдеш един светия, дето минеш в света, всичко пред тебе ще бъде отворено, всички врати ще бъдат отворени и богатството ще бъде на твое разположение, каквото намислиш, ще стане. Ще стане по единствената причина, че не си в стълкновение със себе си, не си в стълкновение с ближните си, не си в стълкновение с живата природа. Сега от вас, които сте кандидати, нека си дадат кандидатурата. Каквото сте учили досега, то е встъпителен опит. Пък отсега нататък трябва 27 години да учите солидни. Най-малко девет години ще учите, за да не сте в стълкновение със себе си. Сега ще попитате, какво е това, алегория ли е? – Алегория ли е това? – Три години ще се учиш как да постъпваш. Три години ще се учиш как да прилагаш желанията си и три години ще се учиш как да прилагаш мислите си.

Този въпрос са го изучавали, това е метод във всички школи на древността, които досега съществуват и които за в бъдеще ще съществуват, законите са все същите. Той не трябва да бъде профаниран, трябва да има знание. В кабалата, това значи да има познание на числата. В кабалата има една част. Да вземем на български Иван. Искам да оперирам с туй разумно същество. Най-първо този Иван, той е толкоз енергичен и сприхав, че десет минути може да се кара. Сега алегорията за вашия Иван. Ето, този Иван е човек обективен, конкретен. Има желание като някое растение да си спусне



корените и да расте. Той е котва. Той се движи в една течна среда. Тук са все течни вещества. Начало на нещо. Слиза енергия. Туй В-то показва, че тази енергия трябва да се складира някъде. Имате положителна и отрицателна енергия. Н-то и В-то, това са два полюса на една реалност. Влизат във втората фаза. А-то показва, че неговият ум е бременен с някаква идея. Н-то е закон, който примирява всичките противоречия в умственото поле. Ъ-то означава твърдата материя, туй, което е спуснало топуза. Значи ако се справите добре с първата категория, с втората, вие вече постъпвате с този Иван лесно, ще се справите. Ще канализирате. Този Иван, той ще ви даде вода да си полеете градината. После този Иван е градинар, може да ви даде съвет как да посадите градината, той ще вземе участие във вашата градина. Един ден можете да станете ортак в градинарството с Ивана. Можете да имате градина от 100 декара или 10 декара, да имате голям приход в една година. С Ивана с неговата вода, с неговите познания, можете да имате един капитал от 50–60 хиляди лева. Ще си го делите по 25 хиляди и ще следвате университета. Американски студенти има, които спечелват през лятото 1 000 долара с продаване на картички, на книги. Но знаят как да постъпват. Те са изучавали тази наука. Наричат ги нахални студенти. Той като влезе в къщата на някой богаташ, че не може да го изкарат с един чифт биволи, докато не купят. Ще ги застави да си купят и не може да му откажат. Намират се в едно положение, че не смеят да му откажат. Той ще знае как да се усмихне, от 99 кладенци ще докара вода и най-после този богатият човек, за да не се компрометира пред този Иван, ще купи. Този Иван е много умен. Християнството го владее. Този Иван физическите работи ще си уреди. Казвам сега: Ако преведете сега, вашият Иван това значи онова материалното на земята. Туй, което наричат конкретно, то е Иван. Вие сега трябва да знаете как да се справите. Някой път наричат плът, някой път наричат тяло, но то е Иван. Туй физическото същество, което има нужда, то е Иван. На този Иван вие трябва да разбирате неговото естество. И ако можете да се справите, тогава работата е лесна. Човек най-първо трябва да се учи да се справи със себе си. Има един Иван отвън, но има един Иван отвътре. Ти намислиш нещо, Иван развали работата. Някъде ти намислиш, той направи работата. Иван ти помага. Когато Иван помага, всичко върви. Но когато Иван се опълчи против тебе, не върви. Това е отлична наука да знае човек да се справи със себе си.

Само Божията Любов носи пълния живот.

На 20.V.1932, 27.V.1932, 3.VI.1932 г. по каталога на Елена Андреева няма лекции.

Погледът на Бога

11 година

31 Лекция на 1 мл.ок.клас

17.VI.1932 година, петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Тайна молитва.

Ще ви дам една малка нова светлина върху един въпрос много тъмен. Един въпрос. Учените хора като надникнат там, изуват общата си, защото общата на човека са тежки. На туй място като влезеш ще снемеш общата си. Ако имаш шапка, ще изхвърлиш и шапката си, гологлав ще бъдеш и бос ще идеш, значи всички ония стари схващания за живота ще ги оставиш. Ония стари постъпки и тях ще ги оставиш, защо? – Ще ви приведа един пример из обикновения живот: Отива войникът на бойното поле, изважда ножа, като срещне своя неприятел, отрязва главата и се счита за герой. Ако този войник се върне в разумното общество и реже главите на хората, питам, неговото изкуство има ли смисъл. Има смисъл на бойното поле. В мирното общество ножът трябва да бъде в ножницата. Известни идеи може да се реализират, само при известни условия. Сега идеята на вас донякъде е понятна. Но какво отношение има? – Тази идея само за обяснение. Да кажем вие имате една мярка, с която мерите предметите, може тази мярка да е заета от природата, а може да е произволна. Много произволни мерки има. Вземете мярката една педя. Една педя е приблизителна мярка на природата. Но понеже на всички хора педите не са еднакви, като кажем една педя, но коя педя? – Педята на някой голям герой или на някое дете, или на някой светия, или на баща, на майка. Казваш една педя, но педята определена мярка ли е? – Или англичаните имат инч. Инч значи два и половина сантиметра приблизително. Или французите имат една произволна мярка, която е 40-милионна част от меридиана. Но това са относителни неща.

Приблизително служи така. Следователно, в природата, това е една

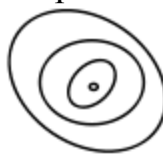
абсолютна мярка на физическото поле. ○ ○ Никой не е разгледал този въпрос. Туй е само твърдение. Твърдението е вярно, но трябва да се докаже. Но да докажеш едно твърдение, не че в доказването е истината, ти може да докажеш някои работи, без да са истини. Че кой не доказва? – Много работи се доказват. Доказват, че земята се върти. Но точно определено ли е, с каква бързина се движи земята. Има едно изключение, определено ли е движението на слънцето? – Казват, че слънцето се движи в някаква посока.

Сега туй нас не трябва да ни спира. Движението на небесните тела става, както хората се движат. Или всичките хора на земята се движат по някакъв образец. Но всичките тела, които се движат, имат едно отношение. От сегашното гледище туй не може да бъде една абсолютна мярка, защо? – Защото една абсолютна мярка, тя не трябва да се изменя. Да кажем, ако имате една мярка, тя не трябва да се огъва, нито да се смалява, нито пък да се продължава. Две положения трябва да има. Нито да се продължава, нито да се смалява на физическото поле. Ако имате една мярка, която може да се продължи и казвате и какво има от това, нищо няма, не е престъпление, може да се продължи. Няма нищо тогава. Но ако ти си търговец на платове и имаш една мярка, с която мериш плата, и когато купуваш плата, го купуваш в една мярка, която се смалява. А продаваш с една мярка, която се продължава. Тогава кой печели? – Ако купуваш плата с мярка, която се смалява, а продаваш с мярка, която се продължава, кое печели? – Ще загубиш, защото ще вземеш по-малко, а ще дадеш повече. Във вашия живот, често вие се натъквате на тия противоречия. Аз психологически искам да ви обясня защо нещата стават така, а не другояче. Мярка трябва. Тази мярка при зачеването на своята идея, една мисъл имаш една мярка, при изпълнението на своята мисъл, имаш друга мярка. Едно малко противоречие, материално противоречие. Тия точки са в този квадрат. Вие не можете да турите повече от 5 точки. Вие не можете да турите повече от 4 точки. 4-те точки образуват квадрата, но в този квадрат имате две положения. Външните точки са нереални. Границите на този квадрат са въображаеми, съществува само центърът, едното е реалното. Туй е реалното число. От него е произлязло от положението на две, три, четири, пет, минало през 4 състояния, за да се образува този вътрешен център. Две, три, четири, пет, 1, 2, 3, 4, 5. Това са границите, но при това вие имате едно число. В математиката едно число като се умножи 4 пъти на себе си, дава единица. След като се умножи 4 пъти на себе си, става единица. Значи снемате една реалност от един свят. Като казваме физическото поле, според туй, физическото поле има три измерения. Реалното пространство,

в което ние живеем, сега има три измерения. Умственото пространство на мисълта има 5 измерения. Пространството на чувствата има 4 измерения. Да кажем, ако един предмет от умствения свят се проектира, ако едно тяло от умствения свят се проектира от умственото поле, какво ще даде. Права линия ще даде. Тяло ли ще има само? – Правата линия ще даде на физическото поле. Ти ще видиш нещо като права линия. Ако едно тяло в астралния свят се проектира, на физическото поле вие ще имате една плоскост. Тогава плоскостта в умственото поле ще се проектира като права линия. Плоскостта на умственото поле ще се проектира на физическото поле, само като граница. Ако се проектира тялото в астралния свят, става пречупване. Ние само за обяснение взимаме тези неща. Ако една плоскост от умствения свят се проектира на физическото поле, как ще се представи? – То е само движение. Как ще се представи? Ако едно тяло се проектира в плоскост, плоскостта ще се проектира като права линия. Тялото как ще се проектира на физическото поле? За изяснението на един въпрос, ние искаме да обясним известни неща, които ние не ги знаем. Със знайното искаме да обясняваме незнайното. Ние си предполагаме тия неща в умствения свят, такива каквито във физическото поле. Ние представяме едно тяло в умствения свят такова, каквото е във физическото поле. Има известно отношение, но то не е така. Да кажем, имате вие отношение, така: $1:1:1:1$; $1 \times 1 \times 1 \times 1$, на какво е равно? – Но тия неща са извън физическото поле. Само туй умножението е извън физическото поле, само единицата е реална. Туй показва състоянието на материята, която минала от единица. Материята се е сгъстила. Във второто умножение повече се е сгъстила и най-после дава на физическото поле единица. Така можем да кажем: Тази единица, първата единица имала по-голям обем, по-голям обем завземала. Във второто положение пространството се е смалило, същевременно гъстотата на материята се е увеличила. При второто положение, пространството се е смалило. Но същевременно гъстотата на материята се е увеличила. При третото и при четвъртото умножаване сгъстяването на тази единица става видимо заради нас. Но сега те са физически обяснения. Ние искаме да обясним онези процеси, които стават. Явява се едно противоречие в ума ти. Явява се едно противоречие в чувствата ти. Но там боравиш с едно материално тяло. Запример имате един приятел, казвате: Вашият приятел не ви обича. По какво познавате, че не ви обича? – Кои са същевременно доказателствата, че не ви обича – (отговарят – постъпките.) Вие намирате, че усмивката не е такава. Че каква трябва да бъде? – Много сериозен е. Че какво означава сериозността. Кой човек е сериозен. Една кукла, която е сериозна, сериозна ли е куклата? – Или ако направите една кукла весела, весела ли е куклата. Нито е сериозна, нито е весела. Значи вие боравите с една мярка, която сами не разбирате. Вие казвате: Отношението, което има към мене. Но какви трябва да бъдат отношенията вие не знаете. Вие искате това, което не знаете. Казвате: Той трябва да ме

обича. Но как трябва да ви обича. Аз идвам от незнайното към знайното. Или започвам от знайното към незнайното. Вие сте на една твърда почва, ходите. Казвате: Аз искам парите си да ги нося на гърба си. Действително на твърдата почва по-хубаво нещо от парите няма. Туриш ги в джоба си, упование ти дават парите на тебе. Но ти се намериш, не на твърдата почва, но във водата, нямаш никаква опора. Ако ти турят 100 кг злато на гърба, питам какво ще бъде твоето положение? – Да допуснем, че си в един въздухообразен свят, какво ще те ползува? – Нищо. То са спънки за тебе. Туй, което е средство на сушата, не е средство за водата. Туй, което е средство за водата, не е средство за въздуха.

Сега изводът. Нещата са верни само при известни условия. Вие когато говорите за известна любов, разбирате в дадени условия. Този човек има такова отношение. Лошите отношения са добри при известни условия, а лоши при други. Аз не искам да разбирате работите, защото ако ги разбирате, ще грешите още повече. Едно дете може да познава, че това е кон, да е учено дете, да разправя за коня, да описва цвета, колко бяга, колко зъби има. Но това дете не знае да владее коня. Като го туриш на гърба, конят започва да скача и хвърля детето и ще удари този кон детето. То няма сила да владее този кон. Питам: Какво го ползува неговото познание, че знае какъв е конят. Представете си, че друго дете не знае нищо за коня, но като го туриш хваща коня. Туй невежото дете владее коня, а онова дете, което знае коня, не може да го владее. Това се случва във вашия живот. Вие знаете нещата. Казвам: Когато в живота си имате една абсолютна мярка в природата, ако имате туй абсолютно познание, тогава ще бъдете господари на вас, ще знаете, но не знаете как да владеете този предмет, който имате. Само неодушевените работи се владеят. Всичките ония същества, които съществуват в света, разумните същества и те се владеят, но законът е: Едно умно същество може да владее друго. Тогава от гледището на физическото поле, пак ще ви представя идеята, каквата е сега. Представете си, че имате една топка на физическото поле. Той мисли, че е господар, но той не е господар на всичките условия, които са в този кръг. Но не е господар на условията, които са вън от него. Представете си, че имате друго съзнание около него, първото съзнание се ограничава. Ако туй първото съзнание се влияе от второто, може при туй да има друго съзнание наоколо и второто съзнание да се влияе от третото. Сега каква ще бъде разликата? Първото същество се влияе от второто. Второто същество се влияе от третото. Но първото същество има две



влияния. То се влияе от второто и от третото.

Представете си, че туй същество иска да се справи със съзнанието на тия същества, които са

от неговото гледище извън него. Туй съзнание не е извън него, но то се намира в съзнанието на другите две същества. Ти си в техните граници. А ти от твоето гледище считаш, че тия съзнания са извън твоето съзнание. Твоето съзнание е в границите на тяхното. Те те окръжават и влияят. Питам: Ако две и три са неразположени спрямо тебе, какво можеш да направиш? – Да обясня нещата: Представете си едно представя едно дете, две е неговата майка, а три е неговият баща. Туй само за обяснение. Ако тази единица е малко момченце, иска едно конче, то иска голямо конче, каква е възможността? – Майката, ако има пари, ще вземе. Представете си, че те нямат пари. Да вземат конче, нямат условия. Туй желание, което може да се прояви в ума на детето, ще бъде ли изпълнено. От ваше гледище казвате тъй: Вие някой път срещате в себе си ограничения, не може да постигнете нещо. Да допуснем, че вие сте свободен, но нямате пари. Някой път вие нямате пари, искате кон, но средства нямате. Майка нямате, баща нямате. Ако имате средства, ще вземете кон, ще го яздите, но нямате пари. Какво трябва да направите в дадения случай. Значи в дадения случай ще имаш една идея, която ще реализираш. Ти си господар на краката, но не си господар на коня. Значи туй, на което ти си господар, разчитай на него. Вземи по-голяма грижа за твоите крака, отколкото за оня въображаем кон отвън. Тия коне можеш да си ги представиш с хубави златни гемове, но те са неща, с които не можеш да разполагаш. Това са непостижимите желания в света. Дето казват, всеки се разочарова във всички свои желания. Искаш да свършиш по математика, не можеш, искаш да свършиш по физика, не можеш. Искаш музикант да станеш, не можеш. Искаш силен да станеш, не можеш. Искаш министър да станеш, не можеш. Искаш цар да станеш, не можеш. Казваш: Защо Господ така наредил света. Така Господ наредил, защото си човек, ограничен, невежа.

Какво нещо е невежеството? – Невежеството, то е неразбрана дума. Казват, той е невежа. В дадения случай невежеството постига повече отколкото знанието. При дадени условия невежеството постига повече, а при дадени условия знанието постига повече, защото за невежеството можете да кажете, че то е една положителна енергия, а знанието е кинетическа. Следователно, когато потенциалната енергия се превръща в кинетическа, това е знание. Когато в съзнанието ни съществува идея, че ние не разбираме нещата и казвате: Аз съм невежа, но това не е така. Отношение нямаме. Невежа е всеки един човек, който няма отношение към дадено разумно тяло в света. Щом нямаш отношение, този предмет е неизвестен за тебе, щом имаш отношение, ти все таки разбираш някои от качества. Вие казвате тъй: Аз не зная какво нещо е любовта, в туй отношение аз съм невежа. Аз превеждам на научен език, отношение нямам. Някой казва: Аз не съм добър човек. Превеждам на научен език, отношение нямам. Лош човек съм, имам отношение. Щом си лош, имаш отношение. Щом обичаш,

имаш отношение. Щом се гневиш, имаш отношение с някого. Ти не можеш да се гневиш само при два случая. Ако най-първо си обичал и после искаш да мразиш. Омразата може да се яви само, ако първо си обичал. Не може да мразиш преди да си обичал. Невъзможно е. Аз желая да видя някой от вас, да може да мрази без да е обичал. Омразата е второстепенно отношение, което произтича от закона на любовта. То е едно инертно състояние. Щом като престане любовта, която си имал на едно място, идва омразата. Или казано на друг език – Любов се нарича всяко нещо, отношение, което всякога можеш да реализираш, от което всякога можеш да имаш полза, се нарича любов. Отношения, които не може да имат никакво реализиране в живота, се наричат омраза. Омразата зависи от всички ония неща, които ти не можеш да реализираш. Те се отпечатват в съзнанието като противоречие. Мразиш някого или се гневиш, защото спрял те е в пътя или те пречатства. Или те обидил с нещо. Що е обидата?

Сега не в същината на нещата, но в отношенията има неща непостигнати. След Любовта какво иде. Когато двама души се обичат, какво се образува? – Поне вашата опитност каква е. Сега вие схващате известни ваши отношения в света, които са временни. Временни отношения, хората съединят се като търговци, вложат известен капитал, но след три-четири години фирмата се развали, капиталът изчезне и тия хора втори път не се срещат. Питам какво ще остане от тяхната хармония. Продавали са платове, може хиляди хора да са се облекли. Като изчезне тяхната фирма, какво остава? – Остават дрехите в хората. Има фирми едnodневки, някои има, които имат по-дълъг живот.

Аз искам да ви наведе на известен ред разсъждения, за да се изяснят: Има неща, които мъчно може да се примирят. Ще останат някои неща непримирими. Трябва да останат много прояви в живота, необяснени. Защото като обясним някои неща как станали, ти ще станеш по-нещастен. Нали знаете там има един разказ от 1001 нощ. Един отишъл да се ожени за една царска дъщеря и след като се оженил за царската дъщеря, този младият зет изял една скилидка чесън и тогава отишъл при своята възлюблена. Неговата другарка заповядала да му ударят 50 тояги на неговата задница и не само това, но го изпъдила. Той разправял, че една скилидка чесън произвела всичкото нещастие. Тя му казва: Втори път да не стъпиш тук. То е един разказ. Казвате някой път не съм направил голям грях. Че какъв грях има, че този човек е изял една скилидка чесън? – Но в дадения случай, при дадените условия, тази царска дъщеря има такова голямо отвращение от чесъна, че заповядала да го набият, понеже този чесън може да ѝ причини смърт. Тя казва: Аз не искам един възлюблен, който иска да ме умъртви с чесън.

Да дойдем сега до нашия квадрат. Ние да влезем в едно поле, в което вие да боравите. Всеки един човек, който борави с известно поле, той мисли, че е разрешил всичките въпроси. Той знае бояджийство и той се осигурява в известно отношение. Осигурява прехраната си, но какво може да постигне с бояджилъка? – Ако при хората бояджийството е на място, но ако си при птиците, където всеки се ражда с боядисани дрехи? – Казвам на физическото поле бояджилък има, боядисване с бои, но при птиците кому ще боядисваш дрехите, когато всеки се е родил с боядисани дрехи? – Археологически идеи имат хората. Някой път вие живеете с археологически идеи на миналото, които са били съществени велики работи, но са свършили, сега нямат никакво приложение. Защото тия птици имат боядисани дрехи. Ако ги боядисваш, ти ще ги развалиш. Те не се нуждаят от външен бояджилък. Аз ви давам въпроса. Ти казваш: Един-кой си защо не ме обича. Какво ще спечели, ако не те обича? – Ти си вече боядисан.

Слушайте да ви кажа: Ще ви дам една мярка за Любовта, какво нещо е Любовта. Ще ви дам една основна идея, която трябва да имате в ума си, не сте я срещали. За пръв път я срещате. Ти никога не можеш да обичаш, ако едно същество не те е погледнало не тук на земята, значи първоначално, когато си излязъл в Битието, от Бога като си излязъл, ако никой не те е погледнал, ти ще минеш един празен живот, ще бъдеш най-нещастният човек в света. Ако някой те е погледнал, ще бъдеш най-щастливият, ще имаш стремеж нещо да постигнеш. Този, който пръв те е погледнал, когото си срещнал, него търсиш. Тук търсиш, там търсиш и никъде не можеш да го намериш, и тогава заради него трябва да обичаш всичките други. Ако обичаш другите хора, ще обичаш и него. Онзи, който пръв те е погледнал, той ти е дал подтик в живота и всичко се дължи само на него. Всички други хора може да те гледат на земята, те са второстепенни гледания, те са допълнения. Но този първия подтик аз го наричам отношение на правата линия **А ————— В**. А е онзи, който те е погледнал, правата линия е, с която мерим нещата. Туй може да го наречем погледа на Бога, погледа на ангелите, погледа на светиите. Погледът на майка ти и на баща ти. Но, кой е онзи, който те е погледнал. Този, който те е погледнал първия път, той е, който запалил твоето съзнание. Той е първият, който запалил пламъка на твоя живот. Ти гориш по единствената причина, че той те е погледнал, ако той престане да те гледа, той не само те е погледнал, но и от тия векове постоянно насочил своя ум към тебе. И каквото и да ти се случи, дължи се на него. Не му знаеш името. Вие може да ме питате кой е онзи, който ви е погледнал. (Бог). Срещали ли сте, разбрали ли сте, някое писмо имате ли? – Сега туй, което запитате, виждали ли сте го. Реалното в света, едновременно се проявява навсякъде. Ако ти Бога не виждаш, Бога навсякъде, във всичките хора, в растенията, в цялата природа, ти не може

да видиш Бога и в един човек. Ти, ако Бога навсякъде не го виждаш, Той навсякъде се проявява. Ако ти си жаден, отиваш при онзи извор, усещаш една голяма приятност. Тази приятност какво е? – То е погледът. То е Богът, който те уталожва. Ако те лъха вятърът, ти усещаш една милувка много лека. То е диханието на Бога, или първият лъч от слънцето, който минава покрай лицето ти, то е проявление на Бога. Туй самочувствие, което имаш в себе си, но нямаш нещо определено. Казваш: Веднъж пих вода много хубаво. Ти имаш едно хубаво разположение. Те са неща минали и всичко е минало. Тогава защо минават нещата. Едно малко обяснение. Аз ще ви дам един пример: Може да напишете думата любов, пишат я с Ъ. Не я пишат с Ъ. Ако я напишем с Ъ, е погрешка. Ако напишете думата Любов, Истина, Мъдрост, Правда едно върху друго, ще може ли да го разберете? – Такова натрупване става и във вашето съзнание. В едно и също пространство се натрупват. Ти нямаш право върху пространството на любовта, дето се проявява да туриш каквато и да е друга идея, туй пространство трябва да бъде свободно в ума ти. Законът е там. Ти не можеш да туриш двама души, ти не може в даден случай да обичаш двама души. И те не може да завземат същото пространство. Може, но ще потъмнее идеята. Ако трима, четирима се натрупат, ти ще изгубиш всичката любов. Не, че не е позволено да обичаш повече души, но ти трябва да образуваш по-широк кръг. Щом обичаш двама души, твоето съзнание трябва да се разшири. Още повече ще се разшири, като дойдеш да обичаш всички. Или на всеки одного трябва да му дадеш неговото пространство. Но в дадения случай времето е мярка в живота. А пространството това са условия, дето нещата трябва да се реализират. Сега какво, стана ли идеята малко по-ясна. Искате във вас да смените едно ваше състояние. Да допуснем, че в дадения случай вие сте разтревожен, има тревоги, които на физическото поле лесно може да се поправят. Има тревоги, които мъчно се поправят. Да допуснем разтревожен сте. Ударен сте в крака, имате голяма рана, може да се превързва раната, но усещате болка. После някои казват може раната да гангрясва и да се отреже ръката, но сте цигулар, вие сте любознателен човек. Сега ръката ви ударена и може да се отреже ръката. Вашето изкуство ще изчезне. Питам какво трябва да правите с вашата рана?

Да се върнем към квадрата. Когато вие казвате, че нещата в даден случай са непостижими, непостижимите неща са красиви. Всяко нещо, което може да се постигне, то се забравя. А всяко нещо, което не се постига, за него всякога ще мислиш. Може да мислиш за неща, които не можеш да постигнеш. Ще ви приведа един пример. Представете си, че вие имате желанието да имате хубава дреха. Щом направите дрехата, носите я година, две, три и тази дреха остарее, захвърлете я. Мислите ли за вашата стара дреха. Тия дрехи ви бяха толкоз обични, треперехте над тях. След

като станаха тия дрехи дрипи, хвърляте ги, не искате да знаете нищо заради тях. Защо се ражда това състояние? – Между дрехите и вас няма никакво отношение. Всяко нещо, което ти може да захвърлиш от себе си, ти имаш временно отношение към него. Но казвам: Ако твоята дреха е добродетел, тогава къде ще я захвърлиш? – Ако ти я хвърлиш, ти си изгубен човек. Да направя едно сравнение. Ако вие зимно време, при една температура, при 80 градуса студ, хвърлите вашия кожух, вашата дреха и излезете гол вълн, какво ще стане? – Ще измръзнете, ще изгубите съзнание. Такова е отношението на човека на физическото поле, ако той напусне добродетелта. Добродетелта е една дреха, ако вие напуснете вашата добродетел, външната атмосфера ще ви смрази, с вас всичко ще се свърши. За да може да живеете, непременно трябва да имате добродетелта като дреха, то е отношението, което съществува, и тогава вече добродетелта вече съществува. Трябва да бъде човек облечен добре. Без тази дреха ти нямаш съществуване при външните условия. Следователно, всеки един човек, който изгуби своята дреха на добродетелта, външната атмосфера, в която човек се движи, ще го смрази.

Сега някой може да ви каже понякоя път, че човек може и без добро в света. Може. Но тия възможности са фатални. Значи без добродетел в света няма проява и никакъв идеал не може да съществува. И на физическото поле е пак същото. Да кажем, ако на физическото поле сте бос, пътувате през камениста почва, условията са много лоши, питам какво разположение ще имате? – Ще бъдете нещастен. Но ако вие сте хубаво облечен, имате всичките удобства, ще бъдете разположен. В дадения случай въздухът, храната, твърдата почва, светлината, това са условия, при които животът може да се проявява. Те са разумните проявления в света. Какво е твърдата почва? – В света съществува едно първично съзнание. Туй съзнание, върху което нашето съзнание почива, то е твърдата почва. Второто съзнание, върху което нашето съзнание придобива всичките свои условия и живее, то е водата, то е чувственият свят. Третото положение, върху което твоето съзнание почива, то е мисълта, то е Божествената мисъл, върху която Божественото съзнание почива. Ти в дадения случай чувствуваш, че някой мисли заради тебе, ти не го познаваш кой е. Законът е такъв: Не може да мислиш, ако някой не мисли за тебе. Не може да чувствуваш, ако някой не чувства заради тебе. Казвам: Кой мисли за тебе? – Понеже ти мислиш, за тебе кой мисли? – Законът е такъв: Ако ти мислиш, ти си във връзка с този, който мисли заради тебе. Ако ти чувствуваш, ти си във връзка с онзи, който има доброто желание заради тебе. То е първоначалната, то е Божествената Любов, върху която човек почива. Ти може да знаеш, може да знаеш кой е и какъв е. Може името да знаеш по човешки, тогава свободата седи в следното: Слънцето на всичките хора казва: Имам едно правило в света. Ти излез и постави се

където искаш и избери, което място искаш – на връх или долина. Но излез, дете слънцето може да те огрее. Ти ще намериш място, дете искаш и тогава ти ще възприемеш. Но ако ти не излезеш на слънцето, тази светлина никой не може да ти я донесе, никой не може да ти даде тази светлина, която сам можеш да възприемеш. Никой не може да ти даде Божествената Любов, както ти може да я възприемеш. Може да ти даде любов някое същество, но никое същество не може да ти предаде Любовта тъй, както ти сам можеш да я възприемеш. Това е Първичното състояние.

Това са отвлечени работи. Ако човек рече да мисли за себе си, какво представя вън от тялото, запример, вие имате понятие за себе си, както се гледате пред огледалото. Но за себе си нямате ясна представа вън от вашето лице, което имате на физическото поле, вън от вашите ръце и крака, какво сте в дадения случай? – На първо време вие сте една мисъл, една основна мисъл. На второ място вие сте едно основно чувство. На трето място вие сте една основна постъпка. Сега какво трябва да подразбираме под една основна мисъл? – Представете си тогава едно житено зърно, което е увито в една черупка. То представлява тънко отвън. То е неговата мисъл. Съдържанието на това житено зърно, условията, при които то може да расте, това са неговите чувства. А постъпките са условията, при които то може да се реализира, да се развие отвън. И тогава вашето съзнание, за да се прояви, вие трябва да имате мисъл, трябва да имате чувства, трябва да имате една постъпка. То е разумното, то е човекът. Една красива мисъл, то е човекът. Едно красиво чувство е човекът и една красива постъпка е човекът. Но в туй определение какво ще разберете, една красива мисъл. Вън от човека как може да определите една красива мисъл? – Може ли някой от вас да ми даде една идея за красива мисъл? Ние казваме красива мисъл. Тогава мисълта трябва да има една форма. Че в какво седи красивата мисъл? – Красотата, това е мярка, която не се мени. Под думата красиво нещо, ние мерим нещата, то съществува. То не изисква. Щом речеш да го определиш отвън, идеята става замъглена. Красивото чувство, красивата постъпка, това са три мерки, с които ние мерим. Те са единствените неща, на които човек разчита. Неговата мисъл, тъй както човек мисли, то е човекът. Тъй както човек чувства, то е човекът. Тъй както постъпва, то е човекът. Красотата на какво се дължи? На съзнанието на човека. Красотата е свързана с неговото съзнание. Тогава чувството с какво е съединено. Красотата е свързана със светлината. Чувствата се проявяват само при топлината. А постъпките къде се явяват? – Красотата се явява само при светлината. Без тая светлина красота няма. Без топлина чувства няма. Постъпките къде се проявяват? – Само свободният човек може да постъпва добре. Абсолютно свободният човек може да постъпва добре. Щом си свободен, ти може да постъпваш добре. Щом не си свободен, ти не може да постъпваш добре. Сега вас ви смущава

едно нещо, аз да ви кажа кое ви смуцава. Вие всички сте отлични герои и героини, такива, каквито светът не е виждал. Това не е за подигравка, но за изяснение. Ходили сте на едно угощение, яли сте, пили сте, че така сте се унесли в приятност, легнали сте и сте заспали. Дошъл един, ограбил ви, завързал ви, стегнал ви отвън, че не може да се мърдате. Речеш да направиш нещо, не можеш, ръцете си не може да мърдаш, краката си не може да мърдаш, ума си не може да мърдаш, чувствата си не може да мърдаш, усещаш едно вътрешно ограничение. Казвате, в лошо положение ви е турил Господ. Защо дойде това положение. Защото сте спали. Нямате право да спите. И то сте спали денем, когато не се спи. Вечерно време се позволява. Но денем сте заспали и там в тази област вързал ви е вашият неприятел, издебнал ви е. Големи герои сте, но са ви вързали. Питам сега, за този разказ, който ви разказвам, имате ли възпоменание? – Какво възпоменание имате. На кое място сте вързани, не знаете. Но че сте вързани знаете. Вие седите и не сте мислили. Мисълта ви не е както трябва. Да разполагаме с големи възможности в света. Вие се чудите какво трябва да се прави. Казвам да се развържете от ония връзки, с които сте вързани. Човек може да се развърже сам, стига да знае. Понеже вие сте имали знанието да се увеличавате и да се смаявате. Сега сте изгубили и това изкуство за смаяването, ако знаете да се смалите, може да извадите ръцете си, ще се измъкнете, вие сега не искате да се смалите. Да се обезличиш, да се самоотречеш от себе си, това е закон. Дето казва: Да се отречеш от всичко, от баща и майка, и да се освободиш от робството, не да ги забравиш, това е за обяснение.

Сега да разберете какво се подразбира при тия условия, при които са ви свързали. Вие трябва да се отречете съвършено и след като се освободите, веднага ще добиете още по-грандиозна сила. Ни най-малко няма да се обезличите.

Та казвам сега: Знаете ли как да се смаявате. Вие правите въпрос. Но вечерно време отивате да спите в леглото, ставате по-малък, събличате си дрехите, дойдете донякъде и казвате: Няма повече да се събличам. Хвърляте шапката, казваш, повече няма да събличам, ще изстина. След туй туриш юргана отгоре, станеш пак голям. Събличаш се, ставаш малък. Туриш юргана си отгоре, ставаш голям. На цял един креват се изтегнеш, искаш да почиваш. Дотогава докогато човек спи на такъв тюфлек, на такъв креват и с такъв юрган отгоре, той всякога ще бъде роб. На физическото поле и чаршаф туриш, то е все същото и в съзнанието вътре на човека. В дадения случай ти мислиш, че имаш нужда от един юрган. Ти мислиш, че трябва много да ядеш. То е мисълта, отношенията, които съществуват. Но има едно криво разбиране в дадения случай на ония първични отношения, които имате към живота. Сега животът не може да разреши тия

противоречия. Този ред на нещата, той не може да се измени. Искаме да го изменим чрез еволюция, нито чрез еволюция той може да се измени. Понеже редът в природата, който съществува, той е наложен от други същества. Ти се бунтуваш против един ред, но той не е механически наложен. Преди време имало друго социално положение. То не е било право. И сегашното не е право. Но следното, което иде, трябва да бъде по-добро. Все едно положение трябва да съществува. Математически трябва да се разгледа този въпрос. Ако тази свобода хората от себе си я търсят, тя е непостижима. Ако хората искат свобода, тя е непостижима. Ако тази свобода, от невидимия свят я искат, ако Бог я иска, тя е постижима. Ако комунизмът е подбуда на Божественото, той ще бъде. Но ако той е подбуда на самите хора, то е непостижим. Имате разбойническа банда, направи голям обир и започва да се избиват едни други разбойниците. Убиването какво показва? – Тази банда се избиват едни други заради богатството. Може да остане един, може да не остане нито един. Туй, към което хората се стремят, не трябва да има убийство. Аз да ви кажа как схващам нещата. Там, дето има убийство, Божественото не функционира, има човешко примесено. Защото, щом е право, всичките хора еднакво трябва да мислят. Няма защо този човек да го заставям да мисли като мен. Щом е право, ти и аз трябва да мислим еднакво. От туй, което има, и аз ще взема. Когато ида при една чешма, ще взема толкоз, колкото ми трябва. Ако занеса 10, 20 каци, ще ги напълня. Но каква нужда имам да пълня каци, когато чешмата тече.

Сега ние не разрешаваме този социален въпрос, понеже той е въпрос на други съзнания в света. Войниците, които се бият на бойното поле, те ли раждат свободата? – Хиляди хора са измрели без да е дошла свободата. Казват: Че все са допринесли нещо. Но свободата къде е останала? – Онзи, само който е умрял, той е станал свободен. Онези, които живеят, те не са свободни. Според мене, който умира, той не е свободен. Който умира, той е роб. Следователно, ако ме попитат, как ще се освободи човек? Когато умре. Кой е свободен, който е в затвора или който е вън от затвора. В живота той е в затвора. Вън от живота, той е свободен човек. Казват сега, ние сме свободни. Онези, които измряха, те се освободиха. Ние, които останахме да живеем, ние сме роби. Един ден и ние ще се освободим. Днешните хора никаква свобода не търсят. Днешните хора търсят всичките удоволствия. Свещеникът служи в църквата заради себе си да се прехрани. Учителят учи в училището да се прехрани. Стражарът работи, за да се прехрани. Войникът ходи на бойното поле, всички хора изобщо работят от интерес. Кажете ми един, който идейно служи. Не само да говорим. Де е тогава свободата? – Вие като погледнете във всичкия строй, който съществува, даже в най-дейните работи и там е примесено нещо користолюбиво. Онези, които отидоха на бойното поле, мнозина от тях

отидоха насила да умират и при първия момент като умират, умират с голям страх и страдание. И в смъртта човек не е свободен. Ако той умре както трябва, той трябва да умре радостен, да се радва, че той е свободен. Следователно, той като е свободен, той ще работи. Отвън ще работи, за да освободят хората. В нашия ум има известна идея, която работи и която може да освобождава. Ако ти нямаш свобода, свободната мисъл е, която освобождава. Свободните чувства освобождават и свободните постъпки освобождават. Не отвън. Да кажем някой може да говори за свобода. Аз може да говоря за свобода в дадения случай, от гледището, че този ред на нещата той е Божествен. Аз считам Божествен ред на нещата, дето всичките хора, според степента на съзнанието, еднакво да се ползват. То е Божественото. Следователно, дето съществува насилие, каква свобода има? – Всеки трябва да съзнава своята длъжност. Да ви приведа един пример, само за обяснение това. В древността една царска дъщеря, млада мома се влюбила в един адепт. Но според законите, адептите считат тази любов като робство. Тя искала да се ожени заради него. А всякога в адепта има чувство, той иска да отговори на любовта с любов, не с женитба. Но той се изгубва, веднага изчезва. Момата почва да го търси навсякъде. Той се превръща на един хубав, красив кон и тя като намира коня, казва: Аз ще се кача на гърба на тоя кон, да ида да го намеря. Той е същият, когото тя обича и търси, и тя се качва на гърба му, и той я носи. Тя го гледа, милва коня, гали го коня, но иска да намери адепта. Ден след ден, тя на коня целия свят обикаля, да го търси и казва на коня много си хубав. Къде може да го намеря. Колко го обичам. Конят си мърда опашката, тя го гледа, но не знае, че този, когото търси, е онзи, когото е възседнала. Ако ти не можеш да се превърнеш на един кон, ти не знаеш какво нещо е любовта. Да станеш кон без да те знаят. Това е един анекдот. И момата казала: Този хубавия кон намерих, но онзи, когото обичах, не можах да намеря. Верни ли са нейните заключения? – Защо той трябвало на кон да стане? – Защото отношенията на коня са много по-свободни, отколкото женитбата. Женитбата от негово гледище е робство. А конят е свобода. За да се освободи конят от нея, един ден влезли разбойници и откраднали коня, и той изчезва. Най-после тя започнала да тъгува. Казва, отиде онзи, когото обичах. Пък ми откраднаха и хубавия кон. Казвам, в ума на тази царска дъщеря остава мисълта, че тя не е могла да намери онзи, когото обичала. А тя с него е обиколила цялата земя. Ти имаш една свещена идея в твоя ум. Тази свещена идея не е ли този, когото търсиш? – Формата е само условие, при което реалността се проявява. Някои от вас имате разбирането на царската дъщеря. Не можехте да постигнете. Конят намерихте, ходихте навсякъде, но този вашия възлюблен го няма. Един ден изгубите и коня. Питам, тогава какво ще ви остане?

Ще оставим въпроса така недоизяснен. Квадратът остава недоизяснен. Написаното остава недоизяснено. Царската дъщеря и конят остават необяснени. Ще благодарите, че работите не са обяснени.

Тайна молитва.

Разумен център

11 година

32 лекция на 1 мл.ок.клас

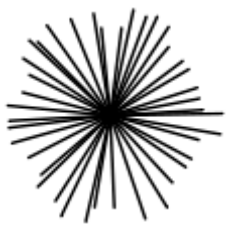
24.VI.1932 година, петък, 5 ч.с.

София. Изгрев.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Взаимното отношение между точки, линии и тела“.

Какво различие ще направите между точка и център? – Да говориш върху това, което знаеш, това значи да повтаряш нещата или както се казва да бъдеш папагал. Всичко повтаря, всичко помни, но нищо не може да научи. Казва се, че повторението е майка на знанието. Повторението само по себе си не е никаква майка. Любовта е майка на знанието, нищо повече. Може да повтаряш нещо като имаш Любов. Не в същата форма. И ако повторението е майка на знанието и ако повтаряме, че искаме да станем богати и не ставаме богати, тогаз значи това не е вярно. Всяко знание, което не носи сила, е лъжа, а не знание. Всяка свобода, която не дава растеж на човешкия живот, е лъжа. Това не е свобода. Казват: Наука е било това. Никаква наука не е това. Казват, че дългият нос прави човека интелигентен. Или казвате: Широкият нос. Но широчината на носа е свързана с чувствата на човека, както и топлината. А светлината е свързана с дължината. Светлината се движи по прави линии, а топлината се разширява.



Тогава казвам, какъв център е това? – Съсредоточие на много сили, които се прекръстосват някъде. Точката е само нещо, което се проектира далече в ума. Центърът е това място, дето се преплитат силите. Силите са невидими. Тези линии са отражение на силите. Можете ли от този център да вземете всичките прави линии. По права линия трябва да тръгнете. От центъра излизат радиуси. Ако вие се движите от един център *A1* към център *B1*. Каква е подбудителната причина да я знаеш. Ако не знаеш подбудителната причина, то движението е механично. Тогава причината на движението е отвън. Колата самостоятелно ли се движи. Колата я тегли конят. А конете си имат гемове. Онзи, който кара конете, той знае. Конят подозира и не може да определи защо отива в тази посока, а пък колата нищо не знае. Когато вие нищо не разбирате от един предмет, вие сте кола. Когато се движиш в една посока, а центърът ѝ не е определен, то ти си кон. Когато знаеш и центъра, ти си човек, който мисли. Когато знаеш като отиваш в центъра какво можеш да извършиш, ти си един господар.

В живота вие срещате противоречия. Искаш да постигнеш нещо, но не можеш. По три пъти на ден се молиш на Бога. Ако някой по три пъти се моли на Бога и Бог не го слуша, каква е тази молитва? – Ако ти пишеш десет пъти на един приятел любовни писма, а той не ти отговаря, какво показва това? – Или, че този на когото пишеш писма, не ти е приятел и не иска да се занимава с тебе, или другото положение, писмото ти не заслужава отговор. Тогава какво трябва да правиш? – Или пък приятелят ти може да е заминал за другия свят. Ти пишеш в Америка на един свой приятел писмо, но нямаш отговор. Казваш, че може би писмото не е отишло на своето предназначение. Но след като пишеш 10 писма, трябва да си образуваш една идея: Трябва да отнесеш нещата към себе си. Трябва да знаеш причината, поради която нямаш отговор. Ако пишеш писмо на Бога и Бог не ти отговаря, ти ли си прав или Бог е прав? – Кой е на правата страна? – Тогава можеш да кажеш: Може би никакъв Господ няма. Човек се моли на това, което знае. Как можеш да се молиш на това, което не познаваш? – За някого вие казвате така: Той е религиозен фанатик, не разбира. Но когато имате един учен, който не разбира, това не е ли маниячество? – Всички неразбрани неща са маниячество. Дали сте религиозен или учен човек, който не разбира защо учи, защо му е науката, той е маниак.

Щом сте грешен, изхвърлете греха си. Ако не работи принципът, измени формата, измени този път, хвани друго направление, докато намериш един път, в който можеш да излезеш, при този център, към който се стремиш. Вие мислите и казвате: Науката много е постигнала. Тази наука, в която сега живеете, това са детински постижения. Един казва: В слънцето може да има толкоз атоми. Един румънски учен, който правил своите изчисления, казва: Че всичките атоми на слънцето били едно число 9 с 90 нули. Той казва: То съставя всичките атоми, които съществуват в цялата вселена. Питам: Това твърдение право ли е? – То е непонятно. Аз мога да му туря 95 нули, кой ще оспори? – Друг може да тури 97 нули, 100 нули, може да му турим 150 нули, но той трябва да се обоснове. Той може би е взел за един квадратен милиметър колко атома се намират и като изчислил пространството приблизително, изчислил и колко атоми има.

Та казвам: Като този учен човек и вие туряте 9 с 90 нули. И казвате, че това е наука. Ако твоето изчисление е вярно, резултатите ще бъдат верни. Ако твоето изчисление не е вярно, резултатите няма да са верни. Тогава щом резултатите не съответствуват на принципа, който поддържаеш, тогава не си прав в някои отношения. Всеки един човек е авторитет за себе си. Някой път човек сам се критикува като се сравнява с другите. Но когато остане сам без да се сравнява, той се мисли за авторитет. Даже лудият е авторитет. Но кой е луд? – Той е по отношение на другите хора. Те го считат, че е луд. Тогава питам, ако човек само съществува в света, може ли да подлудее. Подлудява когато е между много хора. Значи в множеството може да стане подлудяване, а в самотията, никога. Аз ще проектирам една теория: Между многото хора се ражда радостта. Когато човек остане сам, ражда се съвестта. Когато почувствувате самотия, за да станете свестни и умни, казвате: Аз станах самотен. Тогава ти не си със съвест. Нали някой казва: Няма никой, който да не е луд. Луд е онзи, който се лута насам натам. Какво лошо има в това? – Ние казваме: Хлопа му дъската. Умът му не работи добре. Това са поетически изразения. Всички клепаля, ако не хлопат, кой поклонник ще иде в църквата? – Цигулката, като се свири на нея, не хлопа ли? – Като тръгнеш по пода, хлопаш по дъските. Това са сравнения, това не е наука.

Науката е метод за освобождаване на човешкия дух или на човека от непотребния му багаж. Да се освободи от ненужните работи, от праха, от научния прах на вековете, който прах е влязъл в твоя мозък. Има научен прах и ако някой път не можете да разберете имате много прах. Трябва някой барабан, да стане някоя пертурбация, да се премахне този прах.

Центърът подразбра същества с умове. Място на работа е той. И човек трябва да търси. В пространството има точки има и центрове. Например

някоя вселена, като някоя малка мъглявост изглежда като точка. Отдалече се вижда като някое малко петно и затова е център на велик живот, на разумност, на милиарди същества, които работят. Те имат някаква цел. И ако на вас ви зададат някой научен въпрос как ще отговорите? – Вие се раждате като една точка, после ставате център, ставате един свят и после се разпръсква този свят, отивате далече. Когато кажете, че някой е станал на точка, значи умрял, значи отишъл толкоз далече, че изглежда точка. Че умира, това е заблуждение. Реалността не може да умре сама по себе си. Когато змията хвърли своята кожа, змията умряла ли е? – Когато вие намерите само пашкула на копринената буба, умряла ли е тази буба? – Тялото на човека не е ли един пашкул? – Когато един човек остане пашкул, това същество излиза от пашкула, казвате, че е умрял. От пашкула е излязъл човека. Радва се, хвърчи, пък вие го оплаквате. Вие ще кажете, докажете че е така. Аз пък ще кажа: Докажете вашето, докажете, че е умрял. Смъртта е едно преходно състояние. Смъртта не е определена от научно гледище. Казвате, че сърдцето спира. Правят опити да спират сърдцето и пак човек не умира. Смъртта е ограничение, най-тежкото ограничение, което съществува в природата, е смъртта. Едно ограничение, при което съзнанието да не може да функционира, ще ви обясня. Представете си, че вие сте били известно време гениален човек. И вие после се лишавате от тази способност, не може да се проявите, не може да пишете. Ако се лишите от всички органи, с които може да се проявиш и остане само центърът на съзнанието, това е смъртта. Тази идея е скрита в понятието смърт. Ограничение във всичките условия, при които човек може да се прояви. А пък животът какво е? – Животът е съществуването на всичките условия, при които могат да се проявят заложбите ти, способностите ти. Трябва да определиш какво нещо е животът. Като кажеш живот да имаш една определена идея, която може да те освободи. Ако умреш, така както аз разбирам смъртта, тогава ще се намериш в много трудно положение. Някои казват, че смъртта освобождавала човека. Как може да те освободи това, което те ограничава? – Как може това, което те освобождава, да те ограничи. Вие казвате, че животът ограничава човека, а смъртта го освобождава. Идеята е права, само че тук са разместени думите. Животът, който те е вмъкнал в една лъжлива форма, той те е ограничил, а не самият живот. Ако ти не разбираш живота и влезеш в една лъжлива форма, ти се ограничаваш. А пък животът, ако при някои обстоятелства излезе, ти се освобождаваш. За да работиш в света трябва да имаш един начин на работа, както един архитект. Ако ти не разбираш какво нещо е точка, линия, плоскост и тяло, не може да разбереш и света. Какво е точката? Какво нещо е линията? – Има противоположни линии. Има мъртви точки. Има мъртви плоскости, има мъртви тела, има и живи точки, линии, плоскости и тела. Грамадна разлика има между тях. Едните са механични положения, а другите са органични. Ако имаш органически

положения, ти ще имаш физически, механически резултат. Ако в човешкото тяло, по стечението на известни обстоятелства има механически резултат, този човек почва да му се издува коремът, краката му надебеляват и той не знае как. Ако не спре това надебеляване, има удар на сърдцето и той умира от затлъстяване. Това е натрупване на механическа материя в една област, дето тази материя не може да се прояви. Както един кон, който се товари, но най-сетне се счупи гръбначният му стълб. Щом ставаш нервен, ти си един натоварен кон. Нервността на човека е усилие на човешкия дух, да освободи човека от непотребните работи. Защото, за да покажеш на един човек, че положението, в което се намира, е опасно, ти трябва да произведеш някоя реакция вътре в него. Ти не може да го спасиш, ако не произведеш някоя реакция в него. Например някой отива някъде, но там го чакат разбойници. Какво трябва да направиш? – Трябва да го уплашиш. Той си върви и си свири с окарината. Като срещне мечката, която отива към него, той както си свири, хвърли окарината и тя избяга. Питам: Ти имаш ли право да пуснеш мечката срещу него? – Питам: Той има ли право да отива в тази посока, в която отива? – Колкото той има право, толкоз и ти имаш право да пуснеш тази мечка. Какво е тази мечка? – Тази мечка, това са лошите условия на живота. Ти вървиш по един път, който е гибелен път. Провидението се намесва. Лошите условия така се стесняват, че ти хвърляш окарината, преставаш да свириш. Някой свири „Цвете мило, цвете красно“. Като дойде мечката не я пееш. Като гладуваш 4–5 деня не можеш да пееш. Казва поговорката: „Гладна мечка хоро не играе“. Ще преведете думата мечка. Когато видиш мечката, благодари на Бога. Ако си православен, прекръсти се. Ако си окултист, изкажи една формула. Ако си учен човек, започни да разрешаваш неизвестен въпрос. Който учен разрешава неизвестен въпрос, той е видял мечката. Когато учените хора се намират в много трудно положение, те мислят, за да измислят нещо и за да поправят положението си. Когато не се намира в трудно положение, ученият повтаря нещата на другите учени. Когато се намери в трудно положение, той гледа да измисли нещо ново. Като види мечката, човек търси кой път да хване, за да избяга. Щом хвърли своята свирка и започне да мисли за краката си, умът му е започнал да работи. Какво е бягането? – Например ако светлината не бяга, ще имаме ли живот?

В движението на природата е красотата на живота. Светлината бяга за 8 минути от слънцето до тук. Ако вие можете да приемете краката на светлината, ще има ли опасност заради вас? – Преведете сега движението. Преведете тази формула. Много пъти вашите гърнета са пълни с непотребни неща, ще ги обърнете надолу с устата и ще ги изпразните. Празните гърнета са някой път за предпочитане, отколкото пълните гърнета. Всяка една култура започва с празни гърнета, а не с пълни. Когато

човек се напълни и няма какво да побира, той заминава за другия свят. Защо заминава за другия свят? – Умирането е процес на даване, а животът на вземане. Детето събира, събира, събира, значи достига един процес, този кръг се развива до крайния предел, после се смаява, смаява. Значи старият човек отива към обратния процес. Значи младият човек учи закона на личността, а пък старият човек учи закона, че той трябва да живее за другите, това са процеси. И като е научил как да живее за себе си и как да живее за ближния си, той умира, за да се учи да живее за Бога. Като умреш оттам насетне ще служиш на Бога. Как ще разберете това? – В смъртта може ли да има служене. Онзи червей, който е ял листа, като стане пеперуда отива от цвят на цвят взема сокове от цветята и дава нещо на цветята. Той помага за оплодотворяването на цветовете. Казвам: Мнозина от вас може да вървите в обикновения път и да кажете нашите работи са уредени. Има временно уреждане, което човек трябва да уреди. Но временното уреждане не разрешава въпросите. Да кажем, че вие сте архитект, учител, но след 30–40 години остарявате, нямате длъжност, пенсионират ви, няма какво да правите и чакате да заминете за другия свят. Казвате: Ще се мре вече. Онези, които не разбират живота, отиват в две крайности. Казват: Не си струва да се работи. Не. Работата не е нещо постоянно. При тръгването към този център, ще се спреш на този център за известна малка почивка и оттам ще тръгнеш в друго направление.

Някой път казвате: Човек трябва да пее, но пеенето е един музикален център. Той не е единствен център. В човешкия мозък има повече от 40 центрове на известни деятельности. Има център на причинност, да мислиш защо светът е създаден, кои са причините. Има и низши центрове. Най-долните центрове отговарят на обективния ум на човека, на личността. А пък причинността да разсъждаваш отговаря на закона на ближния. А пък музикалният център отговаря на Божественото, дето всичко в света се постига. Бог е една реалност, в която силите се трансформират от едно състояние в друго. Ти Бога ще познаеш като една среда, в която ще се пречупиш в много направления. Ти ще обичаш ближния си. Ближният е закон за освобождаване. Ти ще се научиш да даваш. Един човек е висок 165 см. Друг е висок 190 см, каква тежест може да носи? – Един човек, който е висок 160 см, ако му турите 100 кг, той не може да прогресира. На всеки сантиметър туряме по един килограм налягане. Следователно, при 165 см височина, на всеки сантиметър без стоте, трябва да се туря един килограм тежест. Да искаш повече материя значи да увеличиш налягането. Някои хора страдат, понеже двойникът им не може да излиза и влиза правилно от физическото тяло. Вашият двойник трябва да излиза правилно от вашето тяло, музикално с такт. Когато влиза и излиза правилно, тогава човек е здрав. Когато не може да излиза, тогава има анормалност. Когато стомахът не смила правилно храната, причината не е в стомаха. Защото

стомахът е мускул, а причината се намира в мозъка. Аз по някой път измервам температурата на мозъка в задната част на мозъка. Температурата не е една в целия мозък. Някой път задната част се сгорещява и тогава стомахът не може да функционира правилно. Всеки един от вас може да направи един опит. Ако човек е чувствителен, нека да постави над главата ръката си или ръката на някой друг чувствителен човек, ще види, че от цялата глава излиза топлина. Това е едно анормално състояние. Като прекарате ръката, тогаз се възстановява нормалното състояние. И тогава ще забележите, че като дойде нормалното състояние, че от лявата страна излиза едно хладно течение, а от дясната – течение, една топлина. Причината на неразположението често пъти е в главата. Затова когато се намирате в трудно положение, може да си гладите главата. Може с гребен, но такъв гребен, че между два зъбци на гребена да влиза само един косъм, не повече косми. Някой път сте неразположен, турете пръстите в косата си и се вчешете отпред назад. Не разчитайте на ръцете си, повече на гребена, както войникът трябва да разчита не на своето имане, а повече на ножа си. Някои уповават на кобура, на ножа. Тогава ще приличате на онзи адвокат от Търново, който носел два кобура и пътувал от Търново за Севлиево. Хванали го разбойниците и го набили, защото нямал пари. Попитали го защо носиш това оръжие. Той казал за зор заман. Те му казали: От този зор заман по-голям има ли? – Казали му: Пари да носиш, пари.

В новия начин разбирането на сегашния социален живот, в който трябва да живеете, да проучавате законите, които действуват във вашето съзнание. Не изучавайте живота както хората живеят, но както вие го живеете. Хората нямат правилни възгледи сега. Сега е класова борба. То е лично схващане. Богатите и сиромасите разрешават въпросите от лично гледище. Те не са го разглеждали още от гледището на ближния. Още не са дошли да го разгледат от Божествено гледище, от гледището на Първата Причина. Какво мислят другите хора, върху това не се спирайте. Какво става сега в света, то е на мястото. Ако една река залее, не се смущавайте. После тя ще се прибере в своето корито. Реката ту се повдига, ту спада. Какво иска да каже реката? – Капелмайсторът като дига и слага пръчката, какво иска да каже: – Маха наляво, надясно. Наляво има едно значение, надясно друго. Ако ти вървиш в живота вляво, ти увеличаваш чувствата, ако вървиш вдясно, ти увеличаваш закона на светлината и нейното влияние. Има 4/4 такт. Какво означава? – Нагоре и вляво е положително, после отива вдясно и нагоре. При слизането надолу имате съпротивление. Когато се качвате нагоре, пак има съпротивление. Кой е по-силен? – Който слиза или който се качва? – Онзи, който се е качил на върха, той всичко изхарчва. Като се качи на върха, той няма нищо в себе си. Той е крайно беден. Нацапал се е с кал и се решава да слезе пак долу. Като слиза надолу събира пак енергии, с

един плюс. Следователно, онзи, който слиза, има печалба. Ако реките не течаха, ако нямаше светлина, ако нямаше толкоз хора да работят по музика, тогава ти какво щеше да работиш? – Колко хора са мислили, докато хората са създали сегашната музикална система. Ти имаш един готов труд вече. За да разбира човек музика, един човек трябва да разбира закона, своя двойник. Той трябва да вкарва своя двойник в цигулката. Също така и при пеенето. Ако може да изкара своя двойник и да го вкара в гърлото, той може да пее. Ако философът може да вкара своя двойник в ума си, тогава той може да успее.

Ако ти разправяш на децата тази година как става събирането, изваждането, умножението и делението, ако това разправяш 30 години подред, тогава питам, умен ли си? – Ти оглупяваш след 30 години. Една година като учиш събиране, няма да преподаваш събиране втората година. Ще започнеш изваждането. Третата – умножението, четвъртата – делението. След това ще вземеш сложно тройно правило и т.н., че докрая да продължиш курса. Че като учат децата и ти да учиш. Сега децата учат, ти изпълняваш. Има нещо неестествено в системата.

Всеки един новатор, ако внесе един нов ред в света, в мислите, това е учене. Повторението не е учене. Ако ви дам едно упражнение за 24 часа, всеки 5 минути да изговаряте една формула, тогава за 24 часа ще изговорите 288 формули. Ти ще кажеш: Аз толкоз глупав ли съм? – Ако това упражнение може да има нещо, но може и да няма. Ако постоянно повтаряш едно нещо дълго време, ползата е малка.

Вие не трябва да се обезверявате в живота. Един човек се обезверява от глупави, човешки твърдения. Най-напред ще разберете смъртта, това е най-голямото ограничение. Животът е своят първичен смисъл, това е най-голямата свобода. Ако считате живота за ограничение, той има някои елементи примесени. Ако ти мислиш, че смъртта ще те освободи, ти се лъжеш, ти (нямаш) правилно разбиране за живота. Ти най-първо ще считаеш, че истинският живот е. Хубавото е освобождението, което може животът да ви даде. Христос казва: „Това е Живот Вечен да познаеш Бога и Христа, когото си ти изпратил“. Щом Го познаеш, тогава няма да има сиромашия, няма да има болест, няма да има смърт. Тогава вечно ще прогресиращ. Вие мислите, че много знаете. Това е едностранчиво разбиране.

Аз мога да ви дам формула на английски или една формула В света има само Един, Който може да каже тази формула: Аз, който съм. Всеки може да каже: От мен зависи, аз съм фактор. Тогава кажи една дума, за да се спаси светът. Кажи: Нека да изгрее слънцето. Кажи: Нека небето да стане ясно. Кажи: Да има плодородие. Бог е онова същество, което каже нещо,

всички същества Го слушат и Волята Му изпълняват, без разлика познават ли Го или не.

Във вас ще дойдат известни обезсърчения, те се дължат на научния прах. Този прах е потребен. В науката се доказва, че без прах капка не става. Всяка една капка трябва да има микроскопическа прашинка и чрез нея капката ще падне. Природата казва: Че ако друго нещо не може да направите, поне научния прах да направите на дъжд. Аз считам, че всички хора може да направят научния прах. Защо четеш книги, тогава ти създаваш научен прах. Казваш: Така казва Шекспир, така казва Гьоте, така казват най-новите изследвания. Хубаво, най-новите изследвания знаеш, но оставаш гладен. Цитирате Гьоте, но не помага. Тези хора трябва да ти дадат да ядеш, трябва да имате нещо ефикасно в света.

Ще ви приведа един анекдот и с него ще свърша. Един ученик ходил при един адепт да учи заклинанието. Изучил всички формули, платил той на своя учител, научил всички свои формули, но не ги проверявал. Тръгнал за първи път да провери формулите. Срещнал мечка и той казал формулата, и хванал мечката за ушите. Всички ваши формули като опитате ще хванете най-сетне мечката за ушите, ще се борите с мечката. И тогава той казал: Криво ме е учил учителят. Според мен: Аз не трябваше да те срещна. Мечката са неблагоприятните условия, ще се справиш с тях и тогава тя ще легне на земята. Всички неблагоприятни условия ще ги хванеш и ще се справиш с тях.

Отче наш.

Даване и вземане

11 година

33 лекция на 1 мл.ок.клас

1.VII.1932 година, петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Напишете три поетически куплета върху твърдата почва, водата и въздуха“.

Когато живота се обезсмисли и човек няма какво да прави, става прозаичен. Всички млади хора работят с поезия. Поезията е хубавото, красивото в живота, може да я сравните с идеализма и материализма. Имате ли вие познанство с точките? – Някой път срещали ли сте някоя точка, да се разговаряте с нея? – Човек, докато не се е разговарял с точката, то е философия отвлечена. Да изучаваш растенията от картините е едно нещо, а да изучаваш на мястото е друго нещо. Съществува ли точката вън от човека? – Някои може да проектират една точка. Да имате някоя силова линия, но тая линия вече е проекция, тя е проява на някое разумно същество. Ние съзнаваме само неговата дейност. Да допуснем, че вие изучавате почерка на някой човек, който е писал и по него съдите за неговата разумност. Онзи, който разбира законите, ще знае как да обясни скритите прояви на живота, но който не знае, ще види само обикновеното съдържание. Ученият човек ще види не само каквото е писал онзи, но той ще види и скритото, той ще види нещо друго, което самият писач не знае. От всяко едно любовно писмо на човека ще може да познаете дали той ще устои в любовта си. Не е в думите. Силата на думите седи в съчетанието на самите букви. Той ще пише за любовта, но самите букви са писани в един неустойчив ред на нещата.

а а а

Може да напишете буквата А така. Онази сила, която излиза от съзнанието за написването на една буква,

М

се изразява в буквата. Някой път няма нужда да се чете цялото писмо, достатъчно е да изучите първата буква, например буквата М. Това е достатъчно да се знае, за да се разбере какво мисли човек. Онзи философ, който разбира тази буква, тя показва вътрешното състояние на човека какво е. Този човек казва: Аз съм първият в света. Всеки друг е втори, следователно, всеки един, който би искал да се постави на същия уровень с него, ще влезе в противоречие с него. Защото в природата не може да има

никакво сравнение между два върха. Единият връх трябва да бъде малко по-нисък.

Някой път ние се намираме в противоречие с външната среда, с твърдите вещества, с течните вещества, с въздуха, светлината, с хората. Но някой път се намираме в противоречие със самия себе си. Със собствените си мисли, със собствените си чувства, със собствените си постъпки. От какво произтича туй. Може да дадете много обяснения. Всичкото противоречие произтича от онзи факт, че човек не се е поставил в правилни отношения с Първата Причина. Или всеки един човек, който греши в света, не е намерил своето място в света. Щом не намериш своето място в света, ти грешиш. А щом намериш, ти се реабилитираш. Като не намиращ, ти се луташ в тази или друга посока. Запример: Не знаеш музикант ли ще станеш, земеделец ли, готвач ли, военен ли, това са отношения. Първото нещо е: Защо човек е дошъл в света? – Това е най-трудният въпрос и най-лесният. Човек е дошъл в света, за да намери своето място.

Защо човек трябва да влезе в училището? – За да се учи? Защо трябва да учи музика, за да свири не на хората, но на себе си. Онзи, който не може да свири на себе си, той не може да свири никому. И онзи, който не може да пише любовни писма на себе си, той на никого друго не може да пише любовно писмо. Аз не вземам любовта в това какво чувствувате вие. Защото чувствуването е една объркана каша, не научна каша – мамалига – пък Любовта е една Първична сила, която дава тон на човешкия живот. Всеки, който влезе в Любовта, неговите работи се оправят. Любовта не произвежда никакво нарушение на ума. Някой казва, че откак се е влюбил, умът му не работи. Това са чувства. Понякой път те са носители на любовта, но те нямат нищо общо с любовта. Любовта е свършено отделно от чувствата. Чувствата са проводници на любовта. И всеки един, който и да е – млад или стар, дойде ли в областта на Любовта, проявява следното: В Любовта има едно свойство. Тя възкресява съзнанието. Възкресението зависи от Любовта. Мъртвият щом го докосне Любовта, той възкръсва. Глупавият щом го докосне Любовта, той поумнява. Това е магическо действие на Любовта. Ако вие нямате това понятие за Любовта, вие не я разбирате.

Вие казвате, еди-кой си не ме обича. Обичаният любовта си купува. Всеки един богат човек може да купи любовта. Например давам на някого хиляда лева да ми пише едно любовно писмо. На друг давам 2 000 лева да ми пише любовно писмо. Но когато онзи пише любовното писмо, от мене изтича нещо, а когато престане материалното даване от мене, то ще престанат и любовните писма. Вие почти всички имате такива схващания за живота. Ние гледаме един човек, снажен, здрав и се интересуваме от

него. Вземете кой и да е човек, поставете му кокошка, която е снесла яйце, той ще обърне повече внимание на кокошката, от съображение, че има какво да се яде. Питам от наше гледище защо са създадени кокошките, вие ще кажете, за да ги ядете. Първоначално, когато природата е създавала кокошката, защо е създавала? – Защо е създавала птиците, те са образи. Когато човек види една птица, той трябва да знае, че трябва да мисли, трябва да има формите на мисълта. Птиците представят формите на човешката мисъл. Когато Бог създаде птиците, това е за човека. Значи, че той трябва да каже: Аз трябва да мисля. Славей ли виждам или друга птица, от строежа на перата, от външния цвят на птицата трябва да знаеш какъв трябва да бъде външният строеж на мисълта. Птицата е една буква. Онзи, който направил буквите, ще трябва да знаеш какво той иска от тебе. Например, той би ти казал: Ако изпълняваш ти това, което ти казвам, ти можеш да бъдеш при мене, а пък, ако нарушиш най-малкото правило, ти не

можеш да бъдеш при мене.  Какви са силите, които са образували точката С в горната буква М. Има други действащи сили в човешкото съзнание, които са образували точката С. С показва разбирането на един човек. Този човек има правилно разбиране. Той се поставя на едно място, дето не трябва да се постави. Той не може да издържи напора на силите в ъгъла, а пък от тази високата точка А той иска да заповядва на целия свят. Той ако даде разпореждане, кой ще даде неговата заповед, ти казваш, да имам магическата тояжка, да махна с нея. Какво отношение може да има между твоята мисъл и магическата тояжка. Твоята мисъл може да бъде магическа, когато тя е във връзка с правилните отношения, с всичките мисли на разумния свят. В тебе трябва да има желание, да дадеш най-първо и после да вземеш. Силен е онзи, който първо дава и после взема. А пък слаб е онзи, който първо взема, а после дава, помнете го това. И ако в ума си вие държите мисълта си всякога да вземате, вие сте от слабите характери. Това е един закон. Как трябва да живееш? – Ти ще станеш сутринта, ще имаш желание да дадеш нещо от себе си. И силата на Бога, на Първата Причина седи в това, че Той най-първо дава – създал е светът. След това има желание от това, което е създал, да вземе нещо от него. Та нещастieto в живота произтича от самото начало. Трябва да поставим нещата, дето трябва. Ти казваш, аз трябва да взема. Животът с вземането се разваля, а с даването се създава. Когато даването предшества вземането, животът е щастлив. Когато в живота вземането предшества даването, животът е нещастен. Христос говори в една притча за онзи господар, който дал на слугите си талантите. Човекът с 5-те таланта, спечелил още 5. Вторият с 2-та таланта спечелил още 2. Онзи, който взел единия талант, заровил го в земята и когато дошъл господарят му, върнал само него. Господарят му казал: „Лукави рабе, като знаеш, че аз съм такъв човек, който взема това, което не съм сял, защо не даде таланта ми на

банкерина?“ – Вземете онзи талант и го дайте на онзи, който има 5-те таланта. Това обяснява същия закон. Ако ти имаш един талант и го скриеш някъде, и кажеш: Какво ще излезе от мене, аз не съм някой даровит човек. По този начин ти занемаряваш себе си. Най-първо, ако си музикант, свърши по музика, не мисли за света. За себе си може да свириш. Ако в себе си ти си доволен от свиренето, ти ще бъдеш добър музикант в света. После да дойде в тебе идеята: Ти дай от себе си. А пък кривото схващане е: Да искаш да вземаш от света лаврите на хората, а пък още нищо не знаеш. Така нищо не може да постигнеш. Така човек може да се спъне в своите мисли. Не, че е лошо човек да иска това. Въпросът не е там. Най-първо ще сееш, а после ще жънеш. Няма да ходиш да жънеш там, дето не си сял. Например ти искаш някой път да имаш уважението и почитанието на другите. Това е Божествена идея, Бог иска да го почитаме. Право е. Но ако ти не си вложил в никого нищо, искаш да ти дадат нещо, прав ли си? – Сега често между вас някои са ми казали: Ние нямаме отношение. Гледам вие всички в братството какво сте вложили. Ти казваш: Аз съм от братството, какво съм вложил в братството. Ако това братство е един член на Невидимия свят, ти какво си вложил, че искаш. Нищо не си вложил, искаш от това братство. Ще вложиш нещо. Ти казваш: Като вложа нещо какво ще взема. Ти вложи.

В света има само едно братство. Няма две братства. Съществува един организъм, от който всички други организми са произлезли. А пък тук на земята има едно братство, там има друго братство и т.н. Светът с хиляди години е мислил по този начин и не може да се оправи. Там интересите се различават. Щом има много братства, то въпросът не може да се разреши. Щом има много истини в света, то въпросът не може да се разреши. Ако има няколко истини, ти ще кажеш: Не зная кое е истината. Под думата истина, разбираме това Първоначалното, което е дошло и те е събудило, и те съживило. Всичко, което имаш, го дължиш на него. Какво е истината? – Това, което съм аз. Това, което аз се чувствам, това е истината. Някой казва: Аз мога да умра. Това е едно самозаблуждение, това не е проверено. Някой казва: Аз предполагам да умра, но това е предположение. Ти казваш: Онзи умрял. Онзи е паднал от канарата и се е убил, а в мене няма желание да се кача на канарата. Отде ми дойде на ум, че мога да умра. Някой се удавил в реката, но в мене няма желание да се хвърля във водата. Обаче всяко същество, което се хвърля във водата, дави ли се? – Жабата като се хвърли във водата, дави ли се? – Всеки човек, който не знае да плава, се дави. Онзи човек, който се хвърли във водата и се дави, жабата се хвърля във водата и не се дави. Кой е по-умен. Жабата. Един човек, който се самоубива, е човек, който се хвърля във водата и се дави. Жабата, която има 1/10 част от тези богатства, които човек има, тя седи жива и си казва: Има смисъл животът и цял ден аз уча. Ти казваш: Тази жаба кряка. Не. Учи

се. Тя е първият музикант. Тя казва: до, до, до, ре, ре, ре. Аз понякой път се спирам и слушам нейния глас. Тя казва: Едвам започвам курса. Казвам: Хубаво мисли жабата. Тя пее. Тя нищо не знае още. Упражнява се. Тази жаба след вземе ще има постижение. А пък онзи, който не могъл да постигне нещо, взема револвера и се убива. Жабата е разбрала по-добре работата.

От сегашните човешки лъжливи системи човек трябва да се освободи. Всички трябва да се стараете да се освобождавате от лъжливите системи, които са оставени от миналото. Някой път влиза във вас една обезсърдителна мисъл, спрете се добре, то е една илюзия. Човек има пред себе си едно велико бъдеще. Хиляди пъти положението на човека е по-добро от положението на жабата. Ти си кажи: Ако жабата има постоянство да се учи да пее, тогава аз няма да падна по-доле. Похвали тази жаба и ако някой път се обезсърдиш, иди при някое бласто и гледай жабите. Някои тонове на жабата има много добри. Ще преведете. Във вашия ум ще оставя идея: Аз с жабите ли ще се занимавам. В дадения случай жабата е едно същество, което разбира някои неща. Жабата е студенокръвна. Тя казва: Няма да се разгорещяваш, никога не се гневи. Тя е много хладнокръвна. Хладнокръвие има в жабата. Тя седне като някой философ и размишлява. Тя така спокойно седи, че не се помръдва никакъв мускул, като един факир. Някоя муха като дойде, ходи по носа ѝ, тя я вземе и пак седи, като че ни лук яла, ни лук мирисала. Нещата сами идват вътре. Та казвам: От жабата може да се вземе първото приложение. Три-четири месеца тя кряка, не по три-четири часа, но цялата нощ се напъва да пее. Ако жабите престанат да пеят, то не зная какво би станало в света. Светът тогава щеше да стане нещастен. Благодарни, че жабите пеят и щурците пеят, те са символи. Ако минаваш покрай някое място и щом чуеш лятно време, че жабите крякат, ти трябва да знаеш, че твоите работи ще се оправят. Даже бих ви препоръчал: Турете си жаба в някое шише или тенджерата и ако кряка жабата, ще ти върви. Но ако жабата мълчи, няма да успеете. Вие казвате, това са празни работи. Не. В онези работи, които съществуват в природата, има дълбок смисъл. Една жаба, един щурец, може да внесе нещо ново в душата ти. Това малкото същество може да ти бъде в дадения случай много полезно. То е като надпис: Ти се спираш и не знаеш къде е пътят. А пък жабата може да ти бъде надпис, да ти покаже правия път. В дадения случай птицата, жабата, щурецът може да ти покажат правия път. Ти като разбираш нещата така, нещата в ежедневиия живот се осмислят. А пък ако мислиш, че нещата нямат никакво отношение към тебе, тогава ти не разбираш живота.

Някой път се обезсърдявате. Гледам лицата ви пожълтели, позеленели, побледнели. Знаете ли как обясняват индусите как е станала бялата раса.

Бялата раса според тях станала, понеже Господ повикал човека и казал: Ти какво правиш с брата си, от страх той побледнял, понеже не се е отнесъл добре с брата си. От страх е побелял. Та белите на земята от страх са побелели. Това не е естествената белота. Следующата раса трябва да бъде онази, която дава светлина. Белотата е нещо, което поема навътре, светлината е, която дава навън. Човек трябва да мисли, понеже мисълта е това, което дава, а пък в чувствата човек взема. Ти вземаш. Човек не трябва да започва с чувствата. В мислите човек дава. Човек трябва да започне с мисълта, както Бог е започнал да дава нещо от себе си. За да се установи каква да е хармония между вас, нужен е разумният живот. Според една теория има три класа. Вие тук сте в единия клас на физическото поле. Има още един клас, астрален клас, клас в астралното поле и друг още един в умствения свят, три класа едновременно има, които вървят. Вие вървите по един начин във вашето разбиране. Искате веднага да оправите всичко. То е невъзможно. Вие не можете да се справите с окръжаващата среда, в която живеете, ако не разбирате закона на тази среда. Защото всяка една мисъл е отношение на съзнанията, които са съединени едно с друго. Те образуват една среда. Съзнанието на едни същества образува почва за други същества.

Запример: Детето не съзнава още и ако майката не се грижи за детето, то не може да направи нищо. Сега има същества, които се грижат за вас, те са ангелите. Вие седите и се безпокоите и детето се безпокои, плаче, а пък туй дете и без плач майка му се грижи за него. Детето трябва да има тази мисъл: Има кой да се грижи заради мене. И във вашия ум трябва да има тази мисъл: Има кой да мисли заради мене. Защото ако Той не мисли с тебе, всичко е свършено. Кой е и какъв е този, който мисли за тебе. Той ще уреди твоя живот. Онази майка, която мисли за детето, тя ще уреди живота на детето. Щом мислим, че няма кой да мисли заради нас, то ние туряме на фалшива основа целия си живот – на пясък и всичко това рухва.

В сегашното човечество всички тези системи ще рухнат. Няма да остане нито една система. Вие ще го видите. Вие ще бъдете зрители. И малките неща, и големите неща, и църквите, всичко това ще рухне. То е свършило своето предназначение и ще се създаде нещо ново. Важно е, не как мислят хората, но вие как трябва да мислите. Да имате една правилна философия на живота. Ако сте птица, ще минете реката като птица. Ако сте риба, ще минете през реката като риба. Ако сте човек, минете по моста. Минете по който и да е начин, но разумно минете. Хората се групират. Но ако в тези хора би влязъл законът на Любовта, и в богатите, и в сиромасите, то светът ще се оправи. Но богатите не вярват на сиромасите и сиромасите на вярват на богатите. И едните, и другите са прави. Богатият казва: Кой ще ми даде сигурност, че този бедният слуга няма да ме обере. И бедният така казва за

богатия. Всички богати хора не са лоши хора и всички сиромаси не са лоши. Има богати, които не са разбрали богатството. Има сиромаси, които не са разбрали сиромашията. Сегашните страдащи хора, сегашните сиромаси хора, едно време бяха богати и не уредиха света. Провидението ги тури да опитат последствията. Сегашните богати хора, ако не разрешат правилно въпроса, и те ще станат сиромаси. Никой не се извинява сега, нито богатите, нито сиромасите. Сиромасът трябва да иде при богатия и да му каже: По този път, по който вървиш, непременно ще умреш. Богатият трябва да отиде при сиромаса и да му каже: По този път, по който вървиш, непременно ще умреш. Тогава какъв отговор трябва да даде сиромасът? – Когато богатият казва: Че сиромасът ще умре, трябва да му даде разрешение, кой е пътят, по който трябва да върви. Също така и сиромасът трябва да каже на богатия кой е пътят, по който трябва да върви. Като му казва, че ще умре, по сегашния път ако върви. По-нататък може да се съберете и върху известни социални въпроси да си дадете един вътрешен отчет. Вие можете да поддържате страната на богатите или сиромасите, те са заинтересовани. В природата съществува следният закон.

Човек трябва да е заинтересован със самата Истина. Защото този, който казва, че е сиромас, той не говори истината. Този, който казва, че е богат и той не говори истината. Може това богатство, което има, може да не е негово. Хиляди хора са събрали това богатство. На хиляди хора той одрал кожата. Всичките дървета ще дойдат и ще кажат: Какво направи с нас? – Какво направи с костилките. Свещениците ще кажат, ние проповядваме в света. Природата ще каже: Какво направи ти с проповядването. Защо проповядвате? – За да им платя. Докато ти искаш да станеш учен човек, за да ти платят, ти учен човек не можеш да станеш. Най-първо трябва да вървиш по пътя на доброто и после ще ти платят 10 пъти повече, отколкото ти искаш. В една болница, дето имало сто души, искат братство, равенство. Как ще им дадеш братство, равенство. Всички тези хора искат да им слугува някой. Трябва да има някой да им слугува. При здравите хора е друго.

В сиромаса може да има болестта на алчността. Иска да бъде богат, да разполага. Добре е да не боледуват хората, да няма болни хора, да няма слаби хора в света, но ако не се впуснем да разрешим социалните въпроси. Кой от всичките съвременни автори е разрешил социалния въпрос, никой не го е разрешил. Но той има свое разрешение. И това разрешение се намира в човешкия организъм. Намерете тялото на един светия и от клетките, от които е построено тялото му, вие ще извадите целия социален строй, какъв трябва да бъде. Ще преведете езика на тези клетки. Ще наредите хората по същия закон. Може да мислим, да спорим, но ще имаме все същите резултати и ще имате същия порядък като сегашния. Всички

вие ще отидете в един социален строй, няма да се мине дълго време и вие ще влезете в един свят, дето ще се научите как да прилагате. Смъртта не е нищо друго освен талисман, да отидете да разрешите социалния въпрос. Ще дойде един войник и всички тези ще ги вземе, и после ще се вплотят отново на земята, и ще запазят това, което ще научат там. Сега го забравят и затова не могат да приложат. Как ще разрешат въпроса тези, които не вярват в Бога, в Първата Причина. Докато аз тегля само към себе си, аз да съм на първото място, аз вярвам само в себе си. Като срещна един човек в себе си, аз да му дам мястото. Ако той ме застави, въпросът седи друго яче. Сега не искам да зачеквам този въпрос, ако се ангажират вашите чувства.

Тук на Изгрева трябва да ви събера. Не ми се харесва, както вие постъпвате. Вие не оценявате свободата. Вие казвате: Ние сме тук братя. Трябва да разбирате закона на братството. Ако зад себе си нямаме един тил, нашата работа е изгубена. Ако зад себе си нямам слънцето, онзи Разумен свят да разполагам, какво може да направим?

Дойде един млад брат при мене. Той ми казва: Не трябва да ги пушам при мене си. Аз му казвам: Остави ги засега. Някоя муха кацне на носа ми, но аз пиша нещо доста важно, като напиша писмото, тогава ще я махна, няма да напусна писмото. Дошъл той да гледа, аз зная какво гледа.

Хубавото е, че от вас излиза това, което е във вас. Ако има нещо, което ви стеснява, изведете го навън. Ако няма добра обхода между една сестра и един брат, и ти си прав, и тя е права, и ти си крив, и тя е крива. Тя си има един възглед и ти си имаш един възглед. В дадения случай не съвпадат интересите ви. Това е в реда на нещата. Никак не трябва да зачекват този въпрос. Аз този въпрос за себе си съм го разрешил. Този въпрос е един от сложните въпроси. Има друго нещо, което тепърва трябва да се разреши. Понеже другите са предвидили разрешението, нека да свършат. После, ако не разрешат, тогава ще се заемем ние.

Има закон. Не можем да мязаме на хората, които са (се) заели с разрешението на един въпрос. Някой се е оженил, не живее добре с жена си, то е социален въпрос. Казвам на мъжа: Ще търпиш. Казвам и на жената: Ще потърпиш, ще бъдеш умна, ще изучаваш неговия характер. Ти трябваше едно време да ме питаш. А пък сега този съвет ти давам. Тя казва: Ако го напусна, кой ще ме гледа. Казвам, стой при него. Тя казва, не мога да го търпя. Тогава да го укротиш като изучиш характера му.

Ние се намираме в едно противоречие и мъжът се оплаква, и жената се оплаква. Това ще го вземете само като едно вътрешно изяснение. Социалното противоречие произтича от вътрешния характер, от отношенията на нашата мисъл и нашите чувства. Резултатите на чувствата

ни функционират противоположно на нашите мисли. И резултатите на нашите мисли в миналото и сега действуват в противоречие с нашите чувства. А пък ние самите трябва да турим ред. Трябва да направим опит. Мнозина от вас не се спогаждате. Не може да се спогодите. Двама души не може да се търпите. Ще турите помежду вас няколко души и вие ще се гледате братски с любовен поглед. Но ако ви турят един до друг, ще се биете. Нито един от вас не е така лош. Всеки един от вас мисли хубаво. Аз виждам, че в твоя ум няма нищо лошо. Но в тебе се е набрала енергия и като те бутнат някъде, тя се проявява. Всеки е изложен на такива работи. Ще ви кажа някой път методи как да постъпвате, тогава ще имате 75% по-добри резултати. Мога да ви обясня. С този кривия връх на буквата М, какво трябва да стане с него. На този високия връх А трябва да се качи някой разумен човек. А пък глупавият човек, като се качи там, ще изкукурига. Петелът като се качи там ще изкукурига. Това е един от много сложните въпроси, но един приятен въпрос за разрешаване.

Не считайте, че тези недоразумения между вас са нещо лошо. Аз се радвам понякой път за тях. Ще ви приведа един пример: Преди една година един брат наби другия. Вторият брат оттам насетне стана много умен, започна да пише хубави стихотворения, дълбоки работи. Онзи, който е бил, е един проводник на природата. Онази тояга, която те шари, не е виновна. Има един, който те шари. Ако един богат човек те измъчва, ти не знаеш дълбоките причини на това измъчване, как ще обясниш, когато един мъж измъчва жена си. Когато един баща измъчва детето си. Те са сложни социални въпроси.

Във всяка една постъпка, която става, вие не вземате едната или другата страна. Защото тогава вие ще разделите цялото битие. Ако дясната ръка стисне лявата, то мислите ли, че дясната има нещо против лявата, не. Не се меси в тази работа и не казвай: Не стискай с дясната ръка лявата. Ако друг стиска, то е друг въпрос. Но ако сам стискам, то вие не сте меродавни. Или може да ме учите как трябва да се мия. Някой може да ми каже: Три, четири пъти да се миеш със сапун, аз съм против сапуна. Храната, която ядете, не е в състояние да храни лицето ви някой път. И тогава като намажете лицето си с дървено масло ще бъде по-добре, отколкото да се мажете с козметически прахове. Боли те кракът, намажи го с дървено масло, не го гипсирайте. Така вие ще дадете храна на клетките и болестта ще се махне.

У всинца ви има заложи много добри. Не спъвайте вашите заложи с посторонни мисли, които могат да ви отвлекат от главната цел на живота.

Но същественото в живота ви е въпросът за любовта. Вие трябва да го разрешите. Но не с вашите чувства. Когато тази любов дойде, тя ще хвърли

една нова светлина, нов мир, вие ще се почувствате като възкръснал човек, който е в състояние да се справи с всички мъчнотии на живота и тогава всички други органически болки ще изчезнат постепенно. Понеже ако вие не сте здрави, ако вие сте неврастеник и нямам самовладание, тогава, какво мога да постигна.

Ако всеки ден се оглеждам в огледалото и казвам: Остарях, но съм както едно време. Едно време какво беше! – Едно време беше както в следния пример: Настрадаин ходжа като попаднал в един трап, който искал да прескочи. Той искал да прескочи трапа и паднал в него. Казал: На млади години така ли беше! – Мислил, че го слуша някой наоколо. После казал: И на млади години беше, както на стари години.

Човек на младини какъвто е, такъв е и на старини. Умът на човека не се изменя. Умствената дейност на човека не се изменя. Умът зависи от вътрешното съзнание, как аз разбирам, как аз разрешавам нещата.

Отче наш.

Разумният свят

11 година

34 лекция на 1 мл.ок.клас

8.VII.1932 г., петък, 5 ч.с.

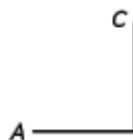
Изгрев, София

Отче наш.

Всякога в природата има едно тежнение, да покаже на кое да е разумно същество неговото място. В един часовник всичките части са определени. Имат предназначение. Така и онзи, който иска да направи часовник и да го постави в движение, може лесно да се ориентира. Всеки един от вас, който изучава вътрешната механика на своя организъм, законите на своята мисъл, законите на своите постъпки, той ще намери своето място. Какво е мястото на земеделеца? – Земята. Той трябва да намери мястото, дето да сее своите произведения. Колкото земята е по-хубава, толкова той е по-умен. Де е мястото на рибаря? – Морето. Къде е мястото на шивача? – Тази философия е отвличена. Хората могат да останат назад, както животните са останали. А в природата има закон на ограничение. Това, което животните са научили, постоянно го повтарят с малки изменения и човек често повтаря.

Има едно различие в човешките мисли, чувства и постъпки. Но каква разлика има между една цивилизация и сегашната. Преди 4 000 години, хората пак са вярвали в Бога. Преди 4 000 години какво понятие са имали за светлината. Може теоретически да има една разлика, между тогавашното и сегашното схващане. Но практически има ли някаква разлика между тогавашното и сегашното схващане. За да има едно съществено различие между хората на миналото и сегашните, трябва да има едно коренно различие. В природата съществува един план, в който всички други планове се координират **A ————— B**. Да вземем една линия, тя може да представи една плоскост на невидимия свят. Върху тази плоскост колко отвесни линии да спуснем. Това е по отношение на физическия свят. Какво отношение има между човека и центъра, отдето иде животът? – Перпендикулярен ли е това? – По каква линия на движение идат силите, които функционират в човека. Виждам, че човек благодарение на слънчевата енергия, която иде от слънцето, се е подигнал. Тогава можем да кажем, между центъра на земята и центъра на слънцето има известно отношение. Тежестта, която по-рано се е намирала отзад на мозъка, е минала в предната част на мозъка. Мозъкът в предната си част при челото

е станал по-тежък, отколкото в задната част на мозъка. Философски можем да разискваме, кои са били причините, които са заставили човека да се изправи на своите крака. Според теорията на Дарвина, кои са били условията, при които човек се е повдигнал и изправил. Има известни практически съображения. Човек е намерил, че е по-практично да се издигне прав, изправя се на двата си крака, отколкото да ходи на четири.



В природата има две течения силни: Едното от изток към запад. Друго течение има от север към юг. При сегашните условия северното течение е станало по-силно. И следствие на това, човек е бил заставен да се изправи на краката си. Така той е излязъл из областта на животните. Сегашните животни се намират в едно друго течение АВ. Питам какво друго положение човек може да вземе. Той е имал едно хоризонтално положение. Сега има едно положение перпендикулярно на плоскостта, по която е ходил. Неморалността на хората много пъти произтича от гръбначния стълб. Изправете гръбначния стълб на човека и неговите постъпки ще бъдат правилни. Щом почне да се изкривява неговият гръбначен стълб, започнат да се изкривяват и неговите постъпки, и мислите му. Рамената на човека трябва да са хоризонтални. Неговите врат и шия трябва да са перпендикулярни на рамената. Ако едното рамо, лявото или дясното, е издигнато повече, а вратът не е перпендикулярен на рамената, той има нещо, което куца. После носът трябва да бъде перпендикулярен на челото. Носът не е перпендикулярен сега. В бъдеще спущането перпендикулярно на носа ще стане едно изменение, още изменението не е станало. Човек не е свършен. Понякоя път има известна правилност в тялото, в строежа, но в лицето още не е правилно. Много малко хора има, у които ще срещнеш едно правилно чело. Онези, които изучават психологията на човека, още не са дали една правилна форма, не са посочили каква трябва да бъде правилната форма на челото, на носа и отношенията между тях. Устата на човека не са такива, каквито трябва да бъдат. Какви трябва да бъдат устата на човека. Устните показват храносмилателната система. Ако долната устна е по-дебела, възприятията ако са по-силни, това показва, че човек е повече пасивен, човек на възприятията. Ако горната устна е по-дебела, той е по-активен. Ако възприятията са по-силни, той ще вземе повече храна. Ще се зароди една идея да яде повече, за да се изправи. За да се изправи човек, каква тежест трябва да има? – Каква е нормата на разумния човек? Природата е разумна. Тя с тегло определя. Трябва да се теглят светиите на терезия. Ако теглят един грешник и един светия на терезия, щяхме да имаме една норма колко тежи един светия. Щяхме да имаме едно принципно определение на добрия човек. За някого ние казваме: Той е добър човек. Но в какво седи

добрината ние още не знаем? – Например дал 10 000 лева за направата на една църква. Ако е така, тогава всяко едно магаре, което пренася златото от едно място на друго, е добро магаре. Едно магаре, което пренася един кош хляб от едно място на друго място, за гладните хора нима не е добро магаре. Това магаре доброволно ли е пренесло хляба или са го накарали да го пренесе. Ако вие дадете 10 000 лева за едно благодеяние, не сте ли заставени като това млекопитаещо по някои съображения да направите добро? – Тогаз де е доброто, ако има подбудителна причина отвън.

Та всички онези постъпки, на които причините се намират вън от вас, те не са още морални. За вас не могат да бъдат морални. Онзи господар заставя своето магаре да направи това и това, но магарето няма ни най-малко морални съображения и на господаря може да му наложат някои наказания. Когато хората правят добро от страх, в какво положение се намират. Казват му: Ако ти грешиш, ще се намериш в ада. На магарето казват, ако не носиш хляба, няма да има храна. Тогава каква разлика има между тия два случая? – Трябва най-първо да се отърсите от моралния прах на миналите векове, за да разберете Божественото в себе си. Този прах не помага за развитието на човека. За да стане човек морален, ни най-малко това не значи, че той трябва да стане външно морален. Промяната е вътрешна, дълбока. Тогаз той ще стане силен вътрешно и ще се справи с всички противоречия. Той ще бъде един плувец, който ще се справи с вълните, ще се гмурка, ще се качва, ще слиза. Той ще прилича на една риба, която не се дави във водата. А пък човек е забравил да се справи с вълните и се дави. Има същества извън въздуха, които така се давят, като влязат във въздуха както един човек, когато влезе във водата. Птиците живеят в по-рядка среда. Въздухът, ако представя мисловния свят, птиците определят една епоха, дето е започнала някъде мисълта. Сега трябва да се справите най-първо със средата на човешката мисъл. Запример, вие не сте ориентирани. Имате една мисъл неприятна, но не знаете отде иде тя. Ако в крака ви влезе един трън, този трън отде може да бъде? – Той е от някъде.

Най-първо необходимо е да знаете посоката, отдето иде мисълта. Защото всичките мисли, които могат да ви влияят, си имат свои центрове. Една разбойническа банда седи някъде. Разбойниците са много концентрирани. Силно се концентрират 5–6 души, искат да оберат някого. Като концентрират мисълта си, те привличат търговеца. Някому не му идва на ум да мине оттам, но сега ще мине оттам. Целия ден онзи концентрира мисълта си, седи под някоя круша и казва: Дано мине някой, дано мине някой. И някой ден някой минава и някой ден провърви. Това е аномалната страна на онзи закон. Вие може да постигнете какъвто и да е успех, ако имате една силна концентрирана мисъл. Концентрирана мисъл имате, когато има нещо, върху което най-силно мислите. Трябва да знаете

силата на мисълта. Ти мислиш 5–6 минути върху нещо и казваш, това няма да го бъде. Преди време дойде при мене един млад момък, харесва му мисълта. В 1924 година той иска да бъде в София, да поживее в София. И най-после след 8 години отваря му се път и той идва в София. Той казва: Поне като стар дядо да дойда в София. Чиновник бил някъде в провинцията, но тогава нямало никакъв шанс да дойде в София. След 8 години се нарежда по един естествен начин да дойде в София и се реализира неговата мисъл. Той не разбира закона, ще каже, че това е случайно. Този човек е работил 8 години. По същия закон един светия 20 години в гората е мислил, мислил и най-после проектите му се реализирали. Онзи, който не разбира законите казва, че по чудо е станало това, а пък който разбира законите казва, че действувала една сила. По някой път вие се обезсърдчавате по простата причина като мислите, че реализирането на вашата мисъл може да стане за един ден. Не. Има едно отрицателно правило. В 22 години ще ви се дадат 3 положения за постижения. Едното положително постижение, едното отрицателно постижение и едното средно. Най-силното положение е, дето можете да спечелите. Другото положение е, дето наполовина печелите и най-после има едно, дето едвам печелите нещо.

Или да превода: Да вземем лотарията, дали лотарията е един морален акт, ще оставим този въпрос. Когато капят листата, ще оставим въпроса защо капят. Щастливият случай е, че след 22 години, като вземеш лотарийни билети, имаш шанс да спечелиш 50 хиляди лева. Друг шанс имаш да спечелиш 100 хиляди лева. А третият шанс е да вземеш едвам парите, които си дал през 22 години. След като си взел парите, които си дал, какво си спечелил? – Ти си спечелил поне една опитност. Да допуснем, че вие спечелите 50 хиляди лева в една лотария. Какво ще направи някой от вас. Ще заприличате на онзи манафин, на когото се паднало на лотария един английски параход и като влязъл в парахода подлудял от голяма радост, изгубил равновесието на ума си.

Този закон действува. Най-първо човек може да изгуби своето равновесие в очакване на щастието в света и като го получи има една опасност, и като не го получи пък има друга една опасност. Представете си, че един писател иска да се прочуе, нима това няма отношение в един лотариен билет. За 22 години той прогресира, а ако е музикант, пише музикални произведения. Или вие искате да се жените, същият закон е тук. В женитбата ще вземете 50 хиляди лева. Значи най-добрата другарка. Някой път едва ще покриете разноските. Навсякъде действува законът еднакво. Само приложението е различно. Сега ще кажете да не си губи човек времето. Като мислиш да се жениш, не си ли губиш времето. Не е в губенето на времето. Не е лошото в жененето, но не знаеш кога да вземеш билет. Онзи, който взима билет,

трябва да си отваря очите, да знае номера, да разбира закона. Донякъде в практическия живот хората са дошли до известно правило. Момата гледат да е стройна, здрава, очите ѝ да са живи, хем да е сръчна, после гледат как се носи и онзи смята като учен професор. Като има данни и наблюдава, почесва се по главата. Почва да смята и казва: Тази работа ще стане. Във всички положения на живота е същият закон. Някой път ние се изненадваме. Някой казва, това не постигнах, онова не постигнах. Не си го постигнал, понеже не си взел в съображение моментите: Има силни и слаби моменти. Има слаби моменти, когато ще вземеш едва изгубеното. Тук, който играе на лотария, понякой път изгуби и това, което е похарчил. Вие седите и гледате живота. Да кажем, че един търговец търгува, но в края на краищата дойде криза и отиде всичкото му богатство. Той остане без нищо.

Един английски писател, сега го съдят в Лондон, така заборчлял, обеднял, съдията му отложил делото за октомври. Той написал драми, но нямал успех. Този писател дошъл до положението да продава клечки по улиците. Но той бил виден писател, не е чудно това. Сега стават по-големи чудеса. Видни руски князе станаха келнери. Княжески дъщери станаха балерини. Как може един княз да стане келнер? Става. Всичко става в света. Нас ни възмущава келнерството. Но има нещо по-страшно от това да бъдеш келнер или балерина. Това са външни понятия, но природата си има един вътрешен план на живота. Сега всеки чувства, че трябва да направи нещо, но как трябва да го направи, не знае. Понякой път сте весели, нещо се отвори за вас. Ходите самоуверен, важен, не се минава и три дни, вие сте като оглашен, който се е покаял, ходи замислено, обезсърден. Какво е станало? – В света, в природата, никаква промяна не е станала. Сменило се е влажното време със сухото време. Някои хора стават щастливи при влажно време. А някой става щастлив при сухо време. Щастливите при влажното време, те са от рибите. А тези, които са щастливи при сухото време, те са от птиците. Външната атмосфера влияе, въздухът, водата има известно влияние върху настроението. Влагата има известно влияние върху капилярните съдове. Водата изобщо способствува за правилното функциониране на електричеството. Някой път електричеството функционира толкоз силно, че изчиства. Човек от електричеството става много тъмен, сух. Ако не измени това, той може да стане толкоз деликатен, че да се изопнат неговите нерви, та да не може да издържа окръжаващата среда. А понякой път тези течения могат да бъдат толкоз слаби, че магнетизмът да вземе надмощие върху него и тогава той може да затлъстее, водните вещества да се увеличат в него. Тогава и малко може да яде и пак да тлъстее.

Един германец, който бил в Америка, по един път ял на ден и пак тлъстеел, по три деня постил и пак тлъстеел, опасно е. Ако така тлъстее човек, може да има един ден удар.

Единствената здрава философия е, човек да бъде във връзка с разумните сили в природата. В природата има известни общества, невидими, които са заинтересовани с хората, както хората са заинтересовани с рибите, със своите въдици и мрежи. И някои такива рибари, може да дойде при тебе със своята въдица, е като те хване веднъж, теглиш. Каква е неговата цел? – Ще те извади на брега и ще те опече. Ти казваш: Защо е така. На същото основание, както когато хората извадят някоя риба от водата и я печат. Този, който я извадил от водата, има нужда от нея. Той и рибата много се обичат. Той трябва да извади рибата, да живее той.

Това знание трябва да седи в ума ви, както някои вещества са взривни. Всякога трябва да разбирате закона. Една мисъл като дойде в ума ти, трябва да знаеш какви ще бъдат последствията. Все си имате някои правила. Божественият морал в света е морал на цялото Битие, в което всички разумни същества вземат участие, в него няма изключения. Но има един морал, който не е морал на цялото, но морал на органите, на известна част. Например ти си в едно общество. И докато си в това общество, имаш морал, но като излезеш от това общество, изгубваш своя морал. Има някои, като останат сами се обезкуражат. А като са двама не ги е страх. Например, някой каруцар вика нощно време, в 12 часа в полунощ и пее на тъмната нощ. Ти казваш, че той е весел. Не, страх го е, той си дава кураж. Сега само обяснявам плача на хората. Всеки един човек плаче, за да се окуражи. Като плаче човек, той се окуражава. Сега съществува в света, в сегашния свят едно противоречие, което не може да се обясни, понеже това противоречие, което сега съществува, в сегашния строй се дължи на резултати от преди хиляди години и не може да се разреши, понеже причината е далечна.

Ако имате рана, какво трябва да направите? – Или трябва да я намажете, или трябва да я разрежете с хирургическа операция, а понякога път се изисква цяла наука, за да се отреже. Христос на едно място загатва: „Ако те съблазнява ръката ти, по-добре отрежи я, по-добре с една ръка в рая, отколкото с двете ръце да бъдеш хвърлен в пъкъла.“

Не се завземайте с неща, които не са по вашите вътрешни разбирания. Някои неща се случват в живота ви сега, причината е далечна. Този човек е неприязнено разположен спрямо тебе, поради далечни причини. Не се стремете да примирите този човек със себе си. Една кобра, която е зле разположена, даже змиеукротителите понякога път не могат да я преобразят. До един човек беше заспала една змия усойница. Аз му казах,

не бутай, защото тя гледа през клепачите. Змията като същество в природата си има свое предназначение. По отношение на човека е лоша, понеже като мине някое дете може да го ухапе. Някои змии или някои комари имат разположение да хапят. Но като същества в природата те си имат свое предназначение. Добър е само Бог в света. Бог не е във всички нас. Ако Бог беше във всичките хора, те щяха да бъдат добри. Но тепърва Бог се проявява в хората. Единственото добро същество е само Бог. Разбирайте това, не само теоретически. Един добър човек не трябва да има нужда от нищо. Нуждите са, които заставят човека да греши. Щом си гладен ще грешиш. Щом имаш желание да пиеш, непременно ще грешиш. Почнеш с пиянството. Щом имаш нужда от пари, ще пооткрадваш. Сега хората са в едно болезнено състояние. Сега всичките хора в света са болни. Най-първо трябва да станат здрави, да излязат из болницата навън. После не можеш един болен човек да го учиш какво трябва да прави. Той учи там по колко лъжички ще взема лекарството, а щом излезе из болницата тогава ще му кажат какво трябва да работи.

Ако искате да знаете, за разрешението на социалния въпрос има два начина: Единият начин е да изучиш сегашните системи. А вторият начин е да изучиш онези правилни методи, да изучиш какъв е планът на природата. Един ден ще дойде, когато хората ще сложат оръжие. Богатите ще оставят богатството и ще започнат нов живот. Ще кажеш, кога ще бъде това? – Ще дойде, ще стане. Както когато на едно дете казваш, че то е израснало и е станало момък. Това няма да бъде по-рано или по-късно от 21, 22 години. Но тогава ще има непременно условия за това. Човечеството прекарва сега периоди. Във всеки 25 години човечеството има три шанса: Един с голяма печалба, един със средна печалба и друг, при който едва се покриват разносните. Мога да ви докажа как ще се поправи светът. Ако ви кажа, какво се ползвате вие? – Мога да ви определя точно с дни. Ако ви кажа, че ще стане след 1 година, вие ще въздъхнете. Ако ви кажа, че ще стане след 100 години, ще кажете не е в наше време. Ние искаме да знаем дали в нашето време ще се поправи светът или в друго време, но все таки той един ден ще се поправи. Та сега представете си, че ще живеете още няколко години в един непоправен свят. Какво трябва да правите? – Да ви дам само едно обяснение. Представете си, че пътувате в един параход и става корабокрушение. Седите 2–3 дена в морските вълни. Приемате мисълта, че след 3 дена ще дойде помощ, но трябва да издържиш бушуването на вълните през трите дни. След 3 деня ще дойде помощта, но трябва да издържите. Който устои сега тези трите дни. Сегашното човечество трябва да излезе същевременно от тези икономически условия. Иначе някой път може да има временно променение, но свършено трябва да се изменят икономическите условия, при които сега хората живеят. Трябва да има съвсем друго схващане за живота. Додето има тази класова

борба, светът не може да се поправи. Едни горе, други долу. Писанието казва: Който победи докрай. Сега се организират хората. Вие не може да спрете тази борба. Тя си върви. Сега почва една борба между расите. Един ден една раса ще се повдигне, но тази раса трябва да бъде разумна. Вие оставете тези икономически въпроси, понеже без да мислите те се разрешават сами по себе си. Всеки един организъм трябва да се приспособи към естествените условия, при които живее. Казвам: При сегашното положение трябва да имате една силна мисъл, за да устоявате, да не се колебаете. Има правила, за добиването на силната мисъл. Може ли човек без да се упражнява да добие тази силна мисъл. Без упражнение в света нищо не се постига. За да мислиш правилно, за да чувстваш правилно и за да постъпваш добре, трябва да се упражняваш правилно.

Една съществена мисъл искам да ви кажа, на нея да обърнете внимание. Съществува един разумен свят около вас. И ако вие проучите законите, ако се свържете с този свят, веднага вашето сегашно състояние ще се измени магически. Може да ме питате, къде е този свят, ще ви дам едно обяснение. То е следното: Представете си един човек, сляпо роден. Казвам му: Съществува един красив свят, реки, морета, планини. Той казва: Къде е той? – Какво трябва да му кажа: Колкото и да му разправам, не разбира. Само като му отворя очите, той ще види, че живее в този свят. Само, че не го вижда. Къде е светът, за който ви говоря. Вие живеете в него. И като се отворят очите ви, ще видите, че живеете в него. Ако вие не сте в този свят на възможности, тогаз е само залъгване. Вие живеете в един разумен свят. Трябва да ви се отворят очите. Как да се отворят очите ви? – Има само един пример в Евангелието: „С кал трябва да се намажат.“ Нали Христос като срещна онзи слепия намаза очите му с кал и му каза: „Иди и умий очите си, Силуам и пренес дара си в храма“. Силуам и храмът са символи. Ти трябва да отидеш при разумните хора и ще им кажеш, че си намерил благо. Ще вземеш участие в тяхната работа. Ако се намериш между лекари, какво ще ползуваш от техния език като слушате научните им термини. Да кажем един лекар, докато намери някоя болест, много мъчно се справя с произхода на болестта. Ако лекарят е сигурен 100%, болният всякога оздравява. Но, ако той не е сигурен в своята диагноза, то резултатите не са добри.

За да се освободите, първо трябва да знаете, че живеете в един разумен свят и трябва да влезете във връзка с тези разумни същества. Тогаз във вас ще започнат да текат нови мисли: Ето какво ще стане с вас. Да допуснем, че не ви върви. Окръжаващата среда да кажем, че е толкоз неприятна за вас, че искате да избягате в гората. Вие казвате, че ви е дошло до гуша. Но един ден влизате във връзка с това общество, добиете посвещение. Тези същества, като влезете във връзка с тях, ще ви дадат силни възможности.

Ти си бил дотогава хилав, болнав, но докато дигаш ръката си до болното място, болестта минава. Сега питам: С тази дарба, няма ли да се променят условията на твоя живот? – Някой те гледа криво, туриш си ръката върху болния и болестта минава, отдето минаваш, помагаш. Тогава ще се измени твоето положение. Този разумен свят кредитира светлината, топлината. Като намерим Бога, той ще ни кредитира. Това значи да кажеш: Слуга бях едно време, слаб бях едно време. Този разумен свят ще ви направи силни. Можете да запитате: Какво трябва да бъде нашето отношение към света. Единственото правило е: Не се влюбвайте в света. Защо? – Ще ви кажа. Не се влюбвайте в княжеските дъщери и в царските дъщери. Защото нямате възможност да се ожените за тях и ще пострадате. Опасна работа е да имаш любов с една царска дъщеря. Те са неща невъзможни. Или с други думи: Не си туряйте в ума мисълта, да пренесете Витоша от едно място на друго. Не се ангажирайте с една работа, която изисква непоносими сили. Царската дъщеря нека си седи при своя баща, на вас не трябва царски дъщери, това е фигуративно казано, царски или княжески дъщери. Кой от вас не иска? – Не ги разбирайте тези работи както сега. За княжеската дъщеря се изисква един ум. На слабото дете не му давайте силен кон, за да не падне.

Вярвайте и опитайте, че около вас има един разумен свят, образувайте една вътрешна връзка с него. Някои сте нервни, аз зная причината на нервността. Трябва да кажа това: От уста на ухо. Това е личен въпрос. Само аз ще зная. Ще кажа причините. Те са тайни в природата. Защо? Само ти ще знаеш и аз. И веднага ще престане твоята нервност. Не туряй азотна киселина така, че да падне върху кожата ти. Някои от вас сте минали вече и живеете в астралния свят. Смешно е положението ви. Знаете ли какво значи астрален свят? – Астрален свят е 10, 11 часа на нивата със сърп в ръка, при 30, 35° топлина. Топло е. Чакаш да мине 12 часа, 1 часа, 2 часа, та да се позахлади. Ще жънеш, ще се печеш, ще потърсиш някоя круша да седнеш под нея. Виждал съм един българин в моите наблюдения, един дядо, който към 11 часа турил бяла кърпа на главата си и вика: Починете си, ще изгорите. Всички седнат под крушата. Човек трябва да има широко сърдце, трябва да е разумен, трябва да знае, че той жъне. Към 10, 11 часа някои могат да издържат, а някои не. Може да имат слънчев удар.

Тази работа, която сега се върши в света, е работа на всичките народи. Всичките трябва да вземат участие. Сега хората трябва да се събудят. Казват, че хората ще се разделят на два лагера. У военните и у другите трябва да има желание да се поправи светът. Ако може да се поправи, иначе той щеше досега да се поправи. Всичките хора трябва да вземат участие. Сега и вие трябва да се събудите. Който от вас не е събуден, да се

събуди, да си наточи ножа или ако е работник, да си носи своите инструменти.

Но първото нещо, което е най-важно, около вас има един разумен свят, който всякога може да ви се притече на помощ. Основното правило е там. Той дава: Той регулира всички противоречия, той регулира света и всички се подчиняват на него. Някой е безбожник, не вярва в Бога. А пък после казва: Идея трябва да има. Убива това. Онзи най-после казва: Трябва да се направи добро. Убива едного, а после прави добро. Този, разумният, свят чрез вас и чрез света ще оправи светът. Ако мислите, че в света ще дойде спасение от самия свят, вие се лъжете. Когато влакът потегли, хората трябва да слушат онзи, който ги води, но и онзи, който ги води, трябва да ги води към един разумен свят. Някой път трябва да ви говоря. Но не може да се говори на един човек, който няма здрав организъм. Първото нещо е, хората трябва да бъдат здрави. А пък, за да бъдат здрави, трябва такава среда, която им подобава.

Не във водата, не е във въздуха. Трябват условия, при които разумният живот може да се прояви. Вие сте вече в областта на света, дето има разрешение на въпросите.

Отче наш.

Тънки и дебели линии

11 година

35 лекция на 1 мл.ок.клас

2.9.1932 година, петък, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Отче наш.

Човек трябва да разбира проявите на природата. Да кажем, може да се начертае една линия, каквато и да е. Кои са признаците, чрез които ще познаете къде започва една линия, къде е началото и къде е краят? – Често ние разсъждаваме по определен път. Всички западни народи пишат отляво към дясно. Източните народи пишат отдясно към ляво. А китайците пишат отгоре надолу. В природата всякога там, отдето започва нещо, е тънко.

Един човек в началото започва тънко, а надолу надебелява. Долният край надебелява. Там, отдето е започнал, е винаги по-тънко. Да кажем започва една река. Тя е тънка. Колкото отива към края, тази река се надебелява. Когато един процес става дебел, той е към края. Да кажем вие имате страдание, не може да го носите. Най-първо страданието е тънко като косъм, после надебелява, надебелява. Казвате, не може да го нося. Крайното надебеляване е признак, че с него ще стане промяна. Когато страданието е малко, то е младо. Като надебелее, то остарява. С радостите е същият закон. Когато една радост едва започва, тя е млада. Когато радостта дойде до крайния развой, надебелява. Трябва да знаеш, че тази радост скоро ще престане, ако разбираш закона. Всички неща, които надебеляват, всички неща, които не държат равномерно надебеляване, наричаме ги с разни имена. Тези процеси са преходни процеси. Вземете един млад човек, започне да расте. Най-първо неговите постъпки са неустановени, той е млад. Когато стане много установен, установените постъпки показват, че той е дошъл към края на живота.

Някой казва: Много установен човек, с него е свършено. Вие искате някой път да сте много установени. Трябва да разбирате закона. Установен и неустановен са две противоположности. Неустановеният започва, установеният свършва. Де е животът тогава? – Казвам: Един живот, добър или лош. Под думата добър живот и лош живот, показва, че този човек много пъти е щастлив. Всичко, каквото той мисли, постига. Той нарича своя живот щастлив. А нарича своя живот нещастен, когато не е постигнал това, което желае. Казва, не е толкоз щастлив животът. Сега в живота, разбира се, има една вътрешна максима за всичко. Аз говоря сега за съзнателния живот. Има една максима, с която трябва да се мери животът. Ние не сме още за установения живот. Щом животът се установи, той е към края, показва преходно движение, надебеляване става. Вземете в музиката, към кое спада сопранът? – Сопранът, това е началото на живота. Какво е басът, това е краят. Вземете тенора, той е началото. Алтът, това е краят. Щом един човек бас пее, той скоро ще свърши. По-долу от баса не може да спре. Ако има сопран, от сопрана по-нагоре не може да се качи. Ако започне с тенора, има още. Алтът, това са заключения. Какво е заключение. Да се заключи една работа, за да може наново да започнеш.

Сега имате установени възгледи за нещата. Всяка една работа, която ти не може да започнеш, всяка една работа, която не ти дава едно правилно заключение да започнеш ново нещо, ти никакво заключение нямаш. Защото той е същият закон, който съществува в природата. Ако едно дърво не роди плод, плодът е заключение. Туй заключение може да повтори себе си в друга форма. Следователно всяка твоя мисъл, всяко твое желание, всяка твоя постъпка, която не може да даде едно правилно заключение да

започнеш наново, ти вървиш в установения ред на нещата или всяка мисъл да роди нова мисъл, или всяко желание да роди ново желание. Или всяка постъпка да роди нова постъпка. Пътят, по който вървиш, не е естествен. Сега за да разберете, вие всички искате да имате установени постъпки. От вашето гледище какво разбирате един установен характер. Всички се стремите към установените характери. В какво седи красотата на един установен характер. Или в какво седи характерът на един установен тон? – Не само да се произведе, но онзи, който пее, правилно да вземе. Но има едно продължено време, еднаквост има. В правилния тон, във всичките свои движения е еднакъв. Щом този тон се мени, той вече не е еднакъв. Да кажем, често можете да изследвате себе си доколко сте установен. Музиката може да ви служи за едно правило колко сте установени. Или тръгни по пътя, започнеш да се движиш, да ходиш, ти ще видиш колко имаш установен характер. Да кажем тръгвате, дойдете до едно място, започвате да се матахарате, ставате установен. Казваш: Отслабнал съм. Показва, че в силата на вашите мисли, чувства и постъпки има една вътрешна неустановеност. Да кажем пееш. Най-първо започнеш много добре, след туй намалява се гласът, неправилен става. Има нещо установено. Трябва да го знаеш. Ако изхвърлиш тази неустановеност, ще се измени тонът на твоя глас. Запример хората, които стават свършени материалисти, веднага става бас гласът. Станеш материалист, веднага бас ще станеш. Бедните хора са все сопрани, с малки изключения. Той мисли постоянно, сопран е той. Накъдето ходи, писка много добре. Онзи богатият, той е бас. Сиромашията, това е начало на живота, богатството, това е край на живота. Сиромашът казва: Начало е, бъдеще имам. Богатството, то е към края на живота. То е бас. От баса по-надолу не можеш да идеш. Вие, младите, трябва да имате една ясна представа. В сегашното възпитание на младото поколение, някой студент си въобразява. Той иска да стане бас, да забогатее. Богатството не може да бъде идеал на човека. Той е край. В края какъв идеал може да имаш? – Никой не намира смисъл в сиромашията. Аз в сиромашията намирам смисъл, понеже е начало. И погрешка да направиш, има време. В богатството нямаш време. Разполагаш с онова, което си придобил. Отгоре сиромашът идва. При богатството ти си доволен от всичките придобивки. Нали като направите един паметник, основата туряте дебела, а колкото отивате по-нагоре, става по-тънък. Човек не трябва да се радва на крайната сила. Когато прояви крайната сила, той не трябва да мисли, че е разрешил нещо. Втори път може да не разреши. Ти направиш нещо и веднага умалее ръката ви и всички ония движения, които сте направили, всякога чувствуваш едно отмаляване и нямаш вече разположение. Ако си остарял, щом пееш, втори път не искаш да пееш. Старите хора защо не искат да пеят? – Защо младите пеят, а старите не искат да пеят? – По-лесно можете да накарате едно дете да пее, отколкото един стар дядо. Защо именно, този дядо не иска да пее? –

Казва: Не искам да пея, напаял съм се. Не е въпросът, че се е напаял, няма за какво да пее. Казваш, трябва да има за какво да пея. Аз сравнявам, трябва да има един вътрешен подтик. Ти на една вода ако ѝ дадеш хоризонтално положение, колкото и да искаш да се движи, тя няма да се движи. Дай най-малкия наклон и тя ще се подвижи. Ако на водата дадеш наклон, отива. Ако на въздуха дадеш наклон, отива нагоре. Само запали една свещ. Тя има един наклон, стремеж има.

Та казвам, не трябва да изгубвате онова естествено положение. Заключение е там. В живота има наклон. Той може да бъде наклон на вода, на въздух, на светлина. Три посоки има, в които може да се движиш. Има наклон да станеш бас, но трябва да знаеш, че по-долу от баса не може да идеш, ти бас ще си останеш. Ако започнеш с тенора, искаш да имаш алт и алт ще останеш. Това са преходни състояния. Трябва да знаете как да смените енергията. Ако ти може да смениш една енергия, енергията на сопрана, с енергията на баса, басът е сянка на сопрана. За да се прояви контраст трябва. У човека има желание на един сопран. Може да има желание на един бас. Но ония желания, които имат за основа баса, какви са? – Всички без изключение идеализъм нямат. Те свършват с материализъм. Под думата материализъм разбирам неустановени форми, зад които нищо не можеш да намериш. Ти се намиращ в един установен път. Зад тази форма ти нищо не може да намериш. Ти мязаш на люспите на лука. Нищо не можеш да намериш зад тях. Зад люспите на лука нищо не се крие.

Казвате вие, да остарее човек, да стане възрастен. Питам: Всички ония хора, които са били млади и са остарели, какво са придобили. Какво е разбрал младият? – Нищо не е разбрал. Той иска да стане стар, за да разбере живота. Младите имат този стремеж. Всичките хора, които са млади, разбрали ли са живота? – Не са го разбрали. И старите не са го разбрали. Те са го разбрали толкоз, колкото младите. Всеки стар човек казва в себе си: Да съм млад. Всеки стар човек има желание да се върне в своята младост. А всички млади хора искат да отидат при старите, но старите хора още не дават излаз или казано другояче: Имате материализъм или богатство. Какво е богатството, което човек придобие, но не дава смисъл, не дава смисъл на самия живот. Ти като станеш богат, какво придобиваш? – Ако малко ядеш или много ядеш, нищо няма да придобиеш. Каква ще бъде придобивката? – Ако много ядеш, ще бъде малко по-пълнен вратът ти, по-дебел. Устата ти по-червеничка. Ако малко ядеш, ще бъдеш сухичък като чироз. Питам сега: Голямата пълнота и голямата сухота нищо не дават на човека. Нито едното предава на човека, нито другото. Защото от голямото затлъстяване хората умират. И от голямата сухота пак умират. Има едно естествено състояние в човека. Едно

равновесие, което всички трябва да спазвате. Да кажем у вас, ако дойде една болка, че не може да издържате, тя е към края си. Тя ще престане. Ако една малка болка чувствувате, вие трябва да знаете, че тази болест е млада, тя иска да живее дълги години. Младите болести дълго живеят, а старите болести малко издържат.

Сега навеждам този факт. Когато казвате за някои неща, които ви се случват в живота, че не може да търпите. Щом сте дошли до положението, че не може да търпите, този процес е към прекратяване. Сега вие като млади, то е една служба, едно състояние, което трябва да премине и да извадите нещо от него. Като стари, то е друго състояние. Ние казваме, че сме млади. Животът не може да бъде нито млад, нито стар. Той може да има тия две състояния. Младият човек може да боледува, но и старият и той боледува. Питам: Ако започне животът с болести и го свършиш с болести, какво се придобива? – Ако младият започне със здраве и старият като започне със здраве, и той е здрав. Това са две положения. Тогава онези, които са разбирали смисъла на живота, са казвали: Животът трябва да започне с Любовта и трябва да свърши с Мъдростта. А пък за да се влезе във вечния живот, за да няма промени, трябва да имаш Истината. Истината е трансформатор. Трябва трансформиране на енергията, на Любовта, на Истината. Когато някой казва, да намериш Истината, то значи да не остаряваш, да не умираш. Като намериш истината, ти ще бъдеш безсмъртен. Тогава ще се избавиш от преходните състояния.

Докато разбираш Любовта, докато разбираш Мъдростта, ти си още в един преходен свят, ако в туй положение разбираш любовта и дойдеш до крайния предел на знанието, ще се смени твоето състояние. Когато дойдеш до края на знанието, то ще се смени. От знанието по-надолу не може да идеш. Тогава истината е онази линия, която трябва да сменим. Тайната на живота, за подмладяването на живота, е в истината. Истината седи в простора, в широчината. Аз разбирам живота от сегашното гледище, както е установен в природата. Не Любовта в нейната абсолютна проява. Не и Мъдростта в абсолютната проява. Любовта това е началото на живота. Мъдростта това е краят на живота. Истината това е онова истинско състояние, към което човек се стреми. Щом ти извадиш Истината от Любовта и Мъдростта, ти обезсмисляш живота. Имаш права линия на мисълта. Тя е ограничена, определена величина, тази линия. Ти ще се спреш. Млад си, имаш известен стремеж да постигнеш. Искаш да свършиш. Може да свършиш университета. Може да свършиш два, три, четири факултета, но след като остарееш, ти сам се чудиш и виждаш, че нищо не си постигнал. Може навремето да си бил учен човек, но когато станеш на 120 години, виждаш, че има много по-учени от тебе. Даже ти не минаваш за учен. Тогава вие мязате на някое голямо тяло, около което се

въртят няколко планети. Той мисли, че е нещо. Но туй тяло мине покрай друго някое голямо тяло и то започва да се върти около него. Питам тогава, всичките свои сили, с които ти разполагаш, тя е единица. Но няма друга сила. Да кажем, вземете една форма на красотата. Защо искаш да имаш красота? – За да бъдеш почитан и уважаван от хората. Или ти искаш да имаш сила или да имаш знание. Това са външни прояви. Ако имаш голяма мускулна сила, ти ще бъдеш пръв пехливанин, пръв борец. Или ако имаш най-голямото знание на света. Но казвам: Всичкото знание и сила, те са преходни състояния. Ако човек добива сила в света, неговото тяло расте в широчина. Ако добива интензивност, неговото тяло расте в дължина. Един, който иска да бъде пехливанин, главата му е широка. Онзи, който иска да бъде много учен, неговото чело расте нагоре, високо става. Но туй чело, което расте, колко голямо може да стане? Казвате: Много голямо чело. Когато казвате: Грамадно чело, колко е голямо челото? – 6–7–8 см грамадно чело, или 12, 13, 14 см в широчина. Едно чело, което е 8 см високо или да кажем някои хора имат до 10 см височина, обаче, зависи от интензивността. Челото е израз на онази вътрешна деятелност. То е мисловният полет на човека. Тъй както човек е създаден на земята, той има големи условия да прояви своята мисъл.

Много пъти вие забележете човека. Вие имате известна идея, която не можете да изразите. Кой от вас може да си представи какво е четвъртото измерение? – Някой казва, разбирам от математика. Вие какви представи сега имате? – Геометрически какво нещо е четвъртото измерение? – Казвате, четвърто измерение. Дойдеш до там, разправяш, разправяш такъв един свят, какъвто не е. Или може ли да представите света на доброто? – Казвате: Той е много добър човек. В какво седи добрината на един човек? – Има нещо, за което ние не говорим. Имаме вътрешни разбирания. Но ако речем да ги обясним, не можем, нямаме такова пространство, нямаме такива разбирания. Не може да ги изразим на този език, с който да се разберат нещата. Някой път като започнеш да разбираш красотата, тя се изгубва. Като започнеш да човъркаш една любов, един човек колко те обича, тя изчезва. Как ще разбереш тази любов? – Когато говорим някой път за знание, за някой учен човек и учеността си има свои форми, и любовта си има свои форми. Те са установени неща.

Сега не искам да ви кажа, че животът няма вътрешен смисъл. Има, но от гледището, което ние разглеждаме нещата, от нашето положение, ни се виждат нещата безсмислени. Има един свят, дето ти влизаш и може да видиш смисъла, на когото и да е, на каквото и да е. Ти виждаш, че те са обективни работи. Каквато и да е вашата отвличена мисъл, както и да я представяте, тя си има определена форма във вашия ум, има определена форма във вашето сърце. Тази форма след време ще образува едно

препятствие заради вас. Вземете едно малко дете, което е свикнало да гледа майка си в очите. Иска да прегърне майка си, но туй дете като направи най-малката погрешка, усеща туй дете, че не е свободно. Де е препятствието? Детето вече има установен поглед. В лицето, в движенията майката забелязва, че то като мисли, намери една малка лъжа. То е вече неговото възпитание. Ние наричаме всяко дете умно, което може да скрие една своя лоша постъпка. Изопачаването на сегашния живот става, понеже у нас протичат много мисли и желания, които са неестествени и те образуват една такава неустановена среда. Ако вземете даже в сегашната култура, децата на бялата раса са много неустановени, те седят много по-горе отколкото децата на китайците и на черните. У белите има известни неустановени идеи. Има нещо дисхармонично. То мяза вече на едно здание, което е разкопано. Природата обича установените идеи или казано другояче: Ако вие разбирате вътрешния закон, по който любовта действа, говоря за разумната любов, аз говоря и за знанието, което е разумно. В знанието трябва да има една жива връзка вътре. Истината е, която дава подтик. Ако тия ги нямате, не можете да имате нищо установено. Когато в древността са изучавали дългия живот. Всичките тия адепти, които са изучавали дългия живот, са изучавали законите на свободата. Свободата подразбира дългия живот. Да бъдеш безсмъртен, да имаш условия. Да владееш силите на живота. Ако тия сили ги нямаш, няма да имаш известни постижения. Когато ви се говори за истината, трябва да разбирате крайното постижение, за да се избавиш от противоречията на живота. За да се избавиш от басовите израждания. Някои сега имате бас или контрабас. Не зная какво има в контрабаса.

Сега от туй гледище вие искате много пъти да разрешите известни социални въпроси. Тъй както върви светът, не може да има никакви разрешения. Ще има разрешения. Младите ще стават стари, старите какво ще стават? – Те ще отиват на гробищата. Искат да идат на почивка да ги пенсионират. Що е умирането? Пенсиониране. Като живее човек дълго време, иска да се пенсионира, че като се пенсионира, тогава да работи. Аз не съм виждал човек след като се пенсионира да стане гений. Може да стане дядо или баба. Често младите казват: Аз искам да се поуредя, значи да се пенсионирам. Ти докато не си пенсиониран, ще свършиш много работа, щом станеш пенсионер, ти пенсионер ще си останеш. Или вътрешният извод: Не се плашете от мъчнотиите, които естественият живот налага. Има известни мъчнотии, които са естествени, в които има растене. Има известни мъчнотии, които не влизат в природата. Аз говоря за ония препятствия, които са естествени. Ония мъчнотии, които не са естествени, които не влизат в природата, те са едно отклонение. То е един лош признак. Естествените мъчнотии дават почивка. Ако светлината, която слиза от слънцето на земята, среща по-гъста среда, тя се отклонява. Туй

показва средата. Ученият човек ще познае по отклонението на светлината какъв път е минала. Вашите мисли и желания минават през известна среда и ще се отклонят. Вие трябва да разбирате съвременния естествен живот. Най-първо вие трябва да разбирате живота, да разбирате себе си, да разбирате и окръжаващата среда защо именно така постъпва. Кои са истинските причини? – Ако ги знаете, може да си помогнете на себе си. Ако не знаете, във вас ще се роди едно вътрешно бълникане. Всеки човек иска хармонична среда, в която да постигне своето желание. Онзи, който постига добре, ами онзи, който не постига. В природата съществува един закон. Всяко желание, което се ражда в човешката душа, то не е на самия индивид. Туй желание е на обществото и на човечеството. Туй желание, на когото и да е, трябва да има свой израз. То трябва да се постигне. Природата има общи постижения, за които работи. Вие имате желания. Вашето желание когато и да е, ще се постигне. Ако вие не се тревожите, ще се постигне по един естествен път. Вие искате да бъдете добри. То не е ваше лично желание, във всички същества на земята съществува. Всяко същество иска да бъде добро. Доброто е постижение. Под думата добро, разбирам най-доброто постижение, което човек може да постигне. Не само за тебе, но за всички. Сегашните хора имат стремеж да постигнат, а пък злото какво е? – Туй, което не сте постигнали, е зло. Следователно от това гледище злото спира човека да постигне, а доброто съдействува на човека да постигне онова, към което се стреми.

Сега влизат другите религиозни възгледи, които имате, можете да ги постигнете. Не мислете, че философските възгледи, каквито и да са, в миналото или сега, някой може да съдействуват за постигането, а някой може да не съдействуват. Да кажем вие имате един установен възглед за смятането на числата. Казваме така $1+2+3$ може да влезете в този ред на пресмятане. Имате единици, имате десетици, имате стотици, хиляди, десетохиляди, стохиляди, милиони. Не може да вземеш единицата и да я турите на мястото на десетицата. Щом ако една единица вземеш от порядъка, в който нещата се намират, и я туриш на второто място, какво може да придобиеш? – Да кажем, ако ти имаш да ми даваш 1 лев и туря този лев на втората степен, и го повиша, какво ще стане? – Тогава ще има да ми даваш 11 лева, ако го повиша още повече и туря единицата на мястото на стотиците, още по-голяма става. 111 става. Трябва да внимавате, а ако го туря на мястото на хилядите, става 1111. Когато повишавате вашите чувства или когато повишавате вашата мисъл, трябва да знаете отношението на мислите. Някой път вашите мисли, които имате към хората, вие ги повишавате. Трябва да плащате. Ако обичате някого много, много ще плащате заради него. Ако не го обичате много, много няма да плащате. Някой път казваш: Много искам да го обичам. Много ще плащаш. Малко искам да го обичам, малко ще плащаш. Какво разбирате

под думата да обичаш някого? – Защо в мене има желание да обичам някого? – Какъв е поводът? – Аз трябва да го обичам. Защо? – Право е, трябва да го имате в дадения случай. Много пъти казвате, не трябва да го обичам. Имате право. Ние гледаме установения ред на нещата. Задавали ли сте си въпроса. Срещнеш някого и казваш: Не го обичам. А за друго казваш, мене ми харесва този човек. Защо искаш да го обичаш? – Като дойде здравият човек, казвам: Искam да го обичам. Защо искаш да го обичаш? – Да вземеш нещо. Но знаете ли какво се случва? – Случва се следното: Да кажем вас ви преподава един професор, вие нищо не знаете. Той ви преподава, вие следвате. Лошото е там, че той като ви преподава, по математика или по естествените науки и по астрономия, дойде този професор и казва: Я ми кажи аз какво съм казал. И ти нищо не можеш да кажеш, той ти туря единица, двойка или тройка. Ще ти смъкне фасона, ще си навееш беля на главата. Хубаво, ти обичаш едного. Този, когото обичаш, измени се отношението. Ако му казваш добро, работата добре върви. Но ако си позволиш най-малката погрешка, кажеш нещо, веднага се измени отношението. Питам сега, защо този професор, след като е преподавал нещо по астрономия и туря единица или двойка, че не си казал това, което той е казал. Това е един ред, който съществува. Най-първо, когато слушаш, е много лесно, много сладко приказва. Но като не знаеш ще видиш едно кисело лице. Ако си умен, ако говориш, тъй както той е говорил, приятно му е на професора да държи втора лекция. Казва, понеже знаеш този урок, измени се положението. Но ако не знаеш, изменя се лицето му. Сега аз ви говоря известни положения на съзнанието, които съществуват, както между хората, така и между природата, която считате, че е мъртва. Има нещо в света, което най-първо е любезно, хубаво, след туй изменя своето отношение. Кажи, казва, какво съм казал? – От какво се раждат болестите в света? – Болестите това е опит да дадеш сладка каша на стомаха. Казва: Стани, кажи, заболи те коремът. – Не знаеш предмета. Свива те кракът ти. На изпит си, казва, кажи по предмета. Не може да го кажеш. Ти казваш, че коремът те боли, че кръстът те боли. Не си могъл да си кажеш урока, забравил си. Когато човек знае, казва. Когато не знае, не може да казва.

Сега искам да остане във вас една мисъл! Когато някой път вие мислите, че сте дошли до края, че сте дошли до дебелите линии, вие свършвате. Радвайте се на тънките линии. Радвайте се на малките страдания. Вие от малките страдания се плашите повече отколкото от големите. Големото страдание е към края. Малките са още в началото. По обратния процес. Малките радости те са в началото. Радвайте се повече на тях, отколкото на големите радости. Там да ви е утехата. При големите страдания радвайте се, че са дошли. Големите страдания накрая са. При малките страдания скърбете повече, при големите страдания се радвайте. При малките

радости радвайте се повече, а при големите радости малко можете да поскъrbите. Тогава оценявайте големите страдания. Те са изявления. Оценявайте и малките радости. Те осмислят. На големите радости не обръщайте толкоз внимание. Някой път се усещате слаб. Думите на апостол Павел имат смисъл: „Когато съм слаб, тогава съм силен“. Младото дете има повече шанс да свърши университет, отколкото старият дядо на 120 години. Младото може да свърши университета, но старият дядо никога не може на 120 години, не може да свърши. Той е свършил, може би това, но старият дядо ново не може да научи. Сега много пъти казвате, аз не искам да бъда глупав. Искате да бъдете много умни. Аз, когато срещна най-умните хора, считам, че не са способни за нищо. Моите схващания са туй. Срещам един, той казва, той е много учен човек. Като срещна много учените хора, казвам: Те са завършили всичко, от тях нищо не може да се очаква. Сегашното учене в бъдеще невежество ще бъде. Много философи в древна Гърция са казвали, че слънцето е колкото Атина. Мислили, че слънцето е толкоз голямо, колкото Стара Атина. При такова схващане така са прекалили философите, че не е толкоз голямо. Всеки един учен човек сега, ако му кажеш, че слънцето е толкоз голямо, колкото Атина, той ще се усмихне. Но тази е голямата ученост на древните гръцки философи. Имало е някои от тях, които са знаели, те са били млади. Сега на вас бих ви казал. Какво искате да бъдете: Млади или стари, или установени. По-хубаво е човек да бъде неустановен. Виждаме красотата на небето. Ако погледнете всичките тия тела, които са в пространството, всички са неустановени. Всички ще бъдат сега на едно място, следующия момент няма да бъде там. Всичко е в преходно състояние, не е установено да е хванало тапия, да има частна собственост. Всичко се мени. И там именно седи вечната младост в онази вечна неустановеност. Често искате да имате повече знания. Казвате, да израсна, да повъзмъжея. Това са стари начини на мислене. В мисленето човек всякога трябва да бъде млад. Всякога трябва да мисли. Никога не си туряйте в ума, че знаете всичко. То е установен възглед. Вие ще остарееете преждевременно.

В науката има изваждане на корен квадратен. Има много интересно обяснение. Корен квадратен да извадите от едно число. Едно число, което се е образувало в началото, отдето е започнало. Да кажем корен квадратен на 9, колко е? – 3. Ако съществува в 9-те известно начало, ти ще го търсиш в 3. 3-те е единица. Имате 3 единици в едно семейство, бащата, майката и детето. Бащата и майката, това са, които са дали подтик. Детето, това е мястото, дето се развиват силите. Тия 3-те единици, съединени в едно, дават едно число. Корен квадратен. Значи едно число, за да има корен квадратен, колко пъти трябва да се умножи. Два пъти трябва да се умножи на себе си. Казвам: Когато търсите корен квадратен, трябва да търсите произхода на нещата, дето са започнали. Имаш една погрешка в себе си,

обичаш много да говориш. Какъв е коренът на квадрата? – Да допуснем, че срещаш някой човек, казваш му 9 лоши думи. 9 епитета му казваш. Онзи пита: Защо ми каза тия 9 думи? – Така ме огорчи, срази ми сърцето. Казвам, извадете корен квадратен на това число. Колко е, 3. В какво седи корен квадратен? – Казал си му 9 лоши думи. Ти си му дал преди 3–4 години 3 лева. Той обещал да ти ги върне. Не ти ги е върнал трите лева. Тия трите лева родиха 9 лоши думи. Тогава щом ти кажеш 9 лоши думи, ще извадиш 9 лева. Ще се извиниш, ще кажеш, че много закъсах. Ще заплатиш за 9-те лоши думи. След това ще кажеш следното: Аз досега имах лошо мнение за тебе. Заповядайте да пием по един чай и вие ще го заведете. Чаят ще струва повече. Той като има три лева от тебе, ще плати 5 лева за един чай. Но в себе си ще каже: Добро мнение имам заради тебе. Външните резултати, които съществуват в природата, това са заместници. В сегашната окултна наука при сегашното проявление на окултната наука, няма приложение. В новите времена започват да изучават окултните науки, за да ги прилагат. Да кажем вие изучавате човешкото лице и изучавате човешката ръка, и изучавате човешката глава или целия човешки организъм. От окултно гледище трябва да има едно приложение. Всичките естествени положения, които се намират, има известни недъзи, които ни спъват. Искаш да направиш нещо, отлагаш. Казваш, утре ще направя тази работа. Дойде утре, пак отлагаш. И така отлагаш, отлагаш, най-после изгубиш всичките условия. Казваш, това не може да постигна, започваш да се лишаваши. Тази задача напуснеш, онази задача напуснеш, започнеш да свириш, напуснеш, започнеш да рисуваши, напуснеш. Всички неща напускаш и после казваши: В мене има навик, не може да си свърша работата. Това аз го обяснявам със следното: Понякоя път вие забравяте. Казвате: Да идем на разходка. Готов съм, а като тръгнете, казвате, надалеч не отивам, връщам се назад. Казвам, какъв е церът сега. Туй, което те спъва в петата, вземи, че го извади. Има нещо, което те спъва. Казваш, не може да ида по-нататъка. Извади туй, което те спъва в дадения случай. Ако не го извадиш, ти всякога ще имаш един и същ резултат, ще започнеш, ще дойдеш до едно място и казваши, по-нататъка не отивам. Обаче ние считаме онова, което ни спъва, че е в реда на нещата. Съвременната наследственост казва, че то е наследствена черта. Че като е наследствено, извади го това. Ако е в петата, от петата го извади. Ако е в някой мускул, извади го оттам. Извади онова чуждото, което те спъва. Ако те спъва твоята мисъл, има причина. Ако те спъва твоего чувство, има причина. Тази причина ти ще махнеш. Ако има нещо да те спъва в характера, в постъпките, извади го. В окултната наука туй трябва да извадите. Мене ми разправяше един приятел, казва, така снощи седя и не зная какъв е нашият Изгрев. 12 стомни изчезнаха. Този взел, онзи взел. Този взел кофата, онзи взел друга. Занесъл я, оставил я някъде и нищо не връщат. Стомните няма, кофите няма, трябва да се търсят по целия Изгрев. Всички тези, които са взели, са

слушали лекции, говорят за окултизъм и като вземат стомната, оставят я някъде, като че друг някой трябва да върне стомната. Вземеш една стомна, послужиш си, занеси я на същото място. Пълна си я взел, пълна я върни. Имаш право да си послужиш, но да караш другите хора да ходят и да търсят, и да я оставиш празна. Взел си я, знаеш къде е била. Те не знаят къде си я оставил. Казвам, във вас младите има една черта. Вземате стомните и не ги връщате. Много стомни има невърнати на Изгрева. Сега не е някакъв грях, то е една черта. Този взел едно, онзи взел едно или някой път ти не знаеш, кажеш нещо и не знаеш какъв резултат ще произведе една дума. Заключение е следното: Прогресът в света е общ. Ако всички работите хармонично в една и съща посока, може да се постигне нещо. Един човек сам по себе си нищо не може да постигне. Защото, ако той прави, а другите развалят, нищо не се постига. Ако ти мислиш право и ако дробовите не вземат участие да поддържат твоята мисъл, и ако стомахът не смила храната, не е здрав, какво ще излезе? – Дишаш, но дробовите, не указват съдействие. Стомахът казва, не взимам участие. Какво ще стане? – Един болен човек, на когото се съедини умът с дробовите, стегнат се, и краката взимат участие, ние наричаме този човек здрав. Всичко у нас трябва да има един стремеж. Каквото мисли умът, дробовите трябва да го изпълнят. И стомахът и краката да изпълнят, и ръцете, туй наричам живот. Когато стомахът остава при особено мнение, ръцете и краката останат при особено мнение, имаме един объркан живот. Всичките ви идеи и всичко онова, което чувствувате, да бъде в съгласие. Дробовите ви да взимат участие. Стомахът да взема участие, краката и ръцете да вземат участие, в туй отношение Изгревът трябва да бъде модел. Кой как дойде, да види един модел. Всички стомни трябва да се върнат. После кофите трябва да се върнат. После се оплакват, постоянно се чупят колелетата на буретата. (Тогава носехме вода с бурета). Че този, който кара бурето, да избере хубавия път, да няма туй сътресение. Осите на железните колелета се чупят. Той може да минава за силен човек. Но ти може да блъснеш силно бъчвата и да се счупят осите. Или във всинца ви трябва да има едно желание. Всичко в света, което съществува, всяка една форма, то е собственост на природата. Всичко, което съществува, трябва да го пазим. Трябва да имаме чувството да пазим нещата като свои, както пазим своите очи, не както чуждите. Като пазиш чуждото, пази го като свое. Законът е един и същ.

Сега разбрахте ли какво е кривата линия? – Щом някой не е взел стомната, тя е тънка. Щом я взел, тя е дебела. Щом някой не е счупил бурето, линията е тънка. А щом някой счупил бурето, линията е дебела. И вече не може да се освободиш от тази дебела линия. Ще се счупи едно буре. Не е въпрос, че онова буре се е счупило, не е въпрос, че един параход е потънал, нищо от това. Но потънал в канала и задръстил целия канал. Не може да

минават другите параходи, натрупат се два, три парахода. Не че е потънал, но спират се тия параходи. Една погрешка спира целия процес на онзи разумния живот. Ако вашият параход влиза и не върши работа, ще дигнеш този параход да иде на друго място, да не спъва другите. Сега изводът. Не трябва да правим погрешки, които могат да спрат развоя на моя живот. Ако една моя погрешка, колкото и да е малка, спира правилния ред, не е на място. Тази погрешка трябва да се отстрани. Тя нищо не допринася. Всички трябва да бъдете млади. Един урок на вас, да имате отношение. Аз виждам, като ви се преподава знанието, казвате, нищо не разбрах. Той не знае отде иде едно знание. И всеки мисли, че знанието е нещо естествено. Онзи, който е учен, не трябва да се гордее, че знае много, защото неговото знание според мене е написано на брега на морето. Колко знание имате? – Запример от вас кой знае? Кажете ми колко милиарди тела има на небето? Вие ще цитирате какво е казал някой учен. Това е предположение. Най-после ще ви попитам: На слънцето колко милиарди жители има? (Влиза един циганин. Той е потънал параход). Този човек влиза, пращат го за предметно учение. Вие сте толкоз организирани, които трябва да разбирате защо е влязъл. Той даже не разбира, че вие сте недоволни. Когато някога една погрешка се осмисли, усмихва се като него. Когато се осмисли една погрешка, дойде една вътрешна мекота. Аз съм за ония процеси, да бъдат естествени, да се създаде новото. В света има процеси. Да бъдем изразители на онова хубавото, красивото в природата. И да бъдеме израз на всички нейни прояви. Вие трябва да бъдете и другите трябва да ги поощрявате. Срещате някого, не го обичате. Намерете хубавите, красивите черти в него. Като намерите тази добродетел, той веднага ще ви обикне. Някой път виждате известен недъг, който съществува отвънка. Той може да бъде сянка. Другояче, ако вървите по старите пътища, ще имате старите резултати. Ще се образува ограничение. Единият учен, а другият прост. Това са само отношения. Силният трябва да помага на слабия. Ученият – на невежия. Добрият – на лошия. Отношение да има. За доброто и злото има вътрешна основа. Доброто и злото в едно отношение са противоположни, а в друго отношение имат известно съотношение. Злото иска да завладее доброто. Злото има стремеж. Каквото са изработили, да го вземе без труд. Доброто винаги изпъжда злото. Казва, трябва да се научиш да работиш. Малкото зло, като дойде, доброто ще му даде един обед и после ще му даде пътя. Доброто е активно, богатството, което има, никога няма да го даде на злото да разполага, както иска. Обичаш един човек, дай на него да разполага с всичко, което имаш. Той може да разполага с онова, което аз разполагам, затова трябва да се образува във всички един характер, от който и вие да сте доволни, и окръжаващите да са доволни. По възможност по-голямата част от окръжаващите. Две трети от окръжаващата среда да е доволна, а не една трета. Една трета да остане недоволна. Защото в дадения случай не можем да бъдем благоугодни на

всички. Щом са две трети доволни от нас, ние сме на правата страна. Понякоя път минавате през Изгрева, виждате книги хвърлени. Колко пъти съм казвал, дигнете тия книжки или камъни. Казвате, тук има назначени да ходят да събират книгите. То вече не е хубаво. Кой как види някоя книжка, да я дигне. Ако види нещо, което трябва да се поправи, да го поправи. Не да каже: Нали има някой, който да се грижи. Той е старият ред на нещата. И то е хубаво, но е по-хубаво, когато всеки поправя.

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

Човешки и Божествен процес

11 година

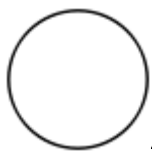
36 лекция на 1 мл.ок.клас.

9.IX.1932 година, петък, 5 ч.с.

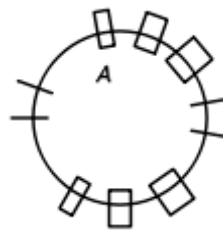
Изгрев, София.

Тайна молитва.

Ако се зададе въпросът какво е отношението между механическите процеси и психологическите в природата, какво ще отговорите? – Успехът на съвременната наука е на повърхността на живота. Вие се намирате на океана и виждате повърхността развълнувана, големи вълни. Оттам може да си правите заключение, че целият океан е развълнуван. Това са повърхностни заключения. Представете си чисто по механически начин отношението.



Ако тази окръжност може да е направена от какъв и да е метал, и дебелината на тая шина или на тази окръжност може да не е навсякъде еднакво дебела, и ако я турите в движение, един механик може да ви предскаже, според механическите закони, според съпротивлението какви ще бъдат последствията. Той ще ви покаже от коя страна ще се счупи или ще се огъне. Но представете си твърдението, че човек около себе си има



една аура, нали туряте един такъв кръг? –

Представете си този кръг на неговата аура е видим. А за другия невидим. Дебелината не е еднаква. От тази аура на човека ще знаете какъв е неговият манталитет. Около този кръг, от известен център, енергиите не функционират еднакво навсякъде. Представете си, че тази част А, се проявяват умствените способности. Какво е организираното общество, то е само за изяснение, по механически начин. Представете си, че тези горе са господари и представете си, че тези долу са слуги. Ако господарите са глупави, какъв ще бъде резултатът? – Когато господарите са умни, а слугите глупави, какъв е резултатът? – Ако при първото положение, господарите са глупави, а при второто положение слугите са умни имаме едно положение. При второто положение слугите са глупави, а господарите умни. Питам тогава, за умния господар какъв слуга му трябва? – По закона на противоположностите на сиромаша какво му трябва? – На гладния какво му трябва? – Хляб. В дадения случай хлябът какво е? – Туй, от което човек се нуждае, има съотношение към него. Когато хората в света станат еднакви, те се отблъскват. Мнозина от вас имате едно скрито понятие, че знаете нещо. Някой път, когато разправам за прости работи, казвате, тия работи сме ги слушали много пъти. Но аз никога не съм разправял един предмет, два пъти. И да искам не може да повторя нещо. Нито вие можете да повторите. Нито вие можете да разберете нещата в един и същ момент еднакво. То е ваше заблуждение, че разбирате нещата. Сега ние като говорим по този начин, може да се отклоним от важния предмет. В какво седи разбирането на човека в дадения случай? Той трябва да бъде в сила, за да се справи с една външна мъчнотия в живота. Има едни хора, които се отблъскват. Вие искате един човек да бъде точно като вас. Вие искате той да послужи и каквото кажете, да изпълни вашата заповед, както вие искате. Вас ви прави удоволствие да трепери пред вас. Каквото кажете, да бъде. Но същевременно в чувствата на този човек, когото така възпитавате, става промяна и той става подобен на вас. Слуша ви, но същевременно иска да

стане като вас. Казва: Искам да стана като професора. Щом стане точно като професора си, непременно между тях ще се яви неприязън. Вие един човек го обичате до известно време. После стане ви противен, казвате: Не го обичам. Кажете ми, кой е психологическият закон, който изменя вашите чувства? – Казвате: Изстина ми този човек. Питам, ако е изстинал, кои са причините? – Ако едно тяло е изстинало, от физическо гледище как ще обясните? – Че външните предмети са погълнали топлината, нали така? – Да допуснем, че някое тяло се е сгорещило не отвън, а отвътре. Казвате: Външните условия са се променили. Сега щом едно същество станало еднакво, има същата тежест, същите разбирания, той ще иска по закона да завземе вашето място.

Питам сега, ако един човек стане точно като вас, вие какво ще спечелите? – Какво ще спечелите, ако искате един ученик да бъде точно тъй умен като вас. Какво ще спечелите вие в дадения случай? – Вашата придобивка каква ще бъде? – Има една придобивка, но загубата е по-голяма. Вие сте прави. То е закон в природата. Едно тяло трябва да бъде като вас, но ако загубата е по-голяма отколкото печалбата, питам тогава какво сте постигнали? Ако един учител, един професор, един реформатор, който и да е, когато иска да обясни едно явление, ако при предаването на едно знание, в един клас учениците са живели по-добре и след като започнал да ги учи им предал знание за природата, видиш между тях настане раздор, не се спогаждат: Един казва: Ти не знаеш нищо, аз зная, започват да спорят. Дотогава се разправяха по братски, а сега си казват: Ти не разбираш нищо. Напише едно писмо някой, казват му, ти си първокласен невежа. Понеже не си турил на място точките, запетаите или двоеточието или на място не си турил удивителната или въпросителната. Ти си първокласен невежа, после глаголите не си турил на място. Но ако ти пишеш добре глаголите, а не знаеш как да глаголствуващ, ако ти туриш съществителните имена на място, а ти сам не си такова съществително име, каквото трябва, тогава? – Или сега да ви изясня идеята. Ако господарят иска неговият слуга да бъде добър, а той сам не е добър, тогава не се ли излага? – Ако той иска слугата му да бъде добър, честен, справедлив, а той сам не е такъв, той се излага. Защото ученият слуга веднага ще го види. Господарят най-първо губи в очите на своя слуга. Слугата нещо направи, господарят може да разправя теории, но има един пробен камък, същественото господарят не разбира.

Та казвам: Понякой път опасността е, че този закон някой път започва да действа във вас. До известно време, вие сте имали известно понятие за себе си, че сте нещо, че сте благороден, че във вас тече царска кръв. От Божествено произхождение произлизате, на Богове мязате. Един ден, раздвоиш се в себе си и казваш: Невежа човек съм. Онзи знае повече от мене. Раздвоиш се и не си доволен от самия себе си. Вие констатирайте

един факт. Питам: Кое е туй, което те раздвоило. Кое е раздвоението? – Или някой път ти мислиш, че много знаеш. Вземете обикновените неща. Цяла една философия има за времето. С тия кристали може да гадая какво е състоянието на етера, какво е състоянието на времето: Дъжд ли ще има, влага ли ще има, повече топлина ли ще има или повече светлина ще има? – Какви ще бъдат ветровете, землетресение ще има. Всичко туй. Онзи, обикновеният човек, той ще измери колко сантиметра е налягането. Ще види какви са облаците. Едни са по-черни, други по-бели, но това са външни, повърхностни наблюдения. Но ако наблюдава свойствата на кристалите, ще види, че кристалите не са всякога в едно и също положение. Те се нареждат по известни линии. Ако вие само наблюдавате туй натрупване на кристалите. Но ако наблюдавате кристалите вътре или отгоре на повърхността какви са, вие ще имате правилно понятие. Цяла една философия има. Трябва дълго време да доказваш на хората по опитен начин как. С един опит ще му покажеш какви са кристалите и ще кажеш такова и такова ще стане, ще се измени времето. Най-първо няма да вярва. След като кажеш и след 4–5 часа такова и такова промяна ще стане в атмосферата. След туй известен кристал, измени своето положение. Ти пак наблюдаваш и от тях пак предсказваш. И след като му говориш цяла седмица, ще започне да вярва. Казва: Има нещо. Едно съвпадение има. То още не е наука.

Сега ние минаваме тия положения на кристалите. Те показват, че зависят от етера. Не зависят от атмосферното налягане, но от етера. Ти знаеш теченията на тия силови линии.

Сега мене не ми е въпросът за барометъра, защото, ако речете вие да го наблюдавате, ще си изгубите времето. Ако някой учен толкоз се е вгълбил, че забрави да преподава. После ще забележите това изключение в тия явления и ще замаяте на един млад момък. Той ме среща тук понякоя път. Пише поезия доста хубава. Казва, не съм учен човек, прост съм, но влезе една нова идея, ново разбиране имам за живота. Като река да се изказвам, както аз разбирам, хората ме мислят за глупав. Но той иска да обясни света по съвсем механически начин. Запример, той има такова едно верую, че задгробен живот няма, но пак хората живеят. Тия хора, които живеят, едно живо същество през пространството може да влезе в другите. От единия край на земята или от друга планета, и оттам пак с материално тяло може да предаде своята мисъл, може и да излекува другите на земята. Пита ме той: Какво мисля аз за неговата теория. Казвам: Нищо не мисля за твоята теория. Твоята теория е твоя теория. Туй, което мислиш, не е така в природата. Как трябва да ти го обясня? – Във физиката имате един закон, че когато един лъч мине от една рядка среда в друга по-рядка среда, става пречупване. Следователно, няма да видите предмета, дето е. Или когато

изгрява слънцето, пречупване става на лъчите. Вие никога няма да видите слънцето, където е. Когато изгрее слънцето, то 8 минути е изгряло по-рано. То почива на друг закон. Осем минути взима на светлината, за да дойде до земята. Следователно, слънцето като изгрее, след 8 минути вие ще видите, че е изгряло. Следователно, слънцето не е там, дето го виждате. Вие казвате: Слънцето изгря на хоризонта. Вие нямате самата действителност. Вие казвате: Ей сега изгря слънцето. Не, преди 8 минути е изгряло, но сега го виждате. Ако вие се движите с бързината на светлината, след 8 минути къде ще бъде слънцето? – 8 по 60 колко прави? – 480, и имате по 300 хиляди клм в секунда. Значи туй, което светлината може да извърши за 8 минути, мене ми трябват хиляди години да вървя. Колко хиляди години ще ми вземе да извървя пространството, което светлината изминава за 8 минути. Следователно, законът е много верен. Туй, което може да направи един учен човек, невежиат не може да го направи, понеже умът на учения човек се движи по-бързо. Онова, което извършвам, извършвам го в една среда, дето има съпротивление. Туй, което един добър човек може да направи, един грешник не може да сънува. Той живее в една среда, дето нещата стават по съвсем друг закон. Праведният човек разполага със съвсем други средства.

Сега вие мислите ли. Вземете един праведен човек, дойде тук и като обърне ума ви към Бога, какво става? – Той може цял един град да разруши, ако иска. Но този праведен човек никога няма да си позволи да направи такъв един опит, понеже ще се лиши от силата си. Той знае това. Казвате: Да видим вашата сила. Нали на Христа искаха да си покажат силата. Някое знание той никога не си позволява да го прояви. Понеже ако той си позволи, ще наруши друг закон. Вие искате някой път някой учен човек да ви изсвири нещо, някое класическо парче. Че ако той ви изсвири, има такива парчета, и вие няма да се намерите на мястото. Сегашните хора като се свири, в музиката в един концерт, всякога когато един виртуоз дойде, то(й) е смешно, те са твърди. Всичката публика, която е събрана, след като свири някое класическо парче, тия хора не се намират в същото положение. В тях умът е изменен вече. Изменя се и казват, но и в самия виртуоз става преврат в ума му. И той не е на същото място. Ако няма този преврат, то онова свирене няма никаква полза. Сега дошъл си, слушал си нещо, обмяна става. Какво са музикантите? – Музикантите са една среда, през която музикалните сили минават да подействуват на света. Философите са друга среда, моралистите са друга среда, през която функционират силите на битието. Ако съм добър в дадения случай, какво ще стана? – Ти си проводник, ще печелиш. Ако си музикален проводник, ако си морален проводник, ако си една интелектуална среда, от всичко онова възвишено и добро, ти печелиш, по който и да е начин. Ти печелиш, дали го съзнаваш или не, то е друг въпрос. Не е придобивка само онова,

което ние съзнаваме. Даже ние се ползуваме от придобивките на миналите поколения и мислим, че те са изчезнали. Така се мисли, но миналите поколения не са изчезнали. Миналата светлина, която е гряла на земята, изчезнала ли е? – Тази светлина е в пространството. Има някъде светлината, която е тръгнала преди 100 милиона години. Там е изчезнала, не съществува тази светлина, но сега пристига тук на земята. Тя показва, че някакви небесни тела съществуват. Тогава питам: Изчезнала ли е светлината. Не, пътува в пространството. Една твоя мисъл може да е изчезнала в известно положение. Някъде твоята мисъл може да е отишла. Сега може да се зададе въпросът каква е крайната цел? – След като се завърти едно колело веднъж, каква е целта на колелото да се завърти? – След като се завърти веднъж туй колело, като идеш на кладенеца, като завъртиш колелото има една цел. Колелото знае ли тази цел? – Не. Ти като завъртиш веднъж, разбираш законите, изваждаш водата. След като се напиеш, това е целта. Щом твоята жажда се уталожи, целта е това. След като се уталожи жаждата какво ще стане? – След като се уталожи жаждата, колелото ще спре. Когато целта не е постигната, колелото ще се върти. След като се постигне целта, колелото ще спре. Като ожаднееш, пак ще се подвижи колелото. Следователно, между движението на колелото и моята жажда има съотношение. Питам: Като минавам покрай туй колело, то знае ли, че аз съм жаден? – Кой знае това? – Туй разумното същество знае. Ти знаеш каква е целта на колелото. Ти знаеш какво е желанието на жаждата вътре. Жаждата като дойде казва: Подвижи това колело да го видя как играе. Сега това са фигури на речта. Вие искате да станете знаменит, виден. Какво разбирате под думата знаменит? – Жаден сте, гладен сте. В правото сте да се нахраните. Имате отличен обяд. Защото след като ви похвалят хората добре, те са ви дали хубав обяд. След това вие пишете една поезия. Някой път напишете поезия от вас, а някой път издекламирайте чужда поезия. Питам, ако напишете сами поезия или ако издекламирайте в дадения случай, трябва ли да ви заплатят еднакво? – Тогава се ражда друг един въпрос. Това, което ти не си работил, друг го е работил, ти го продаваш. Сега аз материално обяснявам. Някой художник нарисувал някоя хубава картина. Ти вземеш тази картина, продадеш я, вземеш 100–200 хиляди лева и туриш парите в джоба си. Художникът, който нарисувал картината, минавал през големи мъчнотии, той продал картината за 100 хиляди лева, а ти я продаваш за 200 хиляди. Ти печелиш парите. Питам, честен труд ли е? – От вашето гледище честен труд ли е? – Какво трябва да направите. Трябва да намерите художника и най-малко да му дадете половината. Това е правото. Та казвам: Вие сте дошли тука и всички вие сте продавачи на чужди картини. Всички, които ме слушате, сте продавачи на чужди картини, лично не визирам, но отношение, което съществува. Казвате: Какво трябва да правим. Половината от придобитото богатство ще го дадете на ония художници, които са рисували тия картини. Какво

трябва да правите? – Ще давате. Казваш: Аз имам. Ти си даровит музикант. Ти продаваш чужда стока. Ти си даровит философ. Ти продаваш чужда стока. Ти минаваш за светия. Ти продаваш чужда стока. Дай половината от твоето. Отношение има. Не се минава 10 години и казвате, ръката ми не държи, остарели сте. Ако е твоя силата, къде отиде? – Защо остаря? – Туй, което губиш, не е твое. Ти казваш: Аз имам хубаво настроение. Не е твое. Няма да се мине дълго време и ти изгубиш настроението. Казвате: Защо се измени настроението, защото не е ваше. Вие нямате философия, но вас не визирам. Тия числа, с които вие оперирате в дадения случай, нямат тия качества. Запример: дигнеш меча си, казваш: Знаеш какво мога да направя с този меч. Какво може да направите. Този меч не струва много. С него не може да освободиш света. Едвам може да отрежеш главата на една свиня или на една мечка. Ти уповаваш на своята сабя. Нямах представа. На сабята ти тургаш повече качества, отколкото има. Казваш: Аз какво мога да направя? – Трябва да имате ясна представа в дадения случай какво можете да направите. Казвам: Всяко нещо, което се мени във вас, е чуждо. Настроенията, които се менят, са чужди. Не е лошо човек да има чуждо. Някой път вие плачете. Вие плачете за чужди работи. Радвате се. Вие се радвате за чужди работи. Плачете за чуждо и се раздавате на чуждо. Радвате се, че сте спечелили чуждо. Скърбите, че сте изгубили чуждо. Нито един от вас не е плакал за своето. Тогава какво ще кажете? – Аз ви гледам, във вас философия нямате. Съвременният свят няма никаква философия. Туй, което може да оправи света, то е реалното. Туй, което не оправя света, то е чуждо. Ще кажете: Някой ще дойде да оправи света. Кой досега е оправил света както трябва. Всякога има насилие. С насилие светът може ли да се оправи. Отрежеш главата на една мечка. Едната си иде. Ако изсечеш главите на всичките мечки, мислиш да оправиш света. Опасното е там, че щом изколиш всичките мечки, мечките ще влязат в тебе вътре. Направете един опит. Ти може да задигнеш всичкото богатство на света, но всичките престъпления в света ще влязат в тебе. В дадения случай има едно неразбирателство в света.

Сега ние се отдалечаваме от въпроса. Понеже като говорим по този начин, предметите имат известно отношение във вас. Вие сте недоволни. Не че не влизам в положението на недоволството. Но вие не знаете причината на вашето недоволство. Някъде вие се подценявате, някъде вие се надценявате, като ви срещне един човек, казва: Много ми харесва този човек, умен, благороден. Не се минава 10, 20 деня или 1 година и казва: Не

ми харесва. Той няма обстановка.



Най-първо срещнете един човек с такова чело. Кое чело бихте предпочели в дадения случай? – Ако подложа на моите съвременни изучвания по този механичен закон, човек ще противодейства. Някои хора са нетърпеливи, в тях времето не е

развито. Неразбират нищо. Имат музика, но нямат време, не могат да поставят нещата на място. Следователно, постоянно бързат. Да разбираш времето, да разреши малката частица на времето, да оценяваш. Или в някои хора няма въображение, занимават се с много дребнави идеи, нямат широк размер. Тия хора, които нямат широк размер, тия линии отгоре са широки, не са тесни. При това има отношение както в пръстите. Ако вие съпоставите две чела, ако едното е тясно, а другото широко, колкото челото е по-високо, колкото по-голяма височина има, дълбочина има в мисълта. Колкото челото е по-тясно, няма дълбочина, няма широчина. Идеите са неразбрани, няма отношение. Този човек не разбира сложните процеси на човешката душа. Вземете във вас, който има дебели вежди, той е човек, който е свързан с материалните отношения на живота. За да разбере живота, трябва да има отношение. Ако челото е тясно, устройството на мозъка ще бъде другояче устроено. Щом устройството е друго, той живее в една проста среда. Следователно, неговите разбирания за живота няма да бъдат правилни. Та казвам: Най-първо вие ще си създадете една теория. Има един свят разумен, абсолютно разумен свят, към който вие се движите. Тъй както цялата слънчева система се движи към един център, непознат в пространството. Учените хора не са определили с каква скорост се движи. Приблизителни знания имат, но каква е целта, какви са отношенията на този далечен център, защо слънцето се движи, те са неща неизвестни. Тъй както ние обясняваме. Когато един трен от София се движи за Варна, какви са целите на този трен? – Да занесе пътниците. Питам: Ако ние както тъй сега обясняваме механически, че всичко се върти, слънцето се движи и всичко се движи в света, пътува някъде. Какво е предназначението на туй движение. Вътрешните постижения какви са? – Ако се движи земята, какво е постижението на земята. Тогава от туй гледище можем да си представим един свят без движение. Тогава от вашето гледище, вие които сте учени, представете си, че видите точка да излиза от център. В каква посока се движи? – Излиза перпендикуляр във всяка една посока от центъра. И виждате, че излизат точки в четири противоположни посоки. Какъв път ще изхоят от центъра? – Можете ли да изчислите какъв ще бъде изходният път. Те ще образуват около центъра най-малко кръг, по възможност, дето други точки не може да се вместят. Казваме, че този център радиира, следователно, ако излязат още 4 точки, тогава какво ще стане. Този кръг ще се разшири. Ако излязат 16 точки, все по 4 излизат, кръгът ще става все по-голям и по-голям и ще се разширява. Да допуснем, че кръгът е достигнал до своя краен предел, повече не може да се разширява. Какво заключение ще извадите? – Че този център е дошъл до края на своето развитие. Тогава имате в природата един зародиш. Яйцата, това са точки, които в миналото милиони години са излизали, излизали и са образували едно яйце. Достигнали са крайният предел на птичето царство, образували

се крила, за да се прояви този свят. След като турите това яйце под квачката, ще излезе едно пиле, което ще разчупи черупката и неговият организъм ще се прояви. Ако вие не поставите туй пиле при неговите условия, дето може да се развие, какво ще стане с туй пиле, то няма да се развие, яйцето ще се развали. Сега всеки един от вас, някой път минава през птичето царство. Вие имате доста идеи и ако идеите, по закона на птиците, трябва да се излюпят. Ще знаеш дали идеята ти е от яйцата на славеите или от патиците, или гъските, или от камилската птица и при какви условия и за колко време може да се измъти това яйце. Ако вие нямате в съображение този процес, който може да стане, запример, кой от вас се е занимавал, при какви условия може да се реализира една ваша мисъл? Ами че вие знаете, съществува един закон, който определя битието на човека. Ако твоят учител ти е дал една задача да решиш или да допуснем един професор те изпраща някъде, на научно изследване и ако ти е дал известни средства, пособия, прислужници, ти отиваш и нищо не може да направиш, питам сполучила ли е твоята експедиция, не е сполучила. Пратят те веднъж, дважд, трижд и после те сменят, турят друг на твоето място. Ако той не може, тогава турят трети, четвърти. Допуснете, че един ученик, дава му учителят една задача да я разреши, не може да разреши задачата, дава му втора, трета, четвърта, пак не може да ги реши. Тогава какви ще бъдат заключенията на учителя? – Не е способен този ученик. Ако той е заинтересован, ще извика някой друг ученик. Вие ще кажете на учителя: Дайте ми задача, която отговаря на моите способности. Да допуснем: Втория път му дава по-проста задача, третия път му даде още по-проста и най-после дойде до най-простата задача. Представете си, даде му задачата, две по две правят 4. Какво се постига?

Какъв е този знак в музиката $\sharp$. Този знак повишава с половин тон. Същевременно се образува туй, което търсите. Образува се квадратът. Две по две е четири, то е квадрат. Квадратът е мярката, с която можете да разрешавате противоречията в живота. Съвременният строй може да се преустрои, когато хората знаят силата на квадрата. Всички здания, както виждате, са построени все на квадрата. Не строят кръгли къщи, но квадратът. Щом са правоъгълници, то е квадрат. Там е всичкото разрешение на живота. Нашите здания са правоъгълни. Прозорците ни, всички са правоъгълни. Ако вие знаехте законите на салона, щяхте да станете гениални. Вие ще кажете: Скърпил е тук някой. Така си мислите вие. Сега много пъти са дали проект, че два метра трябваше да бъде салонът по-висок. То е съвсем друго съоръжение. Както е тоя салон, вие можете да го разширите. Има известна мярка, на която той е построен. Вие мярката не можете да измените.

Сега искам да ви наведе на онази съществената идея. Тъй както сега сте построени, както сега сте създадени в този момент, при това съществуване, вие трябва да разбирате обстановката, в която сте положени. Какви са вашите отношения към битието, към онова съзнателно битие. Или да ви обясня. Ако вие влезете в един клас, да кажем от 30–40 души, учите се при един професор. Каква е задачата ви? – Трябва да бъдете един от първите ученици. Не е важно какви ще бъдат вашите отношения към вашите другари, но първото отношение е да се учите. То е първото в университета. Второто е: Да се държите братски със съучениците си. Третото положение е, вълн как ще постъпите. Те са важни. Но най-важно е онова, което придобие, понеже от него зависи вашето положение. Вие може да се спрете. Аз дишам, ама аз се уча. Чрез дишането една задача разрешавам. Всяко дишане, всяко ядене, това са задачи. Ако няма никаква задача, смешно е да ям. Ако няма да разреши задача с дишането, смешно е да дишам, или ако постоянно мигам целия ден и науча как да се затварят очите, има смисъл. Или простирам си ръката, краката. Предметно учение е. Казваш: Всяка постъпка, всяко движение, което ти направиш, туй е за твоето бъдеще благо в света. Дали ти го съзнаваш или не, то е друг въпрос. Сега аз не искам да ви наведе на тази идея. Не искам да бъдете крайни, защото ще се оплетете съвсем. Тогава няма да знаете как да тръгнете. Аз съм казвал някой път с кой крак трябва да тръгвам. Дойда някъде, че вляза с левия крак, а връщам се с десния. Ти си влязъл с левия крак. Няма да се върнеш назад, с левия крак и да се върнеш, то не струва вече. Ето какъв е законът. Ти кажеш на един твой приятел, ти си гарга, извинявай, че ти казах така. Приятелят те извини. Ти си влязъл с левия крак, трябваше да влезеш с десния. После може да изтеглиш крака си, да се извиниш и то е хубаво. Но туй значи да влезеш с десния крак. Щом твой приятел може да стане гарга, и ти можеш да станеш гарга. Или в дадения случай вие какво разбирате под думата гарга, че не разбира нищо, но то е вече частично гледище. Тогава казвате: За патката, тя минава за много глупава, обаче има пример, в патоците, които седят в морално отношение по-високо от един човек. Върви един паток с 20 патки. Те скачат във водата, вижда един плъх, отива патокът и хваща плъха, носи го във водата, туря плъха във водата. Държи го под водата, не го пуца, после изважда го да види дали мърда, щом мърда, туря го под водата пак, докато престане да мърда. Дава му педагогическо възпитание.

Та ви казвам: Аз искам да мислите здраво върху нещата. Не от ваше гледище, но от гледището на едно общество. Моето гледище е право. Гледището и на обществото, и на един народ, онова гледище, гдето въпросите се разрешават добре за всички, то е право. Искам да ви наведе на мисълта да мислите правилно. Когато се намерите в едно състояние на неприязън, да знаеш, че това е чуждо. Ти се разгневиш, това не е твоe

състояние. Ти се обезсърдиш, това не е твоето състояние. Един приятел ми разправяше: Когато строихме една хижа, като ме притисна един камък, помислих, отиде ми пръстът. Той обича музика, мисли си, че няма да може да свири вече. Казва: Кой ме караше да строя тази хижа. Казвам: Няма нищо. То е малко. Аз наблюдавах този камък, беше много интересен. И мене ме обиди, че като го движих, като ме притисна камъкът, отскочи от него. Не преувеличавам нищо в дадения случай. Казвате, отиде вече. Не, нищо не отиде. Ще имаш една опитност, че когато буташ някой предмет, ще бъдеш внимателен, да не попадне пръстът ти в някаква пукнатина, няма да туряш пръста си, защото са опасни пукнатините. Искам да ви преведа. Всичко туй, което преживявате, това са чужди работи. Баща ти оставил дълг от 20–30–40 хиляди, вие се измъчвате. Ако баща ви беше оставил 100–200–300 хиляди, вие щяхте да се радвате. Тия пари нито са спечелени, нито са изгубени, вие живеете на чужда сметка. Най-първо трябва да се освободите. Вземете дреха, ще изтърсите праха. Някой път ще вземете такива бухалки има. Та ви трябва бухалка в дадения случай. Учете се да разсъждавате правилно. Не да покажете вашето знание, понякога път с разглеждането на тия въпроси аз може да засегна някого. Например да се изправи един човек, има едно ново гледище в света. Например, писал е Достоевски. Какво е писал? – Въпросът за Христа. Казва: Имал някой повод. Защо аз правя така и аз имам известен повод. Защо вие мислите така и вие имате повод, то е ваше разбиране. Но в природата туй, което говоря, има някои места, които не са за вас. Аз не искам вие да разбирате нещата като мене. То ще бъде за вас най-голямото нещастие, защото в света има само едно място, като мен да разбира. Искам вие да разбирате като вас. За всеки едно има по едно място. Когато аз говоря, трябва да намеря своето място. Аз не трябва да бъда като вас, нито вие да бъдете като мене. Няма да се... Казвате, ние сме подобни на Бога. Да бъдем като Бога. Като Бога никой не може да бъде. Има място само за един Бог. Подобие в света, как трябва да го разбираме. Подобие в дадения случай, Божественото казва: Моите последователи да се изявят такива, каквито са. Не да се изявят такива, каквито не са. Да се изяви Божественото. Ти ще бъдеш среда. Сега хората искат да направят туй, което Бог направил. Ти никога не можеш да направиш туй, което Бог направи. Ти не можеш да поправиш целия свят. Хората говорят, съдят се, но не може да поправят света. Светът се оправя някъде, но не мислите, че ние го оправяме. Когато в казана се вари три килограма розов цвят, какво се постига? – От три хиляди килограма цвят колко масло ще излезе? – Един килограм приблизително. Зависи от годината. Онези, които варят, казват: От 3000 килограма цвят вземат само 1 кг и всичките 3000 килограма се изхвърлят. Всичкото туй е събрано в единия килограм. Този килограм е ценен. Във вас е ценен единият килограм розово масло, не 3000 килограм. Един килограм може сам да го носиш. А за трите хиляди килограма трябва 6 каруци, 6 коня.

Ако тръгнете, да идете да продавате този цвят във Франция, вие ще изядете парите и ще се върнете с борчове. Икономически разглеждам. Има икономика в света. Много неикономично е да се носи розовият цвят във Франция и да го продаваш. Има други, които носят 1 кг, те са, които разбират закона.

Сега понеже вие сте закъсали, във вас настава една криза, всички сте закъсали. На тънко предете всички. Кого как срещна все не е доволен: Остави ме, казва, закъсахме. Работа трябва. Природата никога не търпи разточителност. Тя не обича скържавостта, но не обича и разточителността. Скържавите хора не обича, понеже малко дават, но и разточителните не обича. Тя обича онези, които са носители на една идея. Първото нещо: Всеки един от вас е дошъл в света, и е един фактор. Колкото и малки да сте, неговото щастие зависи от туй положение. Не да търсите славата на хората, те нищо няма да ви дадат. Вие ще мязате на онзи пътник, дошли да го посрещнат, всички му донесли цветя, но той бил гладен, но той останал само с откъснатите цветя. Те мислили, че той всичко има, а той е гладен. И вие ще мязате като онзи български учител, който свършил във Франция и преподавал по музика и по танц във Варна. Хванали го варненските чорбаджии да учи дъщерите им да играят и да свирят, обаче не влезли в положението му. Той гладувал 3 дена. Среща го един свещеник и казва: Ела да те нагостя. Разбира се той отишъл във Франция, дето нравите не са за българския характер. Българинът в много работи не е досетлив. Ако българинът слуша някой проповедник, който говори за Бога, той ще тръгне и ще каже, за себе си мисли. Ако има един цигулар да му посвири и като му посвири, той ще каже: Я ела тука да си похапнеш и да попийнеш. Щом свири цигуларят, ядене има и пиене има. Но щом приказва за философия, за други работи, няма ядене. После българинът оценява както музикантите и гадателите. Той като вземе да му гадае, казва: Ти се нуждаеш, я му дайте нещо да си сготви? – Щом му кажеш нещо за ръката или за бъдещето, казва, дайте му нещо. А щом приказва за философия, той се замислюва и си казва, тази работа не е за ядене и пиене. Българинът казва: Ако си духовен, не ти трябва храна, щом си гадател, щом си цигулар, трябва храна. Та ви казвам: Ако не искате да умрете гладни, цигулари и гадатели ставайте. А с философия навсякъде ще останете гладни. Те спадат към друга категория. Или пък да проповядвате. Хората никога не струват хас, който иска да се покаже, че повече знае от тях. Всеки един човек обича другите хора, дотолкоз те могат да бъдат в негов интерес, да го не притесняват, за да може той да се ползува. Щом разбере, че ти може да му бъдеш полезен, той може да ти послужи. Щом ти се покажеш над него да си господар, той гледа и си заминава.

Та приложете този закон. Та когато наблюдавате другите, вижте, подир вас ли са или над вас са? Ако са над вас, са господари, ако са под вас, са слуги. Трябва да знаете, че тези, които са над вас, един ден слуги ще станат, а тези, които са под вас, един ден господари ще станат. Тогава вие трябва да бъдете в центъра. Вие за да бъдете силни, постоянно от вас трябва да излиза енергия. Ако сте в центъра, той дава. Центърът се отличава по това. Този човек, който иска да бъде в центъра, трябва постоянно да дава, не трябва да взема. Щом започнеш да вземаш, този процес е друг. Дотогава, докогато даваш, то е Божественото. Щом дойде процесът на вземане, то е човешки процес. Щом ставаш недоволен от живота, ти си в процеса на вземането. То е човешко. Щом си в процеса на даването, то е идейно. А щом си в процеса на вземането, то е човешкото. Не очаквай от човешкия процес Божествен прием. Не очаквай от Божествения процес човешки прием. Щом си в Божествения процес, няма какво да искаш. Ти имаш толкоз, колкото се нуждаеш. Щом си в човешкия процес, ще вземеш толкоз, колкото ти трябва. Щом като се напълни, не ти трябва повече. Сега какво разбрахте? Каква беше първата мисъл?

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

Петте области в човека

11 година

37 лекция на 1 мл.ок.кл.

16.IX.1932 година, 5 ч.с.

Изгрев, София.

Добрата молитва.

Пишете върху темата: „Математически съотношения и геометрически съразмерности“.



Допуснете, че ви задам задачата да превърнете едно твърдо вещество в меко, органично. Например медта или пясъка в семе. Как ще превърнете пясъка в органическо вещество. Човек не може да има известни постижения. Например съвременните химици са се опитали да създадат изкуствени яйца. Най-първо трябва да се намерят какви математически отношения съществуват между пясъчните зрънца и органическото семе. В съвременната наука имате някои вещества, които слизат, други се качват. Тези, които слизат, вие казвате, че са по-тежки. Други, които възлизат, казвате, че са по-леки. Това е една външна обстановка. Другото положение е, че някои пластове на земята се повдигат, други спадат. Обясняват това с някакъв външен, подземен огън. Това е външната, механическа страна. Защото огънят сам по себе си не може да повдигне един пласт. Така се говори. Вие казвате моята ръка може да повдигне кой да е стол. Но инициативата за повдигането не произтича от ръката. Един железен лост и той повдига камъка. Но силата, която повдига този камък, не е в лоста. Тя се проявява само чрез лоста. Сега трябва да имате ясна представа за онова, което става в човека. Запример всички говорят за самовъзпитание. Това трябва да върви в една система, която съществува в природата. За да възпитате един човек или за да построите една къща, на вас ви трябва най-първо материал. Трябва ви едно

място, за да я построите, добре изложено на слънце. Да не е мястото влажно, да е сухо. После трябва материал, трябва ти камъни, дървета, дъски, гвоздеи, вар, пясък и т.н. След туй ви трябва майстори, дърводелци, които да се справят с дървения материал. Трябват ви каменари, които да работят с камъните и най-после търсите някой, който да измазва къщата. Сега тези процеси съществуват и във възпитанието. Кое е основата, отде ще започнете. Вие казвате, че човек трябва да е морален. Моралът е един извод, моралът не е първото нещо. Човек като се е родил, той не е бил морален. Кое е първото, с което човек се ражда? Първото е неговият ум У. Второто са неговите морални чувства. Моралните чувства са най-високият планински връх, който съществува в човека, после личните чувства в човека и най-после слизате към долините, долу, дето са неговите обществени чувства и най-после стигате до инстинктите и нисшите страсти. Това са известни постижения, геометрически отношения в хората. Причината за човешката дейност е неговият ум. Моралните чувства дават устои на човешкия ум. Личните чувства дават постижения в едно направление. А обществените чувства ограничават това постижение, а инстинктите дават всичкия материал, от който този градеж трябва да стане. Но онзи, който дава този материал, той прилича на един банкер. Най-първо ти си независим от банкера, свободен си, но щом вземеш пари назаем, ти се обвързваш с банкера и постепенно изгубваш своята свобода. Щом твоята платежна способност се намали, ти не може да платиш, банкерът добива влияние върху тебе. Ти не може да плащаш, значи инстинктите на човека, ако вземат надмощие, човек става егоист. Инстинктите, това са живи сили в природата. Личните чувства, това са живи сили, моралните чувства, това са живи сили, обществените чувства, това са живи сили. Умът, това е една жива сила.

В Евангелието имате три отношения, три геометрически постижения: Първото, Христос отива в пустинята. Бог се проявява. Като изгладнее, Той разрешава и учи колко може да издържи на глад. Почва една работа, да види колко деня гладен може да седи, да издържи, да стои без хляб и без вода в пустинята. Та като дойде някое лишение, да знае колко може да издържи. 40 деня, Той не усеща никакъв глад, но на 40 ден, Той огладнява, след това се явява един учен адепт, който му казва: Съществуват такива отношения, че ти може да превърнеш тия камъни на хляб и може да се нахраниш. Не е ли това един добър съвет. Но Христос не се подава на това. Той казва: Казано е, че не само с хляб ще се живее. Не само с хляб ще бъде жив човек, но и със Словото Божие, което излиза из човешките уста, да превърнеш твърдите неща в меки, в органични. В дадения случай Христос можеше ли да превърне на хляб камъните. Това е философската страна, която има за и против, плюс и минус. Толкоз е възможно, че може да ги превърне, колкото е и невъзможно. Второто положение: Представете си, че

Христос се възнесе на покрива на храма. Храмът е една форма. Казвам му, ти не можеш да превърнеш камъните на хляб, не си смел толкоз. Понататъка не отива онзи адепт в изкушението, спира се там. Но от пустинята веднага Го задига и Го занася на покрива на храма, според разказа. Но като Го занася горе, не иска да Го снесе долу, остава Го там. Ние казваме какъв е бил целият разговор? Има нещо, което не е написано. Казвам му: „Хвърли се долу и ще видиш, че в природата съществува една тайна сила и онази тайна сила Бог, ще изпрати ангелите си и те ще те хванат, и ще те снемат долу, както те качих горе и ще видиш, ще опиташ, че в света съществува един Божествен Промисъл. Като се хвърлиш, ангелите ще дойдат и ще те вземат“. Така казва на Христа, но Христос му казва: Казано е, да не изкушаваш Господа Твоего, да не Го изпитваш. Често някои ученици в класа искат да опитат, доколко е учен учителят. Дойде някоя сложна задача, казват, иди питай учителя, може ли да я разреши. Той иска да опита колко учителят му знае, колко не знае, може да се опита дали може. Разрешава, разрешава, не може. Стават такива работи, забравя се някоя единица.

Най-после Го извежда горе на планината. В света има нещо велико да му покаже, че може да има човек постижения. Казва му: Всичко това ще ти дам само при едно условие. Мога да ти дам всичките богатства, само да ми се поклониш и всичките царства ще ти дам. Това са сега фигури на един външен живот. Какво се крие там. Виждаме едно възмущение. Христос му казва така: „Махни се“. Аз никога не съм свикнал да си превивам краката. Защото, когато си превиваме краката, какво означава? Един човек те поздравлява, какво означавате с поздравлението? Психологически мерят, но поздравлението какво означава? Какво означава изкривяването? Когато някой човек краде, най-първо той си носи ръката право, казва, аз съм добър човек, аз съм човек, който не се огъвам. Но щом намери торбата, огъне си ръката и я прибира. Същевременно всяко тяло, което се огъва, е неустойчиво. Ако железният прът се огъне, въпросът е свършен. Това е един психологически момент вътре. До известно време ти не се огъваш, но дойде един момент и вие се спирате в разсъждението. Дойде точката на огъването. Пък има един момент, има едно положение. Ако човек дойде до него и прекрачи само един милиметър, и той ще се огъне. Това е психологическият момент. Един млад момък от високо аристократическо положение обеднява. Майка му го възпитава, че той трябва да бъде морален, честен, справедлив, да се държи високо, да знае, че в неговата кръв тече благородна, чиста кръв. Той е беден с окъсани гащи, бори се да разреши един социален въпрос, да изкара своята прехрана по честен начин. Един ден се решава да отиде при един скъперник, банкер и му разправя как е обеднял, как е дошъл до това положение. Банкерът го наблюдава, тогава той иска пари от банкера, да му даде нещо, че ще му ги върне, имал земя,

ще я продаде. Банкерът го слуша. По едно време влиза дъщерята на банкера по работа при баща си. Поглежда го, хвърля един поглед и си излиза навън. Този, младият човек, казва: „Аз съм готов на всяка работа, ако вие имате някаква работа, аз съм готов да работя в градината, готов съм и на друга работа. Една година ще работя при вас“. Едно съвпадение. Като влиза дъщеря му, той има готовност да остане там. Каквато и работа да има, ще я работи. Отде има това побуждение да остане там. Една нова насока се дава на него. Може ли да кажете първата мисъл каква е била? Какво е това, което измени посоката на ума на този, младия момък.

Че туй е същият закон. Вие вървите по пътя си. Тръгнали сте да си изкарате прехраната, вървите, не се спирате. Виждате една каса със злато отворена, спирате се. Като професор мислите да се спрете или не, да я вземете или не. Вземате кесията и пак тръгвате напред. Питам каква разлика има между онзи момък, който искал да остане на работа при банкера. Защо искал да остане при него? По-рано той искаше да вземе пари от банкера и да си излезе. Сега иска да остане при банкера, да влезе в неговата къща. В дадения момент има ли някакво престъпление. Може ли

математически да решите какви отношения ще се зародят?  Може да обясним как една комета, която се движи, се привлича от слънцето и тя ще се огъне, после замине в пространството. Астрономите изчисляват с каква бързина се движи. Тя идва до най-близката точка до слънцето и после се отдалечава с определена бързина. Това са физически последствия.

С този младеж ще се случи пак същото нещо. Той като влезе при този банкер, той е дошъл до най-близката точка. Той още не е в най-близката точка, но се приближава до нея. Този младеж се намира при банкера. Това разстояние той трябва да го изходи, но от това разстояние неговият

характер ще се измени. След време характерът му ще се измени.

До известно време той ще има присърце да работи, за да се покаже, че е добър работник, да помага, но като дойде до тази точка, веднага ще стане една промяна, той ще бъде вече добре облечен, ще има една опора. Тези точки *M* и *N* са равни на стремежи. Но после става едно отклонение, изменя се. В какво направление ще се измени? Зависи вече, може да се определи положението в добро или в по-лошо ще се измени. Най-първо този момък ще забогатее като седи при този банкер. Ако има всичките



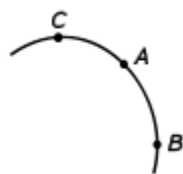
негови качества, ако върви по този път, ако е умен, ако е морален, ако личните чувства идват на трето място, тогава непременно ще успее по най-добрия начин. Но ако моралните чувства вземат мястото на ума, тогава непременно ще се изменят възгледите му. Когато у човека умът взема второ място, човек става фанатик в своите възгледи, в своите лични чувства той казва, той ме обиди. Обидата показва, че умът не е на мястото. Най-първо умният човек не може никой да го обиди. Ако ти си на слънцето и някой на земята ти каже някоя обидна дума заради тебе, какво от това? Обида е, докато си я чул, ако не си я чул. Неща, които са казани за тебе, но ти не си ги чул, ти нищо не чувствуваш, щом ги чуеш, тогава става обида. Чувствуваш какво нещо е обидата. Правил ли е някой аналогия за нейния психологически произход. От най-малките до най-големите същества има обида и ревност. Ревност има във всички същества, като започнеш от най-нисшите до най-висшите. Ревността има материален произход. Има нещо материално, има геометрическа форма. Ти не може да ревнуваш за неща, които нямат никакви отношения, никаква форма. Ревнува се за какво? Ако ти се вземе нещо, което е ценно. Но онова, което няма никаква цена, ти не си готов да го ревнуваш. Къде е злината на ревността? Когато умът измени своето място, там е лошото. В ревността лошото е там, когато ти ограничаваш свободата на човека. А пък свободата на човека се ограничава, когато ти не даваш място на неговия ум да се прояви. Съществува един закон. Човек, който ограничава другите хора, ограничава себе си. Щом ограничаваш друго в природата, ти ограничаваш себе си. Законът е общ навсякъде. Ти казваш, да огранича някого, но когато ти ограничаваш някого, ти засягаш и себе си. Няма да се мине дълго време някой по-силен от тебе ще те ограничи. Дойде друг още по-силен, ще ограничи и него. Така ще се ограничавате, но вие не можете да видите каква е връзката между едно ограничение и друго ограничение.

Запример имате желание да станете учен човек. Това желание е хубаво. Учен човек значи умът му да е на място. Вие искате да станете учен човек, да завземете най-високо място в света, да се качите на тази планина. Не е лошо да се качите на планината. Ще разгледате всички земни царства, ще ви се представи една перспектива да станете велик човек. Не е лошо това. Това е в реда на нещата, но ви казва да си прегънете краката и вие без да мислите ги прегъвате. В момента, когато ти прегъваш краката на планината, ти си вече в една долина. Отношенията в планината и в долината се различават. На планината човек е свободен, а в долината той е ограничен. Сега аз бих ви дал едно сравнение, но мога да ви кажа, както Христос е казал на своите ученици: „Много работи имам да ви кажа, но не може да ги разберете. Ако ви кажа, не може да ги разберете.“ Най-голямото ограничение е в долините. Ако първият човек би живял на една планина, той не би се изкусил. И досега щеше да бъде един праведен

човек. На планината няма кой да го изкуси. Но той беше в райската градина, една долина е. Имаше там хиляди работи да го изкусят. С какво го изкусиха? С една малка ябълка и му казаха: Тази ябълка, ако вземеш само в ръката си, цяла планина може да създадеш. Тази е причината, че всички все вземате ябълката. Подбуждението е, че все велики работи искате, велики искате да станете. Но и всички преди вас са искали все същото и вие нищо не постигате. Постига се нещо, но много малко се постига. Малко се постига. Но да станеш велик човек, да създадеш цял един свят!

Сега ще преведете: И вие имате едно желание, за което сте готов да пожертвувате всичко и мислите, че с постиженията на това желание всичко ще постигнете. Кой от вас има тази опитност, че като постигне едно желание, всичко друго да се е реализирало. Аз не съм виждал такъв човек. В даден случай има известни моменти в живота, които вие трябва да ги имате предвид. Не са лоши умствените стремежи, моралните стремежи, личните стремежи, обществените стремежи и стремежите на инстинктите, всичките на място са. Не е лошо да бъдеш силен човек, не е лошо да имаш развити лични чувства на трето място, защото ако нямаш лични чувства, ти няма да имаш постижения. Ако нямаш обществени чувства, няма да имаш място де да ги складираш, туй, което си взел. Ако нямаш инстинкти в себе си, ти нямаш материал, с който да работиш. Казваш: Това са инстинкти. Инстинктът е бакалин, който кредитира всички. От тия работи все ще вземеш нещо. Казваш: Това са инстинкти. Инстинктът, това е омега на нещата. Злото седи в това, когато омегата направиш алфа. Ти си обърнал реда на нещата. Защото онзи banker, който ти дава назаем, той не работи, той е краен аристократ. Ти ще работиш, но ще му връщаш лихвата. Той увеличава лихвата. Ти никога не може да разбереш характера на големия banker. Ти даже не може да го заставиш да отстъпи малко от капитала си, да отстъпи малко не може да го заставиш. От лихвите малко да отстъпи не може да го заставиш. Той казва, ти трябва да платиш туй, което си взел, ти си дал дума. Ако не ти каже има известни закони, които регулират. Той ще каже, у тебе няма лични чувства, ти не си благороден човек, у тебе няма високо благородство, морални чувства. Този banker това ще ти каже. Инстинктите – когато някой път вие се самоосъждате в себе си, съдят те твоите инстинкти, bankerът. Ти мислиш, че сам се съдиш. Тогава той те съди. След като си направил една голяма погрешка – при bankера се правят погрешки. Запример, взел си пари и не ги даваш. Дали ти земя и не си я изорал. Оженил си се, това е от инстинктите. Къща си направил, поп си станал, учител си станал, проповедник си станал, ти мислиш да проповядваш на света. Не, не. Не си прави тези илюзии. Ти си станал учен човек, ти бъркаш в касата на този banker. Казват, че ти си станал учен човек. Ти прелистваш една книга, бъркаш и вземаш, прелистваш друга книга – бъркаш и вземаш. Ти чуждото вземаш, ти нищо не си научил още.

Този банкер те гледа, гледа и ти прегънеш крака, намериш се в безизходно положение, което се състои в това, че нещата не се постигат. Ти си работил и ще си останеш такъв какъвто си бил. Ще се яви главоболие. Кой страда? Когато Божественото в човека не върви съобразно със законите на Божествения свят, тогава главата боли. Когато си духовен и не изпълняваш закона, гърдите те болят. Когато си краен материалист и не си знаеш работите, тогава коремът те боли. Щом те боли коремът, като материалист си съгрешил, щом те болят гърдите, като духовен човек си съгрешил. Щом те боли главата, по отношение на Божественото си съгрешил. Сега казвате, че нервната система не функционира добре, че белите дробове не функционират добре и че стомахът не функционира добре. И това обяснение не е лошо. Причината седи в друго. Болката на корема произтича от инстинктите. Болките на главата произтичат от ума, а болките на дробовете, произтичат от моралните, личните и обществените ви чувства и затова тази болест най-мъчно се лекува, понеже има три фактора вътре: Моралните, личните и обществените чувства. От тях заболяват гърдите на човека. Аз съм правил опити. Ако вие може да измените обстановката на моралните, личните и обществените чувства, вие ще излекувате дробовете на всеки човек. В силите, които функционират в даден случай в човека, трябва да стане една промяна. Белодробният свят на човека е свързан с неговото кръвообращение, с неговата топлина, с неговата топла мисъл и с неговите топли чувства. Общественият свят с какво са свързани с организма, личните чувства и те са свързани с нещо. Между черния дроб и личните чувства има съотношения. Когато личните чувства не функционират правилно, те са на главата отзад. Личните



чувства са врата за човешкия рай.

Те са на най-високо място в главата и слизат надолу, назад. От А към В слиза С е най-високо място. А, В е човешкият рай. Те го търсят при тези четири реки, но тези четири реки са вътре в човека. Те са неговата артериална, венозна система, те са двете реки ТИГЪР и ЕФРАТ. Другите две реки са симпатичната и нервна система. Следователно в тези четири реки има всичките богатства. В Библията двете реки са наречени Тигър и Ефрат. Другите две реки не е казано къде са. В човешкия рай ги има. Може да ви покаже откъде слиза едната река и откъде слиза другата, но ние се отклоняваме, това не е научно. Това е аналогия. Това, което ви казвам, е ола белир, вероятност.

Положителните неща, на които трябва да се спираме в дадения случай, кои са? Вие се намирате в затруднително положение. Казвате, аз имам малко пари. Тази работа няма да я бъде така. Казваш, ако имам пари, от този момент ти си представяш парите. Почваш да мислиш по кой начин може

да придобиеш тези пари. По кой начин може да се придобият парите от ваше гледище? По два начина, може да бъдеш умен и да ги изработиш, или може отнякъде да ги вземеш. Добре, ако ви представя научно. Първият начин, когато ти си умен, ти срещаш някой човек по-силен от тебе, 10 пъти по-силен от тебе. Казваш, ще бъдеш много добър да ми дадеш. Този човек бръква и ти дава. Вторият случай е: Този човек е 10 пъти по-слаб. Ти му казваш: Какво носиш в торбата. Той ти казва, пари. Ти му казваш: Дай. Той казва: Не давам. Тогава ти вземаш торбата и казваш, тази торба не е заради тебе. Те са само за такъв като мене. Значи. Значи насилието е при слабия, а моралните чувства – при силния. Там, при силния, ти употребяваш ума си, понеже той може да употреби същата сила върху тебе. Сега може да се яви въпросът: Ако той е силен, а ти си умен, хитър и лукав, ти ще прибегнеш до една хитрина. Ти ще се сприятелиш с него, носиш си шишето с вино, ще го опиеш и ще задигнеш парите, ще заминеш. Така ще направи умният. Умният слаб може да обере глупавия силен. Но ако и двамата са умни, онзи взема само половината чаша вино, а половината туря на масата. Той те погледне, той разбира и казва: Достатъчно е, повече не пия. Тогава каква ще бъде твоята тактика? Вие ще дойдете до чисто психологически форми. В мисълта има чисто геометрически форми, линии, по които нещата може да се постигнат. Когато вие работите едно нещо, защо туряте тези две дървета?  Да издържи една тежест. Защо не туряте хоризонтално? Някой път може да туриш и хоризонтално, сега турят отгоре перпендикулярни плочи. Тогава се турят тези хоризонтални плоскости, че тежестта се разпръсква по крайните части на тази плоскост.

Сега какъв закон можем да извадим от това? Трябва да държите този ред на нещата. Умът на първо място. Моралните чувства, на второ, личните чувства на трето, обществените на четвърто, инстинктите на пето място. Това е един пентаграм. Това е човекът в сегашното проявление. 1, 2, 3, 4, 5, това е сегашното проявление на човека. Държите ли туй съотношение на нещата, съществува един разумен ред на нещата. Силите, които действуват, си помагат едни на други. Щом измениш реда на нещата, тогава има друго математическо съотношение и задачата остава винаги неразрешена. Допуснете сега, че има един банкер, вие отивате при него да вземете пари. Той е готов почти да ви даде пари, но вие говорите и изпускате една дума. И той ви казва: Ще отложите, нямам разположение, утре ще дойдете.

Каква ви е целта, когато казвате, че ти си много стиснат човек. Никога никога не може да разбере кой е стиснат и кой е щедър. Ако той е стиснат, той разбира какво нещо е стиснатостта. Ако е щедър, той може да разбере какво нещо е щедростта. Вън от себе си той не може да разбере какво нещо е стиснат човек. Първото нещо: Всякога трябва да се справяте с вътрешния

ваш свят. Ако вие можете да се справите с вътрешния свят, вие ще се справите и с външния свят. Онзи момък като вижда момата, тя му прави впечатление и той е готов заради нея да работи. Не го е срам да работи. И момата минава и казва на баща си да се помогне на този беден човек, може да му се помогне. Може да остане. Ние имаме нужда от един слуга. Те са първите положения. Откъде се заражда в ума на дъщерята едно разположение. И откъде се заражда в ума на този, младия човек, това желание да остане. Два фактора има. Той най-първо иска да вземе пари, а пък сега като погледна дъщерята е готов да направи една жертва, една морална отстъпка, готов е да слугува, да изпълнява работата, която те искат, иначе той е аристократ, значи влиза в едно ново направление, както водата когато ѝ дадеш най-малкия наклон, тя вече отива надолу. Това състояние на младия момък го наричаме водно състояние. Водата тече и слиза долу в долината. Там има градини. Ще се поливат с нея. В края на краищата може да се изчисли какви ще бъдат последствията за тази вода, която слиза в долината. Когато някои кабалисти изчисляват щастливите случаи, може да изчислиш нещата, може да предскажеш какви ще бъдат постиженията. Ако ти си един банкер, твоят ум може да съвпадне с неговия ум, твоите морални чувства ще съвпадна с неговите чувства. Твоите обществени чувства ще съвпадна с неговите обществени чувства, твоите инстинкти ще съвпадна с неговите инстинкти и работите ще се изпълнят. Но ако няма съвпадение, ще има препятствия или другояче да ви кажа: Започваш една работа и те боли главата. Започнеш една работа и те боли коремът или те болят гърдите. Каквото и отношение да започнеш на физическо поле, ти трябва да имаш свежи сили в главата си, после разширение на гърдите, после да имаш апетит да ядеш. И като ядеш да ти плющят ушите. Но щом се стесняват гърдите, коремът и умът, тогава тази работа няма да успее. Каква трябва да бъде главата? Какви трябва да бъдат гърдите и коремът? – Здрави. Главата, дробовете и коремът да бъдат здрави и никога да не те болят.

Вие трябва да гледате научно на математическите отношения. Всички постижения в света започват от геометрията. Ако вие не знаете това, никакви постижения не можете да имате без геометрия, защото, геометрията има начини и методи, по които може да се постигне всяко желание. Ще вървиш по известни линии, по известни плоскости, по известни височини ще слизаш и ще се качваш. Ако разбираш геометрията, ще намериш пътя. А ако не разбираш, ще се задръстиш някъде. Представете си един музикант, когото държите десет деня гладен. Ако му дадете едно мъчно парче, ще може ли да даде концерт? Той ще ви каже: Дайте ми да се наям най-първо. В един съвременен салон, дето се дават концерти, този салон трябва да е добре построен, да е отоплен и този, който е свирил, трябва да се е нахранил по-рано, да е добре разположен и

публиката да е добре разположена. Понеже вие се приготвявате за една бъдеща работа, вие сте като войниците. Сега младите войници се упражняват с пушките, имат патрондаши, ще правят упражнения, ще мушкат насам-нататък. На маневри като отивате, всички излизате, добре побеждавате неприятеля, но като дойдете на фронта, онези гранати се пукат и работата там е малко сериозна, противникът не щади никого. Какво трябва да правите с онзи ваш противник? Аз често пъти съм казвал, че най-лесното е да бъдеш умен човек. Събрали се мишките и казали, че на котката трябва да се тури звънец. Но кой ще го тури. Лесна работа е – казали те – но кой ще направи това. Че ако се тури звънец на котката, мишките са спасени, но докато се тури звънец на котката, всичката мъчнотия е там. Досега на този, големия котак, звънец не е турен и той всякога иде без звънец. Мишките затова казват, нашите работи не вървят. Ако твоите работи не вървят, ще знаеш, че звънец не е турен още. Ще си кажеш, тази работа не успява, защото не е турен още звънец. Като туриш звънец на врата на котката, той дрънка и работата става.

Най-първо ще се учите да мислите добре, да имате Божествена мисъл. Онзи ден ви дадох един пример, той е много добър пример, аз сам го харесвам. Гледам на някой човек му се яде. Грабва плодове от клоните. Детето като не е високо събира от земята плодовете. Друг казва как така няма обхода. Казвам: Ти нищо не си работил. Слънцето е работило, земята е работила, въздухът е работил, Господ е вложил живот. Те са все съдружници. Аз имам последния дял в изработването на плодовете. Моите акции са толкоз малко. Ще ида и ще кажат ще отложи този въпрос. Както в камарата моят проект ще остане в разглеждане на второ четене и най-после разрешавам въпроса. Та именно като се спре човек да разсъждава какво е вложил. Ти искаш някой човек да те обича, какво си вложил? То е негова работа да те обича. Че ти обичаш, това е твоя работа. Че аз обичам някого, то е моя работа. Друг да ме обича, то е негова работа. В света има два вида свобода. В света всички хора са свободни. Каквото прави човек и в престъпленията, и в доброто, той абсолютно е свободен. И това е хубавото. Че ти не може да извършиш престъпление, ако не си абсолютно свободен. Ти обмисляш нещата и ги правиш. После виждаш, че последствията са лоши. Но първоначално си свободен и онзи, който прави престъпление, е свободен и който прави добро е свободен. Някой мисли, че той е свободен, но направи престъпление и го турят в затвора. Доброто, което идва да го спаси, намира го в ограничение. Казва му, ти ще имаш добро поведение, ще изтърпиш наказанието и ще получиш свобода. В началото няма да бъдеш свободен, но ще излезеш от затвора, ще се освободиш. Доброто впоследствие го освобождава. Тази философия, че когато ние правим зло, не сме свободни, не е вярна. Ти като направиш зло, сам ограничаваш себе си. Законът е такъв. Това ограничение е вече разумно. Представете си, че

ти имаш един приятел и му казваш една обидна дума, той ти е правил много услуги и сега казва, не искам да ти правя услуга вече. Досега бях готов, но сега считам, че не мога да ти правя услуги. Ти от мене искаш приятелство, но ако ти пазиш приятелството, защо ми каза тази обидна дума? Какво трябва да правим сега. Ти може да оттеглиш обидата, но тя има последствия. Докато заздравее тази рана, може да мине цяла година, трябва да мажеш тази рана. Ние живеем в един свят, създаден от нас. Трябва да знаем последствията на една човешка мисъл. Последствията, които излизат от човешкия ум. Ако знаехме този закон, щяхме да мислим за всяка мисъл, която излиза от нас. Защото тази мисъл като мине през всичките области, като мине през моралния свят, ще придобие известни качества, като мине през личните чувства, през обществените, ще придобие известни качества. Ако човек не е умен, ще стане фанатик, горделив, ще стане груб. Ти усещаш в себе си едно състояние, което никак не ти се нрави. Човек, който е груб, той сам не се харесва. А пък като се привържеш някъде, пак не се харесваш. Ако станеш фанатик и мислиш, че твоите възгледи са най-правите и мислиш, че това не е на място, онова не е на място. Ако умът ти не е на място, това ще стане. Ако умът е на място, човек има широки възгледи. Опитайте личните чувства на човека – има ли той достойнство или е горделив. Онзи, който има достойнство като го обиди някой, той е много умен. Той знае, че са го обидили и ще му каже: Ще ти направя нещо добро. Човек с достойнство всякога помага. Горделивият човек всякога иска да му помагат. Той счита, че всичките хора са задължени да работят, той ще погледне отвисоко и ще каже: Не сте свършили добре. Те са състояния, както когато някоя ръка се подуе. Гордостта е едно болезнено състояние. Когато ръката набъбне, тя има някакъв цирей, набъбне, иска да стане голяма, от това разширение ти усещаш една неприятност. Този, който има това разширение, навсякъде ще усеща обида, че не му дали място, и в дома да е, и син да е, и баща да е, навсякъде най-големи противоречия среща в живота си. Аз не искам да ви обръщам внимание на болезнените състояния, това е паталогия. Най-страшното нещо в медицината е, когато се изучават болезнените състояния, не знаеш кой е прав, то е паталогия. За мене и за вас правото е еднакво.

Аз имам вода, онзи е жаден, давам му да пие вода, по-рано преди мене. Той ще има вече едни отношения към мене. А пък аз като пия по-рано и после му давам той да пие, ще има други отношения. Една чаша вода може да спаси вашето положение. Вие го правите от добра воля, отстъпете му. Онзи закон трябва да проучавате, върху който е построено цялото ваше битие, себе си трябва да изучавате. Някой път ние се завземаме да изучиме другите хора. Другите хора може да ги изучим дотолкоз, доколкото ние познаваме себе си.

Та главната мисъл да остане: Моралните чувства са като Хималаите. Вие
мязате на онзи войник, държал една сказка за свободата и закъснял. Казва:
Какво ще кажа сега като отида при капитана, защо закъснях?

Само светлият път на Мъдростта
води към Истината.
В Истината е скрит животът.

ОСМА ГОДИНА (1928–1929)

14. Божествените условия. Том I (1–28 лекция). София, 1942.
15. Отворени форми. Том II (29–42 лекция). София, 1943.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929–1930)

16. Служене, почит и обич. Том I (1–24 лекция). София, 1940.
17. Закони на доброто. Том II. (25–48 лекция). София, 1940.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930–1931)

18. Път към живота. Том I (1–21 лекция). София, 1941.
19. Методи на самовъзпитание. Том II (22–42 лекция). София, 1941.
20. Пътят на доброто. Кърджали, 1999. Първо издание по оригинал.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931–1932)

21. Живот и отношения. Том I. (1–18 лекция). София, 1947.
22. Фактори в природата. Том II. (19–37 лекция). София, 1947.
23. Съществуване, живот и отношения. Кърджали, 1999. Първо издание по оригинал.

ДВАНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932–1933)

24. Великата разумност. Том I (1–20 лекция). София, 1949.
25. Съразмерност в природата. Том II (21–42 лекция). София, 1949.

ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933–1934)

Неиздадени лекции.

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934–1935)

Неиздадени лекции.

ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935–1936)

26. Господар и слуга. Том I (1–16 лекция). Шумен, 1998.
27. Основният тон. Том II (17–36 лекция). София, 1999.

ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936–1937)

Неиздадени лекции.

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

1. Двата пътя. Том I (1–12 лекция). София, 1934.
2. Противоречия в живота. Том II (13–21 лекция). София, 1934.
3. Двата пътя (1–21 лекция). Кърджали, 1999. Първо издание по оригинал.

ВТОРА ГОДИНА (1922–1923)

4. Допирните точки в природата. Том I (1–15 лекция). София, 1935.
5. Добри навици. Том II (16–31 лекция). София, 1935.

ТРЕТА ГОДИНА (1923–1924)

6. Разумният живот (4 книжки: 1–32 лекция). София, 1925–1926.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924–1925)

7. Лекции на Младежкия окултен клас (5 книжки: 1–31 лекция). София, 1927–1928.

ПЕТА ГОДИНА (1925–1926)

8. Време и сила. Том I (1–3 лекция). София, 1929.
9. Влияние на светлината и на тъмнината. Том II (4–18 лекция). София, 1937.
10. Жива реч. Том III (19–32 лекция). София, 1937.

ШЕСТА ГОДИНА (1926–1927)

11. Посока на растене. Том I (1–19 лекция). София, 1938.
12. Светото място. Том II (20–37 лекция). София, 1939.

СЕДМА ГОДИНА (1927–1928)

13. Божествената мисъл (1–30 лекция). София, 1942.

19. Фактори на храносмилането.	242
19.II.1932 г., петък	
20. Човешкото лице.	258
26.II.1932 г., петък	
21. Съзнателни и механически движения.	266
4.III.1932 г., петък	
22. Естествената гама.	279
11.III.1932 г., петък	
23. Петък и събота.	289
18.III.1932 г., петък	
24. Значение на числата.	296
1.IV.1932 г., петък	
25. Добрият поглед.	310
8.IV.1932 г., петък	
26. Живи числа.	319
15.IV.1932 г., петък	
27. Живот, мисъл, воля.	328
22.IV.1932 г., петък	
28. Пътят на възможностите.	339
29.IV.1932 г., петък	
29. Разумност в природата.	356
13.V.1932 г., петък	
30. Новото знание.	369
10.VI.1932 г., петък	
31. Погледът на Бога.	384
17.VI.1932 г., петък	
32. Разумен център.	401
24.VI.1932 г., петък	
33. Даване и вземане.	412
1.VII.1932 г., петък	
34. Разумният свят.	425
8.VII.1932 г., петък	
35. Тънки и дебели линии.	438
2.IX.1932 г., петък	
36. Човешки и Божествен процес.	455
9.IX.1932 г., петък	
37. Петте области в човека.	471
16.IX.1932 г., петък	

СЪДЪРЖАНИЕ

Младежки окултен клас 1931-1932 г.

1. Свещ, нож и вилица. Съществуване, живот и отношение.	5
2.X.1931 г., петък	
2. Десетях възпитани деца.	17
9.X.1931 г., петък	
3. Правите и криви линии.	
Начало и край на всяка работа и постъпка в линия.	29
16.X.1931 г., петък	
4. Памет. Методи за усилване на паметта.	39
23.X.1931 г., петък	
5. Отношение на силовите центрове.	54
30.X.1931 г., петък	
6. Мене, мене, текем у фарсин. Везните на природата!	73
6.XI.1931 г., петък	
7. Първият предвестник! - Срамът.	
Предшественик и предпазител на най-малкия грях.	87
13.XI.1931 г., петък	
8. Човешките косми.	103
20.XI.1931 г., петък	
9. На време.	115
27.XI.1931 г., петък	
10. Щастливи числа.	126
11.XII.1931 г., петък	
11. Стимул и любов.	138
18.XII.1931 г., петък	
12. Вътрешното богатство.	149
25.XII.1931 г., петък	
13. Бавни и бързи движения.	162
8.I.1932 г., петък	
14. Свобода.	178
15.I.1932 г., петък	
15. Сянка на нещата.	195
22.I.1932 г., петък	
16. Съзнателни и несъзнателни движения.	208
29.I.1932 г., петък	
17. Свещеното място.	214
5.II.1932 г., петък	
18. Силата на възможностите.	229
12.II.1932 г., петък	

19. Фактори на храносмилането.	242
19.II.1932 г., петък	
20. Човешкото лице.	258
26.II.1932 г., петък	
21. Съзнателни и механически движения.	266
4.III.1932 г., петък	
22. Естествената гама.	279
11.III.1932 г., петък	
23. Петък и събота.	289
18.III.1932 г., петък	
24. Значение на числата.	296
1.IV.1932 г., петък	
25. Добрият поглед.	310
8.IV.1932 г., петък	
26. Живи числа.	319
15.IV.1932 г., петък	
27. Живот, мисъл, воля.	328
22.IV.1932 г., петък	
28. Пътят на възможностите.	339
29.IV.1932 г., петък	
29. Разумност в природата.	356
13.V.1932 г., петък	
30. Новото знание.	369
10.VI.1932 г., петък	
31. Погледът на Бога.	384
17.VI.1932 г., петък	
32. Разумен център.	401
24.VI.1932 г., петък	
33. Даване и вземане.	412
1.VII.1932 г., петък	
34. Разумният свят.	425
8.VII.1932 г., петък	
35. Тънки и дебели линии.	438
2.IX.1932 г., петък	
36. Човешки и Божествен процес.	455
9.IX.1932 г., петък	
37. Петте области в човека.	471
16.IX.1932 г., петък	

СЪДЪРЖАНИЕ

Младежки окултен клас 1931-1932 г.

1. Свещ, нож и вилица. Съществуване, живот и отношение.	5
2.X.1931 г., петък	
2. Десетях възпитани деца.	17
9.X.1931 г., петък	
3. Правите и криви линии.	
Начало и край на всяка работа и постъпка в линия.	29
16.X.1931 г., петък	
4. Памет. Методи за усиляване на паметта.	39
23.X.1931 г., петък	
5. Отношение на силовите центрове.	54
30.X.1931 г., петък	
6. Мене, мене, текем у фарсин. Везните на природата!	73
6.XI.1931 г., петък	
7. Първият предвестник! - Срамът.	
Предшественик и предпазител на най-малкия грях.	87
13.XI.1931 г., петък	
8. Човешките косми.	103
20.XI.1931 г., петък	
9. На време.	115
27.XI.1931 г., петък	
10. Щастливи числа.	126
11.XII.1931 г., петък	
11. Стимул и любов.	138
18.XII.1931 г., петък	
12. Вътрешното богатство.	149
25.XII.1931 г., петък	
13. Бавни и бързи движения.	162
8.I.1932 г., петък	
14. Свобода.	178
15.I.1932 г., петък	
15. Сянка на нещата.	195
22.I.1932 г., петък	
16. Съзнателни и несъзнателни движения.	208
29.I.1932 г., петък	
17. Свещеното място.	214
5.II.1932 г., петък	
18. Силата на възможностите.	229
12.II.1932 г., петък	